



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-39-21

Druk nr 1164
Warszawa, 14 maja 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) służy stosowaniu:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4),
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 65 z 25.02.2021, str. 70);

2) uzupełnia wdrożenie:

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, Dz. Urz. UE L 212 z 18.07.2014, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 309 z 30.10.2014, str. 37),
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29 oraz Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1);

3) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296 oraz Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach

- 1) w art. 2:
 - a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji – podjęcie przez Fundusz decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7 lub art. 102 ust. 1, zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110, lub wykonanie przez Fundusz uprawnienia w przymusowej restrukturyzacji;”
 - b) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) globalna instytucja o znaczeniu systemowym – jednostkę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia nr 575/2013;”
 - c) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji:

 - a) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne, o ile żaden z tych podmiotów zależnych:
 - nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji,
 - nie jest podmiotem zależnym innych podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji,
 - nie jest podmiotem mającym siedzibę w państwie trzecim, który zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji nie wchodzi w skład innej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, ani nie jest podmiotem zależnym podmiotu mającego siedzibę w państwie trzecim,
 - b) organ centralny, bank lub instytucję kredytową trwale powiązane z organem centralnym, a także ich podmioty zależne w przypadku gdy organ

płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym, ustawę z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, ustawę z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

centralny lub co najmniej jeden bank lub instytucja kredytowa jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji;”

- d) po pkt 23 dodaje się pkt 23a–23c w brzmieniu:
 - „23a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
 - 23b) instrumenty dodatkowe w Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
 - 23c) instrumenty w Tier II – instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane, spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013;”
- e) po pkt 27 dodaje się pkt 27a–27c w brzmieniu:
 - „27a) istotny podmiot zależny – jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 135 rozporządzenia nr 575/2013;
 - 27b) kapitał dodatkowy Tier I – kapitał obliczony zgodnie z art. 61 rozporządzenia nr 575/2013;
 - 27c) kapitał podstawowy Tier I – kapitał podstawowy Tier I obliczony zgodnie z art. 50 rozporządzenia nr 575/2013;”
- f) w pkt 32 wyrazy „kontrahenta centralnego” zastępuje się wyrazem „CCP”,
- g) po pkt 33 dodaje się pkt 33a i 33b w brzmieniu:
 - „33a) krajowy podmiot zależny – podmiot zależny posiadający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 33b) łączna kwota ekspozycji na ryzyko – kwotę obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013;”
- h) po pkt 36 dodaje się pkt 36a w brzmieniu:
 - „36a) organ centralny – podmiot, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;”
- i) po pkt 39 dodaje się pkt 39a w brzmieniu:
 - „39a) podmiot dominujący – podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 lit. a rozporządzenia nr 575/2013;”
- j) po pkt 41 dodaje się pkt 41a w brzmieniu:
 - „41a) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji:

- a) bank, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, która nie jest częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, wobec której w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 73 przewidziano działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji,
 - b) osobę prawną mającą siedzibę w państwie członkowskim, która została wskazana w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 77 ust. 2 lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 74 ust. 1, jako podmiot, wobec którego przewidziano działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji;”
- k) w pkt 43:
- w lit. a po wyrazie „administratora” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępcę administratora”,
 - w lit. c po wyrazie „administratora” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępcę administratora”,
- l) pkt 45 otrzymuje brzmienie:
- „45) podmiot zależny:
- a) podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013,
 - b) bank lub instytucję kredytową trwale powiązaną z organem centralnym, organ centralny oraz ich podmioty zależne, w zakresie, w jakim do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w pkt 19a lit. b, stosuje się art. 141n ustawy – Prawo bankowe oraz art. 70–72, art. 82, art. 91–95, art. 97–99, art. 132–134, z uwzględnieniem sposobu, w jaki spełnia wymogi określone w art. 98 ust. 2a;”
- m) po pkt 47 dodaje się pkt 47a w brzmieniu:
- „47a) podporządkowane instrumenty kwalifikowalne – instrumenty spełniające kryteria określone w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, z wyłączeniem instrumentów, o których mowa w art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia;”
- n) pkt 66 i 67 otrzymują brzmienie:
- „66) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych – środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania na ten cel;

- 67) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas – środki funduszu przymusowej restrukturyzacji kas do wykorzystania na ten cel;”
- o) pkt 69 i 70 otrzymują brzmienie:
- „69) środki systemu gwarantowania depozytów w bankach – środki funduszu gwarancyjnego banków do wykorzystania oraz funduszu statutowego, po pomniejszeniu o wartość rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych;
- 70) środki systemu gwarantowania depozytów w kasach – środki funduszu gwarancyjnego kas do wykorzystania;”
- p) po pkt 74a dodaje się pkt 74b w brzmieniu:
- „74b) ustawa o nadzorze makroostrożnościowym – ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140, 680 i ...);”
- q) po pkt 88 dodaje się pkt 88a w brzmieniu:
- „88a)wymóg połączonego bufora – wymóg, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;”
- r) po pkt 90 dodaje się pkt 90a i 90b w brzmieniu:
- „90a)zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji – zobowiązania i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2, i które nie są wyłączone z umorzenia lub konwersji zobowiązań na podstawie art. 206 ust. 1;
- 90b) zobowiązania kwalifikowalne – zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają warunki określone w art. 97a–97g lub art. 98 ust. 21 pkt 1, oraz instrumenty w Tier II, o których mowa w art. 72a ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 575/2013;”
- 2) w art. 5 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) przygotowywanie, przegląd i aktualizacja planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;”
- 3) w art. 6:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu nie mogą podejmować działań, które mogłyby wywołać podejrzenie o ich stronniczość, w szczególności:

- 1) nabywać, zbywać i posiadać akcji lub udziałów:
 - a) podmiotu krajowego,
 - b) podmiotu dominującego lub podmiotu zależnego, w stosunku do podmiotu krajowego,
 - c) podmiotu powiązanego z podmiotem, o którym mowa w lit. a lub b, przez pozostawanie z podmiotem w tej samej grupie;
 - 2) nabywać, zbywać i posiadać obligacji emitowanych przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, lub Kasę Krajową;
 - 3) nabywać, zbywać i posiadać instrumentów finansowych, których emitentem jest podmiot krajowy oraz instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są papiery wartościowe emitowane przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, lub Kasę Krajową;
 - 4) pełnić funkcji w podmiotach, o których mowa w pkt 1, lub Kasie Krajowej lub podejmować zatrudnienia w podmiotach, o których mowa w pkt 1, lub Kasie Krajowej, na podstawie umowy o pracę albo świadczyć w nich pracę na podstawie umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy agencyjnej albo innej umowy o podobnym charakterze.”,
- b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu mogą podejmować zatrudnienie w instytucji pomostowej lub pełnić funkcję w organach instytucji pomostowej, podmiocie zarządzającym aktywami, podmiocie w restrukturyzacji lub w podmiocie powiązanym z podmiotem w restrukturyzacji przez pozostawanie z tym podmiotem w relacjach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14–16 ustawy – Prawo bankowe, lub pozostawanie z tym podmiotem w tej samej grupie.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:

- 1) udziałów obowiązkowych w kasie w związku z gromadzeniem w niej środków pieniężnych, otrzymanymi pożyczkami lub kredytami, przeprowadzanymi w niej rozliczeniami finansowymi oraz zawieranymi za pośrednictwem kasy umowami ubezpieczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2019 r. poz. 1881);

- 2) papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;
- 3) papierów wartościowych emitowanych, poręczonych lub gwarantowanych przez rządy lub banki centralne państw członkowskich lub państw będących członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;
- 4) jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 605).

5. Członkowie Rady Funduszu, członkowie Zarządu Funduszu oraz pracownicy Funduszu są obowiązani dostosować się do wymagań, o których mowa w ust. 2, w terminie 7 miesięcy odpowiednio od dnia objęcia mandatu członka Rady Funduszu lub Zarządu Funduszu, lub nawiązania stosunku pracy.”;

- 4) w art. 8:
 - a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
 - b) w ust. 1 w pkt 9 lit. i otrzymuje brzmienie:
 - „i) zmniejszenia częstotliwości przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji dla niektórych podmiotów i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji,”,
 - c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Rada Funduszu może upoważnić Zarząd Funduszu do podjęcia decyzji w sprawie zwrotnego przekazania środków między funduszami własnymi w przypadkach określonych przez Radę Funduszu.”;
- 5) w art. 11:
 - a) w ust. 4:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych,”,
 - po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) nałożenia na podmiot lub jego instytucję dominującą obowiązku wyemitowania nowych praw udziałowych,”,
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ustanowienia i odwołania administratora lub zastępcy administratora,”,
 - po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

- „9a) zawieszenia wykonania zobowiązań do płatności lub dostawy, o którym mowa w art. 144a ust. 1,”,
- pkt 16 otrzymuje brzmienie:
 - „16) nałożenia przez Fundusz kary pieniężnej, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6 lub art. 99b ust. 1,”,
 - w pkt 26 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 27–29 w brzmieniu:
 - „27) zakazu wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie, o którym mowa w art. 96a ust. 2,
 - 28) uchylenia zakazu wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie, o którym mowa w art. 96a ust. 2,
 - 29) związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. ...),”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do decyzji, o których mowa w ust. 4 pkt 1–15 oraz pkt 17–29, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, z wyłączeniem art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.”,
- c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. Sprawy w przedmiocie wydania decyzji, o których mowa w ust. 4, Fundusz załatwia bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie później niż w terminie roku od dnia wszczęcia postępowania.”,
- d) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:
- „10. W sprawach dotyczących informacji publicznej Zarząd Funduszu może upoważnić Prezesa, Zastępcę Prezesa, innych członków Zarządu lub pracowników Funduszu do wydawania decyzji administracyjnych.”;
- 6) w art. 22 w ust. 1 w pkt 10 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 105)”;;

7) w art. 24:

a) w ust. 3 w pkt 1 uchyla się lit. b,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeżeli środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną, w wyniku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej, zostały przeniesione do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej, deponentowi nie przysługują roszczenia z tytułu gwarancji w odniesieniu do pozostałych środków zgromadzonych na rachunkach w podmiocie w restrukturyzacji, o ile na dzień określony w decyzji, na podstawie której następuje to przeniesienie, wartość środków przeniesionych odpowiada limitowi, o którym mowa w ust. 1, 3 lub 4, albo jest od niego wyższa.”,

c) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z dnia określonego w decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub instrumentu instytucji pomostowej, a w przypadku braku takiego określenia z dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.”;

8) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. Za wdrożenie i utrzymywanie prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania, zgodność danych, o których mowa w art. 29 ust. 2, z saldami kont księgi głównej i ksiąg pomocniczych oraz przekazywanie Funduszowi tych danych jest odpowiedzialny podmiot uprawniony do reprezentacji.”;

9) w art. 47:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kwoty środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, o których mowa w art. 56 ust. 1 i art. 57 ust. 1, które podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane przekazać Funduszowi, ze wskazaniem tych podmiotów.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Treść uchwały, o której mowa w ust. 1, Fundusz podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej lub w drodze ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym oraz przekazuje podmiotom objętym systemem gwarantowania zobowiązaniem do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, podmiotowi, za którego pośrednictwem będą

realizowane wypłaty środków gwarantowanych i podmiotowi, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji w celu udostępnienia treści uchwały we wszystkich placówkach podmiotu.”;

10) w art. 56 uchyla się ust. 2;

11) w art. 57 uchyla się ust. 2;

12) w art. 64 w pkt 3 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2018 r. poz. 124 oraz z 2019 r. poz. 1798)”;

13) w dziale III tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych”;

14) w art. 70:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz może dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych:

- 1) niezależnie od działania w ramach przymusowej restrukturyzacji, bez podejmowania decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, albo
- 2) w ramach przymusowej restrukturyzacji, łącznie z jednym lub kilkoma instrumentami, o których mowa w art. 110 ust. 1.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaistniały warunki, o których mowa w art. 101 ust. 7–9, lub okoliczności, o których mowa w art. 102 ust. 1 lub 4, lub”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) zostały spełnione warunki określone w ust. 2;
- 2) zobowiązania kwalifikowalne spełniają warunki, o których mowa w art. 98 ust. 2l pkt 1.

2b. W przypadku dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych kwotę, która uległa obniżeniu w wyniku dokonania tego umorzenia lub konwersji, uwzględnia się przy ustalaniu progów określonych w art. 274 i art. 275 pkt 1 oraz art. 19a ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.”,

d) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli te instrumenty lub zobowiązania są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym i skonsolidowanym, a w opinii Funduszu bez dokonania umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.

6. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji lub właściwym organem nadzoru dla podmiotu zależnego umorzenie lub konwersję tych instrumentów lub zobowiązań przez ten organ, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.

7. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla grupy lub właściwym organem nadzoru dla grupy dokonanie umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.”,

e) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji lub organy nadzoru uwzględniają wpływ umorzenia lub konwersji instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność.

10. Podejmując decyzje, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji lub organy nadzoru ustalają, czy jest możliwe podjęcie działań innych niż umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, w szczególności zastosowanie nadzorczych

instrumentów wczesnej interwencji lub wsparcia kapitałowego od podmiotu dominującego, a jeżeli takie działania są możliwe, czy mogą zostać łatwo podjęte i czy jest prawdopodobne, że w rozsądnym czasie usuną zagrożenie upadłością.”,

f) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 2, 2a, 5 i 6, Fundusz zapewnia przeprowadzenie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub 3, w celu określenia kwoty strat do pokrycia oraz niezbędnej kwoty konwersji, w celu rekapitalizacji podmiotu lub grupy.

13. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu zależnego nie może być dokonana w stopniu wyższym niż umorzenie lub konwersja podobnego instrumentu kapitałowego lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu dominującego.”;

15) po art. 70 dodaje się art. 70a i art. 70b w brzmieniu:

„Art. 70a. 1. W przypadku podmiotów działających w formie spółki kapitałowej decyzja w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:

- 1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu, sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;
- 2) wskazanie liczby, serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia;
- 3) liczbę, serię, numery oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;
- 4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne czy na okaziciela;
- 5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów,

- w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;
- 6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;
 - 7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;
 - 8) wskazanie daty, od której powstałe w wyniku konwersji akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie;
 - 9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Decyzja zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji, wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.

3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania kwalifikowalne wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.

4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji.

5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2, oraz w art. 104 i 105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych i art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

6. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy, Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.

Art. 70b. 1. W przypadku banków spółdzielczych i kas decyzja w przedmiocie umorzenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:

- 1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone;
- 2) wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu, ich liczbę oraz wartość nominalną albo wartość, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych.

2. Decyzja zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648), ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.

3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.

4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, które zostały umorzone na podstawie decyzji.”;

16) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Jeżeli instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych zależnego podmiotu krajowego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust. 1, w terminie jednego dnia, powiadamia właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów należących do tej samej grupy, które nabyły instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, lub które są podmiotami dominującymi wobec podmiotów, które nabyły instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne.

2. Jeżeli instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust. 1, niezwłocznie powiadamia właściwy organ nadzoru, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów należących do tej samej grupy, które wyemitowały instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, lub które są podmiotami dominującymi wobec podmiotów, które wyemitowały instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne.”;

17) w art. 72:

a) ust. 1–5 otrzymują brzmienie:

„1. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych w następującej kolejności i w następujący sposób:

- 1) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – do wysokości strat podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) instrumenty dodatkowe w Tier I – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66;
- 3) instrumenty w Tier II – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66;
- 4) zobowiązania kwalifikowalne – w kwocie niezbędnej do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji albo do wysokości maksymalnej umożliwiającej pokrywanie strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa.

2. Umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, dokonuje się w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.

3. W przypadku umorzenia instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego:

- 1) korekta kwoty umorzenia może nastąpić wyłącznie w przypadku, o którym mowa w art. 138 ust. 3 pkt 1;
- 2) nie istnieje ani nie powstaje zobowiązanie wobec dotychczasowego posiadacza instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego poza zobowiązaniami, które istniały przed dniem umorzenia, z wyjątkiem roszczenia o odszkodowanie, które może powstać w wyniku stwierdzenia wydania decyzji o umorzeniu z naruszeniem prawa;
- 3) nie przysługuje roszczenie o odszkodowanie inne niż roszczenie uzupełniające, o którym mowa w art. 242.

4. Fundusz dokonuje konwersji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, na instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

5. W celu dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych Fundusz może nałożyć na podmiot obowiązek emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rzecz posiadaczy instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przepisy art. 204, art. 205, art. 208–211 i art. 217–222 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 73 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Fundusz może uwzględnić w planie przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego także podmioty inne niż podmiot, dla którego jest sporządzany plan przymusowej restrukturyzacji, działające w tej samej grupie i powiązane z nim gospodarczo lub finansowo.”;

19) w art. 75 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy w skład grupy krajowego podmiotu dominującego wchodzi więcej niż jedna grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji, opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 2, uwzględnia się we wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 1.”;

20) w art. 77:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym, dokonania przeglądu takiego planu i w razie potrzeby jego aktualizacji Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy informacji niezbędnych do opracowania planu, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu wyrażenia przez Fundusz sprzeciwu wobec grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu

planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny niewyrażenia zgody na przyjęcie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjęły grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, a także żaden z tych podmiotów nie zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny niewyrażenia zgody na przyjęcie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.”,

c) w ust. 7 wyrazy „ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483)” zastępuje się wyrazami „ustawy o nadzorze makroostrożnościowym”,

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Do planów, o których mowa w ust. 2, 6 i 7, przepisy niniejszego rozdziału właściwe dla planów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 73 ust. 1, lub dla grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 74 ust. 1, stosuje się odpowiednio.”;

21) w art. 81 w ust. 1:

- a) w pkt 5 po wyrazach „planu przymusowej restrukturyzacji,” skreśla się wyrazy „o której mowa w art. 89,”
 - b) pkt 14 otrzymuje brzmienie:
 - „14) wymogi, o których mowa w art. 97–99, oraz terminy ich spełnienia;”;
- 22) w art. 82:
- a) uchyla się ust. 1,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
 - „2a. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji i grupy podlegające przymusowej restrukturyzacji.”;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa w szczególności:
 - 1) opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem przesłanek, o których mowa w art. 81 ust. 2, oraz skutki tych działań w odniesieniu do innych podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, podmiotu dominującego oraz podmiotów zależnych;
 - 2) jeżeli grupa składa się z więcej niż jednej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji z każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz skutki tych działań dla innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz innych grup podlegających przymusowej restrukturyzacji;
 - 3) analizę możliwości jednoczesnego zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji i skorzystania z uprawnień w przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji z siedzibą na terytorium państw członkowskich, w tym wsparcia podmiotów trzecich w nabyciu grupy, odrębnych linii biznesowych lub rodzajów działalności prowadzonych przez kilka podmiotów grupy lub poszczególne podmioty lub grup podlegających przymusowej restrukturyzacji;

- 4) opis oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji ze wskazaniem okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji;
 - 5) opis środków, o których mowa w art. 92 ust. 9 i art. 93 ust. 1, które zostaną zastosowane w celu usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy;
 - 6) opis sposobu współpracy i koordynacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich i ocenę ich znaczenia dla przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich, jeżeli grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich;
 - 7) opis sposobu wydzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych niezbędnego do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji grupy;
 - 8) opis działań właściwego organu przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów w ramach poszczególnych grup podlegających przymusowej restrukturyzacji, wynikających z odrębnych przepisów;
 - 9) opis zasad finansowania przymusowej restrukturyzacji grupy, a w przypadku gdy jest niezbędne użycie środków funduszy przymusowej restrukturyzacji, określenie sposobu podziału obciążeń między funduszami przymusowej restrukturyzacji z poszczególnych państw członkowskich lub innymi źródłami finansowania przymusowej restrukturyzacji wynikającymi z przepisów obowiązujących w tych państwach.”;
- 23) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:
- „Art. 82a. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji grupy, w której podmiot krajowy jest podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej kontrolowanym pośrednio lub bezpośrednio przez pośrednią finansową spółkę holdingową, przewiduje prowadzenie przymusowej restrukturyzacji wobec pośredniej finansowej spółki holdingowej.”;
- 24) art. 83 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 83. Rada Funduszu, w formie uchwały, określi szczegółowy zakres informacji, jakie zawiera plan przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając przedmiot i zakres działalności podmiotów objętych planem zgodnie z art. 73 ust. 1 i 1a, w szczególności wykonywanie przez te podmioty działalności maklerskiej, ich strukturę właścicielską,

formę prawną prowadzonej działalności, profil ryzyka, skalę powiązań z innymi podmiotami rynku finansowego oraz ich udział w systemie ochrony instytucjonalnej.”;

25) w art. 85 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot krajowy przekazuje Funduszowi informacje niezbędne do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji, dotyczące w szczególności rozwiązań organizacyjnych podmiotu, podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, struktury kapitałowej, struktury zatrudnienia, rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, z uwzględnieniem strategii rozwoju oraz aktywów i pasywów podmiotu, w tym informacje z rejestru instrumentów finansowych, o którym mowa w art. 88 ust. 1.”;

26) w art. 89:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz, nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym, dokonuje przeglądu planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup krajowych podmiotów dominujących i w razie potrzeby ich aktualizacji. Do aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup krajowych podmiotów dominujących przepisy art. 73–86 stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku podmiotu, wobec którego przeprowadzono przymusową restrukturyzację lub zastosowano instrument umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, Fundusz dokonuje dodatkowego przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby jego aktualizacji.”,

c) uchyla się ust. 2;

27) w art. 90 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) określić mniejszą niż wskazana w art. 89 ust. 1 częstotliwość przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;

2) zwolnić podmiot z obowiązku prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 88, o ile taki podmiot nie jest podmiotem znaczącym lub nie został zidentyfikowany lub uznany za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym, zgodnie z przepisami ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”;

28) w art. 91:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej podmiotu, w szczególności po nabyciu lub zbyciu podmiotów zależnych, zmianie struktury organizacyjnej podmiotu, zmianie podmiotu dominującego, zmianie siedziby podmiotu dominującego oraz zmianie działalności lub sytuacji finansowej podmiotu, Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, aktualizuje ten plan. Przepisy art. 73 ust. 3, art. 79–81 i art. 83–85 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru oraz właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy w ramach grupy została zidentyfikowana więcej niż jedna grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli w wyniku przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, także organy nadzoru oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5e w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy:

1) podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1, spełnia wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, i spełnia wymóg połączonego bufora stosowanego ponad dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 i ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a jednocześnie nie spełnia wymogu połączonego bufora

stosowanego jako uzupełnienie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e oraz art. 97h, obliczonych i wyrażonych zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1, lub

- 2) podmiot nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, lub nie utrzymuje minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego zgodnie z art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e oraz art. 97h

– podmiot, w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, przedstawia Funduszowi plan działań mających na celu usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z terminem jego wdrożenia.

5b. Plan, o którym mowa w ust. 5a, określa działania mające na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Termin wdrożenia tego planu uwzględnia przyczyny zaistnienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

5c. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, ocenia skuteczność przedstawionego zgodnie z ust. 5 i 5a planu działań, w szczególności, w przypadku powzięcia informacji, o których mowa w art. 326. Przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5d. W przypadku stwierdzenia przez Fundusz, że realizacja środków określonych w planie działań nie doprowadzi do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji we właściwym czasie, Fundusz przekazuje podmiotowi pisemne stanowisko zawierające:

- 1) przesłanki, na podstawie których Fundusz stwierdził, że zaproponowane działania nie doprowadzą do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z ich uzasadnieniem;
- 2) propozycję alternatywnych środków, które w ocenie Funduszu są proporcjonalne i doprowadzą do ograniczenia lub usunięcia okoliczności

uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z ich uzasadnieniem oraz proponowanym terminem wdrożenia;

- 3) ocenę wpływu zaproponowanych przez Fundusz środków na sytuację finansową podmiotu oraz jego zdolność do dalszego stabilnego funkcjonowania;
- 4) wskazanie zagrożeń dla stabilności finansowej, wynikających z okoliczności utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

5e. W przypadku, o którym mowa w ust. 5d, podmiot, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska Funduszu, przedstawia plan realizacji środków określonych zgodnie z ust. 5d pkt 2, wraz z harmonogramem konkretnych działań. Plan uwzględnia stanowisko Funduszu.”,

- e) uchyla się ust. 6,
- f) w ust. 7 po wyrazach „w ust. 5” dodaje się wyrazy „i 5a”;

29) w art. 92:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz właściwych organów przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, dokonuje przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan. Przepisy art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Fundusz dokonuje przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla grupy krajowego podmiotu dominującego po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej grupy lub podmiotu wchodzącego w jej skład, zmianie działalności lub sytuacji finansowej grupy lub podmiotu wchodzącego w jej skład, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, i w razie potrzeby aktualizuje ten plan, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych, oraz po dokonaniu konsultacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów, w ramach kolegium przymusowej

restrukturyzacji. Przepisy art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli w wyniku przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy lub poszczególnych podmiotów grupy a przedstawione przez podmioty grupy plany działań będą niewystarczające, przepisy art. 91 ust. 4 i 5–5b stosuje się odpowiednio.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oceniają skuteczność przedstawionych zgodnie z ust. 3 planów działań mających na celu usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji. W przypadku stwierdzenia, że realizacja środków określonych w planach działań nie doprowadzi do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji powiadamiają Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

3b. Po konsultacji z kolegium właściwych organów nadzoru, o którym mowa w art. 141f ust. 18 ustawy – Prawo bankowe lub w art. 110j ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność za pośrednictwem istotnych oddziałów, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uzgadniają, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, środki niezbędne do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji i powiadamiają o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. W przypadku podmiotów będących częścią grupy przepisy art. 91 ust. 4, 5 i 7 stosuje się odpowiednio.”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Fundusz, we współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru podmiotów zależnych, opracowuje informację zawierającą analizę

zidentyfikowanych okoliczności utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz ze wskazaniem dlaczego realizacja środków określonych w planach działań, przedstawionych zgodnie z ust. 3, nie doprowadzi do ich ograniczenia lub usunięcia oraz zalecenia dotyczące środków niezbędnych do ich ograniczenia lub usunięcia. Fundusz uwzględnia wpływ tych środków na działalność grupy.”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Określając środki, o których mowa w ust. 3b, oraz opracowując informację, o której mowa w ust. 4, uwzględnia się wpływ środków na model biznesowy grupy.”,

g) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Fundusz przekazuje informację, o której mowa w ust. 4, krajowemu podmiotowi dominującemu, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów, a w przypadku o którym mowa w art. 91 ust. 5a – krajowemu podmiotowi dominującemu.

6. Krajowy podmiot dominujący może, w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5, przedstawić Funduszowi uwagi do tej informacji oraz propozycję innych środków mających na celu ograniczenie lub usunięcie we właściwym czasie okoliczności wskazanych w informacji wraz z uzasadnieniem.”,

h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, krajowy podmiot dominujący, w terminie 2 tygodni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5, przedstawia Funduszowi plan realizacji środków mających na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych lub propozycję innych środków wraz z uzasadnieniem i proponowanym terminem ich wdrożenia.”,

i) w ust. 7 po wyrazach „o której nowa w ust. 6” dodaje się wyrazy „i 6a”,

j) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru podmiotów grupy i

właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów podmiotów grupy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonują analizy i oceny okoliczności wskazanych w ust. 3 i 3a, środków, o których mowa w ust. 3b, zaleceń, o których mowa w ust. 4, oraz propozycji, o których mowa w ust. 6 lub 6a, uwzględniając potencjalne skutki tych środków, zaleceń i propozycji w państwach członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność.

9. Środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 4 miesiące od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi informacji, o których mowa w ust. 6, albo w terminie miesiąca od upływu terminu ich przekazania. Środki te mogą w szczególności obejmować zalecenia, o których mowa w ust. 4, oraz propozycje, o których mowa w ust. 6 i 6a.”,

k) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 2 tygodni od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi propozycji, o których mowa w ust. 6a.”,

l) w ust. 10 po wyrazach „w ust. 9” dodaje się wyrazy „i 9a”,

m) w ust. 11 po wyrazach „w ust. 9” dodaje się wyrazy „i 9a”;

30) w art. 93:

a) w ust. 1 wyrazy „przeprowadzonej oceny” zastępuje się wyrazami „przeprowadzonego przeglądu”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli przed upływem terminu 4 miesiące, a w przypadku określonym w art. 91 ust. 5a – terminu 2 tygodni, od dnia przekazania właściwemu organowi przymusowej restrukturyzacji dla grupy propozycji działań zapewniających usunięcie okoliczności, o których mowa w ust. 1, albo w przypadku upływu terminu na ich przekazanie, nie zostaną uzgodnione środki niezbędne do usunięcia tych okoliczności, Fundusz dokonuje ustalenia tych środków w zakresie odnoszącym się do krajowego podmiotu zależnego z uwzględnieniem opinii pozostałych właściwych

organów przymusowej restrukturyzacji wchodzących w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji.”;

31) w art. 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada restrukturyzację podmiotu z wykorzystaniem instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, a także w celu zapewnienia możliwości dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 70 ust. 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może zobowiązać podmiot do warunkowego podniesienia kapitału zakładowego oraz usunięcia postanowień statutu lub umowy spółki ograniczających możliwość dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub wykorzystania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań.”;

32) w art. 95:

a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Fundusz zasięga opinii Komitetu Stabilności Finansowej w przypadku, gdy zalecenie, ze względu na wielkość podmiotu lub grupy, może mieć wpływ na stabilność krajowego systemu finansowego lub poziom ryzyka systemowego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przed zastosowaniem środków, o których mowa w ust. 1, Fundusz analizuje ich potencjalny wpływ na podmiot, wewnętrzny rynek usług finansowych oraz stabilność systemu finansowego w innych państwach członkowskich.”,

c) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Fundusz niezwłocznie informuje o wydanym zaleceniu Komisję Nadzoru Finansowego oraz Komitet Stabilności Finansowej, jeżeli wyraził opinię, o której mowa w ust. 1 zdanie drugie.”,

d) uchyla się ust. 3,

e) w ust. 4:

– pkt 9–11 otrzymują brzmienie:

„9) utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej w celu ułatwienia przymusowej restrukturyzacji oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz uprawnień,

o których mowa w rozdziale 5, będzie miało negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy;

- 10) emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu osiągnięcia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dłużnych zamiennych na kapitał lub innych instrumentów kapitałowych lub dłużnych podlegających umorzeniu lub konwersji;
 - 11) podjęcia działań innych niż określone w pkt 10 w celu osiągnięcia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w szczególności renegocjacji warunków zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, o których mowa w art. 206 ust. 1, w celu zapewnienia skuteczności umorzenia lub konwersji na mocy prawa właściwego dla tego zobowiązania lub tego instrumentu;”
- po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
- „11a) zmiany profilu zapadalności instrumentów funduszy własnych, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, oraz zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 97a–97g i art. 98 ust. 21 pkt 1, w celu zapewnienia stałego utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;”
- w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 i 14 w brzmieniu:
- „13) przedstawienia planu działań mających na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora i utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1 oraz zapewnienie utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 2;
- 14) przygotowania w systemach do prowadzenia ksiąg rachunkowych banku funkcjonalności umożliwiającej dokonanie na wybrany dzień systemowych operacji redukcji sald kapitału i odsetek w zakresie wszystkich lub wybranych zobowiązań, z wykorzystaniem wartości słownikowych stosowanych w systemie wyliczania oraz z uwzględnieniem przypisania zobowiązania do kategorii zaspokajania roszczeń zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.”;

33) po art. 96 dodaje się art. 96a–96d w brzmieniu:

„Art. 96a. 1. Podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1, prowadzi wewnętrzny proces weryfikacji w celu ustalenia, czy posiada fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne w kwocie koniecznej do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego zgodnie z art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e oraz art. 97h.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (M-MDA). Przez wypłatę zysków należy rozumieć:

- 1) dokonywanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I, o której mowa w art. 55 ust. 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;
- 2) podejmowanie zobowiązań do wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych;
- 3) dokonywanie wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do wypłaty powstało w okresie, w którym podmiot nie spełniał wymogu połączonego bufora;
- 4) dokonywanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.

3. Podmiot niezwłocznie powiadamia Fundusz i Komisję Nadzoru Finansowego o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1. Podmiot przekazuje Funduszowi informację o M-MDA, na jego żądanie, w terminie określonym przez Fundusz, nie krótszym niż 5 dni roboczych od dnia otrzymania żądania Funduszu.

4. Fundusz, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględnia następujące okoliczności:

- 1) przyczynę, czas trwania i skalę niespełnienia wymogu, a także jego wpływ na wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji;
- 2) prawdopodobieństwo podjęcia przez podmiot działań zmierzających do zwiększenia sumy funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz ryzyko dalszego obniżenia sumy funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w tym

- prawdopodobieństwo wystąpienia zagrożenia podmiotu upadłością, o którym mowa w art. 101 ust. 3;
- 3) możliwość usunięcia we właściwym czasie okoliczności uniemożliwiającej lub utrudniającej przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;
 - 4) brak zdolności podmiotu do zastąpienia zobowiązań, które przestały spełniać kryteria kwalifikowalności lub zapadalności określone w art. 72b i art. 72c rozporządzenia nr 575/2013 lub art. 97a–97f lub art. 98 ust. 21, w tym czy ma ona charakter indywidualny, czy wynika z zakłóceń na całym rynku;
 - 5) adekwatność i proporcjonalność zakazu oraz jego wpływ na warunki finansowania podmiotu i wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.

5. Fundusz, do dnia ustania okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, nie rzadziej niż raz w miesiącu, dokonuje oceny zasadności wydania zakazu, o którym mowa w ust. 2, i konieczności jego utrzymania. Podmiot przekazuje Funduszowi informacje o ustaleniach dokonanych zgodnie z ust. 1 oraz inne informacje niezbędne do oceny warunków określonych w ust. 4.

6. Fundusz potwierdza ustanie okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, i uchyla decyzję, o której mowa w ust. 2, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

7. Komisja Nadzoru Finansowego wyraża opinię, o której mowa w ust. 2 i 6, niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku Funduszu o wydanie takiej opinii.

Art. 96b. 1. W przypadku gdy po upływie 9 miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 96a ust. 3, utrzymują się okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wydaje decyzję, o której mowa w art. 96a ust. 2. Przepis art. 96a ust. 7 stosuje się odpowiednio.

2. Fundusz odstępuje od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy są spełnione co najmniej dwa z następujących warunków:

- 1) okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, wynikają z poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych, które prowadzą do silnego napięcia w wielu segmentach gospodarki;

- 2) zakłócenia funkcjonowania rynków finansowych powodują zwiększoną zmienność cenową instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu lub większe koszty dla podmiotu lub prowadzą do całkowitego lub częściowego zamknięcia rynków, w związku z czym podmiot nie może emitować instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych na tych rynkach;
- 3) sytuacja, o której mowa w pkt 2, uniemożliwia podmiotowi emitowanie instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych w kwocie wystarczającej do osiągnięcia wymogów, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;
- 4) zamknięcie rynków, o którym mowa w pkt 2, dotyczy również podmiotów innych niż podmiot, wobec którego wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;
- 5) wydanie przez Fundusz decyzji, o której mowa w ust. 1, miałyby negatywny wpływ na część sektora bankowego i mogłyby stwarzać ryzyka dla stabilności finansowej.

3. W przypadku odstąpienia od wydania decyzji na podstawie przesłanek, o których mowa w ust. 2, Fundusz niezwłocznie informuje Komisję Nadzoru Finansowego, załączając uzasadnienie odstąpienia.

4. Fundusz, co najmniej raz w miesiącu, przeprowadza ocenę spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2, które stanowiły podstawę odstąpienia od wydania decyzji.

5. Fundusz potwierdza ustanie okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, i uchyla decyzję, o której mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego. Przepis art. 96a ust. 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 96c. 1. M-MDA stanowi iloczyn wartości liczbowej uzyskanej na podstawie ust. 2 i 3, oraz wartości współczynnika M-MDA, ustalonego zgodnie z art. 96d, pomniejszony o wypłaty zysków, o których mowa w art. 96a ust. 2, dokonane lub powstałe po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub art. 96b ust. 1.

2. Wartość liczbową, o której mowa w ust. 1, stanowią zyski z bieżącego okresu niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, po odliczeniu wypłat zysków lub płatności wynikających z działań, o których mowa w art. 96a ust. 2, dokonane lub powstałe po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub w art. 96b ust. 1, powiększone o zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, po odliczeniu

wypłat zysków lub płatności wynikających z działań, o których mowa w art. 96a ust. 2 pkt 1–4, dokonane lub powstałe po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub w art. 96b ust. 1.

3. Od kwoty, obliczonej zgodnie z ust. 2, odejmuje się wartość kwot należnych z tytułu podatku, jeżeli zyski, o których mowa w ust. 2, nie zostałyby wypłacone.

Art. 96d. 1. W przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregokolwiek z wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013 oraz w art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e oraz w art. 97h, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko znajduje się w:

- 1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonym jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0;
- 2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonym jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0,2;
- 3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonym jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0,4;
- 4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonym jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0,6.

2. Dolne i górne kresy przedziału dla poszczególnych kwartyli oblicza się następująco:

- 1) dolny kres kwartylu = $((\text{wymóg połączonego bufora wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko})/4) \times (Q_n - 1)$,
- 2) górny kres kwartylu = $((\text{wymóg połączonego bufora wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko})/4) \times Q_n$

– w których „ Q_n ” oznacza numer porządkowy danego kwartylu.

3. Przez kwartył, o którym mowa w ust. 1 i 2, rozumie się parametr statystyczny, którego trzy wartości dzielą uporządkowany zbiór danych na cztery zbiory równe pod względem liczebności.”;

34) w dziale III tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

35) w art. 97:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podmiot krajowy jest obowiązany utrzymywać określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Fundusz może określić minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d.

2. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który utrzymuje podmiot, z uwzględnieniem:

- 1) zapewnienia możliwości przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji przez zastosowanie wobec podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w tym instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji przewiduje zastosowanie tego instrumentu, w sposób zapewniający osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji;
- 2) zapewnienia, że podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne niebędące podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji utrzymują fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne na poziomie umożliwiającym pokrycie strat i odbudowę funduszy własnych podmiotu w restrukturyzacji, co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym:
 - a) wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, przez umorzenie lub konwersję zobowiązań lub umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, oraz
 - b) wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013;
- 3) zapewnienia, że podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji utrzymuje fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne na poziomie umożliwiającym pokrycie strat i odbudowę funduszy własnych co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym:
 - a) wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, oraz

- b) wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013
- w przypadku, gdy plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji przewiduje, że wybrane zobowiązania mogą zostać wyłączone z umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 206 ust. 3, lub może wystąpić konieczność przeniesienia ich do nabywcy lub instytucji pomostowej;
- 4) skali i rodzaju prowadzonej działalności, sposobu jej finansowania oraz profilu ryzyka;
- 5) znaczenia podmiotu dla stabilności finansowej, w szczególności ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego;
- 6) ograniczenia ryzyka zarażania, w tym przez przenoszenie strat z jednego podmiotu na drugi ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego.”,
- b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2w w brzmieniu:
- „2b. Fundusz określa wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażoną jako odsetek:
- 1) łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz
- 2) miary ekspozycji całkowitej, obliczonej zgodnie z art. 429 i art. 429a rozporządzenia nr 575/2013.
- 2c. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada wykorzystanie instrumentu przymusowej restrukturyzacji lub umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest ustalany na poziomie umożliwiającym:
- 1) pokrycie strat (kwota na pokrycie strat),
- 2) odbudowę funduszy własnych do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności przez okres 12 miesięcy (kwota dokapitalizowania)
- w podmiocie podlegającym przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmiotach zależnych objętych wymogiem, o którym mowa w ust. 1, niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.

2d. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada przeprowadzenie postępowania upadłościowego podmiotu, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla tego podmiotu ustala się na poziomie kwoty na pokrycie strat. Fundusz może, uwzględniając w szczególności znaczenie podmiotu dla stabilności finansowej oraz wpływ jego upadłości na system finansowy, ustalić minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie wyższym.

2e. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2c, oblicza się:

- 1) w celu określenia kwoty z ust. 2b pkt 1 – jako sumę:
 - a) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku przymusowej restrukturyzacji podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 oraz art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz
 - b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie podlegającej przymusowej restrukturyzacji powstałej w wyniku przymusowej restrukturyzacji spełnienie, po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji, wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, na skonsolidowanym poziomie grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, po zrealizowaniu preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2016/1075 dnia 23 marca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów

restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz. Urz. UE L 184 z 08.07.2016, str. 1), zwanej dalej „preferowaną strategią przymusowej restrukturyzacji”;

- 2) w celu określenia kwoty z ust. 2b pkt 2 – jako sumę:
 - a) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku przymusowej restrukturyzacji podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013 oraz
 - b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie podlegającej przymusowej restrukturyzacji powstałej w wyniku przymusowej restrukturyzacji, spełnienie, po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji, wymogu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, na skonsolidowanym poziomie grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, po zrealizowaniu preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji.

2f. Fundusz, określając kwotę, o której mowa w ust. 2e pkt 2, uwzględnia progi, o których mowa w art. 274 i art. 275 oraz art. 19a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

2g. Fundusz, określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w ust. 2e pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b:

- 1) wykorzystuje aktualne informacje o kwotach, o których mowa w ust. 2b pkt 1 i 2, skorygowane o zmiany wynikające z działań w ramach przymusowej restrukturyzacji przewidzianych w planie przymusowej restrukturyzacji;

2) po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje korekty kwoty odpowiadającej aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2h. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2e pkt 1 lit. b, o kwotę niezbędną do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego po realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Kwota ta jest co do zasady równa wysokości wymogu połączonego bufora pomniejszonego o wysokość wymogu, o którym mowa w art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

2i. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zmniejszyć kwotę, o której mowa w ust. 2h, jeżeli jej zmniejszenie wystarczy do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych i dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych, po realizacji strategii przymusowej restrukturyzacji.

2j. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę, o której mowa w ust. 2h, jeżeli jej zwiększenie jest niezbędne do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji oraz dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych innych niż fundusz przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 112 oraz art. 273–275, w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy.

2k. W przypadku podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 97 ust. 1, oblicza się:

- 1) w celu określenia kwoty z ust. 2b pkt 1 – jako sumę:
 - a) wysokości strat podmiotu, które mają być pokryte, odpowiadającą wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr

575/2013 oraz art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz

- b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi spełnienie wymogu w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
- 2) w celu określenia kwoty z ust. 2b pkt 2 – jako sumę:
- a) wysokości strat, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013 dla danego podmiotu, oraz
 - b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi spełnienie wymogu dotyczącego dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2l. Fundusz, określając wymóg, o którym mowa w ust. 2k pkt 2, uwzględnia progi, o których mowa w art. 274 i art. 275 oraz art. 19a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

2m. Fundusz, określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w ust. 2k pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b:

- 1) wykorzystuje aktualne informacje o kwotach, o których mowa w ust. 2b pkt 1 i 2, skorygowane o zmiany wynikające z działań w ramach przymusowej restrukturyzacji przewidzianych w planie przymusowej restrukturyzacji;
- 2) po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje korekty kwoty odpowiadającej aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować, do podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, po

wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2n. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2k pkt 1 lit. b, o kwotę niezbędną do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego po realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Kwota ta jest co do zasady równa wysokości wymogu połączonego bufora pomniejszonego o wysokość wymogu, o którym mowa w art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

2o. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zmniejszyć kwotę, o której mowa w ust. 2n, jeżeli zmniejszenie wystarczy do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych, a także zapewni dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2p. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę, o której mowa w ust. 2n, jeżeli jej zwiększenie jest niezbędne do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, a także zapewni dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych innych niż fundusz przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 112 oraz art. 273–275, w okresie nie dłuższym niż przez 12 miesięcy.

2q. W przypadku gdy ze względu na strukturę zobowiązań podmiotu Fundusz, z dużym prawdopodobieństwem przewiduje, że zgodnie z art. 206 ust. 3 wyłączy niektóre kategorie zobowiązań kwalifikowalnych z umorzenia lub konwersji zobowiązań lub przeniesie je na nabywcę, określony przez Fundusz minimalny poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych będzie spełniony za pomocą funduszy własnych i niewyłączonych zobowiązań kwalifikowalnych

pozwalających na pokrycie kwoty wyłączanych zobowiązań i spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2c.

2r. Fundusz, określając wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, dla podmiotu krajowego i podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, dokonuje oceny wymogów, o których mowa w ust. 2 i 2c–2j albo 2k–2p, oraz art. 97h, oraz uzasadnia taką ocenę.

2s. W przypadku zmiany dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Fundusz niezwłocznie dokonuje przeglądu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych, a w przypadku zmiany wymogu połączonego bufora, może dokonać przeglądu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych.

2t. W przypadku kas, do obliczenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych:

- 1) zamiast współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, stosuje się współczynnik wypłacalności, o którym mowa w art. 24 ust. 5 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 2) zamiast łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko stosuje się sumę wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego, operacyjnego oraz walutowego pomnożoną przez 20, o której mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 6 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 3) przepisy ust. 2 pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a, ust. 2b, ust. 2c, ust. 2e pkt 1, ust. 2g, ust. 2u oraz art. 98 ust. 1a stosuje się odpowiednio.

2u. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie sporządza skonsolidowanych sprawozdań finansowych, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie danych jednostkowych. Przepis ust. 2e stosuje się odpowiednio.

2v. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1, gdy zastosowano wobec niego instrument przymusowej restrukturyzacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 70 ust. 1, Fundusz może określić,

biorąc pod uwagę sytuację tego podmiotu, odpowiedni okres przejściowy, po którym podmiot ten jest obowiązany spełnić wymogi określone w art. 97–99.

2w. W przypadku gdy:

- 1) podmiot krajowy inny niż kasa stanie się podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji albo
- 2) w ramach oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji kasy przeprowadzenie postępowania upadłościowego zostanie ocenione jako niewykonalne lub niewiarygodne, albo
- 3) podmiot inny niż podmiot krajowy zostanie objęty wymogiem, o którym mowa w ust. 1

– Fundusz może określić, biorąc pod uwagę sytuację tego podmiotu, termin, po którym podmiot ten jest obowiązany spełniać wymogi określone w art. 97–99.”,

- c) uchyla się ust. 3,
- d) w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „podlegających umorzeniu lub konwersji” zastępuje się wyrazem „kwalifikowalnych”,
- e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Banki hipoteczne zwolnione z utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie ust. 4 nie są częścią konsolidacji, o której mowa w art. 98 ust. 1.”,

- f) uchyla się ust. 5–8,
- g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Fundusz może zwolnić podmiot krajowy niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest podmiotem zależnym w grupie, z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) podmiot zależny i jego krajowy podmiot dominujący mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polski i są częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
- 2) krajowy podmiot dominujący spełnia określony przez Fundusz wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;
- 3) w opinii Funduszu nie istnieją istotne prawne i faktyczne przeszkody udzielenia podmiotowi zależnemu wsparcia kapitałowego i płynnościowego przez krajowy podmiot dominujący;

- 4) w opinii Komisji Nadzoru Finansowego krajowy podmiot dominujący odpowiednio nadzoruje działalność podmiotu zależnego, a krajowy podmiot dominujący przedłoży zgodę Komisji Nadzoru Finansowego na udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego przez krajowy podmiot dominujący, lub ryzyko działania podmiotu zależnego nie jest istotne;
 - 5) zarządzanie ryzykiem i kontrola krajowego podmiotu dominującego uwzględnia ryzyka podmiotu zależnego;
 - 6) krajowy podmiot dominujący posiada większość głosów w organach podmiotu zależnego, także na podstawie porozumień z innymi podmiotami, lub jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu zależnego.”,
- h) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
- „9a. Fundusz może zwolnić podmiot krajowy niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest podmiotem zależnym w grupie, z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:
- 1) podmiot zależny i podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, które mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polski i są częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
 - 2) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji spełnia określony przez Fundusz wymóg, o którym mowa w ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;
 - 3) w ocenie Funduszu nie istnieją istotne prawne i faktyczne przeszkody udzielenia podmiotowi zależnemu wsparcia kapitałowego i płynnościowego przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji;
 - 4) w opinii Komisji Nadzoru Finansowego podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji odpowiednio nadzoruje działalność podmiotu zależnego, a podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji przedłoży zgodę Komisji Nadzoru Finansowego na udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego przez podmiot dominujący, lub ryzyko działania podmiotu zależnego nie jest istotne;
 - 5) zarządzanie ryzykiem i kontrola podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji uwzględnia ryzyka podmiotu zależnego;

- 6) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji posiada większość głosów w organach podmiotu zależnego, także na podstawie porozumień z innymi podmiotami, lub jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu zależnego.”,
- i) w ust. 10 wyrazy „w ust. 9 pkt 5” zastępuje się wyrazami „w ust. 9 pkt 4”,
- j) uchyla się ust. 11–14,
- k) ust. 15 otrzymuje brzmienie:
- „15. Fundusz, w porozumieniu z Komisją Nadzoru Finansowego, informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o określonym dla poszczególnych podmiotów minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.”,
- l) dodaje się ust. 16–20 w brzmieniu:
- „16. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub jej podmiot zależny będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji spełnia wymóg minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, na który składa się wymóg, o którym mowa art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla każdej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub jej podmiotu zależnego będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, ustalany przez Fundusz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.
17. Mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego istotny podmiot zależny od globalnej instytucji o znaczeniu systemowym niemającej siedziby na terytorium państwa członkowskiego spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 1, na który składa się wymóg, o którym mowa art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalany przez Fundusz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, za pomocą instrumentów, zgodnych z art. 98 ust. 2g–2n.
18. Fundusz określa dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 16 i 17, i uzasadnia jego zastosowanie w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w ust. 2c.

19. W celu realizacji art. 98 ust. 2d w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot zależny od tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, Fundusz określa wymóg, o którym mowa w ust. 18, dla:

- 1) każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub
- 2) krajowego podmiotu dominującego jako jedyne podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

20. Fundusz dokonuje przeglądu wymogu, o którym mowa w ust. 18, i w razie konieczności jego korekty, uwzględniając zmiany w zakresie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”;

36) po art. 97 dodaje się art. 97a–97i w brzmieniu:

„Art. 97a. 1. W celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, podmiot, z wyłączeniem kasy, utrzymuje:

- 1) fundusze własne;
- 2) zobowiązania kwalifikowalne, spełniające warunki określone w art. 72a, art. 72b z wyjątkiem ust. 2 lit. d, oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013.

2. Podmiot, z wyłączeniem kasy, może utrzymywać zobowiązania spełniające warunki, o których mowa w art. 72a ust. 1 i ust. 2 lit. a–k, art. 72b ust. 1, ust. 2 lit. a–c i e–n oraz ust. 3–6 oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, z tytułu dłużnego instrumentu finansowego z wbudowanymi instrumentami pochodnymi, w szczególności strukturyzowanymi produktami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.³⁾), w celu zaliczenia do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli:

- 1) kwoty główne zobowiązań są określone w momencie emisji i są stałe albo rosnące;
- 2) kwoty główne zobowiązań nie podlegają zmianie wynikającej z wbudowanych instrumentów pochodnych;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 4, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1.

- 3) całkowite kwoty zobowiązań, w tym w zakresie z wbudowanych instrumentów pochodnych, mogą zostać ustalone każdego dnia przez uczestników obrotu przez odniesienie do wyceny na płynnym rynku, na którym przedmiotem obrotu jest ten instrument finansowy lub klasa takich instrumentów finansowych, oraz na którym:
- a) istnieją kupujący i sprzedający zawierający transakcje mające za przedmiot taki instrument dłużny lub klasę takich instrumentów dłużnych,
 - b) obrót tymi instrumentami nie wywołuje istotnej zmiany wyceny na tym rynku,
 - c) kwoty nie uwzględniają ryzyka kredytowego zgodnie z art. 104 i art. 105 rozporządzenia nr 575/2013.

3. Podmiot, z wyłączeniem kasy, może także utrzymywać zobowiązania z tytułu dłużnych instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 2, w celu ich zaliczenia do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli kwoty główne zobowiązań są określone w momencie emisji i są stałe albo rosnące, a warunki emisji tych instrumentów określają wysokość roszczeń w przypadku likwidacji, ogłoszenia upadłości albo przymusowej restrukturyzacji emitenta, na poziomie nieprzekraczającym opłaconych cen emisyjnych.

4. Zobowiązania, o których mowa w ust. 2 i 3, nie podlegają potrąceniu, a ich wartość nie może być ustalona zgodnie z klauzulą kompensacyjną określoną w art. 207 ust. 3, w ramach oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3.

5. Zobowiązania z tytułu dłużnych instrumentów finansowych zalicza się do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w części odpowiadającej należności głównej albo kwocie roszczenia o stałej wartości albo roszczenia w zakresie kwoty, o której mowa w ust. 2 i 3.

6. W celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, kasa utrzymuje:

- 1) fundusze własne w rozumieniu ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 2) zobowiązania kwalifikowalne, spełniające następujące warunki:
 - a) instrument, z tytułu którego powstało zobowiązanie, został wyemitowany i w pełni opłacony,
 - b) instrument, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie jest w posiadaniu tej kasy,
 - c) wykonanie zobowiązania nie jest zabezpieczone przez tę kasę,

- d) nabycie instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie zostało sfinansowane bezpośrednio lub pośrednio przez tę kasę,
- e) rezydualny termin wykonania zobowiązania jest nie krótszy niż rok,
- f) zobowiązanie nie wynika z instrumentu pochodnego,
- g) zobowiązanie nie wynika z depozytu, który korzysta z pierwszeństwa w zaspokajaniu roszczeń w postępowaniu upadłościowym.

7. Fundusz może zobowiązać kasę, aby część wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, była utrzymywana w formie zobowiązań podporządkowanych, które na podstawie podziału na kategorie zaspokajania należności, zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe, podlegają zaspokojeniu po zobowiązaniach określonych w kategorii piątej.

Art. 97b. 1. W przypadku gdy podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego jest częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji co krajowy podmiot dominujący będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, zobowiązania wyemitowane przez ten podmiot zależny na rzecz akcjonariuszy, którzy nie wchodzi w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, zalicza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych krajowego podmiotu dominującego, jeżeli:

- 1) zobowiązania spełniają warunki określone w art. 98 ust. 21 pkt 1;
- 2) wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 70–72 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem zależnym przez krajowy podmiot dominujący będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji;
- 3) łączna wartość zaliczonych zobowiązań nie przekracza kwoty stanowiącej różnicę między kwotą określoną zgodnie z art. 98 ust. 2g i 2h a sumą zobowiązań wyemitowanych przez podmiot zależny na rzecz krajowego podmiotu dominującego i nabytych przez ten podmiot bezpośrednio albo pośrednio przez inne podmioty z tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 98 ust. 21 pkt 1 lit. a, i funduszy własnych, o których mowa w art. 98 ust. 21 pkt 2.

2. Pośrednie nabycie przez krajowy podmiot dominujący zobowiązania wyemitowanego przez podmiot zależny, o którym mowa w ust. 1, oznacza nabycie zobowiązania, którego emitentem jest inny podmiot wchodzący w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji posiadający należności od tego podmiotu zależnego z tytułu wyemitowanych przez niego zobowiązań.

Art. 97c. 1. Podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji będący jej podmiotem zależnym albo podmiotem objętym wymogiem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, jest obowiązany spełniać część wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, funduszami własnymi, podporządkowanymi instrumentami kwalifikowalnymi lub zobowiązaniami, o których mowa w art. 97b ust. 1, w wysokości nie niższej niż 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 72b ust. 3 rozporządzenia 575/2013, Fundusz może, na wniosek podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotem, o którym mowa w art. 97h ust. 1, określić poziom funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, w wysokości niższej, niż określona w ust. 1, jednak nie niższej niż wartość wyrażonego procentowo iloczynu:

- 1) 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne, oraz
- 2) liczby 1 pomniejszonej o iloraz 3,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz sumy 18% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i kwoty wynikającej z wymogu połączonego bufora.

3. Jeżeli w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 97h ust. 1, kwota, o której mowa w ust. 1 i 2, jest wyższa niż 27% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, Fundusz określa minimalną kwotę funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b, do wysokości kwoty równej 27% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli w jego ocenie:

- 1) plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie przewiduje, że przymusowa restrukturyzacja może wymagać zaangażowania środków funduszu przymusowej restrukturyzacji banków albo
- 2) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1 i 2, umożliwia również spełnienie wymogów, o których mowa w art. 274 lub art. 275.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Fundusz uwzględni ryzyko wywarcia nieproporcjonalnego wpływu na model biznesowy podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się wobec podmiotu, dla którego wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1, został ustalony zgodnie z art. 97h ust. 3.

Art. 97d. 1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego jej podmiotem zależnym, albo podmiotem, o którym mowa w art. 97h, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić minimalną kwotę funduszy własnych lub podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, na poziomie wyższym niż określony zgodnie z art. 97c, do wysokości wyższej z następujących kwot:

- 1) 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne albo
- 2) sumy:
 - a) dwukrotności kwoty wynikającej z wymogu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013,
 - b) dwukrotności kwoty wynikającej z wymogu, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
 - c) kwoty wynikającej z wymogu połączonego bufora.

2. Fundusz może określić poziom funduszy własnych lub podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego jej podmiotem zależnym, lub podmiotem, o którym mowa w art. 97h, w odniesieniu do których Fundusz określa wymóg, o którym mowa w art. 98 ust. 1–2, biorąc pod uwagę:

- 1) wynik przeprowadzonego przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, jeżeli stwierdził okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji oraz gdy:
 - a) podmiot nie realizuje zaleceń, o których mowa w art. 95 ust. 4, w terminach określonych przez Fundusz lub
 - b) usunięcie tych okoliczności nie jest możliwe w wyniku wykonania zaleceń, o których mowa w art. 95 ust. 4, a skorzystanie przez Fundusz z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, częściowo albo w całości ograniczy ich negatywny wpływ na przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, lub

- 2) wykonalność lub wiarygodność działań określonych w planie przymusowej restrukturyzacji lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, gdy są ograniczone ze względu na wielkość, status prawny podmiotu i strukturę własnościową, powiązania, charakter, zakres, profil ryzyka i złożoność prowadzonej działalności, lub
- 3) nałożony przez Komisję Nadzoru Finansowego dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych na podstawie art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniając sytuację podmiotu, który pod względem ryzyka znajduje się w grupie 20% największych podmiotów, w odniesieniu do których Fundusz określa wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1.

3. W przypadku określonym w ust. 2 pkt 3 liczba podmiotów wynikająca z obliczeń na podstawie wartości procentowych jest zaokrąglana w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Art. 97e. 1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji niebędącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest jej podmiotem zależnym, oraz w przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji niebędącego podmiotem, o którym mowa w art. 97h, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić, że część wymogu określonego w art. 98 ust. 1–2, do wysokości 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu, lub do kwoty ustalonej zgodnie z art. 97d ust. 1 pkt 2, jest spełniona za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, jeżeli:

- 1) zobowiązania niepodporządkowane, o których mowa w art. 97a, mają taki sam stopień uprzywilejowania w kolejności hierarchii zaspokajania roszczeń w postępowaniu upadłościowym jak zobowiązania wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3;
- 2) spełniony jest co najmniej jeden z warunków:
 - a) istnieje ryzyko, że w wyniku planowanego zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań wobec zobowiązań niepodporządkowanych, które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, wierzyciele, których roszczenia wynikają z tych zobowiązań,

poniosą większe straty niż te, które ponieśliby w postępowaniu upadłościowym, lub

- b) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b, pozwoli usunąć okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, stwierdzone w trakcie przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, albo jest konieczne w celu zapewnienia możliwości realizacji celów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności w przypadku podmiotu, którego upadłość miałaby istotny negatywny wpływ na system finansowy lub mogłaby stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej lub gospodarki;
- 3) kwota funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych nie przekracza kwoty niezbędnej do zapewnienia, aby wierzyciele, o których mowa w pkt 2, nie ponieśli strat wyższych niż straty, które ponieśliby w postępowaniu upadłościowym.

2. Fundusz niezwłocznie dokonuje oceny ryzyka, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, w przypadku gdy stwierdzi, że w ramach danej kategorii należności podlegających zaspokojeniu z funduszy masy upadłości, o których mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe, obejmującej również zobowiązania kwalifikowalne, udział kwoty zobowiązań, które są wyłączone lub mogą zostać wyłączone z umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, jest wyższy niż 10% wartości danej kategorii należności w strukturze bilansowej podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji innego niż globalna instytucja o znaczeniu systemowym, jej podmiot zależny lub podmiot, o którym mowa w art. 97h.

3. Fundusz, określając wymóg zgodnie z ust. 1, wykorzystuje do jego ustalenia wyższą z wartości:

- 1) 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu, lub
 - 2) kwoty ustalonej zgodnie z art. 97d ust. 1 pkt 2
- o których mowa w ust. 1.

Art. 97f. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97e, do kwoty zobowiązań ogółem zalicza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych, z uwzględnieniem praw kontrahentów wynikających z klauzul dotyczących kompensowania.

2. Fundusz wyraża minimalną kwotę funduszy własnych lub podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, w formach określonych w art. 97 ust. 2b pkt 1 i 2.

3. Kwota kapitału podstawowego Tier I, którą podmiot utrzymuje w celu spełnienia wymogu połączonego bufora, nie jest jednocześnie zaliczana do wymogów wyrażonych jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97e.

Art. 97g. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 97d ust. 1 i art. 97e, Fundusz uwzględnia:

- 1) obecność kupujących i sprzedających na rynku funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, gotowych do zawierania transakcji, dostępność wyceny takich instrumentów oraz czas konieczny do zrealizowania transakcji niezbędnych do celów zastosowania się do rozstrzygnięcia Funduszu;
- 2) wartość instrumentów, które wynikają ze zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają warunki określone w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności wynoszącym mniej niż rok liczony od dnia wydania rozstrzygnięcia przez Fundusz, których warunki emisji lub konstrukcja przewidują możliwość dokonania korekt ilościowych w stosunku do wymogów, o których mowa w art. 97d ust. 1 i art. 97e;
- 3) dostępność i wartość instrumentów, które spełniają warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, inne niż określone w art. 72b ust. 2 lit. d tego rozporządzenia;
- 4) czy kwota zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3 i zaliczają się do tej samej kategorii uprzywilejowania co zobowiązania kwalifikowalne o najwyższym stopniu uprzywilejowania lub kategorii, która w postępowaniu upadłościowym podlega zaspokojeniu w dalszej kolejności zaspokajania należności zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe, jest istotna w porównaniu z kwotą funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 5) model biznesowy, sposób finansowania, profil ryzyka – w tym kapitał, płynność i finansowanie, jakość aktywów, model prowadzenia działalności i zarządzania oraz potencjalne straty Funduszu;

- 6) znaczenie podmiotu dla stabilności finansowej oraz wpływ na funkcjonowanie gospodarki, w szczególności ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego;
- 7) wpływ potencjalnych kosztów restrukturyzacji podmiotu określonych w programie restrukturyzacji, o którym mowa w art. 214, na poziom funduszy własnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 8) czy kwota zobowiązań wyłączonych ze stosowania umorzenia lub konwersji, o których mowa w pkt 4, przekracza poziom 5% łącznej kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, poniżej którego to poziomu kwotę tę uznaje się za nieistotną.

Art. 97h. 1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie podlega wymogom, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, będącego częścią grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, której łączna wartość aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego przekracza równowartość w złotych kwoty 100 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania, Fundusz określa poziom wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, w wysokości nie niższej niż:

- 1) 13,5%, jeżeli obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1;
- 2) 5%, jeżeli obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 2.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane posiadać fundusze własne, podporządkowane zobowiązania kwalifikowalne lub zobowiązania, o których mowa w art. 97b ust. 1, w kwocie nie niższej niż wysokość wynikająca z ust. 1. Przepisów art. 97a–97g nie stosuje się.

3. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić, że poziom wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, jest ustalany dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie podlega wymogom, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, na zasadach określonych w ust. 1, jeżeli:

- 1) podmiot ten jest częścią grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, której łączna wartość aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego jest niższa niż równowartość określona zgodnie z ust. 1;
- 2) w ocenie Funduszu upadłość tego podmiotu mogłaby stwarzać ryzyko systemowe, o którym mowa w art. 4 pkt 15 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Fundusz uwzględnia:

- 1) udział depozytów w sumie bilansowej i brak dłużnych instrumentów w strukturze finansowania podmiotu;
- 2) zakres, w jakim jest ograniczony dostęp do rynku kapitałowego, na którym przedmiotem obrotu są zobowiązania kwalifikowalne;
- 3) udział kapitału podstawowego Tier I w zakresie wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1 i 2.

Art. 97i. 1. Wymogów, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97h, nie stosuje się w okresie 3 lat od dnia następującego po dniu, w którym:

- 1) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji lub grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji, której podmiot jest częścią, zostały zidentyfikowane jako globalna instytucja o znaczeniu systemowym;
- 2) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji spełnił warunki określone w art. 97h ust. 1 lub w stosunku do podmiotu Fundusz podjął rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 97h ust. 3.

2. Wymóg, o którym mowa w art. 97h, nie ma zastosowania w okresie 2 lat następujących po dniu, w którym:

- 1) Fundusz zastosował instrument umorzenia lub konwersji zobowiązań;
- 2) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji wprowadził alternatywne działania w sferze prywatnej, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 2, na mocy których instrumenty kapitałowe i inne zobowiązania zostały umorzone lub poddane konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub Fundusz dokonał umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu w celu jego dokapitalizowania bez zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

3. Wymóg, o którym mowa w ust. 1, oraz wystąpienie okoliczności, o której mowa w ust. 2, nie ma wpływu na biegnący termin, o ile wynosi on co najmniej 2 lata począwszy od dnia następującego po dniu, od którego byłby liczony w razie wystąpienia tej okoliczności.”;

37) w art. 98:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie

skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 1a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji, które nie sporządzają skonsolidowanych sprawozdań finansowych, utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na zasadzie indywidualnej dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2p w brzmieniu:

„2a. Fundusz, w przypadku gdy jest właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji – w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia nr 575/2013, i strategii przymusowej restrukturyzacji – ustala, które podmioty w ramach grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 97 ust. 2e, art. 97h lub art. 97 ust. 16, w celu zapewnienia, że grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji spełnia wymogi określone w ust. 1 i 2 oraz sposób, w jaki podmioty w ramach grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji mają spełnić ten wymóg zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji.

2b. Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu dominującego. Właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych informują podmioty zależne o określonym dla nich minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

2c. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych mogą postanowić, że minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest częściowo spełniany przez podmiot zależny zgodnie z ust. 2l za pomocą instrumentów wyemitowanych na rzecz obecnych akcjonariuszy nienależących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz nabytych przez te podmioty, jeżeli jest to zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji, a podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji nie nabył w sposób pośredni lub bezpośredni wystarczających instrumentów, o których mowa w ust. 2l.

2d. Fundusz oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych wydają zgodę na stosowanie art. 72e rozporządzenia nr 575/2013 oraz na zastosowanie korekty służącej zmniejszeniu lub usunięciu różnicy między:

- 1) sumą kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1 ustawy oraz art. 12a rozporządzenia nr 575/2013 – w przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, a
- 2) sumą kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2 ustawy oraz art. 12a rozporządzenia nr 575/2013 – w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący podmiotem zależnym globalnej instytucji o znaczeniu systemowym należący do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, jeżeli jest to zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

2e. Suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1 ustawy oraz art. 12a rozporządzenia nr 575/2013, w przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji nie może być niższa niż suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2 ustawy oraz art. 12a rozporządzenia nr 575/2013, obliczona dla krajowego podmiotu dominującego jako jedyne podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

2f. Korektę, o której mowa w ust. 2d, można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odpowiednimi państwami członkowskimi przez dostosowanie poziomu wymogu określonego w art.

97 ust. 2e. Korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.

2g. Podmioty krajowe, które są podmiotami zależnymi podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub podmiotu z państwa trzeciego i nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, spełniają wymóg określony w art. 97 ust. 2k na zasadzie indywidualnej.

2h. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zastosować wymóg określony w ust. 2g wobec podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, który jest podmiotem zależnym podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji i nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji.

2i. Unijne instytucje dominujące, które nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji i są podmiotami zależnymi od podmiotów z państw trzecich, spełniają wymóg określony w art. 97 ust. 2c na zasadzie skonsolidowanej.

2j. W odniesieniu do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 2 pkt 19a lit. b, banki i instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym i nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, organ centralny, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji, które nie są zobowiązane do spełniania wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 2a, spełniają wymóg, o którym mowa w 97 ust. 2k–2p, na zasadzie indywidualnej.

2k. Wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1, dla podmiotu, o którym mowa w ust. 2g–2j, ustala się zgodnie z ust. 1 i 2, art. 97 ust. 2c–2j. Przepisy art. 99 lub art. 127 stosuje się.

2l. Wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 2c, dla podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, określony zgodnie z art. 97 ust. 2k–2p, może być spełniony wyłącznie za pomocą:

- 1) zobowiązań spełniających łącznie następujące warunki:
 - a) zostały wyemitowane na rzecz:
 - podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji należącego do tej samej grupy przymusowej restrukturyzacji, bezpośrednio albo pośrednio przez inną osobę prawną należącą do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, która nabyła

zobowiązania od podmiotu objętego tym wymogiem, oraz zostały nabyte przez taki podmiot lub

- akcjonariusza, który nie jest członkiem grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, jeżeli dokonanie umorzenia lub konwersji, o których mowa w art. 70–72, nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem objętym tym wymogiem przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji należący do tej samej grupy przymusowej restrukturyzacji oraz zostały nabyte przez takiego akcjonariusza,
- b) w postępowaniu upadłościowym wynikające z nich należności podlegają zaspokojeniu po należnościach wynikających ze zobowiązań, które nie spełniają warunku określonego w lit. a i nie są instrumentami zaliczanymi do funduszy własnych,
- c) które spełniają warunki kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, z wyjątkiem warunków, o których mowa w art. 72b ust. 2 lit. b, c, k–m oraz ust. 3–5 tego rozporządzenia,
- d) mogą podlegać umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 70–72, w sposób, który jest zgodny ze strategią przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w szczególności nie wywierają wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem objętym tym wymogiem przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji należący do tej samej grupy przymusowej restrukturyzacji,
- e) nabycie instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie zostało sfinansowane bezpośrednio lub pośrednio przez podmiot objęty tym wymogiem,
- f) warunki emisji instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie przewidują, bezpośrednio lub pośrednio, możliwości wezwania do sprzedaży zobowiązań, wykupu, spłaty lub odkupu przez podmiot objęty tym wymogiem przed terminem zapadalności, w przypadku innym niż ogłoszenie upadłości albo likwidacja tego podmiotu, a podmiot ten nie informuje o takiej możliwości w inny sposób,
- g) warunki emisji instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie nadają jego posiadaczowi prawa do wcześniejszej wypłaty odsetek lub

kwoty głównej w przypadkach innych niż ogłoszenie upadłości albo likwidacja podmiotu objętego tym wymogiem,

- h) wysokość wypłat odsetek lub dywidend nie jest zmieniana na podstawie oceny zdolności kredytowej podmiotu objętego wymogiem lub jego jednostki dominującej;
- 2) funduszy własnych:
- a) kapitału podstawowego Tier I,
 - b) funduszy własnych innych niż kapitał podstawowy Tier I, wyemitowanych na rzecz osób prawnych:
 - należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz nabytych przez te osoby lub
 - nienależących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji jeżeli wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem objętym wymogiem przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, oraz nabytych przez te osoby.

2m. Przepis ust. 2l stosuje się odpowiednio do warunków umowy, na podstawie której powstały zobowiązanie lub pozycja funduszy własnych z tytułu innego niż emisja.

2n. W przypadku, o którym mowa w art. 97 ust. 9 pkt 1 i 2, Fundusz może udzielić zezwolenia na pełne albo częściowe spełnienie przez podmiot zależny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, za pomocą gwarancji udzielonej przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, jeżeli:

- 1) gwarancja została udzielona co najmniej w kwocie odpowiadającej minimalnemu poziomowi funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
- 2) kwota gwarancji jest wypłacana w przypadku gdy podmiot zależny nie reguluje swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności lub wystąpiły w stosunku do niego przesłanki umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 70 ust. 2 – w zależności od tego, która z tych okoliczności wystąpi wcześniej;
- 3) gwarancja jest zabezpieczona w wysokości co najmniej 50%;

- 4) zabezpieczenie gwarancji spełnia wymogi, o których mowa w art. 197 rozporządzenia nr 575/2013, i jest wystarczające do pokrycia kwoty zabezpieczonej zgodnie z pkt 3, po dokonaniu ostrożnych redukcji wartości zabezpieczenia;
- 5) zabezpieczenie gwarancji jest wolne od obciążeń, w szczególności nie jest stosowane jako zabezpieczenie innej gwarancji;
- 6) zabezpieczenie posiada efektywny termin zapadalności, spełniający warunek, o którym mowa w art. 72c ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 7) nie istnieją przeszkody do przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji do podmiotu zależnego, w przypadku gdy wobec podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji podjęto działanie w przymusowej restrukturyzacji.

2o. W przypadku określonym w ust. 2n pkt 7, podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, na wniosek Funduszu, przedstawia opinię prawną lub w inny sposób wykazuje brak przeszkód do przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji do podmiotu zależnego.

2p. Fundusz może całkowicie albo częściowo odstąpić od stosowania wymogów, o których mowa w ust. 2a–2o i art. 97 ust. 9 pkt 5 i ust. 10, w odniesieniu do organu centralnego lub banku trwale z nim powiązanego, jeżeli:

- 1) bank oraz organ centralny podlegają nadzorowi sprawowanemu przez ten sam właściwy organ, mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i należą do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
- 2) zobowiązania organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi lub zobowiązania takich banków są w całości gwarantowane przez organ centralny;
- 3) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz wypłacalność i płynność organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych banków;
- 4) zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji trwale z nim powiązanych – w przypadku odstąpienia dla banku trwale z nim powiązanego;

- 5) organ centralny oraz bank trwale z nim powiązany wchodzi w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, która spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 1 i 2;
 - 6) nie istnieją ani nie są przewidywane istotne przeszkody do szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań między organem centralnym a bankami trwale z nim powiązanymi – w przypadku przymusowej restrukturyzacji tych podmiotów.”,
- e) ust. 3–6 otrzymują brzmienie:
- „3. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Fundusz informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, od dnia podjęcia działań zgodnie z ust. 2, nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, Fundusz określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań, z uwzględnieniem oceny podmiotów należących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, które nie są podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji dokonanej przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji.
4. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie określa minimalnego poziomu tych funduszy i zobowiązań do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
5. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań na poziomie skonsolidowanym w sposób określony w ust. 3.
6. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.”,
- f) dodaje się ust. 7–13 w brzmieniu:

„7. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Fundusz informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, od dnia podjęcia działań zgodnie z ust. 2, nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym dla któregośkolwiek podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotów zależnych określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań dla danego podmiotu, uwzględniając pisemne opinie i zastrzeżenia:

- 1) organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 2) Funduszu, w przypadku gdy grupowy organ przymusowej restrukturyzacji jest inny niż organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji.

8. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 7, Fundusz lub organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, organy przymusowej restrukturyzacji właściwe dla podmiotów zależnych nie określają minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

9. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym w sposób określony w ust. 7.

10. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

11. Fundusz lub organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji nie występuje do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację w przypadku gdy minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym, określony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych:

- 1) nie przekracza 2% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 2) jest ustalony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zgodnie z przepisami innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, stanowiącymi implementację art. 45c ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, z późn. zm.⁴⁾).

12. Jeżeli w terminie 4 miesięcy Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, od dnia podjęcia działań zgodnie z ust. 2, nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z ust. 3 i 7, określenie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie:

- 1) skonsolidowanym dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dokonuje się zgodnie z ust. 3–6;

⁴⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10 oraz Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29.

- 2) indywidualnym dla podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, dokonuje się zgodnie z ust. 7–10.

13. Wspólna decyzja Funduszu i właściwych organów przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i każda decyzja Funduszu podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w tym Fundusz i w razie potrzeby aktualizowane.”;

- 38) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. 1. Fundusz, grupowy organ przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na poziomie indywidualnym dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2. Przepisy art. 98 ust. 2c i 2d stosuje się odpowiednio.

2. Fundusz informuje krajowy podmiot zależny o określonym dla niego minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

3. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez grupowy organ przymusowej restrukturyzacji informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, Fundusz, grupowy organ przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej, Fundusz określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej, uwzględniając:

- 1) opinię organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 2) opinię grupowego organu przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy grupowy organ przymusowej restrukturyzacji jest inny niż organ przymusowej

restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;

- 3) ocenę podmiotów należących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, które nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, dokonaną przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, jeżeli krajowy podmiot zależny jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji.

4. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, Fundusz, grupowy organ przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej, a którykolwiek z takich właściwych organów przymusowej restrukturyzacji zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie określa minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

5. Jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego, wchodzący w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji, nie przystąpił do wspólnej decyzji określającej minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej, Fundusz może przystąpić do wspólnej decyzji określającej minimalne poziomy funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla pozostałych podmiotów zależnych od unijnej jednostki dominującej wraz z pozostałymi właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.

6. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej.

7. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

8. W przypadku gdy Fundusz jest organem właściwym dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej, będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, nie występuje do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, gdy minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym, określony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu zależnego z tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji:

- 1) nie przekracza 2% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 2) jest ustalony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zgodnie z przepisami innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, stanowiącymi implementację art. 45c ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012.

9. Przepis art. 98 ust. 13 stosuje się odpowiednio.”;

39) po art. 99 dodaje się art. 99a i art. 99b w brzmieniu:

„Art. 99a. 1. Podmioty, dla których Fundusz określił minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97, przekazują Funduszowi informacje dotyczące:

- 1) kwot funduszy własnych oraz kwot zobowiązań kwalifikowalnych, w tym określonych zgodnie z art. 97 ust. 2b, po zastosowaniu odliczeń zgodnie z art. 72e–72j rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) kwot zobowiązań innych niż określone w pkt 1, które mogą podlegać umorzeniu lub konwersji;
- 3) w odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w pkt 1 i 2:
 - a) elementów składowych, w tym profilu zapadalności,

- b) stopnia uprzywilejowania w postępowaniu upadłościowym,
- c) zakresu, w jakim są one uregulowane przez przepisy państwa trzeciego, z uwzględnieniem postanowień umownych, o których mowa w art. 222 ustawy, i art. 52 ust. 1 lit. p i q oraz art. 63 lit. n i o rozporządzenia nr 575/2013.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do podmiotów, które w dniu przekazania informacji spełniają co najmniej 150% minimalnego wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 2b pkt 1.

3. Wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) kasy, zamiast informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przekazują informacje dotyczące kwoty funduszy własnych, o których mowa w art. 97a ust. 6 pkt 1, oraz kwoty zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki określone w art. 97a ust. 6 pkt 2 i ust. 7;
- 2) podmioty niebędące podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, zamiast informacji dotyczących kwot funduszy własnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przekazują informacje dotyczące kwoty funduszy własnych spełniających warunki określone w art. 98 ust. 2l pkt 2.

4. Informacje są przekazywane nie rzadziej niż raz na:

- 1) 6 miesięcy – w przypadku informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3;
- 2) rok – w przypadku informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

5. Komisja Nadzoru Finansowego lub Fundusz mogą zobowiązać podmioty do przekazywania informacji częściej niż w terminie określonym w ust. 4.

6. Podmioty, nie rzadziej niż raz w roku, zamieszczają na stronie internetowej, według stanu na koniec roku poprzedzającego, informacje dotyczące:

- 1) kwot funduszy własnych oraz kwot zobowiązań kwalifikowalnych;
- 2) elementów składowych pozycji, o których mowa w pkt 1, w tym ich profilu zapadalności oraz stopnia ich uprzywilejowania w postępowaniu upadłościowym;
- 3) wymogu, o którym mowa w art. 97 i art. 98, wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 3, zamiast informacji, o których mowa w ust. 6 pkt 1, zamieszczają informacje, o których mowa w ust. 3.

8. W przypadku gdy Fundusz podjął działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji albo wydał decyzję w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w art. 70

ust. 1 pkt 1, informacje, o których mowa w ust. 6, są zamieszczane na stronie internetowej w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin spełnienia przez podmiot wymogów określonych w art. 97 i art. 98.

9. Przepisów ust. 1 i 6 nie stosuje się do podmiotów, w przypadku których plan przymusowej restrukturyzacji zakłada przeprowadzenie postępowania upadłościowego.

10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu i Komisji Nadzoru Finansowego:

- 1) sposób i tryb przekazywania Funduszowi przez podmioty informacji, o których mowa w ust. 1,
- 2) terminy przekazywania Funduszowi przez kasy informacji, o których mowa w ust. 1

– mając na celu zapewnienie jednolitości przekazywanych informacji, uwzględniając formę prawną podmiotu oraz jego udział w systemie ochrony instytucjonalnej.

11. Fundusz przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informacje, o których mowa w ust. 1. Szczegółowe zasady współpracy i wymiany informacji określi umowa zawarta pomiędzy Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059 oraz z 2021 r. poz. 680 i ...).

Art. 99b. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, w przypadku naruszenia przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98, nałożyć karę pieniężną:

- 1) na podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, do wysokości:
 - a) 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym tego podmiotu, a w przypadku braku takiego sprawozdania, karę pieniężną do wysokości 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej tego podmiotu, nie wyższą jednak niż 100 000 000 zł, albo
 - b) dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, w wyniku naruszenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa

w art. 97 i art. 98 – w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty uzyskanych korzyści;

- 2) na członka zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektora oddziału banku zagranicznego, który narusza minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 – do wysokości 5 000 000 euro, a w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez takie osoby – do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.

2. Niezależnie od kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego:

- 1) w drodze decyzji, zakazać wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie w sposób, o którym mowa w art. 96a;
- 2) nakazać usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji na zasadach określonych w art. 9–93.

3. W przypadku gdy podjęcie środków, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie prowadziło do zaprzestania naruszania przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98, Fundusz informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego, która może zastosować:

- 1) środki nadzorcze zgodnie z art. 138 ustawy – Prawo bankowe;
- 2) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 142–146a ustawy – Prawo bankowe;
- 3) środki nadzorcze zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 4) środki nadzorcze zgodnie z art. 110y ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 5) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 110zz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

4. Przy wydawaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, lub stosując środki, o których mowa w ust. 2, uwzględnia się:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) przyczyny naruszenia;
- 3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara;
- 4) gotowość osoby odpowiedzialnej za naruszenie do współpracy z Funduszem;

- 5) uprzednie naruszenia przepisów regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
- 6) kwotę zysków osiągniętych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, jeżeli jest możliwe ich określenie;
- 7) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, jeżeli jest możliwe określenie tych strat;
- 8) stopień współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie z Funduszem;
- 9) uprzednie naruszenia dokonane przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
- 10) potencjalne skutki systemowe naruszenia.

5. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

6. Egzekucja należności wynikających z decyzji o nałożeniu kary pieniężnej następuje w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. Kwoty w euro, o których mowa w ust. 1, przelicza się na złote według kursu średniego ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej.”;

40) w art. 101:

a) w ust. 7:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie występują uzasadnione przesłanki wskazujące, że działania podmiotu krajowego lub instytucjonalnego systemu ochrony lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji, pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– Fundusz wydaje decyzję o wszczęciu wobec podmiotu krajowego przymusowej restrukturyzacji albo decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Działania w przymusowej restrukturyzacji są podejmowane w interesie publicznym, jeżeli są konieczne do zapewnienia realizacji co najmniej jednego z celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66, są proporcjonalne

do tych celów, a ich osiągnięcie w takim samym stopniu nie byłoby możliwe w ramach postępowania upadłościowego.”,

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Decyzje, o których mowa w ust. 7–9, zawierają oszacowanie wartości aktywów i pasywów podmiotu, o którym mowa w art. 137 ust. 1, zgodnie z art. 139 ust. 1.”,

d) po ust. 12 dodaje się ust. 12a–12c w brzmieniu:

„12a. Decyzje w sprawach umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych oraz zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji zawierają oszacowanie wartości aktywów i pasywów podmiotu, o którym mowa w art. 137 ust. 1, zgodnie z art. 140 ust. 1.

12b. W decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji Fundusz może:

- 1) dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych;
- 2) określić zakres i warunki zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji;
- 3) ustanowić administratora lub zastępcę administratora;
- 4) zawiesić działalność podmiotu w restrukturyzacji;
- 5) zawiesić wykonanie wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji;
- 6) zawiesić prawa do realizacji zabezpieczeń;
- 7) dokonać zmiany warunków umów;
- 8) dokonać zmiany warunków spłaty instrumentów dłużnych i innych zobowiązań;
- 9) zawiesić prawa jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji i z podmiotem zależnym podmiotu w restrukturyzacji;
- 10) zlikwidować podmiot w restrukturyzacji, w trybie art. 230 ust. 1.

12c. W decyzji, o której mowa w ust. 7, wydawanej w przypadku, o którym w 70 ust. 1 pkt 1, Fundusz może nałożyć na podmiot lub jego instytucję dominującą obowiązek wyemitowania nowych praw udziałowych.”,

e) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. Podmiot krajowy lub podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a, c lub d, podlegają likwidacji na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w

przypadku gdy są spełnione przesłanki określone w ust. 7 pkt 1 i 2, ale nie jest spełniony warunek określony w ust. 7 pkt 3.”;

41) w art. 102:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz podejmuje decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji wobec:

- 1) instytucji finansowej, o której mowa w art. 64 pkt 2 lit. b, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione w odniesieniu do tej instytucji i jej podmiotu dominującego;
- 2) podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione w odniesieniu do tego podmiotu;
- 3) organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione wobec całej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 101 ust. 7, Fundusz może wydać decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7, w odniesieniu do tego podmiotu, jeżeli:

- 1) podmiot jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji;
- 2) przesłanki, o których mowa w art. 101 ust. 7, są spełnione wobec jednego lub większej liczby podmiotów zależnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będących instytucjami i niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji;
- 3) ze względu na prawa majątkowe i zobowiązania podmiotów, o których mowa w pkt 2, ich upadłość stanowiłaby zagrożenie dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji a przymusowa restrukturyzacja podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji byłaby konieczna dla przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych będących instytucjami albo dla przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji całej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”;

42) w art. 109:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz niezwłocznie zamieszcza na stronie internetowej:

- 1) decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji oraz wydane w przymusowej restrukturyzacji decyzje, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 2, 4–8, 11, 12 i 17–26, lub informację o tych decyzjach oraz przyczynach i skutkach wydania tych decyzji, w szczególności dla klientów indywidualnych;
- 2) decyzje, o których mowa w art. 142 ust. 1, art. 143 ust. 1 i 2, art. 144 ust. 1 oraz art. 144a ust. 1, wraz z informacją o warunkach zawieszenia regulowania zobowiązań, zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń i zawieszenia prawa do wypowiedzenia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, są zamieszczane z zachowaniem tajemnicy, o której mowa w art. 320 ust. 2, tajemnicy bankowej, o której mowa w art. 104 i art. 105 ustawy – Prawo bankowe, tajemnicy, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, oraz tajemnicy, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz przekazuje niezwłocznie, w postaci papierowej lub elektronicznej, decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, Komisji Nadzoru Finansowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i podmiotowi w restrukturyzacji, w celu ich zamieszczenia na stronach internetowych tych podmiotów z uwzględnieniem dochowania obowiązku zachowania tajemnic, o których mowa w ust. 1a.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji zamieszczają decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, na stronach internetowych, niezwłocznie po ich otrzymaniu od Funduszu, z uwzględnieniem obowiązku zachowania tajemnic, o których mowa w ust. 1a.”;

43) w art. 110:

a) w ust. 3 w pkt 6 wyrazy „rozdziale 19” zastępuje się wyrazami „rozdziale 21”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub zapewnia podjęcie innych działań, które spowodują poniesienie strat przez właścicieli lub wierzycieli tych instrumentów,

przed zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub jednocześnie z ich zastosowaniem, jeżeli w wyniku zastosowania tych instrumentów wierzyciele ponieśliby straty lub ich zobowiązania podlegałyby konwersji.”;

44) w art. 112:

a) w ust. 1:

- w pkt 1 po wyrazach „udzielać pożyczek” skreśla się wyrazy „lub gwarancji”,
- w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) udzielać osobom trzecim gwarancji spłaty kredytu lub spłaty pożyczki udzielanej podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym, instytucji pomostowej, podmiotowi zarządzającemu aktywami oraz podmiotowi przejmującemu.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz może udzielać pożyczek lub gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, jeżeli:

- 1) środki z nich uzyskane są niezbędne do utrzymania płynności lub wypłacalności podmiotu w restrukturyzacji, jego podmiotów zależnych, instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu przejmującego lub
- 2) są związane z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności służą wsparciu przejęcia praw udziałowych, przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Fundusz może udzielić z funduszy przymusowej restrukturyzacji gwarancji całkowitego albo częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z wszystkimi lub wybranymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami instytucji pomostowej, w celu zbycia praw udziałowych instytucji pomostowej lub jej przedsiębiorstwa.”,

d) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. Fundusz, udzielając gwarancji, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lub ust. 3a, może zastrzec sobie prawo udziału w przychodach z praw majątkowych i zobowiązań objętych gwarancją.

5. Pokrycie strat w wyniku realizacji gwarancji, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lub ust. 3a, stanowi koszt przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 235 pkt 5.

6. W celu zabezpieczenia wierzytelności wynikającej z udzielonych pożyczek i gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, Fundusz wymaga ustanowienia zabezpieczenia.”,

e) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Fundusz może udzielić Narodowemu Bankowi Polskiemu gwarancji spłaty kredytów, o których mowa w art. 42 ust. 1 oraz art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027 oraz z 2021 r. ...). Przepisy art. 80–84 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

8. Jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem spełnienia przez Fundusz świadczenia z tytułu gwarancji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lub ust. 7, Fundusz nabywa z mocy prawa spłaconą wierzytelność wynikającą z udzielonego kredytu lub pożyczki, do wysokości dokonanej zapłaty wraz z przedmiotem zabezpieczenia ustanowionym przez pożyczkobiorcę lub kredytobiorcę oraz innymi prawami związanymi z nabytą wierzytelnością.

9. Gwarancja, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lub ust. 7, może także obejmować spłatę kredytu lub pożyczki wraz z odsetkami umownymi oraz innymi kosztami związanymi z kredytem lub pożyczką. Wyплаты z tytułu gwarancji są pomniejszane o spłatę kredytu dokonane przez kredytobiorcę lub pożyczkobiorcę oraz o kwoty uzyskane przez kredytodawcę lub pożyczkodawcę, w wyniku zaspokojenia się z przedmiotu zabezpieczenia tego kredytu lub pożyczki.”;

45) w art. 113:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rada nadzorcza zostaje zawieszona, z zastrzeżeniem art. 103 ust. 5;”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) kompetencje pozostałych organów podmiotu w restrukturyzacji zostają zawieszane, z zastrzeżeniem art. 175 ust. 5 zdanie trzecie oraz art. 216 ust. 6;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Fundusz reprezentuje podmiot w restrukturyzacji. Przepisów dotyczących podejmowania decyzji i uchwał przez organy podmiotu w restrukturyzacji nie stosuje się.

1b. Fundusz może powołać zarząd podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku powołania takiego zarządu decyzja o ustanowieniu administratora, zastępcy administratora lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1, traci moc; uprawnienia do podejmowania decyzji i uchwał zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki zastrzeżone do właściwości zarządu przechodzą na zarząd podmiotu w restrukturyzacji. Powołanie zarządu podmiotu w restrukturyzacji traci moc w przypadku wydania decyzji Funduszu o ustanowieniu administratora, zastępcy administratora lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1; uprawnienia do podejmowania decyzji i uchwał zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki zastrzeżone do właściwości zarządu przechodzą na administratora, zastępcę administratora lub pełnomocników.

1c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1b, nie stosuje się przepisów art. 22b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, art. 21 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 102a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

1d. Fundusz może wydawać polecenia zarządowi podmiotu w restrukturyzacji, dotyczące realizacji czynności, niezbędnych do realizacji celów przymusowej restrukturyzacji.”;

46) art. 114 otrzymuje brzmienie:

„Art. 114. 1. Fundusz może wykonywać uprawnienia, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1, przez administratora, o którym mowa w art. 153 ust. 1, lub zastępcę administratora, o którym mowa w art. 154a, lub pełnomocników.

2. Wynagrodzenie administratora, zastępcy administratora i pełnomocników ustala Fundusz.

3. Koszty działalności administratora i zastępcy administratora obciążają podmiot w restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 153 ust. 10.

4. Administrator i zastępca administratora otrzymuje w razie potrzeby urlop bezpłatny na czas pełnienia funkcji. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresów pracy, od których zależy nabycie przez nich uprawnień pracowniczych.

5. Ustanowienie administratora i zastępcy administratora podlega zgłoszeniu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;
- 47) w art. 117 wyraz „podjęcia” zastępuje się wyrazem „doręczenia”;
- 48) w art. 121:
- a) w pkt 1:
- lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) przepisów art. 212, art. 223, art. 233, art. 236, art. 237, art. 397, art. 399 ust. 3, art. 400, art. 401, oraz przepisów tytułu IV działu I i II Kodeksu spółek handlowych,”
 - po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:
„aa) przepisów art. 258 § 1, art. 311 oraz art. 312–312¹ w związku z art. 431 § 7 i art. 433 § 1 Kodeksu spółek handlowych – do objęcia praw udziałowych na podstawie decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, lub decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji,”
 - lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) do zwołania zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia podmiotu w restrukturyzacji – terminów, o których mowa w art. 238 § 1, art. 402 § 1 i 3 oraz w art. 402¹ § 2 Kodeksu spółek handlowych,”
- b) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących spółdzielniami nie stosuje się przepisów art. 12a § 3, art. 36 § 8, art. 39, art. 40 § 2 i art. 42 § 3–7 oraz przepisów część I tytułu I działów VIII, IX i XI ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, a także postanowień statutów spółdzielni określających zasady zwoływania walnych zgromadzeń, obradowania na nich i podejmowania uchwał;
 - 4) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących bankami spółdzielczymi lub bankami zrzeszającymi nie stosuje się przepisów art. 5 ust. 2, art. 5a, art. 6 ust. 2, art. 7, art. 8 ust. 1, art. 9 i art. 23 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych;”;
- 49) w art. 122 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) w przypadku, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3 – z dniem określonym w decyzji Funduszu o przejęciu praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji;”;

50) w art. 124:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji dotychczasowy i nowy pracodawca, w związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę przekazują informację, o której mowa w art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy, niezwłocznie i w sposób umożliwiający zapoznanie się pracowników z tą informacją.”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Dotychczasowy i nowy pracodawca w związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę przekazują informację, o której mowa w art. 26¹ ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), niezwłocznie i w sposób umożliwiający zapoznanie się zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej z tą informacją.”;

51) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Art. 126. Fundusz może zwrócić się do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o zgodę na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.”;

52) w art. 127 w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opracowanie, przegląd i aktualizacja grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;”;

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) uzgadnianie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym i dla podmiotów zależnych na poziomie indywidualnym zgodnie z art. 97–99;”;

53) w art. 131:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy podmiot dominujący z siedzibą w państwie trzecim utworzył podmioty zależne będące instytucjami lub istotne oddziały w więcej niż jednym państwie członkowskim, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji z państw członkowskich, w których

podmiot z państwa trzeciego prowadzi działalność w formie istotnego oddziału, tworzą europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji, w celu realizacji zadań określonych w art. 127 ust. 2.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Fundusz przewodniczy pracom europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji w przypadku gdy podmioty zależne, o których mowa w ust. 1, są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego, lub Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór nad podmiotem zależnym o najwyższej sumie bilansowej ze wszystkich podmiotów zależnych z siedzibą w państwach członkowskich.

1b. Członkowie europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji uwzględniają globalną strategię przymusowej restrukturyzacji dla grupy, przyjętą przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, w tym grupowy organ przymusowej restrukturyzacji, w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 127 ust. 2 pkt 9.”,

c) uchyla się ust. 2,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy:

1) zgodnie z globalną strategią przymusowej restrukturyzacji dla grupy podmioty zależne utworzone w państwach członkowskich lub podmiot będący unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową albo unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, i jego podmioty zależne będące instytucjami nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji,

2) członkowie europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji akceptują globalną strategię przymusowej restrukturyzacji

– podmioty zależne utworzone w państwach członkowskich oraz podmiot będący unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową albo unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, na poziomie skonsolidowanym, utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 98 ust. 21 i 2i.

2b. Wymóg, o którym mowa w ust. 2a, może być spełniony za pomocą zobowiązań i funduszy własnych określonych w art. 98 ust. 2l, które zostały objęte przez:

- 1) jednostkę dominującą najwyższego szczebla w rozumieniu art. 92b ust. 2 rozporządzenia 575/2013,
 - 2) podmioty zależne jednostki, o której mowa w pkt 1, z siedzibą na terytorium tego samego państwa trzeciego co ta jednostka, lub
 - 3) osoby prawne inne niż podmioty określone w pkt 1 i 2, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 98 ust. 2l pkt 1 lit. a lub art. 98 ust. 2l pkt 2 lit. b.”,
- e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do działalności europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, którego pracom przewodniczy Fundusz, stosuje się przepisy art. 127–134.”;

54) w art. 137:

- a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku gdy dokonanie oszacowania nie jest możliwe przed wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 1, Fundusz albo podmiot niezależny, o którym mowa w ust. 2, wykonują wstępne oszacowanie wartości aktywów i pasywów podmiotu.

4. Wstępne oszacowanie jest wystarczającą podstawą do podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1, do czasu sporządzenia oszacowania w sposób określony w ust. 2, jeżeli takie decyzje są niezbędne do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji lub usunięcia zagrożenia upadłością.”,

- b) w ust. 7 po wyrazach „instrumentów kapitałowych” dodaje się wyrazy „lub zobowiązań kwalifikowalnych”;

55) w art. 138:

- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 1, jest dokonywane w celu:”,

- b) w ust. 4 wyrazy „Fundusz uwzględnia we wstępnym oszacowaniu” zastępuje się wyrazami „W oszacowaniu wstępnym uwzględnia się”,

- c) w ust. 7 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zestawienie zobowiązań bilansowych i pozabilansowych podmiotu w podziale na kategorie zaspokajania roszczeń zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe oraz oszacowanie przewidywanego poziomu zaspokojenia

roszczeń, w przypadku gdyby wobec podmiotu wydane zostało postanowienie o ogłoszeniu upadłości.”;

56) w art. 139 w ust. 1 wyrazy „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 1”;

57) w art. 140:

a) w ust. 1 wyrazy „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 3–6” zastępuje się wyrazami „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 2–6”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Członkowie zarządu i rady nadzorczej podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, pełniący obowiązki w roku, w którym nastąpiło wszczęcie przymusowej restrukturyzacji lub prowadzono oszacowanie, oraz w okresie 3 lat poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, kluczowy biegły rewident przeprowadzający badanie lub przegląd sprawozdania finansowego w roku, w którym nastąpiło wszczęcie przymusowej restrukturyzacji lub rozpoczęcie oszacowania, oraz w okresie 3 lat obrotowych poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, są obowiązani udzielać informacji Funduszowi oraz podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie. W przypadku gdy rozpoczęcie oszacowania nastąpiło w roku poprzedzającym rok wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, okres 3 lat obrotowych poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji liczony jest do dnia rozpoczęcia oszacowania.”;

58) w art. 142 w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) CCP;”;

59) po art. 144 dodaje się art. 144a i art. 144b w brzmieniu:

„Art. 144a. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zawiesić wykonanie przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) podmiot jest zagrożony upadłością;
- 2) w odniesieniu do podmiotu nie jest możliwe podjęcie działań, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 2, które pozwoliłyby na usunięcie zagrożenia upadłością;
- 3) zawieszenie jest konieczne w celu uniknięcia pogorszenia sytuacji finansowej podmiotu;
- 4) zawieszenie jest konieczne w celu:
 - a) ustalenia przesłanek, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 3, lub

- b) określenia działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji lub zapewnienia skuteczności stosowania jednego lub większej liczby instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

2. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje opinię, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zobowiązań podmiotu wobec:

- 1) systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku, w tym wobec podmiotu prowadzącego ten system;
- 2) CCP;
- 3) Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejskiego Banku Centralnego.

4. Fundusz może zawiesić wykonanie przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym decyzja Funduszu o zawieszeniu została zamieszczona na stronie internetowej.

5. Fundusz, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego, w szczególności ocenia adekwatność objęcia zawieszeniem środków objętych ochroną gwarancyjną, w tym środków gwarantowanych należących do osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Fundusz uwzględnia także odrębne przepisy, w szczególności dotyczące uprawnień nadzorczych i sądowych, służące zapewnianiu ochrony praw wierzycieli i ich równego traktowania na wypadek likwidacji podmiotu zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe w związku z brakiem spełnienia przesłanki, o której mowa w art. 101 ust. 7 pkt 3. Przepisy art. 135 ust. 4, art. 156 i art. 157 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku zawieszenia wykonania zobowiązania podmiotu do płatności lub dostawy z umowy lub innego stosunku prawnego, na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, zawieszeniu na taki sam okres ulega wykonanie zobowiązania pozostałych strony umowy albo innego stosunku prawnego do płatności lub dostawy.

7. W przypadku gdy termin wykonania zobowiązania przypada w okresie zawieszenia zobowiązanie staje się wymagalne w dniu roboczym następującym po okresie zawieszenia.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz niezwłocznie przekazuje decyzję podmiotowi zagrożonemu upadłością. Przed podjęciem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji Fundusz niezwłocznie informuje o decyzji Komisję Nadzoru Finansowego oraz podmioty, o których mowa w art. 101 ust. 6.

9. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje Funduszowi niezależnie od przewidzianych w odrębnych przepisach uprawnień do zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązania do płatności lub dostawy.

10. Fundusz może, w okresie zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy, zawiesić:

- 1) realizację zabezpieczeń z majątku podmiotu na okres zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy;
- 2) uprawnienie do jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem na okres, o którym mowa w art. 143 ust. 1.

11. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 10, Fundusz podejmie decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, przepisów art. 142 ust. 1, art. 143 ust. 1 i art. 144 ust. 1 nie stosuje się do zawieszania przez Fundusz praw w sposób określony w tych przepisach.

12. Fundusz niezwłocznie doręcza decyzję, o której mowa w ust. 1, podmiotowi, którego wykonanie zobowiązań do płatności lub dostawy zostało zawieszona.

Art. 144b. 1. W umowie dotyczącej:

- 1) instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub
- 2) pożyczki międzybankowej, jeżeli termin spłaty pożyczki wynosi 3 miesiące lub mniej

– zwanej dalej „umową finansową”, której jedną ze stron jest podmiot, a prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, zawiera się zastrzeżenie, zgodnie z którym Funduszowi przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 102 ust. 1 pkt 3, art. 142–144.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do umów finansowych:

- 1) w przypadku których Funduszowi przysługiwałyby uprawnienia, o których mowa w art. 102 ust. 1 pkt 3, art. 142–144, jeżeli prawem właściwym byłoby prawo państwa członkowskiego;

2) na podstawie których powstają zobowiązania podmiotu, w tym zobowiązania pozabilansowe i warunkowe wynikające z umów finansowych.

3. Krajowy podmiot dominujący, posiadający podmiot zależny w państwie trzecim, zapewnia, że umowy finansowe, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, zawierane przez jego podmiot zależny, zawierają zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 1.

4. Przepis ust. 3 stosuje się w przypadku gdy podmiotem zależnym z siedzibą na terytorium państwa trzeciego jest:

- 1) instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013;
- 2) firma inwestycyjna w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013 lub podmiot, który byłby taką firmą inwestycyjną gdyby miał siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;
- 3) instytucja finansowa.

5. Zarząd Funduszu może, na wniosek krajowego podmiotu dominującego, w formie uchwały, mając na uwadze ograniczony wpływ na ocenę wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, zwolnić ten podmiot z obowiązku, o którym mowa w ust. 3, jeżeli krajowy podmiot dominujący oraz podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa trzeciego będący stroną umowy finansowej uznają, że jego wykonanie nie jest możliwe ze względu na przepisy państwa trzeciego, którym podlega umowa. Wniosek krajowego podmiotu dominującego zawiera uzasadnienie. Fundusz może żądać przedstawienia przez wnioskodawcę opinii prawnej.

6. Niezamieszczenie przez podmiot zależny z siedzibą w państwie trzecim zastrzeżeń umownych określonych w ust. 1 w umowie finansowej, której jest stroną, pozostaje bez wpływu na możliwość stosowania przez Fundusz uprawnień, o których mowa w art. 102 ust. 1 pkt 3, art. 142–144.”;

60) w art. 145 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach, o których mowa w art. 142 ust. 1, art. 143 ust. 1 i 2, art. 144 ust. 1 oraz art. 144a ust. 5, przepisów art. 4 i art. 8–10 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 103) nie stosuje się.”;

61) po art. 147 dodaje się art. 147a w brzmieniu:

„Art. 147a. Fundusz może zawiesić zwrot wpłat dokonanych przez właścicieli podmiotu w restrukturyzacji na udziały podmiotu w restrukturyzacji będącego spółdzielnią do dnia zakończenia przymusowej restrukturyzacji.”;

62) w art. 148 w pkt 2 wyrazy „na okres nie dłuższy niż miesiąc” zastępuje się wyrazami „na okres nie dłuższy niż 3 miesiące”;

63) art. 150 otrzymuje brzmienie:

„Art. 150. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, dokonać zmiany warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, w tym dokonać rozliczenia umowy, przeniesienia praw lub zobowiązań z umowy na osobę trzecią lub wstąpić w miejsce strony umowy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do umów:

- 1) o uczestnictwo w systemie płatności lub systemie rozrachunku;
- 2) zawieranych w związku z uczestnictwem w systemie płatności lub systemie rozrachunku;
- 3) związanych z udzieleniem gwarancji Skarbu Państwa, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436 oraz z 2021 r. ...);
- 4) zawartych z Narodowym Bankiem Polskim, bankiem centralnym innego państwa członkowskiego w rozumieniu przepisów ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejskim Bankiem Centralnym.”;

64) w art. 153 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Fundusz przekazuje, w formie pisemnej lub z wykorzystaniem technik informatycznych, Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu i podmiotowi w restrukturyzacji, informację o ustanowieniu administratora.

4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji zamieszczają na stronach internetowych informację o ustanowieniu administratora niezwłocznie po jej otrzymaniu od Funduszu.”;

65) po art. 154 dodaje się art. 154a w brzmieniu:

„Art. 154a. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, ustanowić zastępcę administratora podmiotu w restrukturyzacji. Przepisy art. 153 ust. 1a–11 stosuje się odpowiednio.

2. Zastępcy administratora przysługują wskazane w decyzji o jego ustanowieniu uprawnienia określone w art. 154 ust. 1 i 2. Przepis art. 154 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

66) w art. 156 w ust. 2:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli istotne postanowienia umowy, w szczególności w zakresie dostawy, płatności i zabezpieczenia, są wykonywane przez podmiot w restrukturyzacji lub podmioty grupy, której częścią jest ten podmiot, wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, decyzje podejmowane przez Fundusz w ramach przymusowej restrukturyzacji i ich skutki nie stanowią dla drugiej strony takiej umowy podstawy do:”;

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wypowiedzenia, odstąpienia, wstrzymania wykonania lub dokonania zmiany umowy oraz dokonania potrącenia lub kompensaty w przypadku umów zawartych przez podmiot, wobec którego wszczęto przymusową restrukturyzację, a także umów zawartych:

a) przez podmiot zależny od podmiotu w restrukturyzacji, w przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji zabezpiecza wykonanie zobowiązań z tytułu umowy,

b) przez podmiot grupy, jeżeli istotne postanowienia umowy odnoszą się do niewykonania zobowiązań przez inny podmiot grupy;”;

67) art. 165 otrzymuje brzmienie:

„Art. 165. Z zastrzeżeniem art. 151 oraz art. 156 ust. 2 i 3, nie mogą być umorzone przez potrącenie wierzytelności wobec podmiotu w restrukturyzacji ze zobowiązaniami będącymi przedmiotem przeniesienia do instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu trzeciego.”;

68) w art. 167:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podmiotem dominującym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy – Prawo bankowe, podmiotem zależnym, podmiotem powiązaniem przez pozostawanie z podmiotem w relacjach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14–16 ustawy – Prawo bankowe, lub pozostawanie z podmiotem w tej samej grupie,”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy umowa przelewu wierzytelności została zawarta w formie pisemnej z datą pewną nie później niż 6 miesięcy przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji, przepisu ust. 3 nie stosuje się.”;

69) w art. 175:

- a) w ust. 5 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:
„W przypadku zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy, zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia członków w celu odwołania dotychczasowej rady nadzorczej i powołania nowej rady nadzorczej oraz powołania przez radę nadzorczą zarządu podmiotu w restrukturyzacji przepisy art. 216 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;
- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Zastosowanie instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa poprzedza konsultacja z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie wpływu przejęcia na stan konkurencji. Przepisu art. 13 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275) nie stosuje się.”;
- 70) w art. 176 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Z dniem określonym w decyzji Funduszu, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 1 i 2, podmiot przejmujący wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i zobowiązań, również w postępowaniach sądowych i administracyjnych.”;
- 71) w art. 181 w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Do utworzenia i działalności instytucji pomostowej przepisów art. 36 ust. 2 i 4, art. 38, art. 141m–142a, art. 144–147, art. 153–157f oraz art. 158 ust. 4, 5 i 7 ustawy – Prawo bankowe, przepisów art. 84 ust. 1a, art. 89 ust. 1 pkt 1, art. 110zc–110zdz oraz art. 167 ust. 1 pkt 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 129 ust. 3 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1415) nie stosuje się.”;
- 72) użyte w art. 185 w ust. 1 i 3 oraz w art. 186 wyrazy „ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym” zastępuje się wyrazami „ustawy o nadzorze makroostrożnościowym”;
- 73) w art. 191 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Z dniem określonym w decyzji, o której mowa w art. 188 ust. 1 pkt 2 i 3, instytucja pomostowa wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i zobowiązań, w tym do postępowań sądowych.”;
- 74) art. 203 i art. 204 otrzymują brzmienie:

„Art. 203. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 72 przed lub równocześnie z dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań.

Art. 204. Wierzyciele, których wierzytelności podlegają konwersji, obejmują prawa udziałowe w liczbie wynikającej z wartości konwertowanych wierzytelności oraz wartości nominalnej lub ceny emisyjnej ustalonej w decyzji o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań. Wartość tych praw jest ustalana przez Fundusz w sposób umożliwiający pokrycie strat oraz wzrost funduszy własnych podmiotu w restrukturyzacji zgodnie z art. 202 ust. 1.”;

75) w art. 205 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji wyemitował instrumenty finansowe, które przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych w przypadku zdarzenia powiązanego z sytuacją finansową, wypłacalnością, pozycją kapitałową lub poziomem funduszy własnych, zobowiązanie takie umarza się lub konwertuje zgodnie z warunkami emisji, przed dokonaniem umorzenia lub konwersji pozostałych zobowiązań, o których mowa w art. 209 ust. 3 pkt 3.”;

76) w art. 206:

a) w ust. 1:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wynikających z uczestnictwa w systemach płatności, systemach rozrachunku lub zobowiązań wobec operatorów tych systemów lub ich uczestników, powstałych w wyniku uczestnictwa w takim systemie, lub wobec CCP posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii Europejskiej uzyskane zgodnie z art. 14 rozporządzenia nr 648/2012 oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia, które staną się wymagalne w terminie krótszym niż 7 dni, od dnia ich umorzenia lub konwersji;”;

– w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) wobec podmiotów należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, niebędących podmiotami podlegającymi

przymusowej restrukturyzacji, niezależnie od terminu wymagalności tych zobowiązań.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 11, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji ustala, czy kwota wynikająca ze zobowiązań i funduszy własnych, o których mowa w art. 98 ust. 21, jest wystarczająca do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Fundusz ustala, czy zobowiązania wobec podmiotów należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, które nie podlegały wyłączeniu zgodnie z ust. 1 pkt 11, powinny zostać w całości lub w części wyłączone zgodnie z ust. 3 w celu przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.”;

77) w art. 208 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Umorzeniu lub konwersji podlegają zobowiązania z tytułu kwoty głównej lub kwoty pozostającej do spłaty, w tym odsetek.”;

78) w art. 209 w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z kolejnością określoną w art. 72 ust. 1;

2) pozostałe zobowiązania kwalifikowalne, jeżeli kwota umorzenia lub konwersji wierzytelności, o których mowa w pkt 1, jest mniejsza niż konieczna kwota umorzenia lub konwersji;”;

79) w art. 211:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prawo wykonywania głosu z praw udziałowych objętych w wyniku konwersji pozostaje zawieszony do czasu zakończenia przymusowej restrukturyzacji.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do konwersji zobowiązań nie stosuje się przepisów art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, art. 37a, art. 37b i art. 69–69b ustawy o ofercie publicznej oraz art.

19 ust. 1 pkt 2 oraz art. 86 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 2017/1129.”;

80) uchyla się art. 212;

81) po art. 212 dodaje się art. 212a i art. 212b w brzmieniu:

„Art. 212a. 1. Decyzja o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań dotycząca podmiotów działających w formie spółki kapitałowej zawiera:

- 1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu – sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;
- 2) wskazanie liczby, serii i numerów lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia;
- 3) liczbę, serię oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;
- 4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne, czy na okaziciela;
- 5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających konwersji, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;
- 6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;
- 7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;
- 8) wskazanie daty, od której akcje lub udziały powstałe w wyniku konwersji będą uczestniczyć w dywidendzie;
- 9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Decyzja zastępuje określone w Kodeksie spółek handlowych, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.

3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania, wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.

4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji.

5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2 oraz w art. 104 i art. 105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych i art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

6. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie

kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.

Art. 212b. 1. Decyzja w przedmiocie umorzenia zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem spółdzielczym lub kasą zawiera:

- 1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone;
- 2) wskazanie instrumentów lub zobowiązań oraz ich wartości podlegających umorzeniu lub wartości, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów lub zobowiązań.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz w statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.

3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.

4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których prawa udziałowe zostały umorzone na podstawie decyzji, jak również wierzycielom, których wierzytelności zostały umorzone na podstawie decyzji.”;

82) w art. 214:

- a) w ust. 1 po wyrazie „Administrator” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępca administratora”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Program restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 1, nie jest opracowany, jeżeli Fundusz oceni, że osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji umożliwia plan przymusowej restrukturyzacji, a ponadto:

- 1) Fundusz podjął decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 110 ust. 6 lub
- 2) umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych jest dokonywane wyłącznie w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z unijnymi zasadami pomocy państwa.”;

83) w art. 216:

- a) w ust. 3 po wyrazie „Administrator” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępca administratora”,
- b) w ust. 4 po wyrazie „Administrator” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępca administratora”,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zobowiązać administratora, zastępcę administratora lub pełnomocnika do zmiany lub ponownego opracowania programu restrukturyzacji w przypadku, gdy jego realizacja nie jest należyta lub osiągnięcie celu programu nie będzie możliwe.”;

84) w art. 222:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz może, na wniosek podmiotu albo z własnej inicjatywy, zwolnić podmiot z obowiązku określonego w ust. 1 w przypadku gdy prawo właściwe lub porozumienie, którego stroną jest państwo trzecie, zapewnia bezwarunkowe uznanie skutków decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań. Fundusz może żądać od tego podmiotu opinii prawnej w przedmiocie prawnej skuteczności i wykonalności postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1.”,

- b) dodaje się ust. 3–12 w brzmieniu:

„3. Fundusz może zwolnić podmiot z obowiązku określonego w ust. 1 także w przypadku gdy określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych, który ten podmiot jest obowiązany utrzymywać, został zgodnie z art. 97 ust. 2d ograniczony, do wysokości umożliwiającej pokrycie strat, a instrumenty finansowe lub zobowiązania, spełniające warunki określone w

ust. 1, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych.

4. Jeżeli podmiot emitujący instrument finansowy lub zaciągający zobowiązanie, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, stwierdzi, że nie może wykonać obowiązku określonego w ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym Fundusz wraz z uzasadnieniem. Na wniosek Funduszu podmiot ten przekazuje, w terminie nie dłuższym niż 7 dni, informacje niezbędne do oceny zasadności odstąpienia od obowiązku, w szczególności dotyczące:

- 1) wierzyciela;
- 2) daty emisji instrumentu finansowego lub zawarcia umowy;
- 3) wartości nominalnej zobowiązania oraz waluty, w której zostało ono zaciągnięte;
- 4) państwa, którego prawu podlega emisja lub umowa, z których wynika zobowiązanie;
- 5) środków o, których mowa w art. 272 ust. 4.

5. Fundusz może żądać przedstawiania przez podmiot opinii prawnej dotyczącej braku prawnej możliwości wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

6. Z dniem otrzymania przez Fundusz powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, obowiązek określony w ust. 1 ulega zawieszeniu.

7. W przypadku gdy Fundusz uzna, że nie istnieją podstawy do odstąpienia od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nakazuje podmiotowi jego realizację we wskazanym przez Fundusz terminie. Fundusz może także zalecić podmiotowi zmianę zasad dokonywania oceny możliwości wykonywania obowiązku określonego w ust. 1.

8. Zobowiązania, o których mowa w ust. 1, nie obejmują:

- 1) instrumentów dodatkowych w Tier I;
- 2) instrumentów w Tier II;
- 3) obligacji oraz innych instrumentów dłużnych, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności, lub z tytułu instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, jeżeli zobowiązania z nich wynikające nie są zobowiązaniami zabezpieczonymi;

4) należności, o których mowa w art. 440 ust. 2 pkt 6 ustawy – Prawo upadłościowe.

9. Fundusz dokonuje niezwłocznie oceny wpływu braku wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji, w tym ryzyka powstania wobec Funduszu roszczeń z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 242 ust. 1, jeżeli w danej kategorii należności zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe udział wartości zobowiązań wynikających z emisji instrumentów finansowych oraz zawartych umów, w przypadku których obowiązek określony w ust. 1 uległ zawieszeniu zgodnie z ust. 6, powiększonej o wartość zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, przekracza 10% całkowitej wartości tej kategorii. W przypadku stwierdzenia istotnej przeszkody dla przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji przepisy art. 80 ust. 3, art. 91 ust. 3, 5 i 7, art. 92 ust. 3 i art. 95 ust. 1 zdanie drugie, art. 95 ust. 1a, 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

10. Instrumenty i zobowiązania, o których mowa w ust. 4, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych. Do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych nie zalicza się także zobowiązań zawieszonych zgodnie z ust. 6.

11. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przez podmiot Fundusz nie traci uprawnień do umorzenia lub konwersji zobowiązań.

12. Fundusz może, w drodze uchwały, określić wykaz kategorii instrumentów finansowych lub zobowiązań, w przypadku których mogą zaistnieć podstawy do zwolnienia z obowiązku określonego w ust. 1. Przyjęcie uchwały nie zwalnia podmiotu z obowiązku powiadomienia Funduszu, o którym mowa w ust. 4, oraz nie zwalnia Funduszu z obowiązku przeprowadzenia oceny wpływu braku wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji albo grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.”;

85) w art. 230:

a) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wobec banku w restrukturyzacji zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 158 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, Fundusz może wydać decyzję

- o zawieszeniu działalności tego banku i wystąpić z wnioskiem o ogłoszenie jego upadłości;
- 2) wobec kasy w restrukturyzacji zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 74k ust. 1 lub 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, Fundusz może wydać decyzję o zawieszeniu działalności tej kasy i wystąpić z wnioskiem o ogłoszenie jej upadłości;”;
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. W okresie zawieszenia działalności banku przepis art. 159 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.
- 2b. W okresie zawieszenia działalności kasy przepis art. 74l ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych stosuje się odpowiednio.”;
- c) w ust. 5 skreśla się zdanie drugie;
- 86) w art. 235:
- a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) straty z tytułu udzielenia pożyczek i gwarancji w ramach przymusowej restrukturyzacji podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym, instytucji pomostowej, podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji, jego przedsiębiorstwo lub wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania;”;
- b) w pkt 7 po wyrazie „administratora” dodaje się wyrazy „lub zastępcy administratora”;
- 87) w art. 273 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych, w tym kosztów przymusowej restrukturyzacji poniesionych po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.
2. Fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji kas, w tym kosztów przymusowej restrukturyzacji poniesionych po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.”;
- 88) art. 274 otrzymuje brzmienie:

„Art. 274. W przypadku, o którym mowa w art. 206 ust. 3, jeżeli w wyniku wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji straty podmiotu w restrukturyzacji nie zostały w całości pokryte umorzonymi zobowiązaniami innych wierzycieli, Fundusz może przeznaczyć środki funduszy, o których mowa w art. 273, na pokrycie strat podmiotu w restrukturyzacji lub objęcie praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji w celu odtworzenia jego funduszy własnych, jeżeli:

- 1) dokonał umorzenia lub konwersji praw udziałowych lub zobowiązań lub zapewnił podjęcie innych działań, które będą skutkować poniesieniem strat przez właścicieli lub wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji lub jego dokapitalizowaniem w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej zgodnie z oszacowaniem, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1;
 - 2) kwota środków nie przekracza 5% sumy zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1.”;
- 89) w art. 275 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W przypadku gdy nie został spełniony warunek, o którym mowa w art. 274 pkt 1, Fundusz może przeznaczyć środki na cel określony w art. 274, jeżeli:”;
- 90) w art. 276:
- a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 274 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 274”,
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) z innych źródeł, w sposób określony w art. 278.”;
- 91) w art. 277 wyrazy „art. 274 ust. 2 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 274 pkt 2”;
- 92) w art. 286 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Podmiot w restrukturyzacji jest zwolniony z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 2 lub 3.”;
- 93) w art. 287 w ust. 10 wyraz „przedłużyć” zastępuje się wyrazem „przedłużać”;
- 94) w art. 288 w ust. 9 wyraz „przedłużyć” zastępuje się wyrazem „przedłużać”;
- 95) po art. 290 dodaje się art. 290a w brzmieniu:
„Art. 290a. 1. Fundusz dokonuje korekty składki na fundusz gwarancyjny banków lub kas za kwartał, w przypadku gdy dane o środkach gwarantowanych stanowiących

podstawę wyznaczania składek ulegną przekształceniu lub zmianie po określeniu przez Radę Funduszu wysokości składek należnych za dany kwartał.

2. Fundusz może nie dochodzić kwoty należnej z tytułu korekty, o ile nie przekracza ona 10 zł, jeżeli bank, oddział banku zagranicznego lub kasa nie są objęte obowiązkiem wniesienia składki za kwartał, w którym jest dokonywana korekta.”;

96) w art. 295:

- a) uchyla się ust. 5,
- b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Podmiot w restrukturyzacji jest zwolniony z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 3.”;

97) w art. 296 w ust. 9 wyraz „przedłużyć” zastępuje się wyrazem „przedłużać”;

98) w art. 297 w ust. 9 wyraz „przedłużyć” zastępuje się wyrazem „przedłużać”;

99) w art. 303:

- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podmioty zobowiązane do wniesienia składek informują Fundusz niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania informacji o wysokości składki, o zamiarze wniesienia części składki w formie zobowiązań do zapłaty.”,

- b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Nadwyżki kwot zobowiązań do zapłaty ponad udział 30% odpowiedniego poziomu funduszu gwarancyjnego do wykorzystania nie są uwzględniane w środkach systemu gwarantowania depozytów w bankach i środkach systemu gwarantowania depozytów w kasach dla potrzeb wyliczenia poziomów środków systemu gwarantowania depozytów, o których mowa w art. 287 ust. 1 i 2 oraz art. 288 ust. 1 i 2.”;

100) w art. 304:

- a) w ust. 10 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 303 ust. 5, nie spełnia warunków określonych w ust. 1–6 lub 9 lub w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 lub 12, Fundusz może wezwać podmiot do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, wskazując termin do ich wniesienia.”,

- b) po ust. 10 dodaje się ust. 10a–10c w brzmieniu:

„10a. W przypadku nieprzekazania środków, zgodnie z ust. 8 i 10, Fundusz może przejąć zablokowane na jego rzecz aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty lub środki z tytułu ich wykupu.

10b. Fundusz wycenia aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty, przejęte zgodnie z ust. 3 lub 10a, uwzględniając konieczność ograniczenia ryzyka związanego z utratą wartości przejmowanych aktywów, w wartości obliczonej zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie ust. 11, na dzień ich przejęcia.

10c. W przypadku gdy wartość aktywów lub środków ustalona zgodnie z ust. 10b jest wyższa od wartości zobowiązań do zapłaty, o których mowa w art. 305 ust. 1, 2, 3, 4 lub 4c, Fundusz niezwłocznie zwraca podmiotowi nadwyżkę, a w przypadku gdy jest ona niższa – wzywa podmiot do zapłaty różnicy, w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Przepis art. 316 stosuje się.”,

c) w ust. 11:

– w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) szczegółowy sposób wyceny aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty przejętych zgodnie z ust. 3 lub 10a”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– mając na względzie zapewnienie Funduszowi możliwości sprawowania kontroli wypełnienia przez podmioty obowiązków w zakresie zobowiązań do zapłaty i uzyskania przez Fundusz wpłat środków z tytułu zobowiązań do zapłaty oraz uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie zobowiązań do zapłaty na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, z późn. zm.⁵⁾) wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1093/2010 oraz mając na uwadze ryzyko związane z utratą wartości przejmowanych aktywów.”;

101) w art. 305:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie konieczności finansowania zadań w zakresie przymusowej restrukturyzacji Fundusz może wezwać podmioty, które wniosły składki w formie

⁵⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 212 z 18.07.2014, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 309 z 30.10.2014, str. 37.

zobowiązań do zapłaty, do przekazania środków odpowiadających takim zobowiązaniom, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, wskazując kwotę, która podlega przekazaniu do Funduszu.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Kwota, o której mowa w ust. 1, jest ustalana dla każdego podmiotu jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie, nie większej jednak niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty, na fundusz, o którym mowa w art. 272 ust. 1 lub 2 i art. 273 ust. 1 lub 2, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty tego podmiotu w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na dany fundusz.

1b. W łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na dany fundusz nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty podmiotu w restrukturyzacji podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8.

1c. Wartość zobowiązań do zapłaty na dany fundusz ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku skierowania do banku albo oddziału banku zagranicznego wezwania, o którym mowa w ust. 2, do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków, wielkość środków do przekazania ustala się jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków danego banku albo oddziału banku zagranicznego i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom banku lub oddziału banku zagranicznego, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków podmiotu, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec banku albo oddziału banku zagranicznego.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku skierowania do kasy wezwania, o którym mowa w ust. 3, do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, wielkość środków do przekazania ustala się jako

iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas danej kasy i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec kasy.”,

e) ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.”,

f) po ust. 4b dodaje się ust. 4c–4e w brzmieniu:

„4c. W przypadku finansowania restrukturyzacji kasy Fundusz może wezwać kasy do przekazania, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, do wysokości kwoty takiego finansowania.

4d. W wezwaniu Fundusz wskazuje kwotę, która podlega przekazaniu, ustaloną dla danej kasy jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie przez Fundusz, nie większej niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty poszczególnych kas na fundusz gwarancyjny kas w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas. W łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty kasy podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8.

4e. W przypadku skierowania wezwania, o którym mowa w ust. 4c, wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.”,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Środki, o których mowa w ust. 1–6 i art. 304 ust. 8 i 10a, przechodzą na własność Funduszu z dniem ich przekazania lub przejęcia.”;

102) w art. 308 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli bank lub oddział banku zagranicznego przyłącza się do systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska i przestaje być członkiem obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, składki, z wyjątkiem składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 291 ust. 1 lub 2, wniesione w okresie 12 miesięcy poprzedzających zakończenie członkostwa, są przekazywane do tego systemu gwarancji depozytów.”;

103) w art. 313 w ust. 2 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2019 r. poz. 1421, 1571, 2200 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 568)”;

104) w art. 315 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz może posiadać rachunki papierów wartościowych w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej, Narodowym Banku Polskim, banku lub domu maklerskim oraz może posiadać rachunki pieniężne, jak również być uczestnikiem systemu rozliczeniowego organizowanego przez CCP lub inny podmiot uprawniony do rozliczania transakcji, w tym jako uczestnik będący stroną transakcji, o którym mowa w art. 45b ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu dokonywania odpowiednio rozrachunku lub rozliczeń.”;

105) w art. 320:

a) w ust. 4:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw budżetu, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komitetowi Stabilności Finansowej, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Krajowej Izbie Rozliczeniowej Spółce Akcyjnej, podmiotowi prowadzącemu system rozliczeń i rozrachunków papierów wartościowych, w tym Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań lub ustawowych zadań Funduszu, lub obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;
- 2) instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii Europejskiej, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, właściwym organom w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013, organom

państw trzecich odpowiedzialnych za wykonywanie funkcji porównywalnych z funkcjami właściwych organów w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia 575/2013, bankom centralnym, podmiotom prowadzącym systemy gwarantowania depozytów, podmiotom prowadzącym systemy rekompensat, podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez nie postępowań lub wykonywania ustawowych zadań, wykonywania ustawowych zadań Funduszu lub wykonywania obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;”

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) podmiotowi zainteresowanemu nabyciem akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań, w zakresie niezbędnym do zawarcia i wykonania umów dotyczących zbycia akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań;”

– w pkt 9 w lit. a po wyrazie „administratorowi” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępcy administratora”

b) w ust. 5 skreśla się wyrazy „(Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, z późn. zm.)”;

106) po art. 320 dodaje się art. 320a w brzmieniu:

„Art. 320a. Fundusz może udostępnić informacje stanowiące jednocześnie tajemnicę zawodową i tajemnicę bankową, tajemnicę, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, albo tajemnicę, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi:

- 1) innym podmiotom w przypadku, o którym mowa w art. 96 ust. 4 pkt 3, w zakresie niezbędnym do wyboru podmiotu przejmującego lub wydania i wykonania decyzji Funduszu o przejęciu;
- 2) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem przedsiębiorstwa, wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań lub praw udziałowych podmiotu, wobec którego może zostać wszczęta przymusowa restrukturyzacja, albo podmiotu w restrukturyzacji, w celu zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa i w zakresie niezbędnym do zaoferowania przez podmiot zainteresowany ceny przejęcia;

- 3) podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub art. 241, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia tego oszacowania;
- 4) osobom lub podmiotom świadczącym na rzecz Funduszu usługi doradztwa, w zakresie niezbędnym do należytego świadczenia tych usług;
- 5) adwokatom lub radcom prawnym w związku ze świadczeniem na rzecz Funduszu pomocy prawnej, w zakresie niezbędnym do świadczenia tej pomocy;
- 6) instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami, dotyczących podmiotu w restrukturyzacji, w zakresie niezbędnym do wydania i wykonania decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia praw majątkowych;
- 7) jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celu, o którym mowa w art. 22a ust. 1 tej ustawy, lub zadania organu zarządzającego systemem ochrony, określonego w art. 22i ust. 1 pkt 3 tej ustawy;
- 8) podmiotowi zainteresowanemu nabyciem akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań, w zakresie niezbędnym do zawarcia i wykonania umów dotyczących zbycia akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań.”;

107) w art. 328 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedmiot, zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 99a ust. 1 i 3, art. 325 ust. 1, art. 326 oraz art. 327 ust. 1, określają odrębne porozumienia zawarte między Funduszem a Prezesem Narodowego Banku Polskiego, ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także umowa o współpracy oraz o wymianie informacji między Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.”;

108) w art. 330:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz może uzyskiwać bezpośrednio od podmiotu informacje niezbędne do realizacji zadań Funduszu, w szczególności niezbędne do wykonania oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 1, przygotowania przymusowej

restrukturyzacji, a także żądać wyjaśnień dotyczących uzyskanych informacji w przypadku zobowiązania takiego podmiotu do wdrożenia planu naprawy, podjęcia wobec niego działań wczesnej interwencji lub ustanowienia w nim zarządu komisarycznego lub zarządcy komisarycznego.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna, spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz uczestnicy Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Spółki Akcyjnej lub tej spółki przekazują, do Funduszu, w terminie wskazanym przez Fundusz, niezbędne do wykonania ustawowych zadań Funduszu:

- 1) informacje dotyczące liczby papierów wartościowych zapisanych na prowadzonych przez te podmioty rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych, na dzień wskazany przez Fundusz;
- 2) dane umożliwiające identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych wskazanych w decyzji Funduszu w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji albo w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiotu w restrukturyzacji, albo w sprawie umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a także liczby tych papierów wartościowych posiadanych przez te osoby, na dzień umorzenia lub konwersji określony w tej decyzji.

3b. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna lub spółka, o której mowa w ust. 3a, przekazują Funduszowi, we wskazanym przez Fundusz terminie, informacje niezbędne do wykonania ustawowych zadań Funduszu, w szczególności informacje umożliwiające identyfikację uczestników prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których, według stanu na dany dzień, zapisane były papiery wartościowe wskazane przez Fundusz.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Rada Funduszu może, w drodze uchwały, uwzględniając ograniczony negatywny wpływ, jaki mogłaby mieć upadłość podmiotu krajowego lub upadłość podmiotów określonego rodzaju na sytuację finansową innych podmiotów i stabilność rynku finansowego oraz gospodarkę, określić listę podmiotów, wobec

których Fundusz nie będzie realizował uprawnień, o którym mowa w ust. 1, lub ograniczyć zakres wymaganych od takich podmiotów informacji, o ile podmioty te nie są podmiotami znaczącymi lub nie zostały zidentyfikowane lub uznane za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym, zgodnie z przepisami ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”,

d) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Członkowie Rady Funduszu, o których mowa w art. 7 ust. 4, mogą przekazywać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Funduszu, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom Narodowego Banku Polskiego, pracownikom Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, pracownikom urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Funduszu.

10. Pracownicy, o których mowa w ust. 9, nie mogą ujawniać informacji udostępnionych przez członków Rady Funduszu. Obowiązek ten trwa również po ustaniu stosunku pracy.”;

109) w art. 334 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Tej samej karze podlega także ten kto:

- 1) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 330 ust. 1;
- 2) nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku, o którym mowa w art. 140 ust. 5.”;

110) w art. 369 dodaje się ust. 20 w brzmieniu:

„20. W przypadku przeniesienia stanowiących podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej środków pieniężnych, o których mowa w ust. 2, do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej, w wyniku zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji, z dniem określonym w decyzji, na podstawie której następuje to przeniesienie, podmiot w restrukturyzacji tworzy, zmienia i utrzymuje fundusz ochrony środków gwarantowanych w części proporcjonalnej do pozostałej w tym podmiocie sumy środków stanowiących podstawę tworzenia albo zmiany tego funduszu.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1492, 1565, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11 i 255.

- 1) w art. 16 w ust. 1 pkt 58 otrzymuje brzmienie:
„58) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 14a, 23, 24, 42, 47, 48, 52, 53, 54a, 55, 56, 56b i 59;”;
- 2) w art. 17 w ust. 1 po pkt 56a dodaje się pkt 56b w brzmieniu:
„56b) otrzymane przez podmiot przejmujący środki finansowe, przeznaczone na zapłatę za przeniesienie praw udziałowych przejmowanego podmiotu, o którym mowa w art. 19d ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz. ...);”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 112 oraz z 2020 r. poz. 2320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 44 w ust. 1 w pkt 2a po wyrazach „administratora, o którym mowa w art. 153 ust. 1” dodaje się wyrazy „lub zastępcy administratora, o którym mowa w art. 154a”;
- 2) w art. 45 po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:
„1¹. Po przesłaniu do sądu rejestrowego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny odpisu decyzji bez oszacowania i uzasadnienia w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych albo odpisu decyzji o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań wpisów w dziale 1 rejestru przedsiębiorców danych, o których mowa w art. 38 pkt 3, pkt 8 lit. a–d i g albo pkt 9 lit. a–e i h–i, dokonuje się z urzędu.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72 i 694) w art. 93 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) banku przejmującego inny bank;
- 2) spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, banku lub instytucji kredytowej przejmującej spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 39 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Zarząd NBP może zwolnić podmiot w restrukturyzacji lub instytucję pomostową, o których mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. ...), z obowiązku utrzymywania rezerwy obowiązkowej w okresie przymusowej restrukturyzacji.”;

2) w art. 43 w ust. 1 po wyrazach „przymusowej restrukturyzacji” skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 842)”;

3) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. W przypadku zabezpieczenia kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43, przelewem wierzytelności hipotecznych lub wierzytelności zabezpieczonych zastawami rejestrowymi, na NBP przechodzą odpowiednio hipoteki lub zastawy rejestrowe z dniem udzielenia kredytu refinansowego albo krótkoterminowego. Przepisów art. 79 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204) oraz art. 17 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. z 2018 r. poz. 2017) nie stosuje się.

2. Do chwili ujawnienia cesjonariusza w odpowiednim rejestrze przelew wierzytelności, o którym mowa w ust. 1, jest bezskuteczny w stosunku do dłużnika rzeczowego. W razie wygaśnięcia hipoteki albo zastawu rejestrowego przed ujawnieniem cesjonariusza w odpowiednim rejestrze, cedent jest obowiązany dokonać wszelkich czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej albo zastawu rejestrowego z rejestrów zastawów.

3. Z chwilą zawiadomienia sądu, sądu polubownego lub organu prowadzącego postępowanie administracyjne, o przelewie wierzytelności na zabezpieczenie kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43, NBP wstępuje z mocy prawa w miejsce kredytobiorcy, do postępowań cywilnych, administracyjnych, sądowno-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi, dotyczących przelanych wierzytelności, bez zezwolenia strony przeciwnej albo osoby trzeciej, która ma interes prawny.

4. Przepis ust. 3 stosuje się do dotychczasowego kredytobiorcy w zakresie wstąpienia w miejsce NBP do postępowań po spłacie należności z tytułu udzielenia kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43, na podstawie zaświadczenia wydanego przez NBP.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 432 i 680) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 104 w ust. 2 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) udzielenie przez Narodowy Bank Polski informacji objętych tajemnicą bankową następuje na rzecz Banku Gospodarstwa Krajowego w zakresie zlecenia spraw i czynności związanych z udzieleniem kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, w tym związanych z zabezpieczeniem lub obsługą tych kredytów.”;

2) w art. 106d w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, izby rozliczeniowe utworzone na podstawie art. 67, instytucje utworzone na mocy art. 105 ust. 4, jednostki zarządzające systemem ochrony, o których mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, instytucje pożyczkowe, instytucje finansowe, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu lub świadczeniu usług faktoringowych, podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą bankową, w przypadkach:”;

3) art. 106e otrzymuje brzmienie:

„Art. 106e. Do przetwarzania danych osobowych przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, jednostki zarządzające systemem ochrony, o których mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, instytucje pożyczkowe, instytucje finansowe, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu lub świadczeniu usług faktoringowych, podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, przepisu art. 15 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla prawidłowej realizacji zadań dotyczących

przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z art. 106, oraz zapobiegania przestępstwom, zgodnie z art. 106a i art. 106d.”;

- 4) w art. 141q w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego występuje do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o przedstawienie w terminie 21 dni roboczych opinii w sprawie przewidywanego wpływu wykonania planu naprawy na przymusową restrukturyzację, o której mowa w dziale III w rozdziale 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;
- 5) w art. 142 w ust. 3 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) wystąpić do zarządu banku z nakazem przekazania do Komisji Nadzoru Finansowego w terminie wskazanym przez Komisję:
 - a) analizy przyczyn pogarszającej się sytuacji finansowej banku oraz prognozy kształtowania się tej sytuacji we wskazanym przez Komisję okresie,
 - b) w przypadku braku zaakceptowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego planu naprawy lub konieczności jego zmiany, deklaracji o podjęciu środków pozwalających zminimalizować skutki naruszeń, o których mowa w ust. 1, lub ryzyko ich wystąpienia oraz skutki zdarzeń wskazanych w ust. 2, wraz z harmonogramem działań mających na celu przywrócenie sposobu prowadzenia przez bank działalności do stanu zgodności z obowiązującymi przepisami prawa,
 - c) sporządzenie dodatkowego, w stosunku do planu naprawy, harmonogramu działań mających na celu poprawę sytuacji finansowej banku.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2019 r. poz. 212) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) pkt 6–10 otrzymują brzmienie:
„6) CCP – podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - 7) agent rozrachunkowy – podmiot prowadzący w ramach systemu rachunki rozliczeniowe dla instytucji lub CCP, poprzez które dokonuje rozrachunku i

- udziela – w zależności od posiadanych uprawnień – kredytu dla celów rozrachunkowych instytucji lub CCP;
- 8) izba rozliczeniowa – podmiot, do którego obowiązków należy obliczanie należności lub zobowiązań netto instytucji, CCP lub agenta rozrachunkowego;
 - 9) uczestnik – instytucja, CCP, agent rozrachunkowy, izba rozliczeniowa, podmiot prowadzący system lub członek rozliczający CCP;
 - 10) uczestnik pośredni – instytucja, CCP, agent rozrachunkowy, izba rozliczeniowa lub podmiot prowadzący system, związany z uczestnikiem umową umożliwiającą przekazywanie jego zleceń rozrachunku do systemu, pod warunkiem że uczestnik pośredni jest znany podmiotowi prowadzącemu system;”
- b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
„10a) członek rozliczający CCP – podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;”
- c) pkt 19 otrzymuje brzmienie:
„19) podmiot prowadzący system – CCP, agent rozrachunkowy oraz izba rozliczeniowa, w tym w szczególności izba rozliczeniowa lub izba rozrachunkowa działająca na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub inny podmiot określający wspólne dla uczestników systemu zasady realizacji ich zleceń rozrachunku;”
- d) dodaje się pkt 20 w brzmieniu:
„20) rozporządzenie (UE) nr 648/2012 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.⁷⁾).”;
- 2) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Prowadzenie systemów rozrachunku papierów wartościowych, z wyjątkiem systemów prowadzonych przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, Dz. Urz. UE L 141 z 28.05.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 322 z 12.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 49 z 12.02.2021, str. 6.

przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 lub ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz systemów prowadzonych przez NBP, wymaga zezwolenia KNF na prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, wydanego na podstawie art. 68a ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub zezwolenia KNF na świadczenie usług rozliczeniowych jako CCP, wydanego na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, lub zezwolenia KNF na prowadzenie działalności jako depozyt papierów wartościowych, wydanego na podstawie art. 16 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 8. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176) w art. 5 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz. ...).

Art. 9. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z 2020 r. poz. 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159) w art. 28 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W zakresie określonym ustawą z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 762 i 2320) za organy administracji rządowej, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej albo Skarb Państwa czynności w postępowaniu podejmuje Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej. Sąd może zawiadomić o toczącym się postępowaniu Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli z uwagi na

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 175 z 01.07.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 349 z 21.12.2016, str. 8.

przedmiot postępowania może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 426 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, może zostać wskazany bank, który może występować w charakterze syndyka.”;
- 2) w art. 427:
 - a) w ust. 1 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) przedstawicieli banków, o których mowa w art. 426 ust. 2a;”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Syndykiem może być także bank wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 426 ust. 2a, po uzyskaniu pozytywnej opinii odpowiednio Komisji Nadzoru Finansowego albo Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Wniosek nie jest opiniowany przez podmiot, który go złożył.”;
- 3) w art. 440:
 - a) w ust. 2 w pkt 6:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„kategoria szósta – należności z tytułu obligacji lub innych instrumentów dłużnych, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności, lub z tytułu instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, z wyłączeniem należności określonych w pkt 9, jeżeli są łącznie spełnione następujące warunki:”;
 - lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) w umowie lub załączonych do niej dokumentach i informacjach dotyczących emisji dłużnych instrumentów finansowych lub instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, a w stosownych przypadkach także w prospekcie emisyjnym, w sposób wyraźny i przystępny określono kategorię zaspokojenia należności,”;
 - lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) wartość nominalna jednej obligacji lub jednego instrumentu dłużnego nie jest niższa niż 400 000 zł lub równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty

ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia decyzji emitenta o emisji;”

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Z masy upadłości zaspokajają się w pierwszej kolejności koszty postępowania upadłościowego a następnie koszty przymusowej restrukturyzacji niepokryte z przychodów z przymusowej restrukturyzacji, a jeżeli fundusze masy upadłości na to pozwalają – również inne zobowiązania masy upadłości, o których mowa w art. 230 ust. 2, w miarę wpływu do masy upadłości stosownych sum.”;

4) w art. 441a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, może zostać wskazana spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa albo bank, które mogą występować w charakterze syndyka.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W postępowaniu upadłościowym wobec spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej syndykiem może być także inna spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa albo bank wskazane we wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w ust. 1a, po uzyskaniu pozytywnej opinii odpowiednio Komisji Nadzoru Finansowego albo Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Wniosek nie jest opiniowany przez podmiot, który go złożył.”

Art. 11. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1198 oraz z 2021 r. poz. 680) w art. 3 po ust. 1f dodaje się ust. 1g w brzmieniu:

„1g. W przypadku przejęcia przez BGK praw udziałowych, o których mowa w art. 19d ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz. ...) do BGK nie stosuje się konsolidacji ostrożnościowej, o której mowa w art. 11–24 rozporządzenia 575/2013.”

Art. 12. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 685 i 694) w art. 43 w ust. 1 w pkt 12 w lit. f wyrazy „przez partnera centralnego” zastępuje się wyrazami „przez CCP”.

Art. 13. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 103) w art. 2:

- 1) w ust. 1:
 - a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) CPP, agent rozrachunkowy lub izba rozliczeniowa w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2019 r. poz. 212 oraz z 2021 r. poz. ...);”;
 - b) w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) Bankowy Fundusz Gwarancyjny.”;
- 2) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) umów, w których stroną jest Bankowy Fundusz Gwarancyjny, a portfel kredytowy banku stanowią w znacznej części umowy, której dłużnikiem jest konsument z tytułu zawartej umowy o kredyt konsumencki w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim i nie jest możliwe inne skuteczne zapewnienie przywrócenia płynności płatniczej, o której mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059 oraz z 2021 r. poz. 680) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1011”;;”;
- 2) po art. 3b dodaje się art. 3ba i art. 3bb w brzmieniu:

„Art. 3ba. 1. Komisja może, zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1286/2014, określić, w drodze decyzji, język lub języki inne niż język polski, w jakim sporządza się dokument zawierający kluczowe informacje dotyczące detalicznego produktu zbiorowego inwestowania, o którym mowa w art. 4 pkt 1 rozporządzenia 1286/2014,

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 49 z 12.02.2021, str. 6.

zwanego dalej „PRIP”, jeżeli produkt ten jest dystrybuowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) stosuje się odpowiednio.

3. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o wydaniu decyzji Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

5. Osoba sprzedająca PRIP lub osoba doradzająca w zakresie PRIP, w rozumieniu przepisów rozporządzenia 1286/2014, może proponować PRIP inwestorowi indywidualnemu, o którym mowa w art. 4 pkt 6 lit. a rozporządzenia 1286/2014, na podstawie dokumentu zawierającego kluczowe informacje, sporządzonego w języku określonym w decyzji Komisji wydanej na podstawie ust. 1, pod warunkiem przyjęcia, najpóźniej przed zawarciem pierwszej transakcji dotyczącej tego PRIP, oświadczenia od inwestora indywidualnego, że posługuje się on językiem, w którym sporządzono ten dokument, w stopniu umożliwiającym mu zrozumienie informacji zawartych w tym dokumencie.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, złożone osobom, o których mowa w ust. 5, jest skuteczne również w odniesieniu do dokumentów zawierających kluczowe informacje odnoszących się do innych PRIP sporządzonych w języku wskazanym w tym oświadczeniu, w zakresie których te osoby dokonują sprzedaży lub doradzają.

Art. 3bb. 1. W przypadku gdy wymaga tego ochrona uzasadnionych interesów inwestorów lub konieczność zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja, w drodze decyzji, może uchylić decyzję, o której mowa w art. 3ba ust. 1.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 3ba ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.”;

3) po art. 3g dodaje się art. 3h i art. 3i w brzmieniu:

„Art. 3h. 1. Zawarcie umowy, której przedmiotem jest zobowiązanie kwalifikowalne, o którym mowa w art. 2 pkt 90b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. ...), lub instrument wyemitowany w celu zaliczenia do instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II z inwestorem innym niż którykolwiek z podmiotów wymienionych w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanym dalej „klientem detalicznym”, oraz pośrednictwo w zawarciu takiej umowy jest dopuszczalne, o ile kwota nominalna tego zobowiązania lub instrumentu kapitałowego nie jest niższa niż 400 000 zł albo równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia przez emitenta decyzji o emisji danego instrumentu kapitałowego albo zawarcia tej umowy.

2. W przypadku naruszenia ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) zakazać osobie oferującej klientowi detalicznemu zawarcie umowy, zawierania lub pośredniczenia w zawieraniu umów z klientami detalicznymi;
- 2) nałożyć na osobę oferującą klientowi detalicznemu zawarcie umowy karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:
 - a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - kwoty do wysokości 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym albo
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,
 - b) w przypadku osoby fizycznej:
 - kwoty 2 905 000 zł albo
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

3. W przypadku podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, i podmiotu zależnego podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu

podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest natychmiast wykonalna.

5. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o treści rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 2, rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja.

6. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 5 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

7. Informacje, o których mowa w ust. 5, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.

8. W przypadku nałożenia sankcji, o której mowa w ust. 2, Komisja może, w drodze decyzji, zobowiązać osobę, która naruszyła ust. 1, do bezpośredniego poinformowania klientów o rodzaju i wysokości nałożonego środka, organie właściwym do rozpatrzenia skargi lub prawie wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym.

Art. 3i. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 23b ust. 7 rozporządzenia 2016/1011.”;

4) w art. 11 w ust. 1a skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298)”;

5) w art. 19e ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7 i art. 3h ust. 2 pkt 2 oraz na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią środki Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2279 oraz z 2020 r. poz. 2320).”.

Art. 15. W ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436) w art. 6 dodaje się ust. 3–11 w brzmieniu:

„3. W przypadku zabezpieczenia gwarancji, o których mowa w ust. 1, przelewem wierzytelności hipotecznych lub wierzytelności zabezpieczonych zastawami rejestrowymi, na Skarb Państwa przechodzą odpowiednio hipoteki lub zastawy rejestrowe z dniem udzielenia gwarancji. Przepisów art. 79 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204) i art. 17 ust. 1

zдание drugiej ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. z 2018 r. poz. 2017) nie stosuje się.

4. Do chwili ujawnienia cesjonariusza w odpowiednim rejestrze przelew wierzytelności, o którym mowa w ust. 3, jest bezskuteczny w stosunku do dłużnika rzeczowego. W razie wygaśnięcia hipoteki albo zastawu rejestrowego przed ujawnieniem cesjonariusza w odpowiednim rejestrze, cedent jest obowiązany dokonać wszelkich czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej albo zastawu rejestrowego z rejestrów zastawów.

5. Z chwilą zawiadomienia sądu, sądu polubownego lub organu prowadzącego postępowanie administracyjne, o przelewie wierzytelności na zabezpieczenie gwarancji, o których mowa w ust. 1, Skarb Państwa wstępuje z mocy prawa w miejsce instytucji finansowej, do postępowań cywilnych, administracyjnych, sądowno-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi, dotyczących przelanych wierzytelności, bez zezwolenia strony przeciwnej albo osoby trzeciej, która ma interes prawny.

6. Przepis ust. 5 stosuje się do instytucji finansowej w zakresie wstąpienia w miejsce Skarbu Państwa do postępowań po spłacie należności z tytułu udzielenia gwarancji, o których mowa w ust. 1, na podstawie zaświadczenia wydanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

7. Z chwilą zaspokojenia należności Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim – w przypadku braku zaspokojenia Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego zabezpieczającej ten kredyt – na Skarb Państwa z mocy prawa przechodzi nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie tego kredytu, a w przypadku, w którym zabezpieczenie to stanowią wierzytelności, na Skarb Państwa z mocy prawa przechodzą także wszelkie prawa związane z tymi wierzytelnościami.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Skarb Państwa wstępuje z mocy prawa w miejsce Narodowego Banku Polskiego w stosunki prawne dotyczące przejętego zabezpieczenia. Przepisy ust. 3–5 stosuje się.

9. Z chwilą zaspokojenia należności Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego – w razie braku zaspokojenia Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, zabezpieczonego tą gwarancją – na Narodowy

Bank Polski z mocy prawa przechodzi nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie tej gwarancji, a w przypadku, w którym zabezpieczenie to stanowią wierzytelności, na Narodowy Bank Polski z mocy prawa przechodzą także wszelkie prawa związane z tymi wierzytelnościami.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, Narodowy Bank Polski wstępuje z mocy prawa w miejsce Skarbu Państwa w stosunki prawne dotyczące przejętego zabezpieczenia. Przepisy art. 43a ust. 1–3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim stosuje się.

11. W przypadku udzielenia gwarancji za instytucję finansową przepisy ust. 7–10 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124 oraz z 2019 r. poz. 1798) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19a:

a) ust. 1–6 otrzymują brzmienie:

„1. W razie wystąpienia kryzysu systemowego, w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, po uzyskaniu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego oraz zgody ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może zastosować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, jeżeli zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji nie byłoby wystarczające do:

- 1) uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub
- 2) ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 2a ust. 2, otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub
- 3) ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej.

2. Zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej może nastąpić wyłącznie:

- 1) gdy wobec podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, wydano uprzednio decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, oraz
- 2) gdy w celu pokrycia strat lub podniesienia funduszy własnych tego podmiotu dokonano umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub umorzenia lub konwersji zobowiązań, w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, lub w inny sposób akcjonariusze oraz wierzyciele przekazali wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania tego podmiotu.

3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny występuje z wnioskiem o zgodę na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Kopię wniosku Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.

4. Bankowy Fundusz Gwarancyjny w sprawie zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej wydaje decyzję. Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje kopię decyzji Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.

5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do decyzji, o której mowa w ust. 4:

- 1) stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 104–106 i art. 109 ust. 1–5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 2) stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), z wyjątkiem przepisów art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.

6. W przypadku zastosowania instrumentów, o których mowa w art. 19b ust. 1 i art. 19c ust. 1, przepisów art. 9, art. 22–22d, art. 25 i art. 138 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe nie stosuje się.”,

b) dodaje się ust. 8–10 w brzmieniu:

„8. W przypadku zastosowania instrumentu, o którym mowa w art. 19c ust. 1, do podmiotu przejmującego prawa udziałowe nie stosuje się przepisów art. 17 oraz art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym.

9. Na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej wydaje opinię prawną w przedmiocie, wskazanego w tym wniosku, istotnego zagadnienia prawnego związanego z zastosowaniem rządowego instrumentu stabilizacji finansowej. Wydanie opinii prawnej albo odmowa jej wydania następuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, chyba że w uzgodnieniu z Prezesem Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej ustalono inny termin, nie krótszy niż 4 dni robocze od dnia doręczenia wniosku.

10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych wydaje zgodę albo odmawia wydania zgody po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 3, oraz opinii, o której mowa w ust. 9, o ile wystąpił o jej wydanie.”;

2) w art. 19b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zastosowanie publicznego wsparcia kapitałowego polega na objęciu lub nabyciu instrumentów w kapitale podstawowym Tier I lub instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I, lub instrumentów w kapitale Tier II.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmioty objęte instrumentem publicznego wsparcia kapitałowego powinny być zarządzane w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Bankowy Fundusz Gwarancyjny podejmuje uchwałę o emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1, po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 19a ust. 4, zgodnie z art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o

Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

3b. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych, po otrzymaniu decyzji, o której mowa w art. 19a ust. 4, i uchwały Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o której mowa w ust. 3a, składa niezwłocznie, w imieniu Skarbu Państwa, oświadczenie woli o objęciu lub nabyciu instrumentów, o których mowa w ust. 1.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ sprawujący nadzór właścicielski nad podmiotem obejmującym lub nabywającym instrumenty, o których mowa w ust. 1, po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1, zbywa te instrumenty, gdy tylko pozwalają na to warunki rynkowe i finansowe. Zbycie może nastąpić wyłącznie na rzecz podmiotów innych niż wskazane w art. 19c ust. 1.”,

e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Organ sprawujący nadzór właścicielski nad podmiotem obejmującym lub nabywającym instrumenty, o których mowa w ust. 1, przed zbyciem, o którym mowa w ust. 4, zasięga opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”;

3) w art. 19c w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wywiera decydujący wpływ na działalność spółki (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej).”;

4) w art. 19d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przeniesienia praw udziałowych dokonuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny w drodze decyzji. Przeniesienie praw udziałowych następuje z chwilą doręczenia decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnemu podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2. Decyzja określa podmiot lub podmioty przejmujące prawa udziałowe, prawa udziałowe podlegające przeniesieniu oraz sposób wykonywania praw z przenoszonych praw udziałowych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Bankowy Fundusz Gwarancyjny może również dokonać podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2. W decyzji Bankowy Fundusz Gwarancyjny określa:

- 1) sumę, o jaką kapitał zakładowy ma być podwyższony;
- 2) liczbę, serię, numery oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;
- 3) czy akcje nowej emisji są imienne czy na okaziciela;
- 4) podmiot lub podmioty, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym;
- 5) termin na opłacenie akcji lub udziałów, o których mowa w pkt 4, nie dłuższy niż 3 dni robocze od dnia doręczenia decyzji;
- 6) że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;
- 7) cenę emisyjną nowych akcji albo udziałów;
- 8) datę, od której nowe akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie.

1b. Decyzja Bankowego Funduszu Gwarancyjnego zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z podwyższeniem kapitału zakładowego, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji oraz zmianą statutu lub umowy spółki.

1c. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym podwyższenia kapitału zakładowego spółki, po opłaceniu w całości akcji albo udziałów, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis z decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 147 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, spis nabywców udziałów lub akcji z uwidocznieniem liczby udziałów lub akcji przypadających na każdego z nich oraz oświadczenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, że wkłady na udziały lub akcje

zostały wniesione. Przepisy art. 291 i art. 479 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

1d. Dokumenty wymienione w ust. 1c stanowią podstawę wpisu podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z dniem doręczenia podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2, decyzji, o której mowa w ust. 1, zostaje zakończona przymusowa restrukturyzacja.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe oraz przekazuje się Zarządowi Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych albo podmiotowi prowadzącemu rejestr akcjonariuszy dla podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej. Kopię tej decyzji przekazuje się Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesowi Narodowego Banku Polskiego.”,

e) dodaje się ust. 6–8 w brzmieniu:

„6. Przeniesienie praw udziałowych, o którym mowa w ust. 1, nie wymaga zgody właścicieli, dłużników ani wierzycieli podmiotu przejmującego prawa udziałowe.

7. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:

- 1) stosuje się odpowiednio art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 104–106 i art. 109 ust. 1–5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 2) stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.

8. Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę kondycję finansową podmiotu przejmującego prawa udziałowe, może udzielić zezwolenia temu podmiotowi na czasowe niespełnianie wymogu, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140, 680 i ...).”;

5) w art. 19f:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych akcji na rachunku papierów wartościowych podmiotu przejmującego prawa udziałowe w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust. 8.”,

b) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. W przypadku gdy przedmiotem przeniesienia są prawa udziałowe zarejestrowane w rejestrze akcjonariuszy, podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy, po otrzymaniu od Bankowego Funduszu Gwarancyjnego decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1, dokonuje ich blokady w rejestrze akcjonariuszy od dnia otrzymania tej decyzji do dnia realizacji dyspozycji wpisu podmiotu przejmującego jako uprawnionego z tych praw udziałowych.”,

c) ust. 6c otrzymuje brzmienie:

„6c. Przeniesienie praw udziałowych, o których mowa w ust. 6a, następuje przez dokonanie wpisu do rejestru akcjonariuszy danych podmiotu przejmującego jako akcjonariusza podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust. 8.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Do ustalenia ceny za przeniesienie praw udziałowych stosuje się oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, dokonane na zlecenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. W przypadku zaistnienia istotnej zmiany sytuacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny zleca podmiotowi przygotowującemu oszacowanie dokonanie jego aktualizacji w części niezbędnej do zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.”;

- 6) w art. 19g:
- a) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Zbycie praw udziałowych nakazuje podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe organ sprawujący nadzór właścicielski nad tym podmiotem, w drodze decyzji.”,
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, organ sprawujący nadzór właścicielski zasięga opinii Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”;
- 7) po art. 19g dodaje się art. 19h i art. 19i w brzmieniu:
- „Art. 19h. 1. Informacje związane z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej nie wcześniej niż po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1.
2. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i ministra właściwego do spraw instytucji finansowych udostępnia decyzję, o której mowa w art. 19a ust. 4, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o ile jej udostępnienie nie doprowadzi do negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub ograniczenia albo uniemożliwienia skutecznego zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Decyzję udostępnia się nie wcześniej niż po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1.
3. Informacje uzyskane lub wytworzone w związku z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, których nieuprawnione udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes Skarbu Państwa stanowią tajemnicę zawodową.
- Art. 19i. 1. Podmiot przejmujący może utworzyć fundusz w celu przejęcia i finansowania działalności podmiotu przejmowanego. Fundusz ulega rozwiązaniu po zbyciu praw udziałowych podmiotu przejmowanego i pokryciu jego zobowiązań.
2. W przypadku utworzenia funduszu wyodrębnia się plan finansowy funduszu w planie finansowym podmiotu przejmującego.
- ”

3. Księgi rachunkowe podmiotu przejmowanego są prowadzone odrębnie.

4. W celu doprecyzowania sposobu przejęcia i finansowania podmiotu przejmowanego, zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 19d ust. 1, podmiot przejmujący może zawrzeć umowę w tym zakresie z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym.

5. Brak umowy, o której mowa w ust. 4, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1.

6. Podmiot przejmujący nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania podmiotu przejmowanego oraz za działania podjęte w ramach zastosowania instrumentu tymczasowej własności publicznej, o którym mowa w art. 19c ust. 1.”;

8) w art. 21:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej w postaci tymczasowej własności publicznej, środki określone w ust. 1 i 2, stanowią dochód lub przychód podmiotów, o których mowa w art. 19c ust. 1, w części odpowiadającej partycypacji tych podmiotów w finansowaniu przejęcia.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku wystąpienia kryzysu systemowego rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Rada Ministrów wydaje bez zasięgnięcia opinii komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794 i 1639 oraz z 2021 r. poz. 355) po art. 34b dodaje się art. 34c w brzmieniu:

„Art. 34c. 1. W przypadku powzięcia informacji, że użytkownik niebędący konsumentem w zakresie prowadzonej działalności dopuszcza się naruszenia przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009, KNF może:

- 1) wezwać tego użytkownika do usunięcia naruszeń i przedstawienia informacji o sposobie usunięcia tych naruszeń w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania albo
- 2) powiadomić o naruszeniach właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego użytkownika – w przypadku użytkowników stale zamieszkujących lub mających siedzibę na terytorium innego niż RP państwa członkowskiego.

2. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, KNF poucza użytkownika o wskazanych w ust. 2 możliwych skutkach nieusunięcia naruszeń lub braku odpowiedzi na wezwanie.

3. W przypadku nieusunięcia naruszeń, o których mowa w ust. 1 przez użytkownika, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub w przypadku braku odpowiedzi na wezwanie KNF, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na tego użytkownika karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.

4. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3, KNF uwzględnia rodzaj i wagę naruszenia, rozmiar prowadzonej działalności oraz sytuację finansową użytkownika, który dopuścił się naruszenia.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2279 oraz z 2020 r. poz. 2320) w art. 43c w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wpływów z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059 oraz z 2021 r. poz. 680 i ...), oraz art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7 i art. 3h ust. 2 pkt 2 tej ustawy, z wyjątkiem kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;”.

Art. 19. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140 i 680) w art. 6 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) stwierdzanie przesłanek wystąpienia i ustania kryzysu systemowego, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. ...).”.

Art. 20. W ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 762 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18:

- a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Podmioty reprezentujące Skarb Państwa są obowiązane uzyskać opinię prawną Prokuratorii Generalnej o projektach umów, ugód oraz jednostronnych czynności prawnych dokonywanych przez Skarb Państwa, jeżeli wartość przedmiotu czynności prawnej przekracza kwotę 50 000 000 zł.”;
- b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Podmioty reprezentujące Skarb Państwa są obowiązane uzyskać opinię prawną Prokuratorii Generalnej w przedmiocie wzoru umowy, istotnych postanowień umowy, ogólnych warunków umowy lub projektu umowy udzielanych na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, jeżeli wartość przedmiotu zamówienia przekracza kwotę 50 000 000 zł.”;
- 2) w art. 19 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Osoba zastępowana może zlecić Prokuratorii Generalnej wydanie opinii prawnej niezależnie od tego, czy wyraziła zgodę, o której mowa w art. 12 ust. 5 pkt 2.”;
- 3) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:
„Art. 30a. Organ administracji rządowej, państwowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej lub podmiot reprezentujący Skarb Państwa niezwłocznie zawiadamia Prokuratorię Generalną o wszczęciu postępowania przed sądem administracyjnym, w którym jest stroną albo uczestnikiem na prawach strony, jeżeli w tym postępowaniu może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 4) w art. 40 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Prezes Prokuratorii Generalnej, po zawiadomieniu Prezesa Rady Ministrów, może powoływać rady i zespoły, w sprawach należących do zakresu działania Prokuratorii Generalnej. Prezes Prokuratorii Generalnej informuje niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów o zakończeniu działalności powołanych rad i zespołów.”;
- 5) w art. 133 w ust. 1:
 - a) pkt 6–10 otrzymują brzmienie:
 - „6) 2022 r. – 56 493 193 zł;
 - 7) 2023 r. – 56 493 193 zł;
 - 8) 2024 r. – 56 493 193 zł;
 - 9) 2025 r. – 56 493 193 zł;
 - 10) 2026 r. – 56 493 193 zł.”;

b) dodaje się pkt 11–14 w brzmieniu:

- „11) 2027 r. – 56 493 193 zł;
- 12) 2028 r. – 56 493 193 zł;
- 13) 2029 r. – 56 493 193 zł;
- 14) 2030 r. – 56 493 193 zł.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 1 uchyla się pkt 5;
- 2) w art. 11:
 - a) uchyla się ust. 3,
 - b) w ust. 5 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10–14 w brzmieniu:
 - „10) związanych z procesem wypłat środków gwarantowanych, o których mowa w art. 2 pkt 65 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680 i ...), w szczególności usług świadczonych przez podmiot, z którym zostanie zawarta umowa o dokonanie wypłat środków gwarantowanych;
 - 11) związanych z przymusową restrukturyzacją albo umorzeniem lub konwersją instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 101 ust. 7 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, których przedmiotem jest:
 - a) przeprowadzenie oszacowania,
 - b) świadczenie usług doradztwa, w tym doradztwa strategicznego, ekonomiczno-finansowego, podatkowego, prawnego i informatycznego,
 - c) powierzenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywania pośrednictwa w zakresie czynności wymienionych w art. 5 i art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 431, 680 i ...) w imieniu i na rzecz banku w restrukturyzacji, oraz czynności związanych z działalnością

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 288, 1492, 1517, 2275 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 464.

prowadzoną przez firmę inwestycyjną w restrukturyzacji, w tym z prowadzoną przez nią działalnością maklerską;

- 12) udzielanych przez instytucję pomostową, o której mowa w art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, lub podmiot zarządzający aktywami, o którym mowa w art. 2 pkt 46 tej ustawy;
- 13) związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz. ...) w szczególności zamówień, których przedmiotem jest:
 - a) dokonanie oszacowania, określonego w art. 19f ust. 8 tej ustawy,
 - b) świadczenie usług doradztwa, w tym doradztwa strategicznego, ekonomiczno-finansowego, podatkowego, prawnego i informatycznego na rzecz ministra właściwego do spraw instytucji finansowych,
 - c) powierzenie podmiotowi trzeciemu zarządzania prawami, o których mowa w art. 19b ust. 1 pkt 1;
- 14) na usługi Banku Gospodarstwa Krajowego, w zakresie zlecenia przez:
 - a) ministra właściwego do spraw finansów publicznych spraw i czynności związanych z udzieleniem wsparcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436 oraz z 2021 r. poz. ...), lub udzieleniem gwarancji spłaty kredytu refinansowego, o której mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy, w tym związanych z zabezpieczeniem lub obsługą udzielonego wsparcia lub gwarancji,
 - b) Narodowy Bank Polski spraw i czynności związanych z udzieleniem kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027 oraz z 2021 r. poz. ...), w tym związanych z zabezpieczeniem lub obsługą tych kredytów.”.

Art. 22. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. za niespełnienie wskazanych w art. 91 ust. 5a pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013

z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.¹¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”, uznaje się niespełnienie wymogów, o których mowa w art. 494 tego rozporządzenia.

2. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r., na wymóg minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa art. 97 w ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który jest obowiązana spełniać globalna instytucja o znaczeniu systemowym w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 lub jej podmiot zależny w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, składa się, zgodnie z art. 97 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 1, zamiast wymogu, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, wskazanego w art. 97 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 1, wymóg, o którym mowa w art. 494 rozporządzenia nr 575/2013, a także dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla każdej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub jej podmiotu zależnego będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, ustalany przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

3. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r., na wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który jest obowiązany spełniać mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego istotny podmiot zależny od globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, niemającej siedziby na terytorium państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, składa się, zgodnie z art. 97 ust. 17 ustawy zmienianej w art. 1, zamiast wymogu, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, wskazanego w art. 97 ust. 17 ustawy zmienianej w art. 1, wymóg, o którym mowa w art. 494 rozporządzenia nr 575/2013, a także dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalany przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny po

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4.

zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, za pomocą instrumentów, zgodnych z art. 98 ust. 2g–2n ustawy zmienianej w art. 1.

4. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r., Bankowy Fundusz Gwarancyjny określa dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2 i 3, i uzasadnia jego zastosowanie, w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w art. 494 rozporządzenia nr 575/2013, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w art. 97 ust. 2c ustawy zmienianej w art. 1.

5. W celu realizacji art. 98 ust. 2d ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot zależny od tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w rozumieniu tej ustawy, Bankowy Fundusz Gwarancyjny określa wymóg, o którym mowa w ust. 4, dla:

- 1) każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, lub
- 2) krajowego podmiotu dominującego w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 jako jedyne podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1.

6. Bankowy Fundusz Gwarancyjny dokonuje przeglądu wymogu, o którym mowa w ust. 4, i w razie konieczności jego korekty, uwzględniając zmiany w zakresie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 6 albo art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 328, 355 i 680), zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”.

Art. 23. 1. Minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji określony na podstawie art. 97 ust. 2, art. 98 ust. 2 oraz art. 99 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do dnia określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, na podstawie art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż do dnia 31 grudnia 2021 r., a dla podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 – nie później niż do dnia 31 grudnia 2023 r.

2. W przypadku gdy Bankowy Fundusz Gwarancyjny przewodniczy albo uczestniczy w kolegiach przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z art. 127–129 ustawy zmienianej w art. 1, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, określony na podstawie art. 97 ust. 2, art. 98 ust. 2 oraz art. 99 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz przepis art. 19 ust. 2, art. 21 ust. 3, art. 42 i art. 48 ustawy zmienianej w art. 19, stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 127 ust. 1 lub art. 129 ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 r.

Art. 24. Przepis art. 3h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 14 stosuje się do instrumentów kapitałowych i zobowiązań wyemitowanych po dniu 28 grudnia 2020 r., jeżeli instrumenty lub te zobowiązania mogą zostać zaliczone do wymogów, o których mowa w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 25. Do zobowiązań, o których mowa w art. 440 ust. 2 pkt 7–10 ustawy zmienianej w art. 10, istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisów art. 206 ust. 1 pkt 11 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.

Art. 26. 1. Decyzje, o których mowa w art. 96a ust. 2 i art. 96b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mogą być wydawane od dnia 1 stycznia 2022 r.

2. W okresie do dnia 31 grudnia 2023 r., a w przypadku, o którym mowa w art. 31, przed upływem terminu ustalonego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Fundusz może podjąć decyzję, o której mowa w art. 96a ust. 2 oraz art. 96b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy podmiot, objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, spełnia wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, i spełnia wymóg połączonego bufora stosowanego ponad wymóg dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 6 albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a jednocześnie nie posiada wystarczającej kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, aby spełnić wymóg połączonego bufora stosowanego jako uzupełnienie planowanego minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalonego zgodnie z art. 30 ust. 2, na dzień 31 grudnia 2021 r.

Art. 27. Do postępowań przed sądami administracyjnymi wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 28. Przepis art. 144b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do umów finansowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, zmieniających w istotny sposób zobowiązania podmiotu powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 29. Podmioty, o których mowa w art. 97h ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są zobowiązane spełnić wymóg, o którym mowa w art. 97h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 30. 1. Podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, są obowiązane spełnić wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2023 r.

2. Bankowy Fundusz Gwarancyjny ustali, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, z wyjątkiem podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, na okresy 12-miesięczne, planowany minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zapewniający spełnienie przez podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wymogów określonych w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2023 r.

3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, ustalając minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do dnia 31 grudnia 2023 r., zapewnia, aby wartości w poszczególnych 12-miesięcznych okresach umożliwiały równomierny rozkład przyrostu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

4. Każdy z okresów 12-miesięcznych, o których mowa w ust. 2 i 3, kończy się 31 grudnia danego roku.

5. Przepisów, o których mowa w ust. 1–3, nie stosuje się w odniesieniu do podmiotów, dla których minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustala się na poziomie kwoty na pokrycie strat, zgodnie z art. 97 ust. 2d ustawy zmienianej w art. 1.

6. W przypadku krajowych podmiotów zależnych, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, niebędącymi podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, w rozumieniu

ustawy zmienianej w art. 1, Bankowy Fundusz Gwarancyjny podejmuje decyzję, biorąc pod uwagę okres przejściowy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji należącego do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1.

7. W przypadku gdy Bankowy Fundusz Gwarancyjny przewodniczy albo uczestniczy w kolegiach przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z art. 127–129 ustawy zmienianej w art. 1, pierwszy okres, dla którego został wyznaczony planowany minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2, może kończyć się później niż 31 grudnia 2021 r.

Art. 31. W szczególnie uzasadnionym przypadku Bankowy Fundusz Gwarancyjny może określić termin, po którym podmiot, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest obowiązany spełniać wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przypadający po dniu 31 grudnia 2023 r., uwzględniając:

- 1) rozwój sytuacji finansowej podmiotu;
- 2) szanse na spełnienie przez podmiot, w rozsądnym terminie wymogów, o których mowa w art. 97–99 lub art. 97d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz
- 3) możliwość zastąpienia przez podmiot zobowiązań, które nie spełniają warunków określonych w art. 72b i art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, art. 97a–97g lub art. 98 ust. 2l i 2m ustawy zmienianej w art. 1, a w przypadku braku możliwości tego zastąpienia – charakter indywidualny lub wpływ zakłóceń na rynku;
- 4) ryzyko systemowe oraz zapewnienia możliwość finansowania działalności gospodarczej, w szczególności poprzez udzielanie kredytów, pożyczek pieniężnych, udzielanie i potwierdzanie gwarancji bankowych oraz otwieranie i potwierdzanie akredytyw, udzielanie i potwierdzanie poręczeń.

Art. 32. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, określając termin, o którym mowa w art. 31, może określić inny termin na podanie przez podmioty informacji do wiadomości publicznej, zgodnie z art. 99a ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 33. Bankowy Fundusz Gwarancyjny może dokonywać zmiany wysokości wymogów, o których mowa w art. 30 ust. 2, lub terminów ustalonych zgodnie z art. 31.

Art. 34. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, ustalając 12-miesięczne okresy, o których mowa w art. 30 ust. 2, oraz termin, o którym mowa w art. 31, uwzględnia:

- 1) udział depozytów w strukturze finansowania banku oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
- 2) dostęp do rynków kapitałowych, którego przedmiotem obrotu są zobowiązania kwalifikowalne;
- 3) zakres, w jakim podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji utrzymuje kapitał podstawowy Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1–2a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 35. W przypadku podmiotu, wobec którego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zastosowano instrumenty przymusowej restrukturyzacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, Bankowy Fundusz Gwarancyjny do dnia 31 grudnia każdego roku określa okres, w którym podmiot ten jest obowiązany spełnić wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 36. Członkowie organów Bankowego Funduszu Gwarancyjnego i pracownicy Bankowego Funduszu Gwarancyjnego są obowiązani dostosować się do wymagań określonych w art. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 7 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 37. Przepis art. 6 ust. 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do wymagalnych wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych gwarancji. Nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie wchodzi do masy upadłości ani do masy układowej do chwili zaspokojenia należności Skarbu Państwa.

Art. 38. 1. Do umów ramowych zawartych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, z uwzględnieniem art. 10 ust. 1 pkt 5 lub art. 11 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 21, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Do udzielenia zamówienia publicznego na podstawie umów ramowych zawartych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, z uwzględnieniem art. 10 ust. 1 pkt 5 lub art. 11 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 21, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 39. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 304 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 304 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 40. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 110 i art. 14 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 35 w zakresie art. 97 ust. 2 pkt 2 lit. b, pkt 3 lit. b, ust. 2e pkt 2, ust. 2f, ust. 2k pkt 2, ust. 2l, które wchodzi w życie z dniem 28 czerwca 2021 r.;
- 3) art. 1 pkt 1 lit. k, pkt 5 w zakresie art. 11 ust. 4 pkt 5, pkt 40 w zakresie art. 101 ust. 12b pkt 3, pkt 46, pkt 65, pkt 82 lit. a, pkt 83, pkt 86 lit. b, pkt 105 lit. a w zakresie art. 320 ust. 4 pkt 9 lit. a oraz art. 3 pkt 1, które wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 20, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 5) art. 1 pkt 39 w zakresie art. 99a ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

UZASADNIENIE

1. Cel projektowanej regulacji

W okresie ostatnich lat UE wdrożyła istotne reformy ram regulacyjnych dotyczących usług finansowych w celu zwiększenia odporności instytucji. Ten pakiet reform obejmował, w szczególności:

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), dalej **„rozporządzenie CRR”**,
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.), dalej **„dyrektywa CRD IV”**,
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, z późn. zm.), dalej **„BRRD”**,
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, z późn. zm.), dalej **„DGSD”**,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające

rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz. Urz. UE L 225 z 30.07.2014, str. 1, z późn. zm.).

Reformy te podjęto w odpowiedzi na kryzys finansowy, który miał miejsce w latach 2007 i 2008. Brak odpowiednich ram z zakresu zarządzania kryzysowego oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zmusił rządy państw, praktycznie na całym świecie, do ratowania środkami publicznymi tzw. *bail-out*, banków przed falą upadłości i skutkami kryzysu finansowego. Późniejszy wpływ tych działań na finanse publiczne oraz niepożądane zachęty tzw. *moral hazard* do obciążania społeczeństw kosztami restrukturyzacji i upadłości banków uwydatniły konieczność opracowania odmiennego podejścia do zarządzania kryzysami w sektorze bankowym, zwiększającego odpowiedzialność właścicieli i wierzycieli tych podmiotów, nie natomiast podatników. W Polsce BRRD implementowano w drodze przyjęcia ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów i przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842, z późn. zm.), dalej „**ustawa o BFG**”.

W dniu 16 kwietnia 2019 r. Parlament Europejski przyjął rozwiązania określane jako „pakiet bankowy” albo „pakiet CRR2”, którego celem była finalizacja zainicjowanych po kryzysie finansowym reform obejmujących obszerne zmiany regulacji bankowych. Podstawą pakietu bankowego są międzynarodowe standardy przyjęte przez Komitet Bazylejski oraz Radę Stabilności Finansowej (Financial Stability Board – FSB, ciało powołane przez G20), a także przegląd istniejących regulacji bankowych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Komisję Europejską. Przyjęte rozwiązania będą miały znaczący wpływ na wymogi kapitałowe banków, modele ryzyka, strukturę finansową i systemy sprawozdawczości. Uznano, że wymogi kapitałowe, nawet zwiększone o narzut nadzorczy i bufory kapitałowe mogą okazać się niewystarczające, a dalsze ich zwiększenie może potencjalnie przynieść negatywne efekty, sprawiając, że rentowność banków będzie znacząco niższa od kosztów kapitału. Postawiono więc zdecydowanie większy nacisk na kwalifikowane zobowiązania, które w przypadku likwidacji banku będzie można umorzyć i zamienić na kapitał. Wymogi w zakresie kapitału, jak również zmiany związane z przymusową restrukturyzacją mogą oznaczać konieczności pozyskania dodatkowych funduszy własnych czy zobowiązań kwalifikowalnych, a także zmniejszenia sumy ekspozycji na ryzyko.

Nowelizacja pakietu bankowego obejmowała:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającą dyrektywę Parlamentu i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96), dalej **„dyrektywa BCH”**,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1), dalej **„rozporządzenie CRR2”**,
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253), dalej **„dyrektywa CRD V”**,
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/879/UE z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296), dalej **„BRRD2”**,

Nowelizacja BRRD przez BRRD2 ma na celu dalszą reformę regulacyjną związaną z wprowadzoną na fali doświadczeń kryzysowych procedurą przymusowej restrukturyzacji (*resolution*). BRRD2 wprowadza zmodyfikowane rozwiązania w odniesieniu do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (ang. *minimum requirement for own funds and eligible liabilities*, MREL¹⁾), który ma na celu wzmocnienie zdolności banków do pokrycia strat i dokapitalizowania (rekapitalizacji), w sytuacji gdy konieczne jest przeprowadzenie procesu przymusowej

¹⁾ Wymóg wyznaczony przepisami BRRD, nakładający na instytucje objęte zakresem dyrektywy, czyli instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne, obowiązek utrzymywania odpowiedniego poziomu instrumentów kapitałowych oraz zobowiązań, które będą mogły zostać poddane umorzeniu lub konwersji (bail-in) w przypadku przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.

restrukturyzacji. MREL to warunek powodzenia tego procesu. Jeżeli chodzi o fundusze własne to ich wysokość w stosunku do aktywów ważonych ryzykiem ustala rozporządzenie CRR, zgodnie z zasadami wprowadzonymi przez Bazyleę III. W tym zakresie nie ma istotnych zmian. Jeżeli zaś chodzi o zobowiązania kwalifikowane wprowadza się wiele daleko idących zmian, ponieważ brak odpowiedniej ilości zobowiązań kwalifikowanych do MREL w kilku sytuacjach uniemożliwił przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji i skutkowało koniecznością zaangażowania środków publicznych np. włoskie banki *Veneto Banca* oraz *Banca Popolare di Vicenza*.

Sam wymóg MREL wprowadziła już w 2014 r. BRRD, jednak rok później FSB opublikowała w dniu 9 listopada 2015 r. standardy dotyczące całkowitej zdolności do pokrycia strat (*Total Loss-Absorbing Capacity*, TLAC²⁾), którymi objęto największe banki na świecie.

BRRD2 oraz rozporządzenie CRR2 wprowadzają, w szczególności, większe uzależnienie MREL od przyjętej strategii przymusowej restrukturyzacji m.in. przez rozróżnienie pomiędzy *External MREL* i *Internal MREL*, tj. zewnętrznym i wewnętrznym MREL (Wewnętrzny MREL podobnie jak TLAC, pozwala na dokapitalizowanie spółki zależnej w grupie bankowej przez spółkę matkę bez poddania tej spółki formalnej procedurze *resolution*). Powyższe akty, wprowadziły także zmianę w tak zwanym *stacking order*, tj. wyłączenie wymogu połączonego bufora z kalkulacji kwoty na pokrycie strat (ang. *loss absorption amount* LAA) i możliwości podwójnego zaliczania CET1 (ten sam instrument zaliczony do MREL i wymogu połączonego bufora)³⁾. Zasady te obligują globalne banki

²⁾Zasady zostały określone przez Financial Stability Board przy G-20. Nakładają na globalne banki o znaczeniu systemowym (G-SIBs) obowiązek utrzymywania odpowiedniego poziomu instrumentów kapitałowych oraz zobowiązań, które będą mogły zostać poddane umorzeniu lub konwersji (bail-in) w przypadku przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.

Pomimo że cel obu instrumentów jest identyczny – możliwość sprawnego zastosowania instrumentu bail-in – to należy wskazać na kilka podstawowych różnic nieharmonizowanych propozycją legislacyjną KE:

- zakres stosowania (MREL dotyczy wszystkich banków, TLAC jedynie G-SIBs);
- poziom maksymalny wymogu (poziom MREL określany jest przez organy przymusowej restrukturyzacji, natomiast maksymalny poziom TLAC został z góry określony - 18% RWA);
- podporządkowanie (MREL nie wymaga podporządkowania konkretnego rodzaju zobowiązań w hierarchii wierzytelności), choć organ przymusowej restrukturyzacji może zobowiązać do tego daną instytucję, TLAC wprowadza obowiązkową subordynację instrumentów dłużnych (pokrycie strat w pierwszej kolejności przez instrumenty wchodzące w zakres wymogu TLAC).

³⁾Materia dotyczy przepisu art. 128 akapit 4 CRDIV, który jest objęty projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (UC28), obecnie na etapie komitetów (Komitet Spraw Europejskich).

istotne systemowo (G-SIBs) do utrzymywania w swoich bilansach wystarczającej ilości instrumentów kapitałowych i zobowiązań w celu zachowania zdolności do sprawnego absorbowania strat i rekapitalizacji banku w przypadku przymusowej restrukturyzacji. W celu osiągnięcia spójności obu wymogów, Komisja Europejska zdecydowała się wprowadzić także dodatkowe modyfikacje do obecnych zasad ustanawiania MREL. Zharmonizowanie wymogów MREL i TLAC ułatwi stosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do instytucji i podmiotów działających w skali transgranicznej. W przeciwnym wypadku największe grupy bankowe z Unii Europejskiej, jako G-SIBs, ze względu na zobowiązania wynikające z umowy międzynarodowej UE – *Basel IV*, podlegałyby równocześnie dwóm różnym standardom (MREL i TLAC), które nakładały by na nie niemożliwy do realizacji obowiązek utrzymywania określonej struktury pasywów tj. jednocześnie MREL czyli iloraz funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych oraz sumy bilansowej, a także TLAC czyli iloraz funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych oraz całkowitej ekspozycji na ryzyko. Należy zaznaczyć, że podstawowe regulacje dotyczące wyznaczenia wymogu TLAC dla G-SIBs zostały zawarte w proponowanych zmianach do rozporządzenia CRR2. Dążenie do osiągnięcia spójności obu wymogów (MREL i TLAC), wynika zasadniczo z faktu, że idea TLAC jest podobna do MREL, gdzie oprócz całkowitego kapitału banki będą musiały posiada określoną ilość zobowiązań, które w przypadku przymusowej restrukturyzacji zostałyby zamienione na kapitał i przeznaczone na pokrycie strat i rekapitalizację.

Obowiązujące przepisy:

- nakładają obowiązek wyznaczenia MREL dla każdej instytucji objętej zakresem dyrektywy (banki i firmy inwestycyjne), bez względu na przyjętą dla niej strategię resolution,
- zapewniają organom przymusowej restrukturyzacji dużą elastyczność, ponieważ nie zostały ustanowione minimalne ani maksymalne wartości dla wysokości MREL,
- wprowadzają możliwość zawieszania wykonywania zobowiązań banków na okres 2 dni w czasie przeprowadzania przymusowej restrukturyzacji (moratorium); zawieszenie nie dotyczy depozytów gwarantowanych.

W przypadku emisji przez instytucję zobowiązań kwalifikujących się do MREL, ale zarządzanych przez prawo państwa spoza UE, BRRD reguluje konieczność włączenia do umów o instrumenty finansowe postanowień, w których wierzyciel uzna, że dane

zobowiązanie może podlegać umorzeniu lub konwersji (*bail-in*). Regulacji tej nie stosuje się, jeśli organ resolution stwierdzi, że takie zobowiązania mogą podlegać *bail-in* zgodnie z prawem państwa trzeciego lub wiążącym porozumieniem zawartym z państwem trzecim.

Zmiany przewidziane przez BRRD2 obejmują:

- wprowadzenie nowych terminów „podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji” (*resolution entity*) oraz „grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji” (*resolution group*), które są ustalane przy preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji, a tym samym determinują sposób przeprowadzania procesu przymusowej restrukturyzacji,
- wprowadzenie tzw. *pre-resolution* moratorium, tj. przyznanie organowi resolution uprawnienia do tymczasowego zawieszania realizacji niektórych zobowiązań wobec określonych wierzycieli podmiotu na etapie przed wszczęciem procesu *resolution*, ale po uznaniu banku za będący u progu upadłości, a także szczególny przypadek zawieszenia realizacji niektórych zobowiązań polegający na zawieszeniu obsługi depozytów, również gwarantowanych,
- nadanie organowi resolution uprawnień do nakładania na podmioty ograniczeń w dystrybuowaniu wypracowanych zysków w przypadku gdy nie jest spełniony wymóg połączonego bufora w skutek braku instrumentów pozwalających na spełnienie MREL,
- wprowadzenie przepisów mających na celu ochronę inwestorów detalicznych przed ryzykiem inwestowania w papiery dłużne banku mogące podlegać umorzeniu lub konwersji długu (*bail-in*),
- wprowadzenie przepisów dotyczących umownego uznania zawieszenia zobowiązań wynikających z umów finansowych zawieranych przez podmiot krajowy, jeżeli umowa jest regulowana przez prawo państwa trzeciego,
- modyfikacja przepisów dotyczących umownego uznania umorzenia lub konwersji w odniesieniu do zobowiązań regulowanych przez prawo państwa trzeciego. Bank samodzielnie oceni, czy zawarcie w umowach dodatkowej klauzuli jest niemożliwe z przyczyn prawnych lub ekonomicznych. W przypadku potrzeby uzyskania zwolnienia, bank jest zobowiązany do powiadomienia organu resolution o swojej decyzji.

Projekt wprowadza w ustawie o BFG dwa poziomy wyznaczenia MREL, uzależniając je od przyjętej strategii przymusowej restrukturyzacji. Strategia przymusowej restrukturyzacji, a więc także uwarunkowanie sposobu obliczania MREL zależy od decyzji organów przymusowej restrukturyzacji. Materia *internal MREL* (art. 45f BRRD2) jest regulowana głównie w art. 98 ustawy o BFG. Materia *external MREL* (art. 45b ust. 4–9, art. 45c ust. 5–7 BRRD2) to głównie projektowane art. 97b–97h ustawy o BFG, których zakres obejmuje „podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji”.

External MREL – dotyczy wyłącznie podmiotów, do których, zgodnie z przyjętą strategią, będzie bezpośrednio stosowany instrument przymusowej restrukturyzacji. Utrzymywany przez spółkę matkę będącą na czele grupy, która emituje do inwestorów zewnętrznych instrumenty kwalifikujące się do MREL. Jeżeli w grupie więcej niż jedna spółka podlega bezpośrednio pod procedurę resolution, mówimy wtedy o strategii MPE (ang. *multiple point of entry*). Wówczas *external MREL* utrzymuje każda ze spółek podlegających resolution (w takiej sytuacji może być utrzymywany przez spółkę matkę lub spółki córki podlegające resolution).

Internal MREL – wymóg utrzymywany przez spółkę córkę i w całości nabywany przez spółkę matkę. Ma zastosowanie wyłącznie w strategii SPE (ang. *single point of entry*), gdzie proces resolution stosowany jest wyłącznie w odniesieniu do spółki matki, a straty spółki córki transferowane są do spółki matki.

Projekt ustawy będzie wprowadzał minimalne wysokości podporządkowanego⁴⁾ poziomu MREL w następujący sposób:

- G-SIIs⁵⁾ i spółki zależne G-SIIs – konieczność utrzymywania podporządkowanego MREL na poziomie 18% RWA⁶⁾ (ew. zwolnienie 3,5% z podporządkowania uznane przez organ resolution) oraz możliwość nałożenia przez organ resolution dodatkowego, indywidualnego wymogu MREL spełnianego przez instrumenty podporządkowane lub nie (tzw. filar II),
- top tier banks⁷⁾ z sumą bilansową powyżej 100 mld euro, konieczność utrzymywania podporządkowanego MREL na poziomie 13,5% RWA + możliwość nałożenia przez

⁴⁾ Podporządkowany poziom MREL – część wymogu MREL spełniana wyłącznie kapitałami, długiem podporządkowanym lub nową kategorią instrumentów „podrzednego długu uprzywilejowanego” (ang. „non-preferred senior debt”) relatywnie łatwa do umorzenia lub konwersji (bail-in).

⁵⁾ Global systemically important institutions.

⁶⁾ Risk weighted assets.

⁷⁾ Duże banki niebędące G-SIIs.

organ resolution dodatkowego, indywidualnego wymogu MREL spełnianego przez instrumenty podporządkowane lub nie (tzw. filar II),

- pozostałe banki nie będą obowiązane do stosowania minimalnego poziomu podporządkowanego MREL. W ich przypadku zastosowania znajdzie filar II z możliwością podporządkowania. Zakres przedmiotowy podmiotów obowiązanych do spełniania wyższego wymogu MREL jest ograniczony do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, podmiotów zależnych, części globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz największych banków. Art. 45c ust. 5 i 6 BRRD2 dot. wymóg podporządkowania dla top tier banks implementuje art. 97h. Banki niebędące top tier, G-SIIs lub częścią G-SIIs, będzie obowiązywał wymóg filara II, czyli podporządkowanie ustalane dyskrecjonalnie przez organ przymusowej restrukturyzacji, wyrażone w art. 45b ust. 5 BRRD2 i implementowane w projektowanym art. 97e ustawy o BFG.

2. Szczegółowe rozwiązania

1) Art. 1 projektu – zmiany w ustawie o BFG

W **art. 2 pkt 8a** dodawana jest definicja „działania w ramach przymusowej restrukturyzacji”, która ma na celu określenie zakresu działań BFG, wskazując na działania, o których mowa w art. 101 ust. 7 (wszczęcie przymusowej restrukturyzacji) i art. 102 ust. 1, a w dalszej konsekwencji zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub wykonanie przez BFG uprawnień, które nie muszą oznaczać zastosowania takiego instrumentu. Działanie może być także podjęte w odniesieniu do spółki holdingowej będącej podmiotem dominującym wobec banku krajowego lub spółki finansowej będącej podmiotem zależnym wobec takiego banku. W zakresie projektowanych definicji (rzeczowej i kolejnych) należy zauważyć, że niektóre pojęcia nie są definiowane bezpośrednio w BRRD2. Projektowane przepisy z uwagi na ograniczenia językowe w formułowaniu norm muszą odwoływać się do pojęć niezdefiniowanych w ustawie. Wprowadzenie dodatkowych definicji zapewnia skuteczność wdrażanych przepisów BRRD2.

Do „działania w ramach przymusowej restrukturyzacji” odwołuje się m.in. art. 2 ust. 1 pkt 83a BRRD2. Definicja pozwala na uniknięcie wątpliwości, co należy rozumieć pod tym pojęciem. Ponadto, o ile słowo „działanie” wykorzystane na potrzeby projektowanej definicji, semantycznie nie odbiega od znaczenia przyjętego w języku

powszechnym, to od strony zakresu tego pojęcia, zaproponowana definicja znacząco je ogranicza („podjęcie przez Fundusz decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7, zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110, lub wykonanie przez Fundusz uprawnień w przymusowej restrukturyzacji”).

W **art. 2 pkt 17a** dodawana jest definicja „globalnej instytucji o znaczeniu systemowym” poprzez odesłanie do przepisów rozporządzenia CRR oraz w celu zachowania spójności pojęć. W tym kontekście należy mieć na uwadze cele i zakres regulacji BRRD2, w tym dostosowanie wymogu MREL do wymogu TLAC odnoszącego się do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym oznacza jednostkę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia nr 575/2013. Pojęcie pojawia się m.in. w art. 97 ust. 16.

W **art. 2 pkt 19a** dodawana jest definicja „grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji”. Zgodnie z zaproponowaną definicją, za BRRD2, w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji wchodzi przede wszystkim podmiot, wobec którego zastosowanie znajdują instrumenty przymusowej restrukturyzacji, tj. podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, a także podmioty zależne wobec tego podmiotu, ujęte w planie przymusowej restrukturyzacji dla tego podmiotu (o ile podmioty zależne same nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji). Tym samym te podmioty zależne powinny być wyłączone z innych planów przymusowej restrukturyzacji (brak dualizmu regulacji), nie powinny mieć własnego planu przymusowej restrukturyzacji, nie powinny wchodzić także w skład innej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, nawet w przypadku gdyby nie były podmiotami przymusowej restrukturyzacji. Ponadto podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne, zgodnie z projektowaną definicją, nie są podmiotami mającymi siedzibę w państwie trzecim, które zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji nie wchodzi w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji ani nie są jednostkami zależnymi tych podmiotów. Natomiast do grupy przymusowej restrukturyzacji może wchodzić organ centralny, bank oraz instytucja kredytowa pod warunkiem, że organ centralny lub co najmniej jeden z tych podmiotów (bank lub instytucja kredytowa) podlega przymusowej restrukturyzacji.

W **art. 2 pkt 23a, 23b i 23c** dodawane są definicje „instrumentów w kapitale podstawowym Tier I”, „instrumentów dodatkowych w Tier I”, „instrumentów w Tier II” – przez odesłania do definicji w rozporządzeniu CRR. Dodanie tych pojęć w słowniczku umożliwi sprawniejsze posługiwanie się nomenklaturą w zakresie funduszy własnych podmiotów wykorzystywaną do określania wymogów adekwatności kapitałowej. Instrumenty, o których mowa w art. 2 pkt 23a–23c będą klasyfikowane do poszczególnych kategorii funduszy własnych po otrzymaniu zgody krajowego organu nadzoru finansowego, tj. Komisji Nadzoru Finansowego (zwanej dalej też „KNF”).

W **art. 2 pkt 27a** dodawana jest definicja „istotnego podmiotu zależnego”, przez odesłanie do definicji w rozporządzeniu CRR, czyli co do zasady podmiot zależny to podmiot, który spełnia którykolwiek z następujących warunków (na zasadzie indywidualnej lub skonsolidowanej): posiada więcej niż 5% skonsolidowanych aktywów ważonych ryzykiem swojego pierwotnego podmiotu dominującego; generuje więcej niż 5% łącznego dochodu z działalności operacyjnej swojego pierwotnego podmiotu dominującego; miara ekspozycji całkowitej, o której mowa w art. 429 ust. 4 rozporządzenia CRR, tego podmiotu zależnego wynosi więcej niż 5% skonsolidowanej miary ekspozycji całkowitej swojego pierwotnego podmiotu dominującego. Jednocześnie, do celów określenia istotnego podmiotu zależnego, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 21b ust. 2 dyrektywy CRD IV, dwa unijne pośrednie podmioty dominujące liczą się jako jeden podmiot zależny na podstawie swojej sytuacji skonsolidowanej.

W **art. 2 pkt 27b i 27c** dodawane są definicje kapitału podstawowego Tier I oraz kapitału dodatkowego Tier I, przez odesłania do rozporządzenia CRR. Dodanie tych pojęć w słowniczku zapewni kompletność stosowanej siatki pojęciowej. Kapitał Tier I (podstawowy lub dodatkowy) może służyć do pokrywania strat w warunkach wypłacalności banku. Kapitał taki pozwala na kontynuowanie działalności w sytuacji niespodziewanych zdarzeń.

W **art. 2 w pkt 32** wyrazy „kontrahent centralny” zastąpiono wyrazem „CCP”, zgodnie art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i

repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1). Zmiana ma na celu zapewnienie spójności siatki pojęciowej pomiędzy istotnymi dla rynku finansowego aktami prawnymi.

W **art. 2 pkt 33a** zdefiniowano krajowy podmiot zależny, wskazując, że jest to podmiot zależny (zgodnie z rozumieniem ustawy o BFG), który posiada siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W **art. 2 pkt 33b** dodano definicję „łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko”, która odpowiada kwocie obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia CRR. Na kwotę tę składają się kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, w tym dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia, wymogi w zakresie funduszy własnych (ryzyka pozycji, ryzyko walutowe, ryzyko rozliczenia, ryzyka cen towarów). Pojęcia te oznaczają kwotę obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia CRR.

W **art. 2 pkt 36a** dodawana jest definicja organu centralnego, przez odesłanie do przepisów rozporządzenia CRR, tj. do przepisów dotyczących sytuacji prawnej instytucji kredytowych lub instytucji kredytowych mających siedzibę w państwie członkowskim, które są trwale powiązane z organem centralnym tj. podmiotem sprawującym nad nimi nadzór i ustanowionym w państwie członkowskim. Należy zauważyć, że pomimo braku jasnego zdefiniowania w rozporządzeniu CRR, inne akty prawne, w tym ustawa – Prawo bankowe w art. 141p ust. 2 pkt 3 definiuje „organ centralny” drogą analogicznego, względem projektowanej definicji, odwołania do art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. BRRD2 nie zawiera definicji „organu centralnego”, jednak odwołuje się do tego pojęcia, poprzez brak innego odniesienia, również do art. 10 rozporządzenia CRR. W celu zachowania spójności systemowej nie należy wprowadzać do ustawy o BFG nowej definicji, która byłaby rozbieżna z ustawą – Prawo bankowe.

W **art. 2 pkt 39a** dodawana jest definicja „podmiotu dominującego”, tj. jednostki obowiązanej do przedstawiania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, która sprawuje kontrolę nad podmiotem zależnym. Definicja jest zbudowana poprzez odwołanie do odpowiedniego przepisu rozporządzenia CRR.

W **art. 2 pkt 41a** dodawana jest definicja „podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji”, za który będzie uznawana osoba prawna z siedzibą w państwie członkowskim, wobec której zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji może

zostać podjęte działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji (w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 77 ust. 2 lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 74 ust. 1). Podmiotem tym będzie bank, instytucja kredytowa lub firma inwestycyjna, niebędące częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, wobec której w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 73 przewidziano działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji. Istotną różnicą pomiędzy podmiotami wskazanymi w art. 2 pkt 41 lit. a i b jest tryb ich identyfikacji. Podmioty wskazane w lit. a są wskazywane zgodnie z art. 12 BRRD, a więc np. w grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z zastrzeżeniem art. 13 ust. 6 BRRD. Podmiot z art. 2 pkt 41 lit. b nie jest częścią grupy, a jego identyfikacja następuje w indywidualnym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzonym zgodnie z art. 10 BRRD, co zostało odwzorowane przez wskazanie właściwych przepisów ustawy o BFG.

W **art. 2 pkt 45** zmieniana jest definicja „podmiotu zależnego”, która zostanie rozszerzona o grupę podlegającą przymusowej restrukturyzacji, w skład której wchodzi organ centralny oraz instytucja kredytowa trwale z nim powiązana oraz ich podmioty zależne. Definicja uwzględnia również podmioty z siedzibą na terenie RP oraz zapewnia spójność z definicją zawartą w art. 2 pkt 19a lit. b („grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji”).

W **art. 2 pkt 47a** dodawana jest definicja „podporządkowanych instrumentów kapitałowych”, przez odwołanie do rozporządzenia CRR i przepisu określającego pozycje zobowiązań kwalifikowalnych oraz instrumenty wyłączone z tych zobowiązań.

W **art. 2 w pkt 66, 67, 69 i 70** zmianie ulegają definicje „środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych”, „środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas”, „środków systemu gwarantowania depozytów w bankach” i „środków systemu gwarantowania depozytów w kasach”. Zmiana ma na celu doprecyzowanie sposobu ustalania wartości tych środków, w tym uwzględnienie wartości zobowiązań do zapłaty. Precyzyjne, techniczne regulacje w tym zakresie zawierają art. 270 i następne ustawy o BFG.

W **art. 2 pkt 74b** dodawany jest skrót ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140, z późn. zm.), ze względu na liczne odesłania w ustawie o BFG.

W **art. 2 pkt 88a** dodawana jest definicja „wymogu połączonego bufora” ze względu na liczne odesłania w zmienianej ustawie o BFG. Definicja jest zbudowana przez odwołanie do przepisów ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

W **art. 2 w pkt 90a i 90b** dodawane są definicje „zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji” oraz „zobowiązań kwalifikowalnych”, co jest związane z posługiwaniem się w ustawie o BFG pojęciem umorzenia lub konwersji zobowiązań. Rozróżnienia i zdefiniowanie wynikają także z rozróżnienia tych dwóch kategorii na bazie przepisów BRRD2.

Zmiana w **art. 5 ust. 1 pkt 5** ma na celu osiągnięcie spójności z przepisami dotyczącymi przeglądów i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji.

Zmiana **art. 6 ust. 2** ma na celu określenie katalogu działań, które nie mogą pozostawać w dyspozycji pracowników BFG oraz członków organów BFG. Zapobiegnie to wystąpieniu konfliktu interesów i wyeliminuje podejrzenia o stronniczość tych osób, a tym samym wystąpieniu sytuacji, w której BFG mógłby być narażony na utratę zaufania publicznego. Jest to istotne z punktu widzenia zadań realizowanych przez BFG, które znacząco ingerują w prawa podmiotowe m.in. własność.

Dodawany **art. 6 ust. 3**, jako wyjątek od ust. 2, dopuszcza możliwość podejmowania zatrudnienia lub pełnienia funkcji przez osoby zatrudnione w BFG lub pełniące funkcję w organach BFG, w instytucji pomostowej, podmiocie zarządzającym aktywami, podmiocie w restrukturyzacji lub w podmiocie powiązanym z podmiotem w restrukturyzacji, czyli narzędziach, które mogą być wykorzystane do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji, bądź podmiotach, które powstają w efekcie zastosowania określonych narzędzi, czy konfiguracji narzędzi przymusowej restrukturyzacji. Zmiana ma mitygować ryzyka prawne i niwelować wątpliwości w zakresie polityki kadrowej w tych podmiotach, która ze względu na specyfikę i cele procesu przymusowej restrukturyzacji, ma przede wszystkim skupiać się na

szybkości zapewnienia operacyjnego funkcjonowania tych podmiotów przez osoby o właściwych kwalifikacjach i doświadczeniu, wtajemniczone w proces przymusowej restrukturyzacji i przygotowane do wykonania określonych zadań, których wykonanie ma zapewnić powodzenie tego procesu.

Dodawany **art. 6 ust. 4** określa katalog instrumentów, które mogą pozostawać w dyspozycji pracowników BFG oraz członków organów BFG (m. in. depozyty środków w SKOK i papiery emitowanych przez Skarb Państwa), które z uwagi na ich rolę, specyfikę zarządzania oraz neutralność nie będą stwarzać ryzyka konfliktu interesów.

Dodawany **art. 6 ust. 5** umożliwia dostosowanie się do ograniczeń dotyczących posiadanego portfela instrumentów przez pracownika i członka organu BFG, wyznaczając im na to termin 7 miesięcy odpowiednio od dnia objęcia mandatu członka Rady Funduszu lub Zarządu Funduszu, lub nawiązania stosunku pracy.

Art. 8 pkt 7 nadaje kompetencje Radzie BFG w zakresie przekazywania środków pomiędzy funduszami własnymi BFG, w przypadku, gdy środki danego funduszu własnego nie są wystarczające do finansowania zadań przypisanych do tego funduszu. W sytuacjach gdy dany rodzaj funduszu został w przeszłości zasilony środkami pochodzącymi z przeniesienia z innego funduszu lub gdy następuje wykorzystanie danego funduszu na potrzeby podmiotów przypisanych do innego funduszu, a w późniejszych okresach fundusz ten zasilany jest środkami pochodzącymi ze składek lub innych źródeł, wskazane jest, aby środki wcześniej przekazane lub wykorzystane w jak największym stopniu wróciły do swojego pierwotnego funduszu. Zwrotne przekazywanie środków wymagałoby za każdym razem angażowania Rady do podjęcia decyzji o zwrotnym przekazaniu środków. Projektowany przepis (art. 8 ust. 2) ma za zadanie niejako uproszczenie i przyspieszenie procesu polegającego na tym, że decyzja ws. zwrotnego przekazania środków należałaby do kompetencji Zarządu po uzyskaniu upoważnienia Rady do tego.

Zmiana w **art. 8 pkt 9 lit. i** ma na celu zachowanie spójności przepisów dotyczących przeglądów i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji na tle ustawy oraz dostosowania przepisu do zmienianego w projekcie art. 89.

Zmiana **art. 11 ust. 4 pkt 2** przewiduje, że decyzja o umorzeniu lub konwersji dotyczy nie tylko instrumentów kapitałowych, ale również zobowiązań kwalifikowalnych, ze względu na ich sposób zaliczania do wymogu MREL, zmiana wynika z rozwiązań operacyjnych BRRD2.

Dodanie w **art. 11 ust. 4 pkt 4a** ma na celu uzupełnienie katalogu decyzji wydawanych przez BFG o decyzje zobowiązujące do emisji nowych praw udziałowych w przypadku, w którym dochodzi do umorzenia instrumentów bez wszczęcia przymusowej restrukturyzacji z uwagi na brzmienie art. 70 ust. 5

Zmiana w **art. 11 ust. 4 pkt 5** dotyczy decyzji w sprawie powołania zastępcy administratora. Zastępca może wspierać oraz zastępować administratora, szczególnie w większych podmiotach wymagających prawidłowego zarządzania, gdzie stopień skomplikowania i powiązań wewnętrznych może wymagać wsparcia administratora przez dodatkową osobę. Kompetencje i zakres zadań, zarówno administratora, jak również zastępcy administratora, określa decyzja BFG o ich ustanowieniu.

Dodanie **art. 11 ust. 4 pkt 9a** ma na celu uzupełnienie kompetencji BFG w odniesieniu do rozstrzygnięć w przedmiocie zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy, co dotychczas nie zostało wymienione w katalogu rozstrzygnięć zawartych w art. 11 ust. 4. Dodanie tej kompetencji jest niezbędne dla objęcia decyzji w przedmiocie zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy oddziaływaniem przepisów proceduralnych związanych z postępowaniami administracyjnymi toczącymi się przed BFG. Decyzja ta, odrębnie niż ma to miejsce w odniesieniu do decyzji, o której mowa w art. 11 ust. 4 pkt 9, może zostać wydana przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji.

Zmiana **art. 16 ust. 4 pkt 16** rozszerza katalog możliwych do nałożenia przez BFG kar pieniężnych o karę wynikającą z art. 99b ust. 1, czyli sankcję w przypadku naruszenia przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, wymogu MREL. Nałożenie niniejszej kary wymaga zasięgnięcia opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

W **art. 11 ust. 4 pkt 27–29** dodawane są przepisy dotyczące decyzji Zarządu BFG związanych z nowym uprawnieniem organu przymusowej restrukturyzacji w zakresie M-MDA tj. zakazem wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanym z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i

zobowiązań kwalifikowalnych oraz stosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej tj. decyzji wynikających z ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

Przepis **art. 11 ust. 5** stanowi, że do decyzji wydawanych przez BFG stosuje się odpowiednio, co do zasady, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.) oraz przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu administracyjnego. Odpowiednie stosowanie przepisów regulujących postępowanie administracyjne i sędowo-administracyjne do decyzji wydawanych przez BFG musi jednak uwzględniać specyfikę postępowania w zakresie przymusowej restrukturyzacji i obowiązek implementacji przepisów BRRD i BRRD2. Regulują one zagadnienia proceduralne, które jednoznacznie wskazują na ekstraordynaryjny charakter (wyjątkowość) postępowania przymusowej restrukturyzacji, jak również na jego incydentalność oraz odwołują się do kategorii ważenia dóbr chronionych, gdzie ochrona stabilności finansowej kraju i stabilności wspólnego rynku UE, w tym wyjątkowym przypadku, jest oceniana wyżej niż pełna ochrona praw strony w postępowaniu.

Stosowanie wyłączeń znajduje uzasadnienie w motywach obu ww. dyrektyw, gdzie zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (w ustawie o BFG „instrumenty przymusowej restrukturyzacji”) oraz wykonywanie określonych uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może stanowić działanie nadrzędne w świetle celów zapewnienia ciągłości działania i uniknięcia negatywnego wpływu na stabilność finansową. W związku z tym, działania podjęte na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzane są jedynie, gdy jest to niezbędne z punktu widzenia interesu publicznego i odbywają się w szczególnych przypadkach, także kosztem praw podmiotowych, w celu zapewnienia wykonania tych działań w sposób efektywny (przygotowanie przymusowej restrukturyzacji, prowadzenie działań w zakresie przymusowej restrukturyzacji i działań zmierzających do zakończenia tego procesu w sposób zapewniający ochronę stabilności finansowej i środków publicznych).

Prawodawca unijny zaznacza, że celem prowadzenia postępowania w zakresie przymusowej restrukturyzacji, stosowania rozwiązań oraz instrumentów przymusowej restrukturyzacji, państwa członkowskie powinny zapewnić najwyższą

możliwość efektywność i standardy skuteczności oraz zapewnić regulacje, które będą usuwać wszelkie przeszkody, które ten proces mogą narazić na niepowodzenie. W tym kontekście należy podkreślić, że powodzenie przymusowej restrukturyzacji w większości stanów faktycznych będzie zależeć od szybkości działania organu i zaangażowania większości jego zasobów (logistycznych, personalnych, proceduralnych) w proces przymusowej restrukturyzacji i aspekty ekonomiczne tego procesu, nie natomiast przesłanki *stricte* formalne, które powinny zostać ograniczone do koniecznego minimum.

Do decyzji wydawanych w toku przymusowej restrukturyzacji stosowane są więc ograniczone procedury administracyjne uzupełnione o rozwiązania szczególnie zawarte w ustawie o BFG umożliwiające sprawne załatwienie sprawy. Wprowadzenie wyjątków od ogólnych zasad postępowania administracyjnego wynika natomiast z konieczności osiągnięcia celów procesu przymusowej restrukturyzacji (szybkości, efektywności, tajności) oraz zapewnienia powodzenia tego procesu dla ochrony interesu publicznego. Jako analogiczny przykład uproszczonych rozwiązań specyficznych dla danego procesu administracyjnego w polskim systemie prawnym można podać np. rozwiązania funkcjonujące w odniesieniu do decyzji wydawanych przez uczelnie wyższe na podstawie przepisów (art. 48) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, z późn. zm.).

Rozszerzenie w projekcie obowiązującego już katalogu wyłączeń dotyczących stosowania przepisów k.p.a. wynika z doświadczeń BFG po przeprowadzeniu, od momentu wejścia w życie ustawy o BFG z 2016 r., trzech procesów przymusowej restrukturyzacji i służy usprawnieniu procedury, zwiększeniu jej efektywności oraz mitygując ryzyka, a co za tym idzie zwiększa prawdopodobieństwo osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji m.in. utrzymania stabilności finansowej, w szczególności przez ochronę zaufania do sektora finansowego (przydatność), realizując cele trudne do osiągnięcia w inny sposób.

Wyłączenia są niezbędne dla ochrony interesu publicznego, implikującego, jako przesłanki wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, podjęcie działań wobec podmiotu krajowego zagrożonego upadłością, który pełni funkcję krytyczną i którego

niekontrolowana upadłość może doprowadzić do poważnych zaburzeń na rynku finansowym (także pociągając za sobą zarażenie innych podmiotów).

Efekty proponowanej zmiany uprawnień procesowych pozostają proporcjonalne do nakładanych przez BFG w trakcie przymusowej restrukturyzacji ograniczeń na stronę, stanowiąc co do zasady wynikową konsekwencję już obowiązujących wyłączeń oraz innych uprawnień władczych BFG właściwych do prowadzenia działań w zakresie przymusowej restrukturyzacji. Jednocześnie ze względu na ingerencję związaną z umorzeniem lub konwersją (zmiany materialnoprawne tj. umorzenie dotychczasowych akcji i/lub umorzenie zobowiązań, czy też konwersja istniejących zobowiązań np. obligacji na akcje podmiotu) wynikające ze specyfiki procesu polegającego na pokryciu strat w pierwszej kolejności przez właścicieli i wierzycieli podmiotu poddanego procedurze przymusowej restrukturyzacji, ingerencja tych podmiotów w sferze procesowej, ze względu na ww. zasady procesu przymusowej restrukturyzacji, nie będzie przekładała się na skutki prawne.

Należy ponadto wskazać, że w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji wykorzystanego w ramach przymusowej restrukturyzacji, art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy o BFG (w obecnym brzmieniu ustawy o BFG) przewiduje prawo BFG do podejmowania uchwał i decyzji w sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji. Dodatkowo BFG reprezentuje dany podmiot w restrukturyzacji (tj. taki, wobec którego została wydana przez BFG decyzja o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji). Taka konstrukcja stanowi podstawę dla dokonania przez BFG czynności wymaganych przez art. 188 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526, z późn. zm.), dalej: „k.s.h”, oraz art. 9 ust. 4, art. 19a ust. 5, 5a, 5b i 5d, art. 19c oraz art. 20b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 112, z późn. zm.) , dalej: „ustawa o KRS”. W przypadku gdy umorzenie lub konwersja nie następują w ramach przymusowej restrukturyzacji, w podmiocie wciąż funkcjonuje zarząd, działający na podstawie umowy lub statutu spółki, który ma obowiązek dokonywania czynności wskazanych w k.s.h lub ustawie o KRS.

Postępowania administracyjne w sprawach dotyczących przymusowej restrukturyzacji wymagają wyważenia interesu publicznego na rzecz stabilności

krajowego systemu finansowego, również rynku finansowego UE oraz słusznego interesu strony takich postępowań. Ma to w szczególności związek z określonym w art. 3 ust. 8 BRRD obowiązkiem zapewnienia przez państwa członkowskie, aby organy przymusowej restrukturyzacji wykonywały przysługujące im uprawnienia z zachowaniem szybkości i elastyczności niezbędnych do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji. Prowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji i podejmowanie decyzji o zastosowaniu przewidzianych w dyrektywie środków wymaga podejmowania działań z zakresu administracji publicznej pozostających poza sferą wpływu strony tego postępowania na czynności organu przymusowej restrukturyzacji przed jej wszczęciem. Wyłączone są zatem uprawnienia stron, które mogą wpływać na tok postępowań administracyjnych, niwecząc cele tego postępowania.

Wyłączenie art. 9 i art. 73 k.p.a. jest konsekwencją obecnych wyłączeń, tj. art. 10, art. 61 § 4, art. 78, art. 79 i art. 81 k.p.a. Zasada udzielania informacji oraz prawo wglądu do akt postępowania służą realizacji wyłączonej w ramach obecnych przepisów zasady czynnego udziału strony w postępowaniu. Ponadto art. 317–330 ustawy o BFG regulują zasady i tryb przekazywania informacji.

Wyłączenie art. 73 k.p.a. jest niezbędne dla ochrony interesu publicznego przez minimalizowanie ryzyka ujawnienia prawnie chronionych informacji, co mogłoby wywołać skutki o charakterze systemowym oraz skutki fiskalne. Wyłączenie stosowania art. 73 k.p.a. koresponduje z obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 320 ustawy o BFG oraz ograniczeniem dostępu do informacji publicznej w zakresie dot. prowadzenia przymusowej restrukturyzacji (na podstawie art. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej), aż do czasu zakończenia przymusowej restrukturyzacji. Przedmiotowe wyłączenie w żaden sposób nie ogranicza praw czynnie legitymowanej do zaskarżenia decyzji strony postępowania. Stroną postępowania jest w tym przypadku bank, w którego imieniu skargę wnosi rada nadzorcza będąca w posiadaniu danych, w oparciu o które BFG podejmuje rozstrzygnięcie (por. art. 330 ust. 1 ustawy o BFG). Dostępu do dokumentacji mogą żądać podmioty uznane przez sąd administracyjny za stronę, z racji uznania naruszenia decyzją ich interesu prawnego (art. 103 ust. 5 in fine ustawy o BFG). Niewyłączenie art. 73 k.p.a. rodzi w konsekwencji ryzyko uzyskania dostępu do dokumentacji sprawy przez inne niż strona podmioty, wobec których sąd

administracyjny w drodze rozpatrzenia ich skargi jeszcze nie rozstrzygnął, że posiadają one interes prawny w zaskarzeniu decyzji. Zapewnienie tym podmiotom dostępu do dokumentacji godziłoby w uzasadnione bezpieczeństwo obrotu. Zapewnienie niczym nieograniczonego dostępu do dokumentacji sprawy, zawierającej dokumenty mające charakter wrażliwy, mogłoby niekorzystnie wpływać na efektywność podejmowanych działań restrukturyzacyjnych i likwidacyjnych oraz stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej. Zarazem wyłączenie art. 73 k.p.a. okazuje się niezbędne ze względu na ochronę praw innych osób i podmiotów gospodarczych, w tym przede wszystkim ochronę deponentów oraz ochronę klientów podmiotu w restrukturyzacji – ich prywatności i interesów ekonomicznych.

Możliwość zapoznania się z dokumentacją sprawy, wobec wyłączenia czynnego udziału strony w postępowaniu i pozbawienia ją uprawnień dowodowych (art. 78–79 k.p.a.), stanowiłaby z jednej strony uprawnienie iluzoryczne, z drugiej, byłaby narzędziem do pozyskania informacji objętych tajemnicą zawodową. Dodatkowo ujawnienie danych wrażliwych przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji mogłoby doprowadzić podjęcia przez stronę działań zmierzających do utrudnienia przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji, którymi jest w szczególności wyzbycie się majątku, prowadząc do konieczności zwiększenia zaangażowania funduszy publicznych, czy podjęcie innych działań osłabiających zaufanie do sektora finansowego i instytucji państwa. Specyfika działań BFG polegająca na badaniu kondycji finansowej podmiotów z sektora finansowego i ocenianiu ich potencjalnej niewypłacalności lub utraty płynności finansowej nie pozwala jednakże ujawnić informacji dotyczącej wszczęcia przymusowej restrukturyzacji przed wydaniem decyzji w tym przedmiocie. Umożliwienie stronie zapoznania się z dokumentacją sprawy przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji mogłoby doprowadzić do negatywnych skutków, niwecząc dotychczasowe czynności podejmowane w postępowaniu, uniemożliwiając tym samym skuteczne przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

Prawo wglądu do akt postępowania, wpisuje się w zasadę czynnego udziału strony w postępowaniu (art. 10 k.p.a.), która realizuje się w aktywnym uczestnictwie strony w każdym stadium postępowania. Wyłączenie stosowania art. 73 k.p.a. nie ograniczy gwarancji procesowych strony postępowania administracyjnego bardziej niż jest to

konieczne, gwarantując pewne minimum procedury administracyjnej i poszanowanie interesu strony przy wydawaniu decyzji, z wyłączeniem stosowania wymogów procedury administracyjnej do całości postępowania prowadzonego przez BFG.

Wyłączenie art. 73 k.p.a. w żadnym stopniu nie niweczy prawa uprawnionych do sądu. Zainteresowany podmiot, wnosząc skargę do sądu administracyjnego bazuje na informacji o przyczynach i skutkach wydania decyzji, ogłoszonej na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy o BFG. Skarga ta wnoszona jest w postępowaniu sądowno-administracyjnym, w konsekwencji czego nie musi być ona skonkretyzowana, a sąd administracyjny będący w posiadaniu całej, kompletnej i uporządkowanej dokumentacji sprawy bada prawidłowość rozstrzygnięcia w granicach całej sprawy, nie będąc związanym żadnymi zarzutami skarżącego. W orzecznictwie sądowno-administracyjnym nie jest kwestionowane, że opublikowanie informacji o przyczynach i skutkach wydania decyzji jest wystarczające do wniesienia skargi do sądu administracyjnego (por. postanowienia NSA: z dnia 11.08.2012 r., sygn. akt II GZ 221/20, z dnia 08.10.2020 r., sygn. akt II GZ 293/20).

W odpowiedzi na skargę, BFG odnosi się szczegółowo do zarzutów podniesionych w skardze, która jest doręczana wnoszącemu, co umożliwia zainteresowanemu dalszą polemikę ze stanowiskiem zaprezentowanym przez BFG. Dla wniesienia skargi nie jest niezbędne zapoznanie się z obszerną, niekiedy liczącą tysiące kart dokumentacją. Przy zastosowaniu wyłączenia art. 73 k.p.a. eliminuje się ryzyko pozyskania przez stronę chcącą zapoznać się z dokumentacją danych wrażliwych takich jak chociażby dane osobowe kredytobiorców banku. Zbagatelizowanie takiego przypadku może rodzić również ryzyko nieuprawnionego rozpowszechnienia danych osobowych, a w konsekwencji naruszenia przepisów RODO. Wprawdzie ograniczenie dostępu do dokumentacji zawierającej objęte ochroną tajemnice, stanowi ograniczenie praw zainteresowanych podmiotów, jednak z uwagi na nadrzędność celów, którym ma służyć, czyni ono zadość warunkom wskazanym w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Wyłączenie art. 73 k.p.a. znajduje uzasadnienie w świetle celów, któremu ma służyć, uwzględniając specyfikę przymusowej restrukturyzacji. Zarazem, dla ochrony danych wrażliwych i uniknięcia ryzyk związanych z niewyłączeniem stosowania art. 73 k.p.a., niewystarczający jest mechanizm dostępny w art. 74 k.p.a., stanowiący o odmowie udostępniania dokumentacji przez objęcie jej klauzulami utajnienia, a także

ze względu na ważny interes państwowy. Mechanizm ten nie spełni swej roli z racji nie tylko braku przesłanek w tym przepisie wskazanych do jego stosowania, lecz również ze względu na zaskarżalność rozstrzygnięć BFG o „utajnieniu” na podstawie art. 74 k.p.a. i potencjalnego paraliżowania działań organu zmierzających do informacji prawnie chronionych.

Podkreślenia wymaga, że przesłanki klasyfikacji informacji niejawnych zostały określone w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742). Spośród wymienionych w art. 5 ust. 1 i 2 tej ustawy ryzyk uzasadniających nadanie klauzuli „ściśle tajne” lub „tajne”, żadne nie wydaje się bezpośrednio odnosić do działań BFG, stąd wyłącznie możliwe byłoby oznaczenie informacji niejawnych przez nadanie im klauzuli „poufne” (ich nieuprawnione ujawnienie spowoduje szkodę dla Rzeczypospolitej Polskiej m.in. przez to, że zagrazi stabilności systemu finansowego Rzeczypospolitej Polskiej – art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych).

Należy mieć jednak na względzie, że art. 74 k.p.a. ogranicza stosowanie przepisu art. 73 wyłącznie do akt sprawy zawierających informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”, nie obejmując tych oznaczonych klauzulą „poufne”. Uznając przy tym także, że ujawnienie informacji zgromadzonych przez BFG przyniesie stratę znacznych rozmiarów w interesach ekonomicznych Rzeczypospolitej Polskiej, a więc zrealizuje się przesłanka nadania klauzuli „tajne” na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy, to – jak wyżej zaakcentowano – ograniczenie dostępu do dokumentacji sprawy na podstawie art. 74 k.p.a., w razie kwestionowania zawyżania klauzuli tajności przez stronę, mogłoby prowadzić do sytuacji, w której strona składałaby wnioski do właściwych służb o rozstrzygnięcie sporu w trybie art. 9 ust. 2 ww. ustawy, bądź negocjowania postanowień w przedmiocie odmowy przeglądania dokumentacji na drodze postępowania sądowo-administracyjnego. Takie działania strony mogłyby skutecznie paraliżować działania BFG, niwecząc cele przymusowej restrukturyzacji, a tym samym ograniczając zasadę zapewnienia skuteczności prawa UE, a zarazem rodzić ryzyko nieuprawnionego ujawnienia tajemnic prawnie chronionych.

Ponadto, należy mieć na względzie, że art. 74 k.p.a. wprawdzie dopuszcza ograniczenie stosowania art. 73 także do innych akt, które organ administracji

publicznej wyłączy ze względu na ważny interes państwowy, jednakże możliwość wykorzystania klauzuli generalnej „ważnego interesu państwowego” w postępowaniach prowadzonych przez Fundusz nie jest wystarczająca. *Pojęcie ważnego interesu państwowego wymaga indywidualizacji, skonkretyzowania, w każdym przypadku jego stosowania przy rozpatrywaniu uprawnienia strony do wglądu do akt sprawy. Podkreślić trzeba, że ustalenie znaczenia tego pojęcia nie oznacza, że organ działa na zasadzie swobodnego uznania, ponieważ jest to tylko ustalenie znaczenia normy prawnej w drodze wykładni, mając na uwadze dwie klauzule ochrony informacji niejawnych, które chociaż nie są wymienione w art. 74 § 1, to podlegają ochronie karnej, jak również inne tajemnice prawnie chronione. Ochrona tych różnych informacji niejawnych leży w interesie państwa prawa* (wyrok NSA z dnia 13.03.2019 r., sygn. akt II OSK 872/18).

W problematyce nieostrości pojęcia „ważnego interesu państwowego” pomocna staje się lista informacji klasyfikowanych według ustawy o ochronie informacji niejawnych. Ważny interes państwowy może stanowić potrzebę ochrony podstawowych interesów państwowych, związanych ze sferą spraw bezpieczeństwa wewnętrznego i zewnętrznego, ochrony interesów gospodarczych, porządku, ładu i spokoju publicznego (J. Malanowski, Art. 74 [w:] R. Hauser, M. Wierzbowski (red), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2020, SIP Legalis). W szczególności ograniczenie dostępu mogłoby nastąpić w odniesieniu do akt zawierających informacje niejawne opatrzone niższymi klauzulami tajności – „poufne” i „zastrzeżone” (R. Kędziora, Art. 74 [w:] R. Kędziora, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017, SIP Legalis). Tymczasem stosownie do art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, informacjom niejawnym nadaje się klauzulę „poufne”, jeżeli ich nieuprawnione ujawnienie spowoduje szkodę dla Rzeczypospolitej Polskiej m.in. przez to, że zagrazi stabilności systemu finansowego Rzeczypospolitej Polskiej. Również judykatura nie kwestionuje, że powodów uzasadniających zakwalifikowanie dokumentów jako zastrzeżonych poszukiwać należy, posiłkując się przepisami ustawy o ochronie informacji niejawnych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 21.06.2016 r., sygn. akt IV SA/Wa 3427/15).

Nie jest regułą, by w postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez BFG występował „ważny interes państwowy”, o którym mowa w art. 74 § 1 k.p.a., a także

by dochodziło do ujawnienia informacji, prowadzących do zagrożenia stabilności systemu finansowego Rzeczypospolitej Polskiej. Dostrzegł to sam ustawodawca, rozróżniając obecnie, na tle ustawy, w art. 14 ust. 2 bezpośrednie skutki fiskalne od skutków o charakterze systemowym. O ile wywołanie bezpośrednich skutków fiskalnych może bezpośrednio naruszać interes państwowy, o tyle skutki o charakterze systemowym nie zawsze mają na niego bezpośrednie oddziaływanie.

Zastosowanie w praktyce art. 74 k.p.a. i odmowa dostępu do dokumentacji będzie pociągało de facto konieczność objęcia dokumentacji klauzulą „poufne”. To natomiast będzie implikowało, po pierwsze, konieczność ochrony zgromadzonych dokumentów na zasadach określonych w ustawie o ochronie informacji niejawnych – ze wszystkimi konsekwencjami dla podmiotów uczestniczących w postępowaniach BFG (m.in. Ministerstwo Finansów, Narodowy Bank Polski, Komisja Nadzoru Finansowego, Komisja Europejska, czy sądy administracyjne). Po drugie, aktualna pozostawałaby możliwość kwestionowania odmowy udostępnienia dokumentacji przez podmioty żądające dostępu do niej. Odmowa następowalaby w drodze postanowienia, które zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 16.05.2018 r., sygn. akt I OSK 2641/17, powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne wskazujące na przyczyny odmowy stronie prawa wglądu do akt. Od postanowienia tego stronie służyłby wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz skarga do sądu administracyjnego.

Działania te mogłyby z jednej strony paraliżować sprawne działanie Funduszu, z drugiej natomiast – w razie uchylenia postanowienia Funduszu o odmowie udostępniania dokumentacji – prowadzić do udostępnienia tajemnic prawnie chronionych, stwarzając pokusę wykorzystania ich i podjęcia działań zmierzających do utrudnienia przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji (np. rozpowszechniania informacji o postępowaniu, czy podjęcia innych działań osłabiających zaufanie do sektora finansowego i instytucji państwa). W konsekwencji mogłoby to prowadzić do negatywnych skutków, niweczając dotychczasowe czynności podejmowane w postępowaniu, uniemożliwiając zarazem skuteczne przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji i niweczając cele przymusowej restrukturyzacji w postaci m.in. utrzymania stabilności finansowej.

W zakresie zasadności wyłączenia art. 73 k.p.a. również „po zakończeniu postępowania”, istotne jest to, że co do zasady wydanie decyzji administracyjnej kończy postępowanie administracyjne. W postępowaniach prowadzonych przez BFG samo wydanie decyzji administracyjnej nie kończy jednak przymusowej restrukturyzacji. Moment jej zakończenia określa art. 122 ust. 1 ustawy o BFG wskazując w punktach 1–4 zdarzenia prawne warunkujące zakończenie przymusowej restrukturyzacji. Do czasu jej zakończenia trwa postępowanie realizujące cele przymusowej restrukturyzacji. Stąd niewystarczające byłoby ograniczenie stosowania art. 73 k.p.a. wyłącznie do etapu poprzedzającego wydanie decyzji administracyjnej przez BFG. Po wydaniu decyzji administracyjnej w dalszym ciągu może zachodzić konieczność ochrony informacji stanowiących tajemnice prawnie chronione. Konieczność ich ochrony po wydaniu decyzji dostrzegł również prawodawca unijny w art. 83 ust. 4 dyrektywy BRRD oraz ustawodawca krajowy, dopuszczając m.in. w art. 109 ust. 1 ustawy o BFG możliwość publikacji na stronie internetowej wyłącznie informacji o przyczynach i skutkach wydania decyzji, a co więcej, w razie publikacji decyzji – z mocy art. 109 ust. 3 ustawy o BFG, ich ogłoszenie może nastąpić bez uzasadnienia.

Wyłączenie art. 13 k.p.a. ma na celu umożliwienie stosowania przez BFG rozstrzygnięć w sferze władczej. Zasada polubownego rozstrzygnięcia kwestii spornych z uwagi na specyfikę procesu przymusowej restrukturyzacji nie może zostać zastosowana, ponieważ na tym etapie nie jest już możliwe podjęcie działań pozwalających we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością.

Wyłączenie art. 35 § 2–5 k.p.a. ma na celu dostosowanie postępowania do specyfiki regulacji przymusowej restrukturyzacji, które cechuje wysoka dynamika i szybkie tempo postępowania. Sprawy związane z wszczęciem przymusowej restrukturyzacji i zastosowaniu instrumentów są załatwiane w okresie krótszym niż terminy miesiąca czy w sprawach szczególnie skomplikowanych – w ciągu dwóch miesięcy, nawet w ciągu kilku dni. Postępowania administracyjne związane z przygotowaniem procesu przymusowej restrukturyzacji prowadzone przez BFG wymagają – ze względu na konieczność ustalenia rzeczywistej sytuacji rynkowej podmiotu krajowego i skutków o charakterze fiskalnym lub skutków o charakterze systemowym, jakie może wywołać planowana przymusowa restrukturyzacja – przeprowadzenia analiz, zgromadzenia danych oraz konsultacji i uzgodnień z właściwymi podmiotami. W

postępowaniach tych niejednokrotnie wymagane jest przeprowadzenie licznych konsultacji i uzgodnień m.in. z Komisją Nadzoru Finansowego, Ministerstwem Finansów, Komisją Europejską, Prezesem Urzędu ochrony Konkurencji i Konsumentów, czy – w określonych sytuacjach – poszukiwania podmiotu przejmującego.

Wyłączenie stosowania przepisów art. 36–38 k.p.a. jest związane z tym, że postępowania w przedmiocie przymusowej restrukturyzacji cechuje wysoka dynamika – mogą trwać kilka dni, a nawet godzin. Nie można jednak wykluczyć tego, że czas trwania postępowania znacznie się wydłuży.

Postępowania administracyjne mogą być wszczęte wraz z wydaniem przez BFG decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, szczególnie w przypadku kryzysu płynnościowego. Z uwagi na pogarszający się stan podmiotu (powstanie kryzysu kapitałowego) postępowanie może być wszczęte na kilka miesięcy przed wydaniem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, co może oznaczać, że 2-miesięczny termin załatwienia sprawy będzie za krótki. Ponadto sprawy mogą wymagać przeprowadzenia kompleksowych analiz gospodarczych oraz weryfikacji możliwości skorzystania ze środków prywatnych.

Wyłączenie art. 36–38 k.p.a. ma więc na celu na dostosowanie postępowania do specyfiki regulacji przymusowej restrukturyzacji. Przymusowa restrukturyzacji nie jest preferowaną opcją rozwiązania sytuacji banku, dlatego też nie jest właściwe antycypowanie terminu załatwienia sprawy w ramach postępowania służącego przygotowaniu przymusowej restrukturyzacji. Sytuacja banku powinna w miarę możliwości ulec poprawie w ramach środków nadzorczych albo środków sektora prywatnego. W konsekwencji powyższego, stronie nie jest przyznawane prawo do wniesienia ponaglenia. W niektórych sytuacjach bank, wobec którego może zostać wszczęta przymusowa restrukturyzacji jest w trakcie realizacji planu naprawy, mającego na celu wcześniejszą sanację banku. Niezapewnienie stronie informacji o przedłużeniu postępowania w sprawie podjęcia decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, wobec nieinformowania jej o wszczęciu tego postępowania, z uwagi na wyłączoną zasadę czynnego udziału strony, w żaden sposób nie kształtuje odmiennie pozycji strony w tym postępowaniu, jak również nie ma wpływu na wynik sprawy. Pracownik z uwagi na brak określonego terminu do załatwienia sprawy nie

może ponosić odpowiedzialności porządkowej, dyscyplinarnej, bądź odpowiedzialności z innego tytułu.

Wyłączenie art. 66a k.p.a. dotyczy obowiązku sporządzania metryki sprawy – nakład pracy z tym związany byłby nieproporcjonalny w stosunku do charakteru postępowania, którego nadrzędnym celem jest jego sprawne przeprowadzenie.

Wyłączenie art. 105 § 2 k.p.a. dotyczy umorzenia postępowania na wniosek strony – umorzyć postępowanie może w takim wypadku wyłącznie BFG.

Wyłączenie art. 106 k.p.a. ma na celu umożliwienie działania przez BFG bez konieczności zasięgnięcia stanowiska przez inny organ. W ramach przymusowej restrukturyzacji odpowiednie przepisy ustawy o BFG przewidują współdziałanie BFG z KNF, np. art. 73 ust. 3.

Wyłączenie art. 109 k.p.a. umożliwi BFG doręczania decyzji w sposób inny niż na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności art. 109 ustawy o BFG umożliwia ogłoszenie decyzji na stronie internetowej BFG.

BFG jest osobą prawną wykonującą zadania określone w ustawie (art. 3 ust. 1 ustawy o BFG). Nie jest jednak państwową osobą prawną i nie jest jednostką sektora finansów publicznych (art. 3 ust. 3 ustawy o BFG). Fundusz jako osoba prawna działa poprzez swoje organy. Zarząd Funduszu, w zakresie przyznanej mu kompetencji do rozstrzygania indywidualnych spraw administracyjnych, jest zarazem organem administracji publicznej w rozumieniu przepisów k.p.a. Zarząd Funduszu, podejmując władcze rozstrzygnięcia w indywidualnych sprawach, działała jako organ administracyjny dokonujący konkretyzacji prawa ze skutkiem na zewnątrz (por. wyrok NSA z dnia 14.03.2001 r., sygn. akt II SA 1380/00, LEX nr 53470).

Podkreślenia wymaga fakt, że w stosunku do Funduszu ustawa o BFG nie wskazuje organu odwoławczego/wyższego stopnia w zakresie postępowań administracyjnych prowadzonych przez Fundusz. Z uwagi na unormowania procedury administracyjnej zasadnicze znaczenie ma to, że zarówno w przepisach postępowania, jak i prawa materialnego nie został wprost wskazany żaden inny organ administracji publicznej, który byłby właściwy w sprawach należących do zakresu działania BFG, a w szczególności inny organ, który byłby organem wyższego stopnia bądź organem naczelnym, do którego mogłyby być kierowane zażalenia na postanowienia Funduszu.

Mimo że ustawa o BFG nie określa wprost, iż Fundusz jest organem centralnym (tj. ministrem kierującym działem administracji rządowej w rozumieniu przepisów k.p.a.), to wniosek taki wynika z całościowej analizy przepisów ustawy o BFG i kompetencji przyznanych Funduszowi oraz środków zaskarżenia jakie przewidział ustawodawca, w ślad za prawodawcą unijnym i zgodnie z celem prowadzenia postępowań w zakresie przymusowej restrukturyzacji. Nieokreślenie w ustawie o BFG Zarządu Funduszu jako centralnego organu administracji nie wyklucza tym samym jego zakwalifikowania jako „ministra” w rozumieniu art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a.

Jednocześnie, należy podkreślić, że za organ wyższego stopnia, bądź organ naczelny w stosunku do Zarządu Funduszu nie może być uznana Rada Funduszu. Po pierwsze, powierzone Radzie Funduszu zadanie wykonywania nadzoru nad działalnością Zarządu Funduszu odnosi się do Zarządu Funduszu występującego w pozycji organu Funduszu, nie zaś działającego w charakterze organu administracji publicznej. Po drugie, są to dwa organy tej samej osoby prawnej o różnych kompetencjach. Tymczasem formuła „organu wyższego stopnia” zakłada także, że jest to podmiot zewnętrzny w stosunku do określonego organu czy też całej struktury (osoby), w ramach której działa. W sytuacji, gdy członków Zarządu Funduszu powołuje Rada Funduszu (art. 10 ust. 2 ustawy o BFG) powierzenie tej ostatniej jednocześnie statusu organu wyższego stopnia godziłoby w zasadę bezstronności (obiektywizmu) postępowania administracyjnego, wyraźnie wyeksponowaną ogólną zasadą zaufania (art. 8 k.p.a.).

Powyższe względy przemawiają także za tym, aby wyłączenia stosowania k.p.a. odnosiły się do decyzji, o których stanowi projektowany art. 11 ust. 4 pkt 27 i 28 ustawy o BFG. Dotyczą one zakazu (i odpowiednio uchylenia zakazu) wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (M-MDA). Stosownie do projektowych regulacji, podmiot we własnym zakresie prowadzi wewnętrzny proces weryfikacji w celu ustalenia, czy posiada fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne w kwocie koniecznej do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (projektowany art. 96a ust. 1). Postępowanie w przedmiocie M-MDA jest z kolei

związane z przekazaniem przez podmiot informacji o niespełnianiu wymogów (projektowany art. 96a ust. 3 w zw. z art. 91 ust. 5a pkt 1 ustawy o BFG).

W związku z tym, wyłączenie wskazanych w art. 11 ust. 5 ustawy o BFG przepisów k.p.a. nie powoduje pokrzywdzenia podmiotu (późniejszej strony postępowania). Podmiot przekazując BFG informacje, które mogą posłużyć do wydania decyzji o której stanowi art. 96a ust. 2 (w konsekwencji, także decyzji uchylającej zakaz na podstawie art. 96b ust. 2), ma świadomość wystąpienia okoliczności, które będą stanowiły podstawę wydanego rozstrzygnięcia.

Projektowane regulacje przewidują obowiązek przekazywania informacji o M-MDA przez podmiot na żądanie BFG (art. 96a ust. 3), jak również innych informacji, niezbędnych do oceny przesłanek zakazania wypłaty zysku (art. 96a ust. 5). W związku z tym, niezależnie od wyłączenia omawianych przepisów k.p.a., podmiot nie jest wyłączony z procedury, ani też nie będzie nieświadomy nałożenia na niego zakazu.

Warto też wskazać, że procedura dotycząca M-MDA wiąże się z comiesięcznym dokonywaniem przez BFG oceny wydania zakazu lub utrzymywania zakazu, co może trwać przez wiele miesięcy (projektowane art. 96a ust. 5, art. 96b ust. 1 i 5 ustawy o BFG), a najczęściej decyzja będzie podejmowana dopiero po okresie dłuższym niż 9 miesięcy, kiedy to projekt ustawy przewiduje obowiązek nałożenia M-MDA (z kilkoma przewidzianymi wyjątkami). Postępowanie w przedmiocie M-MDA wykazuje istotne swoistości, przez które nie sposób umiejscowić je w regulacjach ogólnej procedury administracyjnej. Z uwagi na powyższe argumenty, decyzje, o których mowa w projektowanym brzmieniu art. 11 ust. 4 pkt 27 i 28 powinny zostać objęte wyłączeniami stosowania przepisów k.p.a., o których mowa w art. 11 ust. 5 ustawy o BFG.

Ponadto jakkolwiek znaczenie decyzji administracyjnych, o których mowa w art. 11 ust. 4 ustawy o BFG jest zróżnicowane dla skuteczności działań Funduszu to jednak niecelowe jest różnicowanie postępowań administracyjnych BFG pod względem stosowanej procedury administracyjnej. Dyrektywa BRRD ich nie różnicuje, odnosząc motywy i cele do każdego działania organu przymusowej restrukturyzacji. Ponadto projektowane dodatkowe wyłączenia są komplementarne do obecnie obowiązujących przepisów wymienionych w art. 11 ust. 5 ustawy o BFG.

Dodawany **art. 11 ust. 5a** określa maksymalny czas trwania postępowania administracyjnego prowadzonego przez BFG. Termin ten wynosi 6 miesięcy, a dla spraw szczególnie skomplikowanych – rok, licząc od dnia wszczęcia postępowania.

Dodawany **art. 11 ust. 10** umożliwia Zarządowi BFG upoważnienie członków tego Zarządu lub pracowników BFG do wydawania decyzji administracyjnych dotyczących udostępniania informacji publicznej. Przedmiotowa kompetencja umożliwi przekazywanie przez organ kolegialnych spraw mniejszej wagi, niewymagających rozstrzygnięć na poziomie organu zarządzającego – na poszczególnych członków Zarządu BFG albo pracowników BFG.

Uchylenie **art. 24 ust. 3 pkt 1 lit. b** dotyczy objęcia ochroną gwarancyjną środków pieniężnych z tytułu z odpłatnego zbycia prawa użytkowania wieczystego, w związku z przekształceniem prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów⁸⁾.

Zmiana **art. 24 ust. 9** ma na celu doprecyzowanie terminu, w trakcie którego możliwe jest dochodzenie roszczeń. Terminem tym jest dzień określony w decyzji. W przypadku, gdy deponent w wyniku zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji (przejęcie przedsiębiorstwa/instytucja pomostowa) uzyska dostęp do środków gwarantowanych, a następnie złożony zostanie wniosek o ogłoszenie upadłości instytucji rezydualnej, nie powstaną dodatkowe roszczenia wynikające ze zmian kursu złotego. W przeciwnym wypadku możliwy byłby potencjalny wzrost limitu gwarancyjnego będącego równoważnością 100 tys. euro.

Dodawany **art. 24 ust. 10** wprowadza metodę obliczania wartości euro w złotych na potrzebę **ustalenia** limitu gwarancji gdy środki te powinny być w walucie innej niż waluta polska. Do obliczeń zostanie przyjęty średni kurs ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z dnia określonego w decyzji BFG o zastosowaniu instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub instrumentu instytucji pomostowej. W przypadku braku określenia takiego dnia wiążący będzie dzień wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.

⁸⁾Przepis odnosi się do stanu zbycia tego prawa przed przekształceniem, tj. przed 1 stycznia 2019 r. Z uwagi na obowiązek stosowania regulacji ustawowych z dnia spełnienia warunku gwarancji wobec banku lub kasy oraz ochrony środków tylko do 3 miesięcy – środki te nie są obecnie chronione, a więc nie jest także konieczne wprowadzania regulacji przejściowych.

Zmiana w **art. 31** wprowadza warunek zapewnienia zgodności danych pochodzących z systemu wyliczania z księgami banku, poprawi to jakość danych przetwarzanych w systemie wyliczania i wzmocni ich wiarygodność.

Zmiana **art. 47 w ust. 1 pkt 5** stanowi korektę redakcyjną („kwota” w liczbie pojedynczej/„kwoty” w liczbie mnogiej).

Uchylenie **art. 56 ust. 2** i **art. 57 ust. 2** wynika ze zmiany art. 305 ust. 7 ustawy o BFG.

Zmiana **tytułu działu III rozdziału 2** jest związana z możliwością umorzenia lub konwersji poza instrumentami kapitałowymi także zobowiązań kwalifikowalnych.

Zmiana we wprowadzeniu do wyliczenia w **art. 70 ust. 1** polega na dodaniu wyrażenia „lub zobowiązań kwalifikowalnych”, zgodnie z art. 59 ust. 1 BRRD2.

Ponadto zmiana art. 70 ust. 1 pkt 1 w sposób niebudzący wątpliwości wskaże, że BFG może wykonać uprawnienie „niezależnie od działania w ramach przymusowej restrukturyzacji”, przez które w zasadzie rozumie się decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.

W **art. 70 ust. 2 pkt 1** uzupełnia się katalog określony w dodawanym w art. 102 ust. 1 pkt 3.

W dodawanym w **art. 70 ust. 2a** określa się, w jakim przypadku BFG może korzystać z uprawnienia do dokonywania umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych w przypadku, gdy uprawnienie to ma być realizowane poza przymusową restrukturyzacją albo jako działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji (m. in. spełnienie przesłanek związanych z wszczęciem przymusowej restrukturyzacji, brak warunków kontynuowania działalności, wymagalność nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych).

W dodawanym w **art. 70 ust. 2b** przewiduje się, że w przypadku, gdy działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji polegające na umorzeniu lub konwersji jest podejmowane w odniesieniu do podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub wyjątkowo (czego nie przewiduje plan przymusowej restrukturyzacji) w odniesieniu do podmiotu niepodlegającego tej procedurze, kwota uzyskana w wyniku przeprowadzenia działań określonych w art. 72 ust. 1 jest uwzględniana przy ustalaniu wartości progowych określonych w przepisach

dotyczących warunków wymaganych dla możliwości wykorzystywania środków funduszy przymusowej restrukturyzacji lub stosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

Zmiany w **art. 70 ust. 5, 6, 7, 9, 10, 12 i 13** mają charakter analogiczny ze zmianami w ust. 1 tego artykułu.

Ponadto w **art. 70 ust. 12**, w kwestii wymogu dokonywania oszacowania przed dokonaniem umorzenia lub konwersji, należało uwzględnić przypadek określony w dodawanym ust. 2a.

Projektowany **art. 70a** całościowo i szczegółowo reguluje kwestie umarzenia, konwersji i emisji instrumentów kapitałowych. Dodawany **art. 70a ust. 1** określa, jakie elementy powinna zawierać decyzja BFG w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych oraz zobowiązań kwalifikowalnych (analogiczny względem art. 70a jest art. 212a, który wskazuje, że przedmiotem umorzenia lub konwersji mogą być również inne zobowiązania niż tylko instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne), w tym sumę, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony albo podwyższony w przypadku konwersji, liczbę, serię i numer umarzanych lub konwertowanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, osoby, które obejmują akcje lub udziały i cenę emisyjną nowych akcji albo cenę udziałów. Wymienione w art. 70a ust. 1 elementy są niezbędne do pełnej identyfikacji instrumentów będących przedmiotem umorzenia lub konwersji, których decyzja będzie dotyczyła i tym samym podmiotów takich jak Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. (dalej: „KDPW”), czy sąd rejestrowy, które będą mogły w sposób klarowny przeprowadzać niezbędne czynności, które wiążą się z wydaną decyzją BFG w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów. Decyzja zawiera elementy wymagane przez k.s.h. dla uchwały, o której mowa w art. 257 § 2 i art. 432 § 1 k.s.h.

Dodawany **art. 70a ust. 2** przewiduje, że decyzja BFG zastępuje określone w k.s.h. czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji oraz wniesieniem wkładu, jak również pokryciem straty. Zmiana ma na celu równie szerokie zastąpienie decyzją BFG czynności korporacyjnych i rejestrowych wymaganych do podwyższenia lub obniżenia kapitału zakładowego w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji,

których podstawą mogą być regulacje „wewnętrzne” – statut/umowa spółki. Umorzenie akcji może być dokonane, gdy wyraźnie przewiduje to statut spółki lub gdy stanowi o tym przepis prawny. Normatywną podstawą prawną umożliwiającą umorzenie akcji banku w trakcie szczególnego procesu jakim jest proces przymusowej restrukturyzacji są projektowane przepisy. Umorzenie w tym procesie nie jest więc uzależnione od postanowień statutu i jest dokonywane bez zgody akcjonariuszy, ale służy dokapitalizowaniu banku w tym szczególnym przypadku. Decyzja o umorzeniu instrumentów kapitałowych ma charakter konstytutywny, a umorzenie instrumentów kapitałowych następuje z chwilą wejścia decyzji do obrotu prawnego, tj. z momentem jej doręczenia. Zmiana w zakresie kapitału zakładowego banku poddawanego przymusowej restrukturyzacji następuje na podstawie decyzji BFG wydawanej na podstawie art. 11 ust. 4 pkt 2 ustawy o BFG w związku z art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o BFG. Z uwagi na konstytutywny charakter decyzji Funduszu, wpis obniżenia kapitału zakładowego do KRS może mieć wyłącznie charakter deklaratoryjny, co ze względu na charakter postępowania, w tym dyrektywę szybkości postępowania oraz przepisy ustawy wskazujące, że decyzja jest ostateczna i natychmiast wykonalna (art. 11 ust. 8 ustawy) stanowi uzasadnione odstępstwo od zasady konstytutywności wpisu.

Przepis odpowiada art. 169 ust. 3 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814, z późn. zm.) w zakresie zastąpienia decyzją BFG czynności obejmujących zgłoszenie podwyższenia kapitału zakładowego lub wykazu udziałów lub akcji do właściwego rejestru z zamiarem, aby decyzja wywoływała skutki niezwłocznie przy zastosowaniu wyłączeń z k.s.h. W tym przypadku zastosowanie art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy BFG w odniesieniu do decyzji o umorzeniu lub konwersji zarówno instrumentów kapitałowych, jak i zobowiązań nie pozwala na sprawne zrealizowanie postępowania, o którym mowa powyżej. Przepisy art. 70a i art. 70b (oraz odpowiednio art. 212a i art. 212b) stanowią w tym zakresie regulacje szczególne, dedykowane jedynie przeprowadzeniu umorzenia lub konwersji. Przepis art. 113 ust. 1 pkt 1 dotyczy natomiast funkcjonowania podmiotu w restrukturyzacji w pozostałym zakresie – w trakcie realizacji programu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 214 ustawy o BFG.

Dodawany art. 70a ust. 2a ma na celu uregulowanie kwestii określenia momentu, na który należy ustalić krąg podmiotów uprawnionych z instrumentów finansowych,

będących przedmiotem decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych (art. 70a ustawy o BFG) oraz decyzji o zastosowaniu instrumentu przymusowej restrukturyzacji w formie umorzenia lub konwersji zobowiązań (art. 212a ustawy o BFG). Przepis umożliwia KDPW przeprowadzenie rozrachunków transakcji zawartych w papierach wartościowych, które mają podlegać, na mocy decyzji, umorzeniu. KDPW ma na to możliwość do końca dnia, w którym decyzja wydana przez BFG, według przepisów art. 70a została zamieszczona na stronie internetowej BFG. Następnie, na koniec tego dnia, KDPW oraz uczestnicy bezpośredni KDPW ustalają stany na prowadzonych przez nich kontach depozytowych, rachunkach papierów wartościowych oraz rachunkach zbiorczych i według wykazanych stanów dokonywane jest umorzenie instrumentów finansowych.

Dodawany **art. 70a ust. 3** stanowi, że decyzja BFG w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zamieszczona na stronie internetowej BFG zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy objęli udziały, ale także tym, którzy je utracili w trakcie umorzenia co sprzyjać ma sprawnej realizacji krótkoterminowego celu, jakim jest pokrycie strat i dokapitalizowanie podmiotu.

Dodawany **art. 70a ust. 4** przewiduje, że BFG, niezwłocznie przekazuje odpis decyzji do właściwego sądu rejestrowego bez oszacowania i uzasadnienia, uwzględniając tajemnice zawodowe. Celem przekazania tego odpisu do sądu rejestrowego jest ujawnienie w KRS obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego. Wszelkie informacje wymagane do dokonania przedmiotowego wpisu zawarte są w decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowanych lub decyzji o umorzeniu lub konwersji zobowiązań – oszacowanie oraz uzasadnienie nie zawierają żadnych dodatkowych, istotnych z perspektywy konieczności dokonania wpisu, informacji. Zawarte w przepisie wyłączenie przekazania dokumentów ma na względzie, iż od dnia 1 marca 2021 r. wszelkie dokumenty przesyłane do sądu rejestrowego staną się, z momentem ich wpływu do sądu, powszechnie dostępne i możliwe do pobrania w Internecie. Brzmienie przepisu zapewnia, że BFG przed przekazaniem dokumentów do sądu rejestrowego powinien przesłać decyzje bez elementów naruszających tajemnice prawnie chronione.

Dodawany **art. 70a ust. 5** stanowi, że informacja o wydaniu przez BFG decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do KRS. Norma ta przesądza o deklaratoryjnym charakterze wpisu do KRS i konstytutywnym charakterze właściwej decyzji BFG. Przepis określa moment wejścia w życie decyzji, który jest definiowany jako moment doręczenia tej decyzji podmiotowi, którego kapitał zakładowy jest podwyższany lub obniżany. Przyjęcie takiego rozwiązania jest właściwe dla ustalenia momentu wystąpienia skutków materialnoprawnych decyzji oraz jest kluczowym elementem przeprowadzenia procesu resolution. W zakresie momentu doręczenia decyzji, BFG doręczając decyzję sądowi rejestrowemu, dołącza potwierdzenie doręczenia decyzji podmiotowi w celu uniknięcia przedłużenia postępowania rejestrowego o wpis skutków podwyższenia do KRS z uwagi na konieczność badania przez sąd rejestrowy przesłanki podwyższenia, jaką jest doręczenie decyzji spółce.

Zgodnie z dodawanym **art. 70a ust. 6** w przypadku instrumentów zarejestrowanych w rejestrze akcjonariuszy, które stają się przedmiotem umorzenia lub konwersji, BFG przekazuje podmiotowi prowadzącemu rejestr akcjonariuszy odpis wydanej decyzji w celu ujawnienia w nim obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki. Rejestr akcjonariuszy może być także prowadzony przez KDPW.

Dodawany **art. 70b ust. 1** zawiera postanowienia analogiczne jak art. 70a w zakresie banków spółdzielczych i kas. W dodawanym **art. 70b ust. 2** przewiduje się, że decyzja zastępuje określone czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem strat.

Dodawany **art. 70b ust. 3** przewiduje ponadto, że z chwilą umorzenia wszystkich udziałów członkowskich ustaje członkostwo w spółdzielni.

Dodawany **art. 70b ust. 4** wskazuje, że zamieszczenie decyzji BFG o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej BFG zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, które zostały umorzone. Należy zauważyć, że zgodnie z przepisami ustawy o BFG skutki prawne decyzji i tak bieżą od momentu zamieszczenia na stronie internetowej, zgodnie z art. 109. Tym samym przekazanie

odpisu wydaje się jedynie bardzo trudną do przeprowadzenia czynnością logistyczną (często wiele tysięcy odpisów), która w żaden sposób nie zmienia sytuacji prawnej tych podmiotów stanowiąc jedynie czynność faktyczną niosącą b. duży koszt po stronie BFG. Zmiana wynika z praktyki działania BFG po trzech przeprowadzanych przymusowych restrukturyzacjach

Zmiana **art. 71 ust. 1** wynika ze zmian wprowadzonych w przepisach art. 70, art. 97 i art. 98. Określa wymianę informacji między organami nadzoru i przymusowej restrukturyzacji sprawującymi nadzór nad wskazanymi podmiotami na zasadzie indywidualnej i zasadzie skonsolidowanej. Informacja jest przekazywana w ciągu jednego dnia. Określono także nabycie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych przez podmiot należący do tej samej grupy lub podmioty dominujące wobec tych podmiotów.

Zmiana w **art. 71 ust. 2** jest analogiczna do zmiany z ust. 1, w zakresie dotyczącym podmiotu, który wyemitował instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne lub dotyczącym podmiotu dominującego wobec podmiotu.

Zmiana **art. 72 w ust. 1** uwzględnia możliwość dokonywania umorzenia lub konwersji także w odniesieniu do zobowiązań kwalifikowalnych.

Zmiana w **art. 72 ust. 1 pkt 1–3** ma na celu wprowadzenie definicji określonych w art. 2 pkt 23a–23c („instrumenty w kapitale podstawowym Tier I”, „instrumenty dodatkowe w Tier I” oraz „instrumenty w Tier II”).

Zmiana w **art. 72 ust. 1 pkt 4** ma na celu określenie proporcjonalnych wartości do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych na kapitał Tier I. Kwota taka powinna umożliwiać osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji. Górną granicą jest wysokość pokrywanej straty. Wybór umorzenia lub konwersji zależy od tego, która z kwot wykorzystanych do pokrycia straty przez instrumenty kwalifikowalne będzie niższa.

Zmiany w **art. 72 w ust. 2, 4 i 5** mają charakter wynikowy i polegają na dodaniu wyrażenia „zobowiązania kwalifikowalne”.

Zmiana w **art. 72 w ust. 8** wyłącza odpowiednie stosowanie art. 212. Zmiana ta stanowi konsekwencję dodawanego art. 70a i zmiany art. 212 (przepisy określają m.in. elementy decyzji o umorzeniu lub konwersji zobowiązań). Ponadto

przewidziano odpowiednie stosowanie art. 204, w celu określenia formy objęcia wyemitowanych praw udziałowych.

Przepis **art. 73 ust. 1a** ma na celu doprecyzowanie, analogiczne jak w przypadku art. 110zj ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, że plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego obejmuje swym zakresem również inne podmioty w rozumieniu art. 64 pkt 2 ustawy o BFG, niebędące instytucjami w rozumieniu art. 64 pkt 1 ustawy o BFG z siedzibami w innych państwach członkowskich, objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez KNF, powiązane z tym podmiotem gospodarczo lub finansowo. Celem przepisu jest wprowadzenie możliwości opracowywania jednego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowej grupy, w ramach którego będą uwzględniane także inne podmioty działające w tej grupie. Przepisy dotyczące grupowych planów przymusowej restrukturyzacji są kierowane do grup transgranicznych. Poprawka precyzuje także, że zakres podmiotowy planu przymusowej restrukturyzacji może obejmować zarówno podmiot krajowy będący unijną jednostką dominującą, jak również podmioty objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez KNF oraz ich podmioty zależne. W takim przypadku BFG nie ma obowiązku opracowania i przyjęcia odrębnych planów przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, które zostały ujęte w planie dla ich podmiotu dominującego.

Dodanie **art. 75 ust. 1a** ma na celu doprecyzowanie funkcjonowania BFG w ramach współpracy kolegium organów przymusowej restrukturyzacji, gdy w skład grupy krajowego podmiotu dominującego będzie wchodziła więcej niż jedna grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji. W takiej sytuacji opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji będzie uwzględniany w procesie wydawania wspólnej decyzji kolegium.

Zmiana w **art. 77 ust. 1** precyzuje kwestię współpracy BFG w dwóch przypadkach:

- podmiot krajowy jest podmiotem zależnym i jednocześnie podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji (strategia *Multiple Point of Entry*),
- podmiot krajowy jest podmiotem zależnym i jednocześnie nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji (strategia *Single Point of Entry*).

Zmiana **art. 77 ust. 1** wynika również z uzupełniającej implementacji BRRD, w ramach której zrezygnowano z pojęcia „oceny wykonalności planu”. Elementem

planu przymusowej restrukturyzacji jest opis oceny wykonalności. Przeglądu opisu dokonuje BFG, tym samym czynności po stronie BFG sprowadzają się zasadniczo do przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji planu, która następuje w przypadku, gdy Fundusz negatywnie oceni dany element planu, w tym jego wykonalność. Tym samym zakres pojęcia „ocena wykonalności” (będącego elementem planu) mieści się w pojęciu „przeglądu”, który odzwierciedla czynność faktyczną podejmowaną przez BFG. Ponadto w ramach przeglądu i ewentualnej aktualizacji jest dokonywana ocena wykonalności, ponieważ musi istnieć powód aktualizacji planu, więc Fundusz musi dokonać oceny, natomiast sama aktualizacja jest skutkiem oceny planu przez BFG podczas dokonywania przeglądu. Proponowana zmiana uprości brzmienia przepisów, zarówno dla adresatów norm jak i organu je stosującego, eliminując nadmiarowe stwierdzenia, które komplikują proces. Dodatkowo, językowo, w angielskiej wersji jest napisane „*Resolution plans shall be reviewed, and and where appropriate updated*”, co w większym stopniu oddaje zmienione brzmienie przepisów tj. BFG dokonuje przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji planu. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji co do zasady tworzony jest dla grupy bankowej i w ramach tego planu można zidentyfikować więcej niż jedną grupę podlegającą przymusowej restrukturyzacji (np. w ramach strategii MPE).

Przepis **art. 77 ust. 2** dotyczy wyrażania sprzeciwu przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji wobec przyjęcia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji w zakresie, w jakim dotyczy sprzeciwu BFG. W takim przypadku BFG podejmuje decyzję o opracowaniu odrębnego planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla zależnego podmiotu krajowego lub jego grupy, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji. BFG uwzględnia opinie zgłoszone przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu swojej decyzji przyczyny, dla których nie zgodził się na przyjęcie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.

Zmiana w **art. 77 ust. 6** ma charakter redakcyjny – uspoźnienie przepisu z art. 77 ust. 2.

Zmiana w **art. 77 ust. 7** wynika z wprowadzenia skrótu ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.

Dodanie w **art. 77 ust. 8** ma na celu wprowadzenie odpowiednich rozwiązań dla przypadków określonych w art. 77 ust. 2, 6 i 7. BFG będzie wówczas obowiązany opracować plan przymusowej restrukturyzacji na zasadach, na jakich opracowuje się plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego. Przepis ma zatem precyzować, że tzw. odrębny plan przymusowej restrukturyzacji podlega takim samym wymogom i zawiera te same elementy co plan przymusowej restrukturyzacji określony w art. 73 ust. 1 oraz w art. 74 ust. 1.

Zmiana **art. 81 ust. 1 pkt 5** jest zmianą wynikową związaną ze zmianami obejmującymi pojęcie „wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji”.

Zmiana w **art. 81 ust. 1 pkt 14**, jest korektą legislacyjną, wynikającą ze zmiany art. 97–98.

Uchylenie **art. 82 ust. 1** wynika ze zmiany metody opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji (wprowadzenie pojęć: podmiot przymusowej restrukturyzacji oraz grupa przymusowej restrukturyzacji).

Dodawany **art. 82 ust. 2a** ma na celu określenie obowiązkowego elementu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, którym powinno być wskazanie podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji i tworzonych wokół nich grup podlegających przymusowej restrukturyzacji. Jednocześnie w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji mogą wchodzić nie tylko podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji, ale także inne grupy podlegające przymusowej restrukturyzacji. Każdy grupowy plan przymusowej restrukturyzacji odnosi się do jednej grupy bankowej.

Zmiana w **art. 82 ust. 3 w pkt 1–9** dotyczy wskazania obowiązkowych elementów grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, w tym opisu m.in. działań podejmowanych wobec określonych podmiotów w grupie, podmiotów i grup przymusowej restrukturyzacji, wykonalności planu, zasad współpracy w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji czy zasady finansowania. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji ma za zadanie określić działania podejmowane wobec każdego podmiotu w grupie – zarówno tych określonych jako podmioty podlegające

przymusowej restrukturyzacji, jak i tych, które nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji (są elementami grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji).

Zakres grupowego planu przymusowej restrukturyzacji jest ustalony na podstawie sprawiedliwych i wyważonych kryteriów, co umożliwi struktura działań określanych w ramach planu. Chodzi m. in. o szczegółowy zakres informacji uwzględniający kryteria obiektywne jak przedmiot i zakres działalności podmiotu (art. 83), streszczenie istotnych elementów planu przez BFG (art. 84) oraz obowiązek informacyjny związany z opracowaniem, przeglądem i ewentualną aktualizacją planów przymusowej restrukturyzacji (art. 85), w tym ich szczegółowy termin, tryb i zakres (art. 87) oraz możliwość przedstawiania działań przez podmiot związanych z utrudnieniami (m.in. art. 92 ust. 6 i 6a).

Dodawany **art. 82a** zapewni, że przypadku gdy podmiot krajowy jest podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej kontrolowanym pośrednio lub bezpośrednio przez pośrednią finansową spółkę holdingową nie będzie budziło wątpliwości, który podmiot w ramach sporządzanego przez BFG planu przymusowej restrukturyzacji powinien być wskazany jako podmiot, wobec którego może być prowadzona przymusowa restrukturyzacja, tj. podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji. Przepis określa, że powinna to być pośrednia finansowa spółka holdingowa. Samo pojęcie pośredniczącej spółki holdingowej jest już stosowane na gruncie przepisów ustawy o BFG w brzmieniu obecnym.

Zmiana **art. 83** ma charakter redakcyjny i precyzujący (np. że zakres informacji zawartych w planach przymusowej restrukturyzacji określa się w formie uchwały).

Zmiana **art. 85 ust. 1** dotyczy zasad opracowywania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji, w celu dostosowania brzmienia do art. 10 ust. 6 i art. 13 ust. 3 BRRD. W wyniku nowelizacji z przepisu usunięto sformułowanie „ocena wykonalności”. Ocena wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji oraz grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych powinna zostać dokonana na etapie ich przeglądu lub aktualizacji (a więc jest elementem przeglądu lub aktualizacji), po dokonaniu przeglądu, natomiast pierwszej oceny wykonalności tych planów BFG dokonuje na etapie ich opracowania.

Zmiana **art. 89 ust. 1** ma podobny charakter jak zmiana w art. 85 ust. 1.

Dodawany **art. 89 ust. 1a** jest kontynuacją zmian w ust. 1 tego artykułu i ma na celu dostosowanie przepisów do obowiązku organu przymusowej restrukturyzacji do dodatkowego przeglądu planów przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby ich aktualizacji, w przypadku gdy organ przymusowej restrukturyzacji przeprowadził przymusową restrukturyzację lub zastosował instrument umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych. Sytuacja podmiotu, wobec którego została wszczęta przymusowa restrukturyzacja oraz zastosowano instrument umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, zmienia się, dlatego celowe jest dokonywanie przeglądu oraz ewentualna aktualizacja planów przymusowej restrukturyzacji. Implementowany w tym przypadku przepis art. 10 ust. 6 BRRD2 dotyczy wyłącznie indywidualnych planów przymusowej restrukturyzacji.

Uchylenie **art. 89 ust. 2** wynika z dotychczasowego braku wykonania fakultatywnego upoważnienia. Praktyka stosowania przepisów ustawy o BFG pokazała, że nie ma konieczności określenia przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych minimalnego zakresu analiz dla przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji przez BFG.

Zmiana **art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2** polega na doprecyzowaniu, że Rada Funduszu może określić mniejszą częstotliwość aktualizacji także grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz zwolnić podmiot z obowiązku prowadzenia rejestru instrumentów finansowych, o ile taki podmiot nie jest podmiotem znaczącym lub nie został zidentyfikowany lub uznany za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym.

Zmiana **art. 91 ust. 1 i 2** polega na korekcie legislacyjnej zasad opracowywania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji. Wyrażenie „ocena wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji” zostaje zastąpione pojęciem „przeгляд planu przymusowej restrukturyzacji”, ze względu na właściwsze oddanie intencji unijnego prawodawcy.

Dodawany w **art. 91 ust. 2a** dotyczy przypadku, w którym grupa składa się z więcej niż jednej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji. Przepis wiąże się ze zmianą w art. 82 ust. 3, tj. w przypadku gdy w ramach grupy została zidentyfikowana więcej niż jedna grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji przepis art. 91 ust.

1 stosuje się odpowiednio dla każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

Zmiana **art. 91 ust. 4** jest konsekwencją wprowadzenia w ustawie zasady przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji planu (a nie oceny wykonalności).

Dodawane w **art. 91 ust. 5a–5e** dotyczą statusu podmiotu, który spełnia wymóg połączonego bufora stosowany ponad wymóg dodatkowych funduszy własnych, ale nie spełnia on wymogu połączonego bufora stosowanego jako uzupełnienie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych obliczonych zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1. Przepisy te mają także zastosowanie do podmiotu, który nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 494 rozporządzenia CRR, lub nie posiada funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustalonych na poziomie określonym zgodnie ustawą o BFG.

Przepis **art. 91 ust. 5a** przewiduje, że stwierdzenie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji skutkuje koniecznością przedstawienia przez podmiot planu działań umożliwiających usunięcie tych przeszkód. Wprowadzany mechanizm będzie miał zastosowanie zarówno w sytuacji, kiedy wymagania co do wysokości MREL nie są spełnione, jak również przy braku spełnienia wymogów co do jego jakości (podporządkowania).

W dodawanym **art. 91 ust. 5b** wskazuje się, że plan działań zmierzający do usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji ma określać działania mające na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Działania te mogą obejmować np. dokapitalizowanie, bądź określone zmiany w modelu działalności. Termin wdrożenia planu działań uwzględnia przyczyny zaistnienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

W dodawanym **art. 91 ust. 5c** przyznano BFG kompetencje do oceny planu działań przedstawionego przez podmiot. Zasięgnięcie opinii KNF jest konieczne z uwagi na sprawowany nadzór i możliwe pogorszenie sytuacji podmiotu.

W dodawanym **art. 91 ust. 5d** wprowadza się możliwość przedłożenia przez BFG analizy planu działania podmiotu, związanego z ograniczeniem lub usunięciem

okoliczności utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji w postaci niespełniania wymogu MREL, w celu zapewnienia właściwej współpracy podmiotu odpowiedzialnego za przymusową restrukturyzację. Taka forma informowania, umożliwia podmiotowi uzyskanie informacji zwrotnej w zakresie przesłanek, możliwych alternatywnych i proporcjonalnych działań, oceny wpływu proponowanych działań na sytuację podmiotu, a także wskazanie zagrożeń jakie mogą się wiązać z zaniechaniem podjęcia odpowiednich kroków. Na stosunkowo wczesnym etapie BFG może wspomagać podmiot w opracowaniu właściwych rozwiązań przedstawiając alternatywne środki, które może podjąć podmiot.

Dodany **art. 91 ust. 5e** wynika z art. 91 ust. 5d i wskazuje termin 30 dni od dnia otrzymania stanowiska BFG na przedstawienie przez podmiot planu realizacji środków, które w ocenie BFG są proporcjonalne i doprowadzą do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji w postaci niespełniania wymogu MREL, wraz z ich uzasadnieniem oraz proponowanym harmonogramem. Plan uwzględnia stanowisko BFG.

Uchylenie **art. 91 ust. 6** jest zmianą wynikową, stanowi konsekwencję wprowadzenia art. 91 ust. 5c wskazującym konieczność zasięgnięcia przez BFG opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

Zmiana **art. 91 ust. 7** jest zmianą wynikową, konsekwencją wprowadzenia art. 91 ust. 5d.

Zmiany w **art. 92** polegają na dokonaniu korekty legislacyjnej (dotyczy wprowadzenia zasad opracowywania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji – bez wskazywania oceny wykonalności). BFG będzie się konsultował z właściwymi organami nadzoru oraz organami przymusowej restrukturyzacji w państwach, w których podmiot prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów m.in. w sytuacji, gdy zostaną stwierdzone okoliczności, które w ocenie BFG uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy lub poszczególnych podmiotów grupy, a przedstawione przez podmioty grupy plany działań będą niewystarczające.

Jednocześnie zmiana brzmienia **art. 92 ust. 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11** oraz dodanie w **art. 92 ust. 1a, 3a, 3b, 4a, 6a i 9a**, mają na celu zaadresowanie zmian

wprowadzonych w BRRD2 do art. 18, tj. uwzględnienie przypadku, gdy grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji (zgodnie z przyjętym dla niej grupowym planem przymusowej restrukturyzacji) składa się z więcej niż jednej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji. Zmiany mają również zapewnić spójność z art. 91, m.in. przez dostosowanie pojęcia „przeгляд planu przymusowej restrukturyzacji”.

Zmiany w art. 92 uwzględniają również przypadek, gdy podmiot krajowy nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 91 ust. 5a. W szczególności ust. 6a tego artykułu stanowi, że w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, krajowy podmiot dominujący ma obowiązek przedstawić BFG propozycję działań zapewniających usunięcie okoliczności wskazanych przez BFG w skróconym terminie 2 tygodni (a nie w ciągu 4 miesięcy, jak standardowo przewiduje art. 91 ust. 5). BFG jest obowiązany wyczerpująco uzasadniać swoje decyzje. Każda decyzja organu przymusowej restrukturyzacji może być przedmiotem skargi. W zakresie opinii i zastrzeżeń innych organów przymusowej restrukturyzacji należy podkreślić, że decyzje w zakresie planów przymusowej restrukturyzacji są podejmowane w formie wspólnej decyzji (tzw. *joint decision*) przez BFG i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.

Zmiany w **art. 93 w ust. 1 i 2** mają na celu zapewnienie spójności pojęciowej oraz stanowią uzupełnienie o odstępstwo, w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, tj. art. 18(6) BRRD odwołuje się do terminów, o których mowa w art. 91 ust. 5. W przypadku projektu terminy te – odmienne dla różnych typów okoliczności – zostały określone w art. 92 ust. 6 i 6a.

Zmiana w **art. 94 ust. 1** wynika z wprowadzenia pojęcia „zobowiązań kwalifikowalnych”.

Zmiany w **art. 95 ust. 1, 2, dodanie ust. 1a, uchylenie ust. 3** mają na celu zapewnienie udziału organu makroostrożnościowego, tj. Komitetu Stabilności Finansowej, w zakresie działań czy środków, które wiążą się ze stabilnością całego sektora bankowego lub poziomem ryzyka systemowego. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym Komitet Stabilności Finansowej jest krajowym organem makroostrożnościowym, o którym mowa w art.

17 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE w brzmieniu nadawanym art. 1 pkt 7 lit. d dyrektywy 2019/879.

Zmiana **art. 95 ust. 4 pkt 9** doprecyzowuje okoliczności tworzenia spółki holdingowej w kontekście ułatwienia przymusowej restrukturyzacji oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz uprawnień ma negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy.

Zmiana **art. 95 ust. 4 pkt 10** ma na celu zapewnienie spójności terminologii przez zamianę sformułowania „emisja instrumentów dłużnych zamiennych” na sformułowanie „emisja zobowiązań kwalifikowalnych (w tym kwalifikowalnych instrumentów dłużnych)”.

Zmiana **art. 95 ust. 4 pkt 11** ma na celu wprowadzenie terminologii dot. zobowiązań kwalifikowalnych, a także doprecyzowania szczegółów renegocjacji umów dot. zapewnienia skuteczności umorzenia lub konwersji na mocy prawa właściwego dla tego zobowiązania lub tego instrumentu (zobowiązania kwalifikowalnego, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II).

Dodawany **art. 95 ust. 4 pkt 11a** umożliwia wydawanie zaleceń w zakresie przedłużania terminu wykupu zobowiązań tak, aby utrzymać wymóg MREL w trakcie przygotowania lub plasowania kolejnych emisji związanych z pozyskiwaniem finansowania przez podmiot.

Dodawany w **art. 95 ust. 4 pkt 13** zakres zaleceń będących w kompetencji BFG dotyczy kwestii wynikających z art. 91 ust. 5a, tj. związanych ze spełnianiem wymogów w zakresie funduszy własnych, w tym w zakresie buforów kapitałowych, oraz wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL).

Dodany **art. 95 ust. 4 pkt 14** przewiduje, że BFG będzie mógł wydawać zalecenie dotyczące przygotowania rozwiązania informatycznego, które zapewni bezpieczne i szybkie przeprowadzenie wdrożenia instrumentu przymusowej restrukturyzacji w formie umorzenia lub konwersji zobowiązań.

Nie jest możliwe skuteczne przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji bez zapewnienia operacji na systemach księgowanych. Z perspektywy kosztów przymusowej restrukturyzacji brak przygotowania przez podmiot takich systemów

oznacza konieczność zlecenia przez BFG opracowania właściwego rozwiązania firmom informatycznym, na których systemach/programach informatycznych oparta była obsługa finansowo-księgową. Zatem koszty poniesione przez BFG na opracowanie tych rozwiązań zostaną ujęte w ramach kosztów przymusowej restrukturyzacji, tj. *de facto* koszty obciążają wszystkie banki, które są obowiązane do wnoszenia składek, nie tylko bank, w stosunku do którego zostały spełnione przesłanki upadłości. Dodatkowo należy mieć na uwadze, że opracowanie takiego rozwiązania i jego wdrożenie przez BFG obarczone zawsze jest ryzykiem, że rozwiązanie takie może nie zadziałać, ze względu na ograniczony dostęp do programów informatycznych konkretnego banku.

Konieczność wdrożenia rozwiązania informatycznego uzasadnia także art. 274, zgodnie z którym warunkiem udzielenia wsparcia z funduszu przymusowej restrukturyzacji jest umorzenie lub konwersja praw udziałowych lub zobowiązań w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji. Zrealizowanie tego zadania w przypadkach kilku tysięcy rachunków bankowych wymaga odpowiedniego rozwiązania informatycznego, dostosowanego do środowiska informatycznego danego podmiotu. Rozwiązanie to musi być możliwe do skutecznego wykorzystania w krótkim okresie czasu.

Systemowo nie jest możliwe oszacowanie kosztów, dotyczących wskazanego rozwiązania informatycznego dla każdego wariantu środowiska informatycznego, a ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa oraz tajemnicę zawodową nie jest możliwe ujawnienie poniesionych kosztów w dotychczasowych przypadkach przymusowej restrukturyzacji.

Biorąc pod uwagę powyższe, BFG na podstawie projektowanego art. 95 ust. 4 pkt 14 mógłby wydawać zalecenia dotyczące rozwiązania informatycznego w odniesieniu do tych podmiotów, wobec których plan przymusowej restrukturyzacji przewiduje strategię inną niż likwidacja w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Zakres podmiotów może być zatem ograniczony i podlegać analizie jednostkowej.

Kwestią o kluczowym znaczeniu jest prawidłowe zaimplementowanie w systemach transakcyjnych banków odpowiednich informacji (znaczników) kategoryzujących

środki zgromadzone na rachunkach bankowych prowadzonych przez banki pod kątem zapewnienia możliwie pełnego spektrum informacji o posiadaczu rachunku, tak aby z tych znaczników wynikało m.in.: czy środki objęte są ochroną gwarancyjną; do której kategorii należności, o których mowa w art. 440 ust. 2 prawa upadłościowego, należy zaklasyfikować zobowiązanie; czy powinny być klasyfikowane wierzycelności poszczególnych posiadaczy rachunków bankowych; czy środki te objęte są dyspozycją art. 206 ust. 1 ustawy o BFG. Szczegółowe i wyczerpujące „oznacznikowanie” środków zgromadzonych na rachunkach bankowych umożliwi BFG zaimplementowanie ewentualnych wyłączeń dyskrejonalnych, o których mowa w art. 206 ust. 3 ustawy o BFG.

Dodawane **art. 96a–96d** umożliwią organowi przymusowej restrukturyzacji zakazanie wypłat niektórych zysków podmiotowi rynkowemu, który nie spełnia wymogu połączonego bufora w ujęciu art. 91 ust. 5a, tj. de facto nie spełnia wymogu MREL w zakresie jego ilości i jakości. Zakaz wypłaty będzie obejmował zyski powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (tzw. M-MDA). M-MDA będzie narzędziem, za pomocą którego BFG będzie mógł oddziaływać na podmiot, który nie posiada wystarczającej ilości funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych pozwalającej na spełnienie wymogu MREL. Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, iż nierozłącznym elementem wymogu MREL jest wymóg podporządkowania określony w art. 97c–97e, wprowadzany mechanizm M-MDA będzie umożliwiał także ograniczenie wypłat zysków w sytuacji, kiedy bank nie posiada wystarczającej jakości podporządkowanych zobowiązań kwalifikowalnych. Nowe uprawnienie BFG zapewni możliwość działania w porozumieniu z organem nadzoru, tj. KNF, przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji. Ograniczy odpływ kapitału z podmiotu w celu poprawy jego sytuacji finansowej, ponownego spełnienia wymogów kapitałowych oraz zwiększenia odporności na ewentualne zdarzenia zewnętrzne. Zatrzymanie kapitałów w podmiocie zwiększa też jego możliwości pokrycia strat w razie ewentualnego wszczęcia procedury przymusowej restrukturyzacji i zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań. Przepis ma zapobiec sytuacji, w której w podmiocie, którego sytuacja finansowa ulega pogorszeniu, następuje dalszy odpływ kapitału, co skutkuje zmniejszeniem jego szansy na poprawę sytuacji i możliwości

przeprowadzenia skutecznej przymusowej restrukturyzacji, a tym samym koniecznością większej partycypacji środków z funduszu przymusowej restrukturyzacji, czy w skrajnych przypadkach środków publicznych (tzw. *bail-out*).

Zmiana brzmienia **art. 97 ust. 1** doprecyzuje zakres podmiotów zobowiązanych do spełniania wymogu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Wymóg ten będzie dotyczył zarówno podmiotów krajowych, jak i podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, czyli może zostać nałożony zarówno wobec podmiotu, dla którego przewiduje się w planie możliwość wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, jak i podmiotu powiązanego (zależnego), wobec którego może wystąpić zjawisko zarażenia. Wartość ta – zgodnie z przepisami określonymi w dalszej części aktu – powinna umożliwiać pokrycie strat, podtrzymanie zaufania rynkowego, kontynuowanie działalności, a także przywrócenie wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia CRR na poziomie 8%.

Zmiana **art. 97 ust. 2** ma na celu implementację art. 45c ust. 1 BRRD2, który precyzuje kryteria, które powinny być uwzględnione w ustalaniu wymogu MREL. BFG, określając wymóg MREL, powinien uwzględnić m.in. możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji, zapewnienie funduszy własnych i zobowiązań na poziomie umożliwiającym pokrycie strat i rekapitalizację, a także skalę i rodzaj działalności, sposób finansowania banku, znaczenie podmiotu dla stabilności finansowej czy potencjalny efekt zarażenia.

Dodany **art. 97 ust. 2b** określa, w jaki sposób ma być wyrażany wymóg w zakresie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Następować to będzie przez odniesienie do:

- ekspozycji na ryzyko (ekspozycje ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego, ryzyko rozmycia, wymogi w zakresie funduszy własnych uwzględniających: ryzyko ekspozycji, limity ekspozycji, ryzyko walutowe, ryzyko rozliczenia, ryzyko cen towarów, ryzyka korekty wyceny kredytowej instrumentów pochodnych, ryzyka kontrahenta wynikającego z działalności zaliczanej do portfela handlowego),
- miary ekspozycji całkowitej wykorzystywanej przy obliczaniu wskaźnika dźwigni (wskaźnik dźwigni oblicza się jako miarę kapitału instytucji podzieloną przez

miarę ekspozycji całkowitej tej instytucji z uwzględnieniem ekspozycji wyłączonych z miary ryzyka).

Wymóg MREL jest to zatem kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażona procentowo w relacji do całkowitej ekspozycji na ryzyko (MREL-TREA) oraz miary ekspozycji całkowitej (MREL-LR).

Dodanie w **art. 97 ust. 2c** pomoże zapewnić, aby minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań umożliwił pokrycie strat oraz odbudowanie funduszy na poziomie umożliwiającym kontynuowanie działalności po wdrożeniu przymusowej restrukturyzacji. Przepis ten gwarantuje także, że będą one ustalane w planach (w tym grupowych) przymusowej restrukturyzacji. Przepis obejmie podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji oraz podmioty zależne. Minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych będzie złożony z kwoty na pokrycie strat oraz kwoty na dokapitalizowanie. Przepis odnosi się do wszystkich podmiotów innych niż podmioty, dla których likwidacja w ramach postępowania upadłościowego została uznana za wykonalną i wiarygodną, co wynika z kolejnego ustępu.

W dodawanym **art. 97 ust. 2d**, w przypadku podmiotu, który powinien zostać skierowany do postępowania upadłościowego, BFG będzie dokonywał co najmniej oceny możliwości pokrycia strat przez ten podmiot (tj. wymóg MREL będzie składał się jedynie z kwoty na pokrycie strat). Warunkiem brzegowym będą założenia planu (grupowego) przymusowej restrukturyzacji. Z perspektywy upadłości i wypłaty środków gwarantowanych istotna jest także analiza stabilności finansowej oraz wystąpienia ryzyka wpływu upadłości na system finansowy (z tego względu wprowadzono opcję podwyższenia MREL dla podmiotów podlegających likwidacji).

Dodawany **art. 97 ust. 2e** określi sposób wyrażenia wymogu dla podmiotu, którego plan przymusowej restrukturyzacji zakłada restrukturyzację z wykorzystaniem instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, a podmiot jest wskazany w planie przymusowej restrukturyzacji jako podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji. Kwota ta stanowi odniesienie zarówno do ekspozycji na ryzyko, jak i miary ekspozycji całkowitej. MREL, wyrażony zarówno jako MREL-TREA jak i MREL-LR, składa się z dwóch elementów, tj. (i) kwoty pokrywającej straty w

przypadku przymusowej restrukturyzacji oraz (ii) kwoty dokapitalizowania mającej pozwolić na przywrócenie odpowiednich wskaźników do poziomów minimalnych. MREL określany jako odsetek łącznej ekspozycji na ryzyko ma odpowiadać wysokości strat, które powinny zostać pokryte w czasie przymusowej restrukturyzacji oraz kwocie dokapitalizowania. Pierwsza część tak kalkulowanego MREL ma składać się z wymogu kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia CRR, oraz domiaru nałożonego w ramach filara II (tzw. *add-on*). Podobnie ma być skalkulowana kwota rekapitalizacji, która ma umożliwiać spełnianie tych wymogów po zrealizowaniu strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku, kiedy wymóg MREL kalkulowany jest jako odsetek łącznej ekspozycji banku, wówczas zarówno w zakresie kwoty na pokrycie strat, jak i rekapitalizacji odpowiada on wymogowi wskaźnika dźwigni na poziomie 3%.

Dodawany **art. 97 ust. 2f** ma na celu zapewnić, że kalkulacja MREL na podstawie miary ekspozycji całkowitej będzie uwzględniała wymogi, które umożliwiają przeznaczenie środków z funduszu przymusowej restrukturyzacji banków lub zastosowanie rządowego instrumentu stabilizacji finansowej, które zapewnią pokrycie strat przez podmiot na poziomie co najmniej 8% sumy zobowiązań i funduszy własnych podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji.

Zgodnie z dodawanym **art. 97 ust. 2g**, ze względu na zmiany sytuacji finansowej podmiotu poddanego przymusowej restrukturyzacji, uzasadnione będzie dokonywanie przez BFG kalkulacji kwoty dokapitalizowania w oparciu o najbardziej aktualne dane, jak również po zasięgnięciu opinii KNF co do dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, który prawdopodobnie miałby zastosowanie wobec instytucji po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji.

Dodawany **art. 97 ust. 2h** dotyczy bufora zaufania rynkowego, który może być elementem zwiększającym kwotę dokapitalizowania MREL. BFG może, po zasięgnięciu opinii KNF zwiększyć kwotę dokapitalizowania o kwotę niezbędną do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego po realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji.

Dodawany **art. 97 ust. 2i** ma na celu zmniejszenie kwoty bufora zaufania rynkowego określonego w ust. 2h tego artykułu. Ze względu na ograniczenie wymogu zasadne jest przeprowadzenie konsultacji z nadzorcą rynku bankowego. Podmiot powinien być jednak w stanie kontynuować działalność, realizując funkcje krytyczne, podtrzymać zaufanie rynkowe, bez nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych (w BRRD 2 art. 45c ust. 3 akapit 6 i 7).

Dodawany **art. 97 ust. 2j**, w perspektywie horyzontu czasowego 12 miesięcy, ma na celu umożliwienie zwiększenia wymogu w zakresie bufora zaufania rynkowego. Kwota ta powinna umożliwiać (czyli nie może nadmiernie obciążać podmiotu) podtrzymanie zaufania rynkowego, kontynuowanie działalności, w tym realizację jednego z celów przymusowej restrukturyzacji, jaką jest kontynuacja funkcji krytycznych. Założeniem przy jej kalkulacji jest brak nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych innych niż fundusz przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 112 oraz art. 273–275.

W dodawanym **art. 97 ust. 2k–2p** określa się warunki ustalania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań, umożliwiających pokrycie strat oraz odbudowanie funduszy, dla podmiotów, które nie zostały wskazane w planie przymusowej restrukturyzacji jako podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji. Wobec takich podmiotów powiązanych z podmiotami, dla których przewidziany został plan i strategia przymusowej restrukturyzacji, zasadne jest ustalenie tożsamyh zasad jak dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji, w zakresie ustalania wysokości minimalnego poziomu funduszy własnych. Z tego powodu wprowadzono art. 97 ust. 2l–2p, które odpowiadają art. 97 ust. 2f–2j, ale skierowane są do podmiotów niebędących podmiotami przymusowej restrukturyzacji.

Dodawany **art. 97 ust. 2q** ma na celu umożliwienie BFG ustalenie odpowiedniego minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań, jeżeli przykładowo na podstawie informacji bilansowych, sprawozdawczości na rzecz BFG, struktury podmiotu i powiązań, wystąpi duże prawdopodobieństwo, że wyłączone zostaną spod umorzenia lub konwersji niektóre kategorie instrumentów kapitałowych.

Celem dodawanego **art. 97 ust. 2r** jest zapewnienie prawidłowości przeprowadzenia przez BFG procesu określenia wymogu MREL, co umożliwić ma przeprowadzenie

przez BFG oceny oraz jej przedstawienie podmiotowi, a także i uzasadnienie decyzji dotyczącej wymogu w zakresie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań. Podmiot będzie mógł przeanalizować przedstawione uzasadnienie w celu utrzymania albo poprawienia portfela zobowiązań i kapitałów.

Dodawany **art. 97 ust. 2s** ma na celu zapewnienie, że BFG będzie dokonywał przeglądu wymogu MREL oraz bufora zaufania rynkowego niezwłocznie po zmianie przez Komisję Nadzoru Finansowego wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych (Filar II *add-on*), a także może dokonać rewizji wymogu i bufora po zmianie buforów kapitałowych.

Dodawany **art. 97 ust. 2t** jest niezbędny dla właściwego określenia wymogu MREL dla spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych.

Przedstawione propozycje regulacji zakładają odpowiednie stosowanie do spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych wymienionych przepisów ustawy (tj. art. 97 ust. 2 pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a, ust. 2b, ust. 2c, ust. 2e pkt 1, ust. 2g, ust. 2u oraz art. 98 ust. 1a). Pozwoli to wyeliminować wątpliwość co do tego, które konkretnie przepisy, odnoszące się do MREL, powinny być stosowane także w odniesieniu do spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych.

Stosowane w projekcie pojęcia „podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji”, którego definicja nie obejmuje spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych, jak również pojęcie „podmiotu”, które z kolei obejmuje spółdzielcze kasy oszczędnościowo kredytowe, mogłoby skutkować wieloma problemami interpretacyjnymi i koniecznością przeglądu innych przepisów.

Proponuje się więc wyłącznie odpowiednie modyfikacje w projektowanych art. 97a ust. 1–3, aby nie pozostawić żadnych wątpliwości, że do spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych stosuje się regulacje szczególne, zawarte w art. 97a ust. 6, nie zaś ogólną regulację art. 97a ust. 1. W związku z tym, że spółdzielcze kasy oszczędnościowo kredytowe nie są objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia CRR, zasadne jest określenie odrębnego zbioru zasad kwalifikowalności MREL, bazującego na dotychczasowych zasadach. Proponujemy tym samym wprowadzenie powiązanych regulacji, które upoważniłyby BFG do fakultatywnego zobowiązania spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych, aby część wymogu MREL była

spełniana zobowiązaniami podporządkowanymi (ograniczy to ewentualne problemy spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych ze spełnianiem wymogu).

Ponadto, propozycja zakłada – w odniesieniu do spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych – odesłanie do współczynnika wypłacalności, o którym stanowi art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1643, z późn. zm.), w miejsce współczynnika kapitałowego w rozumieniu art. 92 rozporządzenia CRR. Konieczne jest bowiem stosowanie regulacji adekwatnych dla funkcjonowania spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych. Jednocześnie, zastąpienie odesłania do rozporządzenia CRR pozwoli też wyeliminować wątpliwości związane ze stosowaniem, w odniesieniu do spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych, współczynnika, określonego w rozporządzeniu CRR, czyli akcie prawnym, nieobejmującym spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych.

Ponadto, przedstawiona propozycja zakłada dostosowanie projektowanych regulacji do specyfiki funkcjonowania spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych poprzez odesłanie do sumy aktywów ważonych ryzykiem i sumy udzielonych zobowiązań pozabilansowych ważonych ryzykiem, o których mowa w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 24 ust. 6 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, w miejsce obecnego, odesłania do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z regulacjami rozporządzenia CRR. Zmiana jest kompleksowa i obejmuje także art. 97a ust. 1 i 2 oraz dodanie art. 97a ust. 6 i 7.

Dodawany **art. 97 ust. 2u** ma na celu usunięcie luki prawnej, jaka mogłaby powstać w przypadku podmiotów nie sporządzających skonsolidowanych sprawozdań finansowych (ust. 2e wprost takich podmiotów nie dotyczy). BRRD2 tej sytuacji nie obejmuje – niemniej taka regulacja w naszym prawie krajowym jest zasadna.

Dodanie **art. 97 ust. 2v i 2w** wynika z implementacji art. 45m ust. 5 oraz zidentyfikowanej luki prawnej. Mianowicie konieczności wprowadzenia przepisu, który nadawałby BFG mandat do wyznaczania okresu przejściowego na dojście do MREL dla podmiotów, w przypadku których zastosowano instrumenty przymusowej restrukturyzacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, jak również w sytuacji, gdy w procesie planowania przymusowej restrukturyzacji doszło do

zmiany instrumentu przymusowej restrukturyzacji (w szczególności gdy wskazano transakcję przejęcia (metoda restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w ramach której zdrowy bank lub grupa inwestorów przejmuje część lub wszystkie zobowiązania i kupuje część lub całość aktywów upadłego banku), podczas gdy we wcześniejszych cyklach planistycznych była likwidacja upadłościowa. W tej sytuacji należy ustalić MREL na zdecydowanie wyższej wysokości i organ przymusowej restrukturyzacji powinien mieć możliwość wyznaczenia odpowiedniego okresu dojścia do tego podwyższonego wymogu, łącznie z ewentualnymi śród-okresami.

Uchylenie **art. 97 ust. 3** jest konsekwencją zmian art. 97–98.

Zmiana w **art. 97 ust. 4** ma na celu zastąpienie wyrazów „zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji” na „zobowiązania kwalifikowalne”.

Dodawany **art. 97 ust. 4a** określa dodatkowe okoliczności zwolnienia finansujących się listami zastawnymi banków hipotecznych z wymogu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Banki hipoteczne nie będą mogły być częścią skonsolidowanej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, a w konsekwencji, jako jednostki zależne, podwyższać wymogu MREL przez podmiot dominujący (na polskim rynku banki komercyjne). Zmiana wynika z konieczności osiągnięcia spójności z art. 45a ust. 2 BRRD2. Obecne brzmienie ustawy nie jest bowiem zgodne z interpretacją Komisji Europejskiej przedstawioną w ramach pytań Q&A (pytanie nr 25 [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0929\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0929(01)&from=EN)). Koncentruje się ono bowiem na wyłączeniu łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz miary ekspozycji całkowitej banków hipotecznych z podstawy określenia MREL dla podmiotu dominującego, ale nie uwzględnia niuansów, o których wspomina KE, m.in. konieczności uwzględnienia wewnątrzgrupowych ekspozycji podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji związanych z bankiem hipotecznym.

Uchylenie w **art. 97 ust. 5–8, 11–14** jest związane ze zmianami art. 97–98.

Zmiana w **art. 97 ust. 9** dotyczy zwolnienia podmiotu zależnego z utrzymywania indywidualnego wymogu kapitałowego zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia CRR. Zwolnienia odnosi się do podmiotu niepodlegającego przymusowej restrukturyzacji, który jest podmiotem zależnym w grupie (krajowego podmiotu dominującego), tj. tej samej grupie podlegającej przymusowej restrukturyzacji, co jest istotne ze

względu na metodykę opracowywania planów (grupowych) przymusowej restrukturyzacji. Kryterium ich kwalifikowania, także z perspektywy nadzoru, ma być miejsce ich siedziby na terytorium Polski. Przewiduje się możliwości odstępstwa od stosowania wymogów ostrożnościowych na zasadzie indywidualnej.

Dodawany **art. 97 ust. 9a** określa warunki, przy spełnieniu których BFG może zwolnić podmiot krajowy niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest podmiotem zależnym w grupie, z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

Zmiana **art. 97 ust. 10** wynika ze zmiany w art. 97 ust. 9.

Zmiana **art. 97 ust. 15** wprowadza zamiast pojęcia „zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji” pojęcie „zobowiązań kwalifikowalnych”, z uwagi na zmiany siatki pojęciowej, a także ogranicza konieczność informowania przez BFG Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) o włączeniach określonych w uchylanym art. 97 ust. 12.

Dodawany **art. 97 ust. 16** określa uprawnienie BFG do nakładania wymogu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań dla globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub jej podmiotu zależnego będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji i wymogi dla powiązanych podmiotów lub ich podmiotów zależnych, uwzględniając te same okoliczności jak wymogi dla całej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym. Zgodnie z rozporządzeniem CRR wymogowi TLAC podlegają G-SII oraz spółki zależne G-SII będące podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, w związku z tym dodatkowemu wymogowi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych także podlegają G-SII oraz spółki zależne G-SII. Korekta ma na celu właściwe doprecyzowanie, które podmioty podlegają wymogom określonym w CRR oraz dodatkowym wymogom określonym przez BFG.

Dodawany **art. 97 ust. 17** zapewni, że wymóg w zakresie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla istotnego podmiotu zależnego globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, która nie ma siedziby na terenie UE, będzie obliczany w sposób analogiczny do wymogu MREL/TLAC określonego w ustępie 16 dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz

ich podmiotów zależnych. Jednocześnie wymóg ten będzie musiał być spełniony za pomocą instrumentów spełniających kryteria określone w art. 98 ust. 2g–2n.

Zapewnienie odpowiednich wymogów na poziomie tego podmiotu ograniczy zjawisko zarażania transgranicznego przez wpływ podmiotów z rynków innych niż rynek europejski przez powiązane jednostki i związane z tym osłabienie takiego podmiotu na rynku, szczególnie gdy konieczne będzie wzmocnienie globalnej instytucji o znaczeniu systemowym z państwa trzeciego. Spełnienie dodatkowego wymogu będzie konieczne w razie gdy docelowy wymóg MREL nie będzie wystarczający. BFG będzie dokonywał oceny tego wymogu oraz uzasadniał go.

Dodawany **art. 97 ust. 18** zapewni, że globalne instytucje finansowe o znaczeniu systemowym, podmioty zależne tych instytucji oraz powiązane podmioty będą spełniać cel, jaki został przypisany wymogom minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Możliwa jest sytuacja, kiedy takie podmioty, pomimo spełniania wymogów TLAC, nie będą dawały odpowiedniej rękojmi w zakresie ich zdolności do pokrywania strat i rekapitalizacji. Przepis umożliwi BFG zwiększenie wymogu TLAC do takiej wysokości, w jakiej umożliwi to pokrycie strat oraz odbudowę zaufania na rynku i kontynuowanie działalności tj. BFG określi dodatkowy wymóg MREL w sytuacji, kiedy to wymóg TLAC określony w rozporządzeniu CRR jest niewystarczający.

Dodawany **art. 97 ust. 19** ustanawia metodę wyliczania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, która powinna być tożsama dla każdego podmiotu, po przyjęciu założenia, że stanowi jedyny podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji. Takie założenie metodologiczne dotyczy przypadku, kiedy więcej niż jeden podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym będzie należał do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym oraz jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, tworząc tym samym olbrzymie podmioty systemowe. Warunkiem, z uwagi na sposób tworzenia planów (grupowych) przymusowej restrukturyzacji, jest podleganie przymusowej restrukturyzacji. TLAC pozwala na dokapitalizowanie spółki zależnej w grupie bankowej przez spółkę matkę bez poddania tej spółki formalnej procedurze przymusowej restrukturyzacji. MREL określa się więc na poziomie skonsolidowanym dla całej grupy, o czym stanowi art. 98 ust. 2. BFG i inne właściwe

organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na zasadzie indywidualnej dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2.

Dodawany **art. 97 ust. 20** przewiduje konieczność dokonywania przez BFG przeglądu i w razie konieczności korekty wymogu MREL, po ustanowieniu dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, tj. zwiększenia funduszy własnych lub dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie z rozporządzeniem CRR (tzw. add-on).

Dodawany **art. 97a ust. 1** ma na celu określenie elementów, za pomocą których podmiot spełnia wymóg MREL oraz warunków, zgodnych z rozporządzeniem CRR, jakie powinny spełniać zobowiązania zaliczane do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji.

W dodawanym **art. 97a ust. 2** określono warunki zaliczania do wymogu MREL zobowiązań z wbudowanymi instrumentami pochodnymi, które także zgodnie z rozporządzeniem CRR mogą być wliczane do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Kwoty zobowiązań powinny być stałe, rosnące (wykluczone zostało zmniejszenie ich wartości). Zaliczane mogą być także zobowiązania, których kwoty nie podlegają zmianom z uwagi na wbudowane mechanizmy pochodne. W przypadku zobowiązań z wbudowanymi dłużnymi instrumentami pochodnymi takimi jak strukturyzowane produkty finansowe istotna będzie możliwość ustalenia każdego dnia wartości tego instrumentu przez uczestnika obrotu. Ze względu na rozbieżności w zakresie warunków emisyjnych czy postanowień umownych dotyczących takich instrumentów zdefiniowane zostały warunki płynnego rynku. Wycena musi być oparta o funkcjonujący i płynny rynek, na którym stale dokonywane są transakcje, oraz obecni są sprzedający jak i kupujący.

Transakcje z uwagi na wielkość rynku nie powinny wywoływać istotnego szoku cenowego.

Zgodnie z dodawanym **art. 97a ust. 3** w przypadku instrumentu dłużnego, który ma zostać uznany za zobowiązanie kwalifikowalne, wprowadzono konieczność, aby kwoty główne były określone w momencie emisji oraz stałe albo rosnące. Ponadto, wartość zobowiązania w razie likwidacji, upadłości, przymusowej restrukturyzacji nie może przekraczać opłaconej ceny emisji (tym samym ograniczony został zakres ponoszonych strat przez wierzyciela). W dodawanym **art. 97a ust. 4** przewidziano, że zobowiązania zakwalifikowane i zobowiązania z tytułu dłużnych instrumentów finansowych nie podlegają potrąceniu (*set-off*), a ich wartość nie może być ustalona zgodnie z klauzulą kompensacyjną (*netting*). Ogranicza to wpływ innych operacji na możliwą do ustalenia wartość zobowiązań.

W dodawanym **art. 97a ust. 5** przewidziano, że na kwotę zobowiązania zaliczanego do wymogu określonego w ust. 1 składa się należność główna oraz wartość roszczenia wynikająca ze stałej albo rosnącej wartości instrumentu. Wartości tych zobowiązań nie powinna bowiem stanowić wyłącznie należność główna, ale wszelkie świadczenia, które prowadzą do zwiększenia wartości instrumentu.

Dodawane **art. 97a ust. 6 i 7** są kontynuacją zmian zaproponowanych w art. 97 ust. 2t i mają na celu umożliwienie spełnienia wymogu MREL dla spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych. Ponadto wskazują, że BFG może zobowiązać spółdzielczą kasę oszczędnościowo kredytową, aby spełniała część wymogu, o którym MREL w formie zobowiązań podporządkowanych, które na podstawie podziału na kategorie zaspokajania należności, zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228, z późn. zm.), podlegają zaspokojeniu po zobowiązaniach określonych w kategorii piątej.

Dodawany **art. 97b ust. 1** dotyczy zobowiązań wyemitowanych przez podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego na rzecz akcjonariusza, który nie jest członkiem grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji krajowego podmiotu dominującego podlegającego przymusowej restrukturyzacji. Zobowiązania te muszą spełniać określone przesłanki, aby mogły być zaliczone do wymogu określonego w art. 97a ust. 1. Podmiot zależny musi być członkiem grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji. Emitowanie instrumentów na rzecz

akcjonariusza, który nie jest członkiem tej grupy, przez podmiot zależny, który nie jest członkiem tej grupy, mogłoby stanowić nabycie przez podmioty zewnętrzne, będące operacją rynkową.

Zobowiązania muszą posiadać szereg cech dotyczących kryteriów emisji na rzecz określonej grupy podmiotów, kwalifikowalności kapitałowej, stopnia uprzywilejowania, bezpośredniego finansowania, podleganiu instrumentowi umorzenia lub konwersji oraz udostępniania informacji o upadłości. Wykonanie uprawień do umorzenia lub konwersji nie powinno mieć wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną. Zobowiązania te nie mogą także przekraczać wartości zobowiązań nabytych przez podmiot bezpośrednio lub pośrednio przez inne podmioty należące do tej samej grupy. Wprowadzany limit ogranicza możliwość kierowania emisji do akcjonariuszy, którzy nie są członkami grupy przymusowej restrukturyzacji, w tym nieuzasadnionego transferu środków, pomimo ich zaliczania jako zobowiązań służących pokryciu strat.

W dodawanym **art. 97b ust. 2** określone zostało pośrednie nabycie zobowiązań (na zasadzie tzw. *daisy chain*), powiązane ze strukturą bilansową innych podmiotów grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji tj. nabycie przez krajowy podmiot dominujący zobowiązania, którego emitentem jest inny podmiot wchodzący w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji posiadający należności od tego podmiotu zależnego z tytułu wyemitowanych przez niego zobowiązań.

Dodawany **art. 97c ust. 1** wprowadza tzw. wymóg podporządkowania dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji dla G-SII oraz ich spółek zależnych, a także tzw. *top-tier banks*, tj. obowiązek spełniania wymogu MREL w postaci instrumentów kapitałowych zaliczanych do funduszy własnych i innych instrumentów podporządkowanych względem zobowiązań wyłączonych z *bail-in* – do wysokości 8% zobowiązań.

Zgodnie z dodawanym **art. 97c ust. 2** BFG może udzielać globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub tzw. *top-tier banks* zezwoleń na niższy poziom tzw. wymogu podporządkowania w sytuacji kiedy instytucja ta podlega art. 72b ust 3 rozporządzenia CRR (tj. zalicza do wymogu TLAC/MREL częściowo także zobowiązania uprzywilejowane).

W dodawanym **art. 97c ust. 3** zawarta została górna, warunkowa granica wymogu podporządkowania dla tzw. *top-tier banks* na poziomie 27% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko.

W dodawanym **art. 97c ust. 4** wskazuje się na konieczność uwzględnienia przez BFG ryzyka nieproporcjonalnego wpływu na model biznesowy podmiotu jako dodatkową przesłankę obniżenia wymogu podporządkowania dla *top-tier banks* do poziomu 27% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko.

W dodawanym **art. 97c ust. 5** wskazano, że przepisów dot. górnej granicy podporządkowania w odniesieniu do *top-tier banks* nie stosuje się w odniesieniu do tzw. *fished banks* (tj. banków określonych na podstawie art. 97h ust. 3).

Zgodnie z dodawanym **art. 97d ust. 1** BFG może określić wymóg podporządkowania dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym, jej spółką zależną lub tzw. *top-tier bank* na poziomie wyższym niż to wynika z art. 97c (tj. na poziomie wyższej z dwóch kwot: 8% zobowiązań ogółem lub suma dwukrotności wymogu kapitałowego, dwukrotności *add-on* oraz wymogu połączonego bufora).

Dodawany **art. 97d ust. 2** ogranicza warunki oraz zakres podmiotów wobec, których BFG może określić podwyższony poziom wymogu podporządkowania. Przepis przewiduje, że BFG nakładając na podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym, jej spółką zależną lub *top-tier bank* wyższy wymóg podporządkowania uwzględnia m.in. takie okoliczności jak realizowanie zaleceń zgodnie z art. 95 ust. 4 (wola i chęć podmiotu do poprawy sytuacji), ograniczona wykonalność lub wiarygodność działań, podejmowanie działań ograniczających okoliczności mające negatywny wpływ na przymusową restrukturyzację, dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych. Artykuł, mając na celu ograniczenie stosowania podwyższonych wymogów tylko wobec najbardziej systemowych instytucji, wprowadza także liczebne ograniczenie ilości podmiotów (20% największych podmiotów, wobec których BFG określa wymóg MREL), wobec których możliwe jest ustanowienie podwyższonego wymogu podporządkowania.

W dodawanym **art. 97d ust. 3** określono warunki techniczne dotyczące ustalania ogólnego zbioru podmiotów, tj. zaokrąglania do najbliższej liczby całkowitej.

Dodawany **art. 97e ust. 1** określa zasady ustalania wymogu podporządkowania dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji innych niż G-SII lub *top-tier banks*. Wymóg ten nie będzie mógł być wyższy niż 8% łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych lub suma dwukrotności wymogów kapitałowych, dwukrotności tzw. *add-on* oraz wymogu połączonego bufora i będzie ustalany po zasięgnięciu opinii KNF.

W szczególności wymóg podporządkowania, o którym mowa w art. 97e ust.1, będzie mógł być wprowadzony jeśli zobowiązania niepodporządkowane będą miały ten sam stopień uprzywilejowania co zobowiązania wyłączone z *bail-in*, istnieje ryzyko złamania zasady NCWO (ang. *no creditor worse off*) lub obniżenia skuteczności potencjalnych działań w zakresie przymusowej restrukturyzacji lub kwota instrumentów podporządkowanych jest niewystarczająca dla zapewnienia zgodności z zasadą NCWO. Rozwiązanie to pozwoli na utrzymanie dotychczasowej polityki BFG w zakresie określania wymogu MREL, która wprowadziła co do zasady pełne podporządkowanie wymogu MREL, znane sektorowi bankowemu.

W dodawanym **art. 97e ust. 2** przewiduje się konieczność dokonania oceny ryzyka złamania zasady NCWO w sytuacji, kiedy w ramach jednej klasy uprzywilejowania wiarytelności obejmującej zobowiązania kwalifikowalne udział zobowiązań wyłączonych lub które mogą zostać wyłączone z *bail-in* przekracza 10%.

Dodawany **art. 97e ust. 3** przewiduje, że wymóg podporządkowania określany na podstawie art. 97e ust. 1 przyjmuje najwyższą możliwą wartość z dwóch wskazanych w ust. 1, tj. 8% łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, lub sumy dwukrotności wymogów kapitałowych, dwukrotności tzw. *add-on* oraz wymogu połączonego bufora.

Dodawany **art. 97f ust. 1** doprecyzowuje, że do kwoty zobowiązań ogółem zalicza się także zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych.

W dodawanym **art. 97f ust. 2 i 3** określa się sposób zaliczania funduszy własnych (CET1) do wymogów MREL określonych w art. 97 ust. 2b pkt 1 i 2 wskazując, że kwota kapitału podstawowego Tier I, którą podmiot utrzymuje w celu spełnienia wymogu połączonego bufora, nie jest jednocześnie zaliczana do wymogów wyrażonych jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97e.

Dodawany **art. 97g** określa, okoliczności, które BFG powinien uwzględniać wydając nakaz w zakresie spełniania wymogu podporządkowania. Stała obecność kupujących na rynku umożliwi krótkoterminowy, aktywny obrót instrumentami, tym samym minimalizując ryzyko stagnacji ekonomicznej z uwagi na brak możliwości zbycia instrumentu.

Znaczenie ma przyjęty model biznesowy (strategia działania na rynku, w tym specjalizacje), sposób finansowania (określone grupy klientów i inwestorów), profil ryzyka (jakie aktywa ważone ryzykiem są w posiadaniu podmiotu). BFG będzie uwzględniał także wartość zobowiązań, wobec których nie można zastosować instrumentu umorzenia lub konwersji lub wyłączonych z tego instrumentu, a także wpływ kosztów przymusowej restrukturyzacji na dokapitalizowanie podmiotu (wysokość współczynników kapitałowych, zdolność do pozyskania prywatnych źródeł finansowania). W przypadku ustalenia istotnej kwoty BFG będzie weryfikował przesłanki modelu biznesowego, sposobu finansowania i profilu ryzyka.

Dodawany **art. 97h** ma na celu określenie kwotowej wysokości wymogu w zakresie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych dla podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji o aktywach przekraczających 100 000 000 000 euro (tzw. *top-tier bank*).

W dodawanym **art. 97h ust. 1** określono minimalny wymóg MREL dla tzw. *top tier bank* na poziomie 13,5% łącznej ekspozycji na ryzyko oraz 5% miary ekspozycji całkowitej.

Dodawany **art. 97h ust. 2** nakłada na *top-tier banks* obowiązek spełniania wymogu MREL (określonego w ust. 1) za pomocą instrumentów podporządkowanych.

Dodawany **art. 97h ust. 3** umożliwia stosowanie wymogu określonego w ust. 1 również dla banków innych niż *top-tier banks* – dla tzw. *fished banks* (tj. instytucji, dla których wartość aktywów grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji jest mniejsza niż 100 mld euro i w ocenie BFG mogą stwarzać ryzyko systemowe).

Dodawany **art. 97h ust. 4** precyzuje okoliczności uwzględniane przez BFG w przypadku z ust. 3. Najważniejsza jest wysokość posiadanych depozytów, tj. zakres ich ewentualnych wypłat, oraz zakres ryzyka wystąpienia zjawiska tzw. *run na bank*. Kolejne okoliczności to sposób finansowania (możliwość skorzystania z

prywatnych środków głównych inwestorów, np. spółki-matki) czy możliwość jego pozyskania na rynku kapitałowym. W odniesieniu do ryzyka kapitałowego, uwzględniany będzie udział kapitału podstawowego Tier I w spełnianiu wymogu MREL.

Dodawany **art. 97i ust. 1** ogranicza stosowanie wymogów, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97h, wobec największych podmiotów, w okresie 3 lat liczonych od dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, w celu umożliwienia odbudowy kapitałów.

Zgodnie z dodawanym **art. 97i ust. 2** minimalny poziom wymogów, o których mowa w art. 97h, nie ma zastosowania, w okresie 2 lat następujących po wykorzystaniu instrumentu umorzenia lub konwersji albo alternatywnych środków sektora prywatnego przez podmiot. Narzędzie to ma charakter łagodniejszy niż proces przymusowej restrukturyzacji.

W dodawanym **art. 97i ust. 3** przewidziano, że termin na brak stosowania wymogów jako okres przejściowy musi wynosić co najmniej 2 lata, gwarantując aby w razie wystąpienia okoliczności z ust. 1 lub 2 termin został ustalony w prawidłowy sposób tzn. aby uwzględniał możliwość wystąpienia okoliczności przykładowo z ust. 2 w trakcie biegu terminu okoliczności z ust. 1.

Zmiany w **art. 98 ust. 1 i 1a** wynikają z wprowadzenia definicji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji. Uwzględniają również sytuację banków uznanych za podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji, ale nieprowadzących sprawozdawczości w ujęciu skonsolidowanym. Dyrektywa nie reguluje tej kwestii, dlatego konieczne jest doprecyzowanie tego zagadnienia na poziomie krajowym.

Zmiana **art. 98 ust. 2** ma na celu określenie poziomu stosowania wymogów (indywidualny vs. skonsolidowany przy nowej siatce pojęciowej – tj. po wprowadzeniu pojęcia podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji i grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji).

Dodawane w **art. 98 ust. 2a–2p** służą określeniu zasad, na podstawie których dochodzi do określania wymogu MREL w ramach grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji. Zasady te pozwalają na określenie podmiotów, na które nakłada się tzw. *external* MREL oraz *internal* MREL, a także sposobu spełnienia przez instytucje wymogu MREL.

Warto zwrócić uwagę, że **art. 98 ust. 2a** wskazuje, że BFG w przypadku gdy jest właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji – w zależności od *specyfiki mechanizmu solidarności*, o którym mowa w rozporządzeniu CRR, i strategii przymusowej restrukturyzacji – ustala, które podmioty w ramach grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji utrzymują MREL zgodnie z art. 97 ust. 2e, art. 97h lub art. 97 ust. 16, w celu zapewnienia, żeby grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji spełniała wymogi określone w art. 98 ust. 1 i 2. BFG określa także sposób, w jaki podmioty w ramach tej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji mają spełnić ten wymóg zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji. Jednocześnie, BFG zgodnie z *mechanizmem solidarności*, może częściowo lub całkowicie odstąpić od stosowania wymogów w odniesieniu do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o ile spełnione są poniższe warunki: zobowiązania tej grupy są zobowiązaniami solidarnymi lub zobowiązania jej podmiotów są całkowicie gwarantowane przez organ centralny; wypłacalność i płynność organu centralnego oraz wszystkich podmiotów powiązanych są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych podmiotów; zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom podmiotów powiązanych.

Zmiany w **art. 98 ust. 3–6** mają na celu określenie postępowania Funduszu w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w przypadku braku zgody wszystkich jego członków co do wymogu MREL dla poszczególnych podmiotów w grupie (w sytuacji, kiedy podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji jest podmiot krajowy i jest on podmiotem dominującym).

Dodawane w **art. 98 ust. 7–13** określają tryb ustalania wymogów minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych przez członków kolegium przymusowej restrukturyzacji innych niż Fundusz w razie braku ich terminowego ustalenia (4 miesiące od podjęcia działań) przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych od krajowego podmiotu krajowego (w sytuacji, kiedy podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji jest podmiot krajowy i jest on podmiotem dominującym), w tym przy udziale Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Zmiany w **art. 99** wynikają z faktu, iż przepis ten ma regulować sytuację (dostosowanie do brzmienia art. 45h BRRD2), w której BFG występuje jako organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu zależnego (również w przypadku strategii hybrydowej). Dlatego przepis powinien uwzględniać sytuację, gdzie podmiot zależny jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, ale nie jest unijną jednostką dominującą oraz przypadek, gdy krajowy podmiot zależny nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji. Proponowana redakcja przepisu uwzględnia obie te sytuacje.

Dodawany **art. 99a ust. 1–9** ma na celu zapewnienie przekazywania do BFG lub podawania do wiadomości publicznej przez podmioty podlegające wymogowi, o którym mowa w art. 97, informacji w zakresie m.in. funduszy własnych, zobowiązań kwalifikowalnych i innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji. Propozycja uwzględnia sytuację spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji (**art. 99a ust. 3 i 7**) dot. zakresu sprawozdawanych informacji. Jest to więc kontynuacja zmian z art. 97 ust. 2t. Należy także wskazać, że dane określone w ust. 1 zostaną doprecyzowane w rozporządzeniu wykonawczym Komisji. Będzie ono również dookreślało termin ich przekazywania (nie ma tu kolizji z ust. 3, ponieważ on określa minimalną częstotliwość sprawozdawczości tj. „nie rzadziej niż”, a w przepisach rozporządzenia wykonawczego będzie wskazana większa częstotliwość). W przypadku spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych sposób i tryb przekazywania informacji oraz terminy ich przekazywania będą wynikać z kolei bezpośrednio z projektowanego krajowego rozporządzenia (upoważnienie zawarte w art. 99a ust.10), mając na uwadze, iż rozporządzenie wykonawcze Komisji nie będzie miało bezpośredniego zastosowania do kas.

Dodawany **art. 99a ust. 7** wskazuje natomiast, że obowiązek zamieszczania na stronie internetowej co najmniej raz w roku informacji, o którym mowa w art. 99a ust. 6, w odniesieniu do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji uwzględnia ich specyficzną sytuację, która została określona w ust. 3, tym samym publikacji podlegają informacje określone w ust. 6 z wyjątkami (w zakresie ust. 6 pkt 1) określonymi odpowiednio: w ust. 3 pkt 1 dla spółdzielczych kas oszczędnościowo-

kredytowych oraz w ust. 3 pkt 2 dla podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.

Dodawany **art. 99a ust. 10** stanowi upoważnienie do wydania rozporządzenia, zgodnie z którym minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, po zasięgnięciu opinii BFG i KNF sposób i tryb przekazywania BFG przez podmioty informacji, o których mowa w art. 99a ust. 1 ustawy, oraz terminy przekazywania BFG przez kasy informacji, o których mowa w art. 99a ust. 1 ustawy, mając na celu zapewnienie jednolitości przekazywanych informacji, uwzględniając formę prawną podmiotu oraz jego udział w systemie ochrony instytucjonalnej. Art. 45i ust. 5 i 6 BRRD2 nakłada na EUNB obowiązek opracowania projektów wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych wzorów sprawozdań, instrukcji i metod dotyczących stosowania tych wzorów, częstotliwości i terminów składania sprawozdań, definicji i rozwiązań informatycznych, które mają być stosowane na potrzeby sprawozdawczości nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 2 tego artykułu. Projekty EUNB będą stanowić podstawę rozporządzenia wykonawczego Komisji Europejskiej.

Projektowane krajowe rozporządzenie nie ma charakteru stricte implementacyjnego, natomiast służyć będzie doprecyzowaniu technicznych i organizacyjnych aspektów krajowej procedury przekazywania informacji do BFG oraz udostępniania ich KNF. Zakres i częstotliwość przekazywania informacji będzie natomiast wynikać wprost z rozporządzenia wykonawczego Komisji wprowadzającego wykonawcze standardy techniczne wydane na podstawie art. 45i ust. 5 i 6 BRRD2, które będzie miało bezpośrednie zastosowanie w stosunku do objętych nim podmiotów.

W dodawanym **art. 99b** umożliwia się BFG oraz KNF, w przypadku naruszenia przez podmiot (podmiot krajowy, podmiot o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit b–d) minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, podjęcie określonych w tym przepisie czynności, w tym nałożenie sankcji administracyjnych czy zastosowanie środków nadzorczych.

Zmiana w **art. 101 ust. 7** ma na celu doprecyzowanie, że w zakresie podejmowania interwencji mających na celu usunięcie zagrożenia upadłością poza działaniami podmiotu krajowego możliwe są także działania instytucjonalnego systemu ochrony, co ma istotne znaczenie w przypadku podejmowania i uzasadniania decyzji w

kontekście przyjęcia, że podjęte zostały alternatywne działania w odniesieniu do banku spółdzielczego działającego w ramach systemu ochrony instytucjonalnej.

Zmiana w **art. 101 ust. 10** wskazuje na proporcjonalność działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do celów przymusowej restrukturyzacji, a także przy porównywaniu stopnia osiągnięcia tych celów odniesienie do kwestii sprawowanego nadzoru, pozostawiając porównanie do potencjalnych działań w ramach postępowania upadłościowego. Zmiana ma charakter czysto językowy, zapewniający językową zgodność ustawy z BRRD.

Zmiana **art. 101 ust. 12** ma na celu doprecyzowanie przepisów w zakresie elementów decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji. Przepis ten ma charakter porządkujący – oszacowanie będzie elementem decyzji. Oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 1 jest przeprowadzane:

- w zakresie, o którym mowa w rozdziale II rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/345 z dnia 14 listopada 2017 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dotyczące metodyki oceny wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotów (Dz. Urz. UE L 67 z 09.03.2018, str. 8), dalej: „rozporządzenie 2018/345”, oraz w art. 139 ust. 1 (Oszacowanie 1) oraz
- w zakresie, o którym mowa w rozdziale III rozporządzenia 2018/345 oraz w art. 140 ust. 1 (Oszacowanie 2).

W dodawanym **art. 101 ust. 12a** przewidziano, że decyzje w sprawach umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych oraz zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji zawierają oszacowanie dokonane w celu weryfikacji spełnienia przesłanek do wszczęcia przymusowej restrukturyzacji. Decyzje, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 2 i 4, dotyczące zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji lub umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, zawierają oszacowanie sporządzone w zakresie, o którym mowa w art. 140 ust. 1.

Dodawany **art. 101 ust. 12b** pozwoli na łączenie wydawanych przez BFG decyzji związanych z dokonaniem umorzenia lub konwersji oraz nałożenia obowiązków emisyjnych związanych z wszczęciem i prowadzeniem przymusowej restrukturyzacji. BFG będzie mógł ponadto w jednej decyzji powołać administratora,

zawiesić działalność podmiotu, zawiesić wykonywania praw, dokonać zmian warunków umowy, dokonać zmian warunków spłaty instrumentów oraz zawiesić prawa do jednostronnego rozwiązania umów. Powyższa zmiana umożliwia zastąpienie jedną decyzją szeregu decyzji wydawanych przez BFG i sprzyja wprowadzeniu kluczowych rozstrzygnięć i działań od momentu wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.

Dodawany **art. 101 ust. 12c** przewiduje, że emisja nowych praw udziałowych, jako obowiązek nałożony na podmiot przez BFG, może zostać zastosowana w przypadku umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych niezależnie od działania w ramach przymusowej restrukturyzacji, bez podejmowania decyzji o jej wszczęciu.

Zmiana polegająca na dodaniu **w art. 101 ust. 14** ma na celu uregulowanie sytuacji, w której w odniesieniu do podmiotu uznanego za zagrożony upadłości, nie stwierdzono występowania przesłanki interesu publicznego, w związku z czym BFG nie podjął decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji dla takiego podmiotu. Podmiot podlega wówczas likwidacji na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Może to nastąpić w drodze postępowania upadłościowego i wypłaty środków gwarantowanych przez BFG albo w drodze postępowania restrukturyzacyjnego, w związku z którymi dotychczasowy byt prawny podmiotu ustanie.

Zmiana w **art. 102 ust. 1** ma na celu zapewnienie obligatoryjności podjęcia przez BFG decyzji w sprawie przymusowej restrukturyzacji. Decyzja o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji będzie podejmowana w przypadku, gdy przesłanki wszczęcia przymusowej restrukturyzacji będą spełnione wobec określonych spółek holdingowych. W związku z tym wszczęcie przymusowej restrukturyzacji nie będzie już determinowane łącznym spełnieniem przesłanek wobec takiej spółki i powiązanych z nią podmiotów zależnych.

W art. 102 ust. 1 ponadto dodaje się **pkt 3** określający sytuację, w której BFG podejmuje decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji. Możliwość wszczęcia przymusowej restrukturyzacji dotyczy w tym przypadku organu centralnego i wszystkich instytucji kredytowych trwale z nim powiązanych, zdefiniowanych zgodnie z rozporządzeniem CRR. Warunkiem jest jednak, aby były to podmioty

należące do tej samej grupy przymusowej restrukturyzacji oraz aby przesłanki wszczęcia przymusowej restrukturyzacji były spełnione wobec całej grupy.

Zmiana w **art. 102 ust. 4** ma na celu umożliwienie podjęcia przez BFG przymusowej restrukturyzacji wobec spółki holdingowej, w odniesieniu do której przesłanki przymusowej restrukturyzacji nie są spełnione. Możliwość podjęcia tej decyzji jest uzależniona od łącznego spełnienia warunków określonych w odmienny niż dotąd sposób. Wymaga się, aby spółka holdingowa była podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, a przesłanki przymusowej restrukturyzacji były spełnione wobec jednego lub większej liczby podmiotów zależnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będących instytucjami i niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji. W dotychczasowym stanie prawnym nie występuje przesłanka podlegania przez podmiot zależny przymusowej restrukturyzacji oraz wskazuje się na przesłankę zagrożenia dla innych instytucji, banków lub całej grupy. Po zmianie przesłanka będzie dotyczyła całej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

Zmiany w **art. 109** mają na celu zapewnienie publikacji decyzji BFG dotyczącej podwyższenia albo obniżenia kapitału zakładowego, umorzenia lub konwersji udziałów, z uwzględnieniem tajemnicy bankowej.

Zmiana **art. 109 ust. 1 pkt 2** ma na celu dodanie do katalogu decyzji, o której mowa w art. 144a ust. 1, elementu zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy, w związku z ustaleniem przesłanki interesu publicznego i określeniem odpowiednich działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji.

Dodanie **art. 109 ust. 1a** ma na celu zagwarantowanie prawidłowej anonimizacji decyzji ogłaszanych przez BFG, które nie powinny zawierać tajemnicy bankowej ani tajemnicy obejmującej kasę lub firmę inwestycyjną.

Zmiana **art. 109 ust. 2** ma na celu uproszczenie procesu wymiany decyzji między BFG i KNF oraz innymi podmiotami, przez umożliwienie przesłania zarówno wersji pełnej objętej tajemnicą jak i wersji opublikowanej, bez informacji stanowiących tajemnicę bankową.

Zmiana **art. 109 ust. 4** ma na celu zapewnianie jednolitości danych ogłaszanych przez BFG oraz KNF na stronach internetowych.

W **art. 110 ust. 3 pkt 6** korekcie uległo nieprawidłowe odwołanie.

W **art. 110 ust. 6** celem zmiany jest wskazanie, że BFG może podjąć również działania inne niż umorzenie i konwersja instrumentów kapitałowych, w ramach których właściciele lub wierzyciele tych instrumentów poniosą straty. Takim działaniem może być np. pozostawienie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań w podmiocie rezydującym, który będzie likwidowany w postępowaniu upadłościowym.

Wprowadzenie zmian w **art. 112** ma na celu doprecyzowanie źródeł finansowania działań podejmowanych przez BFG w toku przymusowej restrukturyzacji, polegających na wykorzystaniu pożyczek i gwarancji. Dodanie nowych ustępów 7–9 ma na celu stworzenie ram prawnych mających za zadanie zabezpieczenie płynności podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej przez NBP przy wsparciu BFG. Zarówno podmiot w restrukturyzacji jak i instytucja pomostowa mogą bowiem ulegać istotnej presji płynnościowej, szczególnie z racji obaw wierzycieli tych podmiotów co do odzyskania ich środków.

Zmiana **art. 113 ust. 1** ma na celu zapewnienie, że BFG może wykonywać uprawnienia organów (podejmowanie uchwał oraz decyzji), jeżeli nie został powołany zarząd podmiotu w restrukturyzacji. Kompetencje organów podmiotu w restrukturyzacji zostają zawieszane z zastrzeżeniem art. 175 ust. 5 zdanie trzecie. W obecnym przepisie zastrzeżenie obejmuje jedynie art. 216 ust. 6.

Dodawany **art. 113 ust. 1a** wskazuje na możliwość reprezentacji przez BFG podmiotu w przymusowej restrukturyzacji, przy czym BFG nie będzie związany przepisami dotyczącymi podejmowania decyzji i uchwał (tryb, wymagania formalne). Zapewni to prawną skuteczność decyzji, bez dodatkowych wymagań formalnych stosowanych w przypadku podmiotu będącego zwykłym uczestnikiem obrotu gospodarczego.

Dodawany **art. 113 ust. 1b** umożliwi BFG powoływanie zarządu, który ma funkcjonować bez jednoczesnego powołania administratora lub pełnomocników. W niektórych sytuacjach, wielkość podmiotu w restrukturyzacji oraz skomplikowanie jego struktur może skutkować faktem, że administrator nie będzie wystarczający, aby móc sprawnie i skuteczniej zarządzać całą strukturą tego podmiotu. Wraz z powołaniem zarządu decyzja o powołaniu administratora lub pełnomocnika będzie

tracić moc (wygaśnięcie mandatu). Uprawnienia do podejmowania uchwał oraz decyzji będą przechodzić na dotychczasowy zarząd, zapewniając ciągłość kompetencji. BFG będzie mógł powołać do zarządu osoby z poprzedniego zarządu, których mandaty wygasły na mocy art. 113 ust. 1 pkt 3. W przypadku gdy decyzja BFG w pierwszej kolejności doprowadziła do ustanowienia zarządu, wówczas powołanie administratora lub pełnomocnika doprowadzi do wygaśnięcia mandatu powołanego uprzednio zarządu. Docelowym modelem ma stanowić w pierwszej kolejności powołanie administratora lub pełnomocników, a dopiero w sytuacji konieczności zapewnienia funkcjonowania ciała kolegiального oraz zagwarantowania, że członkami zarządu będą profesjonaliści – powołanie nowego zarządu.

Dodawany **art. 113 ust. 1c** przyznaje kompetencje BFG (zamiast radzie nadzorczej) do występowania do KNF o wyrażenie zgody na powierzenie funkcji członka zarządu (prezesa) banku, kasy i domu maklerskiego.

Dodawany **art. 113 ust. 1d** wprowadza możliwość wydawania przez BFG poleceń powołanemu zarządowi, w zakresie niezbędnym do realizacji celów przymusowej restrukturyzacji (czynności przekraczający zwykły zarząd). Przepis zapewni BFG elastyczność w realizacji działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w zakresie sprawowaniu kontroli nad podmiotem w restrukturyzacji.

Zmiany w **art. 114** są związane z konsekwencją dodania art. 154a, dotyczących ustanowienia, obok administratora, również zastępcy administratora. Ustanowienie zastępcy administratora pozwoli na zapewnienie ciągłości działania administratora w podmiocie w restrukturyzacji na wypadek przyczyn losowych uniemożliwiających wykonywanie administratorowi powierzonej mu funkcji. Wraz z powołaniem zarządu decyzja o powołaniu administratora lub pełnomocnika będzie tracić moc (wygaśnięcie mandatu). Uprawnienia do podejmowania uchwał oraz decyzji będą przechodzić na dotychczasowy zarząd, zapewniając ciągłość kompetencji. W sytuacji kiedy decyzja BFG w pierwszej kolejności doprowadziła do ustanowienia zarządu, wówczas powołanie administratora lub pełnomocnika doprowadzi do wygaśnięcia mandatu powołanego uprzednio zarządu. Docelowy model ma stanowić w pierwszej kolejności powołanie administratora lub pełnomocników, a dopiero w razie konieczności zapewnienia funkcjonowania ciała kolegiального oraz

zagwarantowania, że członkami zarządu będą profesjonaliści – powołanie nowego zarządu.

Zmiana w **art. 117** stanowi korektę błędnego zapisu, przepis powinien stanowić o dniu doręczenia decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji – a nie, jak obecnie, o jej „podjęciu” (pomiędzy tymi zdarzeniami może wystąpić różnica kilku dni).

Zmiana **art. 121 pkt 1 lit. a i b oraz dodanie lit. aa** polega na zmianie zakresu wyłączeń dotyczących stosowania k.s.h., z uwagi na zmiany dotyczące decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych.

Zgodnie z art. 84 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz. Urz. UE L 169 z 30.06.2017, str. 46) państwa członkowskie zapewniają, aby niektóre przepisy, adresowane do spółek akcyjnych, nie miały zastosowania w ramach przymusowej restrukturyzacji. Wyłączenia te dotyczą m.in. sprawozdania biegłych rewidentów dotyczącego wkładów niepieniężnych, obowiązku zwołania walnego zgromadzenia w przypadku powstania „poważnej straty” w kapitale zakładowym, zasad podwyższania i obniżania kapitału, wyłączenia w stosunku do spółek w przymusowej restrukturyzacji przepisów dotyczących łączenia oraz łączenia transgranicznego spółek kapitałowych.

Korekta dotychczasowych wyłączeń dotyczy m. in. przepisów k.s.h. dotyczących obniżania i podwyższania kapitału zakładowego. W dodawanych art. 70a ust. 2 oraz art. 212 zmiana ulega treść i skutki decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych oraz zobowiązań, w związku z czym takie wyłączenie jest zbędne. Wiąże się to także z koncepcją funkcjonowania podmiotu w restrukturyzacji – zgodnie z art. 113 ust. 1 na BFG przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji w sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji, a zarząd ulega rozwiązaniu.

Podobnie, wyłączenie przepisów dotyczących zgromadzenia wspólników lub akcjonariuszy w przymusowej restrukturyzacji jest bezprzedmiotowe, ponieważ kompetencje tych organów pozostają w zawieszeniu, a podejmowanie uchwał i

decyzji w sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji przechodzi na BFG, który nie działa jako zgromadzenie wspólników czy akcjonariuszy. Obowiązek zwołania przez BFG walnego zgromadzenia akcjonariuszy, zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia członków po osiągnięciu celów programu restrukturyzacji, aby odwołać dotychczasową radę nadzorczą i powołać nową, która powoła zarząd, odbywa się w ramach przymusowej restrukturyzacji.

Propozycja poszerzenia zakresu wyłączeń dotyczy następujących przepisów k.s.h.:

- art. 212 k.s.h. przyznaje wspólnikowi sp. z o.o. prawo kontroli; zgodnie z art. 113 ustawy o BFG kompetencje rady nadzorczej pomiotu w restrukturyzacji ulegają zawieszeniu. W celu zapewnienia spójności regulacji należy również wyłączyć prawa kontroli wspólnika spółki z o.o., wobec której prowadzona jest przymusowa restrukturyzacja;
- art. 223 k.s.h. przewiduje możliwość wyznaczenia przez sąd firmy audytorskiej, na żądanie wspólnika/wspólników, w celu zbadania rachunkowości oraz działalności spółki;
- art. 236 k.s.h. obejmuje prawo wspólników do żądania zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników i umieszczania określonych spraw w porządku obrad takiego zgromadzenia. W spółce z o.o. poddanej przymusowej restrukturyzacji kompetencje gromadzenia wspólników są zawieszone, w związku z czym prawo wspólnika do żądania zwołania takiego zgromadzenia jest bezprzedmiotowe;
- art. 237 k.s.h. dotyczy sądowego upoważnienia do zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników, również należy wyłączyć, ponieważ w spółce z o.o. poddanej przymusowej restrukturyzacji kompetencje gromadzenia wspólników są zawieszone;
- art. 397 k.s.h. dotyczy obowiązku zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy w celu podjęcia uchwały o dalszym istnieniu spółki w przypadku „znacznej” straty. Zgodnie z art. 84 ust. 3 powołanej wyżej dyrektywy 2017/1132, przepis art. 58 tej dyrektywy, którego odpowiednikiem są art. 237 oraz art. 397 k.s.h., nie powinny mieć zastosowania w przymusowej restrukturyzacji;
- art. 399 § 3 k.s.h. obejmuje prawo do zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia akcjonariuszy przez akcjonariuszy „większościowych”; w spółce akcyjnej poddanej przymusowej restrukturyzacji kompetencje gromadzenia

akcjonariuszy są zawieszona, w związku z czym prawo do zwołania takiego zgromadzenia jest bezprzedmiotowe;

- art. 400 k.s.h. obejmuje prawo akcjonariuszy do żądania zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia akcjonariuszy, które również należy wyłączyć, ponieważ w spółce akcyjnej poddanej przymusowej restrukturyzacji kompetencje walnego zgromadzenia akcjonariuszy są zawieszona.

Ponadto, w odniesieniu do decyzji o objęciu praw udziałowych na podstawie decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji, proponuje się wyłączenie art. 311 i art. 312–312¹ w związku z art. 431 ust. 7 i art. 336 § 1 i 2 k.s.h. dotyczących akcji obejmowanych za aport, w tym badania przez biegłych rewidentów⁹⁾. Konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań na akcje będzie dokonywana na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137.

W związku z tym dodaje się do katalogu przepisów wskazanych w **art. 121 ust. 1 lit. b** również art. 402¹ § 2 k.s.h.

W zmienianym **art. 121 pkt 3**, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych, rozszerza się wyłączenia w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji będącego spółdzielnią, w zakresie stosowania zasad zwoływania walnych zgromadzeń, obradowania na nich i podejmowania uchwał określonych w statucie spółdzielni oraz art. 12a § 3 ustawy – Prawo spółdzielcze, który stanowi, że zmiana statutu nie wywołuje skutków prawnych przed jej wpisaniem do KRS. Wyłącza się zatem stosowanie art. 36 § 8 tej ustawy, zgodnie z którym w walnym zgromadzeniu spółdzielni mają prawo uczestniczyć z głosem doradczym przedstawiciele związku rewizyjnego, w którym spółdzielnia jest zrzeszona, oraz przedstawiciele Krajowej Rady Spółdzielczej.

W zmienianym **art. 121 pkt 4** rozszerzeniu uległ zakres przepisów, których nie stosuje się do podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem spółdzielczym. W związku z przepisami ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich

⁹⁾Zgodnie z art. 84 ust. 3 ww. dyrektywy 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek, w przymusowej restrukturyzacji przepis art. 70 ust. 2 akapit pierwszy tej dyrektywy, którego odpowiednikiem są przepisy KSH dotyczące badania przez biegłych rewidentów wkładów niepieniężnych nie powinien mieć zastosowania w przymusowej restrukturyzacji.

zrzeszaniu się i bankach zrzeszających rozszerzenia wymaga katalog wyłączeń w zakresie określenia terenu działania (art. 5 ust. 2) oraz wykonywania niektórych czynności bankowych i pozostałych czynności (art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1). Ponadto, zgodnie z art. 9 tej ustawy, zezwolenia, o których mowa w art. 34 ustawy – Prawo bankowe, tj. dotyczące m.in. zmiany statutu, uzyskiwane są za pośrednictwem banku zrzeszającego, w związku z czym także w tym zakresie wyłączenie jest zasadne.

Zmiana **art. 122 ust. 1 pkt 2** ma na celu usunięcie nieprawidłowego odesłania do art. 174 ust. 1 pkt 1 i 2.

Zmiana w **art. 124** wynika z doświadczeń po przeprowadzeniu dwóch pierwszych przymusowych restrukturyzacji przez BFG. Art. 124 ustawy o BFG jest jednym z przepisów ustawy o BFG regulujących zasady stosowania wobec podmiotu w restrukturyzacji instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych w kontekście realizacji obowiązków wynikających w szczególności z art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy i art. 26¹ ust. 1 ustawy o związkach zawodowych.

Podkreślić należy, że ustawa o BFG tworzy ramy prawne prowadzenia przymusowej restrukturyzacji instytucji finansowych, w tym banków umożliwiające szybką restrukturyzację podmiotów zagrożonych upadłością. W konsekwencji tego, to upadłość podmiotu, a nie prywatnoprawne przejęcie jednego podmiotu przez inny podmiot, powinno stanowić punkt odniesienia przy tworzeniu przepisów regulujących przejście zakładu pracy na innego pracodawcę w konsekwencji zastosowania jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji. W przypadku wystąpienia przesłanki interesu publicznego, przymusowa restrukturyzacja jest prowadzona m.in. w celu utrzymania stabilności finansowej oraz zapewnienia kontynuacji i realizacji tzw. funkcji krytycznych, czyli czynności wykonywanych przez podmiot w restrukturyzacji na rzecz podmiotów trzecich, zaprzestanie świadczenia których doprowadziłoby do zakłócenia w podaży usług o krytycznym znaczeniu dla funkcjonowania sfery realnej gospodarki oraz stabilności finansowej. Zmiana w brzmieniu przepisu art. 124 ustawy o BFG, oprócz wyżej wymienionych celów, ma również na celu ochronę miejsc pracy w przedsiębiorstwie podmiotu objętego przymusową restrukturyzacją. Należy mieć również na uwadze fakt, że

przejęcie przedsiębiorstwa następuje nie na mocy dobrowolnego działania dwóch podmiotów prywatnych, lecz na podstawie decyzji administracyjnej w ramach wykonania władztwa przyznanego BFG, jako organowi przymusowej restrukturyzacji, w konsekwencji czego BFG zobowiązany jest działać w granicach prawa. Jedną z tych granic wyznacza działanie w celu zapewnienia stabilności systemu finansowego w szczególności poprzez gwarantowanie depozytów i prowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

Mając na uwadze powyższe, wskazać należy, że zgodnie z art. 41¹ Kodeksu pracy w przypadku ogłoszenia upadłości pracodawcy zastosowania nie znajduje szereg przepisów prawa pracy mających na celu ochronę praw pracowniczych, takich jak:

- obowiązek wcześniejszej konsultacji z organizacją związkową zamiaru wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony,
- brak możliwości wypowiedzenia umowy o pracę pracownikowi, któremu brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem tego wieku,
- brak możliwości wypowiedzenia umowy o pracę w czasie urlopu pracownika, a także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Kolejnym negatywnym następstwem ogłoszenia upadłości podmiotu jest brak jakiegokolwiek uprzedniego przygotowania pracownika na utratę zatrudnienia. Z jego perspektywy o wiele korzystniejsze jest przejście zakładu pracy z wykorzystaniem przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych. Przymusowa restrukturyzacja z wykorzystaniem wspomnianych instrumentów umożliwia zachowanie istniejących miejsc pracy i daje perspektywę ich utrzymania w przyszłości, z uwagi na to, że podmiot przejmujący bądź instytucja pomostowa znajdują się w zdecydowanie lepszej sytuacji finansowej niż podmiot zagrożony upadłością.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że wszczęcie przymusowej restrukturyzacji i zastosowanie jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji jest niewątpliwie lepszym rozwiązaniem z punktu widzenia ochrony praw pracowniczych niż ogłoszenie upadłości dotychczasowego pracodawcy.

Przepisy art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy i art. 26¹ ust. 1 ustawy o związkach zawodowych zostały stworzone mając na uwadze prywatnoprawne przejęcie zakładu dotychczasowego pracodawcy przez innego pracodawcę. Wprowadzenie tych rozwiązań do systemu prawnego w sytuacji, gdy poszczególni pracodawcy mają odmienne praktyki w sprawach pracowniczych, było zasadne z punktu widzenia interesów pracowniczych. Brak jest jednakże uzasadnienia do stosowania takich rozwiązań, w przypadku gdy alternatywą dla zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji jest upadłość podmiotu.

Jednocześnie wskazać należy, że obecne brzmienie ust. 1 i 2 w art. 124 ustawy o BFG utrudnia sprawne przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji z wykorzystaniem instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw. Jednym z takich ograniczeń jest aktualne brzmienie art. 124 ustawy. Zgodnie z ich brzmieniem odpowiednio: „Dotychczasowy i nowy pracodawca przekazują informację, o której mowa w art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy, niezwłocznie, jednak w terminie nie krótszym niż 2 dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy lub jego części, o którym mowa w art. 123, na innego pracodawcę, w sposób umożliwiający zapoznanie się pracowników z tą informacją.(...)” oraz „Dotychczasowy i nowy pracodawca przekazują informację, o której mowa w art. 26¹ ust. 1 ustawy o związkach zawodowych, niezwłocznie, jednak w terminie nie krótszym niż 2 dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy lub jego części, o którym mowa w art. 123, na innego pracodawcę, w sposób umożliwiający zapoznanie się zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej z tą informacją (...)”.

Wskazać należy, że żadne informacje o sposobie przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji nie mogą być przekazane do wiadomości publicznej przed wszczęciem tego procesu tj. przed doręczeniem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji podmiotowi, wobec którego ta decyzja została wydana. W związku z tym, że wypełnienie obowiązków informacyjnych może nastąpić najwcześniej w dniu doręczenia decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, to proces zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji ulega przesunięciu o okres co najmniej 2 dni. Instrumenty te nie mogą być bowiem zastosowane bez przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę, którym w przypadku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji jest podmiot przejmujący lub instytucja

pomostowa. W konsekwencji powoduje to, że podmiot przejmujący lub instytucja pomostowa mogą rozpocząć zarządzanie podmiotem w restrukturyzacji nie wcześniej niż po upływie ww. okresu, co jest rozwiązaniem zdecydowanie niekorzystnym z uwagi na specyfikę i skomplikowanie zasad działania przedsiębiorstwa bankowego. Dodatkowo na uwadze należy mieć to, że rozwiązanie z art. 124 ustawy o BFG, wymuszające opóźnienie przejęcia przedsiębiorstwa/zakładu pracy podmiotu w restrukturyzacji stoi w zdecydowanej sprzeczności z podstawową zasadą efektywności czasowej procesu przymusowej restrukturyzacji, wymagającej jak najszybszego (co do zasady po upływie tzw. „weekendu resolution”) wznowienia świadczenia usług dotychczas świadczonych przez podmiot, wobec którego wystąpiła konieczność poddania go przymusowej restrukturyzacji.

Zmiana brzmienia **art. 126** ujednocila rozwiązania w zakresie zgody, dostosowując brzmienie przepisu do ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej, gdzie warunkiem wydania decyzji o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej przez BFG jest zgoda ministra właściwego do spraw instytucji finansowej.

Zmiana w **art. 127 ust. 2 pkt 9** wynika ze zmiany art. 97–98, w których wskazane zostały poszczególne wymogi oraz metody ustalania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji.

Zmiana w **art. 131 ust. 1** ma na celu dookreślenie, że podmioty zależne od podmiotu dominującego z państwa trzeciego, które mają swoją siedzibę na terytorium któregośkolwiek z państw członkowskich i stanowią instytucję (odpowiednio kredytową albo finansową), podlegają pod utworzone dla nich przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji, które realizuje względem nich zadania analogiczne względem określonych w art. 127 ust. 2 ustawy o BFG zadań kolegium przymusowej restrukturyzacji m.in. opracowanie i aktualizacja grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.

Dodawany w **art. 131 ust. 1a** wynika z konieczności ustalenia przewodniczącego kolegium przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy nadzór skonsolidowany sprawuje KNF.

Dodawany **art. 131 ust. 1b** precyzuje, że członkowie europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji w realizacji swoich zadań muszą uwzględnić strategię przymusowej restrukturyzacji określoną na poziomie globalnym.

Uchylenie **art. 131 ust. 2** związane jest z dodaniem nowego ust. 2a.

Zmieniany **art. 131 ust. 2a** ma na celu określenie zasady utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 98 ust. 2b i 2d w przypadku podmiotów zależnych utworzonych w państwach członkowskich oraz podmiotu będącego unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową albo unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, na poziomie skonsolidowanym. Warunkiem jest akceptacja przez członków kolegium globalnej strategii przymusowej restrukturyzacji.

Dodawany **art. 131 ust. 2b** określa, że wymóg w zakresie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów zależnych utworzonych w państwach członkowskich oraz podmiotu będącego unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową albo unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej może być spełniony tylko, jeśli emitowane przez podmiot fundusze własne lub zobowiązania kwalifikowalne są obejmowane przez określone podmioty (tj. jednostkę dominującą najwyższego szczebla, podmioty zależne z tego samego państwa członkowskiego lub inne osoby prawne pod warunkiem spełnienia wymogów z art. 98 ust. 21 pkt 1 lit. a lub art. 98 ust. 21 pkt 2 lit. b).

Dodawany **art. 131 ust. 5** ujednocila reguły działania europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, któremu przewodniczy BFG. Wyjątkami od jednolitych reguł jest przypadek skonsolidowanego nadzoru sprawowanego przez KNF nad podmiotami zależnymi albo nieustanawianie odrębnego europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji.

Zmiany w **art. 137** mają na celu określenie przesłanek przeprowadzenia oszacowania, w ramach którego za przypadek szczególny uznaje się wstępne oszacowanie, a także rozwiązanie wątpliwości co do możliwości zlecenia oszacowania wstępnego przez BFG niezależnemu podmiotowi.

Zmiana w **art. 137 ust. 3** stanowi, że wstępne oszacowanie może być wykonane przez BFG lub podmiot zależny. Jest dokonywane, gdy nie jest możliwe przeprowadzenie oszacowania przed podjęciem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji. Usunie to wątpliwości interpretacyjne obejmujące decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych bez wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.

Zmiana w **art. 137 ust. 4** wynika z wprowadzenia zmian w siatce pojęciowej i w związku z tym konieczności doprecyzowania zakresu przedmiotowego decyzji o umorzeniu lub konwersji. W przepisie wykreśla się sformułowanie o braku możliwości przeprowadzenia oszacowania, z uwagi na ust. 3, który wskazuje, że wstępne oszacowanie jest przeprowadzone gdy nie jest możliwe przeprowadzenie oszacowania.

Zmiana w **art. 137 ust. 7** ma charakter dostosowawczy i jest konsekwencją zmiany brzmienia art. 137 ust. 1 pkt 2 (sformułowanie „umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych”).

W zmienianym **art. 138 ust. 1** określa cel oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 1 (oszacowanie) oraz art. 137 ust. 3 (wstępne oszacowanie).

W **art. 138 ust. 4** zmiana brzmienia wynika z doprecyzowania w art. 137 ust. 3, że wstępne oszacowanie może przeprowadzić także niezależny podmiot, który również powinien uwzględniać rezerwę na dodatkowe straty niezidentyfikowane ze względu na wymagany okres przeprowadzenia oszacowania.

Zmieniany **art. 138 ust. 7 pkt 4** usunie wątpliwości, czy w oszacowaniu przed decyzją w przedmiocie umorzenia lub konwersji niezbędne jest sporządzenie skonkretyzowanej listy wszystkich zobowiązań. Zgodnie z zasadami oszacowania sporządzonymi przez EBA¹⁰⁾ przyjęto, że ustalane będzie konkretne zestawienie zobowiązań, ponieważ lista poprzedzająca, sporządzona w przypadku oszacowania

¹⁰⁾ W przypadku oszacowania dokonywanego przed przymusową restrukturyzacją (Oszacowanie 1 i 2) niezbędne jest wykazanie zobowiązań w ramach kategorii zaspokajania roszczeń. Natomiast oszacowanie 3 dokonywane ex-post wymaga pełnej listy wierzycieli na moment wszczęcia przymusowej restrukturyzacji. Uwzględniając fakt praktycznie pewnej zmiany listy wierzycieli pomiędzy datą raportu a datą wszczęcia lista zobowiązań (wierzycieli) sporządzona w ramach oszacowania 2 ulegnie dezaktualizacji.

dokonywanego przed przymusową restrukturyzacją, mogłaby ulec zmianie, a jej aktualizacja wymagałaby ogromnych nakładów po stronie banku.

Zmiana w **art. 139 ust. 1** polega na korekcie odesłania – oszacowanie lub wstępne oszacowanie będzie dokonywane w celu weryfikacji przesłanki zagrożenia upadłością, w szczególności wypełnienia warunków prowadzenia działalności objętej zezwoleniem KNF.

Metoda pozostaje niezmienną i polega na ocenie obiektywnej i realistycznej aktywów i zobowiązań, z uwzględnieniem przepisów właściwych dla sporządzania sprawozdań finansowych oraz wymogów w zakresie funduszy własnych i określania kapitałów niezbędnych do pokrycia ryzyka występującego w działalności podmiotu.

Zmiana **art. 140 ust. 1** określa cel metody ostrożnej oceny oczekiwanych przepływów pieniężnych z tytułu zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji przez jego uzupełnienie o przypadek oszacowania lub wstępnego oszacowania w zakresie ustalenia strat podmiotu oraz utraty wartości jego praw majątkowych i zobowiązań podmiotu.

Wprowadzenie **art. 140 ust. 5** ma na celu nałożenie na członków rady nadzorczej i zarządu podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, obowiązku udzielania informacji dotyczących podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie, w zakresie niezbędnym do wykonania oszacowania, z zachowaniem tajemnic prawnie chronionych. W przepisie doprecyzowano także jak należy rozumieć (liczyć) okres trzech lat poprzedzających konieczność udzielenia takich informacji.

Dodawany **art. 142 ust. 1a** stanowi, że BFG nie może zawiesić prawa do realizacji zabezpieczenia z majątku podmiotu w restrukturyzacji bankowi centralnemu i podmiotowi prowadzącemu lub uczestniczącemu w systemie płatności, a także CCP, ze względu na ich szczególną rolę w funkcjonowaniu rynku finansowego.

Przepis **art. 144a** umożliwi wykonywanie przez BFG uprawnienia w zakresie tymczasowego zawieszania wykonywania niektórych zobowiązań podmiotu wynikających z zawartych przez ten podmiot z osobami trzecimi umów dotyczących płatności lub dostawy (tzw. „moratorium”), przy uwzględnieniu szeregu uwarunkowań wynikających z BRRD2. Przepis wskazuje zakres, etap stosowania, warunki uruchomienia oraz czas trwania zawieszenia. Moratorium ma przyczyniać się do zwiększenia stabilności instytucji w okresie przed przeprowadzaniem

przymusowej restrukturyzacji (jest to tzw. *pre-resolution moratorium*). Instrument moratorium jest korzystny w szczególności dla podmiotu, w stosunku do którego możliwe jest wystąpienie niekontrolowanego odpływu środków. Przyczyni się to do utrzymania w krótkim okresie wystarczającej pozycji płynnościowej takiego podmiotu, aby zapewnić czas dla przygotowania wobec niego działań interwencyjnych.

Zgodnie z dodawanym **art. 144a ust. 1** zastosowanie moratorium może być rozważane zanim podmiot zostanie poddany przymusowej restrukturyzacji oraz po stwierdzeniu, że podmiot jest zagrożony upadłością, działania o charakterze środków prywatnych, które mogły zostać niezwłocznie podjęte i zapobiec upadłości podmiotu nie są możliwe, a zastosowanie moratorium jest niezbędne, aby sytuacja finansowa podmiotu nie uległa dalszemu pogorszeniu. Moratorium może być stosowane wyłącznie w przypadku gdy jest to niezbędne dla dokonania istotnych ustaleń dotyczących takich kwestii jak występowanie przesłanki interesu publicznego albo określenie najbardziej odpowiednich w danym przypadku działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji lub ma służyć zapewnieniu skuteczności stosowania jednego lub większej liczby instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

W związku z wynikającym z ust. 1 obowiązkiem zasięgnięcia opinii KNF przed wykonaniem uprawnienia przez BFG do dokonania zawieszenia w **art. 144a ust. 2** wskazano, że opinia KNF powinna być przekazana niezwłocznie.

W dodawanym **art. 144a ust. 3** określono przypadki oraz podmioty, w odniesieniu do których moratorium nie może być stosowane, tzn. systemy płatności, systemy rozrachunku papierów wartościowych, CCP, banki centralne (w tym NBP i EBC), jako instytucje prowadzące szczególne typy operacji.

W dodawanym **art. 144a ust. 4** określa się maksymalny możliwy okres zawieszenia, który nie może przekraczać jednego dnia roboczego, z uwagi na możliwość prowadzenia głównych działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji w ciągu kilku dni.

Dodawany **art. 144a ust. 5** wymaga, aby BFG, wykonując uprawnienie w zakresie moratorium, uwzględniał wpływ decyzji o zastosowaniu moratorium na funkcjonowanie rynku finansowego, jak również, aby zastosowanie tego instrumentu nie kolidowało z odrębnymi przepisami służącymi zapewnianiu ochrony praw

wierzycieli i ich równego traktowania w postępowaniach upadłościowych, zwłaszcza gdy przymusowa restrukturyzacja ostatecznie nie zostanie wszczęta i problematyczny podmiot zostanie zlikwidowany na podstawie innych przepisów. W związku z tym, że dopuszcza się możliwość stosowania moratorium w odniesieniu do wrażliwej kategorii zobowiązań, jaką stanowią środki deponentów objęte ochroną gwarancyjną, wymaga się od BFG należytej ostrożności w ocenie adekwatności stosowania moratorium w odniesieniu do takich środków, tym bardziej, jeżeli są to środki gwarantowane przez BFG należące do osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Istotne jest, że w przypadku gdy moratorium stosuje się w odniesieniu do środków gwarantowanych, nie następuje spełnienie warunku gwarancji BFG i wypłata środków przez BFG. Zawieszenie jest zdarzeniem krótkotrwałym, które w praktyce nie powinno przekraczać okresu zawieszenia działalności podmiotu przez KNF i spełnienia warunku gwarancji.

Dodawany **art. 144a ust. 6** przewiduje, że w przypadku moratorium na taki sam okres zawieszeniu ulega również wykonanie zobowiązania do płatności lub dostawy przez pozostałe strony umowy.

W dodawanym **art. 144a ust. 7** wprowadza się zasadę, że w przypadku gdy wykonanie zobowiązania przypadałoby w okresie zawieszenia przyjmuje się, że staje się ono wymagalne w dniu roboczym następującym po okresie zawieszenia.

W dodawanym **art. 144a ust. 8** zawarto obowiązek informowania określonych podmiotów i instytucji o zastosowaniu moratorium. BFG jest obowiązany do informowania KNF oraz podmiotów sektora publicznego zaangażowanych w działania związane z rynkiem finansowym.

Dodanie **art. 144a ust. 9** uwzględnienia stosunek uprawnień BFG przewidzianych w ust. 1 i wynikających z odrębnych przepisów uprawnień do zawieszenia zobowiązań podmiotu do płatności lub dostawy.

W dodawanym **art. 144a ust. 10** przewidziano możliwość zawieszania przez BFG także prawa do realizacji zabezpieczeń z majątku podmiotu oraz prawo jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem, w odniesieniu do którego zastosowano moratorium.

W dodawanym **art. 144a ust. 11** przewidziano, że BFG nie podejmuje decyzji o dokonywaniu zawieszenia praw w przypadku gdy podjął już wcześniej decyzję o zastosowaniu moratorium, a następnie decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.

W dodawanym **art. 144a ust. 12** nakłada się na BFG obowiązek doręczenia decyzji o zawieszeniu zobowiązań lub płatności podmiotowi, którego zobowiązania lub płatności zostały zawieszane.

W dodawanym **art. 144b** wprowadzono umowne uznanie uprawnień BFG w zakresie zawieszenia i ograniczenia praw i zobowiązań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Dodawany **art. 144b ust. 1** wprowadza obowiązek zamieszczenia wskazanego zastrzeżenia umownego w umowie zawartej pomiędzy podmiotem z państwa trzeciego a podmiotem, wobec którego działania może podejmować BFG. Zastrzeżenie takie umożliwia realizowanie przez BFG obowiązków w ramach międzynarodowego obrotu gospodarczego.

Dodawany **art. 144b ust. 2** przewiduje, że BFG będzie mógł wykonywać uprawnienia związane z zawieszeniem zobowiązań (w tym pozabilansowych) lub umów również w przypadku poddania takich umów prawu innego państwa członkowskiego (chodzi o regulacje, które mogą doprowadzić do zmiany zobowiązań lub warunków umownych obejmujących zobowiązania).

Zgodnie z dodawanym **art. 144b ust. 3** podmiot dominujący powinien zapewnić, aby podmiot zależny w perspektywie międzynarodowego obrotu gospodarczego, wskazywał zastrzeżenia zw. z kompetencjami BFG do zawieszania umów/zobowiązań.

W dodawanym **art. 144b ust. 4** przewiduje, że za „podmiot zależny”, może być uznana instytucja kredytowa, instytucja finansowa lub firma inwestycyjna, z siedzibą w państwie trzecim, niepodlegająca ujednoliconym europejskim standardom przymusowej restrukturyzacji.

W dodawanym **art. 144b ust. 5** przewiduje się możliwość zwolnienia podmiotu krajowego z obowiązku wskazywania zastrzeżeń dotyczących kompetencji BFG w umowach zawartych przez podmiot zależny z siedzibą w państwie trzecim. Prawo

właściwe państwa trzeciego może nie przewidywać takich konstrukcji. Wniosek musi zatem być odpowiednio uzasadniony, a w razie potrzeby zawierać także opinię prawną.

W dodawanym **art. 144b ust. 6** wprowadza się przepis, który stanowi, że w przypadku braku zawarcia w postanowieniach umownych właściwej klauzuli, BFG zachowuje swoje ustawowe uprawnienia.

W dodawanym **art. 147a** proponuje się czasowe wstrzymanie możliwości pomniejszania funduszy własnych przez właścicieli podmiotu w restrukturyzacji. Termin zwrotu dokonanych wpłat na udziały, w tym na udziały ponadobowiązkowe, może być, w zależności od uregulowań statutu, natychmiastowy. Nie powoduje to ograniczenia prawa do dywidendy.

Zmiana w **art. 148 pkt 2** ma na celu przedłużenie, do 3 miesięcy, terminu zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu. Przepis pozwoli na dokonanie wszystkich działań operacyjnych związanych z notowanymi na rynkach instrumentami finansowymi. Istnieje ryzyko, że krótszy termin nie będzie wystarczający do dokonania czynności operacyjnych związanych z umorzeniem lub konwersją instrumentów finansowych, w szczególności identyfikacją ich posiadaczy.

Zmiany **art. 150** wprowadzają możliwość dokonania przez BFG zmian warunków umów. Obecny przepis odwołuje się do pojedynczej umowy, tzn. BFG może dokonać zmiany warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji. Ponadto BFG będzie mógł, poza przenoszeniem praw, dokonywać także przenoszenia zobowiązań.

Dodanie **art. 150 ust. 2** zapewni, że zmiana warunków umów oraz przenoszenie praw lub zobowiązań nie będzie dotyczyć umów związanych z udzieleniem gwarancji Skarbu Państwa, związanych z kredytem refinansowym NBP, a także umów z bankami centralnymi (w tym NBP i EBC). Umowy te gwarantują obsługę lub finansowanie podmiotu na szczególnych warunkach i nie mogą być traktowane jak umowy ze zwykłymi kontrahentami.

Zmiany w **art. 153** są konsekwencją zmiany art. 154a, a także art. 11 ust. 4 pkt 5. Ponadto określono także formę i sposób przekazania informacji.

Zgodnie z **art. 153 ust. 3 i 4** BFG będzie informował o ustanowieniu administratora KNF, NBP oraz podmiot w restrukturyzacji. Natomiast podmiot w restrukturyzacji oraz KNF będą miały obowiązek ogłaszania takiej informacji na swoich stronach internetowych. Ogłoszenie rzeczowej informacji przez wszystkie zainteresowane podmioty zwiększy pewność obrotu gospodarczego.

Dodanie **art. 154a ust. 1 i 2** zapewni, że wobec zastępcy administratora stosowane będą te same przepisy co wobec administratora. Dokładny zakres uprawnień zastępcy ma określać decyzja o jego ustanowieniu. Administrator i zastępca „działają jednocześnie” – niemniej nie posiadają takiego samego zakresu uprawnień (dla zastępcy decydujące znaczenie ma decyzja o jego ustanowieniu).

Zmiany w **art. 156** polegają na uwzględnieniu umów dostawy, płatności i zabezpieczenia, zawartych przez podmiot w restrukturyzacji lub podmiotu grupy, wobec którego została wszczęta przymusowa restrukturyzacja.

Zmiana **art. 165** precyzuje zakres podmiotowy i przedmiotowy wierzytelności (dodanie podmiotu w restrukturyzacji). Przeniesieniu podlega co najmniej cała kwota wierzytelności podmiotu, który jest jednocześnie dłużnikiem podmiotu w restrukturyzacji.

Zmieniany **art. 167 ust. 1 pkt 3** precyzuje pojęcie podmiotu dominującego oraz podmiotu powiązanego, przez wprowadzenie odesłań do ustawy – Prawo bankowe. Na podstawie obecnego brzmienia przepisu istnieje ryzyko uznania za bezskuteczne czynności z podmiotem uznanym za powiązany, ze względu na brak warunków do ustalenia „stopnia powiązania”.

Zmiana **art. 167 ust. 4** ma na celu korektę błędnego odesłania.

Dodanie **art. 175 ust. 5 zdania trzeciego** zapewni, że po osiągnięciu celów przymusowej restrukturyzacji walne zgromadzenie odwoła radę nadzorczą i powoła nową radę nadzorczą, która powoła nowy zarząd.

Zmiana w **art. 175 ust. 7** usuwa sformułowanie dotyczące przejęcia przedsiębiorstwa w formie zorganizowanej części przedsiębiorstwa wraz z wyłączeniem stosowania przepisów k.s.h., z uwagi na odmienne brzmienie art. 174 ust. 1. Zachowana zostaje konieczność konsultacji BFG z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zmiana **art. 176 ust. 1** precyzuje, że podmiot przejmujący, z dniem określonym w decyzji BFG, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 1 i 2, wstępuje również w prawa do zabezpieczeń praw majątkowych ustanowionych na rzecz podmiotu w restrukturyzacji.

Zmiana w **art. 181 ust. 6** wyłącza stosowanie art. 129 ust. 3 ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym do tworzenia oraz działalności instytucji pomostowej. Członkowie komitetu audytu są powoływani przez radę nadzorczą. W celu sprawnej realizacji zadań instytucji pomostowej członków jej Rady Nadzorczej powołuje się zwykle spośród pracowników BFG, którzy mogą nie spełniać kryterium definicji niezależności, szczególnie jeżeli w okresie ostatnich 5 lat od dnia powołania należeli do kadry kierowniczej wyższego szczebla jednostki zainteresowania publicznego lub jednostki z nią powiązanej.

Zmiana **art. 191 ust. 1** umożliwi instytucji pomostowej, która rozpoczyna działalność, wstąpienie w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i zobowiązań, w tym do postępowań sądowych.

Zmiana **art. 203** przewiduje, że przedmiotem umorzenia lub konwersji są poza instrumentami kapitałowymi także zobowiązania kwalifikowalne, wykorzystywane do pokrywania strat zgodnie z art. 72 (tj. począwszy od instrumentów kapitałowych w Tier I).

Zmiana **art. 204** dotyczy objęcia praw udziałowych przez wierzycieli w wyniku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań. Odesłanie do uchwały, czyli aktu korporacyjnego, rodziło problemy interpretacyjne, dotyczące trybu stosowania tego instrumentu przymusowej restrukturyzacji, tj. relacji między decyzją BFG o konwersji zobowiązań na prawa udziałowe a uchwałą o podwyższeniu kapitału. Wartość praw udziałowych jest ustalana przez BFG w taki sposób, aby umożliwiała pokrycie strat oraz wzrost funduszy własnych podmiotu w restrukturyzacji.

Zmiana **art. 205 ust. 1** ma na celu umożliwienie redukcji kwoty zobowiązań, które z mocy prawa umarza się lub konwertuje zgodnie z warunkami emisji. Zmiana będzie umożliwiała dokonanie takiej operacji przed umorzeniem lub konwersją instrumentów AT1, kapitału podstawowego Tier I, instrumentów Tier 2.

Zmiany w **art. 206** mają na celu rozszerzenie katalogu zobowiązań obligatoryjnie niepodlegających umorzeniu lub konwersji (*bail-in*).

Zmiana w **art. 206 ust. 1 pkt 6** ma na celu uzupełnienie przepisu przez dodanie kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w UE oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. Doprecyzowano sposób liczenia terminu – 7 dni.

W dodawanym **art. 206 ust. 1 pkt 11** wprowadza się dodatkową kategorię zobowiązań podlegających wyłączeniu, tj. zobowiązania wobec podmiotów należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, które jednocześnie same nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, chyba że zobowiązania te będą kwalifikowały się do określonych kategorii ustawy – Prawo upadłościowe, ujętych w niższych kategoriach zaspokojenia w postępowaniu upadłościowym.

W dodawanym **art. 206 ust. 1a** wprowadza się przepis stosowany w przypadku gdy zachodzą przesłanki wyłączenia zgodnie z ust. 1 pkt 11. Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji jest obowiązany ocenić, czy kwota dla potrzeb MREL, która może być osiągnięta z tytułu zobowiązań o określonych cechach wskazanych w art. 98 ust. 2g, byłaby wystarczająca do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.

Dodawany **art. 206 ust. 3a** jest wprowadzany w związku z ust. 1 pkt 11 tego artykułu, w odniesieniu do zobowiązań, które fakultatywnie podlegają wyłączeniom z umorzenia lub konwersji zgodnie z ust. 3. W przypadku gdy nie dokonywano obligatoryjnego wyłączenia BFG będzie oceniał, czy zobowiązania, które nie zostały wyłączone, powinny zostać wyłączone fakultatywnie, aby możliwe było skuteczne przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

Zmiana **art. 208 ust. 1** to korekta terminologiczna. Kapitał stanowi termin używany w ekonomii/finansach, przepisy powinny posługiwać się pojęciem kwoty głównej. Należne odsetki stanowią pojęcie węższe niż kwota pozostająca do spłaty, dlatego zasadne jest doprecyzowanie pojęcia te o świadczenia uboczne.

Zmiana **art. 209 ust. 3 pkt 1** ma na celu wskazanie, że umorzenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych dokonuje się zgodnie z kolejnością umorzenia z art. 72.

Zmiana **art. 209 ust. 3 pkt 2** zastępuje termin „pozostałych zobowiązań podporządkowanych” terminem „zobowiązania kwalifikowalne”, wykorzystywanych do pokrywania strat zgodnie z polityką MREL.

Zmiana **art. 211 ust. 2** ma na celu przedłużenie okresu zawieszenia prawa głosu z praw objętych w wyniku konwersji do dnia zakończenia przymusowej restrukturyzacji. Obecnie dniem wstrzymującym zawieszenie prawa głosu jest dzień sporządzenia oszacowania; jest to zbyt krótki okres. BFG przejmuje uprawnienia organów podmiotu poddanego przymusowej restrukturyzacji, dlatego nie jest właściwe przyznawanie uprawnień, z których wierzyciel nie będzie mógł skorzystać z uwagi na uprawnienia BFG.

W dodawanym w **art. 211 ust. 3** wskazano przepisy ustawy – Prawo bankowe, ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz rozporządzenia nr 2017/1129, których nie stosuje się w przypadku dokonywania umorzenia lub konwersji zobowiązań. Ma to zapewnić szybkość postępowania.

Uchylenie **art. 212** wynika z wprowadzenia przepisu art. 212a, rozszerzającego wyłączenie przepisów związanych z obniżeniem albo podwyższeniem kapitału zakładowego.

Dodawany **art. 212a** określa elementy, jakie powinna zawierać decyzja BFG w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych. Przyjęte rozwiązania są zbieżne z art. 70a.

Dodawany **art. 212b** zawiera postanowienia analogiczne jak art. 70b.

Dodawany w **art. 214 ust. 1a** zapewni, że program restrukturyzacji, z uwagi na związane z nim terminy, będzie sporządzony wyłącznie w przypadku, gdy plan przymusowej restrukturyzacji nie będzie umożliwiał osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, np. z uwagi na brak szczegółowych danych czy jego nieaktualność.

Warunkiem takim jest umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnych z unijnymi zasadami pomocy państwa.

W zmienianym **art. 222 ust. 2** określa się warunek, jaki musi być spełniony w przypadku zwolnienia podmiotu z obowiązku określonego w art. 222 ust. 1. BFG może także żądać przekazania opinii prawnej związanej z prawną skutecznością zobowiązania regulowanego przez inne prawo właściwe. BFG może dokonać zwolnienia zarówno na wniosek zainteresowanego podmiotu, jak i działając z własnej inicjatywy.

W dodawanym **art. 222 ust. 3** wskazuje się dodatkowe okoliczności, w jakich BFG może zwolnić podmiot z obowiązku, o którym mowa w ust. 1. Warunkiem takim może być ustalenie MREL podmiotu na poziomie pokrycia straty lub sytuacja, kiedy zobowiązania, wobec których zastrzeżono w warunkach emisji zastosowanie umorzenia lub konwersji, nie są zaliczane do MREL.

Dodawany **art. 222 ust. 4** przewiduje, że w przypadku gdy wykonanie obowiązku określonego w ust. 1 nie jest możliwe podmiot będzie informował o tym BFG. Na wniosek BFG przekaze niezbędne informacje umożliwiające ocenę, z punktu widzenia wykonalności przymusowej restrukturyzacji, wpływu braku możliwości zawarcia odpowiednich zastrzeżeń lub uzyskania zgody. Informacje te powinny określać co najmniej wierzyciela, datę emisji, wartość nominalną i prawo właściwe. BFG jest uprawniony do wskazania terminu przekazania odpowiednich informacji, który nie może być dłuższy niż 7 dni.

W dodawanym **art. 222 ust. 5** nadaje się uprawnienie BFG do żądania od podmiotu przekazującego informację, o której mowa w ust. 4 przedstawienia opinii prawnej.

Zgodnie z dodawanym **art. 222 ust. 6** zawieszają się obowiązki określone w ust. 1 z dniem otrzymania powiadomienia przez BFG. Podmiot w okresie zawieszenia nie będzie zatem zobowiązany do wprowadzania zastrzeżeń umownych oraz uzyskiwania zgody nabywców, co jest niezasadne w czasie rozpatrywania wniosku przez BFG oraz możliwości zastosowania zwolnienia.

Zgodnie z dodawanym **art. 222 ust. 7**, jeżeli po analizie otrzymanych od podmiotu informacji BFG uzna, że spełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jest wykonalne, jest uprawniony do żądania, aby podmiot dopełnił obowiązku we wskazanym terminie. Przepis umożliwia zatem odmowę uwzględnienia wniosku o

zwolnienie z obowiązku a jednocześnie zapewnia, że podmiot pozostanie zobowiązany do dokonania właściwych czynności w zakresie umów lub emisji. BFG może skierować do podmiotu zalecenia dotyczący zmiany zasad dokonywania oceny możliwości spełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 222 ust. 1, tak aby w przyszłości nie zostały kierowane tożsame wnioski oparte na niewłaściwych przesłankach.

Zgodnie z dodawanym **art. 222 ust. 8** obowiązek informowania BFG o braku możliwości spełnienia obowiązku określonego w ust. 1 nie dotyczy wystandaryzowanych instrumentów (instrumenty dodatkowe w Tier I, instrumenty w Tier II), a także niezabezpieczonych instrumentów o charakterze dłużnym.

Dodawany **art. 222 ust. 9** nakłada na BFG obowiązek dokonywania niezwłocznej oceny wpływu braku wykonania obowiązku z ust. 1 na przymusową restrukturyzację oraz oceny ryzyka roszczeń w związku z możliwością naruszenia zabezpieczeń wierzycieli w przypadku gdy wartość instrumentów i zobowiązań, które nie będą mogły zostać poddane umorzeniu lub konwersji, okaże się nadmierna. Jeżeli BFG oceni, że przekroczenie 10% całkowitej wartości kategorii, stanowi przeszkodę przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji, może skorzystać ze swoich uprawnień, polegających m.in. na wydawaniu zaleceń, zawieszeniu opracowania lub aktualizacji planu przymusowej restrukturyzacji lub usunięciu okoliczności związanych wykonalnością tego planu.

Zgodnie z **art. 222 ust. 10**, instrumenty które były przedmiotem powiadomienia, nie mogą być zaliczane do MREL. Do MREL nie są także zaliczane wystandaryzowane instrumenty (instrumenty dodatkowe w Tier I, instrumenty w Tier II), a także niezabezpieczone instrumenty o charakterze dłużnym.

W dodawanym **art. 222 ust. 11** przesądza się, że brak wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie uniemożliwia wykonywania przez BFG uprawnień w zakresie umorzenia lub konwersji.

W dodawanym **art. 222 ust. 12** przyznaje się BFG kompetencję do ustalenia wykazu instrumentów lub zobowiązań, w przypadku których może być możliwe zwolnienie z obowiązku określonego w ust. 1. Nie zwalnia to BFG z obowiązku przeprowadzenia oceny wpływu niewykonania obowiązku na wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji albo grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.

Zmiana **art. 230** ma charakter doprecyzowujący. Dotychczasowe brzmienie tego przepisu budzi wątpliwości co do możliwości zawieszenia działalności banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej w przymusowej restrukturyzacji w przypadku niepowodzenia wszczętej wobec nich przymusowej restrukturyzacji i złożenia przez BFG wniosku o ogłoszenie upadłości banku lub kasy. Zgodnie z art. 155 przesłanką zawieszenia działalności banku lub kasy w przymusowej restrukturyzacji jest konieczność zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, a wystąpienie z wnioskiem o ogłoszenie upadłości banku lub kasy takim instrumentem nie jest. Złożenie przez BFG wniosku o ogłoszenie upadłości banku lub kasy w przymusowej restrukturyzacji, a tym samym spełnienie warunku gwarancji w rozumieniu art. 2 pkt 57 lit. a tiret pierwsze lub art. 2 pkt 57 lit. c tiret pierwsze, wobec podmiotu, którego działalność nie została zawieszona, prowadziłyby do sytuacji, w której deponenci, mimo ustalenia wysokości należnych im świadczeń gwarancyjnych na dany dzień, nadal mogliby dysponować środkami zgromadzonymi na swoich rachunkach.

Zmiana w **art. 230 ust. 2 pkt 1** ma na celu umożliwienie BFG wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenie upadłości w przypadku, o którym mowa w art. 158 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, tj. utraty płynności. Zgodnie z obecnie obowiązującym przepisem, BFG może wystąpić z wnioskiem wyłącznie w przypadku niewypłacalności banku lub kasy.

Dodawany **art. 230 ust. 2a** określa działania, jakie może podejmować bank w trakcie zawieszenia, przez odesłanie do art. 159 ustawy – Prawo bankowe.

Dodawany **art. 230 ust. 2b** określa działania, jakie może podejmować kasa w trakcie zawieszenia, przez odesłanie do art. 74l ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

Zmiana w **art. 273** zapewnia, że wyłącznie koszty przymusowej restrukturyzacji poniesione po jej wszczęciu będą obciążały odpowiedni fundusz przymusowej restrukturyzacji. Koszty poniesione przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji, np. koszty wykonania oszacowania, będą obciążały wynik finansowy BFG.

Zmiana w **art. 274** wynika z wprowadzenia zmian w siatce pojęciowej w odniesieniu do pojęcia „zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji”. Umożliwi

korzystanie z wkładu wnoszonego w wymaganej wysokości w celu pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji objętej przymusową restrukturyzacją także w przypadku, gdy wkład został dokonany przez akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich, posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań kwalifikowalnych nie tylko przez umorzenie i konwersję praw udziałowych lub zobowiązań, ale również „w inny sposób”.

Zgodnie ze zmienionym **pkt 1** warunek przeznaczenia przez BFG środków funduszu przymusowej restrukturyzacji jest spełniony także w przypadku, gdy BFG zapewnił podjęcie działań innych niż umorzenie lub konwersja praw udziałowych lub zobowiązań, które będą skutkować poniesieniem przez właścicieli lub wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji strat lub jego dokapitalizowaniem. Jednym z możliwych sposobów takiego działania jest przeniesienie do instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami lub też przejęcie przez podmiot przejmujący (w zależności od stosowanego instrumentu przymusowej restrukturyzacji) praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji w sposób, który zapewni pozostawienie w podmiocie w restrukturyzacji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań, które zapewnią realizację warunku dotyczącego udziału właścicieli lub wierzycieli w pokryciu strat lub dokapitalizowaniu podmiotu w kwocie nie mniejszej niż 8% sumy funduszy własnych i zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji. Będzie to skutkowało poniesieniem strat przez właścicieli lub wierzycieli na etapie likwidacji podmiotu rezydującego lub w postępowaniu upadłościowym takiego podmiotu.

Przepis **art. 274 pkt 2** został dostosowany do zmienionego art. 137 ust. 1. Dodanie w art. 274 pkt 1 i 2 odwołania do art. 138 ust. 1 pkt 1 ma na celu wskazanie, że oba punkty dotyczą tego samego celu oszacowania (oszacowanie 1), które ma dokonać weryfikacji przesłanki zagrożenia upadłością, w szczególności wypełnienia warunków prowadzenia działalności objętej zezwoleniem KNF.

Zmiany **art. 275 we wprowadzeniu do wyliczenia, art. 276 i art. 277** stanowią korektę legislacyjną związaną ze zmianą redakcji art. 274.

Zmiana **art. 276 pkt 3** ma na celu umożliwienie BFG skorzystanie z kredytu krótkoterminowego z NBP, na podstawie art. 43 ust. 1 ustawy o NBP, na potrzeby realizacji celów przymusowej restrukturyzacji bez konieczności uprzedniego wykorzystania środków ze składek ex-ante i składek ex-post. Takie rozwiązanie

pozwole ograniczyć stratę pozostałych banków a w konsekwencji nie dopuścić do naruszenia stabilności finansowej. Możliwość wyboru przez Fundusz sposobów finansowania wydatków na cel określony w art. 274 spośród wszystkich środków wskazanych w art. 276 pozwala na podjęcie przez Fundusz adekwatnych działań do sytuacji na rynku finansowym.

Dodawany **art. 286 ust. 5** ma na celu zwolnienie podmiotu w restrukturyzacji z obowiązku wnoszenia składek na fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas. Podmiot, wobec którego mogą zostać wykorzystane fundusze, nie powinien ponosić dodatkowych kosztów, co uzasadnia takie zwolnienie. Rozwiązanie będzie spójne z art. 286 ust. 4.

Zmiany w **art. 287 ust. 10 i w art. 288 ust. 9** przewidują skorygowanie brzmienia (fakultatywnych) upoważnień ustawowych do wydawania rozporządzeń, co wyeliminuje ewentualne wątpliwości interpretacyjne oraz zapewni, że ustanowione wcześniej upoważnienia będą umożliwiały realizację zakładanych celów. W obecnym brzmieniu przepisów upoważniających wyrażenie „przedłużyć” może sugerować jednokrotny charakter czynności przedłużenia terminu w drodze wydania rozporządzenia. Tymczasem już z samej istoty przesłanek, które przy wydawaniu rozporządzenia odwołują się do potrzeby uwzględnienia poziomu środków systemu gwarantowania depozytów, fazy cyklu koniunkturalnego oraz sytuacji finansowej podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów wynika, że wydawanie rozporządzenia jest determinowane występowaniem w danym czasie określonych zjawisk, takich jak m.in. pogorszenie koniunktury. Mechanizm przewidziany w ww. przepisach ma charakter stabilnościowy. Nie można wykluczyć wystąpienia w trakcie okresu dochodzenia do poziomu docelowego negatywnych zdarzeń w otoczeniu makroekonomicznym podmiotów zobowiązanych do wnoszenia składki, które uniemożliwią osiągnięcie określonego w ustawie poziomu w założonym horyzoncie czasowym. Dynamika rynków finansowych implikuje ich nieprzewidywalność, a na przestrzeni lat poprzedzających dojście do poziomu docelowego negatywne zjawiska mogą wystąpić więcej niż jeden raz. Nadmierne obciążanie podmiotów w okresie dekonunktury, z uwagi na samą tylko konieczność osiągnięcia wyznaczonych w ustawie poziomów docelowych w określonym czasie byłoby kontrproduktywne, w szczególności gdy takie obciążenia mogłyby zagrozić bezpiecznemu funkcjonowaniu podmiotów. Stąd upoważnienia ustawowe powinny

zapewniać warunki dla elastycznego działania umożliwiającego rozkład obciążeń w czasie dostosowany do okoliczności. Analogiczny charakter i cel mają zmiany w **art. 296 ust. 9 i art. 297 ust. 9**, dotyczące upoważnień ustawowych dla przedłużania terminów osiągnięcia poziomów docelowych środków funduszy przymusowej restrukturyzacji.

Dodawany **art. 290a ust. 1** przyznaje BFG uprawnienie do dokonywania korekty składek należnych za dany kwartał, po tym jak wysokość tych składek została ustalona przez Radę BFG. BFG będzie dokonywał korekty składek w oparciu o opracowane metody ich wyznaczania. Taka sytuacja może mieć miejsce w szczególności w przypadku, gdy podmiot, którego dotyczy korekta, w wyniku zmiany statusu dany będących podstawą wyznaczania składek (przykładowo przejście podmiotu przez inny podmiot) nie jest objęty obowiązkiem składkowym z tytułu gwarantowania depozytów, a informacja o należnej kwocie powinna zostać przekazana do jego następcy prawnego.

Dodanie **art. 290a ust. 2** ma na celu wprowadzeniu możliwości odstąpienia przez BFG od dochodzenia kwoty należnej z tytułu korekty składek, jeżeli nie przekracza ona 10 zł.

Uchylenie **art. 295 ust. 5** wynika z art. 286 ust. 5 – zwolnienie z obowiązku wnoszenia składek przez podmiot, wobec którego została wszczęta przymusowa restrukturyzacja, jest tożsame ze zwolnieniem podmiotu rezydualnego.

Należy wskazać, że podmiot, wobec którego została wszczęta przymusowa restrukturyzacja, jest, co do zasady, skierowany do upadłości, a pełną kontrolę nad jego działaniem przejmuje BFG. Tym samym podmiot ten nie prowadzi już działalności komercyjnej i nie oferuje żadnych usług bankowych, więc nie może być postrzegany jako konkurencyjny dla pozostałych banków (uczestników rynku).

Ponadto, w związku z tym, że podmiot w restrukturyzacji nie dysponuje już żadnymi swoimi aktywami i nie jest zdolny do uiszczenia tej składki, musiałaby ona zostać zaspokojona ze środków BFG a odpowiednia kwota powinna być pozostawiona na rachunku podmiotu. Jednak wówczas, dla utrzymania efektywności procesu przymusowej restrukturyzacji, mogłoby to skutkować koniecznością umorzenia większej części depozytów, co bezpośrednio doprowadziłoby do zwielenienia strat po stronie klientów. Celem wprowadzenia tego przepisu jest uniknięcie

nieracjonalnej sytuacji, w której BFG byłby zobowiązany do wniesienia składki ze swoich środków na fundusz przymusowej restrukturyzacji, którym sam administruje. Analizując cel, na który składki są pobierane, tj. sfinansowanie przymusowej restrukturyzacji w danym podmiocie, należy stwierdzić, że bezzasadnym jest nakładanie obowiązku ich uiszczenia na podmiot, który już został objęty tym procesem. Ponadto należy wskazać, że organ przeprowadzający przymusową restrukturyzację każdorazowo musi uzyskać zgodność założeń przeprowadzenia tego procesu z dyrektywami unijnymi, dlatego też będzie musiał wykazać niewyczerpanie przesłanek udzielenia pomocy publicznej dokonując przymusowej restrukturyzacji. Co więcej, jednym z celów przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji, ujętym w art. 66 ustawy o BFG, jest ograniczenie zaangażowania funduszy publicznych i ochrona deponentów. Powyższe aspekty dodatkowo uzasadniają wprowadzenie tego przepisu.

Dodawany **art. 295 ust. 8** usunie wątpliwości, że podmiot w restrukturyzacji jest zwolniony z obowiązku wnoszenia składek; jest konsekwencją dokonania zmiany w art. 286 ust. 5.

Przepis **art. 303 ust. 5** określi termin zgłoszenia zamiaru wnoszenia zobowiązań do zapłaty dla wszystkich składek.

Dodawany **art. 303 ust. 6** uwzględni przypadki gdy poziom zobowiązań do zapłaty przekroczy 30% odpowiedniego funduszu gwarancyjnego. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach lub kasach wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych. Udział łącznej kwoty zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas nie może przekroczyć 30% poziomu danego funduszu do wykorzystania. W przypadku transferu środków może nastąpić przekroczenie poziomu 30%. Nadwyżka taka nie może być elementem ustalania minimalnego poziomu funduszy systemu gwarantowania depozytów, ponieważ mogłoby to prowadzić do sytuacji, kiedy poziom minimalny będzie ustalony w sposób niewłaściwy.

Zmiana **art. 304 ust. 10** zapewni możliwość wezwania podmiotu do uiszczenia zobowiązań do zapłaty w przypadku naruszenia któregokolwiek z warunków (określonych w ust. 1–6 i 9 lub rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 11).

Dodawany **art. 304 ust. 10a** wynika z konieczności uwzględnienia możliwości przejęcia aktywów podmiotu w przypadkach, o których mowa w art. 304 ust. 8 i 10, kiedy BFG może przejąć zablokowane aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty lub środki z tytułu ich wykupu. Zmiana umożliwi zatem skorzystanie przez BFG z zabezpieczenia.

Dodawany **art. 304 ust. 10b** precyzuje mechanizm rozliczenia i wyceny przez BFG przejętych aktywów, stanowiących zabezpieczenie realizacji zobowiązań do zapłaty – będzie to następowało zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 304 ust. 11.

W dodawanym **art. 304 ust. 10c** wprowadza się zmianę, która precyzuje mechanizm rozliczenia i wyceny przez BFG przejętych aktywów stanowiących zabezpieczenie realizacji zobowiązań do zapłaty. Do katalogu przypadków, w których BFG może wzywać do zapłaty środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, dodano art. 305 ust. 4, który dotyczy finansowania restrukturyzacji banków.

W zmienianym w **art. 304 ust. 11** brzmieniu upoważnienia ustawowego do wydania aktu wykonawczego dodaje się pkt 5 oraz odpowiednio dostosowuje się część wspólną. Rozporządzenie zostanie rozszerzone o regulację dotyczącą sposobu dokonywania przez BFG wyceny aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty, które BFG może przejmować zgodnie z art. 304 ust. 3 lub 10a ustawy o BFG.

Zmiany w **art. 305 ust. 1 i 4b oraz dodanie ust. 1a–1c, 2a, 3a, 4b–4e** mają na celu doprecyzowanie sposobu ustalania kwot środków przekazywanych przez poszczególne podmioty do BFG z tytułu realizacji zobowiązań do zapłaty, w przypadku przymusowej restrukturyzacji, spełnienia warunku gwarancji lub restrukturyzacji kas. Wartość zobowiązań do zapłaty na dany fundusz ustala się każdorazowo według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez BFG decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania takich środków. Dzień wezwania do zapłaty przez BFG nie musi być tożsamy z dniem wszczęcia przymusowej restrukturyzacji. Dlatego też konieczne jest posługiwanie się możliwie aktualnymi danymi.

Analogiczne przepisy zostały przewidziane wobec sektora kas (**art. 305 ust. 3a, 4b, 4c, 4d i 4e**).

Zmiana w **art. 305 ust. 2a** jest zmianą porządkową i obejmuje dodanie słowa „banków” w ostatnim zdaniu przepisu. Wskazane doprecyzowanie eliminuje wątpliwość, jaki fundusz gwarancyjny jest objęty zakresem tego przepisu. Skierowanie wezwania dotyczyć będzie części środków do wniesienia przez banki, gwarantując równocześnie, że ich wartość będzie ustalona na dzień spełnienia warunku gwarancji (wypłaty depozytów). Przepis stanowi uszczegółowienie art. 305 ust. 2.

Zmiana **art. 305 ust. 7** ma na celu doprecyzowanie rozwiązań związanych z przekazywaniem BFG zabezpieczeń zobowiązań do zapłaty.

Zmiana **art. 308 ust. 1** zapewni, że obowiązki i uprawnienia wynikające z tego przepisu powinny dotyczyć jedynie państw będących członkami Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Zmiana **art. 315 ust. 2** ma na celu rozszerzenie obszaru działalności BFG o możliwość uczestniczenia w systemie rozliczeniowym prowadzonym przez izbę rozliczeniową lub inny podmiot rozliczający w celu dokonywania rozliczeń instrumentów finansowych. Dążenie przez uczestników rynku kapitałowego do dokonywania rozliczeń poprzez CCP będzie wymuszało na BFG, w niedalekiej przyszłości, przeprowadzanie rozliczeń nie tylko transakcji warunkowych typu *repo* czy *buy/sell back*, ale również transakcji sprzedaży lub kupna poprzez centralnego kontrahenta. W świetle obecnie obowiązujących regulacji ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, uczestnikiem systemu rozrachunku lub rozliczeń prowadzonych przez spółkę zależną KDPW mogą być tylko podmioty wskazane w art. 51 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

BFG nie jest podmiotem, który zgodnie z literalnym brzmieniem tego przepisu mógłby być uczestnikiem systemu rozrachunku czy rozliczeń. Jako przepis szczególny w tym zakresie należy uznać art. 315 ust. 2 ustawy o BFG, który stanowi o możliwości posiadania przez BFG rachunku papierów wartościowych w KDPW. W związku z tym, że BFG jest podmiotem odpowiedzialnym za system gwarantowania depozytów oraz organem przymusowej restrukturyzacji, nie powinien w ramach rozliczeń transakcji przez CCP korzystać z usług innych uczestników rozliczających, lecz powinien mieć możliwość dokonywania takich

rozliczeń bezpośrednio jako uczestnik rozliczający. Obecne przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie dają jednak takiej możliwości.

Przepis art. 315 ustawy o BFG określa rodzaje rachunków, na których BFG gromadzi środki pieniężne, tj. rachunki bieżące, wyodrębnione oraz rachunki lokat w Narodowym Banku Polskim, a także rachunki bankowe w Banku Gospodarstwa Krajowego (otwierane w celu dokonywania lokat w formie depozytu u Ministra Finansów). Ponadto BFG może posiadać rachunki papierów wartościowych w KDPW, Narodowym Banku Polskim, banku lub domu maklerskim oraz może posiadać rachunki pieniężne w celu dokonywania rozliczeń oraz posiadać rachunki papierów wartościowych w zagranicznej izbie rozliczeniowej i rachunek bankowy do przeprowadzania rozliczeń z tym związanych. Biorąc pod uwagę rozwój rynku finansowego w Polsce w kierunku zwiększenia jego transparentności (określonym przez Ministra Finansów w Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego), zmiany ustawowe powinny mieć na celu zapewnienie BFG długookresowego uczestnictwa w rynku finansowym. Wymaga to przeprowadzenia zmiany regulacji ustawowych w kierunku możliwości rozliczania transakcji warunkowych przy wykorzystaniu instytucji typu „central counterparty”, np. KDPW_CCP S.A., który jest odrębnym podmiotem w stosunku do KDPW.

Zmiana **art. 320 ust. 4 pkt 1** polega na dodaniu Krajowej Izby Rozliczeniowej (KIR) do listy instytucji, którym BFG może przekazywać informacje stanowiące tajemnicę zawodową. Poprawka ma na celu uproszczenie procedury powiadamiania o działaniach w ramach przymusowej restrukturyzacji, w której KIR każdorazowo bierze udział, dokonując rozliczeń „pieniądza w drodze” i przekazując go do właściwego podmiotu, w dacie określonej w dyspozycji.

Zmiana w **art. 320 ust. 4 pkt 2** rozszerza katalog podmiotów, którym można udostępnić dane objęte tajemnicą zawodową, zgodnie z regulacjami funkcjonującymi w ramach struktur międzynarodowych, o organy wchodzące w skład kolegiów przymusowej restrukturyzacji i grup zarządzania kryzysowego spoza UE. Przepis umożliwi BFG prowadzenie efektywnej współpracy z organami wchodzącymi w skład kolegiów przymusowej restrukturyzacji i grup zarządzania kryzysowego spoza UE w zakresie planowania przymusowej restrukturyzacji wobec grup transgranicznych obecnych na terytorium RP. Stworzy to możliwość wymiany

informacji stanowiących tajemnicę zawodową z niektórymi członkami kolegów przymusowej restrukturyzacji oraz członkami Grup Zarządzania Kryzysowego (powoływanymi dla banków o globalnym znaczeniu systemowym, tzw. G-SIB), których nie można obecnie zakwalifikować jako jednego z podmiotów wskazanych w art. 320 ust. 4.

Dodanie w **art. 320 w ust. 4 pkt 6a** ma na celu wyłączenie z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przez BFG w zakresie niezbędnym do zawarcia i wykonania umów dotyczących zbycia akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań. Jest to jednoznaczne rozstrzygnięcie kwestii możliwości przekazywania informacji w zakresie niezbędnym do zawarcia i wykonania określonych umów podmiotom zainteresowanym nabyciem akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań, a także zmaksymalizowanie skuteczności działań BFG w ramach wykonywanych przezeń ustawowych zadań, przy jednoczesnym zapewnieniu maksymalnej dyskrecji i ochrony informacji stanowiących tajemnicę zawodową BFG. Ustawa o BFG w obecnym brzmieniu nie przewiduje możliwości przekazywania informacji stanowiących tajemnicę zawodową BFG podmiotowi zainteresowanemu nabyciem akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań. Przepis art. 320 ust. 4 w punkcie 6 przewiduje możliwość przekazywania informacji podmiotowi zainteresowanemu przejęciem przedsiębiorstwa podmiotu, wobec którego może zostać wszczęta przymusowa restrukturyzacja lub wobec którego już została wszczęta przymusowa restrukturyzacja, jednakże nie przewiduje analogicznej możliwości przekazywania informacji podmiotowi zainteresowanemu przejęciem akcji, przedsiębiorstwa albo praw majątkowych lub zobowiązań instytucji pomostowej, czyli jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

Dodanie **art. 320a** ma na celu jednoznaczne rozstrzygnięcie kwestii możliwości przekazywania przez BFG informacji stanowiących tajemnicę bankową, tajemnicę zawodową SKOK, a także tajemnicę, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przy jednoczesnym uregulowaniu zakresu przekazywanych przez BFG informacji, tj. przekazywania informacji jedynie w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonania czynności przez podmioty objęte

wyłączeniami, o których mowa w projektowanym art. 320a. Tajemnice, o których mowa tj. tajemnica bankowa, tajemnica SKOK, a także tajemnica, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi są niezwykle istotnymi mechanizmami prawnymi, zabezpieczającymi w szczególności zaufanie klientów do instytucji zaufania publicznego, jakimi są banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, a także podmioty dokonujące czynności związanych z obrotem instrumentami finansowymi, tym samym kwestie z nimi związane powinny być jednoznacznie rozstrzygnięte.

Zmiana **art. 330 ust. 1** przewiduje, że BFG będzie wyposażony w uprawnienie do żądania dodatkowych wyjaśnień dotyczących informacji uzyskiwanych od podmiotów zobowiązanych do wdrożenia planu naprawy, przygotowania planu postępowania naprawczego i podmiotów, wobec których podjęto działania wczesnej interwencji, lub ustanowiono w nich zarząd komisaryczny lub zarządcę komisarycznego.

Zmiana ma na celu doprecyzowanie dotychczasowych przepisów w celu wyeliminowania potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych w zakresie współpracy BFG i podmiotu, do którego zostało skierowane wezwanie od przekazania danych określonych rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu, trybu i terminu przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji niezbędnych do realizacji jego zadań oraz sposobu weryfikacji prawidłowości przekazywanych informacji (Dz. U. poz. 1710). Zgodnie z ww. rozporządzeniem BFG jest uprawniony do uzyskania od podmiotu informacji określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia w terminie nie dłuższym niż 7 dni roboczych od otrzymania wezwania oraz, w przypadku stwierdzenia niespójności lub niezgodności otrzymanych danych, BFG jest uprawniony do wezwania podmiotu do ich usunięcia w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania. W celu zapewnienia BFG możliwości poprawnej analizy otrzymanych informacji, przepis umożliwia zobowiązanie podmiotu do dalszej współpracy w zakresie przekazanych danych na podstawie art. 330 ust. 1, jako szczególny przypadek uprawnienia BFG do uzyskiwania informacji niezbędnych do realizacji jego zadań.

Dodawany **art. 330 ust. 3a** reguluje uprawnienie BFG do uzyskania informacji niezbędnych do realizacji zadań BFG w zakresie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiotu w restrukturyzacji lub umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji. Do realizacji tych zadań niezbędne jest posiadanie przez BFG szczegółowych i aktualnych informacji dotyczących liczby papierów wartościowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych na dzień wskazany przez BFG oraz danych umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych. Podmiotami zobowiązanymi będą KDPW, spółka, której KDPW przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a także uczestnicy KDPW.

Dodawany **art. 330 ust. 3b** reguluje uprawnienie BFG do uzyskania od KDPW lub spółki, której KDPW przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, informacji niezbędnych do wykonania ustawowych zadań BFG, w szczególności informacji umożliwiających identyfikację uczestników KDPW prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze. Przepis ma m.in. umożliwić BFG kierowanie żądań, o których mowa w ust. 3a, także bezpośrednio do uczestników KDPW.

Zmieniany **art. 330 ust. 8** umożliwi BFG ograniczenie zakresu wymaganych i przekazanych informacji od podmiotów, które nie są podmiotami znaczącymi, lub nie zostały zidentyfikowane lub uznane za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym. Na podstawie obecnych przepisów BFG może jedynie całkowicie zwolnić podmioty z konieczności przedstawiania informacji niezbędnych do realizacji zadań BFG – ograniczenie zakresu tych danych jest środkiem bardziej proporcjonalnym.

Zmiana w **art. 330 ust. 9** umożliwi prawidłowy przepływ informacji między BFG a Ministrem Finansów za pośrednictwem członka Rady BFG – przedstawiciela ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Rozszerzeniu ulega także katalog podmiotów, którym członkowie Rady BFG mogą przekazywać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach BFG, o pracownikach NBP i

pracowników UKNF. Zmiana ma na celu usprawnienie procedury informowania tych podmiotów o kluczowych wnioskach z podejmowanych działań.

Dodawany **art. 330 ust. 10** wprowadza gwarancje dotyczące tajemnicy zawodowej – zakazuje ujawniania tego rodzaju informacji członkom Rady BFG i pracownikom urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych także po ustaniu stosunku pracy.

Dodawany **art. 334 ust. 7** stanowi przepis sankcjonujący egzekwowanie obowiązków informacyjnych określonych w art. 330 ust. 1 oraz stosowności proponowanych przepisów art. 140 ust. 5 towarzyszy zapatrywanie, że niezbędne jest także wprowadzenie odpowiednich sankcji.

Dodanie **art. 369 ust. 20** ma na celu doprecyzowanie obowiązku spoczywającego na podmiocie przejmującym podmiot w ramach przymusowej restrukturyzacji, w tym portfel depozytów. Podmiot przejmujący w ramach następstwa prawnego będzie zobowiązany do utworzenia, zmiany i utrzymywania funduszu przeznaczonego na ochronę środków gwarantowanych, w zakresie proporcjonalnej do sumy środków depozytów podlegających ochronie. Podmiot będzie zatem zobowiązany do uiszczania składek lub zobowiązań do zapłaty.

2) **Art. 2 projektu – zmiany w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych**

Zmiana brzmienia **art. 16 ust 1 pkt 58** ma na celu osiągnięcie neutralności podatkowej dla środków finansowych przeznaczonych na zapłatę za przeniesienie praw udziałowych przejmowanego podmiotu, o którym mowa w art. 19d ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

Dodawany w **art. 17 ust. 1 pkt 56b** ma na celu rozszerzenie zwolnienia podatkowego („wolne od podatku są”) na otrzymane przez podmiot przejmujący środki finansowe przeznaczone na zapłatę za przeniesienie praw udziałowych przejmowanego podmiotu, o którym mowa w art. 19d ust. 1 ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej. Powyższa regulacja ma na celu wprowadzenia „zwolnienia” podatkowego w sytuacji zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej w postaci tymczasowego przejęcia instytucji i instytucji finansowej przez Skarb Państwa oraz

konieczności udzielenia przez Skarb Państwa wsparcia finansowego podmiotowi przejmującemu.

3) Art. 3 projektu – zmiany w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym

Dodawany w **art. 45 ust. 1¹** dotyczy dokonywania wpisu do KRS z urzędu, w przypadku decyzji BFG o podwyższeniu lub obniżeniu kapitału zakładowego związanej z przeprowadzeniem umorzenia lub konwersji oraz w przypadku decyzji ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o przeniesieniu praw udziałowych w zakresie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

Skutek prawny decyzji BFG będzie wywoływany z chwilą przekazania podmiotowi poddanego przymusowej restrukturyzacji odpisu decyzji, a w przypadku pozostałych podmiotów z chwilą ogłoszenia na stronie BFG.

4) Art. 4 projektu – zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa

Dodawany **art. 93 § 4** ma na celu uregulowanie następstw podatkowych sukcesji uniwersalnej banku przejmującego inny bank albo kasę przejmowaną przez inną kasę lub inny bank (instytucję kredytową). Przejęcie, zgodnie z przepisami ustawy – Prawo bankowe i ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, oznacza wstąpienie podmiotu przejmującego we wszystkie prawa i obowiązki przejmowanych banku lub kasy, dochodzi przy tym do wykreślenia przejmowanego banku lub kasy z KRS.

Następstwo prawne w ramach prawa podatkowego najczęściej przybiera postać sukcesji uniwersalnej i dotyczy głównie ciężarów ciążących na podatniku w związku z koniecznością wykonania zobowiązań podatkowych poprzednika prawnego jako dłużnika podatkowego. Sukcesja podatkowa w niektórych przypadkach oznacza jednak również prawo do korzystania przez następcę prawnego z uprawnień związanych z wykonaniem zobowiązań podatkowych. Przyjęta formuła obowiązującego art. 93 Ordynacji podatkowej nie przewiduje odwoływania się do odrębnych przepisów regulujących ustrój poszczególnych podmiotów prawnych i kreujących następstwo prawne.

Stosownie do art. 176 ust. 1 oraz 191 ust. 1 ustawy o BFG, z dniem określonym w decyzji BFG, odpowiednio, podmiot przejmujący albo instytucja pomostowa, wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i związanych z nimi zobowiązań, w tym do postępowań sądowych.

Zgodnie z art. 176 ust. 4 i art. 191 ust. 3 ustawy o BFG, odpowiednio, na podmiot przejmujący albo instytucję pomostową, z dniem określonym w decyzji BFG, przechodzą zezwolenia, koncesje oraz ulgi, które zostały przyznane podmiotowi w restrukturyzacji na podstawie przepisów obowiązujących na terytorium RP w związku z jego utworzeniem lub działalnością, o ile odrębne przepisy lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi nie stanowią inaczej. Z kolei z art. 74i ust. 2 zdanie drugie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych wynika, że w przypadku przejęcia przez kasę przejmującą, bank krajowy przejmujący albo instytucję kredytową wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy przejmującej, następstwo prawne ogranicza się do przejmowanych praw majątkowych i zobowiązań.

5) Art. 5 projektu – zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim

Zmiana w **art. 39** uwzględnia szczególną sytuację podmiotu w restrukturyzacji oraz instytucji pomostowej w kontekście wymogu utrzymywania rezerwy obowiązkowej, o którym mowa w art. 39 ustawy o Narodowym Banku Polskim. Obecne brzmienie tego przepisu umożliwia Zarządowi NBP zwolnienie banku z obowiązku utrzymywania rezerwy obowiązkowej w okresie wdrażania planu naprawy banku, a w przypadku kasy – w okresie realizacji programu postępowania naprawczego. Zasadne jest zastosowanie analogicznego rozwiązania wobec podmiotów w przymusowej restrukturyzacji oraz instytucji pomostowej, które mogą napotkać trudności w utrzymaniu rezerwy obowiązkowej w czasie przymusowej restrukturyzacji.

Dodawany **art. 43a** wynika z charakteru kredytu refinansowego, o którym mowa w art. 42 ustawy o Narodowym Banku Polskim, oraz kredytu krótkoterminowego, o którym mowa w art. 43 tej ustawy. Kredyt refinansowy może zostać udzielony bankowi w celu uzupełnienia jego zasobów pieniężnych, jak również dla wdrożenia planu naprawy banku. Kredyt ten, odmiennie niż kredyt, który jest oferowany przez

banki komercyjne, jest udzielany na krótki termin. W przypadku przedstawienia przez bank zabezpieczenia z przelewu wierzytelności hipotecznych lub wierzytelności zabezpieczonych zastawami rejestrowymi, ze względu na dużą liczbę wierzytelności wymaganą do zabezpieczenia spłaty kredytu oraz z uwagi na czas trwania postępowania wieczystoksięgowego i wpisu do rejestru zastawów, zabezpieczenie może nie zostać skutecznie ustanowione przed upływem terminu, na który kredyt został udzielony. W praktyce oznacza to, że wskazane przyczyny formalnoprawne mogą utrudniać lub uniemożliwiać wykonywanie ustawowych zadań Narodowego Banku Polskiego, w tym przez ograniczenie zdolności banków do uzyskania kredytu refinansowego w sytuacji zagrożenia stabilności systemu finansowego.

Wyłączenie zastosowania art. 79 ust. 1 zdanie drugie ustawy o księgach wieczystych i hipotece, który przewiduje konstytutywny charakter wpisu do księgi wieczystej, nie naruszy zasady pewności obrotu cywilnoprawnego wierzytelnościami z uwagi na wyjątkowy charakter proponowanego rozwiązania, pozycję ustrojową Narodowego Banku Polskiego jako banku centralnego oraz statusu banku komercyjnego będącego podmiotem nadzorowanym, którego działalność jest regulowana. Podobnie należy odnieść się do wyłączenia art. 17 ust. 1 zdanie drugie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów.

Ponadto, ochronę interesów dłużnika rzeczowego zapewnia art. 43a ust. 2. Mianowicie sytuacja prawna dłużnika rzeczowego na skutek ww. przelewu wierzytelności nie ulegnie zmianie do chwili ujawnienia cesjonariusza w odpowiednim rejestrze. W razie wygaśnięcia hipoteki albo zastawu rejestrowego przed ujawnieniem cesjonariusza w odpowiednim rejestrze, cedent obowiązany jest dokonać wszelkich czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej albo zastawu rejestrowego z rejestrów zastawów. Oznacza to, że cesjonariusz musi wydać dokument mogący stanowić podstawę wykreślenia hipoteki albo zastawu rejestrowego.

6) Art. 6 projektu – zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe

Dodanie w **art. 104 ust. 2 pkt 13** umożliwia NBP udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową Bankowi Gospodarstwa Krajowego w zakresie, jaki jest niezbędny do zawarcia i wykonania umowy, o której mowa w art. 43a ust. 4 ustawy

o Narodowym Banku Polskim. Zmiana usprawni współpracę między tymi instytucjami.

Zmiana w **art. 106d ust. 1 i art. 106e** umożliwi systemom ochrony instytucjonalnej przetwarzanie danych objętych tajemnicą bankową w określonych przypadkach. Zmianę wprowadzono z uwagi na rolę systemów ochrony instytucjonalnej, jaką jest zapewnienie płynności i wypłacalności każdego z uczestników. Dostęp do informacji powinien ograniczyć ryzyko oraz straty wynikające z występowania podobnych zdarzeń w banku zrzeszającym oraz bankach spółdzielczych.

Zmiana w art. 106d ust. 1 polega także na rozszerzeniu katalogu podmiotów uprawnionych do przetwarzania i wzajemnego udostępniania informacji, w tym informacji objętych tajemnicą bankową, o instytucje finansowe, których podstawowa działalność polega na świadczeniu usług faktoringowych. Zmiana wynika m.in. z faktu, że instytucje finansowe, których podstawowa działalność polega na świadczeniu usług faktoringowych, zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu są instytucjami obowiązаныmi i spoczywają na nich szczególne obowiązki w zakresie oceny ryzyka, ustalania beneficjenta rzeczywistego, weryfikowania oraz raportowania podejrzanych transakcji. Zmiana przyczyni się do zwiększenia możliwości oceny wiarygodności klientów poszukujących finansowania.

Zmiana **art. 141q ust. 4** przedłuża termin przedstawienia przez BFG opinii w sprawie przewidywanego wpływu wykonania planu naprawy na przymusową restrukturyzację. Termin 21 dni roboczych zapewni BFG możliwość przeprowadzenia kompleksowej oceny.

Dodawany **art. 142 ust. 3 pkt 9** umożliwi w ramach nadzorczych środków wczesnej interwencji, nakazanie przez KNF określenia przez bank środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy oraz sporządzenie programu działania w celu ich rozwiązania, z harmonogramem jego wdrożenia. Przepis ten uzupełnia dotychczasowy katalog działań obejmujących plan naprawy, kwestie kadrowe, strukturę organizacyjną, strategię biznesową i niewłaściwą politykę wynagradzania o kwestie, które mogą wynikać z innych okoliczności, np. o charakterze technicznym.

7) Art. 7 projektu – zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami

Zmiana w **art. 1 pkt 6–10 i 19 oraz art. 16 ust. 2** polega na zastąpieniu pojęcia partnera centralnego określeniem „CCP”.

Dodanie w **art. 1 pkt 20** stanowi zmianę redakcyjną (wprowadzenie skrótu).

8) Art. 8 projektu – zmiany w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej

Dodawany w **art. 5 ust. 2b** wprowadza ograniczenie w zakresie niektórych czynności związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, tj. przeprowadzenia oszacowania lub wyceny, powierzenia podmiotowi zarządzania prawami udziałowymi lub świadczenia usług doradczych. Realizacja uprawnień z zakresu rządowych instrumentów finansowych, ze względu na skalę i zakres stosowanego instrumentu, nie może podlegać ograniczeniom analogicznie do procesu przymusowej restrukturyzacji, w ramach której przewidziany został tryb udzielania informacji po zakończeniu procesu.

9) Art. 9 projektu – zmiany w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

Zmiana w **art. 28 § 3** wiąże się z dodaniem art. 30a w ustawie o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej – zawiadomienie Prokuraturii o sprawie sądowo-administracyjnej będzie mogło nastąpić z inicjatywy sądu, przed którym toczy się postępowanie. Sąd zawiadomi Prokuratorę Generalną, jeżeli – w jego ocenie – w danej sprawie może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej.

10) Art. 10 projektu – zmiany w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe

Dodawany **art. 426 ust. 2a** określa sposób i tryb wyboru banku w charakterze syndyka w postępowaniu upadłościowym innego banku. Wniosek KNF albo BFG będzie zawierał ograniczenie do dwóch banków, które mogą w sposób najbardziej właściwy przeprowadzić takie działania. Syndyk banku, ze względu na specyfikę i rolę w systemie finansowym tych podmiotów, powinien posiadać nie tylko

teoretyczną, ale przede wszystkim praktyczną znajomość ich organizacji oraz zasad działalności, a także możliwości, w szczególności logistyczne, wszechstronnego i niezakłóconego poprowadzenia wszystkich procesów związanych z wszczętym postępowaniem upadłościowym.

Zgodnie z dodawanym **art. 427 ust. 1b** przed ogłoszeniem upadłości banku sąd wysłucha, co do podstaw ogłoszenia upadłości oraz osoby syndyka, przedstawicieli banków, z których jeden może zostać ustalony syndykiem.

W zmienianym **art. 427 ust. 3** wprowadza wyraźną podstawę prawną do ustanowienia banku jako syndyka banku. Warunkiem jest uprzednie uzyskanie pozytywnej opinii KNF oraz BFG, z uwagi na pełnione przez te podmioty zadania. Wniosek nie jest opiniowany przez podmiot, który z nim wystąpił, z uwagi na fakt, że z takimi wnioskami może wystąpić wyłącznie KNF oraz BFG. Intencją tej zmiany jest także zapewnienie realnego wpływu KNF lub BFG na osobę syndyka.

W zmienianym **art. 440 ust. 2 pkt 6** precyzuje się, że wymogiem dotyczącym wartości nominalnej jednej obligacji nie niższej niż 400 000 zł lub równowartość tej kwoty są objęte także instrumenty dłużne lub instrumenty wywołujących analogiczne skutki prawne. Obecne brzmienie art. 440 ust. 2 pkt 6 lit. d ogranicza możliwość zakwalifikowania do tej kategorii jedynie obligacji. Zobowiązania, które mogą być zaliczane do zobowiązań kwalifikowanych na podstawie rozporządzenia CRR, nie tylko obligacje, powinny być zaliczane do kategorii 6. Dlatego katalog należności kwalifikujących się do kategorii 6 obejmie – poza obligacjami – także instrumenty dłużne wykazujące właściwości zbywalności wierzytelności oraz instrumenty wywołujące skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych.

Zmiana w **art. 440 ust. 3** przewiduje, że sąd oddala wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie tych kosztów.

Dodawany **art. 441a** dotyczy działania banku albo kasy jako syndyka w ramach postępowania upadłościowego innej kasy. Przyjęte rozwiązania są analogiczne jak w art. 426 ust. 2a, z tym że syndykiem kasy może być kasa albo bank.

11) Art. 11 projektu – zmiany w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego

W art. 3 dodaje się ust. 1g tj. w sytuacji wskazania Banku Gospodarstwa Krajowego jako podmiotu przejmującego prawa udziałowe podmiotu przejmowanego za pomocą instrumentu tymczasowej własności publicznej należy mieć na uwadze rolę BGK we wspieraniu rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz realizacji zadań sektora publicznego. Z tego względu niezbędna jest ochrona stabilności finansowej Banku, aby mógł sprawnie realizować swoją misję. Kluczowe jest zatem zapewnienie postrzegania BGK jako instytucji stabilnej finansowo, w szczególności z punktu widzenia instytucji rynku finansowego, nabywców obligacji oraz agencji ratingowych. Z tego względu w przypadku przejęcia przez BGK podmiotu przejmowanego zostaje wobec niego wyłączona konsolidacja ostrożnościowa, o której mowa w art. 11–24 rozporządzenia 575/2013, co będzie istotnym elementem wskazanej ochrony Banku Gospodarstwa Krajowego.

12) Art. 12 projektu – zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług

Zmiana w art. 43 w ust. 1 w pkt 12 w lit. f jest kontynuacją zmian uspojnających siatkę pojęciową związaną z zastąpieniem pojęcia „partner centralny” określeniem „CCP”.

13) Art. 13 projektu – zmiany w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych

W dodawanym art. 2 ust. 1 pkt 14 rozszerza się katalog podmiotów przyjmujących zabezpieczenia finansowe o BFG.

Dodanie w art. 2 ust. 3 pkt 3 ma na celu rozszerzenie katalogu przypadków, w których nie stosuje się przepisów ustawy o przypadek, gdy ustanawiającym zabezpieczenie finansowe jest BFG a dłużnikiem jest konsument z tytułu zawartej umowy o kredyt konsumencki. Z uwagi na częste występowanie takich sytuacji na rynku finansowym i konieczność usprawnienia procesu przymusowej restrukturyzacji, dodano regulację rozszerzającą kompetencje BFG w tym zakresie. W przypadku utraty płynności przez bank w restrukturyzacji lub instytucję pomostową możliwość udostępnienia środków na zabezpieczenie tej płynności powinno ograniczyć kluczowe ryzyko, bez zabezpieczenia którego przeprowadzenie

przymusowej restrukturyzacji może okazać się niemożliwe. Konieczność realizacji zabezpieczenia pojawi się w przypadku braku skuteczności przymusowej restrukturyzacji, której konsekwencją będzie upadłość podmiotu w restrukturyzacji, a realizacja zabezpieczenia nastąpi za pośrednictwem syndyka masy upadłości.

Istnieje szereg banków, w przypadku których kredyty konsumenckie stanowią istotną część ich aktywów. W przypadku przymusowej restrukturyzacji tych banków nie będzie możliwe odpowiednie zabezpieczenie pożyczki płynnościowej bez możliwości objęcia tym zabezpieczeniem również portfela kredytów konsumenckich. W przepisie wskazano warunek możliwego skorzystania z tego portfela w razie braku innych skutecznych możliwości przywrócenia płynności płatniczej.

14) Art. 14 projektu – zmiany w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym

Art. 1 ust. 2 pkt 9 zmieniany jest z uwagi na wejście w życie zmiany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w *sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (BMR)* (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.). Zgodnie z art. 23b ust. 7 przywołanego powyżej rozporządzenia powstała konieczność wskazania właściwego organu uprawnionego do dokonania oceny reprezentatywności zamiennika wskaźnika referencyjnego, o której mowa w art. 23b ust. 5 lit. a.

Dodaje się **art. 3ba i art. 3bb**, mając na uwadze możliwość transgranicznej dystrybucji instrumentów, które wypełniają definicję detalicznego produktu zbiorowego inwestowania (PRIIP), o którym mowa w rozporządzeniu 1286/2014, w tym instrumentów emitowanych na podstawie przepisów innego państwa członkowskiego, odpowiadających zobowiązaniom kwalifikowalnym lub instrumentom kapitałowym w rozumieniu projektu ustawy (ustawy o BFG), niezbędne jest uregulowanie zasad dopuszczalności stosowania innego języka niż język urzędowy, w którym sporządzany jest dokument zawierający kluczowe informacje (KID) dla tego PRIIP.

Artykuł 7 rozporządzenia 1286/2014 dopuszcza sporządzenie dokumentu zawierającego kluczowe informacje w języku innym niż język urzędowy obowiązujący na terytorium danego państwa członkowskiego, zaakceptowanym przez właściwe organy tego państwa członkowskiego. Przedmiotowa akceptacja powinna przybrać pewną formę prawną, rozporządzenie nie wskazuje jednak jakiego rodzaju. Aktualnie obowiązujące przepisy w ustawodawstwie polskim nie zawierają żadnej podstawy prawnej dla KNF, aby akceptowała lub dopuszczała KID w języku obcym. W konsekwencji KID musi być sporządzony w języku polskim.

Konieczne jest wprowadzenie do przepisów ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym kompetencji dla KNF do wydania decyzji generalnej określającej inne dopuszczalne języki KID.

Dodatkowo konieczne jest wprowadzenie w przepisach rangi ustawowej wymogu udokumentowania znajomości języka obcego w jakim sporządzono KID w formie przyjęcia oświadczenia inwestora, że posługuje się tym językiem w stopniu umożliwiającym mu zrozumienie treści zawartej w KID. Oświadczenie takie powinno być składane jedynie raz, tj. przed zawarciem pierwszej transakcji w odniesieniu do PRIP sporządzonego w danym języku obcym. Jeżeli KID dla innego PRIP w ramach tego samego podmiotu sprzedającego lub doradzającego sporządzony jest w tym samym obcym języku, inwestor nie powinien być zobowiązany do składania ponownego oświadczenia.

Komisja będzie mogła w drodze decyzji uchylić obowiązującą decyzję w sprawie określenia dopuszczalnych języków KID, w przypadku gdy wymaga tego ochrona uzasadnionych interesów inwestorów lub konieczność zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.

Wprowadzenie możliwości sporządzania KID w innym języku niż język polski nie wpływa na stosowanie pozostałych zasad, na których polscy klienci mogą nabywać PRIP. Oznacza to w szczególności, że klient detaliczny, o którym mowa w proponowanym art. 3h ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym będzie mógł przystąpić do umowy, której przedmiotem jest zobowiązanie kwalifikowalne lub instrument kapitałowy, w tym obligacje warunkowo zamienne na akcje, jedynie wtedy, gdy kwota nominalna tego zobowiązania lub instrumentu kapitałowego nie jest niższa niż 100 000 euro albo równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie.

Dodawany **art. 3h ust. 1** ma na celu wprowadzenie możliwości zawierania umów dotyczących zobowiązań kwalifikowalnych między szeroko rozumianym sprzedawcą (emitentem) a klientem detalicznym. Przepis określa wymóg w zakresie minimalnej jednostkowej wartości nominalnej instrumentu na poziomie 400 tys. zł (równowartości tej kwoty w innej walucie przy kursie NBP)¹¹⁾. Nie jest to wartość wygórowana w przypadku transakcji zawieranych między profesjonalnymi podmiotami. Ustalenie takiego pułapu wartości nominalnej pozwala tym samym odstąpić od wymogu przeprowadzania dodatkowej oceny odpowiedności i adekwatności, wykraczającej poza wymaganą zgodnie z przepisami o obrocie instrumentami finansowymi. Zakresem przepisu zostały objęte instrumenty kwalifikowalne (zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają warunki określone w art. 97a–art. 97g lub art. 98 ust. 2g ustawy o BFG) oraz kapitał dodatkowy Tier I lub instrument Tier II. Jednocześnie w związku z tym, że wartość 400 tys. zł występuje obecnie m.in. w przypadku instrumentów *senior non-preferred* i nie jest zmieniana projektowanymi obecnie regulacjami, zasadne wydaje się przyjęcie kwoty 400 tys. zł jako minimalnej kwoty nominalnej dla pozostałych rodzajów instrumentów.

Zgodnie z dodawanym przepisem **art. 3h ust. 2**, KNF będzie uprawniony do nakładania, w drodze decyzji, sankcji administracyjnych i środków naprawczych, zgodnie z art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35).

Zgodnie z dodawanym **art. 3h ust. 2 pkt 1** KNF będzie mógł zakazać osobie oferującej klientowi detalicznemu zawarcie umowy zawierania lub pośredniczenia w

¹¹⁾ Powyższa wartość jest spójna z minimalną wartością nominalną określoną dla obligacji podporządkowanych uregulowaną w art. 22 ust. 2 z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach, projektowaną minimalną wartością nominalną instrumentów AT1, rekomendacją KNF z dnia 24 października 2017 r. dotyczącą podwyższenia wartości nominalnej obligacji podporządkowanej do kwoty co najmniej 400 000 zł, jak również z wprowadzoną w ramach nowelizacji BFG z początku 2019 r. zmianą do art. 440 ust. 2 pkt 6 Prawa upadłościowego, która przewidywała ograniczenie dla jednego instrumentu z długu nieuprzywilejowanego na poziomie 400 000 zł (obecną metodyką wyznaczania MREL).

zawieraniu umów z klientem detalicznym. Umożliwia to zaprzestanie niewłaściwej praktyki zawieraniem takich umów oraz powstrzymanie się od tego w przyszłości.

W dodawanym **art. 3h ust. 2 pkt 2** wśród sankcji, jakie może zastosować KNF, przewidziano również kary pieniężne.

W dodawanym **art. 3h ust. 3** określa się metodę ustalania skonsolidowanego rocznego przychodu dla podmiotów (osoba prawna, jednostka nieposiadająca osobowości prawnej), które sporządzają skonsolidowane sprawozdanie finansowe. Przepis umożliwi w takim wypadku, z uwagi na istniejące powiązania, określenie stosunku wysokości korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia w stosunku do całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego.

Dodawany **art. 3h ust. 4** zapewni natychmiastową wykonalność decyzji w przedmiocie sankcji administracyjnych, w celu zapewnienia ochrony innych uczestników obrotu. Nałożenie takich sankcji poprzedza szczegółowe postępowanie w sprawie naruszeń. Odwołanie możliwe jest w zakresie sądowo-administracyjnym.

Dodawany **art. 3h ust. 5** ma umożliwić ustalenie przez uczestników obrotu, czy osoba (firma) oferująca zawarcie umowy nie została wpisana na prowadzoną przez KNF listę osób, wobec których zostały zastosowane sankcje. Uczestnik obrotu będzie mógł zweryfikować, czy określona osoba (firma) nie łamie nałożonego zakazu. Imię i nazwisko osoby fizycznej nie będą podlegać ochronie na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.

Dodawany **art. 3h ust. 6** zapewni rozstrzygnięcie o naruszeniach administracyjnych oraz o publikowaniu danych osób wobec których przewidziano sankcje przez KNF jako organ kolegialny. Zapewni to wysoki poziom decyzyjny (bezpośrednia wypowiedź składu KNF) oraz gwarancję wydawania decyzji o sankcjach administracyjnych tylko w koniecznym zakresie.

Dodawany **art. 3h ust. 7** określa ramy czasowe publikacji na stronie KNF danych osoby, która dopuściła się naruszeń (5 lat).

Zgodnie z dodawanym **art. 3h ust. 8** decyzji o zastosowaniu środka nadzorczego może towarzyszyć decyzja w przedmiocie zobowiązania osoby doradzającej lub sprzedającej do bezpośredniego poinformowania inwestorów indywidualnych o rodzaju i wysokości nałożonego środka, organie właściwym do rozpatrzenia skargi

lub prawie wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym. Bezpośrednie poinformowanie rozumiane jest jako interakcja między klientem a sprzedawcą w celu wykluczenia ryzyka, w którym przekazanie informacji o rodzaju i wysokości nałożonego środka zostałyby wykonane w sposób pośredni, czyli przez publikację informacji na stronie internetowej.

Dodawany **art. 3i** jest konsekwencją zmiany brzmienia w art. 1 ust. 2 pkt 9 oraz wejścia w życie zmiany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (BMR) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.). Komisja Nadzoru Finansowego pełni już nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia BMR, a także posiada stosowne zasoby i doświadczenie, dlatego też wskazana jest jako instytucja właściwa do przeprowadzania tego typu oceny.

Zmiana w **art.19e ust. 1** wynika z konieczności określenia miejsca przeznaczenia wpływów z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez KNF zgodnie z dodawanym art. 3h ust. 2 pkt 2, podobnie jak inne tego typu kary nakładane przez KNF, także te zasilą Fundusz Edukacji Finansowej. Analogiczna zmiana została dokonana także w ustawie o Rzeczniku Finansowym – art. 43c ust. 1 pkt 1.

15) Art. 15 projektu – zmiany w ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym

Dodanie **art. 6 ust. 3–5** stanowi rozwiązanie odpowiadające art. 43a o Narodowym Banku Polskim. Celem tej regulacji jest zwiększenie zdolności banków komercyjnych do uzyskania wsparcia płynnościowego w sytuacji, w której jest to zasadne. Z kolei dodawane **ust. 6–11** mają na celu optymalne zabezpieczenie zwrotu do:

- 1) budżetu państwa środków publicznych wydatkowanych z tytułu udzielenia gwarancji spłaty kredytu refinansowego w rozumieniu art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim;
- 2) Narodowego Banku Polskiego kwot wydatkowanych z tytułu udzielenia kredytu, o którym mowa w pkt 1.

16) Art. 16 projektu – zmiany w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej

Nowe brzmienie **art. 19a ust. 1** zmienia podmiot uprawniony do zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej i nadaje te uprawnienie Zarządowi Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w przypadku wystąpienia kryzysu systemowego. Zarząd Bankowego Funduszu Gwarancyjnego może wydać decyzję o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej jedynie po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, opinii Narodowego Banku Polskiego i Prezesa Komisji Nadzoru Finansowego.

Zmieniane brzmienie **art. 19a ust. 2** ujednolica brzmienie przepisu zgodnie z art. 37 ust. 10 BRRD oraz stanowi rzeczywistą podstawę do zastosowania rządowych instrumentów stabilności finansowej.

Zmiana w **art. 19a ust. 3** ma na celu podkreślenie i unormowanie w procesie zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji udziału ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, który – z uwagi na swoją pozycję w strukturze administracji państwowej – powinien decydować o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Przepis ten nakłada również obowiązek przekazania kopii tego wniosku do Prezesa Rady Ministrów oraz ministra właściwego do spraw aktywów państwowych. Powodem jest fakt, iż na kolejnych etapach, na podstawie przepisów szczególnych określających zasady zarządzania mieniem państwowym czy nadzoru nad państwowymi osobami prawnymi, udział ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, czy Prezesa Rady Ministrów będzie niezbędny w procesie zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Możliwie najwcześniejsze zaangażowanie Prezesa Rady Ministrów i ministra właściwego do spraw aktywów państwowych zwiększy również szybkość i ekonomikę całego procesu, a tym samym szansę jego powodzenia. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 735, z późn. zm.) minister właściwy do spraw aktywów państwowych wykonuje prawa z akcji należących do Skarbu Państwa, łącznie z wynikającymi z nich prawami osobistymi albo indywidualnymi, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

W **art. 19a** dodaje się **ust. 4** precyzujący sposób podejmowania przez Zarząd Bankowego Funduszu Gwarancyjnego decyzji o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Decyzja będzie podejmowana po wyrażeniu zgody na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej są instrumentem ostatecznym, wyjątkowym, skutkującym aktywnym udziałem Skarbu Państwa w sektorze bankowym, oraz rozbudowanymi uprawnieniami Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Z tego względu projektodawca uznał, że zgoda na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej przez ministra do spraw instytucji finansowych jest niezbędna. Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje również kopię tej decyzji Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.

Zmiany w **art. 19a ust. 5** mają na celu zapewnienie proceduralnych ram prawnych oraz zasad dotyczących stosowanej procedury administracyjnej w zakresie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Ograniczono w niezbędnym, minimalnym zakresie stosowanie przepisów postępowania administracyjnego oraz przepisów o zaskarżaniu decyzji do sądu administracyjnego. Rozwiązanie takie nie jest rozwiązaniem nieznanym w polskim systemie prawnym, funkcjonuje np. w odniesieniu do decyzji wydawanych przez uczelnie wyższe na podstawie przepisów (art. 48) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, oraz do decyzji wydawanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny na podstawie przepisów (art. 11 ust. 5) ustawy o BFG. Poszerzony katalog wyłączeń k.p.a. w odniesieniu do decyzji, o której mowa w art. 19a ust 4 jest niezbędny do skutecznej realizacji rządowego instrumentu stabilizacji finansowej. Należy podkreślić, iż wprowadzane przepisy regulują sytuację wyjątkową, dopuszczalną tylko wówczas, gdy realizacja wydanej decyzji, o której mowa w art. 19a ust 4 ma zapobiec niebezpieczeństwu dla rynku finansowego przy jednoczesnym maksymalnym uwzględnieniu gwarancji procesowych stron oraz zasad dotyczących stosowanej procedury administracyjnej. Poszerzony katalog wyłączeń k.p.a. jest również analogiczny z wyłączeniami zaproponowanymi w przymusowej restrukturyzacji.

- wyłączenie art. 9 i art. 73 k.p.a. jest konsekwencją obecnych wyłączeń, tj. art. 10, art. 61 § 4, art. 78, art. 79 i art. 81 k.p.a. Zasada udzielania informacji oraz prawo

- wglądu do akt postępowania służą realizacji wyłączonej w ramach obecnych przepisów zasady czynnego udziału strony w postępowaniu. Ponadto odrębne przepisy (art. 317–330) regulują zasady i tryb przekazywania informacji,
- wyłączenie art. 13 k.p.a. ma na celu umożliwienie działań w związku z rozstrzygnięciami w sferze władczej. Zasada polubownego rozstrzygania kwestii spornych z uwagi na specyfikę procesu nie może zostać zastosowana, ponieważ na tym etapie nie są już możliwe do podjęcia działania nadzorcze lub działania podmiotu pozwalające we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością,
 - wyłączenie art. 35 § 2–5 k.p.a. ma na celu dostosowanie postępowania do specyfiki procesu. Postępowania administracyjne związane z przygotowaniem procesu przymusowej restrukturyzacji prowadzone przez BFG wymagają – ze względu na konieczność ustalenia rzeczywistej sytuacji rynkowej podmiotu krajowego i skutków o charakterze fiskalnym lub skutków o charakterze systemowym, jakie może wywołać planowana przymusowa restrukturyzacja – przeprowadzenia analiz, zgromadzenia danych oraz konsultacji i uzgodnień z właściwymi podmiotami. Konsekwencją powyższego jest odpowiednia specyfika postępowań także na gruncie zmienianej ustawy,
 - wyłączenie art. 36–38 k.p.a. ma na celu dostosowanie postępowania do specyfiki wykorzystania instrumentów stabilizacji finansowej, jako środka ostatecznego, który nie jest preferowaną opcją rozwiązania sytuacji banku, dlatego też nie jest właściwe antycypowanie terminu załatwienia sprawy w ramach przedmiotowego postępowania. Sytuacja banku powinna w miarę możliwości ulec poprawie w ramach środków nadzorczych albo środków sektora prywatnego. W konsekwencji powyższego, stronie nie jest przyznawane prawo do wniesienia ponaglenia. Pracownik z uwagi na brak określonego terminu do załatwienia sprawy nie może ponosić odpowiedzialności porządkowej, dyscyplinarnej albo innej,
 - wyłączenie art. 66a k.p.a. ma na celu, ze względu na wyjątkowość procesu, wyłączenie obowiązku sporządzania metryki sprawy. Nakład środków koniecznych do prowadzenia metryki sprawy jest nieproporcjonalny w stosunku do charakteru postępowania, którego nadrzędnym celem jest sprawność,
 - wyłączenie art. 105 § 2 k.p.a. ma na celu zapewnienie funkcjonowania regulacji, w ramach której umorzenie postępowania na wniosek strony, jako

bezzprzedmiotowego nie jest możliwe. Umorzyć postępowanie może w takim przypadku właściwy minister ,

- wyłączenie art. 106 k.p.a. jest wyłączeniem w zakresie współdziałania organów administracji publicznej analogicznymi z art. 11 ust. 5 ustawy o BFG,
- wyłączenie art. 109 k.p.a. ma na celu umożliwienie doręczania decyzji w inny sposób niż na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- wyłączenie art. 127–140 k.p.a. ma na celu wyłącznie możliwości odwołania od decyzji o zastosowaniu rządowego instrumentu stabilizacji finansowej, zapewniając ciągłość stosowania instrumentów oraz podejmowania działań związanych z przeciwdziałaniem skutkom kryzysu systemowego.

Artykuł ten wprowadza również, w zakresie nieuregulowanym do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 19a ust. 4, stosowanie przepisów z ustawy o BFG: art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4, 5, art. 104–106, art. 109 ust. 1–5 tej ustawy.

Proces zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej jest zasadniczo (w ramach wyjątkowych okoliczności związanych z przesłanką kryzysu systemowego oraz niepowodzeniem przymusowej restrukturyzacji) kontynuacją procesu przymusowej restrukturyzacji, dlatego muszą zostać wprowadzone co najmniej tożsame zasady procedowania jak dla Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w tym przypadku. Zakres wykorzystania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej (bezpieczeństwo finansowe) usprawiedliwia także ograniczenie praw strony (którą w procesie będzie podmiot, wobec którego stosuje się ten instrument). W celu uniknięcia nieuzasadnionego przedłużenia czy zahamowania procesu.

Należy podkreślić, że zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej jest działaniem w sytuacji wystąpienia kryzysu systemowego określonego w art. 2 pkt 16 zmienianej ustawy, zgodnie z kompetencjami Komitetu Stabilności Finansowej, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym. W przypadku kryzysu systemowego, sprawność i szybkość działania ma służyć zabezpieczeniu całej gospodarki, która w wyniku upadłości podmiotu, względem którego działania w ramach przymusowej

restrukturyzacji okazały się nieskuteczne, musiałyby zaabsorbować trudne do oszacowania konsekwencje.

Zmiany w **art. 19a ust. 6** mają na celu wyłączenie przepisów ustawy – Prawo bankowe.

Podmiot, na rzecz którego Bankowy Fundusz Gwarancyjny będzie dokonywał przeniesienia praw dotyczących zarządzania bankiem, nie będzie zobowiązany do dostosowania swojej działalności do wskazanych przepisów ustawy – Prawo bankowe.

Zadania systemu związanego ze stworzeniem i funkcjonowaniem systemu zarządzania, kontroli wewnętrznej mające na celu identyfikację ryzyk, monitorowanie i zarządzanie nimi, a także zapewnienie przestrzegania przepisów będą mogły być określane przez Skarb Państwa w ramach określonego stanu faktycznego.

Rządowy instrument stabilizacji finansowej może mieć także formę publicznego wsparcia kapitałowego, czyli de facto nabycia akcji banku przez Skarb Państwa. Efektem jego zastosowania będzie ustabilizowanie sytuacji podmiotu np. zatrzymanie „run’u na bank”. Cel ten będzie osiągnięty poprzez dokapitalizowanie podmiotu wskutek objęcia nowych akcji. Jedynie dokapitalizowanie pozwoli na zasilenie banku w dodatkowe środki finansowe, które pozwolą na prowadzenie bieżącej działalności (efekt kapitałowy oraz poprawa płynności).

Skarb Państwa nie będzie obowiązany do zawiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego do nabycia przedmiotowych akcji z uwagi na włączenie Komisji Nadzoru Finansowego w proces opiniowania zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej, a w konsekwencji dysponowanie odpowiednimi informacjami o zakresie objęcia lub nabycia akcji.

Przedmiot regulacji przepisów zawartych w wyłączonym art. 138 określa środki (zalecenia i sankcje), jakie Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć w stosunku do banku (tzw. środki nadzoru), w sytuacji pogorszenia jego sytuacji finansowej. Projektodawca nie wyklucza, że efektem zastosowania instrumentu tymczasowej własności publicznej będzie pogorszenie sytuacji podmiotu przejmującego prawa udziałowe. Jednocześnie nie wydaje się stosowne, żeby w momencie trwania kryzysu systemowego, w sytuacji gdy dany podmiot partycypuje w ratowaniu stabilności

finansowej systemu, mógł ponosić konsekwencje z tytułu postępowań sankcyjnych prowadzonych przez Komisję Nadzoru Finansowego.

W dodawanym **art. 19a ust. 8** rozwiązany jest problem relacji przepisów określających zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej do przepisów o zasadach zarządzania mieniem państwowym. Regulacja ma zapewnić ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, czy Prezesowi Rady Ministrów większą skuteczność i swobodę działania, a przede wszystkim zagwarantować szybkość podejmowanych działań, która decyduje o powodzeniu całego procesu. W szczególności art. 17 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym przewiduje wyrażanie zgody przez walne zgromadzenie na rozporządzenie, zbywanie i nabywanie określonych kategorii aktywów trwałych przez spółkę oraz wprowadzanie stosownych postanowień do statutów lub umów spółek. Termin potrzebny na zebranie się walnego zgromadzenia może być nieakceptowalny z punktu widzenia dynamiki i powodzenia całego procesu.

W zakresie instrumentu publicznego wsparcia kapitałowego minister właściwy do spraw aktywów państwowych będzie działał bezpośrednio zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, tj. będzie wykonywał prawa z akcji należących do Skarbu Państwa, łącznie z wynikającymi z nich prawami osobistymi albo indywidualnymi.

Wyłączenie art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym stanowi rozdział dotyczący nadzoru nad czynnościami prawnymi państwowych osób prawnych, co w przypadku zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej jest bezprzedmiotowe i mogłoby powodować dodatkowe wydłużenia procesu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

W dodawanym w **art. 19a ust. 9** wskazuje się na możliwość uzyskania opinii Prokuratury Generalnej RP przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych przed wydaniem zgody, o której mowa w art. 19a ust.10 na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Zasięgnięcie opinii będzie miało na celu ochronę istotnych praw i interesów Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiot opinii dotyczyć będzie zagadnień prawnych, w szczególności zobowiązań i praw wynikających z regulacji dotyczących przeprowadzenia oceny lub

oszacowania, przesłanek prawnych zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, trybu opiniodawczego oraz zgodnego z prawem uzyskania w tym zakresie opinii, potencjalnych ryzyk prawnych, które mogą się ujawnić na etapie konkretnego stanu faktycznego, zobowiązań i praw wynikających z przejęcia podmiotu, który uprzednio został poddany przymusowej restrukturyzacji.

Dodawany **art. 19a ust. 10** odnosi się do wydania zgody albo odmowy wydania zgody przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych na zastosowanie rządowych instrumentów stabilności finansowej po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 3 albo opinii, o której mowa w ust. 9 o ile opinia ta była wymagana.

W zmienianym **art. 19b ust. 1** wprowadza się korektę legislacyjną związaną z brakiem możliwości udzieleniu gwarancji zwiększenia funduszy własnych dla podmiotu znajdującego się na skraju upadłości.

Zmieniany **art. 19b ust. 3** to korekta oczywistego błędu i modyfikuje dotychczasowe brzmienie przepisu, zmieniając instrument „tymczasowej własności publicznej” na instrument „publicznego wsparcia kapitałowego”.

Dodane przepisy **art. 19b ust. 3a i 3b** mają na celu doprecyzowanie przebiegu – etapów działań związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

Po wydaniu decyzji o zastosowaniu wnioskowanego instrumentu Bankowy Fundusz Gwarancyjny dokona emisji instrumentów, o których mowa w ustawie o rekapitalizacji, a minister właściwy do spraw aktywów państwowych złoży niezwłocznie oświadczenie woli o ich nabyciu lub objęciu.

Po umorzeniu i konwersji 8% zobowiązań, ogółem powiększonych o fundusze własne podmiot w restrukturyzacji może mieć już wyłącznie nowych akcjonariuszy. Zgodnie ze zmienianym art. 19b ust. 4 i 5 organ sprawujący nadzór nad podmiotem obejmującym lub nabywającym instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub instrumenty dodatkowe w kapitale Tier I, lub instrumenty w kapitale Tier II, zbywa te instrumenty po ustaniu kryzysu systemowego, po zasięgnięciu opinii instytucji wchodzących w skład Komitetu Stabilności Finansowej. Stwierdzenie przesłanek wystąpienia kryzysu systemowego leży w gestii tego organu nadzoru makroostrożnościowego. Wobec powyższego ten organ posiada odpowiednie

kompetencje do wydawania opinii związanych z momentem ustania sytuacji kryzysowej.

Zmieniany **art. 19c ust. 2** ma na celu rozszerzenie katalogu podmiotów, wobec których możliwe będzie zastosowanie instrumentu tymczasowej własności publicznej polegające na przeniesieniu całości praw udziałowych podmiotu przejmowanego, o którym mowa w art. 2a ust. 2 (przeniesienie praw udziałowych).

Zmieniany **art. 19d ust. 1** przewiduje, że decyzja o przeniesieniu praw udziałowych może także określać sposób wykonywania z nich praw związanych z przenoszonymi prawami korporacyjnymi.

Art. 19d ust. 1a wprowadza możliwość podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu przejmowanego w decyzji, o której mowa w ust. 1. Jeżeli takie podwyższenie kapitału zakładowego miałyby miejsce w decyzji, o której mowa w ust.1, to wówczas ust. 1a określa, co powinna zawierać taka decyzja. Z uwagi na brzmienie przepisu pkt 5 wkłady na akcje mogą być pokrywane wyłącznie wkładami pieniężnymi.

Art. 19d ust. 1b wskazuje, iż decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w kodeksie spółek handlowych oraz prawie bankowym czynności związane z podwyższeniem kapitału zakładowego, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji oraz zmianą statutu lub umowy spółki.

Art. 19d ust. 1c nakłada na Bankowy Fundusz Gwarancyjny obowiązek niezwłocznego ujawnienia w KRS podwyższenia kapitału zakładowego oraz określa jakie dokumenty przekazuje do sądu rejestrowego.

Art., 19d ust. 1d stanowi, iż dokumenty wymienione w ust. 1c stanowią podstawę do wpisu podwyższenia kapitału zakładowego spółki do KRS.

Zmieniany **art. 19d ust. 2** ma na celu wskazanie momentu zakończenia przymusowej restrukturyzacji.

Art. 19d ust. 4 rozszerza ilość podmiotów, do których przekazywana jest decyzja dotycząca przeniesienia praw udziałowych z art. 19d ust. 1.

Dodawany **art. 19d ust. 6** nadaje moc decyzji, o której mowa w ust. 1, do przeniesienia praw udziałowych bez zgody właścicieli, dłużników ani wierzycieli

podmiotu przejmującego prawa udziałowe. Zastosowanie tego typu uprawnień do decyzji, o której mowa w ust. 1 podkreśla charakter wydanej decyzji.

Art. 19d ust. 7 wprowadza w zakresie nieuregulowanym do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1, stosowanie przepisów z ustawy o BFG: art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4, 5, art. 104–106, art. 109 ust. 1–5 tej ustawy oraz poszerzony katalog wyłączeń k.p.a., który jest analogiczny z wyłączeniami zaproponowanymi w art. 19a ust. 5 oraz przymusowej restrukturyzacji:

- wyłączenie art. 9 i art. 73 k.p.a. jest konsekwencją obecnych wyłączeń, tj. art. 10, art. 61 § 4, art. 78, art. 79 i art. 81 k.p.a. Zasada udzielania informacji oraz prawo wglądu do akt postępowania służą realizacji wyłączonej w ramach obecnych przepisów zasady czynnego udziału strony w postępowaniu. Ponadto odrębne przepisy (art. 317–330) regulują zasady i tryb przekazywania informacji,
- wyłączenie art. 13 k.p.a. ma na celu umożliwienie działań w związku z rozstrzygnięciami w sferze władczej. Zasada polubownego rozstrzygania kwestii spornych z uwagi na specyfikę procesu nie może zostać zastosowana, ponieważ na tym etapie nie są już możliwe do podjęcia działania nadzorcze lub działania podmiotu pozwalające we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością,
- wyłączenie art. 35 § 2–5 k.p.a. ma na celu dostosowanie postępowania do specyfiki procesu. Postępowania administracyjne związane z przygotowaniem procesu przymusowej restrukturyzacji prowadzone przez BFG wymagają – ze względu na konieczność ustalenia rzeczywistej sytuacji rynkowej podmiotu krajowego i skutków o charakterze fiskalnym lub skutków o charakterze systemowym, jakie może wywołać planowana przymusowa restrukturyzacja – przeprowadzenia analiz, zgromadzenia danych oraz konsultacji i uzgodnień z właściwymi podmiotami. Konsekwencją powyższego jest odpowiednia specyfika postępowań także na gruncie zmienianej ustawy,
- wyłączenie art. 36–38 k.p.a. ma na celu dostosowanie postępowania do specyfiki wykorzystania instrumentów stabilizacji finansowej, jako środka ostatecznego, który nie jest preferowaną opcją rozwiązania sytuacji banku, dlatego też nie jest właściwe antycypowanie terminu załatwienia sprawy w ramach przedmiotowego postępowania. Sytuacja banku powinna w miarę możliwości ulec poprawie w ramach środków nadzorczych albo środków sektora prywatnego. W konsekwencji powyższego, stronie nie jest przyznawane prawo do wniesienia ponaglenia.

- Pracownik z uwagi na brak określonego terminu do załatwienia sprawy nie może ponosić odpowiedzialności porządkowej, dyscyplinarnej albo innej,
- wyłączenie art. 66a k.p.a. ma na celu, ze względu na wyjątkowość procesu, rezygnację z obowiązku sporządzania metryki sprawy. Nakład środków koniecznych do prowadzenia metryki sprawy jest nieproporcjonalny w stosunku do charakteru postępowania, którego nadrzędnym celem jest sprawność,
 - wyłączenie art. 105 § 2 k.p.a. ma na celu zapewnienie funkcjonowania regulacji, w ramach której umorzenie postępowania na wniosek strony, jako bezprzedmiotowego nie jest możliwe. Umorzyć postępowanie może w takim przypadku właściwy minister,
 - wyłączenie art. 106 k.p.a. jest wyłączeniem w zakresie współdziałania organów administracji publicznej analogicznym z art. 11 ust. 5 ustawy o BFG,
 - wyłączenie art. 109 k.p.a. ma na celu umożliwienie doręczania decyzji w inny sposób niż na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
 - wyłączenie art. 127–140 k.p.a. ma na celu wyłącznie możliwości, a w konsekwencji trybu odwołania od decyzji o zastosowaniu rządowego instrumentu stabilizacji finansowej, zapewniając ciągłość stosowania instrumentów oraz podejmowania działań związanych z przeciwdziałaniem skutkom kryzysu systemowego

Należy również podkreślić, iż projektowane rozwiązania mają charakter działań awaryjnych i ostatecznych i mają na celu wyłącznie usprawnienie ich stosowania, a tym samym zwiększenie ich skuteczności.

Art. 19f ust. 5 wprowadza przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych akcji na rachunku wartościowych podmiotu przejmującego prawa udziałowe w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust. 8.

Zmiana w **art. 19f ust. 6c** jest wynikiem wprowadzania tego przepisu z dniem 1 marca 2021 r. i konieczności jego uspoźnienia z wprowadzanymi zmianami.

Zmieniany **art. 19f ust. 8** wprowadza regulację umożliwiającą ustalenie ceny za przeniesienie praw udziałowych w oparciu o oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ustawy o BFG, dokonane na zlecenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. W przypadku zaistnienia istotnej zmiany sytuacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny

zleca podmiotowi przygotowującemu oszacowanie dokonanie jego aktualizacji w części niezbędnej do zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

Zmiany w **art. 19g ust. 2 i 3** stanowią, że zbycie praw udziałowych nakazuje podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe organ sprawujący nadzór właścicielski nad tym podmiotem, w drodze decyzji, jednak przed wydaniem decyzji organ sprawujący nadzór właścicielski zasięga opinii Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Zebranie opinii ma na celu ustalenie optymalnego terminu dla wszystkich uczestników procesu zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

Dodawany **art. 19h** ma na celu zapewnienie zachowania poufności procesu stosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej co jest jedną z gwarancji jego skuteczności. Z tego względu uzyskiwanie informacji o procesie zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej będzie możliwe dopiero po jego zakończeniu.

Dodatkowo, decyzje o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej będą udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej, na określonych warunkach. Przed publikacją decyzji instytucje wchodzące w skład Komitetu Stabilności Finansowej oraz minister właściwy do spraw aktywów państwowych wyrażą opinię w tym zakresie. Informacje, materiały i dokumenty związane z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej będą stanowiły tajemnicę zawodową, co jest uzasadnione interesem Skarbu Państwa.

Dodawany **art. 19i** określa sposób finansowania i prowadzenia ksiąg rachunkowych w podmiocie przejętym.

Dodawany w **art. 21 ust. 2a** wprowadza możliwy podział środków finansowych uzyskanych z realizacji praw z akcji instytucji lub praw udziałowych oraz ze sprzedaży, umorzenia lub wykupu akcji instytucji lub praw udziałowych podmiotów objętych rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej

W dodawanym **art. 21 ust. 4** wprowadza się przepis, zgodnie z którym Rada Ministrów w przypadku wystąpienia kryzysu systemowego wydaje rozporządzenie w sprawie przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i

działami budżetu państwa bez zasięgnięcia opinii komisji sejmowej w celu realizacji zadań wynikających z przepisów ustawy.

17) Art. 17 projektu – zmiany w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych

W dniu 14 maja 2020 r. Komisja Europejska, na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej: „TFUE”), wystosowała wobec Polski uzasadnioną opinię w związku z nieprawidłowym stosowaniem przez Polskę przepisów rozporządzenia (UE) nr 260/2012 ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (zwanym dalej także „rozporządzeniem SEPA”).

Art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 260/2012 stanowi, że „Państwa członkowskie wyznaczają jako właściwe organy odpowiedzialne za zapewnienie przestrzegania niniejszego rozporządzenia organy publiczne, podmioty uznane przez prawo krajowe lub organy publiczne wyraźnie upoważnione w tym celu na mocy prawa krajowego, w tym również krajowe banki centralne. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć istniejące już organy do działania w charakterze właściwych organów”. Ust. 3 tego samego artykułu stanowi: „Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, o których mowa w ust. 1, miały wszelkie uprawnienia niezbędne do wykonywania ich obowiązków. W przypadku gdy w państwie członkowskim kwestie objęte przepisami niniejszego rozporządzenia wchodzą w zakres kompetencji więcej niż jednego właściwego organu, państwo członkowskie zapewnia ścisłą współpracę między tymi organami, tak aby skutecznie wywiązywały się z nałożonych na nie obowiązków”.

Z kolei art. 11 stanowi: „Państwa członkowskie ustanawiają do dnia 1 lutego 2013 r. przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wdrożenia. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach do dnia 1 sierpnia 2013 r. oraz powiadamiają ją niezwłocznie o każdej późniejszej zmianie, która ich dotyczy”.

Z powyższego wynika, że właściwe organy publiczne powinny posiadać uprawnienia niezbędne do podjęcia stosownych działań w przypadkach naruszenia przepisów obowiązującego bezpośrednio rozporządzenia (UE) nr 260/2012 przez dostawców usług płatniczych (co zostało już wdrożone – nadzór nad tymi dostawcami sprawuje już bowiem Komisja Nadzoru Finansowego) oraz użytkowników usług płatniczych (co jest wdrażane w niniejszej ustawie), oraz do nakładania sankcji w razie konieczności. Wprowadzenie przepisu uzasadnione jest również motywem 9 rozporządzenia, stanowiącym, że wszystkie rachunki płatnicze odbiorcy posiadające zdolność odbiorczą wobec krajowego polecenia przelewu w euro powinny mieć również zdolność odbiorczą w ogólnounijnym schemacie polecenia przelewu oraz że wszystkie rachunki płatnicze płatników posiadające zdolność odbiorczą wobec krajowego polecenia zapłaty w euro powinny mieć również zdolność odbiorczą w ogólnounijnym schemacie polecenia zapłaty. Powinno to mieć zastosowanie niezależnie od tego, czy dostawca usług płatniczych decyduje się na uczestniczenie w danym schemacie polecenia przelewu lub polecenia zapłaty w euro. Naruszenia rozporządzenia SEPA przez użytkowników mają bowiem postać tzw. „dyskryminacji nr IBAN” wydanego przez dostawcę usług płatniczych, którego siedziba znajduje się w innym państwie członkowskim. Sytuacje, w których użytkownik usługi płatniczej nie będący konsumentem wymaga podania numeru rachunku bankowego rozpoczynającego się wyłącznie kodem danego kraju lub zapisywania go w formacie krajowym stanowi przypadek naruszenia art. 9 rozporządzenia SEPA, co potwierdza orzecznictwo TSUE (np. wyrok z dnia 5.9.2019 r. w sprawie C 28/18).

W związku z deklaracją Rządu Rzeczypospolitej Polskiej dotyczącą spełnienia oczekiwań Komisji Europejskiej w zakresie przedsięwzięcia środków wymaganych do zastosowania się do uzasadnionej opinii, konieczne jest wprowadzenie zmiany regulacyjnej, nadającej Komisji Nadzoru Finansowego kompetencje do wezwania użytkownika dopuszczającego się naruszenia przepisów rozporządzenia SEPA do usunięcia tych naruszeń i przedstawienia KNF informacji o sposobie ich usunięcia w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania KNF. W przypadku użytkowników stale zamieszkujących lub mających siedzibę na terytorium innego niż RP państwa członkowskiego KNF może powiadomić o naruszeniach właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego użytkownika. W przypadku braku odpowiedzi użytkownika

na wezwanie KNF dotyczące usunięcia przedmiotowych naruszeń lub ich nieusunięcia KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na tego użytkownika karę pieniężną do wysokości 100 000 zł biorąc pod uwagę rodzaj i wagę naruszenia, rozmiar prowadzonej działalności oraz sytuację finansową użytkownika, który dopuścił się naruszenia.

18) Art. 18 projektu – zmiany w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym

Zmiana w **art. 43c ust. 1 pkt 1** wynika z konieczności określenia miejsca przeznaczenia wpływów z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez KNF zgodnie z dodawanym art. 3h ust. 2 pkt 2 i zmianie w art. 19e ust. 1 w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym, podobnie jak inne tego typu kary nakładane przez KNF, także te zasilą Fundusz Edukacji Finansowej.

19) Art. 19 projektu – zmiany w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym

Dodawany w **art. 6 ust. 1 pkt 4** ma na celu określenie zakresu zadań Komitetu Stabilności Finansowej związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej w zakresie opinii dotyczącej stwierdzenia istnienia albo ustania kryzysu systemowego.

20) Art. 20 projektu – zmiany w ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

Zmiana **art. 18 ust. 1** ma na celu obniżenie progu wartości przedmiotu czynności prawnej, która powoduje obowiązek uzyskania opinii Prokuraturii Generalnej o projekcie umowy, ugody lub jednostronnej czynności prawnej zawieranej lub dokonywanej przez Skarb Państwa w celu zwiększenia zaangażowania Prokuraturii w doradztwo dla podmiotów zastępowanych.

Zmiana **art. 18 ust. 2** powoduje obniżenie progu wartości przedmiotu zamówienia, która powoduje obowiązek uzyskania opinii Prokuraturii Generalnej o projekcie wzoru umowy, istotnych postanowień umowy, ogólnych warunków umowy lub projektu umowy udzielanych na podstawie ustawy – Prawo zamówień publicznych do kwoty 50 000 000 zł.

Powyższe zmiany mają na celu zwiększenie zaangażowania Prokuraturii Generalnej:

- 1) we wsparcie podmiotów zastępowanych w sprawach z zakresu prawa prywatnego, poza postępowaniami sądowymi, zwłaszcza na etapie przygotowywania umów i innych czynności prawnych, wzorców umów oraz dokumentów w sprawie zamówienia publicznego,
- 2) w doradztwo dotyczące wykonywania praw i obowiązków podmiotów zastępowanych, zwłaszcza wynikających z zawartych umów oraz
- 3) w pozasądowe rozwiązywanie sporów, w których uczestniczą podmioty zastępowane.

Realizacji powyższych celów służy przede wszystkim:

- 1) obniżenie wysokości wartości przedmiotu czynności prawnej, która powoduje obowiązek uzyskania opinii Prokuraturii Generalnej o projekcie umowy, ugody lub jednostronnej czynności prawnej zawieranej lub dokonywanej przez Skarb Państwa,
- 2) wartości przedmiotu zamówienia, która powoduje obowiązek uzyskania opinii Prokuraturii Generalnej o projekcie wzoru umowy, istotnych postanowień umowy, ogólnych warunków umowy lub projektu umowy udzielanych na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych
– w obu przypadkach z kwoty 100 000 000 zł do 50 000 000 zł.

Prawidłowe i precyzyjne sformułowanie umowy oraz właściwe zabezpieczenie w jej postanowieniach interesów podmiotu zastępowanego decyduje często o pomyślności współpracy stron i efektywności realizacji interesów Skarbu Państwa. Sporządzanie opinii lub udział Prokuraturii Generalnej w negocjacjach w imieniu zastępowanych podmiotów już na tym etapie pozwala wpłynąć na treść umów lub innych czynności prawnych, a przez to – przede wszystkim ograniczyć liczbę sporów, jakie mogą powstać na tle wykonywania uprawnień i obowiązków. Zaangażowanie Prokuraturii Generalnej w szerszym zakresie w proces przygotowywania i zawierania umów poprzez opinie i negocjacje stanowi więc swoiste działanie prewencyjne bazujące na doświadczeniu urzędu.

Równie istotne jak udział w nawiązywaniu stosunków prawnych, jest doradztwo na etapie wykonywania praw i obowiązków, zwłaszcza wynikających z umów. Może ono zapobiec wadliwości podejmowanych czynności lub poważnym sporom na

innym tle, które najczęściej prowadzą do zakończenia współpracy, a co najmniej znacznych opóźnień w realizacji inwestycji publicznych.

Zakończenie współpracy stron w wyniku sporu jest zjawiskiem systemowo negatywnym. Prowadzenie wieloletniego procesu niejednokrotnie nie jest rozwiązaniem najbardziej korzystnym z punktu widzenia interesów Skarbu Państwa. Skuteczna realizacja ustawowego zadania ochrony tych interesów wymaga zatem podejmowania działań, które zmniejszają ryzyko eskalacji konfliktów, a zwłaszcza wykorzystywania w szerszym zakresie metod polubownego rozwiązywania sporów. Zasadne jest w związku z tym zwiększenie zaangażowania Prokuraturii Generalnej w negocjacje i mediacje lub inne formy pozasądowego rozwiązywania sporów. Wsparcie udzielane przez Prokuratorę Generalną w tym obszarze może również polegać na identyfikowaniu ryzyk procesowych w sprawach spornych należności oraz na opiniowaniu ugód.

W tym kontekście należy zwrócić uwagę na obowiązujący od 1 czerwca 2017 r. art. 54a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305), dalej: „u.f.p.”. Celem wprowadzenia tej regulacji było wykluczenie wątpliwości co do tego, że zawarcie ugody w sprawie spornej należności cywilnoprawnej – jeżeli jest rozwiązaniem korzystniejszym z punktu widzenia interesów jednostki lub Skarbu Państwa niż prowadzenie długotrwałego i często kosztownego procesu sądowego – stanowi na gruncie u.f.p. działanie prawidłowe, a wręcz pożądane. Przepis art. 54a u.f.p. nie tylko daje jednostkom sektora finansów publicznych wyraźną podstawę do zawarcia korzystnej ugody w sprawie spornej należności cywilnoprawnej. Ustanawia on swoisty standard w „zarządzaniu” sporami o należności cywilnoprawne przez jednostki sektora finansów publicznych. Jednostka nie ma wprawdzie obowiązku zawrzeć ugody w takiej sprawie, ale dążenie do najkorzystniejszego dla interesów Skarbu Państwa sposobu rozwiązania sporu uzasadnia rozważenie – przed skierowaniem sprawy na drogę sądową, a także w miarę rozwoju sytuacji procesowej – czy zasadne jest podjęcie próby polubownego rozwiązania sporu. Jeżeli ocena ta jest pozytywna, a w wyniku negocjacji ustalono treść potencjalnej ugody, jednostka dokonuje analizy, o której mowa w art. 54a ust. 2 u.f.p., by ocenić, czy jest ona korzystniejsza niż prowadzenie sporu sądowego. Ocena ta obejmuje zwłaszcza (choć nie tylko) analizę ryzyk procesowych w konkretnej sprawie. W tym zakresie kluczowe jest wsparcie pełnomocników

(zastępców) procesowych, którzy bazując na analizie prawnej i swoim doświadczeniu wspierają jednostki sektora finansów publicznych w analizie przesłanek wskazanych w art. 54a ust. 2 u.f.p.

Dodawany **art. 19 ust. 1a** zwiększa elastyczność w zakresie świadczenia przez Prokuratorię Generalną doradztwa prawnego na rzecz osób zastępowanych i usuwa wątpliwości co do tego, że osoba zastępowana, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 lub 3, może zlecić Prokuratorii Generalnej opinię prawną na podstawie art. 19 ust. 1, bez wyrażania zgody o charakterze generalnym (art. 12 ust. 5 pkt 2), tj. także wówczas, gdy nie uiszcza na rzecz Prokuratorii Generalnej rocznej opłaty abonamentowej. W takim przypadku osoba ta będzie ponosiła tylko opłatę jednorazową za sporządzenie opinii. Pozwoli to Prokuratorii Generalnej sporządzać na zlecenie osób prawnych z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych opinii ad hoc, co w przypadku tych podmiotów – będących osobami prawnymi prawa prywatnego (przedsiębiorcami) może być z różnych przyczyn rozwiązaniem bardziej uzasadnionym niż wyrażanie zgody generalnej.

Przepisy **art. 18 ust. 1 i 2** dotyczą zwiększenia zaangażowania Prokuratorii w sprawy sądowo-administracyjne.

Pełne zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa i osób zastępowanych wymaga aktywności na wielu różnych polach, bardzo często wykraczających poza prawo cywilne. W związku z tym projekt proponuje narzędzia, które istotnie ułatwią rozwój kompetencji Prokuratorii Generalnej w zakresie prawa publicznego, w związku z udziałem w postępowaniach przed sądami administracyjnymi, mających wpływ na istotne interesy Rzeczypospolitej Polskiej, w tym Skarbu Państwa oraz mienia państwowego.

Zaproponowane narzędzia służą identyfikowaniu postępowań, w których wsparcie Prokuratorii Generalnej jest uzasadnione. Zgodnie z art. 10 ustawy o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej: Jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej, Prokuratoria Generalna może przejąć zastępstwo w postępowaniach przed sądami administracyjnymi na uzasadniony wniosek organu administracji rządowej, jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej lub podmiotu reprezentującego Skarb Państwa. Przepisy art. 7 ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio. Jednocześnie, przepisy ustawy o PGRP w obecnym

brzmieniu nie przewidują narzędzi, dzięki którym Prokuratoria Generalna mogłaby powziąć informację o zawisłych sprawach sędow-administracyjnych, w których zasadne byłoby przejęcie przez nią zastępstwa. Tymczasem, doświadczenie Prokuratorii Generalnej mogłoby ułatwić organom i jednostkom, o których mowa w art. 10 ustawy o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej ocenę, czy w danej sprawie zachodzi potrzeba ochrony praw i interesów Rzeczypospolitej Polskiej poprzez zastępstwo wykonywane przez Prokuratorię Generalną.

Należy podkreślić, że projekt nie zmienia zasady, zgodnie z którą zastępstwo, o którym mowa w art. 10 ustawy o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Prokuratoria Generalna wykonuje jedynie na wniosek jednostek lub organów będących stronami (uczestnikami) postępowań przed sądami administracyjnymi. Biorąc jednak pod uwagę, że w sprawach tych mogą zapadać rozstrzygnięcia dotyczące bezpośrednio istotnych interesów Rzeczypospolitej, w tym zwłaszcza praw majątkowych o wartości wielokrotnie przekraczającej próg wartości przedmiotu sprawy, powodujący obligatoryjne zastępstwo w sprawach cywilnych (75 tys. zł) lub sposób rozstrzygnięcia sprawy sędowo-administracyjnej może mieć istotny wpływ na trwające lub potencjalne procesy cywilne, zdecydowano się zaproponować rozwiązanie pośrednie. Polega ono na tym, że reprezentant Skarbu Państwa zachowa w każdej sprawie prawo decyzji co do wykonywania zastępstwa przed sądami administracyjnymi przez Prokuratorię Generalną, ale jednocześnie – jeżeli według oceny danego organu, jednostki i podmiotu może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej, należy zawiadomić o tym Prokuratorię Generalną. Powinno to przyczynić się do efektywnej współpracy między reprezentantami Skarbu Państwa i Prokuratorii Generalnej, umożliwiając Prokuratorii Generalnej adekwatny do okoliczności i zgodny z wolą reprezentanta Skarbu Państwa udział w sprawie, który może wyrażać się nie tylko w przejęciu zastępstwa w postępowaniu sędowo-administracyjnym, ale także na wyrażeniu opinii co do istotnych zagadnień prawnych sprawy (art. 17 ustawy o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej), czy możliwości wykorzystania polubownych metod rozwiązywania sporów.

Projekt proponuje również, by zawiadomienie Prokuratorii Generalnej o sprawie sędowo-administracyjnej mogło nastąpić z inicjatywy sądu, przed którym toczy się postępowanie. Zgodnie z projektowanym zdaniem drugim w art. 28 § 3 ustawy z

dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sąd ten miałby możliwość zawiadomienia Prokuraturii Generalnej, jeżeli – w jego ocenie – w danej sprawie może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej.

W dodawanym **art. 40 ust. 2a** dodaje się możliwość tworzenia zespołów doradczych pełniących funkcje organów pomocniczych Prokuraturii Generalnej.

W dodawanym **art. 30a** następuje wprowadzenie obowiązku informowania Prokuraturii Generalnej przez organy, jednostki i podmioty o wszczęciu postępowania przed sądem administracyjnym, w którym są one stroną albo uczestnikiem na prawach strony, jeżeli w tym postępowaniu może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej, a także możliwości zawiadomienia Prokuraturii Generalnej o takiej sprawie sądowno-administracyjnej z inicjatywy sądu, przed którym toczy się postępowanie.

Zmiana **art. 133 ust. 1 pkt 6–10 i dodanie pkt 11–14** ma na celu zwiększenie środków finansowych, jakimi rocznie dysponuje Prokuratura Generalna. Pełna realizacja dodatkowego zastępstwa w ramach środków, którymi obecnie dysponuje Prokuratura Generalna, nie byłaby możliwa, mimo założonej w strategii Prokuraturii Generalnej optymalizacji zakresu zaangażowania w najprostsze (powtarzalne) spory sądowe.

21) Art. 21 projektu – zmiany w ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (dalej: „ustawa PZP”):

Uchylenie wyłączeń, o których mowa w **art. 10 ust. 1 pkt 5 i art. 11 ust. 3** oraz wprowadzenie ich jako dodatkowych punktów w **art. 11 ust. 5 (pkt 10–12)** ustawy PZP ma na celu ich zawężenie poprzez wskazanie limitu kwotowego zamówień, których wartość, bez podatku od wartości dodanej, byłaby oszacowana poniżej progów unijnych wskazanych w art. 4 dyrektywy 2014/24/UE.

Dodawany w **art. 11 ust. 5 pkt 10** dotyczy niektórych aspektów związanych z działalnością BFG, jako organu gwarantowania depozytów. Przepis ten rozwiązuje problemowe kwestie w zakresie potencjalnych utrudnień i ograniczeń w przypadku konieczności stosowania przepisów ustawy PZP dla procesu związanego z wypłatą środków gwarantowanych uprawnionym deponentom w przypadku spełnienia warunku gwarancji BFG. Proponowane ograniczenie stosowania ustawy PZP zostało

zaprojektowane przy uwzględnieniu wymogu zapewnienia skuteczności prawa Unii Europejskiej, tj. stosowania przepisów dyrektywy DGS i wynikającej z niej konieczności zrealizowania terminowej wypłaty środków deponentów objętych gwarancją BFG, co w efekcie wzmacnia poziom zaufania na rynku finansowym i poczucie bezpieczeństwa klientów. Zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy DGS wypłata depozytów gwarantowanych powinna rozpocząć się w terminie siedmiu dni roboczych co w przypadku konieczności stosowania ustawy PZP byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione.

Art. 11 ust. 5 pkt 11 wprowadza ograniczenie stosowania ustawy PZP poniżej progów unijnych wskazanych w art. 4 dyrektywy 2014/24/UE do kwestii określonych w pkt 11, które związane są z procesem przymusowej restrukturyzacji albo umorzeniem lub konwersją instrumentów kapitałowych. Wprowadzane ograniczenie stosowania ustawy PZP wynika z art. 3 ust. 8 dyrektywy BRR, który stanowi o tym, iż państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić m.in. by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji *„były w stanie wykonywać przysługujące im uprawnienia z zachowaniem szybkości i elastyczności niezbędnych do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”*. Należy również podkreślić, iż przedmiotowe ograniczenie stosowania ustawy PZP ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa systemu finansowego oraz konieczność zapewnienia wysokiej efektywności czasowej procesu przymusowej restrukturyzacji jako czynnika warunkującego skuteczność.

Art. 11 ust. 5 pkt 12 zwalnia instytucje pomostowe oraz podmioty zarządzające aktywami utworzone przez BFG z obowiązku stosowania ustawy PZP poniżej progów unijnych wskazanych w art. 4 dyrektywy 2014/24/UE. Zgodnie z ustawą o BFG, BFG może tworzyć instytucje pomostowe oraz podmioty zarządzające aktywami, czyli podmioty, których jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest BFG, przenoszone są na nie odpowiednio: prawa udziałowe, przedsiębiorstwo, prawa majątkowe i zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji. Proponowane przepisy ustawy PZP zwalniają utworzone przez BFG instytucje pomostowe oraz podmioty zarządzające aktywami z obowiązku stosowania ustawy PZP w zakresie poniżej progów unijnych m.in. przy udzielaniu zamówień i konkursów. Utworzenie przez BFG i funkcjonowanie tych podmiotów działa na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego, zapobiegając zdarzeniom, które

mogłyby skutkować sytuacją kryzysową m.in. efektem zarażenia w sektorze bankowym, czy nadmiernym obciążeniem zobowiązanych podmiotów składkami na BFG w sytuacji niekontrolowanej upadłości któregoś z banków.

W dodawanym **art. 11 ust. 5 pkt 13** wyłącza się stosowanie ustawy PZP poniżej progów unijnych wskazanych w art. 4 dyrektywy 2014/24/UE w zakresie, w jakim dotyczy niektórych czynności związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, tj. przeprowadzenia oszacowania, o którym mowa w art. 19f ust. 8 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej oraz powierzenie ich podmiotowi zewnętrznemu. Wyłączenie to ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa bankowego systemu finansowego oraz konieczność zapewnienia wysokiej efektywności czasowej procesu jako czynnika warunkującego skuteczność rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, co jest podkreślane w dyrektywie BRR, tj. zgodnie z art. 56 ust. 2 BRR: *„Aby ustanowić rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe ministerstwa lub rządy dysponowały odpowiednimi uprawnieniami w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”*. Biorąc pod uwagę, iż proponowane wyłączenie dotyczy rozwiązania mającego charakter działań awaryjnych i ostatecznych, mających na celu przeciwdziałanie kryzysowi systemowemu na rynku finansowym, należy uznać, że ich zastosowanie jest zasadne.

Art. 11 ust. 5 pkt 14 umożliwi NBP powierzenie BGK prowadzenia spraw i czynności związanych z udzieleniem kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43 ustawy o Narodowym Banku Polskim, w tym związanych z zabezpieczeniem tych kredytów. Wyłączenie stosowania ustawy PZP poniżej progów unijnych wskazanych w art. 4 dyrektywy 2014/24/UE obejmie również powierzenie BGK przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, spraw i czynności związanych z udzieleniem wsparcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym, lub udzieleniem gwarancji spłaty kredytu refinansowego, o której mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy, w tym związanych z zabezpieczeniem lub obsługą udzielonego wsparcia lub gwarancji. Wprowadzane wyłączenia należy uznać za mające charakter porządkowy, ponieważ BGK jest bankiem państwowym w rozumieniu ustawy – Prawo bankowe. Zapropozowane zmiany nie są niezgodne z prawem unijnym.

22) Przepisy przejściowe i dostosowujące

Przepis przejściowy **art. 22** wynika z faktu, że art. 494 rozporządzenia CRR stanowi czasowe (od 27 czerwca 2019 r. do 31 grudnia 2021 r.) odstępstwo od art. 92a dotyczące spełniania wymogów w zakresie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych przez instytucje będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub będących częścią globalnych instytucji o znaczeniu systemowym.

Art. 23 ust. 1 ma na celu wprowadzenie regulacji przejściowej utrzymującej dotychczasowe poziomy MREL – zgodnie z obecną polityką oraz decyzjami BFG. Ustalenie przez BFG poziomu nowych wymogów z uwagi na liczbę podmiotów w sektorze finansowym będzie wymagać przeprowadzenia wielu konsultacji oraz analiz. Wobec powyższego konieczne jest zachowanie w tym okresie przejściowym wymogów MREL określonych według obecnego stanu prawnego.

W **art. 23 ust. 2** określa się, że wymóg minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych będzie ustalony w toku negocjacji oraz ustaleń przez BFG oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegiów przymusowej restrukturyzacji opiera się na dotychczasowym stanie prawnym w okresie nie dłuższym niż do 31 grudnia 2022r.

Art. 24 ma na celu wprowadzenie regulacji przejściowej, zgodnie z którą do zawarcia umowy, której przedmiotem jest zobowiązanie kwalifikowalne, kapitał dodatkowy Tier I lub instrument Tier II, nie będą stosowane przepisy dotyczące wysokości nominalnej (z zastrzeżeniem innych regulacji). Instrumenty kapitałowe Tier 2 objęte zakresem przedmiotowym art. 3h wyemitowane przed 28 grudnia 2020 r. nie będą mogły być przedmiotem obrotu. Warunkiem jest, aby instrumenty te spełniały standardy wprowadzane w nowych wymogach dotyczących MREL.

Art. 25 wprowadza przepis mający na celu uwzględnienie zastrzeżenia dotyczącego niektórych kategorii zobowiązań. Zgodnie z art. 206 ust. 1 pkt 11 ustawy o BFG, w pozostałym zakresie, nie będzie miał zastosowania do zobowiązań, które na dzień wejścia w życie ustawy kwalifikowały się do określonych kategorii ustawy – Prawo upadłościowe, odpowiednio dalekich w przypadku zaspokajania ich w postępowaniu upadłościowym.

Art. 26 określa termin od kiedy Fundusz będzie mógł stosować M-MDA. Fundusz będzie mógł zastosować ten instrument dopiero w odniesieniu do pośredniego wymogu określonego na 1 stycznia 2022 r.

Art. 27 umożliwia stosowanie zmienianego przepisu art. 28 § 3 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. W przypadku uznania przez sąd, że w toczącej się sprawie może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej, będzie on mógł zawiadomić o tym postępowaniu Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej.

W **art. 28** wprowadza się regulację, w ramach której umowy finansowe, której jedną ze stron jest podmiot, a prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego zmieniające w istotny sposób warunki zobowiązań podmiotu powstałe przed wejściem w życie ustawy zawierają zastrzeżenie, zgodnie z którym Funduszowi przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 102 ust. 1 pkt 3, art. 142, art. 143 i art. 144 ustawy zmienianej w art. 1.

Celem **art. 29–34** jest umożliwienie podmiotom, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit b–d ustawy o BFG, dostosowania się do obowiązków określonych w art. 97–99. BFG będzie ustalał odpowiednie okresy przejściowe oraz pośrednie, trwające 12 miesięcy, poziomy docelowe, które zapewniają liniowy wzrost funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz ułatwią stopniowe budowanie przez struktury kapitałów oraz zobowiązań, jako zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania. W powyższym zakresie wskazano na szereg czynników, którymi BFG będzie się kierował, takie jak skala występowania depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania czy rozwój sytuacji finansowej podmiotu.

Art. 29 ma na celu wprowadzenie przejściowego obowiązkowego wymogu na spełnienie szczególnego wymogu przez podmiot będący częścią grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, której łączna wartość aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego przekracza równowartość w złotych kwoty 100 000 000 000 euro.

W **art. 30 ust. 1** wprowadza się ujednolicony termin spełnienia przez podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wymogów MREL (31 grudnia 2023 r.).

W **art. 30 ust. 2** wprowadza się 12-miesięczne okresy planowanego pośredniego poziomu MREL zgodnie z określonymi przez BFG poziomami, które umożliwią stopniowe budowanie docelowego poziomu MREL do dnia 31 grudnia 2023 r., a jednocześnie zapewnią podmiotom podlegającym wymogą MREL weryfikację w trakcie tego procesu dynamiki budowania wymogu oraz zapobiegając efektowi klifu. Ustanowienie okresu przejściowego umożliwi równą i indywidualną analizę sytuacji finansowej każdego podmiotu.

W **art. 30 ust. 3–5** określa się, jakie okoliczności BFG bierze pod uwagę przy uwzględnianiu 12-miesięcznych okresów. Najważniejszy jest stopień finansowania podmiotu przez depozyty oraz wartość dotychczasowych instrumentów dłużnych. W przypadku zwiększonego uplasowania kolejnych emisji tych instrumentów pod uwagę będzie także brany dostęp do rynków kapitałowych (rynek krajowy, rynki państw członkowskich, rynek europejski). Na poziom MREL będzie mieć także wpływ struktura funduszy własnych, a więc możliwość pozyskania dodatkowego akcjonariatu. Metodyka ustalania przez BFG poziomu MREL w poszczególnych 12-miesięcznych okresach. Powinny one umożliwiać cykliczny przyrost funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Takie podejście gwarantuje także systematyczne plasowanie przez podmioty kolejnych emisji instrumentów, które mogą zostać zaliczone do wymogu MREL zamiast pozyskiwania kapitału w trakcie ostatnich miesięcy przed koniecznością spełnienia wymogu. Natomiast celem art. 30 ust. 4 jest doprecyzowanie wskazujące, że cele śródkresowe są ustalane na okresy roczne w ujęciu kalendarzowym a nie 12 miesięcy od podjęcia uchwały o przyjęciu planu.

Art. 30 ust. 5 ma na celu utrzymanie dotychczasowej metody wyznaczania MREL dla podmiotów, wobec których przewidziana jest likwidacja w drodze postępowania upadłościowego. Takie podmioty powinny utrzymywać MREL w wysokości umożliwiającej pokrycie straty, a nie dodatkowo rekapitalizacji. Nie jest konieczne określenie przez BFG w dodatkowych okresach przejściowych, aby podmioty utrzymujące obecnie MREL na poziomie strat dodatkowo spełniały wymóg na poziomie rekapitalizacji.

Art. 30 ust. 6 i 7 są regulacjami technicznymi dotyczącymi postępowania BFG w przypadku podmiotów będących podmiotami zależnymi niebędącymi podmiotami

podlegającymi przymusowej restrukturyzacji oraz uczestnictwa BFG w kolegium przymusowej restrukturyzacji.

Art. 31 ma na celu wprowadzenie regulacji na wypadek niespełnienia przez podmiot (podlegający wymogom z art. 97–99 lub art. 97d ustawy zmienianej w art. 1) wymogów MREL do dnia 31 grudnia 2023 r.

BFG w trakcie 2024 r. będzie mógł ustalić poziom spełnienia wymogów, biorąc pod uwagę okoliczności, które obiektywnie mogły uniemożliwić podmiotowi dostosowanie się do nowych wymogów. Wysokość nowego wymogu jest uzależniona od rozwoju (problemów) sytuacji finansowej podmiotu, szansy na spełnienie w możliwym czasie wymogów, możliwość zastąpienia określonych zobowiązań. BFG, szczególnie w przypadkach większych podmiotów, będzie brał pod uwagę także ryzyko systemowe oraz zaangażowanie tych podmiotów w finansowanie działalności gospodarczej (przykładowo MŚP, gospodarstwa domowe) prowadzonych w ramach czynności bankowych.

W **art. 32** określa się, że BFG może określić inny termin na podanie przez podmiot do wiadomości publicznej informacji związanej z ustalaniem minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do dnia 31 grudnia 2023 r., które zapewnia równomierny rozkład przyrostu zobowiązań kwalifikowalnych oraz funduszy własnych, celem spełnienia wymogu MREL. Konieczność ustalenia możliwe innego terminu na publikację wyniku z BRRD2.

Art. 33 i art. 34 mają na celu wprowadzenie regulacji przejściowej utrzymującej dotychczasowe poziomy MREL – zgodnie z obecną polityką oraz decyzjami BFG. Ustalenie przez BFG poziomu nowych wymogów z uwagi na liczbę podmiotów w sektorze finansowym będzie wymagać przeprowadzenia wielu konsultacji oraz analiz. Wobec powyższego konieczne jest zachowanie w tym okresie przejściowym obecnego stanu prawnego dotyczącego ustalania wymogu MREL.

Art. 35 zapewnia odpowiedni okres przejściowy na spełnienie wymogów MREL i TLAC, z jednoczesnym ograniczeniem wymogu MREL w przypadku wykorzystania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, tak aby umożliwić podmiotowi odbudowanie poziomu kapitałów, zaufania oraz wznowienie działalności. Organy przymusowej restrukturyzacji (w tym BFG) mogą, z uwagi na zmiany stanu

kapitałów i zobowiązań z uwagi na przeprowadzenie umorzenia lub konwersji, dokonywać zmian w pośrednich poziomach docelowych.

W **art. 36** umożliwia się członkom organów BFG i pracownikom BFG dostosowanie się do wymagań określonych w art. 6 ustawy o BFG, w terminie 7 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Przepis dotyczy osób, które w dniu wejścia w życie ustawy są powołane do organów BFG albo zatrudnione w BFG.

Przepis przejściowy **art. 37** będący konsekwencją rozwiązań wprowadzanych w art. 6 ust. 6–10 ustawy o udzielaniu wsparcia, ma mieć zastosowanie do aktualnie wymagalnych wierzytelności Skarbu Państwa, tj. dotyczyć zaspokojenia wymagalnych wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu należności powstałych w związku z udzieleniem gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego co do kredytu refinansowego udzielonego na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy o NBP.

Przepis przejściowy **art. 38** projektu ma na celu zapewnienie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu czasu umożliwiającego przeprowadzenie postępowań w oparciu o nowo projektowane przepisy PZP (pełen reżim PZP), z jednoczesnym zapewnieniem możliwości korzystania z obecnie zawartych umów w okresie przejściowym, który powinien zakończyć się z dniem 31 grudnia 2021 r. Skutkiem proponowanego przepisu będzie możliwość udzielenia do tej daty przez BFG na dotychczasowych zasadach zleceń na przygotowanie oszacowania.

Warunkiem skorzystania przez BFG z przepisu przejściowego jest złożenie przed dniem 31.12.2021 r. przez podmiot mający przygotować oszacowanie, z którym BFG ma zawartą umowę ramową, oraz BFG oświadczeń woli skutkujących zawarciem umowy wykonawczej do umowy ramowej. Możliwe jest również dokonanie modyfikacji umowy wykonawczej zawartej w trybie przewidzianym przez przepis przejściowy, pod warunkiem jednakże, że miałyby to miejsce również przed dniem 31.12.2021 r. Jednocześnie na dotychczasowych zasadach, po wejściu w życie zmiany ustawy PZP, mogą być zmieniane również umowy (zawarte na podstawie umów ramowych), w sytuacji gdy umowy te zawarte zostałyby przed datą wejścia w życie nowelizacji ustawy PZP.

Art. 39 stanowi, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 304 ust. 11 ustawy o BFG zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 304 ust. 11 w brzmieniu nadanym

niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Przepis jest konsekwencją zmiany upoważnienia do wydania rozporządzenia w art. 304 ust. 11 i ma za zadanie zapobiec wystąpieniu luki prawnej, która mogłaby się pojawić pomiędzy terminem wejścia w życie ustawy a terminem wydania rozporządzenia.

23) Postanowienia końcowe

Termin wejścia w życie ustawy

W przypadku większości przepisów dotyczących doprecyzowania czy usprawnień w ustawie o BFG z uwagi na ich stosowalność w ramach przymusowej restrukturyzacji lub pozostających w gestii BFG termin nie dotyczy bezpośrednio obowiązków podmiotów rynkowych. Wejście w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z uwagi na istniejące zarówno na gruncie prawa polskiego, jak i prawa europejskiego, okresy przejściowe, obejmujące stopniowe dojście do poziomów wymogów MREL jest odpowiednim okresem *vacatio legis*. W zakresie BRRD2 – termin transpozycji został oznaczony na 29 grudnia 2020 r., wejście w życie ustawy będzie spełniać powyższe wymagania w świetle rozwiązań prawa polskiego, w tym regułę demokratycznego państwa prawnego.

Zgodnie z art. 40 projektu:

- art. 1 pkt 110 i art. 14 pkt 3 wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- art. 1 pkt 35 w zakresie art. 97 ust. 2 pkt 2 lit. b, pkt 3 lit. b, ust. 2e pkt 2, ust. 2f, ust. 2k pkt 2, ust. 2l, dotyczących wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, wchodzi w życie z dniem 28 czerwca 2021 r.;
- art. 1 pkt 1 lit. k, pkt 5 w zakresie art. 11 ust. 4 pkt 5, pkt 40 w zakresie art. 101 ust. 12b pkt 3, pkt 46, pkt 65, pkt 82 lit. a, pkt 83, pkt 86 lit. b, pkt 105 lit. a w zakresie art. 320 ust. 4 pkt 9 lit. a oraz art. 3 pkt 1, dotyczące instytucji zastępcy administratora, wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- art. 20, tj. zmiany w ustawie o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;

- art. 1 pkt 39 w zakresie art. 99a ust. 4, dotyczącego terminów przekazywania informacji związanych z określaniem MREL, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r., tj. po upływie okresu przejściowego.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Przepisy projektu są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt zawiera przepisy, które wykraczają poza minimalny zakres wymagany prawem UE. Przepisy te zostały ujęte w załączonej do projektu odwróconej tabeli zgodności i pozostają bez wpływu na zgodność z prawem UE.

Projekt ustawy wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 oraz Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt zostanie skonsultowany z Europejskim Bankiem Centralnym w zakresie przepisów dotyczących banku centralnego, w tym instrumentów polityki pieniężnej.¹²⁾

Projekt wprowadza wymóg MREL, który będzie miał wpływ na stabilność instytucji finansowych i rynków. Wpływ MREL na stabilność banków będzie pozytywny, gdyż zwiększone zostanie ich bezpieczeństwo i możliwości sprawnego przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji bez sięgania po środki publiczne, jednak w krótkim okresie spełnienie docelowego wymogu MREL może stanowić wyzwanie dla wielu banków. Banki mogą spełnić wymóg MREL, utrzymując fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne. W tym kontekście należy zauważyć, iż obecnie kapitały Tier 1 banków krajowych składają się wyłącznie z CET1. Emisja instrumentów kapitału dodatkowego AT1 jest ograniczona prawnie. Banki w celu

¹²⁾ Obowiązek ten wynika z art. 127 ust. 4 tiret drugie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 2 ust. 1 tiret trzecie i szóste oraz art. 2 ust. 2 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998 r., str. 42). Na podstawie przywołanych przepisów władze państw członkowskich zasięgają opinii Europejskiego Banku Centralnego w sprawie każdego projektu przepisu prawnego w dziedzinach podlegających jego kompetencji, zgodnie z Traktatem, szczególnie odnośnie do krajowych banków centralnych, instrumentów polityki pieniężnej oraz zasad mających zastosowanie do instytucji finansowych, w zakresie, w jakim wywierają istotny wpływ na stabilność instytucji finansowych i rynków.

spełnienia wymogów, będą kierować emisje na rynki zagraniczne, co będzie także oznaczać większą konkurencyjność. Emisje instrumentów dłużnych na potrzeby spełnienia wymogu MREL będą zatem wpływać na wzrost kosztów finansowania się banków. Zmiana zasad określania wysokości wymogów MREL stanowi implementację BRRD2, a więc nie stanowi to obowiązku po stronie państwa członkowskiego do konsultacji z EBC, nie wykluczając jednak takiego trybu, szczególnie w razie rozwiązań wykraczających poza minimum harmonizacji dyrektywy.

Wymóg dokonania notyfikacji projektowanej ustawy

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z powyższym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w tych przepisach.

Możliwość podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie celu, powstrzymania się od ingerencji prawnej, interesu publicznego, oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych (wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców)

W przypadku implementacji BRRD2 nie istnieje skuteczne odmienne rozwiązanie, w tym możliwość powstrzymania się od ingerencji prawnej z perspektywy prowadzonej przed podmioty sektora finansowego działalności gospodarczej.

Uwzględniając ważny interes publiczny, zgodnie z normą art. 22 Konstytucji RP, nie stwierdza się ingerencji w wolność gospodarczą – wprowadzane przepisy stanowią normy o charakterze ostrożnościowym, umożliwiającym utrzymanie podmiotów sektora finansowego w dobrej kondycji, zaś w przypadku wystąpienia trudności – ich restrukturyzację.

Proponowane zmiany pozostają bez wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

Lobbing

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Natomiast zgodnie z art. 5 tej ustawy oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie ww. ustawy.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Patkowski – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krzysztof Budzich, Zastępca Dyrektora, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, tel.: 22 694 54 36, email: krzysztof.budzich@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 15.03.2021</p> <p>Źródło: Prawo UE Inne</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC23</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, z późn. zm.), dalej: „BRRDII”, stanowi kolejny etap zmian w zakresie przymusowej restrukturyzacji (tzw. *resolution*).

Projektowana ustawa zmienia przed wszystkim ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842, późn. zm.), którą wdrożono dyrektywę BRR¹⁾ oraz dyrektywę DGS²⁾.

Poza zmianami wynikającymi z BRRDII propozycje zmian obejmują także kwestie, które wynikają z dotychczasowych doświadczeń i praktyki stosowania tej ustawy.

Zmiany te łączą się ze zmianami w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z późn. zm.). Zmiany te mają na celu usprawnienie dotychczasowych rozwiązań w zakresie zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej (tzw. GST, ang. *Government financial Stabilisation Tools*), tj. publicznego instrumentu wsparcia kapitałowego oraz instrumentu tymczasowej własności publicznej. Jest to niezbędne, aby zapewnić skuteczną ochronę instytucji finansowych zagrożonych utratą płynności lub niewypłacalnością, których ewentualna upadłość stanowiłaby zagrożenie dla stabilności finansowej państwa lub funkcjonowania systemu finansowego a instrumenty przymusowej restrukturyzacji okazałyby się niewystarczające (powinno się je stosować po wykorzystaniu w jak największym zakresie innych instrumentów przymusowej restrukturyzacji). Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej powinny być zatem traktowane jako ostateczność, nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe.

Dodatkowe zmiany przewiduje się w zakresie:

- ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,
- ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym,
- ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa,
- ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim,
- ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
- ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami,
- ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej,
- ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi,
- ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe,
- ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego,
- ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,
- ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych,
- ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym,

¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, z późn. zm.).

²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, z późn. zm.).

- ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym,
- ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej,
- ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
- ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym,
- ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym,
- ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
- ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

BRRDII wprowadza zmodyfikowane rozwiązania w odniesieniu do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (tzw. MREL³⁾), który ma na celu wzmocnienie zdolności banków do pokrycia strat i dokapitalizowania (rekapitalizacji), w przypadku gdy konieczne jest przeprowadzenie procesu resolution.

Przesłanką wprowadzenia MREL jest dążenie do zapewnienia, aby banki mogły być restrukturyzowane sprawnie i szybko, przy zachowaniu stabilności całego systemu finansowego, jak również przy minimalnym wykorzystaniu środków publicznych. Chodzi o to, aby w trakcie procedury przymusowej restrukturyzacji oraz bezpośrednio po jej zakończeniu instytucje mogły kontynuować wykonywanie funkcji krytycznych bez narażenia na ryzyko środków finansowych podatników lub stabilności finansowej.

Odpowiednikiem MREL w odniesieniu do banków działających globalnie jest wymóg w zakresie całkowitej zdolności do absorpcji strat (TLAC⁴⁾), który został wdrożony w UE w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1), dalej: „CRRII”.

BRRDII uspołnia wymóg TLAC i MREL pod względem metodologicznym, zgodnie z założeniem, że standardy TLAC i MREL mają wspólny cel, jakim jest zapewnienie, aby instytucje i podmioty mające siedzibę w UE posiadały wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania, z tego względu powinny stanowić uzupełniające się elementy wspólnych ram. Istotną częścią regulacji dotyczącej wymogu MREL są zobowiązania kwalifikowalne, które zostały uregulowane w CRRII.

Zharmonizowanie wymogów MREL i TLAC ułatwi stosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do instytucji i podmiotów działających w skali transgranicznej. Dodatkowo oczekuje się pozytywnego wpływu na konkurencyjność i rynek wewnętrzny, ponieważ w obecnym kształcie ponoszone przez instytucje i podmioty koszty zapewnienia zgodności z obowiązującymi wymogami i standardem TLAC mogą się istotnie różnić w całej UE.

Poza przepisami dotyczącymi wymogu MREL, kluczowe zmiany przewidziane przez BRRDII i planowane do implementacji w projekcie ustawy to:

- wprowadzenie nowych terminów „podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” (resolution entity) oraz „grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” (resolution group), które są ustalane przy preferowanej strategii resolution, a tym samym determinują sposób przeprowadzania procesu przymusowej restrukturyzacji;
- wprowadzenie moratorium, tj. uprawnienia dla organu przymusowej restrukturyzacji do tymczasowego zawieszania realizacji niektórych zobowiązań względem określonych wierzycieli podmiotu na etapie przed wszczęciem procesu resolution, ale po uznaniu banku za podmiot będący u progu upadłości;
- wprowadzenie przepisów mających na celu ochronę inwestorów detalicznych przed ryzykiem inwestowania w papiery dłużne banku mogące podlegać umorzeniu lub konwersji długu (*bail-in*);
- wprowadzenie przepisów dotyczących umownego uznania zawieszenia zobowiązań wynikających z umów finansowych zawieranych przez podmiot krajowy jeżeli umowa jest regulowana prawem państwa trzeciego;

³⁾ MREL – (ang. *minimum requirement for own funds and eligible liabilities*), tj. minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych – wymóg wyznaczony przepisami BRRD, nakładający na instytucje objęte zakresem dyrektywy, czyli instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne, obowiązek utrzymywania odpowiedniego poziomu instrumentów kapitałowych oraz zobowiązań, które będą mogły zostać poddane umorzeniu lub konwersji (ang. *bail-in*) w przypadku przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.

⁴⁾ TLAC – (ang. *total loss-absorbing capacity*), tj. całkowita zdolność do pokrycia strat – zasady określone przez Financial Stability Board przy G-20, nakładające na globalne banki o znaczeniu systemowym (ang. *G-SIBs*) obowiązek utrzymywania odpowiedniego poziomu instrumentów kapitałowych oraz zobowiązań, które będą mogły zostać poddane umorzeniu lub konwersji (*bail-in*) w przypadku przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.

- modyfikacja przepisów dotyczących umownego uznania *bail-in* w odniesieniu do zobowiązań regulowanych prawem państwa trzeciego.

Ustawa ma także na celu:

- zapewnienie neutralności podatkowej oraz zwolnień podatkowych dla rządowych instrumentów stabilizacji finansowej,
- wprowadzenie trybu dokonywania z urzędu wpisu KRS decyzji BFG o podwyższeniu lub obniżeniu kapitału zakładowego,
- uregulowanie następstw podatkowych odnoszących się do sukcesji uniwersalnej banku lub kasy w razie ich przejęcia,
- przetwarzanie danych objętych tajemnicą bankową przez System Ochrony Instytucjonalnej (tzw. IPS), firmy faktoringowe oraz możliwość udzielania przez NBP informacji objętych tajemnicą bankową BGK,
- uzupełnienie środków wczesnej interwencji o wskazanie przez KNF środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy,
- usprawnienie operacyjności kredytu refinansowego NBP oraz gwarancji Skarbu Państwa – Ministerstwa Finansów (SP-MF) przez zapewnienie wraz z przelewem wierzytelności przejścia hipoteki lub zastawu rejestrowego bez konieczności dokonywania właściwego wpisu sądowego, zapewnienie przejścia z mocy prawa na Skarb Państwa, z chwilą zaspokojenia należności NBP z tytułu udzielenia kredytu, nadwyżki środków pieniężnych i części pozostałego zabezpieczenia tego kredytu (co ma dotyczyć również zaspokojenia wymagalnych wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu należności związanych z gwarancją dla NBP co do kredytu refinansowego udzielonego na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy o NBP w aktualnym brzmieniu), a także możliwości powierzania BGK wykonywania czynności związanych z udzieleniem ww. kredytu i gwarancji,
- wprowadzenie jednolitej siatki pojęciowej w ustawach polegającej na zastąpieniu wyrazów „kontrahent centralny” wyrazem „CCP”,
- doprecyzowanie reżimu prawnego dotyczącego możliwości wyboru banku w charakterze syndyka w ramach postępowania upadłościowego innego banku,
- ograniczenie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących wartości nominalnej jednego instrumentu w ramach hierarchii wierzytelności postępowania upadłościowego banków,
- rozszerzenie katalogu podmiotów, przyjmujących zabezpieczenia finansowe od niektórych podmiotów rynku finansowego o BFG, a także wprowadzenie możliwości zabezpieczenia finansowego BFG na umowach o kredyt konsumencki,
- wraz z wprowadzeniem wartości nominalnej instrumentów, które zaliczane do MREL mogą być oferowane klientom detalicznym – wprowadzenie uprawnień nadzorczych do nakładania, w drodze decyzji, sankcji administracyjnych i środków zapobiegających naruszeniom praw uczestników obrotu,
- uchylenie obecnych wyłączeń dla Bankowego Funduszu Gwarancyjnego określonych w art. 10 ust. 1 pkt 5 i art. 11 ust. 3 ustawy – Prawo zamówień publicznych i dodanie ich w katalogu zamówień o wartości poniżej progów unijnych, do których nie stosuje się Prawa zamówień publicznych,
- włączenie do katalogu zamówień o wartości poniżej progów unijnych, do których nie stosuje się ustawy – Prawo zamówień publicznych, zamówień dotyczących stosowania instrumentów GST oraz operacyjności kredytu refinansowego NBP i gwarancji SP-MF.

Ponadto projekt:

- doprecyzowuje warunki zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, rolę ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Rady Ministrów, Komitetu Stabilności Finansowej w tym procesie oraz termin i zakres opinii Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej dotyczącej skutków prawnych zastosowania GST dla Skarbu Państwa,
- w zakresie funkcjonowania Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej przewiduje obniżenie wysokości wartości przedmiotu czynności prawnej (zamówienia), rozwiązanie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących zlecenia opinii przez osoby prawne z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych, wprowadzenie obowiązku informowania Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej o postępowaniach, w których może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej,
- wprowadza przepis zwiększający kompetencje Komisji Nadzoru Finansowego poprzez nadanie KNF uprawnień do sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przez użytkowników usług płatniczych przepisów rozporządzenia (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W państwach członkowskich UE trwa proces implementacji BRRDII. W wielu państwach członkowskich prowadzony jest obecnie etap konsultacji publicznych albo uzgodnień na poziomie instytucji publicznych (polityczne).

Możliwość wdrożenia art. 33a ust. 3 i art. 69 ust. 5 BRRDII dotyczącego dostępu do odpowiedniej kwoty dziennej depozytów w razie zawieszenia niektórych zobowiązań przez organ przymusowej restrukturyzacji jest uwzględniana przez państwa członkowskie w sposób zróżnicowany tzn. część planuje wprowadzenie takich regulacji, a część z nich nie.

Większość państw członkowskich, w przypadku wdrożenia art. 44a BRRDII, wdraża przepis art. 44a ust. 5 (nie art. 44a ust. 1–4), czyli opcję wartości nominalnej z ust. 5. W przypadku fakultatywnego wdrożenia art. 45b ust. 8 i art. 71a ust. 2 dyrektywy BRRDII większość państw członkowskich wskazała na brak projektowanych w tym zakresie rozwiązań.

Jedynym przykładem działań, jakie były podejmowane przez organy przymusowej restrukturyzacji innych krajów przed przyjęciem BRRDII, było publikowanie oczekiwań lub stanowisk, służących zbliżeniu funkcjonujących krajowych wymogów w zakresie przymusowej restrukturyzacji do standardów, których wdrożenia oczekiwano w ramach nowelizacji BRRD [np. stanowiska brytyjskiego, czeskiego, duńskiego, fińskiego, polskiego lub szwedzkiego organu przymusowej restrukturyzacji, a także organu przymusowej restrukturyzacji unii bankowej — *Single Resolution Board (SRB)*]. Celem publikacji było przygotowanie banków/rynku do wdrożenia nowych rozwiązań. Podstawą do podejmowania tego typu działań były ogólnie sformułowane przepisy BRRD i rozporządzenia delegowane Komisji Europejskiej, które dawały krajom znaczny poziom elastyczności w ustalaniu wymogu MREL dla poszczególnych banków. Widoczne były różnice w podejściu poszczególnych organów, które ustalały wymóg MREL w maksymalnej możliwej wysokości (np. unia bankowa) lub niższej, co związane było z możliwością np. nieuwzględnienia niektórych buforów kapitałowych (np. Polska).

Większość krajów UE to kraje unii bankowej, w której głównym organem *resolution* jest Single Resolution Board (SRB), a krajowe organy *resolution* krajów unii bankowej działają zbieżnie z nią. W związku z tym dominującym sposobem postępowania krajów unii bankowej było powielanie wzorców wypracowanych w ramach Jednolitego Mechanizmu Przymusowej Restrukturyzacji (*ang. single resolution mechanism – SRM*), a nie wdrażanie przez kraje własnych regulacji. SRB opublikował dokument dot. polityki MREL.⁵⁾

Akty BRRDII oraz CRRII wprowadzają w szczególności dwie zasadnicze zmiany – rozróżnienie pomiędzy *External MREL* i *Internal MREL*⁶⁾ oraz zmianę w tzw. *stacking order*, tj. wyłączenie wymogu połączonego bufora z kalkulacji zdolności poniesienia strat (*ang. loss absorption amount LAA*) i możliwości podwójnego zaliczania CET1 (ten sam instrument zaliczony do MREL i wymogu połączonego bufora). Z dostępnych informacji wynika, że żadne z państw UE nie wprowadziło jeszcze do porządku prawnego przepisów określających siatkę pojęciową dla *Internal* i *External MREL* lub odrębnych zasad wyznaczania i kryteriów kwalifikowalności dla obu rodzajów wymogu na poziomie ustawowym.

Bank Anglii w 2018 r. opublikował aktualizację polityki wyznaczania MREL, w której uregulował obie powyższe kwestie.⁷⁾ W przypadku grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, w ramach których przyjęto strategię SPE⁸⁾, SRB w bieżącym cyklu planistycznym, a więc przed implementacją BRRDII – w ramach prac prowadzonych w kolegiach przymusowej restrukturyzacji przedstawia propozycje poziomów *Internal MREL* dla podmiotów zależnych niepodlegających przymusowej restrukturyzacji.

W zakresie wykluczenia możliwości podwójnego zaliczania instrumentów CET1 w kilku państwach członkowskich funkcjonują takie rozwiązania, choć należy podkreślić, że nie były one wprowadzone w formie regulacji ustawowych:

- Szwecja – SNDO (Riksgälden) w dokumencie *Decision memorandum: Application of the minimum requirement for own funds and eligible liabilities (2017)* określił, że udział zobowiązań w MREL nie może być niższy niż kwota rekapitalizacji (*ang. recapitalization amount – RA*). Jednocześnie wymóg połączonego bufora został wyłączony z kalkulacji LAA i RA, co w konsekwencji skutkuje brakiem możliwości podwójnego zaliczania CET1.
- Powyższe zasady mają formę rekomendacji, jednak w przypadku braku dostosowania organ przymusowej restrukturyzacji będzie rozstrzygał sprawę poprzez indywidualne zalecenia na etapie oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji.
- Wielka Brytania – Bank Anglii już w pierwszej polityce wyznaczania MREL z 2016 r.⁹⁾ określił, że ten sam instrument CET1 nie może jednocześnie być zaliczany na potrzeby wymogu MREL i wymogu połączonego bufora.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

⁵⁾ <https://srb.europa.eu/en/node/1002>

⁶⁾ Materia *internal MREL* (art. 45f BRRD), materia *external MREL*, których zakres obejmuje „podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji”. Przepis art. 5d BRRDII (art. 92a rozporządzenia CRR) – kalibracja MREL Pillar 1 dla G-SII entities. Poziom 13,5% TRE / 5% TE – kalibracja MREL Pillar 1 dla Top-Tier Banks i tzw. *fished Banks*. Podporządkowanie na poziomie 8% TLOF w art. 45b - dotyczy MREL Pillar 2, wymóg może być adresowany również do grup podmiotów niewskazanych w pkt 1 i 2 powyżej.

⁷⁾ <https://www.bankofengland.co.uk/-/media/boe/files/paper/2018/statement-of-policy-boes-approach-to-setting-mrel-2018.pdf?la=en&hash=BC4499AF9CF063A3D8024BE5C050CB1F39E2EBC1>

⁸⁾ SPE – (*ang. single point of entry*), oznacza dostosowanie się do grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.

⁹⁾ <https://www.bankofengland.co.uk/-/media/boe/files/paper/2016/mrel-policy-2016.pdf?la=en&hash=66845FC55DCB4198844F1BF8C9B68046709E4384>

Grupa	Wielkość (stan na 27.07.2020 r.)	Źródło danych	Oddziaływanie
Bankowy Fundusz Gwarancyjny	1	Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji	Zmiany w zakresie zadań wykonywanych w przymusowej restrukturyzacji i w związku z zastosowaniem GST.
Komisja Nadzoru Finansowego	1	Ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym	Zmiany w zakresie sprawowanego nadzoru i stosowania GST. Objęcie nadzorem użytkowników usług płatniczych w zakresie przestrzegania rozporządzenia (UE) nr 260/2012 (SEPA).
Narodowy Bank Polski	1	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim	Zmiany w zakresie zabezpieczeń kredytu refinansowego, opinii przy stosowaniu GST.
Prezes Rady Ministrów	1		Opinia przy stosowaniu GST.
Minister Aktywów Państwowych	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej	Opinia przy stosowaniu GST.
Prokuratura Generalna Rzeczypospolitej Polskiej	1	Ustawa z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturze Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej	Zmiana w zakresie wydawania opinii w sprawach czynności prawnych i zamówień określonej wartości. Wydawanie opinii prawnych – <i>ad hoc</i> na zlecenie osób prawnych z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej. Wydawanie opinii przy instrumentach GST. Przejęcie zastępstwa w większej liczbie postępowań przed sądami administracyjnymi. Wsparcie reprezentantów Skarbu Państwa w negocjacjach i polubownym rozwiązywaniu sporów.
Skarb Państwa i jego reprezentanci	--	--	Obowiązek uzyskania opinii PGRP w sprawach czynności prawnych i zamówień o określonej wartości. Obowiązek zawiadamiania PGRP o istotnych postępowaniach. Uzyskanie zwiększonego wsparcia PGRP, skutkującego m. in. wzrostem liczby spraw załatwianych polubownie, w sposób korzystny dla Skarbu Państwa.
Osoby zastępowane – osoby prawne z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej	21	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie osób prawnych zastępowanych przez PGRP oraz opłat ponoszonych za usługi prawne świadczone przez PGRP, a także opłat za przeprowadzenie postępowania przed	Zlecenie PGRP opinii prawnej <i>ad hoc</i> .

		Sądem Polubownym przy PGRP	
Wojewódzkie sądy administracyjne i Naczelny Sąd Administracyjny	16 + 1	---	Możliwość zawiadomienia PGRP o sprawie, w której może zachodzić potrzeba ochrony praw lub interesów RP.
Banki w formie spółek akcyjnych	29	Rejestr podmiotów sektora bankowego KNF	Konieczność dostosowania się nowych wymogów nadzorczych, sprawozdawczych i wymogów z zakresu przymusowej restrukturyzacji.
Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	20	Rejestr podmiotów sektora kas KNF	
Banki spółdzielcze	535	Rejestr podmiotów sektora bankowego KNF	
Domy maklerskie	18	Rejestr podmiotów sektora kapitałowego KNF	
Syndyk i wierzyciele Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie (SK Banku)			Zapewnienie przejścia z mocy prawa na Skarb Państwa, z chwilą zaspokojenia należności NBP z tytułu udzielenia kredytu dla SK Banku, nadwyżki środków pieniężnych i części pozostałego zabezpieczenia tego kredytu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej, Związkowi Banków Polskich, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Bankowi Gospodarstwa Krajowego, Spółdzielczemu Systemowi Ochrony SGB, Systemowi Ochrony Zrzeszenia BPS, Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A., Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych, Związkowi Maklerów i Doradców, Izbie Domów Maklerskich, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszeniu Rynków Finansowych – ACI Polska, Federacji Przedsiębiorców Polskich, Radzie Dialogu Społecznego.

Uwagi zostały zgłoszone przez Komisję Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Prokuraturę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo – Kredytową, Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych; Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S. A., Giełdę Papierów Wartościowych S. A. Uwagi były przedmiotem konferencji uzgodnieniowej.

Zgłoszone uwagi i stanowisko Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zawiera raport z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	49,9
budżet państwa		4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	4,99	49,9
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	-4,99	-4,99	-4,99	-4,99	-4,99	-4,99	-4,99	-4,99	-4,99	-4,99	-49,9
budżet państwa												
JST												

pozostałe jednostki (oddzielnie)	
Źródła finansowania	<p>Wejście w życie ustawy nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wdrożenie BRRDII nie powinno mieć bezpośredniego wpływu na sektor finansów publicznych.</p> <p>Wyjątek stanowią regulacje dotyczące Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Niezbędne jest zwiększenie środków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, w latach 2022–2030 do kwoty 56 493 193 zł, tj. o kwotę 4 995 000 zł (rocznie). Obecnie (dane za 2019 r.) 140 radców Prokuratury Generalnej RP (z pomocą referendarzy i innych pracowników Prokuratury Generalnej RP): prowadzi ok. 8.000 (rocznie ok. 2900 nowych) spraw sądowych, wydaje ok. 450 opinii rocznie, w tym ok. 120 opinii dot. umów, prowadzi negocjacje lub bierze udział w mediacjach w ok. 90 sprawach rocznie. Proponowane zwiększenie finansowania może potencjalnie przełożyć się na nawet kilkukrotne zwiększenie liczby sporządzanych opinii, mediacji i negocjacji, w których aktywny udział weźmie Prokuratura Generalna RP a także liczby spraw sędowo-administracyjnych, w których zastępstwo przejmie Prokuratura Generalna RP. Trzykrotne zwiększenie liczby opinii – nawet przy założeniu, że w związku z planowanym obniżeniem progu wartości czynności, która rodzi obowiązek uzyskania opinii Prokuratury Generalnej RP, spowoduje wzrost łącznej wartości opiniowanych czynności o 100% spowodowałby, że Prokuratura Generalna RP zostałaby od 2021 r. zaangażowana dodatkowo w sprawy o wartości ponad 280 mld zł, zabezpieczając w nich interes Skarbu Państwa i innych państwowych osób prawnych.</p> <p>Ewentualny, pośredni wpływ na sektor finansów publicznych, można rozpatrywać w kontekście wpływu MREL na koszty finansowania banków, ich rentowność, poziom zysku, a w konsekwencji wysokość odprowadzanego podatku do budżetu państwa. Ten jednak zależy od ostatecznego podejścia BFG do ustalania wymogu MREL i wymogu podporządkowania. Należy jednak zauważyć, że przepisy BRRDII, przez zwiększenie zdolności banków do wewnętrznego pokrycia strat i dokapitalizowania, są ukierunkowane na uniknięcie konieczności przeprowadzania interwencji na rynkach finansowanych ze środków publicznych, których celem miałyby być wsparcie dla instytucji finansowych.</p> <p>BFG, ustalając wymóg MREL dla podmiotów krajowych, działa na podstawie i w granicach przepisów prawa określonych w ustawie o BFG. Oznacza to, że Fundusz nie dokonuje limitacji wymogu MREL dla poszczególnych podmiotów krajowych. W procesie wyznaczenia wymogu MREL nie można arbitralnie przyjąć, iż dla danego podmiotu lub danej kategorii podmiotu wystarczający i wiarygodny będzie niższy poziom wymogu MREL. Wymóg MREL powinien być tak skalibrowany, aby wykluczyć w przymusowej restrukturyzacji nadzwyczajne wsparcie ze środków publicznych innych niż fundusz przymusowej restrukturyzacji i fundusz gwarantowania depozytów. Zarówno przepisy prawa krajowego, jak i przepisy unijne, wskazują, jakie wsparcie nie jest uznawane za nadzwyczajne wsparcie publiczne.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie zmian w ustawie o BFG uzupełni kompetencje Funduszu w ramach ochrony środków gwarantowanych i stabilności sektora. Wykonywanie zadań z zakresu gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych oraz kas odbywać się będzie z zastosowaniem dotychczasowych ram prawnych. Wykorzystane zostaną istniejąca infrastruktura oraz zaplecze kadrowe Funduszu. Przeprowadzenie prognoz odnośnie emisji nowego typu długu przez podmioty sektora bankowego z uwagi na nowy charakter instrumentu i ograniczone zastosowanie w prawodawstwie innych krajów europejskich, nie jest możliwe.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zastosowanie instrumentów GST może stanowić obciążenie dla budżetu państwa, jednakże kwota nie jest obecnie możliwa do oszacowania. Będzie to uzależnione od zastosowanego instrumentu oraz od wielkości podmiotu, w stosunku do którego zastosowane zostaną instrumenty GST. 2. Zgodnie z danymi Urzędu Zamówień Publicznych, w 2018 r. zawarto w trybie zamówień publicznych ok. 230 umów o wartości 50–100 mln zł, a w 2019 r. takich umów zawarto ponad 280. Natomiast w 2018 r. do Prokuratury Generalnej RP wpłynęło łącznie 126 wniosków dotyczących zaopiniowania projektów umów, a w 2019 r. było ich 111. <p>Średnia wartość czynności prawnej (zamówienia) w sprawach, które opiniowała Prokuratura Generalna RP wyniosła w 2019 r. ponad 1,2 mld zł, a łączna wartość opiniowanych umów i</p>

dokumentów w sprawie zamówień publicznych (w przypadku których podano wartość czynności lub zamówienia) wyniosła **ponad 142 mld zł**.

Wartość przedmiotu spraw, w których polubownym rozwiązaniu uczestniczyła Prokuratoria Generalna RP wyniosła natomiast łącznie **1,2 mld zł** (zawarto ugody w 84 sprawach), a w 2019 r. wartość ta wyniosła **1,5 mld zł** (zawarto ugody w 96 sprawach).

Obecnie (dane za 2019 r.) **140** radców Prokuraturii Generalnej RP (z pomocą referendarzy i innych pracowników Prokuraturii Generalnej RP):

- **prowadzi ok. 8.000 (rocznie ok. 2900 nowych) spraw sądowych,**
- **wydaje ok. 450 opinii rocznie, w tym ok. 120 opinii dot. umów,**
- **prowadzi negocjacje lub bierze udział w mediacjach w ok. 90 sprawach rocznie** (pominięto w tym miejscu inne realizowane przez radców zadania ustawowe, w tym m.in. sprawy dot. mienia Skarbu Państwa i opinie legislacyjne).

Już przy obecnym zaangażowaniu Prokuraturii Generalnej RP w zastępstwo przed sądami administracyjnymi (kilka spraw w 2019 r.) i w sporządzenie opinii na rzecz *stationes fisci* i osób zastępowanych, istnieje bardzo duże obciążenie radców, przy relatywnie niskim – w porównaniu do rynkowych wynagrodzeń zawodowych pełnomocników – wynagrodzeniu. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów ws. stawek zasadniczych radców, wydane na podstawie art. 67 ust. 5 ustawy o PGRP przewiduje 15 stawek wynagrodzenia radców, przy czym obecne środki finansowe Prokuraturii Generalnej RP pozwalają na stosowanie średnio 3–4 stawki wynagrodzenia zasadniczego. Już obecnie utrudnia to osiągnięcie stabilności zatrudnienia w Prokuraturii Generalnej RP, prowadzenie procesu rekrutacyjnego oraz stosowanie skutecznego motywacyjnego systemu premiowania pracowników.

W celu zamierzonego istotnego zwiększenia liczby:

- a) opinii przygotowywanych rocznie na wniosek *stationes fisci* oraz
 - b) negocjacji i mediacji, w których bierze udział Prokuratoria Generalna RP,
 - c) spraw sądowo-administracyjnych przejętych przez Prokuraturię Generalną RP w ciągu roku
- potrzebne jest **zwiększenie finansowania dla Prokuraturii Generalnej RP o kwotę ok. 4 995 000 zł rocznie.**

Proponowane zwiększenie finansowania może potencjalnie przełożyć się na nawet kilkukrotne zwiększenie liczby sporządzanych opinii, mediacji i negocjacji, w których aktywny udział weźmie Prokuratoria Generalna RP, a także liczby spraw sądowo-administracyjnych, w których zastępstwo przejmie Prokuratoria Generalna RP.

Dodatковым zadaniem, które wiązałoby się ze zwiększeniem zaangażowania Prokuraturii Generalnej RP w ww. sprawy byłaby szersza działalność informacyjna Prokuraturii Generalnej RP, przede wszystkim w celu zwiększenia świadomości *stationes fisci* co do zakresu wsparcia, jakie mogą uzyskać od Prokuraturii Generalnej RP.

Należy przy tym zakładać, że wzrost ten będzie następował stopniowo, w miarę zwiększania się liczby wniosków *stationes fisci* (co w dużej mierze jest od Prokuraturii Generalnej RP niezależne, ale może temu służyć szersza działalność informacyjna Prokuraturii Generalnej RP).

Wskazane wyżej wydatki zostaną przynajmniej częściowo zrekomensowane w związku z uzyskaniem przez Skarb Państwa dodatkowych korzyści. Oszacowanie ich dokładnej wysokości nie jest możliwe (zob. jednak pkt 1 wyżej co do wartości przedmiotu spraw, w które zaangażowałyby się dodatkowo Prokuratoria Generalna RP).

Trzykrotne zwiększenie liczby opinii – nawet przy założeniu, że w związku z planowanym obniżeniem progu wartości czynności, która rodzi obowiązek uzyskania opinii Prokuraturii Generalnej RP, spowoduje wzrost łącznej wartości opiniowanych czynności o 100% spowodowałby, że Prokuratoria Generalna RP zostałaby od 2021 r. zaangażowana dodatkowo w sprawy o wartości ponad **280 mld zł**, zabezpieczając w nich interes Skarbu Państwa i innych państwowych osób prawnych.

Doradztwo Prokuraturii Generalnej RP powinno, przynajmniej częściowo, zmniejszyć wydatki na usługi zewnętrznych kancelarii prawnych, z których korzystają *stationes fisci* i osoby zastępowane.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
--	---	---	---	---	---	----	----------------

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Konsekwencją wprowadzenia wymogu MREL jest wzmocnienie kapitałowe banków, a także większa stabilność finansowa sektora. Osoby prawne z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej uzyskują możliwość bardziej elastycznego korzystania z doradztwa Prokuraturii Generalnej RP.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowana regulacja nie ma wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Głównym źródłem finansowania sektora bankowego w Polsce są depozyty gwarantowane. Wprowadzenie wymogu MREL, czego konsekwencją jest konieczność zmiany struktury pasywów i zwiększenie udziału instrumentów finansowych, ma wpływ na banki krajowe. Powyższe odnosi się jednak głównie do regulacji już obowiązujących, tj. wynikających z dyrektywy 2014/59/UE, a w ślad za nią ustawy o BFG.</p> <p>Wpływ regulacji tzw. Pakietu Bankowego (BRRDII, CRDV¹⁰⁾ oraz CRRII) w obszarze MREL na poszczególne podmioty krajowe może być zróżnicowany. W szczególności należy wskazać, że w przypadku banków krajowych będących podmiotami zależnymi od G-SIIs¹¹⁾ z siedzibą w państwie członkowskim, które są <i>resolution entities</i> (strategia MPE¹²⁾ lub plan odrębny – brak przystąpienia BFG do wspólnej decyzji (art. 77 ust. 6)), art. 92a CRR stosuje się. Oznacza to, że od 27 czerwca 2020 r. podmioty (G-SIIs) powinny posiadać fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne w kwocie odpowiadającej 16% ich całkowitej ekspozycji na ryzyko (wymóg podporządkowania, z opcją odstępstwa 3,5% TRE za zgodą organu przymusowej restrukturyzacji¹³⁾). W przypadku innych podmiotów wymóg MREL stanie się wiążący od 1 stycznia 2024 r. Potencjalnie istnieje więc możliwość, że w okresie dojścia do MREL wybrane podmioty będą objęte wyższymi wymogami.</p> <p>Obecnie trudno jest dokonać jednoznacznej oceny, jaki wpływ na funkcjonowanie instytucji finansowych i konkurencyjność będzie miało wprowadzenie obowiązków sprawozdawczych i podanie do publicznej wiadomości informacji dotyczącego wymogu MREL. Prawdopodobnie w przypadku niespełnienia przez instytucję finansową wymogu MREL ujawnienie takiej informacji mogłoby się wiązać z wystąpieniem po stronie tej instytucji ryzyka reputacyjnego, a ujawnione dla klientów informacje w zakresie wymogu MREL mogą wskazywać na stabilność finansową takiego podmiotu. Obowiązek sprawozdawczy oraz ujawnienie informacji dotyczących wymogu MREL może stanowić źródło informacji dla potencjalnych inwestorów dokonujących analizy fundamentalnej podmiotu. Podmiot mający problemy z uplasowaniem wymogu MREL będzie mniej atrakcyjny dla potencjalnych inwestorów. Wysokość kosztu emisji instrumentów, które mogą zostać zaliczone do wymogu MREL może stanowić częściowe odzwierciedlenie sytuacji ekonomicznej podmiotu. Nie bez znaczenia może być także fakt, że część kosztów związanych</p>							

¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150, 07.06.2019, str. 253).

¹¹⁾ G-SII's – (ang. *global systemically important institutions*), „globalna instytucja o znaczeniu systemowym”.

¹²⁾ MPE – (ang. *multiple point of entry*), bank jako istotny podmiot zależny, określony w strategii restrukturyzacji jako jeden z punktów wejścia, będący częścią grup.

¹³⁾ Art. 45b ust. 4 BRRDII, na podstawie którego BFG będzie mógł na wniosek G-SII lub banków (grup) o aktywach powyżej 100 mld EUR, w drodze decyzji, określić poziom zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne, niższy niż określony w ust. 1 poziom 8%, jednak wyższy niż wartość wyrażonego procentowo iloczynu: 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne, oraz liczby 1 pomniejszonej o iloraz 3,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz sumy 18% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i kwoty wynikającej z wymogu połączonego bufora.

z emisją instrumentów, które mogą zostać zaliczone do wymogu MREL zainteresowane podmioty będą starały się przerzucić na klientów. Wówczas informacje o wymogu MREL mogą pośrednio wpływać na decyzję klientów o powierzeniu takiemu podmiotowi środków. Nie można więc wykluczyć potencjalnego wpływu ujawnienia informacji o wymogu MREL na konkurencyjność podmiotów. Jak w wielu dotychczasowych przypadkach, dodatkowe wymogi raportowe pociągają za sobą określone stałe koszty wdrożenia (IT, koszty osobowe, inne koszty rzeczowe), relatywnie wyższe dla instytucji o mniejszej skali działania.

W reżimie TLAC opublikowanym przez FSB¹⁴⁾ sformułowana została rekomendacja, aby naruszenie TLAC było traktowane analogicznie jak naruszenie całkowitego wymogu kapitałowego. Regulator unijny nie był aż tak restrykcyjny, ale i tak w art. 45k BRRDII wskazał, że naruszenie wymogu może skutkować podjęciem działań nadzorczych bądź działań analogicznych jak w przypadku zaleceń do usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przymusową restrukturyzację, które mogą istotnie ingerować w funkcjonowanie podmiotu. Przyjmując tezę, że naruszenie MREL będzie efektem daleko niekorzystnej sytuacji podmiotu, uznać należy, że ocena potencjalnego wpływu na jego konkurencyjność jest niezasadna.

Przepisy dyrektywy 2014/59/UE oraz rozporządzenia 2016/1450 nie określały jednoznacznie terminu osiągnięcia MREL przez podmioty. Bankowy Fundusz Gwarancyjny w opublikowanej metodyce wyznaczania MREL określił, że podmioty powinny osiągnąć wyznaczony poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji przed 1 stycznia 2023 r. Przepisy BRRDII wprowadzają harmonizację w tym zakresie i wydłużają ten okres (z zastrzeżeniem MREL Pillar 1 określonym w CRRII) o rok. Pozwoli to podmiotom krajowym na rozłożenie nowych emisji lub akumulacji zysków w dłuższym okresie czasu, co może skutkować złagodzeniem wpływu wymogu na funkcjonowanie instytucji.

Nie można wykluczyć, że emisja wymogu MREL (teoretycznie niższe wymogi dla podmiotów z danego państwa członkowskiego) będzie miała pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki na rynku unijnym. Ujednolicony poziom MREL będzie miał także wpływ na harmonogramy opracowania planów przymusowej restrukturyzacji w całej UE na rynku unijnym. Obecne niższe wymogi w zakresie MREL pozwalają instytucji na poszukiwanie tańszych źródeł pozyskania kapitału, co w konsekwencji może przekładać się na niższy koszt finansowania gospodarki krajowej, ale jednocześnie prowadzić do mniejszej aktywności w zakresie poszukiwania dodatkowych źródeł pozyskania kapitału. Wyższy wymóg MREL nakłada na podmiot obowiązek pozyskania kapitału, będącego źródłem finansowania gospodarek krajowych i który może prowadzić do wzrostu gospodarczego.

Zakres wyłączenia lub częściowego odstępstwa od wymogu MREL w zakresie stopnia uprzywilejowania w hierarchii roszczeń uzależniony jest od odpowiednio uzasadnionej decyzji organu przymusowej restrukturyzacji. Decyzja ta pozostanie bez wpływu na sytuację obywateli (inwestorów detalicznych), jeżeli podejmując ją, organ przymusowej restrukturyzacji:

- nie zwiększy szans zaspokojenia należności podmiotów/osób znajdujących się w dalszej kategorii zaspokajania w hierarchii roszczeń – kosztem podmiotów/osób znajdujących się w wyższej kategorii;
- nie wpłynie na zróżnicowanie proporcji zaspokojenia dla wierzycieli znajdujących się w tej samej kategorii zaspokajania.

Zgodnie z badaniami przeprowadzonymi przez NBP, główną makroekonomiczną korzyścią z podwyższenia przez banki posiadanego kapitału lub innych zobowiązań kwalifikowalnych jest zwiększenie odporności systemu finansowego na negatywne szoki. Zmniejsza to prawdopodobieństwo kryzysu bankowego, który ujemnie wpływa na stopę wzrostu i poziom PKB. Korzyści i koszty na poziomie globalnym zostały oszacowane przez Bank Rozrachunków Międzynarodowych w raporcie z 2015 r. Szacunki dotyczyły skutków wprowadzenia zaproponowanego przez Radę Stabilności Finansowej (FSB) odpowiednika MREL dla GSII – TLAC. Wyliczenia te wykazują, że efekt netto z wprowadzenia TLAC jest dodatni. NBP ocenia, że wprowadzenie MREL przyniesie korzyści netto również w przypadku Polski¹⁵⁾.

W odniesieniu do inwestorów detalicznych, należy zwrócić uwagę art. 44a BRRDII, który ma na celu ochronę tej grupy inwestorów przed nadmiernie ryzykownymi inwestycjami, za które należy

¹⁴⁾ <https://www.fsb.org/2015/11/total-loss-absorbing-capacity-tlac-principles-and-term-sheet/>
<https://www.fsb.org/2019/07/review-of-the-technical-implementation-of-the-total-loss-absorbing-capacity-tlac-standard/>

¹⁵⁾ Raport o stabilności systemu finansowego, Grudzień 2017 r., Narodowy Bank Polski.

	<p>uznać inwestycje w instrumenty dłużne emitowane przez bank na potrzeby spełnienia wymogu MREL. W odniesieniu do deponentów należy zauważyć, iż depozyty gwarantowane zostały potraktowane jako szczególna pozycja pasywów. Są one wyłączone z zakresu zobowiązań kwalifikowalnych (nowy art. 72a ust. 2 lit. a CRR) oraz instrumentu umorzenia lub konwersji długu (tzw. <i>bail-in</i>) (art. 44 BRRD).</p> <p>Przepis art. 33a BRRDII wprowadza instrument moratorium (czyli zawieszenia niektórych zobowiązań z gwarancją aby nie były stosowane inne instrumenty umożliwiające zawieszanie zobowiązań/płatności/umów oraz okresem trwania do 2 dni) przed wszczęciem procesu przymusowej restrukturyzacji, ale po stwierdzeniu, że bank znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością. W takiej sytuacji organ przymusowej restrukturyzacji ocenia zasadność objęcia zakresem moratorium także depozytów gwarantowanych. Trudno jest dokonać oceny wpływu zastosowania moratorium na cały rynek finansowy. Będzie to zależać od wielu czynników, w szczególności banku, wobec którego stosuje się taki instrument i jego pozycji rynkowej, a także ogólnych warunków rynkowych. Istotna wydaje się także komunikacja, jaką będą prowadzić nadzór i organ przymusowej restrukturyzacji przy stosowaniu tego instrumentu. W przypadku zastosowania moratorium w odniesieniu do konkretnego podmiotu należy spodziewać się, że jego konkurencyjność na rynku spadnie, zwiększy się także ryzyko reputacyjne. Jeśli zakresem moratorium będą objęte także depozyty gwarantowane, pogorszeniu może ulec także sytuacja deponentów problemowego banku.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

- tak
 nie
 nie dotyczy

Wartość wymogu MREL jest ustalana przez BFG dla każdego podmiotu indywidualnie. Ponadto zasady dotyczące wyznaczania MREL i obowiązki informacyjne są przedstawiane podmiotom w ramach dodatkowej korespondencji indywidualnej, a ogólne zasady dostępne na stronie internetowej BFG.

Wprowadzenie wymogu MREL (dokonane już w ramach BRRD) powoduje przede wszystkim wzrost kosztów finansowania banków wynikający z konieczności emisji instrumentów dłużnych kwalifikujących się do spełnienia tego wymogu. Kwestia ta pozostaje również aktualna w kontekście BRRDII. Dodatkowo, wzrost obciążeń i kosztów finansowania może być konsekwencją wprowadzonego przez BRRDII wymogu podporządkowania. Wymóg ten jest nakładany na podmioty *resolution* globalnych banków ważnych systemowo (G-SIIs), tzw. *top tier banks* (z sumą bilansową powyżej 100 mld euro) lub banków stwarzających ryzyko systemowe w ocenie organów nadzoru i organów przymusowej restrukturyzacji. Organ przymusowej restrukturyzacji może również nałożyć wymóg podporządkowania na pozostałe podmioty *resolution*. W tym kontekście, wyzwaniem dla polskich banków będzie emisja instrumentów dłużnych, które będą mogły być konwertowane lub umorzone w przypadku uruchomienia procedury *resolution*. Koszt emisji i utrzymywania takich instrumentów będzie wyższy ze względu na możliwość poddania ich umorzeniu lub konwersji. Emisja takich instrumentów, dłużnych może być trudna dla polskich banków ze względu na relatywnie niski stopień rozwoju krajowego rynku papierów dłużnych oraz ograniczony dostęp do rynków międzynarodowych. W kontekście relacji pomiędzy wymogiem MREL oraz polityką makroostrożnościową należy wskazać, że w rezultacie transpozycji do prawa krajowego BRRDII oraz CRDV ustanie możliwość podwójnego zaliczania kapitału podstawowego Tier I jednocześnie na potrzeby spełniania wymogu połączonego bufora i MREL. Z perspektywy pojedynczej instytucji może to generować dodatkowe koszty, a w przypadku niespełnienia wymogów może także skutkować nałożeniem na bank ograniczenia w zakresie m.in. wypłaty zysków. Niemniej, z perspektywy systemowej zmiana ta powinna mieć pozytywny wpływ na efektywność narzędzi polityki makroostrożnościowej, w szczególności buforów kapitałowych. Zmiana

konsekwencji prawnych naruszenia wymogu MREL nie powinna generować nadmiernych obciążeń charakterze regulacyjnym.

BRRDII wprowadza nowe wymogi w zakresie sprawozdawczości nadzorczej oraz publikacji informacji dotyczących wymogu MREL. Zgodnie z nowym art. 45i BRRD banki podlegające wymogowi MREL przekazują stosowne informacje organowi nadzorcemu oraz organowi *resolution* w cyklu rocznym bądź półrocznym (zależnie od rodzaju informacji), przy czym organ nadzorczy i organ *resolution* mogą zwiększyć częstotliwość sprawozdań. Wydaje się, że z brzmienia dodanego art. 45i BRRD nie wynikają większe obciążenia regulacyjne związane z częstotliwością i zakresem sprawozdawczości przekazywanej przez podmioty krajowe do BFG, w tym w odniesieniu do uszczegółowienia zakresu informacji dotyczących struktury zobowiązań i funduszy własnych. Wspominany przepis nakłada na banki podlegające wymogowi MREL także obowiązki w zakresie podawania do wiadomości publicznej informacji związanych ze spełnianiem tego wymogu, które nie powinny generować nadmiernych obciążeń. Zaznaczyć należy, iż obecnie nie są znane szczegółowe wzorce sprawozdawcze i metody ich stosowania (w tym częstotliwość i terminy składania sprawozdań), które zostaną, do 28 czerwca 2020 r., określone przez EUNB w wykonawczych standardach technicznych, a następnie przyjęte przez Komisję Europejską jako rozporządzenia delegowane.

W odniesieniu do banków hipotecznych art. 45a ust. 2 BRRD wskazuje, że instytucje zwolnione z wymogu stosowania MREL nie podlegają konsolidacji dla celów określania wymogu MREL, o której mowa w dodawanym art. 45e ust. 1. Zwolnienie banków hipotecznych z wymogu MREL także na poziomie skonsolidowanym (a nie jedynie jednostkowym jak dotychczas) powinno skutkować zmniejszeniem obciążeń regulacyjnych dla ich podmiotów dominujących. Wydaje się, że okresy przejściowe dotyczące stosowania wymogu MREL zdefiniowane w art. 45m BRRD są odpowiednie, w szczególności w zakresie w jakim nakazują organowi *resolution* uwzględniać powszechność występowania depozytów, brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania oraz dostęp podmiotów krajowych do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowanych.

Zmiana art. 55 BRRD zwiększy obciążenia regulacyjne podmiotów krajowych w zakresie, w jakim powinny informować organ przymusowej restrukturyzacji o braku możliwości włączenia w dokumentacji emisyjnej instrumentu dłużnego umownego uznania skutków zastosowania instrumentu *bail-in* (gdy jest niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów). Zmiana ta spowoduje zwiększenie obowiązków informacyjnych na temat postępów we wdrażaniu postanowień dotyczących ww. umownego uznania. Z drugiej strony uelastycznienie przepisów dotyczących umownego uznania skutków zastosowania instrumentu *bail-in*, w tym wprowadzenie mechanizmu automatycznego zawieszania obowiązku włączania umownego uznania powinno ograniczyć ryzyko braku możliwości uplasowania emisji ze względu na zbyt rygorystyczne zapisy w dokumentacji emisyjnej.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie identyfikuje się wpływu projektu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

<input type="checkbox"/> środowisko naturalne	<input type="checkbox"/> demografia	<input type="checkbox"/> informatyzacja
<input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny	<input type="checkbox"/> mienie państwowe	<input type="checkbox"/> zdrowie
<input type="checkbox"/> inne: ...		

Omówienie wpływu	Nie szacuje się wpływu przedmiotowej regulacji na pozostałe obszary, z wyjątkiem lepszego zabezpieczenia mienia państwowego dzięki znacznemu zwiększeniu zaangażowania Prokuraturii Generalnej RP.
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem jego wejścia w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się przeprowadzania ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI I OPINIOWANIA
*do projektu ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw (UC23)*

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot	Uwaga	Stanowisko MF
Art. 1 - Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji				
1.	Art. 2 pkt 8a	BFG	<p>„8a) działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji – podjęcie przez Fundusz decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7 lub art. 102 ust. 1, zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110, lub wykonanie przez Fundusz uprawnienia w przymusowej restrukturyzacji;”</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Celem rozszerzenia odwołania jest uwzględnienie sytuacji, w której decyzja jest podejmowana w odniesieniu do spółki holdingowej będącej podmiotem dominującym wobec banku krajowego lub spółki finansowej będącej podmiotem zależnym wobec takiego banku.</p>	Uwaga uwzględniona
2.	Art. 2 pkt 23b i 23c Art. 2 pkt 90a Art. 72 ust. 1	BFG	<p>Zgodnie z obowiązującym at. 127 ust. 1 ustawy Prawo bankowe zaliczenie danego instrumentu hybrydowego lub dłużnego do instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II wymaga uzyskania zgody Komisji Nadzoru Finansowego.</p> <p>Bankowy Fundusz Gwarancyjny w ramach uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o obligacjach oraz niektórych innych ustaw (projekt z dnia 3 lipca 2020 r.) przekazał do Ministerstwa Finansów uwagę dotyczącą stosowania pojęć „instrument dodatkowy w Tier I” vs „pozycja dodatkowa w Tier I” oraz „instrument w Tier II” i „pozycja w Tier II” zawierającą propozycję, aby warunek uprzedniego uzyskania zgody Komisji dotyczył zaliczenia wyemitowanych instrumentów do odpowiednich „pozycji” w funduszach własnych a nie „instrumentów”, co pozwoliłoby zaadresować problem rozdzwięku pomiędzy CRR a przepisami krajowymi.</p>	Uwaga nieuwzględniona Sformułowane definicje (uniwersalne) – odwołują się jedynie do warunków, które muszą spełniać zgodnie z rozporządzeniem CRR. Problem zgłoszony przez Fundusz nie powinien wystąpić.

			<p>Kwestia ta ma również istotne znaczenie w kontekście projektowanych zmian do ustawy o BFG. W pierwszej kolejności należy wskazać, że zasadne jest aby pojęcia „<i>instrument dodatkowy w Tier I</i>” oraz „<i>instrument w Tier II</i>” były tak samo definiowane na potrzeby różnych krajowych aktów prawnych. Jednocześnie jednak podkreślamy, że uzupełnienie definicji zawartych w projektowanym art. 2 pkt 23b i 23c o odwołanie do art. 127 ust. 1 ustawy Prawo bankowe (w brzmieniu obowiązującym) będzie prowadziło do kolizji z BRRD w obszarze regulacji określających uprawnienia BFG do dokonywania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych. Zgodnie bowiem z projektem korekty do art. 72 ustawy o BFG uprawnienie do umorzenia instrumentów kapitałowych obejmować ma swoim zakresem przedmiotowym instrumenty CET1, AT1 i T2. W konsekwencji – w przypadku braku decyzji Komisji – część instrumentów wyemitowanych w celu zaliczenia do funduszy własnych pozostawałaby poza kompetencjami BFG do umorzenia lub konwersji.</p> <p>W tym miejscu chcielibyśmy również zauważyć, że powyższa kwestia wpływa również na zakres instrumentów objętych definicją „zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji”.</p>	
3.	Art. 2 pkt 45 lit. b	BFG	<p><i>„b) bank lub instytucję kredytową trwale powiązaną z organem centralnym, organ centralny oraz ich podmioty zależne, z uwzględnieniem sposobu, w jaki grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji spełnia wymogi określone w art. 98, jeżeli organ centralny lub co najmniej jedna z tych instytucji kredytowych jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji;”</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Uwzględnienie podmiotów z siedzibą na terenie RP oraz zapewnienie spójności z definicją zawartą w art. 2 pkt 19a lit. b („<i>grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji</i>”)</p>	Uwaga uwzględniona
4.	Art. 5 ust. 1 pkt 5	BFG	<p>W celu osiągnięcia spójności przepisów dotyczących przeglądów i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji proponujemy zmianę art. 5 ust. 1 pkt 5:</p> <p><i>Art. 5. 1. Do zadań Funduszu należy:</i></p>	Uwaga uwzględniona

			5) przygotowywanie, aktualizacja przeglądu oceny wykonalności i aktualizacja planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;	
5.	Art. 5b	BFG	<p>Z uwagi na praktyczne aspekty przeprowadzania przymusowej restrukturyzacji, a przede wszystkim ze względu na wykonywanie czynności przyznanych Funduszowi z mocy ustawy, wydaje się zasadnym wprowadzenie legitymacji służbowych dla pracowników Funduszu, którzy w oparciu o ten dokument wykonywaliby swoje zadania w związku z realizacją zadań Funduszu jako organu przymusowej restrukturyzacji i gwarantowania depozytów.</p> <p>„Art. 5b</p> <p>1. Pracownicy Funduszu realizują zadania Funduszu po okazaniu legitymacji służbowej oraz dokumentu potwierdzającego ich upoważnienie do występowania w imieniu Funduszu.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika Funduszu, mając na względzie potrzebę zapewnienia możliwości identyfikacji osób uprawnionych do występowania w imieniu Funduszu i realizacji czynności służbowych.”</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Wprowadzenie możliwości wykonywania czynności służbowych przez pracowników BFG z wykorzystaniem legitymacji usprawni realizację zadań BFG, zwłaszcza tych o charakterze operacyjnym, wykonywanych w siedzibie podmiotu, np. podczas procesu przymusowej restrukturyzacji, czy przeprowadzanych przez BFG kontroli.</p> <p>Należy zauważyć, że taka możliwość została przewidziana w przepisach powszechnie obowiązujących w szczególności dla pracowników:</p> <p>1) UKNF – art. 133 ust. 3 Prawa bankowego, art. 103 ust. 3 ustawy o usługach płatniczych,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie jest konieczne określanie wzoru legitymacji, mając na uwadze incydentalny charakter prowadzonej przymusowej restrukturyzacji w stosunku do przytoczonych przepisów zw. z nadzorem albo kontrolą. Za niewłaściwy należy uznać także tryb wprowadzenia legitymacji (rozporządzenie), z uwagi na wystarczające w tym zakresie regulacje w formie uchwał, które mogą określać formę upoważnienia pracowników.</p>

			<p>2) NIK – art. 30 ust. 2 ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli,</p> <p>3) Art. 284a ustawy Ordynacja podatkowa.</p>	
6.	Art. 6 ust. 2	BFG	<p>W ocenie Funduszu projektowane brzmienie art. 6 wprowadza istotne zmiany merytoryczne, które w ocenie Funduszu są niezasadne. W projektowanym ust. 2 został usunięty zakaz podejmowania zatrudnienia przez pracowników Funduszu i członków organów Funduszu w podmiotach krajowych i Kasie Krajowej (proponowany przez Fundusz, w szerszym zakresie niż obowiązujący obecnie art. 6 ust. 2 ustawy o BFG).</p> <p>Mając na uwadze powyższe, w ocenie Funduszu zasadnym jest przywrócenie istoty merytorycznej proponowanych zmian w nowym brzmieniu, w konsekwencji w tym zakresie Fundusz proponuje zastąpienie projektowanego ust. 3 (ponieważ dotyczy on formy podejmowania zatrudnienia przez pracowników Funduszu w instytucji pomostowej i podmiocie zarządzającym aktywami, która to nie ma znaczenia z punktu widzenia zadań Funduszu).</p> <p>W związku z powyższym, art. 6 ust. 2 powinien mieć następujące brzmienie:</p> <p>„2. Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu nie mogą pełnić funkcji w organach podmiotu krajowego lub Kasy Krajowej, z wyjątkiem instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami, ani podejmować innych działań, które mogłyby wywołać podejrzenie o ich stronniczość, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nabywać, zbywać i posiadać akcji lub udziałów: <ol style="list-style-type: none"> a) podmiotu krajowego, b) podmiotu dominującego lub podmiotu zależnego, w stosunku do podmiotu krajowego, c) podmiotu powiązanego z podmiotem, o którym mowa w lit. a lub b, przez pozostawanie z podmiotem w tej samej grupie; 2) nabywać, zbywać i posiadać obligacji emitowanych przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, lub Kasę Krajową; 3) nabywać, zbywać i posiadać instrumentów finansowych, których emitentem jest podmiot krajowy oraz instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są papiery wartościowe emitowane przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, lub Kasę Krajową. 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zmiana w art. 6 ust 2 zawiera treść merytoryczną propozycji brzmienia art. 6 ust. 2 i 3.</p>

7.	Art. 6 ust. 3	BFG	<p>Mając na uwadze przedstawione argumenty w odniesieniu do konieczności zmian w art. 6, w ocenie Funduszu ust. 3 powinien brzmieć następująco:</p> <p>„3. Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu nie mogą pełnić funkcji w organach podmiotu krajowego lub Kasy Krajowej, ani podejmować w nich zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy agencyjnej albo na podstawie innej umowy o podobnym charakterze. Przepis ten nie dotyczy pełnienia funkcji w organach lub podejmowania zatrudnienia w instytucji pomostowej lub podmiocie zarządzającym aktywami”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zmiana w art. 6 ust 2 zawiera treść merytoryczną propozycji brzmienia art. 6 ust. 2 i 3.</p>
8.	Art. 6 ust. 5	BFG	<p>Zważywszy, że członkowie Rady BFG nie pozostają w stosunku pracy z BFG, proponujemy następujące brzmienie projektowanego ust. 5 w art. 6 (na czerwono różnice w stosunku do projektowanego brzmienia):</p> <p>„5. Członkowie Rady Funduszu, członkowie Zarządu Funduszu, pracownicy Funduszu są obowiązani dostosować się do wymagań, o których mowa w ust. 2, w terminie 7 miesięcy od dnia objęcia funkcji w Radzie Funduszu lub nawiązania stosunku pracy.”</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
9.	Art 7	ZBP	<p>Udział przedstawiciela sektora bankowego w pracach Rady BFG</p> <p>Ponownie zwracam się z wnioskiem do Pana Ministra o przywrócenie członkostwa przedstawiciela sektora bankowego - reprezentanta głównego płatnika składek wnoszonych do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego - w Radzie Funduszu. W mojej ocenie dokonano w 2016 r. rzeczy niezmiernie złej usuwając reprezentantów sektora bankowego z tego organu Funduszu. Rada BFG jest ważnym podmiotem w ramach sieci bezpieczeństwa sektora finansowego w Polsce. Doceniając rolę przedstawicieli instytucji publicznych w tym organie należy wskazać, że udział przedstawiciela sektora bankowego jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania Funduszu, zwłaszcza w zakresie działania jako sprawne centrum wymiany informacji o potencjalnych zagrożeniach pojawiających się na rynku finansowym, także rynku bankowym szczególnie w czasie kryzysu w jakim obecnie się znajdujemy. Możliwość przekazywania tym kanałem kluczowych informacji o potencjalnych zagrożeniach może prowadzić do zapobieżenia ich materializacji się poprzez wcześniejsze rozwiązanie problemu niż czekanie na rozwiązania regulacyjne lub decyzje interwencyjne BFG lub KNF. Takie podejście może pozwolić zapobiegać sytuacjom kryzysowym i pozwolić na szybkie podejmowanie decyzji zapobiegawczych. Trzeba przypomnieć, że od 1995 r. - czyli początku</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu nie mogą pełnić funkcji w organach lub być pracownikami podmiotu krajowego lub Kasy Krajowej. Takie rozwiązanie zapobiega powstawaniu konfliktu interesów, który mógłby występować, gdyby w Radzie BFG zasiadali przedstawiciele instytucji, które mogą zostać objęte przymusową restrukturyzacją albo też gdyby członkowie Rady BFG byli powiązani z podmiotami wobec których może zostać przeprowadzona przymusowa restrukturyzacja.</p> <p>Warto nadmienić, że w obecnym brzmieniu projektu ustawy przewidziano ponadto zmianę w art. 6 ust. 2 ustawy o BFG przez określenie katalogu instrumentów, które nie mogą pozostawać w dyspozycji pracowników BFG</p>

			<p>funkcjonowania Funduszu - przedstawiciele Związku Banków Polskich uczestniczyli w obradach Rady Funduszu i nigdy obecność i udział w pracach przedstawiciela ZBP nie spowodowała żadnego zagrożenia dla funkcjonowania BFG. W mojej ocenie, likwidacja platformy wymiany poglądów o sytuacji finansowej, perspektywach i bezpieczeństwie sektora bankowego pomiędzy instytucjami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo sektora z przedstawicielami tego sektora może docelowo negatywnie wpłynąć na jego bezpieczeństwo, szczególnie w sytuacji powstania napięć na rynku finansowym i dużej asymetrii informacji na rynku między kluczowymi jego uczestnikami.</p> <p>Pragnę poinformować, że podtrzymuję uwagi sektora bankowego zgłoszone w moim piśmie z dnia 9 lipca 2020 r. do Pana Ministra Tadeusza Kościńskiego w części dotyczącej potrzeby zmian ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji w zakresie potrzeby wprowadzenia zmian w składzie Rady Funduszu. W mojej ocenie Rada BFG jest ważnym podmiotem w ramach sieci bezpieczeństwa sektora finansowego w Polsce. Doceniając rolę przedstawicieli instytucji publicznych w tym organie należy wskazać, że udział przedstawiciela sektora bankowego jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania Funduszu, zwłaszcza w zakresie działania jako sprawne centrum wymiany informacji o potencjalnych zagrożeniach pojawiających się na rynku finansowym, także rynku bankowym szczególnie w czasie kryzysu w jakim obecnie się znajdujemy. Możliwość przekazywania tym kanałem kluczowych informacji o potencjalnych zagrożeniach może prowadzić do zapobieżenia ich materializacji się poprzez wcześniejsze rozwiązanie problemu niż czekanie na rozwiązania regulacyjne lub decyzje interwencyjne BFG lub KNF. Takie podejście może pozwolić zapobiegać sytuacjom kryzysowym i pozwolić na szybkie podejmowanie decyzji zapobiegawczych. Dlatego nigdy nie ukrywałem mojego negatywnego stanowiska w stosunku do ustawowego usunięcia przedstawicieli ZBP ze składu Rady BFG.</p>	<p>oraz członków organów BFG. Zmiana ta również ma na celu ograniczenie ryzyka wystąpieniu konfliktu interesów, a także wyeliminowanie ryzyka potencjalnych podejrzeń o stronniczość ww. osób, a tym samym zniwelowanie ryzyka wystąpieniu sytuacji, w której BFG mógłby być narażony utratę zaufania publicznego.</p> <p>Podkreślenia wymaga, że ukształtowanie Rady BFG w obecnej formie, tj. bez przedstawicieli środowiska rynkowego, jest także zgodne z między innymi rekomendacją Międzynarodowego Funduszu Walutowego sformułowaną w ramach misji <i>Financial Sector Assessment Program</i> (FSAP), ale także OECD w ramach oceny ekonomicznej Polski z 2014 r.. Zgodnie z powyższymi rekomendacjami niezależność BFG od sektora bankowego powinna zostać wzmocniona, ponieważ udział przedstawicieli ZBP stwarza ryzyko potencjalnego konfliktu interesów.</p>
10.	Art. 8 pkt 9 lit. i	BFG	W celu osiągnięcia spójności przepisów dotyczących przeglądów i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz dostosowania do zmienianego art. 89 proponujemy zmianę art. 8 pkt 9 lit. i).	Uwaga uwzględniona

			<p>Art. 8. Do zadań Rady Funduszu należy:</p> <p>9) określanie, na wniosek Zarządu Funduszu:</p> <p>i) zmniejszenia częstotliwości przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji dla niektórych podmiotów i <i>grupowych planów przymusowej restrukturyzacji i oceny wykonalności tych planów.</i></p>	
11.	Art. 11 ust. 4 pkt 9a	BFG	<p>Zmiana, polegająca na dodaniu punktu 9a w ust. 4 art. 11 ustawy stanowi konsekwencję wyposażenia Funduszu w kompetencję do władczego rozstrzygnięcia w przedmiocie zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy. Decyzja Funduszu w tym zakresie stanowi nowy rodzaj decyzji administracyjnej, dotychczas niewymieniony w katalogu rozstrzygnięć zawartych w art. 11 ust. 4. Zmiana jest konieczna, dla objęcia decyzji w przedmiocie zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy oddziaływaniem przepisów proceduralnych związanych z postępowaniami administracyjnymi toczącymi się przed Funduszem oraz postępowania sądowoadministracyjnych i wyłączeń stosowania odpowiednich przepisów. Decyzja ta, odrębnie niż ma to miejsce w odniesieniu do decyzji, o której mowa w art. 11 ust. 4 pkt 9, może zostać wydana przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Przepis powinien mieć następujące brzmienie:</p> <p>w ust. 4: po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu: "9a) zawieszenia wykonania zobowiązań do płatności lub dostawy, o którym mowa w art. 144a ust. 1,"</p>	Uwaga uwzględniona
12.	Art. 11 ust. 10	BFG	<p>W ocenie Funduszu, zaproponowane brzmienie art. 11 ust. 10 ustawy o BFG, jakkolwiek wychodzi naprzeciw postulatowi realizacji celu sprawności postępowania, nie do końca cele te realizuje. Fundusz podtrzymuje stanowisko o potrzebie wprowadzenia do ustawy instrumentu pozwalającego na delegowanie części zadań Funduszu, niezastrzeżonych do wyłącznej właściwości Zarządu Funduszu określonej w ust. 4, który szczegółowo reguluje zakres spraw, w których decyzje administracyjne może podejmować wyłącznie Zarząd Funduszu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uzgodnione brzmienie przepisu ma na celu zawężenie odwołujące się do umożliwienia Zarządowi Funduszu nadawania upoważnień do wydawania postanowień i decyzji administracyjnych dotyczących <u>jedynie</u> decyzji obejmujących informacje publiczne.</p>

			<p>Mając na uwadze wielość zadań Funduszu i praktyczne doświadczenia z dotychczasowych przymusowych restrukturyzacji banków spółdzielczych, ze względu na potrzebę zachowania sprawności i efektywności działania zachodzi, w ocenie Funduszu, konieczność umożliwienia rozdzielania części obowiązków na inne osoby i wewnętrznej dekoncentracji zadań, w takich czynnościach procesowych jak np. odmowa udostępnienia informacji publicznej, dopuszczenie dowodu, lub wskazanie nowego terminu załatwienia sprawy w razie zwłoki. W ten sposób, nie zmieniając struktury Funduszu oraz nie ingerując we władcze uprawnienia Funduszu do podjęcia decyzji określonych w ust. 4, możliwe będzie zwiększenie liczby osób, które mogą podejmować czynności procesowe, w ramach prowadzonych przez Fundusz postępowań, bez konieczności każdorazowego angażowania kolegialnego organu jakim jest Zarząd Funduszu.</p> <p>Delegowanie podejmowania określonych czynności w postępowaniach administracyjnych ma ugruntowaną pozycję w polskim prawodawstwie (por. art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 180 z późn. zm.)). Upoważnienie udzielone na podstawie projektowanego ustępu w żaden sposób nie umniejsza kompetencji Funduszu jako organu przymusowej restrukturyzacji oraz nie spowoduje przejęcia przez upoważnionego kompetencji organu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Przepis powinien otrzymać następujące brzmienie:</p> <p>ust. 10 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„10. Zarząd Funduszu może upoważnić Prezesa Zarządu, Zastępcę Prezesa, członków Zarządu lub pracowników Funduszu do podejmowania działań w zakresie właściwości Funduszu niezastrzeżonym do wyłącznej właściwości Zarządu Funduszu określonej w ust. 4, w tym do wydawania decyzji administracyjnych w sprawach z zakresu dostępu do informacji publicznej, postanowień w toku postępowań administracyjnych Funduszu lub opinii dotyczących przewidywanego wpływu wykonania planu naprawy na przymusową restrukturyzację.”</p>	<p>Ustawa w sposób celowy i kompleksowy opisuje kompetencje oraz upoważnienia przypisane Zarządowi BFG mając na względzie istotność wykonywanych zadań w trakcie postępowania, które są zastrzeżone do wyłącznej właściwości Zarządu Funduszu. Uwzględnienie poprawki może prowadzić do przekazywania spraw wymagających wyłącznej decyzji organu na rzecz pracowników.</p>
13.	Art. 11a	BFG	W Projekcie ustawy o BFG nie została uwzględniona postulowana na wcześniejszym etapie zmiana polegająca na dodaniu nowego przepisu, który	Uwaga nieuwzględniona

		<p>regulowały w sposób bezpośredni kwestię wyłączenia członków Zarządu Funduszu w sprawach o ponowne rozpatrzenie sprawy toczącej się przed Funduszem. W ocenie Funduszu zawarcie stosownej regulacji w ustawie o BFG jest niezbędne celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, a także celem uniknięcia ryzyk natury prawnej, w szczególności zarzutów dot. wydania decyzji lub innego rozstrzygnięcia przez nieuprawnione osoby.</p> <p>W związku z powyższym, Fundusz pragnie przedstawić propozycję brzmienia art. 11a wraz z jego uzasadnieniem:</p> <p><i>„po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:</i></p> <p><i>„1. W postępowaniach z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Zarządu Funduszu, jego Zastępcy i pozostałych członków Zarządu Funduszu nie stosuje się przepisu art. 24 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.</i></p> <p><i>2. O wyłączeniu Zastępcy Prezesa Zarządu Funduszu lub członków Zarządu Funduszu od udziału w postępowaniu w sprawie w przypadkach określonych w art. 24 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego postanawia Prezes Zarządu Funduszu na wniosek strony, Zastępcy, członka Zarządu Funduszu albo z urzędu.</i></p> <p><i>3. O wyłączeniu Prezesa Zarządu Funduszu od udziału w postępowaniu w sprawie w przypadkach określonych w art. 24 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego postanawia Rada Funduszu, po wysłuchaniu Prezesa Zarządu Funduszu, na wniosek strony albo z urzędu.</i></p> <p><i>4. Jeżeli Zarząd Funduszu wskutek wyłączenia osób wchodzących w jego skład nie może załatwić sprawy, Prezes Rady Ministrów wyznacza do załatwienia sprawy inny organ administracji publicznej.”</i></p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Fundusz jest organem kolegialnym podejmującym, w zakresie określonym ustawą z o BFG, decyzje administracyjne. Brak uwzględnienia w zawartym w art. 11 ust. 5 ustawy katalogu wyłączeń stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego art. 24-27 k.p.a. oznacza, że przepisy o wyłączeniu członka organu kolegialnego, jakim jest zarząd BFG, samego organu (organu przymusowej restrukturyzacji – Funduszu), czy też</p>	<p>Proponowane wyłączenie k.p.a. w zakresie wyłączeń pracowników oraz przewidziany w przepisie tryb może prowadzić do wyłączenia wszystkich członków organów i tym samym paraliżu decyzyjnego. Proponowana konstrukcja przepisu umożliwia stosowanie wyłączeń w sposób dowolny co może doprowadzić do ograniczenia wykonywania w sposób prawidłowy przez BFG zadań.</p>
--	--	---	---

			<p>pracownika znajdują odpowiednie zastosowanie w przypadku zaistnienia ustawowych ku temu przesłanek. Równocześnie przepisy ustawy o BFG nie regulują jednoznacznie (odrębnie) kwestii właściwości w sprawach wyłączenia członka Zarządu Funduszu, w tym Prezesa Zarządu BFG, w prowadzonych przez Fundusz postępowaniach administracyjnych. Wykładnia postanowień ustawy o BFG rozpatrywanych w kontekście przepisów art. 24-27 k.p.a. nie pozwala również na przedstawienie jednoznacznego wniosku co do organu właściwego do wyłączenia Prezesa Zarządu od udziału w postępowaniach administracyjnych toczących się przed Funduszem. Konieczne staje się zatem ustalenie organu wyższego stopnia w stosunku do Zarządu Funduszu. Stąd niezbędne jest uregulowanie w ustawie zagadnienia wyłączenia Prezesa Zarządu Funduszu oraz jego Zastępcy i pozostałych członków Zarządu Funduszu w postępowaniach z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.</p>	
14.	Art. 22	KNF	<p>W obecnym stanie prawnym ochrona środków klientów biur maklerskich, w przypadku upadłości banku, wynosi ok. 22 tys. euro (efektywnie mniej); natomiast ochrona środków klientów Domów Maklerskich, w przypadku upadłości banku, w którym DM posiada rachunek wynosi 100 tys. euro. Ochrona klientów Biura Maklerskiego, do 22 tys. euro, pochodziłaby ze środków systemu rekompensat, natomiast powyżej 22 tys. euro, do maksymalnie 100 tys. euro, ze środków systemu gwarantowania depozytów. Powyższa propozycja została przekazana MF przez UKNF 5 lutego 2020 r., wnosimy o jej uwzględnienie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Niewypłacalność wewnętrznego Biura Maklerskiego może nastąpić jedynie w przypadku niewypłacalności samego banku. Wprowadzenie dodatkowej ochrony przez BFG wymaga wyjaśnień, który system rekompensat należy stosować, relacji do podmiotów objętych ochroną do 22 tys. euro, relacji klient biura maklerskiego (klient banku) – biuro maklerskie</p>
15.	Art. 24 ust. 9	BFG	<p>Przepis ustawy został błędnie sformułowany, ponieważ w obecnie proponowanym przez MF brzmieniu skutek jest odwrotny od zamierzonego. W związku z powyższym prosimy o przywrócenie treści, która została zaakceptowana na konferencji uzgodnieniowej (przyjęta bez uwag), tj.:</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			„9. Jeżeli środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną, w wyniku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej, zostały przeniesione do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej deponentowi nie przysługują roszczenia z tytułu gwarancji w odniesieniu do pozostałych środków zgromadzonych na rachunkach w podmiocie w restrukturyzacji, o ile - na dzień określony w decyzji, na podstawie której następuje to przeniesienie - wartość środków przeniesionych odpowiada limitowi, o którym mowa w ust. 1, 3 i 4, albo jest od niego wyższa.”.	
16.	Art. 24 ust. 9	NBP	<u>Projekt wymaga korekty redakcyjnej i legislacyjnej.</u> W projektowanym art. 24 ust. 9 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji wyraz „gdyw” należy zamienić na „gdy w”;	Uwaga uwzględniona
17.	Art. 24 ust. 10	BFG	<p>Treść przepisu ustawy nie odpowiada treści przyjętej bez uwag na konferencji uzgodnieniowej. Intencją przepisu jest obliczenie wartości euro w złotych na potrzeby ustalenia limitu gwarancji, a nie obliczenia wartości środków deponenta. W związku z powyższym należy przywrócić treść przepisu, który był prezentowany na konferencji uzgodnieniowej i został przyjęty bez uwag, tj.:</p> <p><i>„W przypadku, o którym mowa w ust. 9, do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z dnia określonego w decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub instrumentu instytucji pomostowej a w przypadku braku takiego określenia z dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.”.</i></p> <p>W związku z powyższym konieczna będzie też zmiana uzasadnienia, w ten sposób, aby wynikało z niego, że intencją przepisu jest obliczenie wartości euro w złotych na potrzeby ustalenia limitu gwarancji, a nie obliczenia wartości środków deponenta.</p>	Uwaga uwzględniona
18.	Art. 31	BFG	Zmiana szyku zdania niestety zmienia jego sens. Przepis ma wskazywać, że za dane zadanie odpowiada podmiot uprawniony do reprezentacji. Po zmianach zaproponowanych przez MF, przepis tworzy (niepełny, a więc niewłaściwy) katalog zadań, za które odpowiada podmiot uprawniony do reprezentacji. Na konferencji uzgodnieniowej nie była omawiana jakakolwiek propozycja zmiany tego przepisu w stosunku do wersji zamieszczonej w projekcie ustawy z dnia 2 marca 2020 r., zatem proponujemy powrót do tamtego brzmienia, tj.:	Uwaga uwzględniona

			„art. 31 Za wdrożenie i utrzymywanie prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania, zgodność danych, o których mowa w art. 29 ust. 2, z saldami kont księgi głównej i ksiąg pomocniczych oraz przekazywanie Funduszowi tych danych jest odpowiedzialny podmiot uprawniony do reprezentacji.”.	
19.	Art. 47 ust. 2	BFG	<p>Fundusz wnosi o zmianę treści art. 47 ust. 2 ustawy o BFG w zakresie sposobu podania do publicznej wiadomości uchwały Zarządu Funduszu, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy o BFG i uwzględnienie tej zmiany w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„2.Treść uchwały, o której mowa w ust. 1, Fundusz podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej oraz przekazuje podmiotom objętym systemem gwarantowania zobowiązany do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, podmiotowi, za którego pośrednictwem będą realizowane wypłaty środków gwarantowanych i podmiotowi, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji w celu udostępnienia treści uchwały we wszystkich placówkach podmiotu.”</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Obecnie obowiązujące przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2019.1843, z późn. zm.) w art. 4 pkt 16 przewidują wyłączenie stosowania przepisów tej ustawy do zamówień związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem procesu wypłat środków gwarantowanych. Powyższe rozwiązanie stało się przedmiotem zastrzeżeń Komisji Europejskiej pod kątem jego zgodności z prawem unijnym, a konkretnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE („dyrektywa 2014/24/UE”). Nie przesądzono jeszcze o uchyleniu ww. przepisu, niemniej jednak jeżeli do tego dojdzie, konieczność stosowania procedury zamówień publicznych w odniesieniu do zamówień związanych z</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W przepisie utrzymana została możliwość informowania BFG w drodze ogłoszenia w dzienniku ogólnokrajowym.</p>

			<p>publikacją uchwały, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy o BFG spowoduje - z uwagi na ograniczenia wynikające z przepisów prawa zamówień publicznych - znaczne wydłużenie czasu, jaki upłynie od podjęcia przez Zarząd Funduszu tej uchwały i rozpoczęcia wypłat deponentom do momentu jej publikacji w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym, co podważa celowość tego sposobu informowania deponentów o podjętej uchwale. Proponowane przez Fundusz rozwiązanie zakładające rezygnację z publikacji uchwały, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy o BFG, w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym i wprowadzenie obowiązku umieszczenia jej na stronie internetowej Funduszu oraz przekazania podmiotowi, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, z punktu widzenia procesu wypłat środków gwarantowanych, uczyni ten problem bezprzedmiotowym. Wydaje się również, że skuteczność tego sposobu informowania jest coraz mniejsza i nie odpowiada dzisiejszym trendom komunikacyjnym (spada poczytność gazet, natomiast rośnie znaczenie kanałów internetowych). Z doświadczeń BFG wynika, że forma publikacji uchwały w dzienniku ogólnokrajowym nie spełnia obecnie założonych oczekiwań – zdecydowana większość deponentów wnioskujących o wypłatę środków gwarantowanych o procesie wypłat dowiadyuje się z internetu lub innych źródeł (w tym m.in. bezpośrednio od podmiotu, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji). Ponadto w wyniku wprowadzenia proponowanej zmiany nastąpi ujednoczenie formy przekazywania przez Fundusz do publicznej wiadomości informacji dotyczących realizacji procesu wypłat środków gwarantowanych i przymusowej restrukturyzacji.</p>	
20.	art. 70 ust. 5 ustawy o BFG	KNF	<p>W niektórych przepisach (np. art. 70 ust. 5) błędnie użyto pojęcia „zobowiązania kwalifikowane” zamiast „zobowiązania kwalifikowalne”</p>	Uwaga uwzględniona
21.	Art. 70a ust. 3, 70b ust. 3, a także 212a ust. 2 pkt 6, 212b ust. 3 ustawy o BFG oraz	KNF	<p>Uwaga dotycząca momentu zmiany kapitału zakładowego („KZ”) w przypadku umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych.</p> <p>Jak w swojej uwadze do art. 70a ust. 2 ustawy o BFG podkreślał RCL niespójne byłoby funkcjonowanie jednocześnie przepisu stanowiącego, że decyzja BFG zastępuje „zgłoszenie podwyższenia kapitału zakładowego lub wykazu udziałów lub akcji do KRS” (art. 70a ust. 2 pkt 6) i przepisu stanowiącego, że „Decyzja stanowi podstawę wpisu obniżenia albo</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Proponowana zmiana została uwzględniona już w projekcie w art. 70 ust. 5 ustawy o BFG.</p>

	art. 19d ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej		<p><i>podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego” (art. 70a ust. 3).</i></p> <p>Najtrafniejsza – jeśli przyjąć, że konieczna jest natychmiastowa skuteczność decyzji BFG – wydaje się zatem propozycja zgłaszana przez BFG: zmiana projektowanego art. 70a ust. 3 i nadanie mu brzmienia: <i>„Decyzja stanowi podstawę wpisu obniżenia albo podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Wpis ma charakter deklaratoryjny”.</i></p> <p>Wówczas skutek prawny w postaci zmiany KZ będzie wywoływała decyzja BFG, przy czym nadal obowiązkowe będzie ujawnienie zmiany KZ w KRS.</p> <p>Ogólny obowiązek poinformowania przez BFG sądu rejestrowego o zmianie KZ wynika z art. 21 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Tym niemniej proponujemy nałożenie wprost obowiązku takiego poinformowania o zmianie KZ właściwego sądu rejestrowego przez Zarząd BFG w terminie np. 5 dni roboczych od dnia wydania decyzji.</p> <p>Podkreślamy, że rozwiązanie – jakie by ostatecznie nie zostało przyjęte - powinno być spójnie wprowadzone w art. 70a, 70b, 212a oraz 212b ustawy o BFG, a także art. 19d ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej. Dlatego też zwracamy uwagę, że w art. 212a ustawy o BFG powinien się znaleźć ust. 3 przewidujący deklaratoryjność lub konstytutywność wpisu zmiany KZ w KRS (taki ustęp znajduje się już w każdym z pozostałych przepisów, których uwaga ta dotyczy, a założenie, że stosuje się odpowiednio art. 70a ust. 3 jest nieuzasadnione systematyką ustawy oraz obecnością takich ustępów w pozostałych artykułach dotyczących tej kwestii).</p>	
22.	Art. 70a ust. 1 pkt 1)	BFG	W ocenie Funduszu brzmienie projektowanego art. 70a uwzględnia dotychczas zgłaszane uwagi i propozycje, jednakże wymagają one dalszych zmian, które będą zapewniały spójność językową i merytoryczną projektowanego art. 70a ustawy o BFG. Kwestie te są efektem praktycznych problemów, z którymi Fundusz mierzył się w dotychczas przeprowadzonych procesach przymusowej restrukturyzacji. Ich uwzględnienie pozwoli na jak najbardziej efektywne przeprowadzenie tych procesów.	Uwaga uwzględniona

			<p>Ponownie proponujemy, aby w odniesieniu do obniżenia kapitału zakładowego słowo „sumy” zastąpione zostało wyrazem „kwoty” celem zachowania jednolitej terminologii z ustawą kodeks spółek handlowych (vide art. 455 § 2 ksh).</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>W ust. 1 Pkt 1 otrzymuje następujące brzmienie: „1) wskazanie sumy kwoty, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji, sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;”</p>	
23.	Art. 70a ust. 1 pkt 8)	BFG	<p>W ocenie Funduszu brzmienie projektowanego art. 70a uwzględnia dotychczas zgłaszane uwagi i propozycje, jednakże wymagają one dalszych zmian, które będą zapewniały spójność językową i merytoryczną projektowanego art. 70a ustawy o BFG. Kwestie te są efektem praktycznych problemów, z którymi Fundusz mierzył się w dotychczas przeprowadzonych procesach przymusowej restrukturyzacji. Ich uwzględnienie pozwoli na jak najbardziej efektywne przeprowadzenie tych procesów.</p> <p>Proponujemy dodanie słowa „prawa” celem zachowania jednolitego sposobu regulacji – w projektowanym art. 212a ust. 1 pkt 8), identycznym w treści, posłużono się sformułowaniem „prawo poboru”.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>W ust. 1 Pkt 8 otrzymuje następujące brzmienie: „8) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;”</p>	Uwaga uwzględniona
24.	Art. 70a ust. 2	BFG	<p>W ocenie Funduszu brzmienie projektowanego art. 70a uwzględnia dotychczas zgłaszane uwagi i propozycje, jednakże wymagają one dalszych zmian, które będą zapewniały spójność językową i merytoryczną projektowanego art. 70a</p>	Uwaga nieuwzględniona

		<p>ustawy o BFG. Kwestie te są efektem praktycznych problemów, z którymi Fundusz mierzył się w dotychczas przeprowadzonych procesach przymusowej restrukturyzacji. Ich uwzględnienie pozwoli na jak najbardziej efektywne przeprowadzenie tych procesów.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„2. Decyzja zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki. Wskazane w decyzji instrumenty kapitałowe notowane na rynku regulowanym lub ASO w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowym umarza się z dniem wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, według stanu własnościowego w godzinie zawieszenia notowań na rynku regulowanym lub ASO. W przypadku braku zawieszenia notowań instrumentów kapitałowych, umorzenie następuje według stanu własnościowego na koniec dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p>Uzasadnienie: Celem przepisu jest jednoznaczne określenie momentu w czasie, w którym następuje umorzenie instrumentów kapitałowych na podstawie decyzji administracyjnej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Biorąc bowiem pod uwagę możliwości w zakresie szybkości obrotu instrumentami kapitałowymi na rynkach regulowanych lub ASO niezbędnym jest wskazanie konkretnego momentu, w którym decyzja Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wywrze skutek prawny. Proponowany przepis ma usunąć ryzyko co do sytuacji prawnej osób dokonujących obrotu instrumentami kapitałowymi oraz podmiotów prowadzących rynek regulowany lub ASO, a także podmiotów dokonujących rozliczeń przedmiotowych transakcji. Wskazać jednocześnie należy, że proponowany moment umorzenia instrumentów kapitałowych</p>	<p>Projektowany przepis wymaga dalszych analiz i uzgodnień, w tym w zakresie operacyjnego niezwłocznego wstrzymuje dokonywanie rozrachunków transakcji dotyczących instrumentów podlegających umorzeniu. Nie kwestionując zasadności wprowadzenia zawartej w tym przepisie regulacji zauważamy, iż budzi on szereg wątpliwości. W pierwszej kolejności należy rozstrzygnąć o statusie instrumentów finansowych znajdujących się w obrocie zorganizowanym, w sytuacji rozważania decyzji o ich umorzeniu lub konwersji. W sytuacji takiej powinno dochodzić raczej do wykluczenia tych instrumentów z obrotu zorganizowanego, a nie do zawieszenia obrotu tymi instrumentami. Wątpliwości dotyczą również relacji projektowanego przepisu i obowiązującego art. 148 ustawy o BFG, w którym przyznaje się BFG uprawnienie do wystąpienia z wnioskiem o wykluczenie instrumentów z obrotu lub zawieszenie tego obrotu. Projektowany przepis wymaga również zmian o charakterze redakcyjnym w celu zachowania spójności z terminologią ustaw sektorowych dotyczących rynku kapitałowego.</p> <p>Rozwiązania, powinno w jednolity sposób zostać zastosowane do wszystkich stanów faktycznych: tzn. zarówno do instrumentów kapitałowych dopuszczonych do obrotu, jak też niedopuszczonych do obrotu, zarówno zarejestrowanych w depozycie papierów</p>
--	--	---	---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. 1543, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. 288, 568 i 695.

			wydaje się być optymalnym i najbardziej obiektywnym (tj. w ten sam sposób postrzegalnym) dla wszystkich interesariuszy. Dodatkowo wskazać należy w szczególności, że np. godzina doręczenia decyzji o umorzeniu instrumentów kapitałowych lub godzina zamieszczenia odpowiedniej informacji na stronie internetowej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego nie posiadają waloru obiektywności w takim wymiarze, a co moment zawieszenia obrotów.	wartościowych, jak też zarejestrowanych w rejestrze akcjonariuszy.
25.	Art. 70a ust. 3	BFG	<p>Zaproponowane brzmienie art. 70a ust. 3 nie koresponduje z pozostałymi regulacjami ustawy o BFG, bowiem ustawa wprowadza obowiązek doręczenia wyłącznie w stosunku do strony postępowania, którą jest podmiot w restrukturyzacji. W pozostałym zakresie ustawa nakłada obowiązek przekazania odpisu decyzji. Czynności przekazania nie należy jednak utożsamiać z doręczeniem odpisu decyzji. Czynność przekazania odpisu decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji innym niż strona postępowania podmiotom nie jest czynnością wykonywaną na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Obowiązek Funduszu (ściśle: Zarządu Funduszu) przekazania odpisów decyzji określonym podmiotom ocenić trzeba jako obowiązek pozaprocesowy wykonania czynności „wspomagającej”, „informacyjnej”.</p> <p>Postulowany sposób skonstruowania art. 70a ust. 3 może, zdaniem Funduszu, rodzić ryzyko pokusy automatyzmu w uznawaniu podmiotów, o których mowa w tym przepisie, za uczestników postępowania w rozumieniu procedury administracyjnej. Proponowana zmiana stoi zatem w sprzeczności z <i>ratio legis</i> ustawy o BFG. Należy zauważyć, że legitymacja skargowa podmiotów innych niż strona postępowania została oparta na kryterium „interesu prawnego”, a ściśle jego naruszenia decyzją. Podmioty wymienione w projektowanym artykule mają tymczasem interes pośredni. Wprowadzenie zmiany i nałożenie na Fundusz obowiązku doręczenia decyzji będzie mogło zostać uznane za doręczenie uczestnikom postępowania, którzy niejako z mocy ustawy mogą mieć interes prawny w zaskarżeniu decyzji.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p>	Uwaga uwzględniona

			„3. Ogłoszenie decyzji na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie doręczenie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym.”	
26.	Art. 70a ust. 4	BFG	<p>Fundusz na mocy przepisów art. 320 ustawy o BFG zobowiązany jest do ochrony tajemnicy zawodowej, tajemnicy bankowej, tajemnicy, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, albo tajemnicy, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz do zachowania szczególnych trybów i zasad określonych dla udostępnienia takich informacji. Decyzja w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera, obok informacji niezbędnych dla dokonania wpisu podwyższenia lub obniżenia kapitału, dane objęte wskazanymi powyżej tajemnicami, przy czym brak jest na gruncie obowiązujących przepisów uprawnień do ich przekazania sądowi rejestrowemu. Zbędnymi informacjami z punktu sądu rejestrowego i czynności, które to sąd ma wykonać, są informacje zawarte w uzasadnieniu jak i oszacowaniu, mniejszy zakres przekazanych informacji zmniejszy ryzyko ich proliferacji. Dodatkowo proponujemy również dookreślenie, że przekazanie samego rozstrzygnięcia decyzji nastąpi z uwzględnieniem obowiązku zachowania ww. tajemnic.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu kopię decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104–105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p>	Uwaga uwzględniona
27.	Art. 70a ust. 5	BFG	Proponowane brzmienie przepisu:	Uwaga nieuwzględniona

			<p>Kopia Odpis decyzji, o której mowa w ust. 4, stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Sąd rejestrowy dokonuje wpisu z urzędu. Wpis na charakter deklaratoryjny.</p> <p>Uzasadnienie: Jak do art. 70a ust. 4 zawarte w pkt 21. powyżej.</p>	Do KRS powinien zostać przekazany odpis decyzji. Status „kopii” może wywoływać wątpliwości w zakresie mocy prawnej dokumentu.
28.	Art. 71 ust. 1 i 2	BFG	<p>Proponujemy odstępianie od próby definiowania „pośredniego nabycia” w ust. 3 i zamiast tego zmienić ust. 1 i ust. 2:</p> <p><i>„1. Jeżeli instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych zależnego podmiotu krajowego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust. 1, w terminie jednego dnia, powiadamia właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów należących do tej samej grupy, które bezpośrednio lub pośrednio nabyły instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne lub które są podmiotami dominującymi wobec podmiotów, które nabyły instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne .</i></p> <p><i>2. Jeżeli instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust. 1, niezwłocznie powiadamia właściwy organ nadzoru, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów należących do tej samej grupy, które bezpośrednio lub pośrednio nabyły wyemitowały instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne lub które są podmiotami dominującymi wobec podmiotów, które wyemitowały instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne .</i></p>	Uwaga uwzględniona

29.	Art. 77 ust. 1	BFG	<p>W brzmieniu art. 77 ust. 1 należy usunąć występujący w dwóch miejscach fragment „podlegających przymusowej restrukturyzacji”. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji co do zasady tworzony jest dla grupy bankowej i w ramach tego planu można zidentyfikować więcej niż jedną grupę podlegającą przymusowej restrukturyzacji (np. w ramach strategii MPE). Sformułowanie „W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup podlegających przymusowej restrukturyzacji” może zostać zinterpretowane jako konieczność przygotowywania odrębnych planów dla każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji działającej w ramach tej samej grupy bankowej, co nie jest zgodne z prawdą.</p> <p>Przepis powinien mieć następujące brzmienie:</p> <p><i>„1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup podlegających przymusowej restrukturyzacji, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym, dokonania przeglądu takiego planu i w razie potrzeby jego aktualizacji Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.”</i></p>	Uwaga uwzględniona
30.	Art. 77 ust. 2	BFG	<p>Po dokonanej zmianie przepis nie precyzuje, że dotyczy on sytuacji, gdzie to Fundusz wyraża sprzeciw wobec grupowego planu przymusowej restrukturyzacji. Dlatego też brzmienie przepisu powinno być następujące:</p> <p><i>„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy informacji niezbędnych do opracowania planu Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu wyrażenia przez Fundusz sprzeciwu wobec grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w której podmiot krajowy jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez</i></p>	Uwaga uwzględniona

			<i>właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny niewyrażenia zgody na przyjęcie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.”</i>	
31.	Art. 77 ust. 8	BFG	Konieczna wydaje się być weryfikacja odwołań w art. 77 ust. 8 ewentualnie rozważyć można całkowite usunięcie tego przepisu. Obowiązująca ustawa o BFG nie przewiduje takiej regulacji w odniesieniu do wyrażenia sprzeciwu wobec grupowego planu przymusowej restrukturyzacji a mimo to przepisy są stosowane przez Fundusz w sposób efektywny. Art. 73 dotyczy przypadku opracowania planu przymusowej restrukturyzacji, który nie jest częścią grupy – co nie ma miejsca w przypadku art. 77 ust. 2, 6 i 7. Poddajemy pod rozwagę także usunięcie przepisów dot. przeglądów, w tym ocen wykonalności (art. 85, 89-91, 94 i 95), ponieważ art. 77 ust. 2, 6 i 7 dotyczą opracowywania planów a nie ich przeglądów. W przypadku utrzymania przepisu konieczne wydaje się też dodanie odwołania do art. 82, ponieważ art. 77 ust. 2 wskazuje na możliwość opracowania przez Fundusz także grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.	Uwaga uwzględniona
32.	Art. 82 ust. 3	BFG	Przepis art. 82 ust. 3 pkt 1) wymaga ponownego przeredagowania, ponieważ może obecnie sugerować, że działania w zakresie przymusowej restrukturyzacji są podejmowane w odniesieniu do podmiotów, które nie zostały uznane za podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji. Obecne brzmienie błędnie określa zakres podmiotów w odniesieniu do których należy oceniać skutki proponowanych działań. Poniżej przekazujemy naszą propozycję brzmienia: <i>„1) opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem przesłanek, o których mowa w art. 81 ust. 2, oraz skutki tych działań w odniesieniu do innych podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b-d, podmiotu dominującego oraz podmiotów zależnych;</i> <i>1a) jeżeli grupa składa się z więcej niż jednej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotów podlegających przymusowej</i>	Uwaga uwzględniona

			<p>restrukturyzacji z każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz skutki tych działań dla innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz innych grup podlegających przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p>Dodatkowo, dla zachowania pełnej spójności z BRRD2, sugerujemy zmianę brzmienia art. 82 ust. 3 pkt 7:</p> <p>7) <i>opis działań właściwego organu przymusowej restrukturyzacji dla grupy podmiotów w ramach poszczególnych grup podlegających przymusowej restrukturyzacji, wynikających z odrębnych przepisów;</i></p> <p>Chcielibyśmy zwrócić uwagę, że pkt 3-6 i 8 tak naprawdę są zbieżne z brzmieniem obowiązującej ustawy o BFG, dlatego też sugerujemy odpowiedni zapis legislacyjny, który nie będzie sugerował wprowadzania zmian w tych przepisach.</p>	
33.	Art. 82 ust. 3a	BFG	<p>Jeśli dobrze rozumiemy celem art. 82 ust. 3a projektu ustawy jest implementacja art. 12 ust. 3 akapit 2 BRRD1. Po powtórnej analizie przepisów obecnej ustawy o BFG wydaje nam się, że przepis ten został już zaimplementowany w art. 76 ustawy o BFG.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zakres projektowanego art. 82 ust. 3a oraz zakres art. 76 nie pokrywają się w całości, tym samym należy pozostawić projektowany ust. 3a.</p>
34.	Art. 83	BFG	<p>Pod rozwagę poddajemy rozszerzenie odwołania w tym przepisie o art. 73 ust. 1a, w związku z tym, że przepis ten reguluje przypadek gdy plan przymusowej restrukturyzacji uwzględnia więcej niż jeden podmiot.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
35.	Art. 89 ust. 1	BFG	<p>Zwracamy uwagę na konieczność doprecyzowania art. 89 ust. 1 aby przepisy dot. opracowywania planów stosowały się odpowiednio w przypadku ich aktualizacji oraz do rozważenia proponujemy wprowadzenie zastrzeżenia art. 90 ust. 1 pkt 1.</p> <p><i>Art. 89. 1. Fundusz, nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym, dokonuje przeglądu planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych i w razie potrzeby dokonuje ich aktualizacji, z zastrzeżeniem art. 90 ust. 1 pkt 1. Do aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<i>przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych przepisy art. 73–86 stosuje się odpowiednio.</i>	
36.	Art. 89 ust. 1a	BFG	<p>Pomimo wprowadzenia zmian w brzmieniu przepisu w porównaniu do brzmienia z pierwszej tury konsultacji to przepis ten nadal wymaga wprowadzenia zmian, m.in. nie znajdujemy uzasadnienia do wprowadzenia odesłania do art. 81 ust. 1 ustawy o BFG. Dodatkowo poprzez zastosowanie spójnika „oraz” brzmienie będzie niespójne z celem dyrektywy. Po ponownej analizie przepisów BRRD1 i BRRD2, chcielibyśmy zwrócić uwagę, że implementowany w tym przypadku przepis art. 10 ust. 6 BRRD2 dotyczy wyłącznie indywidualnych planów przymusowej restrukturyzacji, gdyby prawodawca unijny chciał rozszerzyć ten przepis także na grupowe plany, stosowna zmiana zostałaby wprowadzona do art. 13 ust. 3 BRRD (zaimplementowany w art. 91 ust. 1)</p> <p><i>„1a. W przypadku podmiotu, wobec którego przeprowadzono przymusową restrukturyzację oraz lub zastosowano instrument umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, Fundusz dokonuje dodatkowego przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla grupy dominującej podmiotu krajowego i w razie potrzeby ich jego-aktualizacji. Przepis art. 81 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”</i></p>	Uwaga uwzględniona
37.	Art. 91 ust. 4	BFG	<p><i>„4. Jeżeli w wyniku <u>oceny wykonalności</u> planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot krajowy i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, także właściwe organy przymusowej restrukturyzacji <u>oraz organy nadzoru państw</u>, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.”</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>1) Po dodatkowej weryfikacji przepisów dot. przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W kontekście przeprowadzonych uzgodnień i konferencji, że pojęcie „przeglądu” zawiera w sobie „ocenę wykonalności”. Jednocześnie wprowadzając w jednej jednostce redakcyjnej ponownie pojęcie „oceny wykonalności” uzyskamy efekt niespójności zastosowanej w ustawie siatki pojęciowej.</p>

			<p>dostrzegamy potrzebę pozostawienia w tym przypadku „oceny wykonalności”, co będzie spójne z art. 17 ust. 1 BRRD</p> <p>2) Zgodnie z art. 17(1) BRRD w przypadku, gdy podmiot krajowy ma istotne oddziały powiadomiony zostaje zarówno właściwy organ przymusowej restrukturyzacji, jak również organ nadzoru.</p>	
38.	Art. 91 ust. 5	BFG	<p>„5. Podmiot opracowuje plan działań mających na celu w celu usunięcia <u>okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji</u> wskazanych w ust. 4 i przedstawia go Funduszowi w terminie 4 miesiące od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4.”</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Korekta o charakterze legislacyjnym – spójność pojęciowa</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy odwołują się do ust. 4, w którym w sposób jasny są określone okoliczności tj. uniemożliwiający lub utrudniający przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.</p>
39.	Art. 91 ust. 5a	BFG	<p>„5a. W przypadku, gdy okoliczność uniemożliwiająca lub utrudniająca przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji dotyczy jednej z sytuacji: (...)”</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Doprecyzowanie, że termin 2 tygodni dotyczy określonej sytuacji a nie podmiotu niespełniającego określonych wymogów – w przypadku gdy dla jednego podmiotu jest zidentyfikowana więcej niż jedna okoliczność, skrócony termin na przedstawienie planów będzie dotyczył tylko okoliczności związanej z niedoborem funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.</p> <p>„(...) podmiot, w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, przedstawia Funduszowi plan działań mających na celu usunięcie przeszkód <u>okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających</u> przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z terminem jego wdrożenia. Plan <u>określa działania mające na celu zapewnienie przewiduje</u> zwiększenie utrzymywanej kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do kwoty wystarczającej do jednoczesnego spełnienia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy odwołują się do ust. 4, w którym w sposób jasny są określone okoliczności tj. uniemożliwiający lub utrudniający przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.</p>

			<p>wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Termin wdrożenia planu działań uwzględnia przyczyny zaistnienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Działanie może obejmować zarówno nowe emisje / zatrzymanie zysków, jak również redukcję całkowitej ekspozycji na ryzyko lub wygaszenie działalności w związku z którą na podmiot został nałożony dodatkowy wymóg kapitałowy.</p>	
40.	Art. 91 ust. 5a	NBP	<p>W art. 91 ust. 5a (art. 1 pkt 25 lit. d projektu) znajduje się odwołanie do wymogu filara II, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2a ustawy – Prawo bankowe. Odwołanie to może wkrótce zdezaktualizować się w związku z równoległe toczącymi się pracami nad implementacją CRDV (najprawdopodobniej wymóg filara II zostanie przeniesiony do art. 138 ust. 2 pkt 2).</p> <p>Ponadto, drugie zdanie części wspólnej wskazanego ustępu (po punkcie 2), naszym zdaniem, zbyt mocno zawęża możliwości banku co do planu działań mających na celu usunięcie przeszkód uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji. W projektowanym przepisie jest mowa wyłącznie o zwiększeniu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych, podczas gdy przepisy BRRD2 mówią ogólnie o możliwych środkach, które pozwolą na usunięcie przeszkód. W szczególności sposobem na usunięcie przeszkód może być delewarowanie lub optymalizacja wymogów kapitałowych. W związku z powyższym proponujemy rozważyć następujące brzmienie tego zdania:</p> <p><i>„Plan ten może w szczególności przewidywać przewiduje zwiększenie utrzymywanej kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do kwoty wystarczającej do jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.”.</i></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Po analizie proponujemy pozostawić odwołanie i zaktualizować na kolejnym etapie, kiedy przepisy implementujące CRD będą już uchwalone. Nie możemy ustanowić odwołań do przepisów dopiero projektowanych.</p> <p>Jednocześnie proponujemy rozszerzyć odwołanie z art. 138 ust. 1 pkt 2a ustawy – Prawo bankowe, o art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, dot. sytuacji domów maklerskich.</p>

41.	Art. 91 ust. 5c pkt 2 Art. 91 ust. 5d	BFG	<p>„5c. W przypadku stwierdzenia przez Fundusz, że propozycja planu działań realizacja środków określonych w planie działań nie doprowadzi do ograniczenia lub usunięcia okoliczności <u>uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji we właściwym czasie</u>, Fundusz przekazuje podmiotowi pisemne stanowisko (...)”</p> <p>„2) propozycję alternatywnych działań-środków, które w opinii Funduszu są proporcjonalne i doprowadzą do ograniczenia lub usunięcia okoliczności utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z ich uzasadnieniem oraz proponowanym terminem wdrożenia;”</p> <p>„5d. W przypadku, o którym mowa w ust. 5c, podmiot krajowy, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska Funduszu, przedstawia nowy plan <u>realizacji środków działań uwzględniający stanowisko Funduszu, określonych zgodnie z ust. 5c pkt 2, wraz z harmonogramem działań</u>”.</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Korekta o charakterze legislacyjnym – spójność pojęciowa: <ol style="list-style-type: none"> a. Ustawa posługuje się pojęciem „okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji” b. W art. 95 ust. 3 ustawy o BFG mowa o „środkach”. 2) Uwzględnienie kryterium czasowego w ocenie skuteczności planów działań – kluczowe w przypadku niedoborów MREL. <p>Harmonogram powinien być elementem planu realizacji środków, a ten przedstawia podmiot.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W treści przepisu zostało dokonane nieznaczne korekty. W przepisie art. 91 ust. 5d utrzymuje się sformułowanie o uwzględnianiu w planie stanowiska BFG.</p>
42.	Art. 92 ust. 3	BFG	<p>„3. Jeżeli w wyniku <u>przeprowadzonej oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji</u> zostaną stwierdzone okoliczności <u>uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy lub poszczególnych podmiotów</u> <u>przepisy art. 91 ust. 4-5a stosuje się odpowiednio.</u></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W treści przepisu zostało dokonane nieznaczne korekty.</p>

		<p><u>3a. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oceniają skuteczność przedstawionych zgodnie z ust. 3 planów działań mających na celu usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji. W przypadku stwierdzenia, że realizacja środków określonych w planach działań nie doprowadzi do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji Jeżeli plany działań, o których mowa w art. 91 ust. 5 i 5a, , Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji powiadają Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. _</u></p> <p><u>3b. Po konsultacji z kolegium organów nadzoru, o którym mowa w art. 141f ust. 18 ustawy – Prawo bankowe lub w art. 110j ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność za pośrednictwem istotnych oddziałów, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uzgadniają, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, działania środki niezbędne do ograniczenia lub ich usunięcia okoliczności utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji i powiadają o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. W przypadku podmiotów krajowych będących częścią grupy przepisy art. 91 ust. 4, 5, 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”</u></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Po dodatkowej weryfikacji przepisów dot. przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej dostrzegamy potrzebę pozostawienia w tym przypadku „oceny wykonalności”, co będzie spójne z art. 17 ust. 1 BRRD 2) Dodanie zapisu dotyczącego odpowiedniego stosowania art. 91 ust. 4-5a na celu dookreślenie relacji pomiędzy planem działań przedkładanym przez podmiot a kolejnymi krokami podejmowanymi przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji. 	
--	--	--	--

			Korekty o charakterze legislacyjnym mające na celu zachowanie spójności pojęciowej przepisów oraz zwiększenie ich przejrzystości (podział na jednostki redakcyjne).	
43.	Art. 92 ust. 4	BFG	„4. Fundusz, we współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, po konsultacji z organami nadzoru podmiotów zależnych, dokonyuje analizy okoliczności wskazanych w ust. 3 oraz opracowuje informację zawierającą analizę zidentyfikowanych okoliczności utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz ze wskazaniem dlaczego realizacja środków określonych w planach działań, przedstawionych zgodnie z ust. 3, nie doprowadzi do ich ograniczenia lub usunięcia oraz zalecenia dotyczące działań środków niezbędnych do ich ograniczenia lub usunięcia, uwzględniając wpływ tych działań na działalność grupy. ”	Uwaga uwzględniona
44.	Art. 92 ust. 4a	BFG	„4a. Określając środki, o których mowa w ust. 3b, oraz opracowując informacje, o której mowa w ust. 4, uwzględnia się wpływ środków na model biznesowy grupy.” <u>Uzasadnienie</u> W ocenie Funduszu dyrektywa wynikająca z art. 18(2) zdanie 3 BRRD („The report shall consider the impact on the group’s business model and recommend any proportionate and targeted measures that, in the view of the group-level resolution authority, are necessary or appropriate to remove those impediments”) choć literalnie odnosi się do raportu, o którym mowa w tym ustępie, ma znaczenie również dla określania samych środków. Ponieważ w projekcie ustawy określenie środków i przygotowanie informacji rozdzielamy do osobnych jednostek redakcyjnych to zasadne jest rozszerzenie odwołania w projektowanym ust. 4a.	Uwaga uwzględniona
45.	Art. 92 ust. 5	BFG	„5. <u>W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, informację, o której mowa w ust. 4, Fundusz przekazuje krajowemu podmiotowi dominującemu. W innych przypadkach Fundusz przekazuje informację krajowemu podmiotowi</u>	Uwaga uwzględniona

			<p><i>dominującemu, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla organów właściwych.”</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Celem poprawki jest transpozycja normy art. 18(2) akapit 2 dyrektywy BRR.</p>	
46.	Art. 92 ust. 6	BFG	<p><i>„6. Krajowy podmiot dominujący może, w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5, przedstawić Funduszowi <u>uwagi do tej informacji oraz propozycję innych działań-środków mających na celu ograniczenie lub zapewniających usunięcie we właściwym czasie okoliczności wskazanych w ust. 3 w informacji</u> wraz z uzasadnieniem.”</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Korekta o charakterze legislacyjnym – spójność pojęciowa.</p>	Uwaga uwzględniona
47.	Art. 92 ust. 6a	BFG	<p><i>„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, krajowy podmiot dominujący, w terminie 2 tygodni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5, przedstawia Funduszowi <u>plan realizacji środków działań uwzględniający stanowisko Funduszu mających na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych lub propozycję innych środków wraz z uzasadnieniem.</u>”</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Korekta o charakterze legislacyjnym (spójność pojęciowa) oraz pełna implementacja normy art. 18(3) akapit 2 BRRD.</p>	Uwaga uwzględniona
48.	Art. 92 ust. 7	BFG	<p>Rozszerzenie odwołania o ust. 6a</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Korekta o charakterze legislacyjnym</p>	Uwaga uwzględniona

49.	Art. 92 ust. 8	BFG	<p>W związku z powyższymi zmianami do art. 92 konieczna korekta odwołań:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ust. 4 → ust. 3b 2) Ust. 6 → ust. 6 lub ust. 6a <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Korekta o charakterze legislacyjnym</p>	Uwaga uwzględniona
50.	Art. 93 ust. 2	BFG	<p><i>„2. Jeżeli przed upływem terminu 4 miesięcy, a w przypadku określonym w art. 91 ust. 5a terminu 2 tygodni, nie zostaną uzgodnione środki (...)”</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Przepis wymaga uzupełnienia o odstępstwo, w przypadku o którym mowa w art. 91 ust. 5a. Art. 18(6) BRRD odwołuje się do terminów, o których mowa w ust. 5 tego artykułu. W przypadku projektu terminy te – odmienne dla różnych typów okoliczności – zostały określone w art. 92 ust. 6 i ust. 6a.</p>	Uwaga uwzględniona
51.	Art. 95 ust. 4 pkt 13	NBP	<p>W art. 1 pkt 27 lit. f projektu ustawy wyrazy „dodaje się pkt 13-15” należy zastąpić wyrazami „dodaje się pkt 13-14”,</p>	Uwaga uwzględniona
52.	Art. 95 ust. 4 pkt 13	BFG	<p>„13) przedstawienia planu działań mających na celu <u>zapewnienie e zwiększenie utrzymywanej kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do kwoty wystarczającej do jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora i utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97ust. 2b pkt 1 oraz zapewnienie utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97ust. 2b pkt 2.</u>”</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p>	Uwaga uwzględniona

			Pełna implementacja art. 17(5)(ha) BRRD	
53.	Art. 95 ust. 4 pkt 13	NBP	Wydaje się, iż w art. 95 ust. 4 w dodawanym pkt 13 (art. 1 pkt 27 lit. f projektu) chodzi o plan przywrócenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Stąd, proponujemy następującą zmianę: <i>„13) przedstawienia planu przywrócenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań <u>podlegających umorzeniu lub konwersji kwalifikowalnych</u>”.</i>	Uwaga uwzględniona
54.	Art. 95 ust. 4 pkt 14	BFG	Przepis przewiduje konieczność przygotowania w systemach banku funkcjonalności umożliwiającej dokonanie na wybrany dzień systemowych operacji redukcji salda kapitału i odsetek w zakresie wszystkich lub wybranych zobowiązań, z wykorzystaniem wartości słownikowych stosowanych w systemie wyliczania oraz z uwzględnieniem przypisania zobowiązania do kategorii zaspokajania roszczeń zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe. Fundusz proponuje doprecyzowanie przepisu poprzez wskazanie o jakie systemy chodzi (np. systemy do prowadzenia ksiąg rachunkowych), aby wykluczyć systemy wyliczania, których przeznaczenie jest określone w art. 2 pkt 64 ustawy o BFG i inne systemy bankowe, które nie byłyby wykorzystywane do ww. redukcji sald.	Uwaga uwzględniona
55.	Art. 96a ust. 1	BFG	Dziękujemy za uwzględnienie naszej uwagi dotyczącej zakresu podmiotowego przepisów dot. M-MDA. Zauważamy jednak, że sformułowanie „Podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1” występuje jedynie w ustępie 1 a w kolejnych przepisach dot. M-MDA projektodawca posługuje się już terminem podmiot. Wydaje się, że można prowadzić to do pewnej niespójności, ponieważ pojęcie „podmiot” jest szersze niż „podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1”. Dlatego naszym zdaniem sformułowanie „podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1” powinno stosować się w kolejnych przepisach, ew. można w każdym kolejnym przepisie dot. M-MDA stosować odwołania do „podmiotu, o którym mowa w ust. 1” lub „podmiotu, o którym mowa w art. 96a ust. 1”. Po podjęciu decyzji o zastosowanym podejściu, prosimy o uwzględnienie go w poniższych	Uwaga nieuwzględniona Systematyka przepisu jednoznacznie wskazuje, że chodzi o podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1. Każdorazowe podkreślanie tego w każdym ustępie nie wydaje się konieczne.

			propozycjach legislacyjnych zgłoszonych w ramach uwag do kolejnych przepisów dot. M-MDA.	
56.	Art. 96a ust. 2	NBP	<p>W odniesieniu do art. 96a-96c (art. 1 pkt 28 projektu) zwracamy uwagę, iż przewidziane w przepisach CRDIV (wraz z nowelizującą ją CRDV) i BRRD (wraz z nowelizującą ją BRRD2) automatyczne ograniczenia dystrybucji pozycji podlegających podziałowi (zysków) MDA, L-MDA i M-MDA (chroniące kapitał) mają na celu umożliwienie bankowi zwiększenie kapitału podstawowego Tier I i funduszy własnych zmierzające odpowiednio do spełnienia wymogu połączonego bufora, wymogu bufora dźwigni czy wymogu połączonego bufora stosowanego jako uzupełnienie wymogu MREL. W związku z tym nie widzimy uzasadnienia dla odmiennego sposobu ustalania i oddziaływania M-MDA niż MDA i L-MDA (różnic mogą się wyłącznie przesłanki ich uruchomienia). Proponujemy także większe zharmonizowanie brzmienia projektowanych przepisów z zawartymi w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym w zakresie MDA. W związku z tym sugerujemy następujące zmiany do art. 96a ust. 2 i art. 96c:</p> <p>Art. 96a ust. 2 powinien otrzymać następujące brzmienie:</p> <p><i>„2. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi <u>podejmowania działań, wypłaty zysków o których mowa w art. 96c ust. 4 w zakresie który utrudniałby jednocześnie spełnianie wymogu utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz wymogu połączonego bufora, tj. w kwocie większej od powyżej-maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (M-MDA), obliczonej zgodnie z art. 96c. Przez wypłatę zysków należy rozumieć:</u></i></p> <p><i>1) dokonywanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I, o której mowa w art. 55 ust. 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;</i></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Stanowisko NBP aby projekt w zakresie M-MDA był jak najbardziej spójny z przepisami regulującymi MDA oraz L-MDA w zasadzie trafne, jednak nie w każdym przypadku może prowadzić do takiego ujednoczenia m.in. ze względu na niektóre różnice między tymi trzema wymogami, np. brak automatyczności w przypadku M-MDA.</p> <p>NBP sugeruje, że zmiana ta ma na celu zharmonizowanie przepisów. Jednak porównując projekt przepisu z przepisami dot. MDA w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nie znajdujemy podobnego brzmienia. Można jedynie przypuszczać, że celem jest zbliżenie przepisu do art. 55 ust. 2 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym. Art. 96a ust. 2 w brzmieniu nadanym projektem z dnia 7.08.2020 r. jest zgodny z art. 16a ust. 1 BRRD2 i dodatkowe modyfikacje nie są konieczne. Propozycja NBP rozbudowuje przepis i może prowadzić do trudności w jego interpretacji.</p>

			<p>2) podejmowanie zobowiązań do wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych;</p> <p>3) dokonywanie wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do wypłaty powstało w okresie, w którym podmiot nie spełniał wymogu połączonego bufora;</p> <p>4) dokonywanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.”.</p>	
57.	Art. 96a ust. 3	BFG	<p>Proponujemy następującą zmianę brzmienia w zakresie terminu:</p> <p>3. Podmiot niezwłocznie powiadamia Fundusz i Komisję Nadzoru Finansowego o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1. Podmiot przekazuje Funduszowi informację o M-MDA, na jego żądanie, w terminie określonym przez Fundusz, <i>przy czym termin ten nie może być krótszy niż 5 dni roboczych, nie dłuższym niż 14 dni roboczych od dnia otrzymania żądania Funduszu.</i></p>	Uwaga uwzględniona
58.	Art. 96a ust. 4 pkt 4	BFG	<p>Proponowane w projekcie brzmienie art. 96a ust. 4 pkt 4 wskazuje, że Fundusz w każdym przypadku ocenia możliwość zastąpienia przez podmiot zobowiązań, które przestały spełniać kryteria kwalifikowalności lub zapadalności, jednak dyrektywa w art. 16a ust. 2 pkt d jasno wskazuje, że dotyczy to wyłącznie przypadku, w którym podmiot nie jest w stanie zastąpić zobowiązań. Dlatego sugerujemy zastosowanie następującego brzmienia:</p> <p>4) w przypadku gdy podmiot nie jest w stanie zastąpić zobowiązań, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności lub zapadalności określonych w art. 72b i 72c rozporządzenia nr 575/2013 lub art. 97a-97f lub art. 98 ust. 2a-2g - czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy wynika z zakłóceń na całym rynku;</p>	Uwaga uwzględniona
59.	Art. 96a ust. 5	BFG	<p>Proponujemy następującą modyfikację brzmienia, która pozwoli na sprecyzowanie, że Fundusz dokonuje oceny w okresie od wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1 do ich ustania. Proponowane brzmienie nie wskazuje na ten przedział czasowy i może być trudne w interpretacji:</p>	Uwaga uwzględniona

			5. Fundusz, w przypadku wystąpienia do momentu ustania okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, nie rzadziej niż raz w miesiącu, dokonuje oceny zasadności wydania zakazu, o którym mowa w ust 2, albo konieczności jego utrzymania. Podmiot przekazuje Funduszowi informacje o ustaleniach dokonanych zgodnie z ust. 1, oraz inne informacje niezbędne do oceny warunków określonych w ust. 4.	
60.	Art. 96a ust. 7	BFG	Sugerujemy zmianę brzmienia przepisu zgodnie z ustaleniami konferencji uzgodnieniowej: 7. Komisja Nadzoru Finansowego wyraża opinię, o której mowa w ust. 6, niezwłocznie , nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku Funduszu o wydanie takiej opinii.	Uwaga uwzględniona
61.	Art. 96b	NBP	Zauważamy ponadto, że przepisy BRRD2 przewidują, że organ <i>resolution</i> może nie korzystać z uprawnienia związanego z M-MDA do 9 miesięcy od powiadomienia przez podmiot, a także w czasie występowania poważnych zawirowań na rynku instrumentów finansowych. Ponieważ uprawnienie dla Funduszu związane z M-MDA określono w art. 96a ust. 2, w celach porządkowych proponujemy zmianę brzmienia art. 96b: „Art. 96b. 1. W przypadku, gdy po upływie 9 miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 96a ust. 3, utrzymują się okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wydaje decyzję, o której mowa w art. 96a ust. 2. Przepis art. 96a ust. 7 stosuje się odpowiednio. <u>Uprawnienie, o którym mowa w art. 96a ust. 2, może nie być wykorzystywane przez Fundusz przez okres 9 miesięcy od otrzymania powiadomienia od podmiotu, a także w czasie gdy są spełnione co najmniej dwie z następujących przesłanek:</u> 2. Fundusz odstępuje od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy są spełnione co najmniej dwa z następujących warunków:	Uwaga nieuwzględniona Propozycja NBP zaburzy systematykę przepisów związanych z M-MDA czego efektem będą trudności interpretacyjne. Od początku prac nad przepisami dot. M-MDA, podkreślane było, że dyrektywa przewiduje dwa okresy stosowania M-MDA. Pierwszy, fakultatywny – do 9 miesięcy oraz drugi, obligatoryjny – po 9 miesiącach od powiadomienia przez podmiot. Brzmienie przepisów art. 96a i 96b z projektu ustawy z dnia 7.08.2020 r. jasno określa to rozróżnienie. Art. 96a ust. 2 wskazuje na możliwość (nie obowiązek) wydania decyzji przez Fundusz biorąc pod uwagę elementy wskazane w art. 96a ust. 4. W czasie 9 miesięcy od powiadomienia

			<p>1) okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, wynikają z poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych, które prowadzą do silnego napięcia w wielu segmentach gospodarki;</p> <p>2) zakłócenia funkcjonowania rynków finansowych powodują zwiększoną zmienność cenową instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu lub większe koszty dla podmiotu lub prowadzą do całkowitego lub częściowego zamknięcia rynków, w związku z czym podmiot nie może emitować instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych na tych rynkach;</p> <p>3) sytuacja, o której mowa w pkt 2, uniemożliwia podmiotowi emitowanie instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych w kwocie wystarczającej do osiągnięcia wymogów, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;</p> <p>4) zamknięcie rynków, o którym mowa w pkt 2, dotyczy również podmiotów innych niż podmiot, wobec którego wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;</p> <p>5) wydanie przez Fundusz decyzji, o której mowa w ust. 1, miałoby negatywny wpływ na część sektora bankowego i mogłoby stwarzać ryzyka dla stabilności finansowej.</p> <p>23. W przypadku odstąpienia od wydania decyzji wynikającej z przesłanek, o których mowa w ust. 1, Fundusz niezwłocznie informuje Komisję Nadzoru Finansowego, załączając uzasadnienie odstąpienia.</p> <p>34. Fundusz, co najmniej raz w miesiącu, przeprowadza ocenę spełnienia warunków, o których mowa w ust. 12, stanowiących podstawę odstąpienia od wydania decyzji.</p> <p>45. Fundusz potwierdza ustanie okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 1, stanowiących podstawę odstąpienia od wydania decyzji 5a pkt 1 i po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego wydaje uchyla decyzję, o której mowa w art. 96a ust. 2, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego. Przepis art. 96a ust. 7 stosuje się odpowiednio.”.</p>	<p>przez podmiot, Fundusz będzie przeprowadzał comiesięczne oceny zasadności wydania decyzji dot. M-MDA. <u>Natomiast, art. 96b wystarczająco jasno wskazuje, że po 9 miesiącach w przypadku utrzymywania się okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1 decyzja musi być wydana</u>, chyba że zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 96b ust. 2.</p> <p>Dodatkowo, zmiana proponowana przez NBP w art. 96b ust. 5 zmienia sens przepisu, odnosząc się do zaprzestania spełnienia warunków, o których mowa w art. 96b ust. 1, a nie do ustania okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1. W brzmieniu art. 96a ust. 5 w projekcie z dnia 7.08.2020 r. odwołanie do decyzji, o której mowa w art. 96b ust. 2 (a nie art. 96a ust. 2) ma na celu właśnie rozróżnienie dwóch okresów wydawania decyzji do M-MDA.</p> <p>Podsumowując, propozycja uregulowania kwestii M-MDA w projekcie z dnia 7.08.2020 r. jasno rozgranicza dwa okresy stosowania M-MDA i nie ma konieczności wprowadzania dostosowania proponowanego przez NBP.</p>
62.	Art. 96b ust. 2 pkt 4	BFG	W pkt 4 zbrakło słowa „niż”:	Uwaga uwzględniona

			4) zamknięcie rynków, o którym mowa w pkt 2, dotyczy również podmiotów innych niż podmiot, wobec którego wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;	
63.	Art. 96b ust. 5	BFG	Konieczne zachowanie spójność w brzmieniu art. 96a ust. 6 i art. 96b ust. 5. Ze swojej strony proponujemy uspoźnienie z brzmieniem art. 96b ust. 5.	Uwaga uwzględniona
64.	Art. 96c	NBP	<p>Art. 96c powinien otrzymać następujące brzmienie:</p> <p>„Art. 96c. 1. M-MDA stanowi iloczyn wartości liczbowej uzyskanej na podstawie ust. 2 i 3, oraz wartości współczynnika M-MDA, ustalonego zgodnie z art. 96d, pomniejszony o <u>kwoty związane z podejmowaniem przez bank działań wypłaty zysków</u>, o których mowa w art. 96a ust. 2 ust. 4, dokonane lub powstałe po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub art. 96b ust. 1.</p> <p>2. Wartość liczbową, o której mowa w ust. 1, stanowią zyski z bieżącego okresu niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, po odliczeniu wypłat zysków lub płatności wynikających z działań, o których mowa w art. 96a ust. 2, dokonane lub powstałe po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub w art. 96b ust. 1, powiększone o zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, po odliczeniu wypłat zysków lub płatności wynikających z działań, o których mowa w art. 96a ust. 2 pkt 1-4, dokonane lub powstałe po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub w art. 96b ust. 1.</p> <p>3. Od kwoty, obliczonej zgodnie z ust. 2, odejmuje się wartość kwot należnych z tytułu podatku, jeżeli zyski, o których mowa w ust. 2, nie zostałyby wypłacone.</p> <p>4. Przed obliczeniem M-MDA podmiot:</p> <p>1) nie dokonuje wypłat związanych z kapitałem podstawowym Tier I, o których mowa w art. 55 ust. 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;</p> <p>2) nie podejmuje zobowiązań w zakresie wypłat zmiennych składników wynagrodzeń lub uznaniowych świadczeń emerytalnych;</p> <p>3) nie dokonuje wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do ich wypłaty powstało w okresie, w którym podmiot nie spełniał wymogu połączonego bufora;</p>	Uwaga nieuwzględniona

Zmiana w art. 96c ust. 1 jest kontynuacją zmian proponowanych przez NBP w poprzednich artykułach. Natomiast zmiana proponowana w art. 96c ust. 2 i 4 będzie prowadziła do niezgodności z BRRD2. Nie znajdujemy uzasadnienia do usunięcia fragmentów mówiących o odliczeniu wypłat zysków lub płatności wynikających z działań, o których mowa w art. 96a ust. 2, dokonanych lub powstałych po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub w art. 96b ust. 1, ponieważ brzmienie to stanowi prawidłową, w naszej ocenie, implementację art. 16a ust. 5 lit. a i b BRRD2.

Dodatkowo proponowane przez NBP brzmienie art. 96c ust. 4 nie znajduje odzwierciedlenia w przepisach dot. M-MDA w BRRD2. Przepis ten występuje jedynie w przypadku MDA oraz L-MDA, gdzie występuje automatyzm w podejmowaniu działań przez organy nadzorcze. Podsumowując, nie znajdujemy uzasadnienia do wprowadzania zmian proponowanych przez NBP w art. 96c.

			4) <u>nie dokonuje wypłat odsetek z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia 575/2013.</u>	
65.	Art. 96d ust. 1	BFG	W zdaniu wprowadzającym art. 96d ust. 1 zabrakło słowa „art.”: <i>wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013 oraz w art. 97 ust. 1-2m, art. 97 ust. 16-20, art. 97h oraz art. 97i,</i>	Uwaga uwzględniona
66.	Rozdział 4. Minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych	Kasa Krajowa	<p>Art. 1</p> <p>W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji:</p> <p>1. W art. 1 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>„4. Przepisów Działu III nie stosuje się do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.”;</p> <p>2. W art. 2 pkt 30 skreśla się;</p> <p>3. W art. 8 pkt 9 litera a, b, c i h otrzymują brzmienie:</p> <p>–,a) wysokości obowiązkowych składek na fundusz gwarancyjny banków i fundusz gwarancyjny kas, o których mowa w art. 286 ust. 1 i fundusz przymusowej restrukturyzacji banków, o którym mowa w art. 295 ust. 1, terminu ich wniesienia oraz udziału składek wnoszonych w formie zobowiązania do zapłaty,”;</p> <p>–,b) wysokości składek nadzwyczajnych na fundusz gwarancyjny banków, fundusz gwarancyjny kas i fundusz przymusowej restrukturyzacji banków, o których mowa odpowiednio w art. 291 ust. 1, art. 292 ust. 1 i art. 299 ust. 1, oraz terminu ich wniesienia,”;</p> <p>–,c) zasad odraczania terminów płatności składek nadzwyczajnych na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków,”;</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy implementowanej dyrektywy BRR2 nie wprowadzają zmian zw. z obowiązkiem spełniania wymogu MREL przez podmioty rynku finansowego, a więc zmiana nie jest związana z bezpośrednią implementacją przepisów.</p> <p>Poprawka ma charakter zmiany systemowej. Zmiany modelu SKOK powinny gwarantować odporność na wstrząsy i umożliwiać budowanie odporności. Zmiana modelu w trakcie trwającej epidemii może wywołać dodatkowe ryzyka.</p> <p>Plany przymusowej restrukturyzacji podlegają regularnemu przeglądowi i ocenie wykonalności, a każdy przypadek jest oceniany indywidualnie. W zależności od okoliczności możliwe jest ustalenie szczególnych reguł MREL dla podmiotu w ramach kompetencji BFG.</p>

		<p>-,h) zasad udzielania przez Fundusz pożyczek, o których mowa w pkt 6, z funduszu gwarancyjnego banków, funduszu gwarancyjnego kas i funduszu przymusowej restrukturyzacji banków,".</p> <p>4. W art. 259 ust. 1 pkt 1 skreśla się.</p> <p>5. W art. 270 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2)składki nadzwyczajne, o których mowa w art. 291 ust. 1, art. 292 ust. 1 i art. 299 ust. 1;"</p> <p>6. W art. 273:</p> <p>a. ust. 2 skreśla się;</p> <p>b. w ust. 3 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Finansowanie zadań w zakresie przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności finansowanie:";</p> <p>c. ust. 4 i 5 skreśla się.</p> <p>7. W art. 275 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) wielkość środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych jest nie mniejsza niż 3% kwoty środków gwarantowanych we wszystkich podmiotach objętych systemem gwarantowania, oraz".</p> <p>8. W art. 276 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych;"</p> <p>9. Art. 279 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 279. Przepisy art. 274-278 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy w wyniku finansowania przymusowej restrukturyzacji z wykorzystaniem innych instrumentów niż umorzenie lub konwersja zobowiązań środki funduszu</p>	
--	--	--	--

		<p>przymusowej restrukturyzacji banków pokrywają w sposób pośredni straty lub ujemne fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji."</p> <p>10. Art. 281 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„art. 281. Fundusz gwarancyjny banków, fundusz gwarancyjny kas, fundusz przymusowej restrukturyzacji banków oraz fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych dzielą się na fundusze wykorzystane - w zakresie, w jakim zostały one wykorzystane na finansowanie zadań Funduszu, oraz fundusze do wykorzystania - w pozostałym zakresie. Szczegółowe zasady tworzenia i wykorzystania funduszy własnych Funduszu określa statut Funduszu."</p> <p>11. W art. 285 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„ust. 1. Rada Funduszu przeznaczą zysk netto na zwiększenie funduszu gwarancyjnego banków, funduszu gwarancyjnego kas oraz funduszu przymusowej restrukturyzacji banków, w proporcji określonej jako stosunek środków zgromadzonych w poszczególnych funduszach do sumy środków zgromadzonych we wszystkich tych funduszach na dzień bilansowy ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego."</p> <p>12. W art. 295:</p> <ul style="list-style-type: none">a. ust. 3,4 i 6 skreśla się;b. ust. 5 otrzymuje brzmienie: „3. Podmiot rezydualny zwolniony jest z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa w ust. 1."c. ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Z dniem spełnienia warunku gwarancji bank lub oddział banku zagranicznego są zwolnione z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa w ust. 2"	
--	--	--	--

			<p>13. Art. 297 skreśla się.</p> <p>14. W art. 298 ust. 7 skreśla się.</p> <p>15. Art. 300 skreśla się.</p> <p>16. W art. 301:</p> <ul style="list-style-type: none">a. w ust. 1 pkt 2 skreśla się;b. ust. 3 i ust. 5 skreśla się. <p>17. Art. 302 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„art. 302. 1. W przypadku gdy poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych, wyliczony na podstawie danych dostępnych na dzień ustalenia składki, osiągnie lub przekroczy na dzień ustalenia składki poziom określony w art. 296 ust. 2, składek na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków nie pobiera się.</p> <p>2. Informacja o niepobieraniu składek przekazywana jest do wiadomości podmiotom, o których mowa w art. 295 ust. 1, poprzez jej publikację na stronie internetowej Funduszu.”;</p> <p>17. W art. 303 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Udział zobowiązań do zapłaty w składce rocznej na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków nie może przekroczyć 30% należnej składki rocznej.”.</p> <p>18. W art. 305 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Jeżeli bank, firma inwestycyjna lub oddział banku zagranicznego przestają być podmiotem, o którym mowa w art. 64 pkt 2, są obowiązane wnieść na rzecz Funduszu całość środków odpowiadających</p>	
--	--	--	---	--

zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu przymusowej restrukturyzacji banków."

19. W art. 307 ust. 6 skreśla się.

20. Dodaje się przepis art. XXX w brzmieniu:

„Art. XXX. Z dniem wejścia ustawy w życie znosi się fundusz przymusowej restrukturyzacji kas, a środki tego funduszu zasilają fundusz gwarancyjny kas.".

Uzasadnienie

Kasa Krajowa, uznając taką propozycję za stanowiącą - właściwy dla Sektora SKOK - odpowiednik działań podjętych wobec Sektora bankowego, zmierzających do ułatwienia bankom zaspokajania potrzeb kredytowych klientów w okresie trudności wynikających ze skutków pandemii COVID-19, takich jak uchylene Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie bufora ryzyka systemowego oraz zmianę podejścia Bankowego Funduszu Gwarancyjnego do kwestii wyznaczonego dla banków MREL (minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji) tak w zakresie wysokości tego wskaźnika, terminu jego osiągnięcia jak i osiągania tzw. celów śródkresowych w zakresie MREL (uznanie takich celów wyznaczonych bankom za nieobligatoryjne), opisane w komunikacie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z dnia 26 marca 2020 r., przedstawiła postulat wyłączenia w stosunku do Kas stosowania przepisu art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana taka oznaczałaby, że Fundusz nie określałby dla Kas wysokości MREL, lecz poziom funduszy własnych w Kasach byłby określany przez przepis art. 24 ust. 5 ustawy o skok (wyznaczający poziom współczynnika wypłacalności).

W uzasadnieniu postulatu Kasa Krajowa wskazywała, iż tylko w przypadku jednej Kasy Fundusz określił MREL na poziomie odbiegającym od wysokości stanowiącej odpowiednik określonego w art. 24 ust. 5 ustawy o skok poziomu

		<p>współczynnika wypłacalności. Podkreśliła także, że utrzymywanie podwyższonego MREL (poprzez emisję obligacji, które mogą być zaliczane do tego wymogu) będzie dla tej Kasy kosztowne z uwagi na konieczność zapewnienia nabywcy obligacji oczekiwanego oprocentowania i że bardziej pożądane z punktu widzenia trwałego wzmocnienia funduszy własnych Kasy wydaje się przeznaczenie środków, które musiałyby być wydatkowane na obsługę obligacji zaliczanych do MREL, na zasilenie funduszu zasobowego Kasy. Wyłączenie stosowania do kas przepisów o przymusowej restrukturyzacji mogłoby bowiem stanowić w przypadku sektora SKOK swego rodzaju odpowiednik opisanych wyżej działań, podejmowanych względem banków.</p> <p>Jak już wskazano w przywołanym wyżej piśmie Kasy Krajowej z dnia 10 lipca 2020 r., tylko w przypadku jednej Kasy Fundusz określił MREL na poziomie odbiegającym od wysokości stanowiącej odpowiednik określonego w art. 24 ust. 5 ustawy o skok poziomu współczynnika wypłacalności. Utrzymywanie podwyższonego MREL (poprzez emisję obligacji, które mogą być zaliczane do tego wymogu) będzie dla tej Kasy istotnym obciążeniem z uwagi na konieczność zapewnienia nabywcy obligacji oczekiwanego oprocentowania. Z punktu widzenia trwałego wzmocnienia funduszy własnych Kasy bardziej pożądane wydaje się przeznaczenie środków, które musiałyby być wydatkowane na obsługę obligacji zaliczanych do MREL, na zasilenie funduszu zasobowego Kasy.</p> <p>Kasa Krajowa podkreśliła także swobodę polskiego ustawodawcy w zakresie kształtowania pozycji prawnej Kas w tym zakresie, gdyż Kasy, w odróżnieniu od banków, wyłączone są spod zakresu obowiązywania Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zwanej BRRD (po nowelizacji BRRD II).</p>	
--	--	---	--

Dyrektywa ta bowiem, w myśl jej przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2, ma zastosowanie do instytucji kredytowych, zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE. Te wyłączone podmioty to w Polsce spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe i Bank Gospodarstwa Krajowego (w innych krajach członkowskich Unii Europejskiej wyłączono działające w tych krajach unie kredytowe, których odpowiednikami w Polsce są SKOK).

W toku konferencji uzgodnieniowej przedstawiciel Ministra Finansów wskazał na systemowy charakter tego postulatu, natomiast przedstawiciel Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wskazał na okoliczność, iż uprawnienie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego do ustalania dla podmiotów krajowych MREL jest elementem jednej z instytucji prawnych, uregulowanych całościowo w ustawie o BFG (obok gwarancji depozytów i restrukturyzacji bez przymiotnika „przymusowa”), to jest instytucji prawnej przymusowej restrukturyzacji, której wprowadzenie i utrzymywanie w stosunku do Kas jest dla polskiego ustawodawcy fakultatywne oraz że z punktu widzenia prawidłowej legislacji - gdyby miało dojść do zmiany legislacyjnej w tym zakresie, zasadnym wydaje się rozważenie całościowego wyłączenia wobec Kas instytucji prawnej przymusowej restrukturyzacji, nie zaś tylko jednego jej elementu jakim jest określanie MREL.

Istotnie, instytucja prawna _przymusowej restrukturyzacji, która nie jest obligatoryjna dla Kas na gruncie prawa Unii Europejskiej, została wprowadzona jedynie w polskiej ustawie na mocy swobodnej decyzji krajowego prawodawcy, który korzysta ze swobody w tym zakresie, we wszystkich kwestiach. Specyfikę kas wyznacza przede wszystkim: nieznaczny udział kas w rynku usług finansowych w Polsce (aktywa 10 największych banków w Polsce na koniec III kwartału 2019 r. wynosiły ok 1 351 mld zł, podczas gdy aktywa wszystkich kas łącznie 9 322 692 680 zł, w tym aktywa Kasy Stefczyka 6 806 397 320 zł czyli odpowiednio 0,6 i 0,4% aktywów 10 największych banków), niewielkie rozmiary większości kas (tylko trzy z nich posiadają więcej niż 200 mln aktywów, niemal połowa Kas nie przekracza rozmiaru 50 mln aktywów), niewielki stopień skomplikowania działalności

		<p>kas (jest ona ograniczona do najprostszych usług finansowych, takich jak przyjmowanie lokat, udzielanie kredytów i pożyczek oraz świadczenie usług płatniczych, zaś inwestycje kas w praktyce ograniczone są do lokat w Kasie Krajowej, lokat w bankach i obligacji skarbowych). Powyższe okoliczności decydują o tym, że prawdopodobieństwo ziszczenia się w stosunku do którejkolwiek z kas przesłanki uruchomienia któregośkolwiek spośród instrumentów przymusowej restrukturyzacji, czyli przesłanki interesu publicznego uzasadniającego konieczność zastosowania takiego instrumentu (art. 101 ust. 7 pkt 3 ustawy o BFG) jest znikome. Instrumenty przymusowej restrukturyzacji nigdy nie znalazły zastosowania w stosunku do Kas, we wszystkich odnotowanych w praktyce przypadkach zaangażowanie BFG w procesy restrukturyzacyjne następowało w ramach instytucji prawnej restrukturyzacji Kas (bez przymiotnika "przymusowa"), czyli w związku z przejściem kas przez bank na podstawie decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, o jakiej mowa w art. 74c ust. 4 ustawy o skok. Dla wsparcia procesów restrukturyzacji kas Polska posiada też od 2013 r. zgodę Komisji Europejskiej na zaangażowanie środków publicznych w program uporządkowanej likwidacji Kas (Credit Unions Orderly Liquidation Scheme), obecnie w sprawie SA.56635 zapadła decyzja o dziesiątym przedłużeniu tej zgody do 2021 r.</p> <p>Należy wskazać, że już na kilka lat przed implementacją do polskiego ustawodawstwa dyrektywy BRR, a konkretnie - na mocy ustawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w czerwcu 2013 r., wprowadzono w stosunku do kas rozwiązania zbliżone do wybranych instrumentów przymusowej restrukturyzacji, a które obecnie funkcjonują nadal, jako restrukturyzacja kas w rozumieniu ustawy o BFG. Te rozwiązania to w szczególności przepisy art. 74c ustawy o skok, wprowadzające dla Komisji Nadzoru Finansowego możliwość wydania decyzji o przejściu kasy, której wyrażony procentowo stosunek funduszy własnych do aktywów obniżył się poniżej 1% (lub jej wybranych praw i zobowiązań), przez inną kasę lub przez bank. Decyzja taka może być zaskarżona do sądu administracyjnego w bardzo krótkim siedmiodniowym terminie przez radę nadzorczą restrukturyzowanej kasy, jednakże wniesienie skargi nie wstrzymuje</p>	
--	--	--	--

		<p>wykonania decyzji, a w przypadku uznania skargi za zasadną sąd orzeka jedynie o jej wydaniu z naruszeniem prawa. Decyzja ma więc charakter nieodwracalny. Mocą nowelizacji z 19 kwietnia 2013 r., wprowadzono także szczególne zasady likwidacji kasy i instytucję zawieszenia jej działalności. Uprawnienia w zakresie tej pierwszej uregulowanej w polskim prawie restrukturyzacji, nawiązującej do regulacji Dyrektywy BRR, powierzono Komisji Nadzoru Finansowego.</p> <p>Rząd polski wystąpił do Komisji Europejskiej o wyrażenie zgody na zastosowanie pomocy publicznej w ramach Programu kontrolowanej likwidacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych , w dniu 30 września 2013 r. zgoda taka została Polsce udzielona . Decyzja ta jest konsekwentnie przedłużana.</p> <p>Regulacja art. 74c ustawy o skok (w 11 przypadkach, w tym 10 przejęć przez bank, jedno przejęcie przez inną kasę) oraz upadłość spółdzielczej kasy ogłoszona przez sąd na wniosek Komisji Nadzoru Finansowego (także w 11 przypadkach), a także dobrowolne połączenie kas na podstawie przepisów art. 96 -102 ustawy - Prawo spółdzielcze (w 8 przypadkach, kolejne postępowania w sprawie decyzji 0 zgodzie na połączenie są w toku) były wyłącznymi sposobami restrukturyzacji kas. Nigdy nie zastosowano instytucji przymusowej restrukturyzacji kasy. W przypadku zawieszenia działalności SKOK i złożenia wniosku o do sądu o ogłoszenie jej upadłości dochodziło do ziszczenia się warunku gwarancji depozytów i uruchomienia wypłaty przez BFG z tytułu gwarancji depozytów, w przypadku restrukturyzacji kas na podstawie przepisu art. 74c ustawy o skok dochodziło do uruchomienia pomocy publicznej w ramach Programu kontrolowanej likwidacji SKOK za zgodą Komisji Europejskiej poprzez udzielenie przez BFG dotacji na rzecz banku przejmującego i ewentualnie gwarancji na przejmowany przez niego portfel kredytowy (kasy restrukturyzowane wykorzystywały także pomoc stabilizacyjną udzieloną ze środków funduszu stabilizacyjnego przez Kasę Krajową). W przypadku połączeń dobrowolnych wsparcia finansowego dla procesu restrukturyzacji udzielała wyłącznie Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa z funduszu stabilizacyjnego.</p> <p>Z powyższych względów postulat Kasy Krajowej o wyłączenie w stosunku do kas instytucji przymusowej restrukturyzacji, która w istocie stanowi regulację nadmiarową i zastąpioną w praktyce w całości przez inną, stosowaną wobec</p>	
--	--	---	--

			<p>kas, (początkowo bardzo kontrowersyjną, która jednak w procesie stosowania prawa uzyskała pewną spójną i sprawdzoną wykładnię), jaką jest uregulowana w ustawie o skok instytucja restrukturyzacji kas, dla której wsparcie finansowe z Bankowego Funduszu Gwarancyjnego reguluje osobno ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz dla której wsparcie to znajduje podstawę w odpowiednim programie rządowym zaakceptowanym przez Komisję Europejską, nie może być odczytywany jako postulat głębokich, systemowych zmian w tej materii, ale jedynie jako postulat uzasadnionej weryfikacji zapisów ustawy pod kątem ich adekwatności do sytuacji kas.</p> <p>Biorąc powyższe względy pod uwagę, przedkładamy załączony projekt rozwiązania legislacyjnego, zmierzającego do wyłączenia w stosunku do Kas instytucji przymusowej restrukturyzacji.</p>	
67.	Art. 97 ust. 1 i ust. 1	BFG	<p>Tak jak wyjaśnialiśmy w trakcie poprzedniej konferencji uzgodnieniowej zgodnie z BRRD zakres podmiotowy wymogu MREL powinien obejmować:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Podmioty krajowe – obligatoryjnie, 2) Podmioty, o których mowa w art. 64 ustawy o BFG niebędące podmiotami krajowymi – fakultatywnie. <p>W projekcie z dnia 2 marca 2020 r. dla obu kategorii było określone obligatoryjne spełnienie MREL, w projekcie z dnia 7 sierpnia 2020 r. kategorię, o której mowa w pkt 2 całkowicie pominięto.</p> <p>Uznajemy za bezwzględnie konieczne wprowadzenie korekty w tym zakresie. Przy okazji opiniowania projektu z dnia 2 marca br. Fundusz przedstawił propozycję adresującą powyższą kwestię, którą Ministerstwo przyjęło, a która nie została uwzględniona w projekcie z dnia 7 sierpnia.</p> <p>Dlatego też, podtrzymujemy uwagę zgłoszoną w ramach pierwszych konsultacji projektu zmiany ustawy o BFG dotyczącą pozostawienia art. 97 ust. 1 w obowiązującej formie, ponieważ przepis ten jasno wskazuje, że Fundusz może określić MREL dla podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d. Fundusz w poprzednich uwagach wskazywał, że w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, MREL ma charakter</p>	Uwaga uwzględniona

		<p>fakultatywny a jego nałożenie pozostało pozostawione do decyzji organu przymusowej restrukturyzacji, co wprost wynika z art. 45f(1) akapit 2 BRRD. Należy również podkreślić, że art. 45(1) BRRD nie przesądza – tak jak jest to w przypadku projektu art. 97 ust. 1 ustawy o BFG – o zakresie podmiotowym wymogu MREL: „Member States shall ensure that institutions and entities referred to in points (b), (c) and (d) of Article 1(1) meet, at all times, the requirements for own funds and eligible liabilities where required by and in accordance with this Article and Articles 45a to 45i.</p> <p>Proponowane w projekcie zdanie wprowadzające w art. 97 ust. 1 odnoszące się do podmiotów krajowych może sugerować, że Fundusz nie będzie miał prawnej możliwości określenia MREL dla podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d. Dlatego też ponawiamy uwagę aby pozostawić art. 97 ust. 1 w obecnym brzmieniu ustawy o BFG a ze zdania wprowadzającego do art. 97 ust. 2 projektu ustawy usunąć „podmioty krajowe”.</p> <p>Dodatkowo, w związku z tym, że proponowane w art. 97 ust. 1 pkt 2 i 3 brzmienie przepisów nie jest czytelne ponownie zgłaszamy propozycję uwzględnienia proponowanego przez nas brzmienia przepisów (oczywiście do uwzględnienia w ramach art. 97 ust. 2):</p> <ol style="list-style-type: none">2) <i>konieczność zapewnienia, że podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne objęte wymogiem, o którym mowa w ust. 1, niebędące podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji utrzymują fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne na poziomie umożliwiającym, poprzez umorzenie lub konwersję zobowiązań lub umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, pokrycie strat i odbudowę funduszy własnych co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym wymogu łącznego współczynnika kapitałowego oraz, jeśli obowiązuje, wskaźnika dźwigni określonych w rozporządzeniu 575/2013,</i>3) <i>w przypadku, gdy w planie przymusowej restrukturyzacji lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji określono, że wybrane zobowiązania mogą zostać wyłączone z umorzenia lub konwersji</i>	
--	--	--	--

			<p><i>zgodnie z art. 206 ust. 3, lub może wystąpić konieczność przeniesienia ich do nabywcy lub instytucji pomostowej w całości, konieczność zapewnienia, że podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji utrzymuje fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne na poziomie umożliwiającym pokrycie strat i odbudowę funduszy własnych co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym wymogu łącznego współczynnika kapitałowego oraz, jeśli obowiązuje, wskaźnika dźwigni określonych w rozporządzeniu 575/2013, (...)”</i></p>	
68.	Art. 97 ust. 2	NBP	<p>W projektowanym art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji treść podpunktów b) i c) wymaga przeredagowania, gdyż nie stanowi logicznej kontynuacji stwierdzenia wprowadzającego do wyliczenia, zawartego w pkt 2,</p>	Uwaga uwzględniona
69.	Art. 97 ust. 2c	BFG	<p>Proponujemy następującą modyfikację brzmienia w celu zwiększenia spójności z BRRD2:</p> <p><i>2c. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada wykorzystanie instrumentu przymusowej restrukturyzacji lub umorzenie lub konwersję zobowiązań instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest ustalany na poziomie umożliwiającym:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>pokrycie strat (kwota na pokrycie strat),</i> 2) <i>odbudowę funduszy własnych do poziomu umożliwiającym spełnienie warunków kontynuowanie działalności przez okres 12 miesięcy (kwota na rekaptalizację) przez podmiot, wobec którego została wszczęta przymusowa restrukturyzacja,</i> 	Uwaga uwzględniona

			- w podmiocie podlegającym przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmiotach zależnych objętych wymogiem, o którym mowa w ust. 1, niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.	
70.	Art. 97 ust. 2c	NBP	W art. 97 ust. 2c w pkt 2 (art. 1 pkt 31 lit. d projektu) proponujemy zastąpienie wyrażenia w nawiasie „kwota na rekapitalizację” sformułowaniem „kwota dokapitalizowania”. Należy zwrócić uwagę, że w dalszych ustępach tego artykułu określających ustalenie wymogu MREL stosuje się termin „kwota dokapitalizowania”, natomiast sformułowanie „kwota na rekapitalizację” nie pojawia się już w ustawie. Zaproponowana zmiana zapewni przejrzystość i spójność przepisów zmienianej ustawy. Proponowana korekta: <p>„2) odbudowę funduszy własnych do poziomu umożliwiającego egowym spełnienie warunków kontynuowania ae działalności przez okres 12 miesięcy (kwota <u>dokapitalizowania</u> na rekapitalizację) przez podmiot, wobec którego została wszczęta przymusowa restrukturyzacja.”.</p>	Uwaga uwzględniona
71.	Art. 97 ust. 2d	BFG	W propozycji brzmienia zaproponowanej przez Fundusz uregulowano, że Fundusz podejmując decyzję o wyższym wymogu uwzględnia <i>w szczególności</i> znaczenie podmiotu dla stabilności finansowej oraz wpływ jego upadłości na system finansowy. W propozycji z dnia 7 sierpnia zabrakło słowa „w szczególności” co zawęży zakres przepisu i może okazać się niespójne z art. 45c ust. 2 akapit 3. Dlatego też sugerujemy uzupełnienie przepisu w tym zakresie.	Uwaga uwzględniona
72.	Art. 97 ust. 2e	BFG	Zdanie wprowadzające do art. 97 ust. 2e powinno zostać zmodyfikowane, ponieważ dyrektywa przewidziała dwa sposoby kalkulacji MREL – dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji i podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji (art. 45c ust. 3 i art. 45c ust. 7 BRRD2): <p><i>2e. W przypadku podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o</i></p>	Uwaga uwzględniona

			<p>którym mowa w ust. 2c, <i>minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych</i> oblicza się:</p> <p>Dodatkowo, w każdym przypadku gdy przepis dowołuje się do Pillar 2 (Add-on) istnieje konieczność dopisania odwołania do art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ponieważ obecnie przepisy nie uwzględniają we właściwy sposób domów maklerskich.</p>	
73.	Art. 97 ust. 2e	NBP	<p>W art. 97 ust. 2e (art. 1 pkt 31 lit. d projektu) znajduje się odwołanie do wymogu filara II, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2a ustawy – Prawo bankowe, i odwołanie do zalecenia KNF zwiększenia przez bank funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe. Odwołania te mogą wkrótce zdezaktualizować się w związku z równoległe toczącymi się pracami nad implementacją CRDV (najprawdopodobniej wymóg filara II zostanie przeniesiony do art. 138 ust. 2 pkt 2). Ponadto, w kontekście ustalania kwoty wymogu MREL niezrozumiałe jest odwołanie do zalecenia KNF zwiększenia przez bank funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe. Naszym zdaniem zalecenie KNF zwiększenia przez bank funduszy własnych nie powinno zostać uwzględnione w kalkulacji wymogu MREL. W związku z powyższym proponujemy następujące brzmienie ust. 2e:</p> <p><i>„2e. W przypadku, o którym mowa w ust. 2c, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oblicza się:</i></p> <p><i>1) w celu określenia kwoty z ust. 2b pkt 1 – jako sumę:</i></p> <p><i>a) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku przymusowej restrukturyzacji podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 oraz art. 138 <u>ust. 2 pkt 2 1 pkt 2 lub 2a</u> ustawy – Prawo bankowe, oraz</i></p> <p><i>b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie podlegającej przymusowej restrukturyzacji spełnienie, po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji, wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują regulacji z art. 138 ust. 2 pkt 2, która to przewidziana jest w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (UC28).</p>

			<p><i>nr 575/2013, oraz wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. <u>2 pkt 2</u> 1 pkt 2 lub 2a ustawy – Prawo bankowe, na skonsolidowanym poziomie grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, po zrealizowaniu preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji;”.</i></p> <p>Analogiczne zmiany odwołania należy uwzględnić w pozostałej części projektowanej ustawy, w tym m.in. w dodawanym art. 97 ust. 2g, art. 97 ust. 20, art. 97d ust. 1 pkt 2 lit. b oraz art. 97d ust. 2 pkt 3.</p>	
74.	Art. 97 ust. 2f	BFG	<p>Konieczna jest korekta odesłania w ust. 2f, ponieważ obecne brzmienie nie odsyła do wymogu określonego na podstawie TE (patrz art. 45c ust. 3 akapit 4), proponujemy następujące brzmienie:</p> <p><i>2f. Określając wymóg, o którym mowa w ust. 2e pkt 2, W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz uwzględnia limity, o których mowa w art. 274 i art. 275 oraz art. 19a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.</i></p>	Uwaga uwzględniona
75.	Art. 97 ust. 2g	BFG	<p>Zaproponowane brzmienie ust. 2g nie jest przejrzyste, m.in. łączy dwie korekty, o których mówi art. 45c ust. 3 akapit 5 w jedną, czego nie przewiduje dyrektywa. Dlatego proponujemy następujące brzmienie przepisu:</p> <p><i>„2g. Fundusz, określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w ust. 2e pkt 1 i 2:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) wykorzystuje aktualne zgłoszone wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub miary ekspozycji całkowitej, skorygowanej o zmiany wynikające z działań w ramach przymusowej restrukturyzacji przewidzianych w planie przymusowej restrukturyzacji;</i> <i>2) po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy – Prawo bankowe.”</i> 	Uwaga nieuwzględniona Przepis art. 97 ust. 2g zdanie pierwsze określa, że korekta MREL będzie dokonywana przy uwzględnieniu zmian z przymusowej restrukturyzacji (rozwińcie dyrektywy „skorygowana”). Odwołanie do art. 97 ust. 2b pkt 1 i 2 to właśnie wskazane w uwadze wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub miary ekspozycji całkowitej. Przepis art. 97 ust. 2g zdanie drugie określa możliwość dokonania korekty (zbędne jest wskazywanie że może to być w górę lub w dół). Możliwość dokonania przez BFG korekty wymogu, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy – Prawo bankowe jest uwarunkowana zmianami wynikającymi z działań w przymusowej restrukturyzacji. Propozycja BFG również łączy

				dwie korekty w jedną, co BRRD2 przewiduje przez użycia spójnika „oraz”.
76.	Art. 97 ust. 2i	BFG	<p>W ust. 2i wkradły się błędy redakcyjne, poniżej propozycje korekty:</p> <p><i>2i. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2e pkt 1, jeżeli jej zwiększenie wystarczy do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji zaufania oraz kontynuowanie działalności oraz dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Zwiększenie to jest równe wysokości wymogu połączonego bufora pomniejszonego o wysokość wymogu, o którym mowa w art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.</i></p>	Uwaga uwzględniona
77.	Art. 97 ust. 2j	BFG	<p>Konieczna weryfikacja w celu osiągnięcia spójności z art. 45c ust. 8 BRRD – przepis ten odnosi się do umorzenia lub konwersji zobowiązań (nie instrumentów kapitałowych) oraz przenoszenia klas zobowiązań kwalifikowalnych w całości na nabywcę.</p> <p><i>2j. W przypadku gdy ze względu na strukturę zobowiązań podmiotu Fundusz, z dużym prawdopodobieństwem przewiduje, że zgodnie z art. 206 ust. 3 wyłączy niektóre kategorie zobowiązań kwalifikowalnych spod umorzenia lub konwersji zobowiązań instrumentów kapitałowych lub przeniesie je ich część na nabywcę, określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych będzie spełniony wyłącznie za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań kwalifikowalnych pozwalających na pokrycie kwoty wyłączanych zobowiązań i spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2c.</i></p>	Uwaga uwzględniona
78.	Art. 97 ust. 2l	BFG	<p>Proponujemy następujące brzmienie przepisu w celu osiągnięcia spójność z art. 45c ust. 9 BRRD2. Jednocześnie proponujemy wprowadzenie krajowego rozwiązania, że wymóg MREL podlegałby przeglądowi także w przypadku gdy zmianie ulega wymóg połączonego bufora.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W przepisie utrzymane zostało sformułowanie o możliwości zwiększenia albo zmniejszenia kwoty dokapitalizowania, ponieważ brzmienie to</p>

			<p><i>2l. W przypadku zmiany wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy Prawo bankowe oraz art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, lub, jeśli zachodzi taka potrzeba w przypadku zmiany wymogu połączonego bufora Fundusz niezwłocznie dokonuje przeglądu o minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych i w razie konieczności może zwiększyć albo zmniejszyć kwotę dokapitalizowania w sposób określony w ust. 2h albo ust. 2iuwzględni te zmiany.</i></p>	nie wywołuje takich wątpliwości jak sformułowanie „uwzględnienia”.
79.	Art. 97 ust. 2m	BFG	Po całościowej weryfikacji przepisów nie znajdujemy uzasadnienia dla wprowadzania w projekcie ustawy art. 97 ust. 2m. Nie odpowiada on żadnemu przepisowi BRRD2, choć tabela implementacji wskazuje na art. 45c ust. 8 BRRD2. Dlatego też sugerujemy jego usunięcie.	Uwaga uwzględniona
80.	Art. 97 ust. 2n	BFG	<p>W opinii Funduszu nie można dla ułatwienia przyjąć, że w celu określenia MREL dla podmiotów niepodlegających przymusowej restrukturyzacji przepisy ust. 2e–2m stosuje się odpowiednio. Jeżeli porównamy przepisy art. 45c ust. 3 i 7 dostrzeżemy istotne różnice w zakresie merytorycznym przepisu. Dlatego też poniżej proponujemy roboczą implementację art. 45c ust. 7 (akapit 1, 4, 5, 6, 7, 8):</p> <p><i>2ea. W przypadku podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2c, oblicza się:</i></p> <p><i>1) w celu określenia kwoty z ust. 2b pkt 1 – jako sumę:</i></p> <p><i>a) wysokości strat podmiotu, które mają być pokryte, odpowiadającą wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit c rozporządzenia nr 575/2013 oraz art. 138 ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz</i></p> <p><i>b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi spełnienie wymogu w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit c rozporządzenia nr 575/2013, oraz wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami</i></p>	Uwaga uwzględniona

		<p><i>finansowymi, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70 lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji</i></p> <p><i>2) w celu określenia kwoty z ust. 2b pkt 2 – jako sumę:</i></p> <p><i>a) wysokości strat, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013 dla danego podmiotu oraz</i></p> <p><i>b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi spełnienie wymogu dotyczącego dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70 lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.</i></p> <p><i>2eb. Fundusz, określając wymóg, o którym mowa w ust. 2ea pkt 2, uwzględni limity o których mowa w art. 274 ust. 2 i art. 275 oraz art. 19a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.</i></p> <p><i>2ec. Fundusz, określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w ust. 2ea pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b:</i></p> <p><i>3) wykorzystuje aktualne zgłoszone wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub miary ekspozycji całkowitej, skorygowanej o zmiany wynikające z działań przewidzianych w planie przymusowej restrukturyzacji;</i></p> <p><i>4) po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do podmiotu po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70 lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.</i></p> <p><i>2ed. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zmniejszyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2ea pkt 1 lit. b, jeżeli jej zmniejszenie wystarczy do podtrzymania zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych, a także zapewni</i></p>	
--	--	--	--

			<p><i>dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70 lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”.</i></p> <p><i>2ef. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2ea pkt 1 lit. b, jeżeli jej zwiększenie wystarczy do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70 lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, a także zapewni dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych, w okresie nie dłuższym niż przez 12 miesięcy. Zwiększenie to jest równe wysokości wymogu połączonego bufora pomniejszonego o wysokość wymogu, o którym mowa w art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”.</i></p>	
81.	Art. 97 ust 2n ustawy o BFG	KNF	Proponujemy zmianę redakcyjną: „podmiotów innych niż podlegające”, zamiast „podmiotów niepodlegających”.	Uwaga uwzględniona
82.	art. 97 ust. 4a ustawy o BFG	KNF	Zgodnie z propozycją, bank hipoteczny zwolniony z obowiązku utrzymywania wymogu MREL (na podstawie art. 97 ust. 4 – co wymaga doprecyzowania), nie może należeć do skonsolidowanej grupy przymusowej restrukturyzacji (słowo „skonsolidowanej” należy usunąć, ponieważ w ustawie nie występuje pojęcie skonsolidowanej grupy). Celem tego przepisu jest zapewnienie wdrożenia przepisu art. 45a ust. 2 oraz art. 45e ust. 1 BRRD, tj. wyłącznie aktywów banku hipotecznego z kalkulacji wymogu MREL. Dyrektywa ani projekt nie wiąże bezpośrednio grupy przymusowej restrukturyzacji z planem przymusowej restrukturyzacji, jednakże należy domniemywać, że plan jest sporządzany dla grupy. Przyjęcie zaproponowanej redakcji oznacza, że plan dla banku uniwersalnego nie będzie mógł uwzględniać banku hipotecznego, w szczególności wsparcia tego banku przy uruchomieniu procesu przymusowej restrukturyzacji. Proponujemy zatem – przy zachowaniu obecnego brzmienia art. 97 ust 4a z ww. korektami – zmianę redakcji propozycji art. 73 ust. 1a, w taki sposób, aby wynikało z niego, że plan przymusowej restrukturyzacji może	Uwaga uwzględniona

			uwzględniać także podmioty niewchodzące w skład grupy przymusowej restrukturyzacji.	
83.	Art. 97 ust. 9	BFG	Proponowany przepis art. 97 ust. 9 ustawy o BFG implementuje art. 45f ust. 4 BRRD2. Niestety w projekcie nadal brakuje przepisu implementującego art. 45f ust. 3 BRRD2 (ust. 3 i 4 regulują dwa odrębne przypadki).	Uwaga uwzględniona
84.	Art. 97 ust. 10	BFG	Proponowana zmiana do ustawy zawiera błędne odesłania: i) w ust. 10 wyrazy „w ust. 9 pkt 4 5” zastępuje się wyrazami „w ust. 9 pkt 4 5.”,	Uwaga uwzględniona
85.	Art. 97 ust. 16	BFG	Zwracamy uwagę, iż nadal w projekcie ustawy stosuje się sformułowanie „zobowiązania podlegające umorzeniu lub konwersji” w kontekście stosowania wymogu MREL, zamiast wyrażenia „zobowiązania kwalifikowalne”. Projekt ustawy wymaga ponownej analizy i korekty w tym zakresie. W art. 97 ust. 16 (art. 1 pkt 31 lit. k projektu): <i>„16. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym zidentyfikowana zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym lub jej część będąca podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji spełnia wymóg minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1 (...).”;</i>	Uwaga uwzględniona
86.	art. 97 ust. 19 ustawy o BFG	KNF	Poddajemy pod rozagę modyfikację tego artykułu polegającą na zmianie wyrazu „oblicza” na „określa” lub „nakłada”.	Uwaga uwzględniona
87.	art. 97 ust. 20 ustawy o BFG	KNF	Wymaga wyjaśnienia jaki jest cel tego przepisu, tj. jaka jest relacja pomiędzy zmianą wysokości add-onu, a wysokością wymogu MREL.	Uwaga nieuwzględniona Przepis implementuje art. 45d ust. 5 BRRD2, dyrektywa przewiduje uwzględnianie wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE.
88.	Art. 97 ust. 16 – 20	BFG	Zwracamy uwagę, że zgłaszane przez nas w pierwszej turze uwagi do brzmienia art. 97 ust. 16-19 nie zostały uwzględnione w projekcie pomimo pozytywnej opinii MF podczas konferencji uzgodnieniowej. Dlatego też ponawiamy naszą uwagę dot. zmiany brzmienia tych przepisów:	Uwaga nieuwzględniona Brzmienie przepisów zostało powtórzone. Uwzględniona uwaga zawiera treści merytoryczne.

			<p>16. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub jej część będąca podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z art. 92a i art. 494 rozporządzenia nr 575/2013.</p> <p>17. Unijny istotny podmiot zależny od globalnej instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z art. 92b i art. 494 rozporządzenia nr 575/2013.</p> <p>18. W przypadku gdy wymóg dla podmiotów, o których mowa w ust. 16 i 17 nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w ust. 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określa dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych pozwalający na spełnienie tych warunków. Fundusz sporządza uzasadnienie decyzji, przedstawiając ocenę w zakresie spełnienia wymogów.</p> <p>19. W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym należący do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji Fundusz oblicza wymóg, o którym mowa w ust. 18:</p> <p>a) dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz</p> <p>b) dla unijnej jednostki dominującej, jak gdyby była jedynym podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.</p> <p>20. Fundusz niezwłocznie dokonuje przeglądu dodatkowego wymogu, o którym mowa w ust. 18, uwzględniając zmiany w zakresie dodatkowych funduszy własnych, zgodnie z art. 138 ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy – Prawo bankowe.</p>	<p>W art. 97 ust. 16 i 17 zgodnie z art. 45d ust. 1 lit b i art. 45d ust. 2 lit b wskazano jakikolwiek dodatkowy wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych odnosząc się konkretnie dla jakiego podmiotu jest ten wymóg ustalany. Proponowany przepis art. 97 ust. 18 nie określa ani podmiotu ani nie odwołuje się do zobowiązań spełniających warunki określone w art. 45f i art. 89 ust. 2. Ponadto projektowany art. 97 ust. 18 przewiduje uzasadnianie przez BFG wymogu. Ocena dot. spełniania wymogu jest częścią uzasadnienia,</p> <p>Projektowany przepis art. 97 ust. 19 został poprawiony redakcyjnie. Nie jest właściwe formułowanie trybu warunkowego „jak gdyby była”.</p> <p>Propozycja brzmienia art. 97 ust. 20 nie jest logiczna, ponieważ nie wskazuje jakie działania należy podjąć po dokonaniu przeglądu wymogu z art. 97 ust. 18. Ponadto dodanie sformułowania „niezwłocznie” nie określa kiedy Fundusz ma dokonać przeglądu czy jest to działanie bez zbędnej zwłoki po nałożeniu wymogu z ust. 18.</p>
89.	Art. 97a ust. 1 pkt 2 ustawy o BFG	KNF	<p>Art. 97a. 1. W celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, podmiot utrzymuje:</p> <p>1) fundusze własne;</p> <p>2) zobowiązania kwalifikowalne, <i>o których mowa w art. 72a, art. 72b ust. 2 lit. a–c, art. 72b ust. 2 lit. e–n oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013.</i></p> <p>Uwaga redakcyjna: pomiędzy wyrazami „zobowiązania kwalifikowalne”, a „art. 72a” należy dodać brakujące wyrazy „, <i>o których mowa w</i>”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

90.	Art. 97a ust. 1 pkt 2	NBP	W art. 97a ust. 1 pkt 2 (art. 1 pkt 32 projektu) sugerujemy po wyrażeniu „zobowiązania kwalifikowalne” dodać słowa „spełniające warunki określone”, zgodnie z poniższą propozycją: „2) zobowiązania kwalifikowalne <u>spełniające warunki określone</u> w art. 72a, art. 72b ust. 2 lit. a–c, art. 72b ust. 2 lit. e–n oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013.”.	Uwaga uwzględniona
91.	Art. 97a ust. 2	BFG	Pomimo znacznej modyfikacji przepisu nadal brzmienie art. 97a ust. 2 i następne nie są spójne z art. 45b ust. 2 BRRD2. Zauważamy, że chcąc implementować dwa alternatywne warunki z art. 45b ust. 2 lit. a i b projektodawca zaproponował wprowadzenie art. 97a ust. 3. Takie rozwiązanie jednak pomija m.in. fakt, że w obu przypadkach zobowiązanie powinno spełniać warunki, o których mowa art. 72a ust. 1 i ust. 2 lit. a–k, art. 72b ust. 1, 2 lit a–c i e–n, ust. 4–7 i art. 72c rozporządzenia nr 575/2013. Może wprowadzenie tych warunków do zdania wprowadzającego w ust. 2 rozwiąże problem.	Uwaga uwzględniona
92.	art. 97a ust. 2 ustawy o BFG	KNF	Proponujemy zmienić redakcję przepisu, by zaczynał się od wskazania: „Do funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zalicza się także dłużne instrumenty finansowe z wbudowanymi instrumentami pochodnymi...”	Uwaga nieuwzględniona Zmiana nie stanowi zmiany merytorycznej. Obecne brzmienie związane jest z istniejącą pomiędzy art. 97a ust. 2 a ust. 3 alternatywą. W przepisie określony jest cel utrzymywania takich zobowiązań.
93.	Art. 97b ust. 1	BFG	Przepis wymaga kilku istotnych uzupełnień: <i>Art. 97b. 1. W przypadku gdy podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego jest częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji co krajowy podmiot dominujący będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, zobowiązania wyemitowane przez ten podmiot zależny</i>	Uwaga częściowo uwzględniona Status akcjonariusza w ramach obecnego brzmienia obejmuje obecnego akcjonariusza. Nie jest jasna intencja wprowadzania przymiotu „obecny”. Jeżeli zobowiązania byłyby emitowane na rzecz przyszłych akcjonariusz wówczas konieczne byłoby zawarcie w normie prawnej trybu, że te określone emitowane ale nie objęte zobowiązania muszą spełniać określone w

			<p>na rzecz <i>obecnych</i> akcjonariuszy, którzy nie wchodzi w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, zalicza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych <i>krajowego podmiotu dominującego</i>, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zobowiązania spełniają warunki określone w art. 98 ust. 2g pkt 1; 2) wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 70–72 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną przez ten podmiot nad <i>podmiotem zależnym jednostką zależną</i> przez krajowy podmiot dominujący będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji; 3) łączna wartość włączonych zobowiązań nie przekracza kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą określoną zgodnie z art. 98 ust. 2g i 2h a sumą zobowiązań wyemitowanych <i>przez podmiot zależny</i> na rzecz krajowego podmiotu dominującego i nabytych przez ten podmiot bezpośrednio albo pośrednio przez inne podmioty z tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 98 ust. 2l pkt 1 lit a, i funduszy własnych, o których mowa w art. 98 ust. 2l pkt 2 <i>wyemitowanych przez ten podmiot zależny</i>. 	<p>przepisie warunki. Nie jest także konieczne wskazywanie w art. 97b ust. 1 pkt 3 na emisji przez podmiot zależny.</p>
94.	Art. 97b ust. 1 pkt 1	NBP	<p>W projektowanym art. 97b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji zawarto odesłanie do art. 98 ust. 2lg pkt 1, podczas gdy w opiniowanym projekcie nie przewiduje się takiej jednostki redakcyjnej.</p>	Uwaga uwzględniona

95.	Art. 97b ust. 2	BFG	Proponujemy odstępianie od definiowania „pośredniego nabycia”.	Uwaga nieuwzględniona W przypadku zrezygnowania z określenia „pośrednio nabycia” nie jest jasne co należy utożsamiać z tym pojęciem na gruncie art. 97b ust. 1.
96.	Art. 97c ust. 1 Art. 97d ust. 1 i 2 Art. 97e ust. 1	BFG	Na warsztatach implementacyjnych w dn. 13/02/2020 Komisja Europejska przedstawiła interpretację, w myśl której wymóg określony w art. 45b(4) BRRD obejmuje również podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji będące częścią G-SIIs, tj. katalog podmiotów objętych wymogiem jest taki sam jak w przypadku art. 92a CRR. Zasadnie jest uzyskanie potwierdzenia KE, czy takie stanowisko zostanie opublikowane i będzie stanowiło wiążącą wykładnię. Wówczas konieczna będzie korekta przepisu, który obecnie odpowiada literalnemu brzmieniu BRRD.	Uwaga uwzględniona
97.	Art. 97c ust. 2	BFG	<i>„2. W przypadku Jeżeli spełnione są warunki, o którym mowa w art. 72b ust. 3 rozporządzenia 575/2013, Fundusz może, na wniosek podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotem, o którym mowa w art. 97h ust. 1, w drodze decyzji, określić <u>wymagany poziom funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązania, o których mowa w art. 97b ust. 1, zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne, niższy niż 8%, jednak wyższy w wysokości niższej, niż określona w ust. 1, jednak nie niższej niż wartość wyrażonego procentowo iloczynu: (...)</u>”</i> <u>Uzasadnienie</u> W obecnym formie literalne brzmienie przepisu wskazuje, że opcja określenia poziomu niższego niż 8% dotyczy całkowitego wymogu MREL, a nie wymogu podporządkowania, o którym mowa w ust. 1. Korekta ma na celu usunięcie ryzyka powstania wątpliwości interpretacyjnych dotyczących uprawnień BFG do określania jaka część MREL powinna zostać spełniona w	Uwaga uwzględniona

			<p>formie funduszy własnych i podporządkowanych zobowiązań kwalifikowalnych.</p>	
98.	Art. 97d ust. 1	BFG	<p>„1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym albo podmiotem, o którym mowa w art. 97h, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić, w drodze decyzji, minimalną kwotę funduszy własnych lub podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, na poziomie wyższym niż określony zgodnie z art. 97c (...)”</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Zgodnie z art. 97 ust. 1 Fundusz określając minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych każdorazowo zasięga opinii Komisji Nadzoru Finansowego. Wymóg podporządkowania jest składową wymogu MREL, dlatego wpisanie w przepisie dyspozycji do zasięgnięcia opinii KNF powiela zasady ogólne.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Z uwagi na konieczność zapewnienia zgodności z dyrektywą BRR2 i możliwe wątpliwości w zakresie zakresu opinii KNF w przepisie należy pozostawić sformułowanie o zasięgnięciu opinii KNF.</p>
99.	Art. 97d ust. 2	BFG	<p>„2. Fundusz może określić poziom funduszy własnych lub podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań dla nie więcej niż 30% podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami, o których mowa w art. 97h, w odniesieniu do których Fundusz określa wymóg, o którym mowa w art. 98 ust. 1 i 2, jeżeli. <u>Podjmując decyzję Fundusz bierze pod uwagę: (...)</u>”</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>W art. 45b(8) akapit 4 BRRD regulator unijny przewidział opcję narodową do ustanowienia limitu procentowego, określonego w akapicie pierwszym tego przepisu, na poziomie wyższym niż 30%. Biorąc pod uwagę strukturę krajowego sektora bankowego charakteryzującą się ograniczoną liczbą podmiotów objętych zakresem podmiotowym stosowania art. 97d ustawy o BFG utrzymanie limitu 30% może w praktyce sprawić, że uprawnienie</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>Funduszu do określenia wymogu podporządkowania na poziomie wyższym niż 8% będzie miało charakter iluzoryczny.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, że intencją Funduszu jest utrzymanie dotychczasowego podejścia do wymogu podporządkowania. Brak skorzystania z opcji narodowej mógłby prowadzić do niepożądanego sytuacji, w której dla podmiotów innych niż wskazane w art. 97d ustawy o BFG, co do zasady wymóg MREL będzie spełniany w formie funduszy własnych i podporządkowanych zobowiązań kwalifikowalnych, a dla największych podmiotów o znaczeniu systemowym – ze względu na limit 30% - BFG nie będzie mógł sformułować takiego oczekiwania.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy wykreślenie zastrzeżenia dotyczącego 30%, co jest równoznaczne z określeniem limitu na poziomie 100%, co mieści się w ramach opcji narodowej przewidzianej przepisami BRRD.</p> <p>Jako istotne dla możliwości stosowania wymogu podporządkowania uznajemy również zmianę charakteru relacji czynników określonych w pkt 1-3 do uprawnienia BFG. Obecne „jeżeli” wskazuje, że spełnienie kryteriów jest warunkiem koniecznym, podczas gdy BRRD posługuje się inną formą („<i>The conditions shall be considered by resolution authorities by follows...</i>”), która zapewnia właściwą elastyczność regulacji.</p>	
100.	Art. 97e ust. 1	BFG	<p><i>„1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji innego niż globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub podmiot, o którym mowa w art. 97h, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić w formie decyzji, (...)”</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Zgodnie z art. 97 ust. 1 Fundusz określając minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych każdorazowo zasięga opinii Komisji Nadzoru Finansowego. Wymóg podporządkowania jest składową wymogu MREL, dlatego wpisanie w przepisie dyspozycji do zasięgnięcia opinii KNF powiela zasady ogólne.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Z uwagi na konieczność zapewnienia zgodności z dyrektywą BRR2 i możliwe wątpliwości w zakresie zakresu opinii KNF w przepisie należy pozostawić sformułowanie o zasięgnięciu opinii KNF.</p>

101.	Art. 97f ust. 2	BFG	<p>Projektowany artykuł ma implementować do krajowych ram prawnych normę art. 45b(6) akapit 2 BRRD.</p> <p>Bankowy Fundusz Gwarancyjny w ramach bilateralnych konsultacji z przedstawicielami Komisji Europejskiej, o których informowaliśmy Ministerstwo Finansów, otrzymał w trybie roboczym interpretację przepisu:</p> <p><i>„We will clarify that CET1 capital used to comply with the CBR cannot be used to meet any MREL requirement, whether subordinated or not, that is expressed as percentage of TREA (ie risk based). The reference to paragraph (5) in Article 45b(6) BRRD was intended to provide for a consistent application of the limit of the prudential formula referred to in Article 45b(7) BRRD, which also applies to non-systemic institutions under Article 45b(5) BRRD.</i></p> <p><i>Therefore, the second subparagraph of Article 45b(6) BRRD and Article 128 CRD are consistent with each other and Article 45b(6) does not create an exemption to Article 128 CRD.”</i></p> <p>Zasadnie jest uzyskanie potwierdzenia KE, czy takie stanowisko zostanie opublikowane i będzie stanowiło wiążącą wykładnię. Wówczas konieczna będzie korekta przepisu, który obecnie odpowiada literalnemu brzmieniu BRRD.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Mając na uwadze trwające wyjaśnienia z Komisją Europejską, wprowadzenie poprawki byłoby możliwe po opublikowaniu wykładni KE.</p>
102.	Art. 97g ust. 1 pkt 7	BFG	<p><i>„7) wpływ potencjalnych kosztów restrukturyzacji podmiotu na poziom funduszy własnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji”</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Przepis w obecnym brzmieniu nie implementuje poprawnie art. 45b(9)(f) BRRD.</p> <p>Brzmienie zaproponowane w projekcie oznaczonym jako projekt z dnia 7 sierpnia 2020 r. jednoznacznie wskazuje, że koszty, o których mowa w tym punkcie, odnoszą się do przymusowej restrukturyzacji, tymczasem chcielibyśmy wskazać, że w wersji anglojęzycznej dyrektywy BRR zachowane jest wyraźne rozróżnienie. Norma art. 45b(9) lit (f) BRRD posługuje się pojęciem <i>„possible restructuring costs”</i> podczas gdy w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis art. 45b ust. 9 BRRD2 należy odczytywać całościowo, również w kontekście motywu 14. Przepis ten nie odwołuje się do art. 52 BRRD. Pojęcie kosztów należy odnosić do przymusowej restrukturyzacji, a nie do restrukturyzacji podmiotu, którą stanowiłby zasadniczo działania sektora prywatnego. BFG analizując koszt musi mieć możliwość ich ustalenia, a taka możliwość dotyczy kosztów przymusowej restrukturyzacji.</p>

			<p>odniesieniu do przymusowej restrukturyzacji regulator unijny posługuje się terminem „<i>resolution</i>”.</p> <p>W ocenie BFG norma lit. (f) w art. 45b(9) dyrektywy odnosi się do „restructuring costs” występujących na etapie realizacji programu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 52 dyrektywy.</p> <p>W związku z powyższym konieczne jest takie przeformułowanie pkt 7, aby jego brzmienie nie wskazywało błędnie na koszty przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Ponieważ program restrukturyzacji – zgodnie z art. 214 - jest opracowywany już po zastosowaniu instrumentu przymusowej restrukturyzacji i zawarte w nim działania będą uzależnione od poziomu strat podmiotu zidentyfikowanych w oszacowaniu dokonywanym przez niezależny podmiot na etapie przygotowania do przymusowej restrukturyzacji, zgadzamy się z Ministerstwem, że na etapie planowania nie jest możliwe precyzyjne określenie kwoty tych kosztów, wobec czego użycie określenia „potencjalnych” jest jak najbardziej zasadne.</p>	
103.	Art. 97g ust. 2	BFG	<p>„2. <i>W przypadku gdy kwota wyłączonych zobowiązań, o których mowa w ust. 1 pkt 4, nie przekracza 5% kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, wartość taką uznaje się za nieistotną. Powyżej tego progu istotność kwoty zobowiązań wyłączonych ocenia Fundusz.</i>”</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Sposób implementacji art. 45b ust. 9 pkt d) BRRD zaproponowany w art. 97g ust. 2 stanowi nadregulację w stosunku do regulacji dyrektywowej, w szczególności fragment „<i>Fundusz ponownie weryfikuje model biznesowy, sposób finansowania, profil ryzyka, znaczenie podmiotu dla stabilności finansowej oraz jego wpływ na funkcjonowanie gospodarki.</i>”</p> <p>Podczas konferencji uzgodnieniowej pojawiło się spostrzeżenie, aby dookreślić brzmienie art. 97g ust. 2 tak aby wskazać jakie działania Fundusz podejmuje po określeniu istotności kwoty wyłączonych zobowiązań. Art. 97g</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Propozycja zdania pierwszego ma walor informacyjny, a nie walor normy prawnej.</p>

			ust. 2 należy czytać łącznie z art. 97g ust. 1 pkt 4, który jasno wskazuje, że „istotność” kwoty wyłączonych zobowiązań Fundusz musi uwzględnić podejmując decyzję o ustaleniu wymogu podporządkowanego MREL.	
104.	Art. 98 ust. 2a	BFG	<p>Aby przepis ten był spójny z art. 45e ust. 3 konieczne jest wprowadzenie dodatkowych zmian:</p> <p><i>2a. Fundusz, w przypadku gdy jest właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji – w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia nr 575/2013 i strategii przymusowej restrukturyzacji – ustala, które podmioty w ramach grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 97 ust. 2e, art. 97h lub art. 97 ust. 16, w celu zapewnienia, że krajowy podmiot dominujący grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji spełnia wymogi określone w ust. 1 i 2 oraz sposób w jaki podmioty w ramach grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji mają spełnić ten wymóg zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji.</i></p>	Uwaga uwzględniona
105.	Art. 98 ust. 2c	BFG	<p>Konieczne jest wprowadzenie kilku zmian do brzmienia art. 98 ust. 21 (zmiana odwołania, literówka oraz usunięcie odwołania do strategii przymusowej restrukturyzacji w związku z tym, że w naszej opinii wprowadzenie definicji będzie optymalnym rozwiązaniem):</p> <p><i>2c. W przypadku, o którym mowa w ust. 12, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych mogą postanowić, że minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest częściowo spełniany przez podmiot zależny zgodnie z ust. 21 za pomocą instrumentów wyemitowanych na rzecz obecnych akcjonariuszy nienależących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz nabytych przez te podmioty, jeżeli jest to zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji o której mowa w art. 97 ust. 2e a podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji nie nabył w sposób pośredni lub bezpośredni wystarczających instrumentów, o których mowa w ust. 21.</i></p>	Uwaga uwzględniona

106.	Art. 98 ust. 2d – 2e	BFG	Poprzez zastosowane odwołania do art. 97 ust. 16 i 19 różnica sumy kwot będzie w tym przypadku wynosić 0. W związku z tym, że art. 45d ust. 4 jest implementowany jedynie w ust. 19, konieczne jest rozdzielenie art. 97 ust. 19 na dwa podpunkty a następnie zastosowanie odwołania do lit. a) i b). Ta sama sytuacja występuje w art. 98 ust. 2d.	Uwaga uwzględniona
107.	Art. 98 ust. 2f	BFG	W pierwszym zdaniu ust. 2f wkradła się literówka „Korekta” powinna zostać zastąpiona przez „Korektę”.	Uwaga uwzględniona
108.	Art. 98 ust. 2g	BFG	Sformułowanie „podmiotu krajowego, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit b–d” jest wewnętrznie sprzeczne, ponieważ są to zbiory rozłączne na co wskazuje art. 64 ustawy o BFG. Fragment ten powinien brzmieć „podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit b–d”. Dalej w przepisie pojawiła się literówka „który jest jednostką zależną podmiotu podlegające m go”	Uwaga uwzględniona
109.	Art. 98 ust. 2i	BFG	Termin „jednostki zależnej” powinien zostać zastąpiony terminem „podmiotu zależnego”.	Uwaga uwzględniona
110.	Art. 98 ust. 2k	BFG	Konieczne jest przeprowadzenie weryfikacji odwołań. Art. 45 ust. 1 BRRD2 nie został zaimplementowany w art. 97 ust. 2c ustawy o BFG – proponowalibyśmy rozważenie odwołania do art. 97 ust. 1 obecnie obowiązującej ustawy o BFG. Dodatkowo, w przepisie zabrakło odwołania do wymogów określonych w art. 45c BRRD.	Uwaga uwzględniona
111.	Art. 98 ust. 2l	BFG	W pkt 1) lit. a) tiret 2 oraz lit. c) w przypadku umorzenia lub konwersji sugerujemy pozostawienie proponowanego przez nas odwołania do art. 70-72. Bez zastosowania tego odwołania nie jest jasne jakiego umorzenia lub konwersji przepis dotyczy. Dodatkowo, nie zaimplementowano warunku uregulowanego w art. 45f pkt 2 lit. a)(ii) BBRD2. Poniżej proponujemy stosowne brzmienie przepisu: <i>b)które spełniają kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b, c, k, l i m oraz ust. 3–5 tego rozporządzenia,</i>	Uwaga częściowo uwzględniona Nie jest konieczne odwoływanie się do ogólnym zasad umorzenia lub konwersji.

112.	Art. 98 ust. 2n	BFG	<p>W pkt 4 proponujemy następującą zmianę brzmienia – kwota gwarancji i kwota zabezpieczenia nie są w tym przypadku równe. Dodatkowo nie znajdujemy uzasadnienia dla wprowadzenia celu obniżenia:</p> <p style="padding-left: 40px;">4) <i>zabezpieczenie gwarancji spełnia wymogi, o których mowa w art. 197 rozporządzenia nr 575/2013, i jest wystarczające do pokrycia kwoty gwarancji zabezpieczonej zgodnie z pkt 3, po dokonaniu ostrożnych redukcji wartości zabezpieczenia z celu proporcjonalnego obniżenia wartości nominalnej zabezpieczenia do wartości rzeczywistej;</i></p> <p>Dodatkowo zwracamy uwagę, że BRRD2 w art. 45f ust. 5 w pkt g posługuje się sformułowaniem <i>barier prawnych, regulacyjnych lub operacyjnych</i>. W art. 98 ust. 2n pkt 7 oraz w ust. 2o projekt ustawy posługuje się jedynie sformułowaniem <i>przeszkód</i>. Należy rozstrzygnąć czy taka implementacja przepisu unijnego nie jest zbyt ogólna.</p>	Uwaga uwzględniona
113.	Art. 98 ust. 2b i 2h	KNF	Doprecyzowania i ujednoczenia wymaga kwestia nakładania wymogu MREL, tj. czy będzie on nakładany w drodze informacji czy decyzji (np. art. 98 ust. 2h mówi o decyzji, natomiast 98 ust. 2b mówi o informacji).	Uwaga uwzględniona
114.	Art. 98 ust. 3	BFG	Określenie momentu, od którego liczy się termin 4 miesiące zaproponowane w art. 98 ust. 3, 7 i 12 nie jest precyzyjne i w naszej opinii pozostawienie przepisu bez tego doprecyzowania będzie miało identyczny efekt.	Uwaga nieuwzględniona Moment stanowi wspólne określenie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji.
115.	Art. 99 ust. 1	BFG	Art. 99 ust. 1 nie powinien posługiwać się pojęciem organu przymusowej restrukturyzacji dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, ponieważ nie w każdym przypadku jest on równoznaczny z grupowym	Uwaga uwzględniona

			<p>organem przymusowej restrukturyzacji. Dlatego też proponujemy następującą korektę przepisu:</p> <p><i>„1. Fundusz, grupowy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na poziomie indywidualnym dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 1.”;</i></p> <p>Dodatkowo, kolejne ustępy art. 99 należy dostosować do brzmienia art. 45h BRRD2 w sposób analogiczny jak w art. 98, jednak w art. 99 Fundusz występuje jako organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu zależnego (również w przypadku strategii hybrydowej). Dlatego przepis powinien uwzględniać sytuację, gdzie podmiot krajowy jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji ale nie jest unijną jednostką dominującą oraz podmiot krajowy nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Niestety ze względu na krótki termin konsultacji przepisów nie mamy możliwości opracowania stosownych propozycji legislacyjnych.</p>	
116.	Art. 99a ust. 5 pkt 3	BFG	W art. 99a ust. 5 pkt 3 proponujemy następującą korektę w celu zgodności z art. 45i ust. 3 lit. c:	Uwaga uwzględniona

			<p>3) wymogu, o którym mowa w art. 97 i art. 98, oraz wskazania metody jego określenia wyrażonego zgodnie z zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1.</p> <p>Natomiast w ust. 7 odwołanie do ust. 4 powinno zostać zastąpione odwołaniem do ust. 5.</p> <p>Dodatkowo informujemy, że nadal oczekujemy na publikację przez Komisję Europejską wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w art. 45i ust. 5 i 6. Po opublikowaniu standardów konieczne może okazać się przygotowanie stosownych delegacji do wydania rozporządzenia oraz projektu rozporządzenia, które regulowałyby sposób raportowania danych przez banki krajowe.</p>	
117.	Art. 99a ust. 7	NBP	<p>W art. 99a ust. 7 (art. 1 pkt 35 projektu) znajduje się błędne odwołanie do ust. 4, zamiast do ust. 5, który dotyczy obowiązków w zakresie publikacji:</p> <p><i>„7. Przepisów ust. 1 i 45 nie stosuje się do podmiotów, w przypadku których plan przymusowej restrukturyzacji zakłada przeprowadzenie postępowania upadłościowego.”.</i></p>	Uwaga uwzględniona
118.	Art. 101 ust. 7	NBP	<p>Zwracamy uwagę na przepis art. 101 ust. 7 (art. 1 pkt 36 projektu) dotyczący warunków uruchomienia przymusowej restrukturyzacji. Z obecnego brzmienia wynika, że w sytuacji, gdy umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych dokonane niezależnie od działań <i>resolution</i> nie są w stanie usunąć zagrożenia upadłości (przesłanka dodana w wyniku korekty treści ust. 7 pkt 2), BFG może wydać decyzje o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych. Treść przepisu ust. 7 stała się w efekcie nielogiczna i wymaga korekty. Wskazane w ust. 7 pkt 1-3 przesłanki mają warunkować wszczęcie procedury <i>resolution</i>. Warunki wykonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych niezależnie od procesu <i>resolution</i> są już uregulowane w art. 70 ust. 2, stąd, sugerujemy</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przyjęcie brzmienia zaproponowanego przez NBP skutkowałoby ograniczeniem przedmiotowym zakresu art. 101 ust. 7 jedynie do decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji. W celu doprecyzowania przepisów oraz mając na względzie uwagę NBP dotyczącą problemu zapętlenia, proponuje się dodanie <i>in fine</i> art. 101 ust. 7 uBFG doprecyzowania, że chodzi o decyzję, o której mowa w art. 70 ust. 2 tj. decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych bez</p>

			<p>skreślenie w ostatnim zdaniu projektowanego art. 101 ust. 7 wyrażenia „<i>albo decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych</i>”. W związku z powyższym proponujemy następujące brzmienie ust. 7:</p> <p>„7. W przypadku gdy łącznie są spełnione następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot krajowy jest zagrożony upadłością, 2) nie występują uzasadnione przesłanki wskazujące, że działania podmiotu krajowego lub instytucjonalnego systemu ochrony lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji, lub umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w art. 70 ust. 2, pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością, 3) działania wobec podmiotu krajowego konieczne są w interesie publicznym <p>– Fundusz wydaje decyzję o wszczęciu wobec podmiotu krajowego przymusowej restrukturyzacji albo decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych.”</p>	<p>podejmowania decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.</p>
119.	Art. 101 ust. 12b	BFG	<p>W ocenie Funduszu, proponowana przez Fundusz zmiana polegająca na usunięciu art. 101 ust. 12b pkt 2 w brzmieniu zawartym w Projekcie ustawy o BFG podyktowana jest praktycznymi aspektami przeprowadzania przymusowej restrukturyzacji, a także uwzględnienia projektowanych przepisów, w tym w szczególności art. 70a. W przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji Fundusz będzie mógł, na podstawie projektowanego art. 70a ustawy o BFG, dokonać emisji nowych praw udziałowych. Fundusz pragnie podkreślić, że kwestia ta była podnoszona przez Fundusz w trakcie ostatniej konferencji uzgodnieniowej i wydawało się, że została ona przyjęta przez MF.</p> <p>Przepis powinien mieć następujące brzmienie:</p> <p>12b. W decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji Fundusz może:</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>1) dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych;</p> <p>2) nałożyć na podmiot w restrukturyzacji lub jego instytucję dominującą obowiązek wyemitowania nowych praw udziałowych;</p> <p>23) określić zakres i warunki zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>34) powołać administratora lub zastępcę administratora;</p> <p>45) zawiesić działalność podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>56) zawiesić wykonanie wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>67) zawiesić prawa do realizacji zabezpieczeń;</p> <p>78) dokonać zmiany warunków umów;</p> <p>89) dokonać zmiany warunków spłaty instrumentów dłużnych i innych zobowiązań;</p> <p>940) zawiesić prawa jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji i z podmiotem zależnym podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>1044) zlikwidować podmiot rezydualny, o trybie w art. 230 ust. 1.</p>	
120.	Art. 101 ust. 12b pkt 11 ustawy o BFG	KNF	Przepis budzi wątpliwości czy w momencie wszczęcia resolution mamy podmiot rezydualny (patrz: definicja podmiotu rezydualnego w ustawie o BFG).	Uwaga uwzględniona
121.	Art. 101 ust. 14	NBP	Ponownie zgłaszamy uwagę dotyczącą art. 101 ust. 14 (art. 1 pkt 36 lit. e projektu) polegającą na jednoznacznym stwierdzeniu, że odnosi się on do sytuacji, w której oceniono pozytywnie przesłankę z art. 101 ust. 7 pkt 1 i 2, ale negatywnie przesłankę określoną w art. 101 ust. 7 pkt 3. W przeciwnym	Uwaga nieuwzględniona Nie jest konieczne formułowanie, że przesłanka z art. 101 ust. 7 pkt 3 nie została spełniona. W razie

			<p>razie przepis może budzić wątpliwości, czy nie odnosi się także do sytuacji, w której jedynie KNF dokonał pozytywnej oceny przesłanek, o których mowa w pkt 1 i 2, a BFG jeszcze nie ocenił przesłanki określonej w pkt 3. W związku z powyższym proponujemy następującą zmianę:</p> <p><i>„14. Podmiot krajowy lub podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a, c lub d, podlegają likwidacji na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w przypadku gdy są spełnione przesłanki określone w ust. 7 pkt 1 i 2, ale nie jest spełniony warunek określony w art. 101 ust. 7 pkt 3.”.</i></p>	spełnienia również tej przesłanki zastosowanie znajdzie art. 101 ust. 7 a nie art. 101 ust. 14.
122.	Art. 109 ust. 1a	BFG	<p>W ocenie Funduszu, proponowane zmiany do art. 109 ustawy o BFG w brzmieniu zawartym w Projekcie do ustawy o BFG są istotne z punktu widzenia prawidłowej realizacji obowiązków nałożonych na Fundusz w związku z przymusową restrukturyzacją, ale także w związku z obowiązkami nałożonymi na Fundusz w zakresie związania i zachowania tajemnic prawnie chronionych. Projektowana zmiana w zakresie przyznania Funduszowi możliwości publikacji decyzji lub informacji o przyczynach i skutkach wydania określonych decyzji jest również zgodna z art. 83 ust 4 BRRD.</p> <p>Przepis powinien mieć następujące brzmienie:</p> <p><i>„1a. Decyzje oraz lub informacje, o których mowa w ust. 1, są ogłaszane z zachowaniem tajemnicy, o której mowa w art. 320 ust. 2, tajemnicy bankowej, o której mowa w art. 104–105 ustawy – Prawo bankowe, tajemnicy, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, oraz tajemnicy, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”</i></p>	Uwaga uwzględniona
123.	Art. 109 ust. 2	BFG	<p>Przepis w obecnie proponowanym kształcie nie zapewnia w ocenie Funduszu należytej ochrony informacji objętych tajemnicami prawnie chronionymi w kontekście zamieszczania decyzji lub informacji, o których mowa w ust. 1 oraz w ust. 1a., na stronach internetowych. Proponujemy zatem korektę przepisu poprzez dodanie fragmentu dotyczącego zachowania tajemnic, o których mowa w ust. 1a.</p> <p>Przepis powinien mieć następujące brzmienie:</p>	Uwaga uwzględniona

			Fundusz przekazuje niezwłocznie, w postaci papierowej lub elektronicznej, decyzje oraz lub informacje, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 1a, Komisji Nadzoru Finansowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i podmiotowi w restrukturyzacji, w celu ich zamieszczenia na stronach internetowych tych podmiotów z zachowaniem tajemnic, o których mowa w ust. 1a.”,	
124.	Art. 109 ust. 4	BFG	<p>Uprzejmie prosimy o potwierdzenie, iż odesłanie do ust. 1a należy rozumieć w ten sposób, że podmioty zamieszczające decyzje lub informacje na stronach internetowych mają obowiązek zamieszczenia ich z wyłączeniem informacji objętych tajemnicą prawnie chronioną, szczegółowo wskazaną w ust. 1a.</p> <p>Przepis powinien mieć następujące brzmienie:</p> <p>Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji zamieszczają decyzje oraz lub informacje, o których mowa w ust. 1a, na stronach internetowych, niezwłocznie po ich otrzymaniu od Funduszu.”;</p>	Uwaga uwzględniona
125.	art. 112 ust. 1	BFG	W ust. 1 proponujemy usunięcie słów „lub środków uzyskanych z pożyczek, kredytów i emisji obligacji, które mogą być przeznaczone także na wypłatę środków gwarantowanych”. Podstawowym źródłem finansowania przymusowej restrukturyzacji są fundusze restrukturyzacji, dlatego nie jest właściwie umieszczanie jako źródła finansowania, kredytów pożyczek i obligacji, które po zaciągnięciu ich przez Fundusz będą stanowić zobowiązania Funduszu, a nie jego fundusze własne. Kwestia potencjalnego niedoboru funduszy przymusowej restrukturyzacji, która może się pojawić w szczególności realizacji gwarancji spłaty kredytu udzielanego przez NBP podmiotowi w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, została rozwiązana w ust. 10 tego artykułu. Zgodnie z rozwiązaniami przewidzianymi w statucie BFG, tymczasowy niedobór środków na funduszu przymusowej restrukturyzacji będzie ujęty jako oddzielna pozycja funduszy własnych „Zmniejszenie funduszy własnych w przypadku spełnienia warunku gwarancji lub w przypadku wykorzystania narzędzi restrukturyzacji” i zostanie pokryty z późniejszych wpływów danego funduszu.	Uwaga uwzględniona

		<p>Co więcej, art. 112 porusza możliwości wykorzystania (a nie finansowania) funduszy przymusowej restrukturyzacji w ramach przymusowej restrukturyzacji. Takie też są zapisy obowiązującej ustawy. Zapisy mówiące o finansowaniu wypłat środków gwarantowanych nie powinny być ujęte w tym artykule. Ponadto, ustawa o BFG nie pozwala na sfinansowanie wypłaty środków gwarantowanych z funduszy przymusowej restrukturyzacji. Kwestia podstawowych źródeł finansowania wypłat środków gwarantowanych jest uregulowana w art. 56 i 57 oraz art. 369 ust. 11-13 ustawy o BFG. Dodatkowo potrzeby Funduszu związane z wypłatą środków gwarantowanych mogą być pokryte m.in. w trybie, o którym mowa w art. 306 ustawy o BFG. Ewentualne zmiana tego katalogu wymagałaby przeanalizowania innych przepisów ustawy o BFG niż art. 112, lecz taka zmiana nie była w przedmiotowym projekcie ustawy rozważana.</p> <p>Projektowane ustępy 1 i 1a wymagają preredagowania i scalenia, ponieważ w brzmieniu proponowanym w projekcie ustawy występują powtórzenia, a poza tym po preredagowaniu wstępu do wyliczenia w powyższy sposób, nie ma potrzeby rozdzielania katalogu instrumentów na dwa ustępy. Aby treść tego przepisu była przejrzysta, proponujemy ująć wszystkie instrumenty w uporządkowany sposób w jednym ustępie.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>1. W ramach przymusowej restrukturyzacji Fundusz może ze środków funduszy przymusowej restrukturyzacji:</p> <ol style="list-style-type: none">1) udzielać pożyczek podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym, instytucji pomostowej, podmiotowi zarządzającemu aktywami oraz podmiotowi przejmującemu;2) nabywać prawa majątkowe podmiotu w restrukturyzacji;3) udzielać osobom trzecim gwarancji spłaty kredytu lub spłaty pożyczki udzielanej podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym,	
--	--	--	--

			instytucji pomostowej, podmiotowi zarządzającemu aktywami oraz podmiotowi przejmującemu.	
126.	Art. 112 ust. 2	BFG	<p>Zmiana w ust. 2 art. 112 podyktowana jest zmianami wprowadzonymi w ust. 1 i scaleniu ust. 1 z ust. 1a. W konsekwencji, wprowadzone zostały zmiany mające na celu ujednoczenie treści art. 112.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>2. Fundusz może udzielać, na warunkach rynkowych, pożyczek lub gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, jeżeli:</p> <p>1) środki z nich uzyskane są niezbędne do utrzymania płynności lub wypłacalności podmiotu w restrukturyzacji, jego podmiotów zależnych, instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu przejmującego lub</p> <p>2) są związane z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności służą wsparciu procesu przejęcia praw udziałowych, przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji.</p>	Uwaga uwzględniona
127.	Art. 112 ust. 6	BFG	<p>Proponowana przez Fundusz zmiana ma charakter ujednoczający, pozwalający zachować spójność przepisów art. 112 w związku z wprowadzonymi zmianami w zakresie ust. 1 i 1a.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p>	Uwaga uwzględniona

			W celu zabezpieczenia wierzytelności wynikającej z udzielonych pożyczek i gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, Fundusz wymaga ustanowienia zabezpieczenia.	
128.	Art. 112 ust. 7	BFG	<p>Dodanie nowych ustępów 7-10, które mają za zadanie zabezpieczenie płynności podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej przez NBP przy wsparciu Funduszu. Zarówno podmiot w restrukturyzacji jak i instytucja pomostowa mogą ulegać istotnej presji płynnościowej, szczególnie z racji obaw wierzycieli tych podmiotów co do odzyskania ich środków. Zaproponowane przepisy pozwalają w większym stopniu, niż dotychczas przewidziane rozwiązania, na zabezpieczenie płynności dużych podmiotów objętych przymusową restrukturyzacją. W sytuacji, gdy płynność tych podmiotów będzie zagrożona, Bankowy Fundusz Gwarancyjny będzie dysponował narzędziami, które ułatwią pozyskanie środków z tytułu kredytu refinansowego, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 1810, z późn. zm.).</p> <p>W przypadku, gdy Fundusz spełni świadczenie wynikające z gwarancji, nabywa wierzytelność wynikającą z udzielonego kredytu lub pożyczki. Fundusz nabywa zarówno tą wierzytelność jak również wszystkie prawa związane z nabytą wierzytelnością – w szczególności prawa zabezpieczające wierzytelność (np. zastaw, hipotekę i poręczenie).</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„7. Fundusz może udzielać Narodowemu Bankowi Polskiemu gwarancji spłaty kredytu udzielanego przez Narodowy Bank Polski podmiotowi w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej. W takim przypadku ust. 2 pkt 1 i ust. 6 stosuje się.”</p>	Uwaga uwzględniona

129.	Art. 112 ust. 8	BFG	<p>Dodanie ust. 8 i 9 ma za zadanie doprecyzować konstrukcję gwarancji spłaty kredytu albo pożyczki dla podmiotu w restrukturyzacji, jego podmiotów zależnych, instytucji pomostowej, podmiotowi zarządzającemu aktywami oraz podmiotowi przejmującemu, udzielanej przez Fundusz osobom trzecim z funduszu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„8. Jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem spełnienia przez Fundusz świadczenia z tytułu gwarancji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lub ust. 7, Fundusz nabywa z mocy prawa spłaconą wierzytelność wynikającą z udzielonego kredytu lub pożyczki, do wysokości dokonanej zapłaty wraz z przedmiotem zabezpieczenia ustanowionym przez pożyczkobiorcę lub kredytobiorcę oraz innymi prawami związanymi z nabytą wierzytelnością.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projekt przepisów wymaga dalszych konsultacji oraz zmian pod kątem redakcyjnym i prawnym, w tym analizy pod kątem umiejscowienia regulacji umownych na poziomie ustawy.</p>
130.	Art. 112 ust. 9	BFG	<p>Uzasadnienie wprowadzenia ust. 9 do art. 112 zostało zamieszczone w odniesieniu do art. 112 ust. 8 powyżej.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„9. Gwarancja może obejmować spłatę kredytu lub pożyczki wraz z odsetkami umownymi oraz innymi kosztami związanymi z kredytem lub pożyczką. Wpłaty z tytułu gwarancji są pomniejszane o spłaty kredytu dokonane przez kredytobiorcę lub pożyczkobiorcę oraz o kwoty uzyskane przez kredytodawcę lub pożyczkodawcę, w wyniku zaspokojenia się z przedmiotu zabezpieczenia tego kredytu lub pożyczki. Do udzielenia gwarancji stosuje się odpowiednio przepisy o gwarancji, o której mowa w ustawie - Prawo bankowe.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projekt przepisów wymaga dalszych konsultacji oraz zmian pod kątem redakcyjnym i prawnym, w tym analizy pod kątem umiejscowienia regulacji umownych na poziomie ustawy.</p>

131.	Art. 112 ust. 10	BFG	<p>Uzasadnienie wprowadzenia ust. 10 do art. 112 zostało zamieszczone w odniesieniu do art. 112 ust. 7 powyżej.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„10. Gwarancję, o której mowa w ust. 7, Fundusz finansuje z odpowiedniego funduszu przymusowej restrukturyzacji do wykorzystania. Wartość gwarancji nie jest ograniczona wartością funduszy przymusowej restrukturyzacji. Zasady finansowania gwarancji, o której mowa w ust. 7, w sytuacji, gdy fundusz przymusowej restrukturyzacji do wykorzystania jest niewystarczający, określa statut Funduszu.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projekt przepisów wymaga dalszych konsultacji oraz zmian pod kątem redakcyjnym i prawnym, w tym analizy pod kątem umiejscowienia regulacji umownych na poziomie ustawy.</p>
132.	Art. 113 ust. 1d ustawy o BFG	KNF	<p>KNF podtrzymuje uwagę. Treść przepisów nie wynika ani z BRRD2 ani z BRRD. W ocenie Komisji, mając na uwadze, że to Fundusz, jako organ przymusowej restrukturyzacji będzie powoływał i odwoływał zarząd podmiotu w restrukturyzacji, zbędnym jest wymóg uzyskania zgody na takie działanie innego podmiotu sieci bezpieczeństwa finansowego tj. Komisji. Zrezygnowanie z tego wymogu dodatkowo przyspieszy procedurę (co jest ratio legis ust. 1d). W tym stanie rzeczy, wnioskujemy o usunięcie ust. 1d i nadanie ust. 1c brzmienia:</p> <p>„1c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1b, nie stosuje się przepisów art. 22b ust 1 ustawy – Prawo bankowe, art. 21 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych albo art. 102a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi”.</p> <p>Należy podkreślić, że termin 3 dni nie pozwala na zweryfikowanie kandydata przedstawionego przez Fundusz, pozostawienie przepisu dotyczącego obowiązkowej autoryzacji przez KNF spowoduje, że organ nie będąc w stanie</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			rzetelnie przeanalizować osoby kandydata, będzie zmuszony opiniować negatywnie wnioszek.	
133.	Art. 124	BFG	<p>Przepis art. 124 nie był dotychczas przedmiotem konsultacji, jednakże w ocenie Funduszu kwestia brzmienia art. 124 ustawy o BFG wymaga rewizji i doprecyzowania tak, by zmaksymalizować efektywność procesu przymusowej restrukturyzacji, przy jednoczesnym zachowaniu i utrzymaniu stabilności systemu finansowego w Polsce. Podkreślić należy, że zmiana w brzmieniu przepisu art. 124 ustawy o BFG, oprócz wyżej wymienionych celów, ma również na celu ochronę miejsc pracy w przedsiębiorstwie podmiotu objętego przymusową restrukturyzacją. Należy mieć również na uwadze fakt, że przejście przedsiębiorstwa następuje nie na mocy dobrowolnego działania dwóch podmiotów prywatnych, lecz na podstawie decyzji administracyjnej w ramach wykonania władztwa przyznanego Funduszowi, jako organowi przymusowej restrukturyzacji, w konsekwencji czego Fundusz zobowiązany jest działać w granicach prawa. Jedną z tych granic wyznacza działanie w celu zapewnienia stabilności systemu finansowego w szczególności poprzez gwarantowanie depozytów i prowadzenie przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>Art. 124:</p> <p>„1. W związku z wszczęciem przymusowej restrukturyzacji dotychczasowy i nowy pracodawca, w związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę przekazują informację, o której mowa w art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy, niezwłocznie, i w sposób umożliwiający zapoznanie się pracowników z tą informacją. Przekazanie informacji uznaje się za skuteczne, w przypadku gdy informacja została umieszczona w ogólnodostępnym miejscu świadczenia pracy pracowników, wysłana na służbową pocztę elektroniczną lub przekazana przez inny kanał komunikacji ogólnodostępny dla pracowników lub w inny sposób uzgodniony uprzednio z pracownikiem.</p> <p>2. Dotychczasowy i nowy pracodawca w związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę przekazują informację, o której mowa w art. 26¹ ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 263), niezwłocznie, i w sposób umożliwiający zapoznanie się zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej z tą informacją.</p>	Uwaga uwzględniona

Przekazanie informacji uznaje się za skuteczne w przypadku, gdy informacja ta została wysłana na adres poczty elektronicznej przewodniczącego organizacji związkowej lub została przekazana przez inny dostępny dla organizacji związkowej kanał komunikacji. Niezależnie od poinformowania organizacji związkowej informacja przekazana zostanie pracownikom w sposób określony w ust. 1, przy czym przekazanie informacji pracownikom pozostanie bez wpływu na bieg terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym. 3. W przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji przepis art. 41¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio do podmiotu w restrukturyzacji.”

Uzasadnienie

Art. 124 ustawy o BFG jest jednym z przepisów ustawy o BFG regulujących zasady stosowania wobec podmiotu w restrukturyzacji instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych w kontekście realizacji obowiązków wynikających w szczególności z art. 23¹ § 3 kodeksu pracy i art. 26¹ ust. 1 ustawy o związkach zawodowych.

Podkreślić należy, że ustawa o BFG tworzy ramy prawne prowadzenia przymusowej restrukturyzacji instytucji finansowych, w tym banków umożliwiające szybką restrukturyzację podmiotów zagrożonych upadłością. W przypadku wystąpienia przesłanki interesu publicznego, przymusowa restrukturyzacja jest prowadzona m.in. w celu utrzymania stabilności finansowej oraz zapewnienia kontynuacji i realizacji tzw. funkcji krytycznych, czyli czynności wykonywanych przez podmiot w restrukturyzacji na rzecz podmiotów trzecich, zaprzestanie świadczenia których doprowadziłoby do zakłócenia w podaży usług o krytycznym znaczeniu dla funkcjonowania sfery realnej gospodarki oraz stabilności finansowej.

Kwestia praw pracowniczych

Wskazać należy, że jedyną alternatywą dla wszczęcia przymusowej restrukturyzacji oraz zastosowania wybranego instrumentu przymusowej

		<p>restrukturyzacji (np. przejęcia przedsiębiorstwa) jest upadłość instytucji finansowej.</p> <p>W konsekwencji tego, to upadłość podmiotu, a nie prywatnoprawne przejęcie jednego podmiotu przez inny podmiot, powinno stanowić punkt odniesienia przy tworzeniu przepisów regulujących przejście zakładu pracy na innego pracodawcę w konsekwencji zastosowania jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że zgodnie z art. 411 kodeksu pracy w przypadku ogłoszenia upadłości pracodawcy zastosowania nie znajduje szereg przepisów prawa pracy mających na celu ochronę praw pracowniczych, takich jak:</p> <ul style="list-style-type: none">• obowiązek wcześniejszej konsultacji z organizacją związkową zamiaru wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony,• brak możliwości wypowiedzenia umowy o pracę pracownikowi, któremu brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem tego wieku,• brak możliwości wypowiedzenia umowy o pracę w czasie urlopu pracownika, a także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. <p>Kolejnym negatywnym następstwem ogłoszenia upadłości podmiotu jest brak jakiegokolwiek uprzedniego przygotowania pracownika na utratę zatrudnienia. Z jego perspektywy o wiele korzystniejsze jest przejście zakładu pracy z wykorzystaniem przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych. Przymusowa restrukturyzacja z wykorzystaniem wspomnianych instrumentów umożliwia zachowanie istniejących miejsc pracy i daje perspektywę ich utrzymania w przyszłości, z uwagi na to, że podmiot przejmujący bądź instytucja pomostowa znajdują się</p>	
--	--	--	--

w zdecydowanie lepszej sytuacji finansowej niż podmiot zagrożony upadłością.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że wszczęcie przymusowej restrukturyzacji i zastosowanie jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji niewątpliwie lepszym z punktu ochrony praw pracowniczych niż ogłoszenie upadłości dotychczasowego pracodawcy. Podkreślić raz jeszcze należy, że przepisy art. 23¹ § 3 kodeksu pracy i art. 26¹ ust. 1 ustawy o związkach zawodowych zostały stworzone mając na uwadze prywatnoprawne przejęcie zakładu dotychczasowego pracodawcy przez innego pracodawcę. Wprowadzenie tych rozwiązań do systemu prawnego w sytuacji, gdy poszczególni pracodawcy mają odmienne praktyki w sprawach pracowniczych, było zasadne z punktu widzenia interesów pracowniczych. Brak jest jednakże uzasadnienia do stosowania takich rozwiązań, w przypadku gdy alternatywą dla zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji jest upadłość podmiotu.

Przymusowa restrukturyzacja

Jednocześnie wskazać należy, że obecne brzmienie ust. 1 i 2 w art. 124 ustawy o BFG utrudnia sprawne przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji z wykorzystaniem instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw. Jednym z takich ograniczeń jest aktualne brzmienie art. 124 ustawy. Zgodnie z ich brzmieniem odpowiednio: „Dotychczasowy i nowy pracodawca przekazują informację, o której mowa w art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy, niezwłocznie, jednak w terminie nie krótszym niż 2 dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy lub jego części, o którym mowa w art. 123, na innego pracodawcę, w sposób umożliwiający zapoznanie się pracowników z tą informacją.(...)” oraz „Dotychczasowy i nowy pracodawca przekazują informację, o której mowa w art. 26¹ ust. 1 ustawy o związkach zawodowych, niezwłocznie, jednak w terminie nie krótszym niż 2 dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy

			<p>lub jego części, o którym mowa w art. 123, na innego pracodawcę, w sposób umożliwiający zapoznanie się zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej z tą informacją (...).”</p> <p>Wskazać należy, że żadne informacje o sposobie przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji nie mogą być przekazane do wiadomości publicznej przed wszczęciem tego procesu tj. przed doręczeniem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji podmiotowi wobec którego ta decyzja została wydana. W związku z tym, że wypełnienie obowiązków informacyjnych może nastąpić najwcześniej w dniu doręczenia decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, to proces zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji ulega przesunięciu o okres co najmniej 2 dni. Instrumenty te nie mogą być bowiem zastosowane bez przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę, którym w przypadku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji jest podmiot przejmujący lub instytucja pomostowa. W konsekwencji powoduje to, że podmiot przejmujący lub instytucja pomostowa mogą rozpocząć zarządzanie podmiotem w restrukturyzacji nie wcześniej niż po upływie ww. okresu, co jest rozwiązaniem zdecydowanie niekorzystnym z uwagi na specyfikę i skomplikowanie zasad działania przedsiębiorstwa bankowego. Dodatkowo na uwadze należy mieć to, że rozwiązanie z art. 124 ustawy o BFG, wymuszające opóźnienie przejścia przedsiębiorstwa/zakładu pracy podmiotu w restrukturyzacji stoi w zdecydowanej sprzeczności z podstawową zasadą efektywności czasowej procesu przymusowej restrukturyzacji, wymagającej jak najszybszego (co do zasady po upływie tzw. „weekendu resolution”) wznowienia świadczenia usług dotychczas świadczonych przez podmiot, wobec którego wystąpiła konieczność poddania go przymusowej restrukturyzacji.</p>	
134.	Art. 127	BFG	Po dodatkowej weryfikacji przepisów dot. przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji zwracamy się z prośbą o wprowadzenie dodatkowych zmian w art. 127 ust. 2 pkt 2 tj:	Uwaga uwzględniona

			<p>Art. 127. 2. Kolegium przymusowej restrukturyzacji jest ustanawiane w celu realizacji następujących zadań:</p> <p>2) opracowanie, przeгляд i aktualizacja grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;</p>	
135.	W art. 127 ust. 2 pkt 9	NBP	<p>W art. 127 ust. 2 pkt 9 (art. 1 pkt 46 projektu):</p> <p><i>„9) uzgadnianie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji kwifikowalnych na poziomie skonsolidowanym i dla podmiotów zależnych na poziomie indywidualnym zgodnie z art. 97–98;”;</i></p>	Uwaga uwzględniona
136.	Art. 131 ust. 1a ustawy o BFG	KNF	<p>MF wskazuje, że uwaga została nieuwzględniona, nie podając przyczyn. Przyjęcie powyższej propozycji ma istotne znaczenie dla KNF z uwagi na fakt, że na gruncie obecnie obowiązujących przepisów istnieje wątpliwość, czy wobec podmiotu w restrukturyzacji oraz podmiotu rezydualnego zastosowanie znajdują środki nadzoru Komisji. Stosowanie środków nadzoru, których celem jest głównie przywrócenie dobrej kondycji podmiotowi nadzorowanemu przed wszczęciem procedury resolution wydaje się mijać z celem stosowania środków nadzorczych i jest nieadekwatne do celu jakiego one służą. Ponadto potencjalnie pozostawienie takich uprawnień rodzi niebezpieczeństwo sporu pomiędzy Funduszem a Komisją, w sytuacji w której podmiot de facto przeszedł pod kontrolę Funduszu. Wnosimy o uwzględnienie poprawki, alternatywnie o podanie powodów jej odrzucenia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Poprawka dot. wyłączenia uprawnień nadzorczych KNF w przymusowej restrukturyzacji jest zmianą systemową. Konsekwencją tej poprawki będą zmiany zw. z trybem tworzenia i funkcjonowania instytucji pomostowej.</p>
137.	Art. 144a	NBP	<p>W projektowanym art. 144a ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji pomiędzy ust. 10 i 11 dodany jest tekst będący kopią treści ust. 3;</p>	Uwaga uwzględniona
138.	Art. 206 ust. 1 pkt 11	BFG	<p>Fundusz zgłaszał propozycję zmiany brzmienia art. 206 ust. 1 pkt 11 ustawy o BFG na etapie konferencji uzgodnieniowej. W ocenie Funduszu uwzględnienie brzmienia zaproponowanego w trakcie konferencji jest niezbędne z praktycznego punktu widzenia prowadzenia i realizacji ustawowych zadań Funduszu, w szczególności poprzez zmaksymalizowanie efektywności podejmowanych czynności. W związku z powyższym Fundusz ponownie przedstawia propozycję zmiany art. 206 ust. 1 pkt 11 ustawy o BFG.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga nie jest zrozumiała. Propozycja prowadzi do wprowadzenia w przepisie określającym wyjątek kolejnego wyjątku (wyjątku od wyjątku). Odwołanie nie określa jakie zobowiązania w hierarchii wiarytelności stanowią „zwykle niezabezpieczone zobowiązania”.</p>

			<p>W ust. 1 Pkt 11 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„11) wobec podmiotów należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji i niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, niezależnie od terminu wymagalności tych zobowiązań, z wyjątkiem przypadku gdy te zobowiązania, zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe, mają stopień uprzywilejowania niższy niż zwykle, niezabezpieczone zobowiązania.”</p>	
139.	Art. 211 ust. 4 ustawy o BFG	KNF	<p>Wyłączenie art. 25-25r ustawy Prawo bankowe oraz art. 106-106o ustawy o obrocie instrumentami finansowymi prowadzi do sprzeczności w ustawie o BFG, ponieważ art. 218-219 (niezmieniane nowelą) nakazują odpowiednie stosowanie części przepisów (art. 25 ust. 7-9 i art. 25a-25o ustawy Prawo bankowe i art. 106a-106n ustawy o obrocie), których stosowanie projektowany art. 211 ust. 3 wyłącza. Zwracamy uwagę, że przyjęcie ustawy w aktualnie projektowanym brzmieniu powodowałoby konieczność stosowania reguł kolizyjnych (w tym przypadku <i>lex specialis derogat legi generali</i>). Dlatego też art. 25 ust. 7-9 i art. 25a-25o ustawy Prawo bankowe oraz art. 106a-106n ustawy o obrocie byłyby – wbrew intencji projektodawcy – stosowane w odniesieniu do konwersji, ponieważ art. 218 oraz art. 219 pozostają w relacji <i>lex specialis</i> wobec art. 211 ust. 3 będącego <i>lex generalis</i>.</p> <p>Z uzasadnienia do zmiany art. 211 wynika, że celem projektodawcy jest całkowite wyłączenie tych przepisów dla zapewnienia szybkości postępowania. Obecnie proponowany kształt tego rozwiązania jest więc sprzeczny z założonym celem.</p> <p>Postulat szybkości postępowania jest słuszny, lecz wyłączenie prawa sprzeciwu KNF na nabycie pakietu praw udziałowych w banku krajowym lub domu maklerskim w sposób nieuzasadniony ogranicza kompetencje licencyjne KNF. Opowiadając się przeciwko wprowadzeniu takiego rozwiązania UKNF postuluje dopracowania przepisu art. 211 ust. 3. Dla zrealizowania postulatu UKNF (i dla ułatwienia interpretacji ustawy o BFG) należy z projektowanego art. 211 ust. 3 wykreślić wyłączenia art. 25-25r ustawy Prawo bankowe oraz art. 106-106o ustawy o obrocie.</p>	Uwaga uwzględniona

140.	Art. 212a ust. 1 pkt 1	BFG	<p>Zmiany w zakresie art. 212a ustawy o BFG mają na celu, podobnie jak to ma miejsce w przypadku uwag zgłoszonych do art. 70a ustawy o BFG powyżej, doprecyzowanie i korektę pewnych nieścisłości wynikających z brzmienia zaproponowanego w Projekcie do ustawy o BFG, a ponadto ujednoczenie brzmienia lustrzanych przepisów, jakimi są właśnie art. 70a oraz art. 212a ustawy o BFG.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>W ust. 1</p> <p>Pkt 1 otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„1) wskazanie sumy kwoty, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji, sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;”</p>	Uwaga uwzględniona
141.	Art. 212a ust. 2	BFG	<p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„2. Decyzja zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki. Wskazane w decyzji instrumenty kapitałowe notowane na rynku regulowanym lub ASO w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowym umarza się z dniem wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, według stanu własnościowego w godzinie zawieszenia notowań na rynku regulowanym lub ASO. W przypadku braku zawieszenia notowań instrumentów kapitałowych, umorzenie następuje według stanu własnościowego na koniec dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.”</p>	Uwaga nieuwzględniona

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. 1543, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. 288, 568 i 695.

			<p>Uzasadnienie:</p> <p>Celem przepisu jest jednoznaczne określenie momentu w czasie, w którym następuje umorzenie instrumentów kapitałowych na podstawie decyzji administracyjnej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Biorąc bowiem pod uwagę możliwości w zakresie szybkości obrotu instrumentami kapitałowymi na rynkach regulowanych lub ASO niezbędnym jest wskazanie konkretnego momentu, w którym decyzja Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wywrze skutek prawny. Proponowany przepis ma usunąć ryzyko co do sytuacji prawnej osób dokonujących obrotu instrumentami kapitałowymi oraz podmiotów prowadzących rynek regulowany lub ASO, a także podmiotów dokonujących rozliczeń przedmiotowych transakcji. Wskazać jednocześnie należy, że proponowany moment umorzenia instrumentów kapitałowych wydaje się być optymalnym i najbardziej obiektywnym (tj. w ten sam sposób postrzegalnym) dla wszystkich interesariuszy. Dodatkowo wskazać należy w szczególności, że np. godzina doręczenia decyzji o umorzeniu instrumentów kapitałowych lub godzina zamieszczenia odpowiedniej informacji na stronie internetowej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego nie posiadają waloru obiektywności w takim wymiarze, a co moment zawieszenia obrotów.</p>	<p>instrumentów z obrotu zorganizowanego, a nie do zawieszenia obrotu tymi instrumentami. Wątpliwości dotyczą również relacji projektowanego przepisu i obowiązującego art. 148 ustawy o BFG, w którym przyznaje się BFG uprawnienie do wystąpienia z wnioskiem o wykluczenie instrumentów z obrotu lub zawieszenie tego obrotu. Projektowany przepis wymaga również zmian o charakterze redakcyjnym w celu zachowania spójności z terminologią ustaw sektorowych dotyczących rynku kapitałowego.</p> <p>Rozwiązania, powinno w jednolity sposób zostać zastosowane do wszystkich stanów faktycznych: tzn. zarówno do instrumentów kapitałowych dopuszczonych do obrotu, jak też niedopuszczonych do obrotu, zarówno zarejestrowanych w depozycie papierów wartościowych, jak też zarejestrowanych w rejestrze akcjonariuszy.</p>
142.	Art. 212a ust. 3	BFG	<p>Zaproponowane brzmienie art. 212a ust. 3 nie koresponduje z pozostałymi regulacjami ustawy o BFG, bowiem ustawa wprowadza obowiązek doręczenia wyłącznie w stosunku do strony postępowania, którą jest podmiot w restrukturyzacji. W pozostałym zakresie ustawa nakłada obowiązek przekazania odpisu decyzji. Czynności przekazania nie należy jednak utożsamiać z doręczeniem odpisu decyzji. Czynność przekazania odpisu decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji innym niż strona postępowania podmiotom nie jest czynnością wykonywaną na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Obowiązek Funduszu (ściśle: Zarządu Funduszu) przekazania odpisów decyzji określonym podmiotom ocenić trzeba jako obowiązek pozaprocesowy wykonania czynności „wspomagającej”, „informacyjnej”.</p> <p>Postulowany sposób skonstruowania art. 212a ust. 3 może, zdaniem Funduszu, rodzić ryzyko pokusy automatyzmu w uznawaniu podmiotów, o których mowa</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>w tym przepisie, za uczestników postępowania w rozumieniu procedury administracyjnej. Proponowana zmiana stoi zatem w sprzeczności z ratio legis ustawy o BFG. Należy zauważyć, że legitymacja skargowa podmiotów innych niż strona postępowania została oparta na kryterium „interesu prawnego”, a ściśle jego naruszenia decyzją. Podmioty wymienione w projektowanym artykule mają tymczasem interes pośredni. Wprowadzenie zmiany i nałożenie na Fundusz obowiązku doręczenia decyzji będzie mogło zostać uznane za doręczenie uczestnikom postępowania, którzy niejako z mocy ustawy mogą mieć interes prawny w zaskarżeniu decyzji</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„3. Ogłoszenie decyzji na stronie internetowej Funduszu zastępuje doręczenie przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym.”</p>	
143.	Art. 212a ust. 4	BFG	<p>Fundusz na mocy przepisów art. 320 ustawy o BFG zobowiązany jest do ochrony tajemnicy zawodowej, tajemnicy bankowej, tajemnicy, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, albo tajemnicy, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz do zachowania szczególnych trybów i zasad określonych dla udostępnienia takich informacji. Decyzja w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera, obok informacji niezbędnych dla dokonania wpisu podwyższenia lub obniżenia kapitału, dane objęte wskazanymi powyżej tajemnicami, przy czym brak jest na gruncie obowiązujących przepisów uprawnień do ich przekazania sądowi rejestrowemu. Zbędnymi informacjami z punktu sądu rejestrowego i czynności, które to sąd ma wykonać, są informacje zawarte w uzasadnieniu jak i oszacowaniu, mniejszy zakres przekazanych informacji zmniejszy ryzyko ich proliferacji. Dodatkowo proponujemy również dookreślenie, że przekazanie samego rozstrzygnięcia decyzji nastąpi z uwzględnieniem obowiązku zachowania ww. tajemnic.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Do KRS powinien zostać przekazany odpis decyzji. Status „kopii” może wywoływać wątpliwości w zakresie mocy prawnej dokumentu.</p>

			Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu kopię odpisu decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104–105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.	
144.	Art. 212a ust. 5	BFG	<p>Uzasadnienie do propozycji zmiany art. 212a ust. 5 jest analogiczne jak w przypadku zmiany w art. 212a ust. 4</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>Kopia Odpisu decyzji, o której mowa w ust. 4, stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Sąd rejestrowy dokonuje wpisu z urzędu. Wpis na charakter deklaratoryjny.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Do KRS powinien zostać przekazany odpis decyzji. Status „kopii” może wywoływać wątpliwości w zakresie mocy prawnej dokumentu.</p>
145.	Art. 222 ust. 3	NBP	<p>W art. 222 ust. 3 (art. 1 pkt 76 lit. b projektu):</p> <p><i>„3. Fundusz może zwolnić podmiot z obowiązku określonego w ust. 1 także w przypadku gdy określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych, który ten podmiot jest obowiązany utrzymywać, został zgodnie z art. 97 ust. 2d ograniczony, do wysokości umożliwiającej pokrycie strat, a instrumenty finansowe lub zobowiązania, spełniające warunki określone w ust. 1, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji kwalifikowalnych.”;</i></p>	Uwaga uwzględniona
146.	Art. 222 ust. 4	BFG	<p>W art. 222 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p><i>„Do powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, podmiot załącza uzasadnienie wskazujące okoliczności uniemożliwiające realizację obowiązku określonego w ust. 1.”</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p>	Uwaga uwzględniona

			Wykazanie okoliczności uniemożliwiających realizację obowiązku ustawowego powinno stanowić kompetencję wnioskodawcy, a nie Funduszu będącego organem oceniającym.	
147.	Art. 222 ust. 10	NBP	<p>W art. 222 ust. 10 (art. 1 pkt 76 lit. b projektu):</p> <p><i>„10. Instrumenty i zobowiązania, o których mowa w ust. 4, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji kwalikowalnych podlegających umorzeniu lub konwersji kwalikowalnych nie zalicza się także zobowiązań zawieszonych zgodnie z ust. 6.”.</i></p>	Uwaga uwzględniona
148.	Art. 222 ust. 12	BFG	<p>Ust. 12 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„10. Fundusz może określić, w formie uchwały, wykaz kategorii instrumentów finansowych lub zobowiązań, w przypadku których mogą zaistnieć podstawy do odstąpienia od obowiązku określonego w ust. 1. Przyjęcie uchwały nie zwalnia podmiotu z obowiązku powiadomienia Funduszu, o którym mowa w ust. 4, oraz nie zwalnia Funduszu z obowiązku przeprowadzenia oceny wpływu braku wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji albo grupowego planu przymusowej restrukturyzacji”</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Prosimy o nadanie przepisowi brzmienia zgodnego z propozycją przedłożoną przez Fundusz do projektu oznaczonego jako projekt z dnia 2 marca 2020 r., które zostało przyjęte na konferencji uzgodnieniowej.</p> <p>Obecne brzmienie sugeruje, że w przypadku zobowiązań innych niż wskazane przez Fundusz w wykazie, wymóg o którym mowa w ust. 4 nie będzie się stosował. Tak sformułowany przepis nie może zostać uznany za prawidłową transpozycję art. 55(7) BRRD.</p>	Uwaga uwzględniona częściowo

149.	Art. 224 i 225	ZBP	<p>Rozwój instytucji Asset Management (podmiotów zarządzających aktywami)</p> <p>Propozycje zmian w ustawie o BFG:</p> <p>Art. 2 pkt 46) podmiot zarządzający aktywami - podmiot, którego akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Fundusz, utworzony w celu przeniesienia praw majątkowych i powiązanych z nimi zobowiązań podmiotu krajowego, w tym: podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej w celu zarządzania tymi prawami, w tym ich zbycia lub likwidacji; Komentarz: definicja powinna obejmować także instytucje w normalnej działalności operacyjnej, nie tylko podmioty w restrukturyzacji.</p> <p>Art. 224. 1. Fundusz może utworzyć lub uczestniczyć kapitałowo w podmiocie lub większej liczbie podmiotów zarządzających aktywami, w formie spółki kapitałowej.</p> <p>2. Przedmiotem działalności podmiotu zarządzającego aktywami jest zarządzanie przeniesionymi do niego prawami majątkowymi i zobowiązaniami z jednego albo kilku podmiotów krajowych, podmiotów w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, w tym ich zbycie.</p> <p>7. Fundusz może nabywać papiery wartościowe wyemitowane przez podmiot zarządzający aktywami.</p> <p>Art. 225. 2 Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia wybranych praw majątkowych lub zobowiązań, które były przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w art. 223, odpowiednio do podmiotu krajowego, podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, jeżeli wystąpi jedna z następujących okoliczności: (....)</p> <p>Komentarz: w ślad za zmianą definicji podmiotu zarządzającego aktywami, która powinna obejmować także instytucje w normalnej działalności operacyjnej, nie tylko podmioty w restrukturyzacji.</p> <p>Art. 182.1. Fundusz wnosi kapitał założycielski instytucji pomostowej z funduszy przymusowej restrukturyzacji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przedstawiona uwaga w sprawie powołania podmiotu typu Assets Management Company wykracza poza zakres materii objętej regulacją projektu niniejszej ustawy. Ponadto należy wskazać, iż wobec ogólnego charakteru uwagi nie jest możliwe odniesienie się wprost do tej koncepcji, biorąc pod uwagę specyfikę działania spółek AMC, organizacyjno-prawne uwarunkowania ich tworzenia, w tym obowiązujące zasady pomocy publicznej.</p>
------	----------------	-----	---	--

		<p>2. Fundusz pokrywa z funduszy przymusowej restrukturyzacji w niezbędnym zakresie koszty działalności instytucji pomostowej, jeżeli nie osiąga ona wystarczających przychodów z zarządzania lub nie zarządza żadnymi przeniesionymi prawami majątkowymi.</p> <p>3. Fundusz może dokapitalizować instytucję pomostową do wysokości 10% aktywów instytucji.</p> <p>Dokapitalizowanie banku pomostowego jest uzasadnione potrzebą pokrycia umorzeń realizowanych przez BFG. Niedostatek środków na pokrycie umorzeń tworzy zagrożenie utraty całości lub części środków przez niektórych deponentów. W szczególności dotyczy to przedsiębiorstw oraz JST, przekładając się na wymiar społeczny oraz obniża zaufanie do systemu uporządkowanej likwidacji banków - przypadek taki zdarzył się podczas likwidacji banku spółdzielczego w Sanoku.</p> <p>W regulacjach Unii Europejskiej zapisano ograniczenie dla dokapitalizowania banku pomostowego na poziomie do 5% aktywów. Intencją tego zapisu było, aby instytucja pomostowa nie otrzymywała więcej kapitału niż wynosi średni lewar (kapitał do aktywów) dla sektora bankowego w Strefie Euro. W Polsce lewar ten jest dwukrotnie wyższy i przewyższa 10%. Stąd zasadne jest wprowadzenie możliwości dla maksymalnego dokapitalizowania banku pomostowego na poziomie właściwym dla polskich warunków regulacyjnych oraz uniknięcia moral hazard związanego z utratą części depozytów przez deponentów w procesie realizacji resolution przez BFG.</p> <p>Ustawa o podatku od towarów i usług Art. 43.1. Zwalnia się od podatku: 42) transakcję przeniesienia praw majątkowych i powiązanych z nimi zobowiązań instytucji kredytowej do podmiotu zarządzającego aktywami</p> <p>Komentarz: w celu usprawnienia działania podmiotu zarządzania aktywami oraz zwiększenia stopnia odzysku od złych aktywów, zasadne jest zwolnienie transferu wierzytelności do AMC z podatku VAT.</p> <p>Uzasadnienie</p>	
--	--	--	--

		<p>W nawiązaniu do poprzedniego pisma ZBP z dnia 24 marca 2020 r., w związku z epidemią COVID - 19 chciałbym przekazać zmiany regulacyjne dotyczących utworzenia instytucji Asset Management (AMC) i zwiększenia jej realnych możliwości wsparcia sektora bankowego. W obliczu znaczącego spowolnienia gospodarczego, będącego efektem pandemii, pomimo zastosowania działań osłonowych w ramach tarcz antykryzysowych, z dużym prawdopodobieństwem oczekiwać można narastania problemu wzrostu tzw. złych kredytów. Historyczne doświadczenia kryzysów ogólnosystemowych pokazują, w szczycie kryzysu poziom NPL jest blisko 3-krotnie wyższy niż w okresie normalnego funkcjonowania gospodarki.</p> <p>Przy tak rozległej skali zaburzenia finansowania gospodarki, problemu NPL nie uda się rozwiązać z poziomu poszczególnych banków, skuteczne może być tylko podejście systemowe przy współdziałaniu dominującej części sektora bankowego i wsparciu instytucji państwowych. Kompleksowa, zintegrowana strategia w zakresie rozwiązywania problemu NPL jest znacznie skuteczniejsza od indywidualnych, rozproszonych i nieskoordynowanych działań poszczególnych instytucji finansowych. Samo dokapitalizowanie banków, bez uporządkowania problemu NPL, nie daje zadowalających efektów - zasadne jest zatem utworzenie instytucji dla wspierania procesu separowania aktywów w sektorze bankowym - tzw. podmiotu zarządzającego aktywami. Zadaniem podmiotu byłoby pozyskiwanie od banków aktywów złej jakości, zarządzania i restrukturyzowania tych aktywów - działania te obejmować mogą sprzedaż, sekurytyzację, restrukturyzację, odzysk na zabezpieczeniach. Istotne znaczenie ma fakt, że transfer złych kredytów następowałby zanim jeszcze w instytucji kredytowej jakość portfela pogorszy się na tyle, że konieczne byłoby wdrożenie działań naprawczych, a w końcu - procedura resolution. Szybkie rozwiązanie problemu złych kredytów nie tylko gwarantuje lepszy odzysk po stronie podmiotu zarządzającego aktywami, ale też szybciej uwalnia obciążone bilanse banków, umożliwiając im dalsze finansowanie gospodarki.</p> <p>W obecnym stanie prawnym, definicja podmiotu zarządzającego aktywami zaczerpnięta została wprost z dyrektywy BRR, zatem jego działanie jest - w ślad za zakresem dyrektywy - ograniczone do procedury resolution. Nic nie stoi na przeszkodzie rozszerzeniu tej definicji także na etap przeniesienia praw majątkowych banków do AMC w czasie ich normalnej działalności, bowiem</p>	
--	--	--	--

		<p>dyrektywa BRR nie obejmuje swym zakresem tego zagadnienia i państwa członkowskie mają swobodę w zakresie regulowania tej kwestii. Jednocześnie, zasadne jest uruchomienie podmiotów zarządzających aktywami jak najwcześniej - bez zwlekania do momentu ogłoszenia resolution - bowiem im krócej kredyty pozostają w opóźnieniu, tym większa jest szansa na powrót do ich regularnej obsługi, zaś portfele banków krócej pozostają obciążone. Jednocześnie, uwolnienie banków od „złych aktywów” sprawia, że stają się one wrażliwsze na politykę pieniężną. Banki charakteryzujące się wysokim poziomem rezerw na kredyty zagrożone wykazują mniejszą wrażliwość na zmiany stopy procentowej. Wytrąca to zatem instytucjom państwa bardzo silny oręż w oddziaływaniu na gospodarkę poprzez sektor bankowy.</p> <p>W każdym przypadku, dyrektywa BRR podlega harmonizacji minimalnej, co wprost wynika z brzmienia art. 1 ust. 2 BRR: „Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne lub dodatkowe przepisy w stosunku do przepisów niniejszej dyrektywy oraz w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że mają one zastosowanie ogólne i nie kolidują z niniejszą dyrektywą oraz z aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi na jej podstawie”. Nic nie stoi zatem na przeszkodzie, aby definicję podmiotu zarządzającego aktywami rozszerzyć w zakresie wskazanym poniżej i umożliwić zaangażowanie BFG w działanie takiego podmiotu także na etapie pre-resolution. Fundusz tego typu nie będzie stanowił dodatkowego obciążenia dla banków ani dla sektora publicznego oraz będzie wartościowym rozwiązaniem dla BFG przy ograniczonej sprawności Funduszu w zakresie restrukturyzacji ze względu na konstrukcję instytucji publicznej. Jednocześnie, zaangażowanie BFG w funkcjonowanie podmiotu typu AMC jest kluczowe w okresie kryzysu, ponieważ sektor prywatny nie ma zdolności finansowej ani koordynacyjnej do prowadzenia tych ogólnosystemowych programów w momentach powstania stresu związanego z osłabieniem banków i wzrostem NPL. Scentralizowane AMC są też lepsze we wdrażaniu spójnych praktyk odnoszących się do podobnych typów kredytów zagrożonych z różnych banków i mają silniejsze uprawnienia do wprowadzania zmian prawnych, które mogą pomóc przyspieszyć odzyskanie kredytu i restrukturyzację banków. Jednocześnie, ze względu na luzowanie (ze względu na pandemię i kryzys gospodarczy) unijnych przepisów dotyczących świadczenia pomocy publicznej, szczególnie</p>	
--	--	--	--

		<p>wskazane jest zaangażowanie BFG w funkcjonowanie podmiotu zarządzającego aktywami w obecnym czasie.</p> <p>pragnę poinformować, że podtrzymuję uwagi sektora bankowego zgłoszone w moim piśmie z dnia 9 lipca 2020 r. do Pana Ministra Tadeusza Kościńskiego w części dotyczącej potrzeby zmian ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji w zakresie potrzeby stworzenia zapisów prawnych umożliwiających zaangażowanie kapitałowe BFG w instytucję typu assets management company.</p> <p>Także w sytuacji znaczącego spowolnienia gospodarczego, będącego efektem pandemii, pomimo zastosowania działań osłonowych w ramach tarcz antykryzysowych, już obserwujemy i z dużym prawdopodobieństwem można oczekiwać dalszego narastania problemu wzrostu tzw. złych kredytów. Historyczne doświadczenia kryzysów ogólnosystemowych pokazują, w szczycie kryzysu poziom NPL jest blisko 3-krotnie wyższy niż w okresie normalnego funkcjonowania gospodarki. Przy tak rozległej skali zaburzenia finansowania gospodarki, problemu NPL nie uda się rozwiązać z poziomu poszczególnych banków, skuteczne może być tylko podejście systemowe przy współdziałaniu dominującej części sektora bankowego i wsparciu instytucji państwowych. Kompleksowa, zintegrowana strategia w zakresie rozwiązywania problemu NPL jest znacznie skuteczniejsza od indywidualnych, rozproszonych i nieskoordynowanych działań poszczególnych instytucji finansowych. Samo dokapitalizowanie banków, bez uporządkowania problemu NPL, nie daje zadowalających efektów - zasadne jest zatem utworzenie instytucji typu assets management company dla wspierania procesu separowania aktywów poza sektor bankowy - do specjalnego podmiotu zarządzającego aktywami. Zadaniem podmiotu byłoby pozyskiwanie od banków aktywów złej jakości, zarządzania i restrukturyzowania tych aktywów - działania te obejmować mogą sprzedaż, sekurytyzację, restrukturyzację, odzysk na zabezpieczeniach. Istotne znaczenie ma fakt, że transfer złych kredytów następowalby zanim jeszcze w instytucji kredytowej jakość portfela pogorszy się na tyle, że konieczne byłoby wdrożenie działań naprawczych w banku, a w końcu - procedura resolution.</p>	
--	--	--	--

			<p>Szybkie rozwiązanie problemu złych kredytów nie tylko gwarantuje lepszy odzysk po stronie podmiotu zarządzającego aktywami, ale też szybciej uwalnia obciążone bilanse banków, umożliwiając im dalsze finansowanie gospodarki. W celu wspomoczenia funkcjonowania takiego podmiotu celowe jest umożliwienie częściowego zaangażowania kapitałowego BFG w podmiot typu assets management company, ze znaczącym oczywiście wkładem kapitałowym sektora prywatnego. Dlatego też wnoszę o przyjęcie stosowanych zapisów w projekcie ustawy, wymienionych w moim piśmie z dnia 9 lipca br.</p>	
150.	Art. 230 ust. 5	BFG	<p>W odniesieniu do ust. 5 w art. 230 ustawy o BFG, na wcześniejszym etapie prac nad nowelizacją ustawy BFG zgłosił propozycję zmiany brzmienia tego przepisu i w ramach konferencji uzgodnieniowej przepis ten miał zostać zaakceptowany i dodany w brzmieniu zaproponowanym przez Fundusz. Wskazać należy, że aktualne brzmienie art. 230 ust. 5 ustawy o BFG w obecnym brzmieniu wyklucza możliwość rozwiązania przez sąd upadłościowy podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>5. Fundusz wydaje decyzję o likwidacji podmiotu także w przypadku prawomocnego oddalenia jego wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo upadłościowe, chyba że sąd, oddalając wniosek o ogłoszenie upadłości, ustalił, że materiał zgromadzony w sprawie daje podstawę do rozwiązania podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.”</p>	Uwaga uwzględniona
151.	Dział IVa. Restrukturyzacja banków (proces przymusowej restrukturyzacji)	KNF	<p>MF wskazuje w tabeli uwag, że - propozycja KNF wymaga wyjaśnienia w zakresie sposobu przebiegu procesu oraz komunikacji pomiędzy KNF i BFG w toku procesu. W ocenie MF zmiana prowadzi do tego, że w przypadku nie podjęcia decyzji o przymusowej restrukturyzacji – wyłącznie BFG będzie mógł podjąć decyzję o przejściu banku (tzw. dział IVa), co wymaga przedstawienia procesu podejmowania takich decyzji. Zdaniem MF zmiana ma również charakter zmiany systemowej i wymaga dodatkowych prac, które</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dokonanie proponowanych zmian mając na uwadze obecnie obowiązujące przepisy oraz wątpliwości w zakresie pomocy publicznej związane z ich stosowaniem nie ujmuje istoty problematyki materialnoprawnej. Przyjęcie uwagi może jedynie w ograniczony sposób</p>

	<p>acji a proces postępowania upadłościowego)</p>		<p>mogą być przeprowadzone w ograniczonym zakresie na gruncie przedmiotowej implementacji.</p> <p>KNF wskazuje, że mimo iż omawiane uwagi nie były sygnalizowane na wcześniejszych etapach procedowania projektu (w tym na telekonferencji) to organ nadzoru jest gotów do wsparcia BFG w przygotowaniu i przedłożeniu projektu przepisów, który będzie uzgodnionym stanowiskiem KNF i BFG w tym zakresie, co nie powinno wpłynąć na szybkość implementacji BRRD2.</p> <p>Przypominamy, co już było podnoszone, że głównym celem poprawki jest usprawnienie procesu przymusowej restrukturyzacji. Obecnie w przypadku stwierdzenia przez KNF, że zachodzą okoliczności o jakich mowa w art. 101 ustawy o BFG i poinformowaniu o tym BFG, to jeżeli Fundusz stwierdzi brak wystąpienia przesłanki „interesu publicznego” i tym samym podstaw do zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, to informując o tym Komisję de facto powoduje ponowne przeniesienie procesu do KNF i przedłużenie całej procedury. Komisja w takiej sytuacji, po otrzymaniu informacji z BFG zazwyczaj dopiero zobowiązana będzie podjąć decyzję, o której mowa w art. 158 ust. 1 i 2 Prawa bankowego, czyli zawiesić bank i wystąpić do sądu z wnioskiem o ogłoszenie jego upadłości. Celem poprawki jest usprawnienie tego procesu poprzez umożliwienie jednemu organowi tj. BFG, dokonania czynności zarówno w zakresie przejęcia oraz udzielenia wsparcia. W przypadku, gdy ww. działanie okazało by się nieskuteczne Fundusz miałby wówczas możliwość zawieszenia działalności banku oraz wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenia jego upadłości i w sposób umożliwiający odpowiednie zsynchronizowanie tego procesu z wypłatą środków gwarantowanych. W ten sposób w sytuacji stwierdzenia braku podstaw do zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji zamiast przenosić proces z powrotem do KNF, możliwa byłaby jego wcześniejsza i bardziej efektywna finalizacja. Poprawka przyznaje zatem Funduszowi niezbędne instrumenty, aby wydać decyzje, o których mowa w art. 158 ust. 1 i 2 Prawa bankowego.</p>	<p>prowadzić do usprawnienia procesu. W aktualnie obowiązującym porządku prawnym na obecnym etapie nie jest zasadne wprowadzanie postulowanej zmiany, bez opracowania także niezbędnych rozwiązań materialnoprawnych. Ewentualne odpowiednie zmiany proceduralne mogą być rozważane po dodatkowych analizach oraz konsultacjach.</p>
152.	Dział V. Gospodarka	ZBP	<p>Jednocześnie obecna sytuacja sektora bankowego, wysoki poziom jego obciążeń z różnych tytułów oraz szybko rosnące depozyty bankowe po udzieleniu wsparcia osobom prywatnym oraz przedsiębiorstwom przez</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zmiany prawne nie są konieczne.</p>

<p>finansowa Funduszu Rozdział 2</p>		<p>państwo w ramach tarcz finansowych powodują, że jesteśmy zmuszeni wystąpić z wnioskiem o obniżenie docelowego poziomu środków gromadzonych w funduszu ochrony środków gwarantowanych. Szybki wzrost depozytów bankowych oraz wysoki poziom docelowego skapitalizowania funduszu powoduje, że obciążenia banków z tytułu opłat na BFG stają się bardzo wysokie i pochłaniają coraz większą część wyniku finansowego wypracowanego przez banki. Relacja kosztu opłat na BFG w I kwartale 2020 r. do zysku netto zwiększyła się w naszej ocenie ponad dwukrotnie, a po przyroście depozytów i spadku wyniku zwiększył się jeszcze bardziej. Dlatego też dążąc do utrzymania pozytywnego wyniku finansowego banków w najbliższej przyszłości postuluję wprowadzenie do projektu ustawy następujących zmian regulacyjnych:</p> <p>Przynajmniej czasowe obniżenie docelowego poziomu skapitalizowania funduszy BFG do przeciętnej wysokości stosowanej w krajach członkowskich UE lub dalsze wydłużenie ścieżki dochodzenia do wielkości docelowej poprzez zmianę terminu osiągnięcia docelowego poziomu skapitalizowania.</p> <p>Uwzględnienie przy kalkulacji opłat na BFG w najbliższych latach specyficznej dynamiki depozytów w 2020 r. i utrzymanie wzrostu opłat tylko na podstawie tempa wzrostu depozytów w poprzednich latach (bez uwzględnienia wyjątkowego 2020 r.), zasilenie funduszy BFG środkami finansowymi stanowiącymi połowę wpływów z podatku od niektórych instytucji finansowych pozyskiwanych od banków.</p> <p>W ocenie sektora bankowego utrzymanie dynamiki opłat do BFG może paradoksalnie prowadzić do sytuacji, w której większa część banków stanie potencjalnymi klientami BFG z racji silnego pogorszenia ich wyników finansowych, ponosząc stratę na działalności bankowej na skutek wysokich obciążeń na BFG i z tytułu podatku od niektórych instytucji finansowych.</p>	<p>W przypadku potrzeby czasowego obniżenia obciążeń, rozwiązanie takie może zostać wprowadzone już w 2021 r. w drodze odpowiedniego dostosowania łącznych kwot składek na dany rok określanych przez Radę Funduszu w drodze uchwał. Aktualne przepisy ustawy przewidują możliwość wydłużenia terminów na osiągnięcie poziomów docelowych (funduszy gwarancyjnych odpowiednio banków i kas, jak również funduszy przymusowej restrukturyzacji odpowiednio banków i kas) w drodze rozporządzenia Ministra Finansów, m.in. z uwagi na fazę cyklu koniunkturalnego oraz sytuację finansową podmiotów (art. 287 ust. 10, art. 288 ust. 9, art. 296 ust. 9, art. 297 ust. 9 ustawy o BFG).</p> <p>Poziomy docelowe poszczególnych funduszy określone w ustawie o BFG są wyrażone jako procent środków gwarantowanych, stąd co do zasady nie jest możliwe pominięcie dynamiki środków gwarantowanych przy określaniu przez Fundusz obciążeń na kolejne lata. Decyzje co do takiej korekty będą jednak podejmowane na etapie określania strategii składek na 2021 r.</p> <p>Utworzenie i utrzymywanie funduszy ochrony środków gwarantowanych nie stanowi kosztu dla banków, bowiem aktywa stanowiące pokrycie funduszy ochrony środków gwarantowanych stanowią własność poszczególnych banków. Dopiero w sytuacji, o której mowa w art. 369 ust. 12-13 ustawy o BFG (tj. wniesienia przez banki na rzecz Funduszu obowiązkowych wpłat z</p>
---	--	---	---

				funduszy ochrony środków gwarantowanych), zgodnie z art. 369 ust. 15 ustawy o BFG środki pochodzące z tych wpłat przechodzą na własność Funduszu.
153.	art. 290a ust. 2	BFG	<p>W ocenie Funduszu wydaje się, że brzmienie art. 290a zaproponowane w Projekcie do ustawy o BFG różni się od brzmienia zaproponowanego przez BFG w toku konsultacji w ramach konferencji uzgodnieniowej. O ile w ocenie Funduszu w zakresie art. 290a ust. 1 nie istnieją przeszkody dla zaakceptowania zmienionego brzmienia, o tyle w przypadku ust. 2 w ocenie Funduszu zmiana brzmienia ustępu powoduje zmianę jego treści merytorycznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przez „podmiot nieobjęty obowiązkiem składkowym” (propozycja BFG zgłoszona do MF) rozumiany jest podmiot, który nie jest objęty przepisami ustawy o BFG, podmiot nieistniejący (np. przejęty przez inny podmiot) lub zwolniony z obowiązku składkowego na podstawie art. 286 ust. 4 (i nowego ust. 5) – natomiast „podmiotem niezobowiązany do wniesienia składki” może być również podmiot objęty obowiązkiem składkowym, ale nieposiadający w danym kwartale środków gwarantowanych. <p>Nie wydaje się wprawdzie, aby zmienione brzmienie mogło spowodować trudności praktyczne (korekty składek podmiotów nieposiadających środków gwarantowanych są zerowe), jednak nie jest ono zbieżne z uzasadnieniem dla wprowadzenia nowego przepisu.</p> <p>Przepis art. 290a ust. 2 w projekcie z dnia 7 sierpnia 2020 r. brzmi następująco: 2. Fundusz może nie dochodzić kwoty należnej z tytułu korekty, o ile nie przekracza ona 10 zł, jeżeli bank, oddział banku zagranicznego lub kasa nie są obowiązane do wniesienia składki za kwartał, w którym jest dokonywana korekta”;</p> <p>Proponowane przez BFG brzmienie przepisu jest następujące: „2. Fundusz może nie dochodzić kwoty należnej z tytułu korekty, o ile nie przekracza ona 10 zł, jeżeli bank, oddział banku zagranicznego lub kasa <u>nie są</u></p>	Uwaga uwzględniona

			objęte obowiązkiem składkowym za kwartał, w którym jest dokonywana korekta”.	
154.	Art. 305 ust. 2a	BFG	<p>Położenie w ust. 2a akcentu na fakt, że przepis dotyczy banku lub oddziału banku zagranicznego jest niewłaściwe, bowiem w tym ustępie istotą jest wyodrębnienie przypadku, w którym następuje wezwanie do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty. Należy zwrócić uwagę, że dodawane w art. 305 ustępy 1a-1c, 2a, 3a, 4c-e mają na celu doprecyzowanie sposobu ustalania kwot środków przekazywanych przez poszczególne podmioty BFG z tytułu realizacji zobowiązań do zapłaty w przypadku przymusowej restrukturyzacji, spełnienia warunku gwarancji lub restrukturyzacji kas. Ustęp 2a określa sposób liczenia specyficzny dla danego przypadku.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„2a. W przypadku skierowania wezwania, o którym mowa w ust. 2, do banku albo oddziału banku zagranicznego do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków, wielkość środków do przekazania ustala się jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków danego banku albo oddziału banku zagranicznego i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom banku lub oddziału banku zagranicznego, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków podmiotu, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji. W takim przypadku wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec banku albo oddziału banku zagranicznego”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zmiana treści brzmienia zdania pierwszego ust. 2a i usunięcie sformułowania: ”w takim przypadku” nastąpiła wskutek uzgodnień legislacyjnych. Skutkiem tej zmiany nie jest różnica interpretacyjna w stosunku do pierwotnej wersji brzmienia przepisu.</p>
155.	Art. 305 ust. 3a	BFG	<p>Położenie w ust. 3a akcentu na fakt, że przepis dotyczy kasy jest niewłaściwe, bowiem w tym ustępie istotą jest wyodrębnienie przypadku, w którym następuje wezwanie do przekazania części środków odpowiadających</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

			<p>zobowiązaniom do zapłaty. Należy zwrócić uwagę, że dodawane w art. 305 ustępy 1a-1c, 2a, 3a, 4c-e mają na celu doprecyzowanie sposobu ustalania kwot środków przekazywanych przez poszczególne podmioty BFG z tytułu realizacji zobowiązań do zapłaty w przypadku przymusowej restrukturyzacji, spełnienia warunku gwarancji lub restrukturyzacji kas. Ustęp 3a określa sposób liczenia specyficzny dla danego przypadku.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„3a. W przypadku skierowania wezwania, o którym mowa w ust. 3, do kasy do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, wielkość środków do przekazania ustala się jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas danej kasy i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji. W takim przypadku wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec kasy.”</p>	<p>Usunięcie sformułowania: ”w takim przypadku” nastąpiło wskutek uzgodnień legislacyjnych. Skutkiem tej zmiany nie jest różnica interpretacyjna w stosunku do pierwotnej wersji brzmienia przepisu.</p>
156.	Art. 305 ust. 4e	BFG	<p>Zmiana w projektowanym art. 305 ust. 4e ma charakter czysto redakcyjny, a jego celem jest uspoźnienie brzmienia ust. 4e z pozostałymi ustępami zawartymi w art. 305 ustawy o BFG.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„4e. W przypadku skierowania wezwania, o którym mowa w ust. 4c, wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas ustala się każdorazowo według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.”</p>	Uwaga uwzględniona

157.	art. 330 ust. 5a ustawy o BFG	KNF	<p>Pomimo zgłoszenia uwagi oraz szerokiego jej uzasadnienia podczas konferencji uzgodnieniowej, a także mimo deklaracji ze strony Ministerstwa Finansów w trakcie konferencji uwzględnienia uwagi KNF i wykreślenia przepisu o udziale pracowników Funduszu w czynnościach, o których mowa w art. 138c Prawa bankowego, przepis ten pozostał w projekcie. Ponownie wskazujemy, że jest to przepis dysfunkcyjny. Nawet jego uchwalenie nie spowoduje, aby czynności takie były wykonywane przez pracowników KNF wspólnie z pracownikami Funduszu. Konstytucyjna zasada swoboda działalności gospodarczej gwarantuje przedsiębiorcy, że bez podstawy prawnej dającej wprost podmiotowi prawa publicznego kompetencję do władczej ingerencji w jego działalność, wskazując zakres, sposób, i cel takiej ingerencji oraz środki prawne przysługujące przedsiębiorcy w razie naruszania jego uprawnień nie może być mowy o podejmowaniu przez organ jakichkolwiek czynności władczych wobec podmiotu. Komisja Nadzoru Finansowego nie może wydać zgody na wykonywanie jakichkolwiek czynności przez pracowników Funduszu wobec banku, tak samo, jak np. Minister Finansów nie mógłby wydać zgody Funduszowi na dokonanie indywidualnej interpretacji podatkowej.</p>	Uwaga uwzględniona
158.	art. 330 ust. 9 ustawy o BFG	KNF	<p>W ocenie UKNF obecne brzmienie przepisu w sposób nieuzasadniony zawęża uprawnienie do „przekazywania informacji uzyskanych w związku z uczestnictwem w pracach Funduszu” jedynie do Członków Rady Funduszu, o których mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1 ustawy o BFG tj. przedstawiciele ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Skutkuje to tym, że Członkowie Rady BFG inni niż przedstawiciele ministra właściwego do spraw instytucji finansowych (tj. przedstawiciele NBP i UKNF) nie będą mogli przekazywać informacji uzyskanych w związku z ich uczestnictwem w pracach Funduszu, w tym chronionych na podstawie odrębnych ustaw swoim pracownikom w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Funduszu. W ocenie UKNF obecny zapis wymaga – w związku z powyższym – pilnej zmiany brzmienia ust. 9 tego artykułu, którą UKNF proponuje:</p> <p>„9. Członkowie Rady Funduszu mogą przekazywać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Funduszu, w tym chronione na</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Uwaga wymaga uwzględnienia w odniesieniu do konieczności skorygowania odwołania do art. 7 ust. 4 pkt 1. Należy wprowadzić odwołanie do art. 7 ust. 4, to skonsoliduje uwagę KNF a jednocześnie nie wprowadzi istotnych zmian w tekście przepisu.</p>

			podstawie odrębnych ustaw, pracownikom odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Narodowego Banku Polskiego, Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Funduszu.”	
159.	Art. 330 ust. 9	BFG	O ile intencją projektodawcy było umożliwienie wszystkim członkom Rady BFG przekazywanie informacji pracownikom NBP, UKNF i MF, uzyskanych w związku uczestnictwem w pracach BFG, w art. 330 ust. 9 ustawy o BFG należy przywołać art. 7 ust. 4 ustawy o BFG zamiast art. 7 ust. 4 pkt 1 (dot. tylko członków Rady BFG będących przedstawicielami MF).	Uwaga uwzględniona
160.	Art. 369 ust. 20	BFG	Przepis nie odpowiada treści, która została przedstawiona na konferencji uzgodnieniowej i przyjęta bez uwag. W związku z powyższym Fundusz postuluje powrót do poprzedniej wersji przepisu, która jest właściwsza ze względów redakcyjnych i bardziej czytelna (w wersji zaproponowanej przez MF nie jest jasne do czego odnosi się pozostawione na końcu sformułowanie „z dniem określonym w decyzji, na podstawie której następuje to przeniesienie.”). Ponadto co do zasady, jeżeli w przepisach ustawy o BFG występuje sformułowanie „w przypadku”, to występuje ono na początku zdania niejako określając „na wstępie” sytuację, w której przepis ten ma zastosowanie. Proponowane brzmienie przepisu (niezmienione względem wersji ustalonej w trakcie konferencji uzgodnieniowej): „20. W przypadku przeniesienia stanowiących podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej środków pieniężnych, o których mowa w ust. 2, do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej, w wyniku zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji, z dniem określonym w decyzji, na podstawie której następuje to przeniesienie, podmiot w restrukturyzacji jest zobowiązany do tworzenia, zmiany i utrzymywania funduszu ochrony środków gwarantowanych w części proporcjonalnej do pozostałej w tym podmiocie sumy środków stanowiących podstawę tworzenia albo zmiany tego funduszu.”.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisu nie wprowadza zmian w sposobie jego interpretacji, a zmiana treści wynika z korekty legislacyjnej.

			W związku z powyższym konieczna będzie też zmiana uzasadnienia, w ten sposób, aby wynikało z niego, że intencją przepisu jest zobowiązanie podmiotu objętego systemem gwarantowania, wobec którego podjęto decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, w wyniku której przeniesiono środki pieniężne, o których mowa w ust. 2, do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej, do tworzenia, zmiany i utrzymywania funduszu ochrony środków gwarantowanych wyłącznie w części proporcjonalnej do pozostałej w tym podmiocie podstawy odpowiednio tworzenia (w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca danego roku) albo zmiany (w okresie od 1 lipca do 31 grudnia danego roku) funduszu ochrony środków gwarantowanych.	
Art. 3 projektu ustawy – Ustawa dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym				
Art. 4 projektu ustawy - Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa				
161.	Zmiany w zakresie przepisów ustawy Ordynacja Podatkowa	BFG	<p>W zakresie propozycji zmian ustawy Ordynacja podatkowa:</p> <p>a) propozycja Funduszu dotycząca sukcesji podatkowej została uwzględniona jedynie częściowo tj. dla sytuacji przejęcia banku przez inny bank oraz przejścia skoku przez inny skok, bank lub instytucję kredytową. Fundusz ponownie zwraca się zatem z prośbą o rozszerzenie stosowania 93 § 1 Ordynacji podatkowej o sytuacje, w których dochodzi do przejęcia:</p> <ul style="list-style-type: none"> · wybranych praw majątkowych lub zobowiązań spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej (na podstawie art. 74c ust. 4 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych) · podmiotu w restrukturyzacji, o którym mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji – w wyniku zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 1 lub 2 lub w art. 188 ust. 1 pkt 2 lub 3 tej ustawy.” <p>b) nie uwzględniono propozycji dodania § 10 w art. 86a Ordynacji podatkowej, który wyłączał stosowanie przepisów o przekazywaniu informacji o schematach podatkowych do przymusowej restrukturyzacji oraz restrukturyzacji przeprowadzanych przez BFG. W stosunku do pierwotnej propozycji Funduszu, zakres wyłączenia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga była przedmiotem analiz, konsultacji podatkowych oraz przedmiotem opiniowania, uzgodnień i konsultacji publicznych.</p> <p>Wydaje się, że uzgodnienia BFG w trakcie przymusowej restrukturyzacji nie stanowią schematów podatkowych w tym m.in. schematów transgranicznych. Konstrukcja propozycji BFG jest oceniana jako szeroka, a zmiany można rozważać jedynie wobec schematów podmiotów krajowych. Istnieje ryzyko rozszereżenia systemu raportowania schematów podatkowych. Brak działalności komercyjnej po stronie BFG nie jest kryterium różnicującym podmioty zobowiązane do raportowania, natomiast tajemnice zawodowe są uwzględnione w ramach raportowania schematów.</p>

			został ograniczony do schematów innych niż transgraniczne – na podstawie sugestii przekazanej przez MF. W związku z powyższym Fundusz zwraca się ponownie z prośbą o uwzględnienie wyłączenia tylko dla schematów innych niż transgraniczne.	
Art. 5 projektu ustawy - Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe				
162.	Oдноśnik	NBP	W art. 5 projektu ustawy, w przypisie oznaczonym nr 7, gdzie wskazano miejsce publikacji zmian tekstu jednolitego ustawy Prawo bankowe, w miejsce błędnie wskazanego nr Dz. U. z 2019 r. „1659” należy wstawić nr „1649” oraz uporządkować w kolejności narastająco numery Dz. U. z 2020 r.	Uwaga uwzględniona
163.	art. 141q w ust. 4 ustawy – Prawo bankowe	KNF	Proponujemy wykreślenie z ust. 4 części wstępnej o treści: „ <i>Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1</i> ”, co usunie wątpliwości interpretacyjne odnośnie ustalenia w procesie oceny planu naprawy momentu, w którym KNF przesyła plan do Funduszu do zaopiniowania pozostawiając w tym zakresie elastyczność działania organowi nadzoru. Ponadto ust. 4 powinien zachować rozwiązanie, które jest w obecnej ustawie, ale zniknęło w obecnym brzmieniu projektu tj. wskazanie, że termin dla BFG wynikający z ust. 4 nie wlicza się do terminu wskazanego w ust. 1 tegoż przepisu. Obecna propozycja legislacyjna może spowodować skrócenie terminu dla KNF o 21 dni roboczych, czyli w praktyce około miesiąca kalendarzowego co jest niewątpliwie istotnym ograniczeniem dla organu nadzoru.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z propozycją zgłoszoną w trakcie pierwszych konsultacji publicznych, uzgodnień oraz opiniowania w przepisie utrzymane zostało sformułowanie: „przed wydaniem decyzji”, warto podkreślić, że tak stanowi również obecnie obowiązująca regulacja, zastosowano wydłużenie terminu z 14 na 21 dni roboczych. Obecne brzmienie zawarte w projekcie ustawy wprowadza modyfikację w zdaniu pierwszym, natomiast zdanie drugie pozostawia bez zmian.
164.	Art. 142 ust. 2 oraz art. 141q ust. 4a	KNF	Obie poprawki nie zostały przyjęte. MF podając przyczyny takiego stanu rzeczy MF wskazuje, że skutkiem przyjęcia poprawek będzie „zintensyfikowanie zaangażowania KSF w sprawy docelowo przypisane nadzorowi” oraz „zaangażowaniem w proces naruszeń KSF”. W ocenie KNF, poprawki nie rodzą takiego skutku. Poprawki – co już zostało jednoznacznie wskazane w uzasadnieniu do nich – mają na celu „polepszenie obiegu informacji wśród członków systemu bezpieczeństwa finansowego”, co w ocenie KNF ma walor <i>stricte</i> informacyjny. W ocenie KNF propozycja ta nie rodzi po stronie KNF „zintensyfikowanego zaangażowania”, ani tym bardziej „zaangażowania w proces naruszeń”. W tym kontekście poprawki te mają na celu usprawnienie współpracy pomiędzy członkami sieci	Uwaga nieuwzględniona Ze względu na wątpliwości związane z przekazywaniem informacji KSF o przyjętych założeniach planu naprawy jeszcze przed wydaniem decyzji przez KNF o jego zatwierdzeniu, zintensyfikowanym zaangażowaniem KSF w sprawy docelowo przypisane nadzorowi, uwaga nie została uwzględniona. Plany naprawy należą do spraw KNF. KSF może podejmować ograniczone działania, w zakresie mandatu poszczególnych instytucji.

			<p>bezpieczeństwa finansowego poprzez sprawną wymianę informacji, co nie kreuje obowiązków po stronie KSF.</p> <p>Nie bez znaczenia jest także, że informacje, o których mowa w tych propozycjach są istotne dla MF z uwagi na ewentualne zwolnienia od podatku bankowego podmiotów, które wdrożyły plan naprawy.</p> <p>W związku z powyższym wnosimy o uwzględnienie tych poprawek.</p>	
165.	art. 142 w ust. 3 pkt 9 ustawy – Prawo bankowe	KNF	<p>Na aprobatę zasługują poprawki wprowadzone przez MF w tym przepisie. W ocenie KNF przepis ten wymaga jeszcze uzupełnienia. Poniżej propozycja do rozważenia lub dalszej modyfikacji:</p> <p>5) w art. 142 w ust. 3 pkt 8, kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu: <i>„9) wystąpić do zarządu banku z nakazem przekazania do KNF w terminie wskazanym przez Komisję:</i></p> <p><i>a) analizy przyczyn pogarszającej się sytuacji finansowej i prognozy jej kształtowania się w określonym przez KNF horyzoncie czasowym,</i></p> <p><i>b) w przypadku braku zaakceptowanego przez KNF planu naprawy lub konieczności jego zmiany, deklarowanych środków pozwalających zminimalizować skutki naruszenia przez bank lub ryzyko powstania naruszenia, o których mowa w ust. 1 oraz skutki zdarzeń wskazanych w ust. 2, wraz z harmonogramem działań mających na celu przywrócenie sposobu prowadzenia przez bank działalności do stanu zgodności z obowiązującymi przepisami prawa,</i></p> <p><i>c) sporządzenie dodatkowego, w stosunku do planu naprawy, harmonogramu działań mających na celu poprawę sytuacji banku.”.</i></p> <p>Intencją jest, aby KNF miała do wyboru szereg niezależnych od siebie działań w przypadku, gdy bank posiada plan naprawy lub gdy nie ma</p>	Uwaga uwzględniona

			zaakceptowanego planu lub gdy plan ten wymaga aktualizacji, które może podjąć, gdy bank ma problemy.	
Art. 6 projektu ustawy - ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim				
166.	Art. 39 ust. 3b	NBP	W związku z uwzględnieniem zmian w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim w dodawanym w art. 39 ust. 3b tej ustawy należy dodać rubrykę promulgacyjną ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, a w art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim skreślić tę rubrykę;	Uwaga uwzględniona
167.	Art. 43a	NBP	Zgodnie z dodawanym art. 43a ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (art. 6 pkt 2 projektu) z chwilą zawiadomienia sądu, sądu polubownego lub organu prowadzącego postępowanie administracyjne, o przelewie wierzytelności na zabezpieczenie kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43 tej ustawy, NBP wstępuje z mocy prawa w miejsce kredytobiorcy do postępowań cywilnych, administracyjnych, sądowno-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi, dotyczących przelanych wierzytelności, bez zezwolenia strony przeciwnej albo strony nie wykazującej zbieżnego interesu prawnego. Do zaproponowanego przez Narodowy Bank Polski brzmienia przywołanego przepisu na końcu dodano wyrazy „albo strony nie wykazującej zbieżnego interesu prawnego”. Proponujemy skreślić tę dodaną treść albo – jeżeli intencją projektodawcy było uwzględnienie interwenienta – zmienić na następującą „albo osoby trzeciej, która ma interes prawny”. Powyższa uwaga dotyczy również przewidywanej zmiany w art. 6 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (art. 14 pkt 1 projektu).	Uwaga uwzględniona
Art. 7 projektu ustawy - ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami				
168.		NBP	W art. 7 projektu w zmienianym art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami należy skreślić wyrazy „rozumie się przez to”;	Uwaga uwzględniona

169.	Art. 7 pkt 1 lit. A	NBP	<p>W art. 1 (art. 7 pkt 1 lit. a projektu) proponujemy dodanie punktu 8a w brzmieniu:</p> <p><i>„8a) członek rozliczający CCP - podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) 648/2012;”.</i></p> <p>Należy wskazać, że pojęcie „członka rozliczającego CCP” nie występowało dotychczas w ustawie o ostateczności rozrachunku, w związku z tym nie zostało w niej zdefiniowane. Mając na względzie, że pojęcie „członka rozliczającego CCP” pojawia się w projektowanym art. 1 pkt 9 ustawy o ostateczności rozrachunku zasadnym wydaje się uzupełnienie projektu ustawy w tym zakresie.</p>	Uwaga uwzględniona
170.	Art. 1 pkt 9 lit. a	NBP	<p>W zmienianym art. 1 pkt 9 (art. 7 pkt 1 lit. a projektu) proponujemy wykreślenie wyrazów <i>„który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 648/2012”.</i></p> <p>Art. 17 tego rozporządzenia odnosi się do procedury uzyskania zezwolenia przez CCP, a CCP jest już zdefiniowane w projektowanym art. 1 pkt 6 i dodawanie ww. fragmentu wydaje się zbędne. Ponadto w obecnym brzmieniu przepis może budzić wątpliwości interpretacyjne czy proponowana do usunięcia część przepisu odnosi się do członka rozliczającego CCP czy do CCP.</p>	Uwaga uwzględniona
Art. 8 projektu ustawy – ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej				
171.	Tytuł	NBP	<p>W art. 8 projektu przewidującym zmianę w art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej w tytule przywołanej ustawy dwukrotnie użyto wyrazów „z dnia”;</p>	Uwaga uwzględniona
Art. 10 projektu ustawy - Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe				
172.	Zmiany w zakresie art. 426 i 427 ustawy Prawo upadłościowe	BFG	<p>W ocenie Funduszu wprowadzenie zmiany polegającej na wykonywaniu funkcji syndyka przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową (dalej „skok”) obniży efektywność prowadzonych postępowań upadłościowych. Banki i skok-i nie są przygotowane od strony kompetencyjnej i organizacyjnej do przeprowadzenia postępowań upadłościowych. Nie posiadają też w tym zakresie niezbędne doświadczenia.</p> <p>Z doświadczeń Funduszu, jako głównego uczestnika wszystkich postępowań upadłościowych wobec banków oraz skok-ów wynika, że co do zasady</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Brzmienie przepisu w obecnej formie uwzględnia możliwość wystąpienia sytuacji, w której postępowanie upadłościowe prowadzone by było wobec większego rynkowego podmiotu, przy którym niezbędne może okazać się wykorzystanie banku w roli syndyka. Nie</p>

			<p>syndycy posiadający doświadczenie prowadzą postępowania sprawnie, a współpraca z nimi nie budzi zastrzeżeń. Dotyczy to także przypadków w których syndyk nie prowadził wcześniej postępowań upadłościowych instytucji finansowych.</p> <p>Należy również wskazać, że prowadzenie tego typu działalności przez banki lub skok-i będzie wiązało się z ponoszeniem przez te instytucje dodatkowego ryzyka natury prawnej i reputacyjnej, które nie jest związane z podstawowym zakresem działalności tych instytucji, czyli gromadzeniem depozytów i udzielaniem kredytów/pożyczek.</p> <p>Ponadto w projektowanym przepisie nie jest określony tryb postępowania w przypadku gdy wskazany we wniosku o upadłość do roli syndyka bank lub skok nie wyrazi zgody na pełnienie tej funkcji. W przypadku braku zainteresowania banków lub skok-ów w pełnieniu funkcji syndyka poszukiwanie podmiotu do przeprowadzenia procesu upadłościowego może się znaczenie wydłużyć lub wiązać się z wysokimi kosztami.</p> <p>Podsumowując pragnę wskazać, że projektowane przepisy będą miały w ocenie Funduszu negatywny wpływ na skuteczność i efektywność postępowań upadłościowych zarówno na pierwszym etapie składania wniosku o upadłość, jak i na kolejnych etapach postępowań upadłościowych.</p> <p>W związku z powyższym Fundusz podtrzymuje swoje negatywne stanowisko przekazywane w dotychczasowej korespondencji dotyczące zmiany art. 426 i art. 427 Prawa upadłościowego.</p>	<p>wyklucza się przy tym stosowania dotychczasowego doświadczenia Funduszu oraz uznaniowości i kompetencji BFG i KNF przy wyborze syndyka.</p>
173.	Art. 426, 427, 441a	ZBP	<p>Zmiana wyboru syndyka banku i SKOK</p> <p>Propozycja Narodowego Banku Polskiego zaprezentowana na konferencji uzgodnieniowej w Ministerstwie Finansów, dotycząca zmian w Prawie upadłościowym służących ograniczeniu wyboru syndyka wyłącznie do banku albo SKOK, z pominięciem osób fizycznych jest postulatem zmiany systemowej, która wymaga szerszej konsultacji z bankami, jednocześnie nie wynika z Dyrektywy BRR II.</p> <p>Należy zaznaczyć, że propozycji tej nie odrzucamy. Jest z pewnością warta rozważenia, jednakże sugeruję, aby nie procedować tej zmiany w przedmiotowym projekcie ustawy tylko przy implementacji Dyrektywy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Brzmienie przepisu w obecnej formie uwzględnia możliwość wystąpienia sytuacji, w której postępowanie upadłościowe prowadzone by było wobec większego rynkowego podmiotu, przy którym niezbędne może okazać się wykorzystanie banku w roli syndyka. Nie wyklucza się przy tym stosowania dotychczasowego doświadczenia Funduszu oraz</p>

			<p>Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132 (tzw. Dyrektywa „drugiej szansy”)</p> <p>Pozwoli to na przeprowadzenie dokładniej analizy zaproponowanej zmiany na forum bankowym.</p> <p>Należy także wskazać, że postulat NBP dot. ograniczenia wyboru syndyka wyłącznie do banku albo SKOK jest postulatem zmiany systemowej, która wymaga szerszej konsultacji z bankami, jednocześnie nie wynika z implementowanej obecnie Dyrektywy BRR II.</p> <p>Ze względu na duży wpływ wprowadzanych regulacji na sektor bankowy proszę o przyjęcie powyższych uwag sektora bankowego, co wpłynie pozytywnie na lepsze przystosowanie banków zarówno do nowych wymogów jak i trudnej sytuacji związanej z epidemią.</p>	uznaniowości i kompetencji BFG i KNF przy wyborze syndyka.
Art. 11 projektu ustawy - ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego				
174.	Art. 3 ust. 1g	BGK	<p>Wyłączenie BGK, jako podmiotu przejmującego z konsolidacji ostrożnościowej, o której mowa w art. 11-24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 poprzez wprowadzenie do ustawy o BGK następującego przepisu:</p> <p>„W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Dz. U. z 2019 r. poz. 2144 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 284) w art. 3 dodaje się ust. 1g w brzmieniu:</p> <p>„1g. W przypadku przejęcia przez BGK praw udziałowych, o których mowa w art. 19d ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 128, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2020 r. poz. ...) do BGK nie stosuje się konsolidacji ostrożnościowej, o której mowa w art. 11-24 rozporządzenia 575/2013”</p> <p>Jak już wskazano w pkt 1 (uwaga BGK dot. art. 19 i ust 1 Ustawy o rekapitalizacji) i próba „ratowania” podmiotu przejmowanego za pomocą</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>instrumentu tymczasowej własności publicznej nie może przesłaniać konieczności ochrony stabilności finansowej podmiotu przejmowanego. Z tego względu postulaty BGK formułowane w toku uprzednich konsultacji koncentrowały się na wskazaniu rozwiązań gwarantujących funkcjonalne i finansowe „odseparowanie” podmiotu przejmowanego od podmiotu przejmującego. Wskazany projekt takie rozwiązania oczywiście zawiera (możliwość powołania funduszu, brak odpowiedzialności za zobowiązania, odrębny plan finansowy czy też odrębne prowadzenie ksiąg rachunkowych). Biorąc jednak pod uwagę pozycję BGK w systemie instytucji publicznych ustawowa gwarancja takiej odrębności wydaje się kwestią priorytetową. Należy podkreślić, że rolą BGK jest wspieranie rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz sektora publicznego w realizacji jego zadań. BGK jest partnerem finansowym aktywnie wspierającym przedsiębiorczość i efektywne wykorzystywanie programów rozwojowych. Aby Bank mógł sprawnie realizować swoją misję kluczowe jest zapewnienie postrzegania BGK jako instytucji stabilnej finansowo, w szczególności z punktu widzenia instytucji rynku finansowego, nabywców obligacji oraz agencji ratingowych. W naszej opinii wyłączenie BGK z kręgu podmiotów, które musi on objąć konsolidacją ostrożnościową będzie istotnym elementem wskazanej ochrony instytucji przejmującej.</p> <p>W opinii Banku zaproponowane postanowienia zapewniają mechanizm wparcia dla podmiotu przejmowanego, efektywne wdrożenie działań restrukturyzacyjnych oraz bezpieczeństwo finansowe dla podmiotu przejmującego.</p>	
Art. 14 projektu ustawy - Ustawa o obrocie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym				
175.	Art. 3h ust. 1 ustawy o obrocie	BFG	<p><i>„1. Zawarcie umowy, której przedmiotem jest zobowiązanie kwalifikowalne, o którym mowa w art. 2 pkt 90b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, z wyłączeniem instrumentów, o których mowa w art. 72a ust. 1 lit. b rozporządzenia 575/2013, lub instrument kapitałowy kwalifikowany jako kapitał dodatkowy Tier I lub jako instrumenty Tier II zgodnie z przepisami tego rozporządzenia, lub instrument wyemitowany w celu zaliczenia do instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II z inwestorem innym niż podmioty wymienione w art. 3 ust. 39b lit. a m ustawy</i></p>	Uwaga uwzględniona

~~z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanym dalej „klientem detalicznym”, o którym mowa w art. 3 pkt 39e ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowym, oraz pośrednictwo w zawarciu takiej umowy jest dopuszczalne, o ile kwota nominalna tego zobowiązania lub instrumentu kapitałowego nie jest niższa niż 100 000 euro albo równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia przez emitenta decyzji o emisji danego instrumentu kapitałowego albo zawarcia tej umowy.”~~

Uzasadnienie

Nie ma konieczności wskazywania w przepisie zastrzeżenia dla instrumentów, o których mowa w art. 72a ust. 1 lit. b CRR, czyli instrumentów Tier II, które nie zaliczają się do pozycji w Tier II w związku z amortyzacją, o której mowa w art. 64 CRR, ponieważ przy ofercie pierwotnej i tak wymóg minimalnej jednostkowej kwoty nominalnej będzie musiał być spełniony. Niezależnie od tego należy wskazać, że są to „instrumenty emitowane w celu zaliczenia do instrumentów w Tier II”.

Proponowane w projekcie oznaczonym jako projekt z dnia 7 sierpnia 2020 r. posługiwanie się pojęciem „instrumentu kwalifikowanego jako kapitał dodatkowy Tier I lub jako instrumenty Tier II” jest nieprawidłowe w kontekście brzmienia art. 127 ust. 1 ustawy Prawo bankowe. Zgoda KNF na zaliczenie instrumentu do „instrumentów dodatkowych w Tier I” lub „instrumentów w Tier II” jest wydawana po wyemitowaniu i objęciu instrumentów. W konsekwencji w emisji pierwotnej, tj. przed uzyskaniem zgody KNF, wymóg określony w ust. 1 nie znajdowałby zastosowania.

Proponowana korekta została sformułowana przy założeniu, że art. 127 ust. 1 ustawy Prawo bankowe pozostanie niezmieniony, jednak omawiany przepis jest uzasadnia zmianę do Prawa bankowego zaproponowaną przez BFG w uwagach ogólnych polegającą na wydawaniu przez KNF zgody na zaliczenie do „pozycji” a nie „instrumentów”.

W ocenie Funduszu wymóg w zakresie minimalnej jednostkowej wartości instrumentu powinien obowiązywać niezależnie od osoby inwestora, tj.

			powinien dotyczyć także inwestorów innych niż klienci detaliczni. W szczególności dotyczy to klientów traktowanych jak klienci profesjonalni na podstawie żądania, o którym mowa w art. 3a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.	
176.	art. 3h ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	KNF	<p>Proponujemy usunięcie odesłania do art. 3 pkt 39c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zawartego w art. 3h ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym: „(...) z inwestorem innym niż podmioty wymienione w art. 3 ust. 39b lit. a–m ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanym dalej „klientem detalicznym”, o którym mowa w art. 3 pkt 39c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (...)”</p> <p>Odesłanie bezpośrednio do definicji klienta detalicznego z art. 3 pkt 39c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie jest możliwe, ponieważ definicja ta dookreśla, że jest to klient „(...) na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług [maklerskich]”. Na rzecz inwestora zawierającego umowę, której przedmiotem jest zobowiązanie kwalifikowalne nie musi być świadczona żadna usługa maklerska (w szczególności gdy przedmiotem umowy jest pożyczka podporządkowana), stąd konieczność zastosowania w art. 3h definicji negatywnej i wykreślenia odwołania do art. 3 pkt 39c ustawy o obrocie. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że w przypadku klienta detalicznego w rozumieniu ustawy o obrocie, odwołanie do art. 3 pkt 39c ustawy o obrocie w projektowanym, art. 3h stanowiłoby niepotrzebne powtórzenie.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Uwzględnienie uwagi BFG do przedmiotowej regulacji prowadzi do wykreślenia również sformułowań dotyczących odwołania do pojęcia „klienta detalicznego”.</p>
177.	Art. 3h ust. 1	ZBP	<p>Minimalna kwota zobowiązań kwalifikowanych</p> <p>Zaproponowana na konferencji uzgodnieniowej w Ministerstwie Finansów propozycja UKNF zmiany art. 83 ga ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi polegająca na zastosowaniu odstępstwa z art. 44 a ust. 5 Dyrektywy BRR II polegającego na zwiększeniu nominalnej wartości instrumentu z 10 000 euro, która wynika z art.44 a ust.2 lit. b Dyrektywy BRR II do 100 000 euro, co będzie zastosowaniem opcji narodowej, która w znaczący sposób pogorszy konkurencyjność polskich banków w plasowaniu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W obecnym brzemieniu projektu minimalna kwota zobowiązań kwalifikowanych jest zawarta w transpozycji art. 44 ust 5 Dyrektywy BRR II, w art. 3h w w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Wysokość wartości nominalnej ustalona została na poziomie</p>

			emisji tych instrumentów ze względu na płytki rynek kapitałowy w Polsce oraz konkurencyjność na rynkach zagranicznych. Wydaje się zaproponowany w art. 44 a ust. 5 Dyrektywy BRR II podwyższony poziom wartości nominalnej tych instrumentów 50 000 euro, będący opcją narodową – 5 razy wyższy niż wynika z przepisów wcześniejszych- i tak będzie wystarczająco wysoki, aby nie inwestowali w nie klienci detaliczni a wpłynie pozytywnie na konkurencyjność emisji zobowiązań kwalifikowalnych polskich banków dla celów MREL.	100 000 EUR i związana jest z obecną praktyką emisyjną na rynkach europejskich.
178.	Art. 3h ust. 3	NBP	W art. 13 projektu w dodawanym art. 3h ust. 3 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym wyraz „podmiot dominujący” należy zapisać małą literą;	Uwaga uwzględniona
Art. 16 projektu ustawy – Ustawa z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej				
179.	Art. 19i ust. 1	BGK	Dodanie do projektowanego art. 19 i ust 1 Ustawy o rekapitalizacji zdania potwierdzającego, iż pokrycie ewentualnych zobowiązań powołanego funduszu następuje ze środków Skarbu Państwa po jego rozwiązaniu. Wskazany przepis winien otrzymać następujące brzmienie: „Art. 19 i. 1 Podmiot przejmujący może utworzyć fundusz w celu przejęcia i finansowania działalności podmiotu przejmowanego. Fundusz ulega rozwiązaniu po zbyciu praw udziałowych podmiotu przejmowanego i pokryciu jego zobowiązań. Skarb Państwa pokrywa ewentualne zobowiązania funduszu. W przypadku zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej w postaci tymczasowej własności publicznej, co do zasady wystąpi bezpośrednio zaangażowanie środków finansowych odrębnego podmiotu prawa, jakimi są państwowe osoby prawne albo spółki, w których pozycję dominującą ma Skarb Państwa lub państwowa osoba prawna, które przejściowo przejmą prawa udziałowe w danej instytucji. Będzie to bez wątpienia powodować ryzyko okresowego obniżenia ich wyników finansowych. W tej sytuacji uzasadnione jest przyjęcie rozwiązania, które chroniłoby instytucję przejmującą przed	Uwaga odrzucona. Tymczasowa własność publiczna stosowana jest wyłącznie jako ostateczność, po tym jak wykorzystane zostały inne instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w których zostały zaangażowane środki publiczne. Z tego względu Skarb Państwa angażuje swoje środki w poprzednich etapach, natomiast w przypadku tymczasowej własności, ciężar finansowy ponosi podmiot przejmujący.

			<p>utrata stabilności finansowej. Należy mieć również na względzie, iż przypadku podmiotu przejmującego, w którym struktura właścicielska obejmuje również akcjonariuszy prywatnych, takie rozwiązanie chroniłoby ich interes.</p>	
180.	Art. 19i ust. 7	BGK	<p>Dodanie przepisu potwierdzającego, iż podmiot przejmujący może korzystać z instrumentów wskazanych w ustawie z 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436) poprzez dodanie w art. 19 i ust 7 w brzmieniu:</p> <p>„7. W celu finansowania działalności podmiotu przejmowanego Skarb Państwa udziela podmiotowi przejmującemu wsparcia na zasadach i w formach określonych w ustawie z 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym.”</p> <p>Efektywność prowadzenia działań restrukturyzacyjnych podmiotu przejmowanego przez podmiot przejmujący zależy w dużej mierze od możliwości zapewnienia odpowiednich środków finansowych na ten cel, w szczególności poprzez emisję obligacji. Emisja obligacji z gwarancją Skarbu Państwa byłaby efektywniejsza kosztowo i mogłaby zapewnić dostęp do rynków finansowych nawet w sytuacji zaburzeń rynkowych. Proponowany przepis w opinii BGK realizuje wskazany cel.</p>	<p>Uwaga odrzucona.</p> <p>Dodanie „przepisu potwierdzającego” należy uznać jako zbędne. Ustawa z 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym w art. 2 enumeratywnie wylicza instytucje finansowe uprawnione do otrzymania wsparcia przez Skarb Państwa. W związku z tym, iż owe zapisy nie zostały wyłączone w ustawie o rekapitalizacji nie ma potrzeby potwierdzania tych zapisów.</p>
Art. 20 projektu ustawy - ustawa z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych				
181.		NBP	<p>W art. 19 projektu wprowadzającym zmiany w art. 10 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych w pkt 1 należy podać zmiany w ust. 1 tego artykułu, a w pkt 2 – w ust. 2 pkt 2.</p>	
Przepisy przejściowe i końcowe				
182.	Art. 21 ust. 1	BFG	<p>Poprawność przepisu jest uzależniona od uzgodnienia korekty do art. 97 ust. 1 i właściwego uwzględnienia podmiotów innych niż podmioty krajowe.</p>	Uwaga uwzględniona
183.	Art. 21 ust. 2	BFG	<p>„2. Od dnia 1 stycznia 2021 r. Fundusz ustali, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, <u>z zastrzeżeniem podmiotów, wobec których Rada Funduszu podjęła decyzję, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1, na okresy 12 miesięczne,</u></p>	Uwaga uwzględniona

	Art. 23 ust. 2 Art. 24		<p><i>planowane minimalne poziomy funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zapewniające spełnienie przez podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wymogów określonych w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2023 r.</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Uwzględnienie podmiotów, dla których określono niższą niż roczna częstotliwość przeglądów planów.</p> <p><u>Uwaga znajduje zastosowanie również w odniesieniu do art. 23 ust. 2 oraz art. 24</u></p>	
184.	Art. 21 ust. 3	BFG	<p>Warunki określone w pkt 1-3 odpowiadają warunkom określonym w art. 45m(7) BRRD. Zwracamy uwagę, że w dyrektywie określono, że czynniki te powinny być brane pod uwagę przez organ przymusowej restrukturyzacji „[w]hen determininig the transitional periods” a nie przy wyznaczaniu celów śródkresowych.</p> <p>Należy uznać zatem, że ust. 3 w art. 22 powinien zostać usunięty.</p>	Uwaga uwzględniona Przepis art. 45m ust. 7 odnosi się do wszystkich 12 miesięcznych okresów przejściowych. Przepis został odpowiednio zmodyfikowany, tak aby nie dotyczył celu.
185.	Art. 21 ust. 6	BFG	<p>W ocenie Funduszu przepis nie zawiera treści normatywnej. Zmiana celów śródkresowych jest oczywistą konsekwencją korekty docelowego poziomu MREL, który podlega weryfikacji przy każdym przeglądzie lub aktualizacji planu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Rekomendujemy usunięcie ust. 6, jeżeli jego pozostawienie będzie konieczne do zachowania spójności z art. 45m ust. 8, proponujemy następujące brzmienie przepisu: <i>6. Fundusz może dokonywać zmiany wysokości wymogów, o których mowa w ust. 2 lub terminów ustalonych zgodnie z ust. 22.</i></p>	Uwaga uwzględniona

186.	Art. 22	BFG	<p>W myśl art. 45m(1) akapit 3 BRRD organ przymusowej restrukturyzacji powinien mieć uprawnienie do określenia, w określonych sytuacjach, okresu na osiągnięcie MREL dłuższego niż do 31 grudnia 2023 r.</p> <p>Obecne brzmienie art. 22 ustawy o zmianie ustawy o BFG daje Funduszowi mandat do ustalenia, w terminie do 31.12.2024, innego niż pierwotnie poziomu MREL, co zupełnie nie odpowiada implementowanej regulacji.</p> <p>Dodatkowo zwracamy uwagę, że warunki określone w projektowanym art. 21 ust. 3 powinny być uwzględniane przez Fundusz właśnie przy podejmowaniu decyzji o wydłużeniu okresu przejściowego.</p>	Uwaga uwzględniona
187.	Art. 23 ust. 1	BFG	<p>Jak rozumiemy intencją projektodawcy jest, aby podmiot rozpoczynający działalność w okresie przejściowym był zobowiązany do osiągnięcia zgodności z MREL w takim samym terminie, jak pozostałe podmioty. W ocenie Funduszu takie podejście byłoby bardzo restrykcyjne i stanowiło istotną barierę wejścia do sektora bankowego. Prosimy o poddanie tej kwestii dyskusji na konferencji uzgodnieniowej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis stanowi implementację art. 45m akapit pierwszy zdanie drugie BRRD2. W przypadku niespełnienia przez ten podmiot wymogów zastosowanie znajdzie art. 22, a także implementowany art. 45m ust. 8 BRRD2.</p>
188.	Art. 23 ust. 3	BFG	<p>W ocenie Funduszu przepis nie uwzględnia we właściwy sposób regulacji wynikających z art. 45m(3). Dodatkowo nie znajdujemy w projekcie przepisu stanowiącego transpozycję art. 45m(4) BRRD.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy są implementowane w art. 97i ust. 1 i 2.</p>
189.	Art. 25 ust. 1	BFG	<p>Zastrzeżenie, że poziom MREL na zasadach wprowadzanych projektowaną ustawą powinien zostać określony do dnia 31 grudnia 2021 r., wskazuje, że w nadchodzącym roku Fundusz musiałby dokonać przeglądu lub aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji lub grupowych planów przymusowej restrukturyzacji odnoszących się do wszystkich podmiotów krajowych.</p> <p>W pierwszej kolejności należy wskazać, że w przypadku podmiotów krajowych będących podmiotami zależnymi w grupach, dla których przyjęte zostały grupowe plany przymusowej restrukturyzacji i poziomy MREL są</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Konieczność wprowadzenia przejściowych poziomów MREL, których ustalenie będzie jak wskazuje BFG konsekwencją przeglądu wynika z konieczności implementacji BRRD2. Konieczne jest określenie terminu do kiedy BFG określi okresy przejściowe. Brak takich postanowień może skutkować, że okresy przejściowe nie zostaną w ogóle ustalone, a więc</p>

			<p>przyjmowane w formie wspólnych decyzji, uzgodnienie terminarza prac nie stanowi wyłącznej kompetencji BFG, ale jest przedmiotem uzgodnień pomiędzy wszystkimi członkami kolegiów.</p> <p>Dodatkowo, w opinii BFG, wymóg wyznaczenia MREL na nowych zasadach do końca 2021 roku, nie powinien dotyczyć podmiotów wobec których Rada Funduszu podjęła decyzję o mniejszej niż roczna częstotliwości przeglądów planów, tj. podmiotów dla których MREL został ustalony na poziomie obowiązujących wymogów kapitałowych (recapitalisation amount = 0)</p>	<p>nie będzie zapewniony liniowy wzrost poziomu MREL.</p> <p>Uwaga została uwzględniona w części dot. częstotliwości przeglądów ustalonych przez Radę BFG oraz prac w ramach kolegiów, który powinny umożliwiać ustalenie co najmniej jednego okresu przejściowego (od 1 stycznia 2023 r. do 1 stycznia 2024 r.).</p>
190.	Art. 25 ust. 2	BFG	<p>Poprawność przepisu zależy od tego, czy art. 55 ust. 6 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, ma być tym przepisem, który będzie transponował do prawa krajowego normę art. 128 akapit 3 CRD5. Uwaga dot. terminu 31 grudnia 2021 r. zawarta w komentarzu do art. 25 ust. 1 pozostaje aktualna również w przypadku ust. 2.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisy projektów zostaną dostosowane na późniejszym etapie.</p>
191.	Art. 26	BFG	<p>Czy poprawnie rozumiemy, że intencją projektodawcy jest „zamrożenie” obrotu instrumentami Tier 2 oraz zobowiązaniami kwalifikowalnymi do czasu wejścia w życie przepisów implementujących art. 44a BRRD?</p> <p>W ocenie Funduszu przepis powinien wskazywać, że wymogi określone we wprowadzonym art. 3h ustawy o nadzorze dotyczą instrumentów emitowanych po 28 grudnia 2020 r. Obecna konstrukcja jest dla nas niezrozumiała i będziemy wdzięczni za wyjaśnienia ze strony MF w trakcie konferencji uzgodnieniowej.</p>	
192.	Art. 33 pkt 1) Projektu ustawy o BFG z dnia 7 sierpnia 2020 r.	BFG	<p>W ocenie Funduszu doszło do omyłki w brzmieniu art. 33 pkt 1, gdyż przepis ten w obecnym brzmieniu stanowi: „art. 1 pkt 31w zakresie art. 99a ust. 3 oraz art. 6 ust. 1 lit a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.” W tekście ustawy zmieniającej nie znajdujemy art. 6 ust. 1 lit. a). Prosimy zatem o wyjaśnienie, do której normy wskazanej jako art. 6 ust. 1 lit. a) odnosi się vacatio legis określone terminem 1 stycznia 2024 r.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

193.	Art. 33 pkt 3) Projekt ustawy o BFG z dnia 7 sierpnia 2020 r.	BFG	<p>3) art. 1 pkt 4 w zakresie art. 11 ust. 4 pkt 5, art. 1 pkt 36 w zakresie art. 101 pkt ust.12b pkt 4), art. 1 pkt 43 w zakresie art. 114, , w zakresie w jakim dotyczą zastępcy administratora, art. 1 pkt 58, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Fundusz pragnie zwrócić uwagę na błąd redakcyjny zawarty w przepisie - odesłanie zawarte w art. 1 pkt 36 powinno dotyczyć art. 101 ust. 12b a nie art. 101 pkt 12 b) oraz na zbyt szerokie vacatio legis.</p> <p>W ocenie Funduszu celem normy z art. 33 pkt 3) jest ustanowienie szczególnego – 6-miesięcznego okresu vacatio legis do przepisów odnoszących się do nowo wprowadzanej do ustawy instytucji zastępcy administratora podmiotu w restrukturyzacji. Zakres wyłączeń jest jednak znacznie szerszy i dotyczy również norm regulujących powołanie i funkcjonowanie administratora podmiotu w restrukturyzacji (jedynie wyłączenie z art. 1 pkt 58) ustawy zmieniającej odnosi się wyłącznie do problematyki zastępcy administratora). Efektem tak skonstruowanego przepisu, przy braku przepisów przejściowych, będzie fragmentaryczna regulacja w zakresie administratora podmiotu w restrukturyzacji, instytucji przewidzianej już w obecnej ustawie o BFG.</p> <p>Co więcej, wprowadzenie szczególnego okresu vacatio legis w odniesieniu do wszystkich uprawnień wymienionych w art. 101 ust. 12b, z których Fundusz może skorzystać wydając decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, może skutkować pozbawieniem Funduszu możliwości sprawnego i efektywnego działania. W ocenie Funduszu 6 miesięczny okres vacatio legis powinien odnosić się jedynie do art. 101 ust. 12b pkt 4) w zakresie w jakim dotyczy on możliwości powołania w decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji zastępcy administratora.</p> <p>Zwracamy uwagę, iż w przypadku akceptacji zmiany do art. 12b polegającej na usunięciu pkt 2) z art. 12b, zmiana w zakresie vacatio legis powinna dotyczyć art. 101 ust. 12b pkt 3).</p>	Uwaga uwzględniona
------	--	-----	--	---------------------------

194.	Art. 33 pkt 4) Projekt ustawy o BFG z dnia 7 sierpnia 2020 r.	BFG	<p>Fundusz proponuje, aby art. 1 pkt 95 projektowanej ustawy dotyczący art. 369 ust. 20 ustawy o BFG wszedł w życie jeszcze przed końcem 2020 r. Będzie to istotne w sytuacji gdyby po 31 października 2020 r. BFG podjął wobec banku decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, w ramach której przeniesione zostaną do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej środki stanowiące podstawę obliczenia funduszu ochrony środków gwarantowanych. Wejście w życie tego przepisu przed 2021 r. umożliwi w tym przypadku utworzenie w 2021 r. funduszu ochrony środków gwarantowanych w wartości proporcjonalnej do środków pozostawionych w banku w restrukturyzacji.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„art. 1 pkt 95 i art. 13, które wchodzi w życie z dniem 29 grudnia 2020 r.”</p>	Uwaga uwzględniona
OSR				
195.	Pkt 7	NBP	<p>Ocena skutków regulacji - pkt 7</p> <p>1) w trzecim akapicie w wierszu siódmym i dziewiątym od dołu wyraz „został” proponujemy zastąpić wyrazem „zostać”,</p> <p>2) w szóstym akapicie, ostatnie zdanie o treści „Wyższym wymóg MREL nakłada na podmiot obowiązek pozyskania kapitału, stanowiącego jest źródło finansowania gospodarek krajowych oraz prowadzącego do wzrostu gospodarczego” proponujemy zastąpić treścią „Wyższy wymóg MREL nakłada na podmiot obowiązek pozyskania kapitału, będącego źródłem finansowania gospodarek krajowych i który może prowadzić do pobudzenia wzrostu gospodarczego”,</p> <p>3) w ósmym akapicie w pierwszym wierszu treść „zwrócić uwagę art. 44a” proponujemy zastąpić treścią „zwrócić uwagę na art. 44a”.</p>	Uwaga uwzględniona

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

Projekt z 7 maja 2021 r.

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji oraz uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012.		
Legenda: Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw – dalej „ustawa o BFG”				
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniec z noś wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)
		T / N		
Art. 1 ust. 2	2.Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne lub dodatkowe przepisy w stosunku do przepisów niniejszej dyrektywy oraz w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że mają one zastosowanie ogólne i nie kolidują z niniejszą dyrektywą oraz z aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi na jej podstawie.	N	Art. 2 pkt 67 ustawy o BFG	
Art. 2 ust. 1 pkt 6	6),„jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 39a ustawy o BFG	Art. 2 pkt 39a otrzymuje brzmienie: „39a) podmiot dominujący – podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 lit. a rozporządzenia nr 575/2013;”.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

Art. 2 ust. 1 pkt 20	20) „uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza dowolne z uprawnień, o których mowa w art. 63–72;	N	Rozdział 8 ustawy	
Art. 2 ust. 1 pkt 40	40) „działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza decyzję o objęciu instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 32 lub 33, zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonanie co najmniej jednego uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;	T	Art. 2 pkt 8a ustawy o BFG	W art. 2 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu: „8a) działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji – podjęcie przez Fundusz decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 77 lub art. 102 ust. 1, zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110, lub wykonanie przez Fundusz uprawnienia w przymusowej restrukturyzacji;”
Art. 2 ust. 1 pkt 68	68) „instrumenty w kapitale podstawowym Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 23a ustawy o BFG	Art. 2 pkt. 23a otrzymuje brzmienie: „23a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
Art. 2 ust. 1 pkt 69	69) „instrumenty dodatkowe w Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 27b ustawy o BFG	Art. 2 pkt. 27b otrzymuje brzmienie: 27b) kapitał dodatkowy Tier I – kapitał obliczony zgodnie z art. 61 rozporządzenia nr 575/2013;
Art. 2 ust. 1 pkt 73	73) „instrumenty w Tier II” oznaczają instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 23c ustawy o BFG	Art. 2 pkt. 23c otrzymuje brzmienie: „23c) instrumenty w Tier II – instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane, spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013;”
Art. 2 ust. 1 pkt 74	74) „odpowiednie instrumenty kapitałowe” oznaczają, do celów tytułu IV rozdział IV sekcja 5 i tytułu V rozdział IV, instrumenty dodatkowe w Tier I oraz instrumenty w Tier II;	T	Art. 72 ustawy o BFG	Art. 72 ust. 1 -5 otrzymują brzmienie: „1. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w następującej kolejności i w następujący sposób: 1) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I - do wysokości strat podmiotu w restrukturyzacji; 2) instrumenty dodatkowe w Tier I – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2 – do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66; 3) instrumenty w Tier II – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2 – do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66. 4) zobowiązania kwalifikowalne – w kwocie niezbędnej do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji albo do wysokości maksymalnej umożliwiającej pokrywanie strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa. 2. Umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 -4, dokonuje się w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe. 3. W przypadku umorzenia instrumentu kapitałowego:

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>1) korekta kwoty umorzenia może nastąpić tylko w przypadku, o którym mowa w art. 138 ust. 3 pkt 1;</p> <p>2) nie pozostaje ani nie powstaje zobowiązanie wobec dotychczasowego posiadacza instrumentu kapitałowego poza zobowiązaniami, które istniały przed dniem umorzenia, z wyjątkiem roszczenia o odszkodowanie, które może powstać w wyniku stwierdzenia wydania decyzji o umorzeniu z naruszeniem prawa;</p> <p>3) nie przysługuje inne roszczenie o odszkodowanie inne niż roszczenie uzupełniające, o którym mowa w art. 242.</p> <p>4. Fundusz dokonuje konwersji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 -4, na instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1.</p> <p>5. W celu dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, Fundusz może nałożyć na podmiot obowiązek emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rzecz posiadaczy instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 - 4.</p> <p>Obowiązujące przepisy art. 72 ust. 6 i 7 Ustawy o BFG zapewniają wdrożenie art. 2 ust. 1 pkt 74 BRR2:</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5:</p> <p>1) instrumenty powinny być wyemitowane:</p> <p>a) przez podmiot lub przez podmiot dominujący wobec niego – za zgodą organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu dominującego,</p> <p>b) przed emisją na rzecz Skarbu Państwa lub podmiotów publicznych, w celu podniesienia funduszy własnych;</p> <p>2) warunki emisji powinny zapewnić możliwość objęcia tych instrumentów niezwłocznie po dokonaniu konwersji.</p> <p>7. Jeżeli Fundusz zamierza dokonać konwersji według zróżnicowanych stóp konwersji, ustala się je w sposób określony w art. 210 ust. 3.</p> <p>Art. 72 ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Przepisy art. 204, art. 205, art. 208–211 i art. 217–222 stosuje się odpowiednio.”;</p>
Art. 3 ust. 2	2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest organem administracji publicznej lub organami, którym powierzono wykonywanie władztwa administracyjnego.	T	<p>Art. 3 ust. 1-3 ustawy o BFG</p> <p>Art. 11 ust. 4 pkt. 5</p> <p>Obowiązujące przepisy art. 3 ust. 1-3 Ustawy o BFG zapewniają wdrożenie art. 3 ust. 2 BRR2:</p> <p>Art. 3 ust. 1-3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Fundusz jest osobą prawną wykonującą zadania określone w ustawie.</p> <p>2. Siedzibą Funduszu jest Warszawa.</p> <p>3. Fundusz nie jest państwową osobą prawną i nie jest jednostką sektora finansów publicznych.</p> <p>Art. 11 ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) ustanowienia i odwołania administratora lub zastępcy administratora, ”;</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

		Art. 11 ust. 4 pkt 5	<p>Art. 11 ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do decyzji, o których mowa w ust. 4 pkt 1-15 oraz pkt 17-29, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695, 1298 i 2320 oraz 54 i 187), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, z wyłączeniem art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.”,</p>
		Art. 11 ust. 5	
		Art 11 ust. 5a	
Art.3 ust.3	<p>3. Organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą być narodowe banki centralne, właściwe ministerstwa lub inne organy administracji publicznej czy organy, którym powierzono uprawnienia w zakresie administracji publicznej. Państwa członkowskie mogą wyjątkowo ustanowić, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być organem właściwym dla nadzoru do celów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE. Należy przyjąć odpowiednie uzgodnienia strukturalne dla zagwarantowania operacyjnej niezależności i uniknięcia konfliktu interesów między funkcjami nadzoru na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE lub innych funkcji odpowiedniego organu z funkcjami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla obowiązków w zakresie wymiany informacji i współpracy wymaganych na mocy ust. 4. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, by w ramach właściwych organów, narodowych banków centralnych, właściwych ministerstw lub innych organów funkcje w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były operacyjnie niezależne od funkcji nadzoru lub innych funkcji odpowiedniego organu.</p> <p>Pracownicy uczestniczący w wykonywaniu funkcji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie niniejszej dyrektywy podlegają oddzielnemu trybom sprawozdawczości i są strukturalnie oddzieleni od trybów sprawozdawczości dla pracowników uczestniczących w wykonywaniu zadań na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE lub w</p>	Art. 6 ust. 2, 3, 4, 5	<p>Art. 6 ust. 2-5 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu nie mogą podejmować działań, które mogłyby wywołać podejrzenie o ich stronniczość, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nabywać, zbywać i posiadać akcje lub udziałów: <ol style="list-style-type: none"> a) podmiotu krajowego, b) podmiotu dominującego lub podmiotu zależnego, w stosunku do podmiotu krajowego, c) podmiotu powiązanego z podmiotem, o którym mowa w lit. a lub b, przez pozostawanie z podmiotem w tej samej grupie; 2) nabywać, zbywać i posiadać obligacji emitowanych przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, lub Kasę Krajową; 3) nabywać, zbywać i posiadać instrumentów finansowych, których emitentem jest podmiot krajowy oraz instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są papiery wartościowe emitowane przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, lub Kasę Krajową.”; 4) pełnić funkcji w podmiotach, o których mowa w pkt 1, lub Kasie Krajowej lub podejmować zatrudnienia w podmiotach, o których mowa w pkt 1, lub Kasie Krajowej, na podstawie umowy o pracę albo świadczyć w nich pracę na podstawie umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy agencyjnej albo innej umowy o podobnym charakterze.”; <p>b) dodaje się ust. 3-5 w brzmieniu</p> <p>„3. Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu mogą podejmować zatrudnienie w instytucji pomostowej lub podmiocie zarządzającym aktywami.</p> <p>4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udziałów obowiązkowych w kasie w związku z gromadzeniem w niej środków pieniężnych, otrzymanymi pożyczkami lub kredytami, przeprowadzanymi w niej rozliczeniami finansowymi
		Art. 36 projektowana ustawy	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>odniesieniu do innych funkcji odpowiedniego organu.</p> <p>Na potrzeby niniejszego ustępu, państwa członkowskie lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmują i publikują wszelkie niezbędne odpowiednie przepisy wewnętrzne, w tym przepisy o tajemnicy zawodowej i wymianie informacji między różnymi dziedzinami funkcjonowania.</p>			<p>oraz zawieranymi za pośrednictwem kasy umowami ubezpieczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2019 r. poz. 1881);</p> <p>2) papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;</p> <p>3) papierów wartościowych emitowanych, poręczonych lub gwarantowanych przez rządy lub banki centralne państw członkowskich lub państw będących członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;</p> <p>4) jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. z 2020 r. poz. 95,695 i 2320).</p> <p>5. Członkowie Rady Funduszu, członkowie Zarządu Funduszu oraz pracownicy Funduszu są obowiązani dostosować się do wymagań, o których mowa w ust. 2, w terminie 7 miesięcy odpowiednio od dnia objęcia mandatu członka Rady Funduszu lub Zarządu Funduszu, lub nawiązania stosunku pracy.”;</p> <p>Art. 36 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„ Członkowie organów Bankowego Funduszu Gwarancyjnego i pracownicy Bankowego Funduszu Gwarancyjnego są obowiązani dostosować się do wymagań określonych w art. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 7 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”</p>
Art. 3 ust. 4	<p>4. Państwa członkowskie zobowiązują organy pełniące funkcje nadzoru i funkcje w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz osoby pełniące te funkcje w imieniu tych organów do ścisłej współpracy, jeżeli chodzi o przygotowanie, planowanie i wykonanie decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zarówno wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwy organ są odrębnymi podmiotami, jak i wtedy, gdy obie funkcje pełnione są w ramach tego samego podmiotu.</p>	T	Art. 328 ust 2	<p>Art. 328 ust.2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Przedmiot, zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 99a ust. 1 i 3, art. 325 ust. 1, art. 326 oraz art. 327 ust. 1, określają odrębne porozumienia zawarte między Funduszem a Prezesem Narodowego Banku Polskiego, ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także umowa o współpracy oraz o wymianie informacji między Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.”;</p>
Art. 4 ust. 1 lit. b	<p>1. Uwzględniając wpływ, jaki upadłość instytucji może mieć na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania lub na gospodarkę ogółem z uwagi na charakter jej działalności, jej strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość i status prawny, lub powiązania z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności jej działalności, przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony lub do innych wspólnych systemów solidarności, o których mowa w art. 113 ust. 7</p>	T	Art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2 Art. 8 ust. 1 pkt 9 lit i	<p>Art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1)określić mniejszą niż wskazana w art. 89 ust. 1 częstotliwość przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;”;</p> <p>2) zwolnić podmiot z obowiązku prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 88, o ile taki podmiot nie jest podmiotem znaczącym lub nie został zidentyfikowany lub uznany za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym, zgodnie z</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz ewentualne świadczenie przez nią usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE, oraz czy upadłość danej instytucji i przeprowadzona w jej następstwie likwidacja w drodze standardowego postępowania upadłościowego mogą mieć istotny negatywny wpływ na rynki finansowe, inne instytucje, warunki finansowania lub na gospodarkę w szerszym ujęciu, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustaliły:</p> <p>a) treść i stopień szczegółowości planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w art. 5–12;</p> <p>b) termin, w którym należy sporządzić pierwsze plany naprawy lub plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz częstotliwość aktualizacji planów naprawy lub planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy czym może on być krótszy niż termin przewidziany w art. 5 ust. 2, art. 7 ust. 5, art. 10 ust. 6 i art. 13 ust. 3;</p> <p>c) treść i stopień szczegółowości informacji wymaganych od instytucji, jak przewidziano w art. 5 ust. 5 oraz art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 2 i w sekcjach A i B załącznika;</p> <p>d) stopień szczegółowości informacji wymaganych do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianej w art. 15 i 16 i w sekcji C załącznika;</p>			<p>przepisami ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”;</p> <p>W art. 8 ust. 1 w pkt 9 lit. i otrzymuje brzmienie: „i) zmniejszenia częstotliwości przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji dla niektórych podmiotów i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji.”;</p>
<p>Art.8 ust.2</p>	<p>2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy jednostek zależnych starają się podjąć wspólną decyzję w sprawie:</p> <p>a) przeglądu i oceny grupowego planu naprawy;</p> <p>b) tego, czy dla instytucji należących do grupy należy sporządzić plan naprawy na zasadzie indywidualnej; oraz</p> <p>c) stosowania środków, o których mowa w art. 6 ust. 5 i 6.</p> <p>Strony starają się podjąć wspólną decyzję w terminie czterech miesięcy od daty przekazania przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany grupowego planu naprawy zgodnie z art. 7 ust. 3.</p> <p>EUNB na wniosek właściwego organu może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>		<p>Art. 141q ust. 4 (zdanie pierwsze) Prawo bankowe</p>	<p>Art. 141q ust. 4 zdanie pierwsze ustawy Prawo bankowe otrzymuje brzmienie: „Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego występuje do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o przedstawienie w terminie 21 dni roboczych opinii w sprawie przewidywanego wpływu wykonania planu naprawy na przymusową restrukturyzację, o której mowa w dziale III w rozdziale 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>Art. 10 ust. 6</p>	<p>6. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są poddawane przeglądom i, w stosownych przypadkach, aktualizowane co najmniej raz w roku oraz po wszelkich istotnych zmianach struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji lub jej działalności, lub sytuacji finansowej, które to zmiany mogą mieć istotny wpływ na skuteczność planu lub które w inny sposób powodują konieczność zmiany planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Do celów przeglądu lub aktualizacji planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w akapicie pierwszym, instytucje i właściwe organy bezzwłocznie powiadamiają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich zmianach, które powodują konieczność przeglądu lub aktualizacji tych planów.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 5 ust. 1 pkt 5 Art. 80 ust. 3 Art. 85 ust. 1 Art. 89 ust. 1,2 Art. 91 ust. 1 i 2 Art. 93 ust.1</p>	<p>W art. 5 ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) przygotowywanie, przegląd i aktualizacja planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;”;</p> <p>Aktualne brzmienie art. 80 ust. 3: „3. W przypadku stwierdzenia w trakcie oceny wykonalności planów wystąpienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, realizacja obowiązku opracowania planu przymusowej restrukturyzacji i przyjęcia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji oraz ich aktualizacji ulega zawieszeniu do czasu określenia środków niezbędnych do usunięcia tych okoliczności, zgodnie z art. 91 ust. 5–7 albo art. 92 ust. 6–12.</p> <p>W art. 85 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot krajowy przekazuje Funduszowi informacje niezbędne do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji, dotyczące w szczególności rozwiązań organizacyjnych podmiotu, podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, struktury kapitałowej, struktury zatrudnienia, rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, z uwzględnieniem strategii rozwoju oraz aktywów i pasywów podmiotu, w tym informacje z rejestru instrumentów finansowych, o którym mowa w art. 88 ust. 1.”;</p> <p>W Art. 89 ust. 1-2 otrzymują brzmienie: a) „1. Fundusz, nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym, dokonuje przeglądu planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup krajowych podmiotów dominujących i w razie potrzeby ich aktualizacji. Do aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup krajowych podmiotów dominujących przepisy art. 73–86 stosuje się odpowiednio.”, b) „1a. W przypadku podmiotu, wobec którego przeprowadzono przymusową restrukturyzację lub zastosowano instrument umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, Fundusz dokonuje dodatkowego przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby jego aktualizacji.”, c) uchyla się ust. 2;</p> <p>W art. 91 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej podmiotu, w szczególności po nabyciu lub zbyciu podmiotów zależnych, zmianie struktury organizacyjnej podmiotu, zmianie podmiotu dominującego, zmianie siedziby podmiotu dominującego oraz zmianie działalności lub sytuacji finansowej podmiotu, Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, aktualizuje ten plan. Przepisy art. 73 ust. 3, art. 79–81 i art. 83–85 stosuje się odpowiednio.</p>
---------------------------	--	----------	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>2. W przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru oraz właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.”</p> <p>W art. 93 w ust. 1 wyrazy „przeprowadzonej oceny” zastępuje się wyrazami „przeprowadzonego przeglądu”,</p>
Art.10 ust.7	<p>7. Bez uszczerbku dla art. 4, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa warianty zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w tytule IV, w stosunku do danej instytucji. Plan zawiera, a jeżeli jest to stosowne i możliwe, określa ilościowo:</p> <p>a) streszczenie głównych elementów planu;</p> <p>b) streszczenie istotnych zmian w instytucji, które miały miejsce po przedłożeniu ostatnich informacji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>c) wskazanie, w jaki sposób można w koniecznym zakresie prawnie i gospodarczo oddzielić funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości instytucji;</p> <p>d) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu;</p> <p>e) szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i z art. 15;</p> <p>f) opis wszelkich środków wymaganych zgodnie z art. 17 w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ustalonych w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 15;</p> <p>g) opis procedur ustalenia wartości i zbywalności funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów danej instytucji;</p> <p>h) szczegółowy opis uzgodnień gwarantujących, że informacje wymagane zgodnie z art. 11 są aktualne i są w każdym momencie do dyspozycji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>i) wyjaśnienia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p>	Art. 81 ust. 1 pkt 5	<p>W art. 81 w ust. 1:</p> <p>a) w pkt 5 po wyrazach „planu przymusowej restrukturyzacji,” skreśla się wyrazy „o której mowa w art. 89”;</p> <p>Obecne brzmienie art. 81 ust. 1:</p> <p>Art. 81. 1. Plan przymusowej restrukturyzacji określa planowane działania wobec podmiotu w przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji oraz ocenę wykonalności tych działań, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) streszczenie istotnych elementów planu; 2) szczegółowy opis możliwych wariantów restrukturyzacji, w tym możliwości zastosowania poszczególnych instrumentów przymusowej restrukturyzacji; 3) sposób wydzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych podmiotu; 4) harmonogram realizacji istotnych założeń planu; 5) szczegółowy opis oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 89, wraz ze wskazaniem okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji; 6) opis środków, które powinny zostać zastosowane w celu usunięcia okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji; 7) opis procedur ustalania wartości i oceny możliwości zbycia działalności w zakresie funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów podmiotu; 8) opis wewnętrznych procedur podmiotu zapewniających Funduszowi aktualne informacje, o których mowa w art. 85; 9) opis zasad finansowania możliwych wariantów przymusowej restrukturyzacji; 10) analizę możliwości wykorzystania standardowych instrumentów Narodowego Banku Polskiego w celu wsparcia płynności podmiotu oraz wskazanie aktywów, które mogą stanowić zabezpieczenie dla udzielenia takiego wsparcia; 11) opis istotnych współzależności pomiędzy odrębnymi prawnie jednostkami organizacyjnymi wynikających z: <ol style="list-style-type: none"> a) wspólnego korzystania z majątku, usług i zatrudniania tych samych pracowników, b) zapewniania wsparcia kapitałowego i płynności oraz finansowania, c) zapewnienia zabezpieczeń, klauzul dotyczących niewykonania zobowiązania i 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>dotyczące tego, jak poszczególne warianty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłyby być finansowane bez zakładania żadnego z następujących rodzajów wsparcia;</p> <p>(i) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;</p> <p>(ii) żadnego awaryjnego wsparcia płynności ze strony banku centralnego; ani</p> <p>(iii) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych;</p> <p>j) szczegółowy opis różnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku różnych możliwych scenariuszy, oraz właściwe terminy;</p> <p>k) opis krytycznych współzależności;</p> <p>l) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz innej infrastruktury, a także ocenę możliwości przeniesienia pozycji klienta;</p> <p>m) analizę wpływu planu na pracowników instytucji, w tym ocenę wszelkich związanych z tym kosztów, oraz opis przewidywanych procedur konsultacji z pracownikami podczas procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem – w stosownych przypadkach – krajowych systemów dialogu z partnerami społecznymi;</p> <p>n) plan komunikacji z mediami i ogółem społeczeństwa;</p> <p>o) minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na mocy art. 45 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, termin spełnienia tego wymogu;</p> <p>p) w stosownych przypadkach, minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 45 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, termin spełnienia tego wymogu;</p> <p>q) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych odnośnie instytucji;</p> <p>r) w stosownych przypadkach opinię wyrażoną przez instytucję w sprawie planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>		<p>kompensowania,</p> <p>d) świadczenia usług,</p> <p>e) przenoszenia ryzyka, transakcji z przyrzeczeniem odkupu i transakcji zabezpieczających;</p> <p>12) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz ocenę możliwości przeniesienia pozycji rozliczeniowych klienta;</p> <p>13) analizę wpływu realizacji planu na prawa i obowiązki pracowników podmiotu, związanych z tym kosztów oraz zakres przewidywanych konsultacji z pracownikami, w tym na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2018 r. poz. 1969);</p> <p>14) minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 97 ust. 2, oraz terminy ich spełnienia;</p> <p>15) opis istotnych zmian w podmiocie, które zaistniały po przedłożeniu ostatnich informacji na potrzeby planu przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>16) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych podmiotu;</p> <p>17) zasady komunikacji zewnętrznej;</p> <p>18) opinię podmiotu o planie przymusowej restrukturyzacji, jeżeli taką opinię wyraził.</p>
---	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>Art. 11 ust. 1 lit. b</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały prawo żądać od instytucji:</p> <p>a) współpracy w możliwie największym stopniu przy sporządzaniu planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) przekazania im, bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwych organów, wszelkich informacji niezbędnych do sporządzenia i wdrożenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają prawo żądać przekazania między innymi informacji i analiz wymienionych w sekcji B załącznika.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 85 ust. 1</p>	<p>W art. 85 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot krajowy przekazuje Funduszowi informacje niezbędne do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji, dotyczące w szczególności rozwiązań organizacyjnych podmiotu, podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, struktury kapitałowej, struktury zatrudnienia, rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, z uwzględnieniem strategii rozwoju oraz aktywów i pasywów podmiotu, w tym informacje z rejestru instrumentów finansowych, o którym mowa w art. 88 ust. 1.”;</p>
<p>Art. 12 ust. 1 lit. b</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych i po konsultacjach z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istotnych oddziałów, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, sporządziły grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawierają plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie całej grupy, której przewodzi unijna jednostka dominująca, w drodze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie unijnej jednostki dominującej lub w drodze rozwiązania oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie jednostek zależnych. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazuje środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:</p> <p>a) unijnej jednostki dominującej;</p> <p>b) jednostek zależnych należących do grupy i zlokalizowanych w Unii;</p> <p>c) podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d); oraz</p> <p>d) z zastrzeżeniem przepisów tytułu VI, jednostek zależnych należących do grupy i zlokalizowanych poza Unią;</p>		<p>Art. 73 ust. 1a</p> <p>Art. 77 ust. 1</p>	<p>W art. 73 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Fundusz może uwzględnić w planie przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego także podmioty inne niż podmiot, dla którego jest sporządzany plan przymusowej restrukturyzacji, działające w tej samej grupie i powiązane z nim gospodarczo lub finansowo.”;</p> <p>Art. 77 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup podlegających przymusowej restrukturyzacji, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym, dokonania przeglądu takiego planu i w razie potrzeby jego aktualizacji Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.”</p>
<p>Art. 13 ust. 2</p>	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, działając wspólnie z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p>		<p>Art. 92 ust. 1</p>	<p>W art. 92 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Fundusz, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz właściwych organów przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	oraz po konsultacjach z odpowiednimi właściwymi organami, w tym właściwymi organami jurysdykcji państw członkowskich, w których zlokalizowane są istotne oddziały, sporządziły i utrzymywały grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, według własnego uznania i z zastrzeżeniem wymogów dotyczących poufności określonych w art. 98 niniejszej dyrektywy, zaangażować w sporządzanie i utrzymywanie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich z jurysdykcji, w których siedzibę mają należące do grupy jednostki zależne lub finansowe spółki holdingowe lub istotne oddziały, o których mowa w art. 51 dyrektywy 2013/36/UE.			w formie istotnych oddziałów, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, dokonuje przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan. Przepisy art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.”,
Art. 13 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, by plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były poddawane przeglądom i, w stosownych przypadkach, aktualizowane co najmniej raz w roku oraz po wszelkich zmianach struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji lub jej działalności lub sytuacji finansowej grupy, w tym dowolnego podmiotu powiązanego, które to zmiany mogą mieć istotny wpływ na plan lub wymagać jego zmiany.	T	Art. 77 ust. 1 i 2 Art. 89 ust. 1 i 1a Art. 91 ust. 1, 2 i 2a Art. 92 ust. 1, 1a	<p>W art. 77 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup podlegających przymusowej restrukturyzacji, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym, dokonania przeglądu takiego planu i w razie potrzeby jego aktualizacji Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy informacji niezbędnych do opracowania planu. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu wyrażenia przez Fundusz sprzeciwu wobec grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny niewyrażenia zgody na przyjęcie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.”,</p> <p>w art. 89:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Fundusz, nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym, dokonuje przeglądu planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup krajowych podmiotów dominujących i w razie potrzeby ich aktualizacji. Do aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup krajowych podmiotów dominujących przepisy art. 73–86 stosuje się odpowiednio.”,</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku podmiotu, wobec którego przeprowadzono przymusową restrukturyzację lub zastosowano instrument umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, Fundusz dokonuje dodatkowego przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby jego aktualizacji.”</p> <p>w art. 91: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej podmiotu, w szczególności po nabyciu lub zbyciu podmiotów zależnych, zmianie struktury organizacyjnej podmiotu, zmianie podmiotu dominującego, zmianie siedziby podmiotu dominującego oraz zmianie działalności lub sytuacji finansowej podmiotu, Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, aktualizuje ten plan. Przepisy art. 73 ust. 3, art. 79–81, art. 83–85 stosuje się odpowiednio. 2. W przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru oraz właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.”</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W przypadku gdy w ramach grupy została zidentyfikowana więcej niż jedna grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p>w art. 92: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Fundusz, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz właściwych organów przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, dokonuje przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan. Przepisy art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>b) ust. 1a trzymuje brzmienie: „1a. Fundusz dokonuje przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla grupy krajowego podmiotu dominującego po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej grupy lub podmiotu wchodzącego w jej skład, zmianie działalności lub sytuacji finansowej grupy lub podmiotu wchodzącego w jej skład, wspólnie z właściwymi organami przymusowej</p>
--	--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				restrukturyzacji, i w razie potrzeby aktualizuje ten plan, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych, oraz po dokonaniu konsultacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji. Przepisy art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.”
Art. 13 ust. 6	<p>6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną samodzielnie podejmuje decyzję oraz sporządza i utrzymuje plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla podmiotów objętych jego jurysdykcją. Każda z indywidualnych decyzji zawiera pełne uzasadnienie, przedstawia powody sprzeciwu wobec proponowanego grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia o swojej decyzji pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Z zastrzeżeniem przepisów ust. 9 niniejszego artykułu, jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej.</p>	T	Art. 77 ust. 1, 2, 6 i 8	<p>Art. 77</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup podlegających przymusowej restrukturyzacji, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym, dokonania przeglądu takiego planu i w razie potrzeby jego aktualizacji Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy informacji niezbędnych do opracowania planu, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu wyrażenia przez Fundusz sprzeciwu wobec grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny niewyrażenia zgody na przyjęcie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p>b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjęły grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, a także żaden z tych podmiotów nie zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny niewyrażenia zgody na przyjęcie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p>c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:</p> <p>8. Do planów, o których mowa w ust. 2, 6 i 7, przepisy art. 73, art. 78–81, art. 83, art. 84, art. 85, art. 87, art. 89–91, art. 94 i art. 95 stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 17 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by – jeżeli w wyniku oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji dokonanej zgodnie z art. 15 i 16 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacjach z właściwym organem, stwierdzi, że istnieją potencjalne istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji – organ ten pisemnie powiadomił o wynikach swoich ustaleń daną instytucję, właściwy organ i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały.</p>	T	Art. 91 ust. 4	<p>W Art. 91 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Jeżeli w wyniku przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, także organy nadzoru oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.”</p>
Art. 17 ust. 4	<p>4. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni, że środki zaproponowane przez instytucję zgodnie z ust. 3 nie ograniczają ani nie usuwają skutecznie wspomnianych przeszkód, organ ten – bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwego organu – wymaga od danej instytucji, aby podjęła alternatywne środki, które mogą pozwolić osiągnąć ten cel, oraz pisemnie powiadamia o tych środkach daną instytucję, która w ciągu jednego miesiąca ma przedstawić plan uwzględniający te środki.</p> <p>Wskazując alternatywne środki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi pokazać, dlaczego środki zaproponowane przez daną instytucję nie byłyby w stanie usunąć przeszkód w możliwości skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykazać, że zaproponowane alternatywne środki są proporcjonalne w kontekście usuwania przeszkód w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę zagrożenie dla stabilności finansowej, jakie stwarzają przeszkody w możliwości restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wpływ środków na działalność instytucji, jej stabilność i jej zdolność wnoszenia wkładu do gospodarki.</p>	T	Art. 92 ust. 3	<p>W art. 92 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Jeżeli w wyniku przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy lub poszczególnych podmiotów grupy a przedstawione przez podmioty grupy plany działań będą niewystarczające, przepisy art. 91 ust. 5 – 5b stosuje się odpowiednio.”</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>Art. 17 ust. 5</p> <p>5. Do celów ust. 4 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są uprawnione do podjęcia dowolnego z następujących środków:</p> <p>a) zobowiązanie danej instytucji do zmiany umów dotyczących finansowania w ramach grupy lub zrewidowania faktu nieposiadania takich umów lub opracowania umów dotyczących świadczenia usług, zarówno wewnątrz grupy, jak i z podmiotami trzecimi, w celu zagwarantowania świadczenia funkcji krytycznych;</p> <p>b) zobowiązanie danej instytucji do ograniczenia swoich maksymalnych ekspozycji w ujęciu indywidualnym i zbiorczym;</p> <p>c) nałożenie wymogów dotyczących przekazywania określonych lub regularnych informacji dodatkowych, istotnych do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>d) zobowiązanie danej instytucji do zbycia określonych aktywów;</p> <p>e) zobowiązanie danej instytucji do ograniczenia lub zaprzestania określonych istniejących lub proponowanych rodzajów działalności;</p> <p>f) ograniczenie lub powstrzymanie się od rozwijania nowych lub istniejących linii biznesowych lub sprzedaży nowych lub istniejących produktów;</p> <p>g) zobowiązanie do wprowadzenia zmian w strukturach prawnych lub operacyjnych instytucji lub dowolnego podmiotu powiązanego – bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanego przez instytucję – w celu ograniczenia złożoności, aby zapewnić możliwość prawnego i operacyjnego oddzielenia funkcji krytycznych od innych funkcji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>h) zobowiązanie instytucji lub jednostki dominującej do utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej;</p> <p>i) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu spełnienia wymogów art. 45;</p> <p>j) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do podjęcia wszelkich innych działań w celu spełnienia minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 45, w tym w szczególności w celu podjęcia próby ponownego</p>	<p>T</p>	<p>Art. 95 ust. 4</p> <p>Art. 96 ust. 4</p>	<p>Art. 95 ust. 4:</p> <p>„4. Zalecenia mogą dotyczyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia rozwiązań umożliwiających ciągłe i niezakłócone działanie podmiotu, w tym w przypadku prowadzenia przymusowej restrukturyzacji; 2) zawarcia lub zmiany treści umów dotyczących wsparcia finansowego w ramach grupy, o których mowa w art. 141t ustawy – Prawo bankowe oraz art. 110zr ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi; 3) ograniczenia ekspozycji na ryzyko, w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 94 ust. 2; 4) nałożenia dodatkowych obowiązków informacyjnych; 5) zbycia aktywów podmiotu; 6) ograniczenia lub zaprzestania prowadzenia określonej działalności przez podmiot; 7) ograniczenia wprowadzania lub rozwoju nowych produktów lub linii biznesowych; 8) zmian w strukturze organizacyjnej i prawnej w celu uproszczenia struktury lub rozdzielenia rodzajów działalności; <p>Art. 95 w ust. 4 pkt 9–11a otrzymują brzmienie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 9) utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej w celu ułatwienia przymusowej restrukturyzacji oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz uprawnień, o których mowa w rozdziale 5, będzie miało negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy; 10) emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu osiągnięcia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych instrumentów dłużnych zamiennych na kapitał lub innych instrumentów kapitałowych lub dłużnych podlegających umorzeniu lub konwersji; 11) podjęcia działań innych niż określone w pkt 10 w celu osiągnięcia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w szczególności renegocjacji warunków zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, o których mowa w art. 206 ust. 1, w celu zapewnienia skuteczności umorzenia lub konwersji na mocy prawa właściwego dla tego zobowiązania lub tego instrumentu;” <p>f) w ust. 4 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 11a) zmiany profilu zapadalności instrumentów funduszy własnych, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, oraz zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 97a–97g i art. 98 ust. 21 pkt 1, w celu zapewnienia stałego utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
--	----------	---	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>negocjowania wszelkich zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentu dodatkowego w Tier I lub instrumentu w Tier II, które wyemitowały z myślą o zapewnieniu, by ewentualna decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o umorzeniu lub konwersji tego zobowiązania lub instrumentu została wykonana na mocy prawa jurysdykcji regulującego to zobowiązanie lub ten instrument; oraz</p> <p>k) jeżeli dana instytucja jest jednostką zależną holdingu mieszanego, zobowiązanie tego holdingu mieszanego do utworzenia odrębnej finansowej spółki holdingowej kontrolującej daną instytucję, o ile jest to niezbędne w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w tytule IV, ma negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy.</p>			<p>w ust. 4 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem dodaje się pkt 13–15 w brzmieniu:</p> <p>13) przedstawienia planu przywrócenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji;</p> <p>14) przygotowania w systemach banku funkcjonalności umożliwiającej dokonanie na wybrany dzień systemowych operacji redukcji sald kapitału i odsetek w zakresie wszystkich lub wybranych zobowiązań, z wykorzystaniem wartości słownikowych stosowanych w systemie wyliczania oraz z uwzględnieniem przypisania zobowiązania do kategorii zaspokajania roszczeń zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.</p> <p>Art. 96 ust. 4</p> <p>4. W przypadku otrzymania powiadomienia od zarządu banku o wdrożeniu planu naprawy, zgodnie z art. 142 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, albo powiadomienia od Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 326 ust. 1 pkt 2 lub 3, Fundusz może:</p> <p>1) wystąpić do podmiotu o informacje zgodnie z art. 330 ust. 1 i 2;</p> <p>2) dokonać oszacowania wartości aktywów i pasywów podmiotu;</p> <p>3) poszukiwać, we współpracy z podmiotem lub samodzielnie, podmiotu przejmującego.</p> <p>5. Przepisy art. 137–140 i art. 178 stosuje się odpowiednio.</p> <p>6. O podjętych działaniach, o których mowa w ust. 4 pkt 3, Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego</p>
<p>Art. 18 ust. 2</p>	<p>2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, we współpracy z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i EUNB zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, sporządza i przedkłada sprawozdanie unijnej jednostce dominującej, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych, które przedstawia go jednostkom zależnym podlegającym ich nadzorowi, a także organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały. Sprawozdanie jest sporządzane po konsultacjach z właściwymi organami i zawiera analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy. Sprawozdanie rozważa wpływ na model biznesowy danej instytucji oraz zaleca proporcjonalne i ukierunkowane środki, które zdaniem danego organu są niezbędne lub stosowne w celu usunięcia wspomnianych przeszkód.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 92 ust. 3</p>	<p>W art. 92 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Jeżeli w wyniku przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy lub poszczególnych podmiotów grupy a przedstawione przez podmioty grupy plany działań będą niewystarczające, przepisy art 91 ust. 5 - 5b, stosuje się odpowiednio.”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>Art.27 ust. 1</p> <p>1. Jeżeli instytucja narusza lub ze względu między innymi na gwałtownie pogarszającą się sytuację finansową, w tym pogarszającą się sytuację płynności, rosnący poziom dźwigni, rosnącą liczbę pożyczek zagrożonych lub koncentrację ekspozycji, zgodnie z oceną na podstawie szeregu kryteriów, które mogą obejmować wymóg funduszy własnych instytucji plus 1,5 punktu procentowego, prawdopodobnie w bliskiej przyszłości naruszy wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dyrektywy 2013/36/UE lub tytułu II dyrektywy 2014/65/UE lub którykolwiek z art. 3–7, 14–17 i 24, 25 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, bez uszczerbku dla środków, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE w stosownych przypadkach dysponowały, co najmniej następującymi środkami:</p> <p>a)możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do wdrożenia jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków określonych w planie naprawy lub zgodnie z art. 5 ust. 2 do aktualizacji takiego planu naprawy, jeżeli okoliczności, które doprowadziły do wczesnej interwencji, są odmienne od przyjętych w założeniach określonych we wstępnym planie naprawy, lub do wdrożenia w określonym czasie jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków wskazanych w zaktualizowanym planie w celu zapewnienia, by warunki, o których mowa w akapicie pierwszym zdanie wprowadzające nie mają już zastosowania;</p> <p>b)możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do zbadania sytuacji, określenia środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy oraz sporządzenia programu działania w celu rozwiązania tych problemów i harmonogramu jego wdrażania;</p> <p>c)możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do zwołania zgromadzenia akcjonariuszy lub, jeżeli zarząd nie wypełni tego wymogu, możliwością bezpośredniego zwołania zgromadzenia akcjonariuszy danej instytucji, w obu przypadkach z możliwością określenia porządku obrad i nałożenia wymogu rozpatrzenia możliwości przyjęcia określonych decyzji przez akcjonariuszy;</p> <p>d)możliwością żądania odwołania lub zastąpienia jednego członka lub większej liczby członków zarządu lub kadry kierowniczej wyższego szczebla, jeżeli osoby te zostaną uznane za niezdolne do wypełniania powierzonych im obowiązków na podstawie art. 13 dyrektywy 2013/36/UE lub art. 9 dyrektywy 2014/65/UE;</p> <p>e)możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do sporządzenia, a</p>	<p>Prawo bankowe art. 142 ust. 3 pkt 9 (dot. lit. b)</p>	<p>Art. 142. Ust. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9) wystąpić do zarządu banku z nakazem przekazania do Komisji Nadzoru Finansowego w terminie wskazanym przez Komisję:</p> <p>a) analizy przyczyn pogarszającej się sytuacji finansowej banku oraz prognozy kształtowania się tej sytuacji we wskazanym przez Komisję okresie,</p> <p>b) w przypadku braku zaakceptowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego planu naprawy lub konieczności jego zmiany, deklaracji o podjęciu środków pozwalających zminimalizować skutki naruszeń, o których mowa w ust. 1, lub ryzyko ich wystąpienia oraz skutki zdarzeń wskazanych w ust. 2, wraz z harmonogramem działań mających na celu przywrócenie sposobu prowadzenia przez bank działalności do stanu zgodności z obowiązującymi przepisami prawa,</p> <p>c) sporządzenie dodatkowego, w stosunku do planu naprawy, harmonogramu działań mających na celu poprawę sytuacji finansowej banku.”.</p>
---	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>następnie negocjacji planu w sprawie restrukturyzacji długu z niektórymi lub wszystkimi wierzycielami tej instytucji w stosownym przypadku zgodnie z planem naprawy;</p> <p>f)możliwością zobowiązania do wprowadzenia zmian w strategii biznesowej instytucji;</p> <p>g)możliwością zobowiązania do wprowadzenia zmian w strukturze prawnej lub strukturze operacyjnej instytucji; oraz</p> <p>h)możliwością uzyskania, w tym za pomocą kontroli na miejscu, i przekazania organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkich informacji niezbędnych do aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu przygotowania ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji i oszacowania wartości aktywów i zobowiązań instytucji zgodnie z art. 36.</p>			
<p>1. Jeżeli właściwy organ uzna wymianę kadry kierowniczej wyższego szczebla lub zarządu, o której mowa w art. 28, za niewystarczającą, aby zarządzić sytuacji, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły powołać jednego tymczasowego administratora instytucji lub większej liczby tymczasowych administratorów. Właściwe organy mogą, proporcjonalnie do danych okoliczności, powołać dowolnego administratora w celu tymczasowego zastąpienia organu zarządzającego instytucji albo w celu tymczasowej współpracy z organem zarządzającym instytucji, a właściwy organ określa to w decyzji w momencie powołania administratora. Jeżeli właściwy organ powoła tymczasowego administratora w celu tymczasowej współpracy z organem zarządzającym instytucji, w momencie powołania takiego administratora właściwy organ precyzuje również rolę, obowiązki i uprawnienia tymczasowego administratora oraz ewentualne wymogi nakładające na organ zarządzający instytucji obowiązek konsultowania się z tymczasowym administratorem przed podjęciem konkretnych decyzji lub działań bądź też obowiązek uzyskania jego zgody na podjęcie takich decyzji lub działań. Właściwy organ ma obowiązek podać do wiadomości publicznej informację o powołaniu ewentualnego tymczasowego administratora, chyba że tymczasowy administrator nie jest uprawniony do reprezentowania instytucji. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, by ewentualny tymczasowy administrator posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji oraz by nie znajdował się w sytuacji konfliktu interesów.</p>	T	<p>Art. 2 pkt 43</p> <p>Art. 235 pkt 7</p> <p>Art. 320 ust. 4 pkt 1,2 6a, 9 lit. a ustawy o BFG</p> <p>Art. 44 ust. 1 pkt 2a</p>	<p>W art. 2 pkt 43:</p> <p>- w lit. a po wyrazie „administratora” dodaje się przecinek oraz wyrazy „zastępcę administratora”,</p> <p>- w lit. c po wyrazie „administratora” dodaje się przecinek oraz wyrazy „zastępcę administratora”;</p> <p>„</p> <p>W art. 235 w pkt 7 po wyrazie „administratora” dodaje się wyrazy „lub zastępcy administratora”;</p> <p>W art. 320 w ust. 4:</p> <p>a)pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1)Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw budżetu, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komitetowi Stabilności Finansowej, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Krajowej Izbie Rozliczeniowej Spółce Akcyjnej, podmiotowi prowadzącemu system rozliczeń i rozrachunków papierów wartościowych, w tym Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań lub ustawowych zadań Funduszu, lub obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;</p> <p>2)instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii Europejskiej, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, właściwym organom w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013, organom państw trzecich odpowiedzialnych za wykonywanie funkcji porównywalnych z funkcjami właściwych organów w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia 575/2013, bankom centralnym, podmiotom prowadzącym systemy gwarantowania depozytów, podmiotom</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>prowadzącym systemy rekompensat, podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez nie postępowań lub wykonywania ustawowych zadań, wykonywania ustawowych zadań Funduszu lub wykonywania obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;”;</p> <p>b)w ust. 4 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a) podmiotowi zainteresowanemu nabyciem akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań, w zakresie niezbędnym do zawarcia i wykonania umów dotyczących zbycia akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań”;;”;</p> <p>c) w pkt 9 w lit a po wyrazie „administratorowi” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępcy administratora”;</p> <p>W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. z 2021 r. poz. 112 oraz z 2020 r. poz. 2320) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 44 w ust. 1 w pkt 2a po wyrazach „administratora, o którym mowa w art. 153 ust. 1” dodaje się wyrazy „lub zastępcy administratora, o którym mowa w art. 154a”;</p>
Art. 32 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęły działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), tylko wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) właściwy organ po konsultacjach z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwym organem stwierdził, że instytucja jest na progu upadłości lub że jest zagrożona upadłością;</p> <p>b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach systemów gwarancji depozytów lub instytucjonalnego systemu ochrony, lub środki organów nadzoru (w tym środki wczesnej interwencji lub obniżenie wartości lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59 ust. 2 podjęte w stosunku do instytucji, mogło w rozsądnym czasie zapobiec upadłości instytucji;</p>	T	Art. 101 ust. 7	<p>W art. 101 w ust. 7:</p> <p>– pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) nie występują uzasadnione przesłanki wskazujące, że działania podmiotu krajowego lub instytucjonalnego systemu ochrony lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji, pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością,”</p> <p>– część wspólna otrzymuje brzmienie:</p> <p>„– Fundusz wydaje decyzję o wszczęciu wobec podmiotu krajowego przymusowej restrukturyzacji albo decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1.”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 5.			
Art 32 ust. 5	5. Na użytek ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się za działanie w interesie publicznym, jeżeli jest ono konieczne do osiągnięcia co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 i jest proporcjonalne do tych celów, a likwidacja instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie umożliwiłaby osiągnięcia tych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w takim samym stopniu.	T	Art. 101 ust. 10	Art. 101 ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. Działania w przymusowej restrukturyzacji są podejmowane w interesie publicznym, jeżeli są konieczne do zapewnienia realizacji co najmniej jednego z celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66, są proporcjonalne do tych celów, a ich osiągnięcie w takim samym stopniu nie byłoby możliwe w ramach postępowania upadłościowego.”
Art. 34 ust. 1 lit c) i d) ,	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowały wszystkie stosowne środki celem zagwarantowania, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podejmowane zgodnie z następującymi zasadami: a) w pierwszej kolejności straty ponoszą akcjonariusze instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego, z wyjątkiem przypadków, w których niniejsza dyrektywa wyraźnie stanowi inaczej; c) następuje wymiana zarządu i kadry kierowniczej wyższego stopnia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, poza tymi przypadkami, gdy utrzymanie zarządu i kadry kierowniczej wyższego stopnia – w całości lub w części, stosownie do okoliczności – uznaje się za konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; d) zarząd i kadra kierownicza wyższego stopnia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zapewniają wszelką pomoc niezbędną do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; e) osoby fizyczne i prawne ponoszą na mocy prawa państwa członkowskiego i zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego osobistą odpowiedzialność za upadłość instytucji;	T	Art. 113 ust. 1a-1d	Art. 113 ust 1a- 1d otrzymują brzmienie: „1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Fundusz reprezentuje podmiot w restrukturyzacji. Przepisów dotyczących podejmowania decyzji i uchwał przez organy podmiotu w restrukturyzacji nie stosuje się. 1b. Fundusz może powołać zarząd podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku powołania takiego zarządu decyzja o ustanowieniu administratora, zastępcy administratora lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1, traci moc; uprawnienia do podejmowania decyzji i uchwał zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki zastrzeżone do właściwości zarządu przechodzą na zarząd podmiotu w restrukturyzacji. Powołanie zarządu podmiotu w restrukturyzacji traci moc w przypadku wydania decyzji Funduszu o ustanowieniu administratora, zastępcy administratora lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1; uprawnienia do podejmowania decyzji i uchwał zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki zastrzeżone do właściwości zarządu przechodzą na administratora, zastępcę administratora lub pełnomocników. 1c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1b, nie stosuje się przepisów art. 22b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, art. 21 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 102a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. 1d. Fundusz może wydawać polecenia zarządowi podmiotu w restrukturyzacji, dotyczące realizacji czynności, niezbędnych do realizacji celów przymusowej restrukturyzacji.”;

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>f) o ile w niniejszej dyrektywie nie przewidziano inaczej, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;</p> <p>g) żaden z wierzycieli nie ponosi strat większych niż te, które poniósłby w sytuacji, gdyby dana instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w art. 73–75;</p> <p>h) depozyty gwarantowane są w pełni chronione; oraz</p> <p>i) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podjęte zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej dyrektywie.</p>			
Art. 34 ust. 4 i 5	<p>4. Jeżeli wobec instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), stosuje się instrument zbycia działalności, instrument instytucji pomostowej lub instrument wydzielenia aktywów, uznaje się, że ta instytucja lub ten podmiot są objęte postępowaniem upadłościowym lub innym podobnym postępowaniem do celów art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE (30).</p> <p>5. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w razie potrzeby informują przedstawicieli pracowników oraz konsultują się z nimi.</p>	T	Art. 124	<p>W art. 124:</p> <p>a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „W przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji dotychczasowy i nowy pracodawca, w związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę przekazują informację, o której mowa w art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy, niezwłocznie i w sposób umożliwiający zapoznanie się pracowników z tą informacją.”;</p> <p>b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Dotychczasowy i nowy pracodawca w związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę przekazują informację, o której mowa w art. 26¹ ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), niezwłocznie i w sposób umożliwiający zapoznanie się zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej z tą informacją.”;</p>
Art. 35	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły powołać zarząd nadzwyczajny, który zastąpi organ zarządzający danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podają do wiadomości publicznej informację o powołaniu zarządu nadzwyczajnego. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby zarządca nadzwyczajny posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji.</p> <p>2. Zarządca nadzwyczajny posiada wszystkie uprawnienia akcjonariuszy i zarządu instytucji. Zarządca nadzwyczajny może jednak wykonywać takie uprawnienia wyłącznie pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>3. Zarządca nadzwyczajny musi mieć ustawowy obowiązek podejmowania</p>	T	Art. 113 ust. 1a-1e Art. 114	<p>Art. 113 ust 1a- 1d otrzymują brzmienie:</p> <p>„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Fundusz reprezentuje podmiot w restrukturyzacji. Przepisów dotyczących podejmowania decyzji i uchwał przez organy podmiotu w restrukturyzacji nie stosuje się.</p> <p>1b. Fundusz może powołać zarząd podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku powołania takiego zarządu decyzja o ustanowieniu administratora, zastępcy administratora lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1, traci moc; uprawnienia do podejmowania decyzji i uchwał zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki zastrzeżone do właściwości zarządu przechodzą na zarząd podmiotu w restrukturyzacji. Powołanie zarządu podmiotu w restrukturyzacji traci moc w przypadku wydania decyzji Funduszu o ustanowieniu administratora, zastępcy administratora lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1; uprawnienia do podejmowania decyzji i uchwał zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki zastrzeżone do właściwości zarządu przechodzą na administratora, zastępcę administratora lub pełnomocników.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>wszelkich niezbędnych środków w celu działania na rzecz realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 oraz prowadzenia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z decyzją organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W stosownych przypadkach obowiązek ten jest nadrzędny wobec innych obowiązków zarządu zgodnie ze statutem instytucji lub prawem krajowym, jeżeli są one rozbieżne. Środki te mogą obejmować podwyższenie kapitału, reorganizację struktury własnościowej instytucji lub przejęcie przez instytucje, które są stabilne finansowo i organizacyjnie, zgodnie z instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w rozdziale IV.</p> <p>4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą ustalić ograniczenia dla działań zarządcy nadzwyczajnego lub ustanowić wymóg, by określone działania zarządcy nadzwyczajnego podlegały uprzedniej zgodzie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą w dowolnym momencie odwołać zarządcę nadzwyczajnego.</p> <p>5. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, by zarządca nadzwyczajny w regularnych odstępach czasu ustalonych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz na początku i na końcu okresu sprawowania przez niego funkcji sporządzał sprawozdania dla powołującego go organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące sytuacji gospodarczej i finansowej danej instytucji oraz działań przeprowadzonych w ramach wykonywania przez niego obowiązków.</p> <p>6. Zarządca nadzwyczajny jest powoływany na okres nieprzekraczający jednego roku. Ten termin może ulec przedłużeniu w sytuacji nadzwyczajnej, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że nadal spełnione są warunki, które spowodowały powołanie zarządcy nadzwyczajnego.</p> <p>7. Jeżeli więcej niż jeden organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza powołać zarządcę nadzwyczajnego w odniesieniu do podmiotu powiązanego z grupą, organy te analizują, czy bardziej stosowne jest powołanie tego samego zarządcy nadzwyczajnego dla wszystkich odnośnych podmiotów lub dla całej grupy w celu ułatwienia wprowadzenia rozwiązań przywracających stabilność finansową danych podmiotów.</p> <p>8. Jeżeli w przypadku niewypłacalności prawo krajowe przewiduje powołanie zarządu w związku z postępowaniem w sprawie niewypłacalności, zarząd taki może być zarządem nadzwyczajnym, o którym mowa w niniejszym artykule.</p>		<p>1c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1b, nie stosuje się przepisów art. 22b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, art. 21 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 102a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>1d. Fundusz może wydawać polecenia zarządowi podmiotu w restrukturyzacji, dotyczące realizacji czynności, niezbędnych do realizacji celów przymusowej restrukturyzacji.”;</p> <p>Art. 114 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 114. 1. Fundusz może wykonywać uprawnienia, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1, przez administratora, o którym mowa w art. 153 ust. 1, lub zastępcę administratora, o którym mowa w art. 154a, lub pełnomocników.</p> <p>2. Wynagrodzenie administratora, zastępcy administratora i pełnomocników ustala Fundusz.</p> <p>3. Koszty działalności administratora i zastępcy administratora obciążają podmiot w restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 153 ust. 10.</p> <p>4. Administrator i zastępca administratora otrzymuje w razie potrzeby urlop bezpłatny na czas pełnienia funkcji. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresów pracy, od których zależy nabycie przez nich uprawnień pracowniczych.</p> <p>5. Ustanowienie administratora i zastępcy administratora podlega zgłoszeniu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;</p>
---	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>Art. 35 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły powołać zarząd nadzwyczajny, który zastąpi organ zarządzający danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podają do wiadomości publicznej informację o powołaniu zarządu nadzwyczajnego. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby zarządca nadzwyczajny posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji.</p>		<p>Art. 114 ust. 1- 5</p> <p>Art. 153 ust. 3 i 4</p> <p>Art. 154a ust. 1</p> <p>Art. 11 ust. 4 pkt 5</p>	<p>Art. 114 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 114. 1. Fundusz może wykonywać uprawnienia, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1, przez administratora, o którym mowa w art. 153 ust. 1, lub zastępcę administratora, o którym mowa w art. 154a, lub pełnomocników.</p> <p>2. Wynagrodzenie administratora, zastępcy administratora i pełnomocników ustala Fundusz.</p> <p>3. Koszty działalności administratora i zastępcy administratora obciążają podmiot w restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 153 ust. 10.</p> <p>4. Administrator i zastępca administratora otrzymuje w razie potrzeby urlop bezpłatny na czas pełnienia funkcji. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresów pracy, od których zależy nabycie przez nich uprawnień pracowniczych.</p> <p>5. Ustanowienie administratora i zastępcy administratora podlega zgłoszeniu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;</p> <p>w art. 153 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. Fundusz przekazuje, w formie pisemnej lub z wykorzystaniem technik informatycznych, Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu i podmiotowi w restrukturyzacji, informację o ustanowieniu administratora.</p> <p>4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji zamieszczają na stronach internetowych informację o ustanowieniu administratora niezwłocznie po jej otrzymaniu od Funduszu.”;</p> <p>Art. 154a ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Fundusz może, w drodze decyzji, ustanowić zastępcę administratora podmiotu w restrukturyzacji. Przepisy art. 153 ust. 1a–11 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 11 ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) ustanowienia i odwołania administratora lub zastępcy administratora, ”,</p>
<p>Art. 35 ust. 3</p>	<p>3. Zarządca nadzwyczajny musi mieć ustawowy obowiązek podejmowania wszelkich niezbędnych środków w celu działania na rzecz realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 oraz prowadzenia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z decyzją organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W stosownych przypadkach obowiązek ten jest nadrzędny wobec innych</p>		<p>Art. 154a ust. 2</p>	<p>Art. 154a ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Zastępcy administratora przysługują wskazane w decyzji o jego ustanowieniu uprawnienia określone w art. 154 ust. 1 i 2. Przepis art. 154 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	obowiązków zarządu zgodnie ze statutem instytucji lub prawem krajowym, jeżeli są one rozbieżne. Środki te mogą obejmować podwyższenie kapitału, reorganizację struktury własnościowej instytucji lub przejęcie przez instytucje, które są stabilne finansowo i organizacyjnie, zgodnie z instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w rozdziale IV.			
Art. 35 ust. 4	4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą ustalić ograniczenia dla działań zarządcy nadzwyczajnego lub ustanowić wymóg, by określone działania zarządcy nadzwyczajnego podlegały uprzedniej zgodzie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą w dowolnym momencie odwołać zarządcę nadzwyczajnego.		Art. 154a ust. 2	Art. 154a ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zastępcy administratora przysługują wskazane w decyzji o jego ustanowieniu uprawnienia określone w art. 154 ust. 1 i 2. Przepis art. 154 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;
Art. 36 ust.	1. Przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przed wykonaniem uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają dokonanie uczciwej, ostrożnej i realistycznej wyceny aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), przez osobę niezależną zarówno od wszelkich organów publicznych, w tym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i od danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d). Z zastrzeżeniem ust. 13 niniejszego artykułu oraz art. 85, jeżeli spełnione są wszystkie wymogi określone w niniejszym artykule, wycena zostaje uznana za ostateczną.		Art. 140 ust. 1	W art. 140: w ust. 1 wyrazy „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 3–6” zastępuje się wyrazami „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 2 – 6”
Art. 36 ust. 2	2. Jeżeli niezależna wycena zgodnie z ust. 1 nie jest możliwa, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przeprowadzić wstępną wycenę aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu.	T	Art. 137 ust. 3	Art. 137 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku gdy dokonanie oszacowania nie jest możliwe przed wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 1, Fundusz albo podmiot niezależny, o którym mowa w ust. 2, wykonują wstępne oszacowanie wartości aktywów i pasywów podmiotu.
Art. 36 ust. 4	4. Cele wyceny są następujące: a) pomoc w określeniu, czy zostały spełnione warunki przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub warunki umożliwiające umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych; b) jeżeli warunki przeprowadzenia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały spełnione – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie odpowiedniego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć wobec instytucji lub podmiotu, o którym mowa		Art. 139	W art. 139 ust. 1 wyrazy „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 1.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>c) w przypadku wykonywania uprawnień do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie zakresu umorzenia akcji lub innych instrumentów właścicielskich albo obniżenia wartości tych akcji lub instrumentów, a także w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji stosownych instrumentów kapitałowych;</p> <p>d) w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych;</p> <p>e) w przypadku zastosowania instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia aktywów – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie przenoszonych aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych własności instrumentów właścicielskich, a także decyzji w sprawie wartości ewentualnego wynagrodzenia płatnego na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź – w zależności od przypadku – na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>f) w przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie przenoszonych aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych instrumentów właścicielskich, a także uzupełnienie wiedzy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat tego, czym są warunki handlowe do celów art. 38;</p> <p>g) we wszystkich przypadkach, zapewnienie, by wszelkie straty z tytułu aktywów instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały w pełni uwzględnione w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych.</p>			
Art. 36 ust. 6	<p>6. Wycenę uzupełnia się o następujące informacje zawarte w księgach rachunkowych i ewidencji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d):</p> <p>a) zaktualizowany bilans i sprawozdanie z sytuacji finansowej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>b) analizę i szacunkową wartość księgową aktywów;</p> <p>c) wykaz pozostających do spłaty zobowiązań bilansowych i pozabilansowych wykazanych w księgach rachunkowych i ewidencji</p>		Art. 138 ust. 7 pkt 4 (w zakresie art. 36 ust. 6 lit. C)	Art. 138 ust. 7 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) zestawienie zobowiązań bilansowych i pozabilansowych podmiotu w podziale na kategorie zaspokajania roszczeń zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe oraz oszacowanie przewidywanego poziomu zaspokojenia roszczeń, w przypadku gdyby wobec podmiotu wydane zostało postanowienie o ogłoszeniu upadłości.”;

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wraz z informacjami dotyczącymi odpowiednich wierzytelności i kolejnością ich zaspokojenia zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym.			
Art. 36 ust. 9	9. Jeżeli ze względu na pilny charakter sprawy nie jest możliwe spełnienie wymogów ust. 6 i 8 lub jeżeli ma zastosowanie ust. 2, przeprowadza się wycenę wstępną. Wycena wstępna jest zgodna z wymogami ust. 3, a także z wymogami ust. 1, 6 i 8, w miarę możliwości wynikających z zaistniałych okoliczności. Wycena wstępna, o której mowa w niniejszym ustępie, obejmuje bufor z tytułu dodatkowych strat, wraz ze stosownym uzasadnieniem		Art. 138 ust. 4	W art. 138 ust. 4 wyrazy „Fundusz uwzględni we wstępnym oszacowaniu” zastępuje się wyrazami „W oszacowaniu wstępnym uwzględni się”,
Art. 36 ust. 13	13. Wycena stanowi integralną część decyzji o zastosowaniu instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnienia w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji albo decyzji o wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych. Od samej wyceny nie przysługuje odrębne prawo do odwołania, lecz może od niej przysługiwać prawo do odwołania łącznie z decyzją zgodnie z art. 85.	T	Art. 101 ust. 12, 12a, 12b	Art. 101 ust. 12, 12a otrzymują brzmienie: „12. Decyzje, o których mowa w ust. 7–9, zawierają oszacowanie wartości aktywów i pasywów podmiotu, o którym mowa w art. 137 ust. 1, zgodnie z art. 139 ust. 1.”, „12a. Decyzje w sprawach umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych oraz zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji zawierają oszacowanie wartości aktywów i pasywów podmiotu, o którym mowa w art. 137 ust. 1, zgodnie z art. 140 ust. 1”
Art. 37 ust. 2	2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia stosować jeden z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do danej instytucji lub do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), a takie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodowałoby poniesienie strat przez wierzycieli lub konwersję ich roszczeń, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59 bezpośrednio przed zastosowaniem danego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednocześnie z jego zastosowaniem.	T	Art. 110 ust. 6	Art. 110 ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub zapewnia podjęcie innych działań, które spowodują poniesienie strat przez właścicieli lub wierzycieli tych instrumentów, przed zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub jednocześnie z ich zastosowaniem, jeżeli w wyniku zastosowania tych instrumentów wierzyciele ponieśliby straty lub ich zobowiązania podlegałyby konwersji.”;
Art. 37 ust. 6	6. W przypadku zastosowania wyłącznie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 3 lit. a) lub b) niniejszego artykułu, oraz jeśli są one zastosowane do przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pozostała część instytucji lub podmiotu, o którym	T	Art. 230 ust. 2a i 2b Art. 230	Art. 230 ust. 2, 2a i 2b otrzymują brzmienie: a) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) wobec banku w restrukturyzacji zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 158 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, Fundusz może wydać decyzję o zawieszeniu działalności tego banku i wystąpić z wnioskiem o ogłoszenie jego upadłości;

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), z których przeniesiono aktywa, prawa lub zobowiązania, jest likwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Taką likwidację należy przeprowadzić w rozsądnym terminie, z uwzględnieniem ewentualnej potrzeby świadczenia przez tę instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), usług lub zapewniania wsparcia zgodnie z art. 65, w celu umożliwienia nabywcy kontynuowania działalności lub świadczenia usług nabytych w wyniku tego przeniesienia, oraz wszelkich innych powodów wskazujących na to, że dalsze istnienie pozostałej części instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), jest konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zgodności z zasadami, o których mowa w art. 34.		ust. 2 pkt 1 i 2	2) wobec kasy w restrukturyzacji zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 74k ust. 1 lub 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, Fundusz może wydać decyzję o zawieszeniu działalności tej kasy i wystąpić z wnioskiem o ogłoszenie jej upadłości;”, b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. W okresie zawieszenia działalności banku przepis art. 159 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio. 2b. W okresie zawieszenia działalności kasy przepis art. 74l ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych stosuje się odpowiednio.”;
Art. 37 ust. 7	7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jakiegokolwiek mechanizm finansowania działający zgodnie z art. 101 może odzyskać wszelkie uzasadnione koszty właściwie poniesione w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w związku z wykonaniem uprawnień w tym zakresie lub rządowych instrumentów stabilizacji finansowej na jeden lub kilka z poniższych sposobów: a) poprzez potrącenie z ewentualnego wynagrodzenia zapłaconego przez odbiorcę na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub, w zależności od przypadku, na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich; b) od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją – jako wierzyciel uprzywilejowany; lub c) z wszelkich wpływów uzyskanych w wyniku zakończenia działalności instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami – jako wierzyciel uprzywilejowany.	T	Art. 235 pkt 5	W art. 235 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) straty z tytułu udzielenia pożyczek i gwarancji w ramach przymusowej restrukturyzacji podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym, instytucji pomostowej, podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji, jego przedsiębiorstwo lub wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania;”
Art. 37 ust. 9	9. Państwa członkowskie mogą przyznawać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowe narzędzia i uprawnienia, które można wykonywać w sytuacji, gdy instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że: a) te dodatkowe uprawnienia, jeżeli są stosowane do grupy transgranicznej, nie stanowią przeszkody dla skuteczności grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz	T	Art. 148 pkt 2 Art. 2 ust. 1 pkt 14 i art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy o niektórych	Art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o niektórych zabezpieczeniach (...) otrzymuje brzmienie: „14) Bankowy Fundusz Gwarancyjny.” Art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy o niektórych zabezpieczeniach (...) otrzymuje brzmienie: „3) umów, w których stroną jest Bankowy Fundusz Gwarancyjny, a portfel kredytowy banku stanowią w znacznej części umowy, której dłużnikiem jest konsument z tytułu zawartej umowy o kredyt konsumencki w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim i nie jest możliwe inne skuteczne zapewnienie przywrócenia płynności płatniczej, o której mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>b) są spójne z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i ogólnymi zasadami rządzącymi restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, o których mowa w art. 31 i 34.</p>	<p>zabezpieczeń (...)</p> <p>Art. 214 ust. 1, 1a</p> <p>Art. 216 ust. 3-5</p> <p>Art. 165</p> <p>Art. 167 ust. 1 pkt 3 i ust.4</p>	<p>Art. 214 ust. 1 i 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>a) w ust. 1 po wyrazie „Administrator” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępca administratora”,</p> <p>„1a. Program restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 1, nie jest opracowany, jeżeli Fundusz oceni, że osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji umożliwia plan przymusowej restrukturyzacji, a ponadto:</p> <p>1) Fundusz podjął decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 110 ust. 6 lub</p> <p>2) umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych jest dokonywane wyłącznie w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z unijnymi zasadami pomocy państwa.”;</p> <p>W art. 216:</p> <p>a) w ust. 3-5 po wyrazie „Administrator” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępca administratora,; b) w ust. 4 po wyrazie „Administrator” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępca administratora”;; c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zobowiązać administratora, zastępcę administratora lub pełnomocnika do zmiany lub ponownego opracowania programu restrukturyzacji w przypadku, gdy jego realizacja nie jest należyta lub osiągnięcie celu programu nie będzie możliwe.”;</p> <p>W art. 148 w pkt 2 wyrazy „na okres nie dłuższy niż miesiąc” zastępuje się wyrazami „na okres nie dłuższy niż 3 miesiące”;</p> <p>Art. 165 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Z zastrzeżeniem art. 151 oraz art. 156 ust. 2 i 3, nie mogą być umorzone przez potrącenie wierzytelności wobec podmiotu w restrukturyzacji ze zobowiązaniami będącymi przedmiotem przeniesienia do instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu trzeciego.”</p> <p>Art. 167 ust. 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3) podmiotem dominującym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy – Prawo bankowe, podmiotem zależnym, podmiotem powiązanym przez pozostawanie z podmiotem w relacjach, o</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14 – 16 ustawy - Prawo bankowe, lub pozostawanie z podmiotem w tej samej grupie,”;</p> <p>„4. W przypadku gdy umowa przelewu wierzytelności została zawarta w formie pisemnej z datą pewną nie później niż 6 miesięcy przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji, przepisu ust. 3 nie stosuje się.”;</p>
Art. 37 ust. 10	<p>10. W nadzwyczajnej sytuacji kryzysu systemowego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ubiegać się o finansowanie z alternatywnych źródeł finansowania poprzez zastosowanie rządowych narzędzi stabilizacji zgodnie z art. 56 do 58, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:</p> <p>a) akcjonariusze i posiadacze innych instrumentów właścicielskich, posiadacze odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań kwalifikowalnych przekazali wkład w postaci umorzenia, konwersji lub w inny sposób na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie co najmniej 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wycenionych w chwili podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36;</p> <p>b) podlega to uprzedniemu i ostatecznemu zatwierdzeniu zgodnie z unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa.</p>		Art. 19a ust. 2 ustawy o rekapitalizacji	<p>w art. 19a ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej może nastąpić wyłącznie:</p> <p>1) gdy wobec podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, wydano uprzednio decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, oraz</p> <p>2) gdy w celu pokrycia strat lub podniesienia funduszy własnych tego podmiotu dokonano umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub umorzenia lub konwersji zobowiązań, w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji lub w inny sposób akcjonariusze oraz wierzyciele przekazali wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania tego podmiotu.</p>
Art. 38 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do przeniesienia na nabywcę, który nie jest instytucją pomostową:</p> <p>a) akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.</p> <p>Z zastrzeżeniem przepisów ust. 8 i 9 niniejszego artykułu oraz art. 85 przeniesienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, następuje bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż nabywca oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych</p>	T	Art. 174	<p>Art. 174. 1. Fundusz może wydać decyzję o przejęciu przez podmiot przejmujący, bez konieczności uzyskania zgody właścicieli, dłużników lub wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji:</p> <p>1) przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>2) wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>3) praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji.</p> <p>2. Podmiotem przejmującym może być więcej niż jeden podmiot. Fundusz może podjąć decyzję o przejęciu w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 i 2, pod warunkiem posiadania lub uzyskania przez podmiot przejmujący uprawnienia do prowadzenia działalności niezbędnej do kontynuowania przejmowanej działalności.</p> <p>3. Jeżeli do uzyskania uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, konieczne jest uzyskanie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wniosek o udzielenie zezwolenia w terminie 3 dni od dnia jego otrzymania.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych, innych niż wymogi ujęte w art. 39.			<p>4. Fundusz może, za zgodą podmiotu przejmującego, wydać decyzję o zwrotnym przeniesieniu przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych, wybranych zobowiązań lub praw udziałowych przejętych przez podmiot przejmujący do podmiotu w restrukturyzacji lub pierwotnych uprawnionych z praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji.</p> <p>5. Podmiot przejmujący jest zobowiązany zapłacić wynagrodzenie za przejmowane przedsiębiorstwo, prawa majątkowe lub prawa udziałowe. Zapłata może nastąpić w szczególności przez przejęcie zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji odpowiadających wartości przejmowanych: przedsiębiorstwa, praw majątkowych, praw udziałowych lub przez rozliczenie pieniężne.</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Fundusz zawiadamia o wydaniu decyzji Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy dla podmiotu w restrukturyzacji.</p> <p>7. Doręczenie decyzji albo zawiadomienie o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stanowią dokonanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej oraz w art. 106 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p>
Art. 38 ust. 9	<p>9. Jeżeli organ właściwy dla tej instytucji nie zakończył oceny, o której mowa w ust. 8, do dnia przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich w drodze zastosowania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentu zbycia działalności, państwa członkowskie zapewniają, by zastosowanie miały następujące przepisy:</p> <p>a) takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę ma natychmiastowy skutek prawny;</p> <p>b) w trakcie okresu oceny i w trakcie okresu jakiegokolwiek rozporządzenia przewidzianego w lit. f) prawo głosu nabywcy związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi jest zawieszane i przysługuje wyłącznie organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie jest zobowiązany do wykonywania takiego prawa głosu i nie ponosi żadnej odpowiedzialności w związku z wykonaniem takiego prawa głosu lub rezygnacją z wykonania takiego prawa;</p> <p>c) w trakcie okresu oceny i w trakcie okresu jakiegokolwiek rozporządzenia przewidzianego w lit. f) kary i inne środki nakładane za naruszenia wymogów dotyczących nabycia lub zbycia znacznych pakietów akcji określonych w art. 66, 67 i 68 dyrektywy 2013/36/UE nie mają zastosowania do takiego przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>d) niezwłocznie po zakończeniu oceny właściwy organ pisemnie powiadamia organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz nabywcę o tym, czy</p>	T	<p>Art. 122 ust. 1 pkt 2</p> <p>Art. 175 ust. 5</p>	<p>Art. 122 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) w przypadku, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3 – z dniem określonym w decyzji Funduszu o przejęciu praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji;”;</p> <p>Art. 175 w ust. 5 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu: „W przypadku zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy, zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia członków w celu odwołania dotychczasowej rady nadzorczej i powołania nowej rady nadzorczej oraz powołania przez radę nadzorczą zarządu podmiotu w restrukturyzacji przepisy art. 216 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę czy, zgodnie z art. 22 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE wyraża wobec takiego przeniesienia sprzeciw;</p> <p>e) jeśli właściwy organ wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę, wówczas uznaje się, że prawo głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi przysługuje w pełni nabywcy natychmiast po otrzymaniu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nabywcę powiadomienia o takiej zgodzie od właściwego organu;</p> <p>f) jeśli właściwy organ sprzeciwia się takiemu przeniesieniu akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę, wówczas:</p> <p>(i) prawo głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi przewidziane w lit. b) pozostaje w pełni mocy;</p> <p>(ii) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może nałożyć na nabywcę wymóg rozdysponowania takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich w okresie rozdysponowania określonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po uwzględnieniu panujących warunków rynkowych; oraz</p> <p>(iii) jeżeli nabywca nie dokona takiego rozdysponowania w okresie rozdysponowania ustanowionym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwy organ, za zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może nałożyć na nabywcę kary i inne środki za naruszenia wymogów dotyczących nabywania lub zbywania znacznych pakietów akcji przewidziane w art. 66, 67 i 68 dyrektywy 2013/36/UE.</p>			
Art. 38 ust. 10	10. Przeniesienia dokonane w drodze zastosowania instrumentu zbycia działalności podlegają zabezpieczeniom, o którym mowa w tytule IV rozdział VII.		Art. 150 ust. 1	Art. 150 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Fundusz może, w drodze decyzji, dokonać zmiany warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, w tym dokonać rozliczenia umowy, przeniesienia praw lub zobowiązań z umowy na osobę trzecią lub wstąpić w miejsce strony umowy.”
Art. 38 ust. 11 i 12	11. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE uznaje się, że nabywca stanowi następcę instytucji	T	Art. 176 ust. 1 Art. 191	Art. 176 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Z dniem określonym w decyzji Funduszu, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 1 i 2, podmiot przejmujący wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może nadal korzystać z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.</p> <p>12. Państwa członkowskie zapewniają, by nabywca, o którym mowa w ust. 1, mógł nadal korzystać z praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków, giełdach, systemach rekompensat dla inwestorów oraz systemach gwarancji depozytów oraz praw dostępu do tych systemów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że spełnia kryteria członkostwa i udziału w takich systemach.</p> <p>Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie zapewniają, aby:</p> <p>a) nie odmawiano dostępu, na tej podstawie, że nabywca nie posiada ratingu agencji ratingowej lub że taki rating nie jest proporcjonalny do poziomów ratingów wymaganych do uzyskania dostępu do systemów, o których mowa w akapicie pierwszym;</p> <p>b) jeżeli nabywca nie spełnia kryteriów członkostwa lub udziału określonych dla stosownego systemu płatności, rozliczeń lub rozrachunków, giełdy, systemu rekompensat dla inwestorów lub systemu gwarancji depozytów, z praw, o których mowa w akapicie pierwszym, korzystano w okresie ustalonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie przekracza 24 miesięcy i może zostać przedłużony na wniosek złożony przez nabywcę do organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>		ust. 1	<p>majątkowych i zobowiązań, również w postępowaniach sądowych i administracyjnych.”;</p> <p>W art. 191 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Z dniem określonym w decyzji, o której mowa w art. 188 ust. 1 pkt 2 i 3, instytucja pomostowa wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i zobowiązań, w tym do postępowań sądowych.”;</p>
Art. 40 ust. 9	<p>9. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE uznaje się, że instytucja pomostowa stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może kontynuować korzystanie z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.</p> <p>Do innych celów organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą nakładać wymóg, aby instytucja pomostowa była uznawana za następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i była w stanie nadal wykonywać prawa wykonywane przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.</p>	T	Art. 191 ust. 1	<p>W art. 191 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Z dniem określonym w decyzji, o której mowa w art. 188 ust. 1 pkt 2 i 3, instytucja pomostowa wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i zobowiązań, w tym do postępowań sądowych.”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>Art.41 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy prowadzeniu działalności instytucji pomostowej przestrzegane były następujące wymogi:</p> <p>a)treść dokumentów założycielskich instytucji pomostowej zatwierdza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b)w zależności od struktury własnościowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje lub zatwierdza organ zarządzający instytucji pomostowej;</p> <p>c)organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu zarządzającego oraz określa ich odpowiednie zakresy obowiązków;</p> <p>d)organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka instytucji pomostowej;</p> <p>e)instytucja pomostowa posiada zezwolenie zgodnie z, odpowiednio, dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE oraz zgodnie z obowiązującym prawem krajowym posiada niezbędne zezwolenie na prowadzenie działalności lub świadczenie usług, które nabywa w wyniku przeniesienia dokonanego zgodnie z art. 63 niniejszej dyrektywy;</p> <p>f)instytucja pomostowa spełnia mające zastosowanie wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz dyrektyw 2013/36/UE i dyrektywy 2014/65/UE oraz podlega nadzorowi zgodnie z przepisami tych dyrektyw;</p> <p>g)działalność instytucji pomostowej jest zgodna z unijnymi ramami pomocy państwa, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może stosownie określić ograniczenia jej działalności.</p> <p>Niezależnie od przepisów, o których mowa w lit. e) i f) akapitu pierwszego, oraz gdy konieczne jest to dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucję pomostową można utworzyć i udzielić jej zezwolenia na działalność bez konieczności spełnienia dyrektyw 2013/36/UE lub 2014/65/UE przez krótki okres na początku jej działalności. W tym celu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkłada właściwemu organowi stosowny wniosek. Jeżeli właściwy organ postanowi udzielić takiego zezwolenia, wskazuje okres, na który instytucja pomostowa otrzymuje odstępstwo od spełnienia wymogów tych dyrektyw.</p>		<p>Art. 181 ust. 6(dot. art. 41 ust. 1 lit b)</p> <p>Art. 39 ust. 3b ustawy o Narodowy m Banku Polskim (w zakresie art. 41 ust. 1 lit. E)</p>	<p>W art. 181 ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„ Do utworzenia i działalności instytucji pomostowej przepisów art. 36 ust. 2 i 4, art. 38, art. 141m–142a, art. 144–147, art. 153–157f oraz art. 158 ust. 4, 5 i 7 ustawy – Prawo bankowe, przepisów art. 84 ust. 1a, art. 89 ust. 1 pkt 1, art. 110zc–110zzd oraz art. 167 ust. 1 pkt 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz przepisów art. 129 ust. 3 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym(Dz. U. z 2019 r. poz. 1421, 1571, 2200, 2217 oraz z 2020 r. poz. 568) nie stosuje się.”</p> <p>W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w art. 39 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu: „3b. Zarząd NBP może zwolnić podmiot w restrukturyzacji lub instytucję pomostową, o których mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji(Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. ...) , z obowiązku utrzymywania rezerwy obowiązkowej w okresie przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p>b) w art. 43 w ust. 1 po wyrazach „przymusowej restrukturyzacji” skreśla się wyrazy „(Dz.U. z 2020 r. poz. 842)”;</p>
<p>Art. 44 ust. 5</p>	<p>5. Mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może</p>	<p>T</p>	<p>Art. 274</p>	<p>Art. 274 otrzymuje brzmienie:</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>przekazać wkład, o którym mowa w ust. 4, jedynie, gdy:</p> <p>a) wkład w celu pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie nie niższej niż 8 % łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalony w momencie podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36, został dokonany przez akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich, posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań kwalifikowalnych poprzez umorzenie, konwersję lub w inny sposób; oraz</p> <p>b) wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekracza 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wycenionych w chwili podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36.</p>			<p>„W przypadku, o którym mowa w art. 206 ust. 3, jeżeli w wyniku wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji straty podmiotu w restrukturyzacji nie zostały w całości pokryte umorzonymi zobowiązaniami innych wierzycieli, Fundusz może przeznaczyć środki funduszy, o których mowa w art. 273, na pokrycie strat podmiotu w restrukturyzacji lub objęcie praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji w celu odtworzenia jego funduszy własnych, jeżeli:</p> <p>1) dokonał umorzenia lub konwersji praw udziałowych lub zobowiązań lub zapewnił podjęcie innych działań, które będą skutkować poniesieniem strat przez właścicieli lub wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji lub jego dokapitalizowaniem w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej zgodnie z oszacowaniem, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1;</p> <p>2) kwota środków nie przekracza 5% sumy zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1.”</p>
Art. 48 ust. 3	<p>3. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji, o którym mowa w ust. 1 lit. e), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują konwersji lub obniżenia kwoty głównej instrumentów, o których mowa w ust. 1 lit. b), c) i d), w przypadku gdy instrumenty te zawierają jeden z poniższych warunków i nie zostały jeszcze poddane konwersji:</p> <p>a) warunek przewidujący obniżenie kwoty głównej instrumentu w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek zdarzenia odnoszącego się do sytuacji finansowej, wypłacalności lub poziomu funduszy własnych instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>b) warunek przewidujący konwersję instrumentów na akcje lub inne instrumenty właścicielskie w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek z tych zdarzeń.</p>	T	Art. 205 ust. 1	<p>Art. 205 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji wyemitował instrumenty finansowe, które przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych w przypadku zdarzenia powiązanego z sytuacją finansową, wypłacalnością, pozycją kapitałową lub poziomem funduszy własnych, zobowiązanie takie umarza się lub konwertuje zgodnie z warunkami emisji, przed dokonaniem umorzenia lub konwersji pozostałych zobowiązań, o których mowa w art. 209 ust. 3 pkt 3.”;</p>
Art. 50 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienia określone w art. 59 ust. 3 oraz art. 63 ust. 1 lit. f), mogły stosować różne współczynniki konwersji w odniesieniu do poszczególnych kategorii instrumentów kapitałowych i zobowiązań zgodnie z jedną z zasad, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu lub zgodnie z obiema tymi zasadami.</p>	T	Art. 70a ust. 1-7 Art. 70b ust. 1-4 Art. 212	<p>Art. 70a ust 1-7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W przypadku podmiotów działających w formie spółki kapitałowej decyzja w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:</p> <p>1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu, sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;</p> <p>2) wskazanie, liczby, serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

		<p>Art. 212a ust. 1—7</p> <p>Art. 212b ust. 1-4</p>	<p>3) liczbę, serię, numer oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;</p> <p>4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne czy na okaziciela;</p> <p>5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;</p> <p>6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;</p> <p>7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;</p> <p>8) wskazanie daty, od której powstałe w wyniku konwersji akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie;</p> <p>9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>2. Decyzja zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji, wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>.</p> <p>3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania kwalifikowalne wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej</p>
--	--	---	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>decyzji jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji.</p> <p>5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji wraz z uzasadnieniem bez oszacowania, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104–105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>6. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.</p> <p>Art. 70b ust.1-4 otrzymują brzmienie:</p> <p>Art. 70b. 1. W przypadku banków spółdzielczych i kas decyzja w przedmiocie umorzenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone; 2) wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu, ich liczbę oraz wartość nominalną albo wartość, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych <p>2. Decyzja zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2020 r. poz. 275, 568, 695 i 875 i 2320), ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.</p> <p>3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.";</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, które zostały umorzone na podstawie decyzji.””;</p> <p>Art. 212 uchyla się.</p> <p>Art. 212a ust. 1-7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 212a. 1. Decyzja o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań dotycząca podmiotów działających w formie spółki kapitałowej zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu – sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;2) wskazanie, liczby serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia;3) liczbę, serię, numer oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne czy na okaziciela;5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających konwersji, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;8) wskazanie daty, od której akcje lub udziały powstałe w wyniku konwersji będą uczestniczyć w dywidendzie;9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi
--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>2. Decyzja zastępuje określone w Kodeksie spółek handlowych, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania, wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109 ust.. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu, jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.</p> <p>4.. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109 na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji .</p> <p>5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104 i 105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>6. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>Art. 212b ust. 1-4 otrzymują brzmienie: Art. 212b. 1. Decyzja w przedmiocie umorzenia zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem spółdzielczym lub kasą zawiera:</p> <p>1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone;</p> <p>2) wskazanie instrumentów lub zobowiązań oraz ich wartości podlegających umorzeniu lub wartości, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej instrumentów lub zobowiązań.</p> <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz w statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.</p> <p>3Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.”;</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których prawa udziałowe zostały umorzone na podstawie decyzji, jak również wierzycielom, których wierzytelności zostały umorzone na podstawie decyzji.”</p>
Art. 50 ust. 2	2.Współczynnik konwersji odzwierciedla właściwe odszkodowanie dla zaangażowanego wierzyciela z tytułu wszelkiej straty poniesionej w wyniku wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji.	T	Art. 204	<p>Art. 204 otrzymuje brzmienie: „Art. 204. Wierzyciele, których wierzytelności podlegają konwersji, obejmują prawa udziałowe w liczbie wynikającej z wartości konwertowanych wierzytelności oraz wartości nominalnej lub ceny emisyjnej ustalonej w decyzji o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań. Wartość tych praw jest ustalana przez Fundusz w sposób umożliwiający pokrycie strat oraz wzrost funduszy własnych podmiotu w restrukturyzacji zgodnie z art. 202 ust. 1.”;</p>
Art. 53 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 59 ust. 2 oraz w art. 63 ust. 1 lit. e)–i), obniżenie kwoty głównej lub kwoty pozostającej do spłaty, konwersja lub umorzenie stawały się skuteczne i natychmiast wiążące w stosunku do instytucji objętej	T	Art. 211	<p>Art. 211: a) uchyla się ust. 1; b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Prawo wykonywania głosu z praw udziałowych objętych w wyniku konwersji pozostaje zawieszony do czasu zakończenia przymusowej restrukturyzacji.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz zaangażowanych wierzycieli i zainteresowanych akcjonariuszy.			3. Do konwersji zobowiązań nie stosuje się przepisów art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, art. 37a, art. 37b i art. 69–69b ustawy o ofercie publicznej oraz art. 19 ust. 1 pkt 2, art. 86 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 2017/1129.”;
Art. 53 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponował uprawnieniem do zakończenia lub wymagania zakończenia wszystkich działań administracyjnych i proceduralnych niezbędnych dla nadania skuteczności wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 59 ust. 2 oraz w art. 63 ust. 1 lit. e)–i), w tym:</p> <p>a) zmiany we wszystkich odpowiednich rejestrach;</p> <p>b) wyprowadzenia lub wycofania z obrotu akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub instrumentów dłużnych;</p> <p>c) wprowadzenia lub dopuszczenia do obrotu nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>d) ponownego wprowadzenia lub dopuszczenia do obrotu wszelkich instrumentów dłużnych, które uległy umorzeniu, bez konieczności spełnienia wymogu wydania prospektu emisyjnego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/71/WE (32).</p>	T	<p>Art. 45 ust. 1¹ ustawy o KRS</p> <p>Art. 70a ust. 1-7</p> <p>Art. 70b ust. 1-4</p> <p>Art. 211 ust. 3</p> <p>Art. 212</p> <p>Art. 212a ust. 1-7</p> <p>Art. 212b ust. 1-4</p>	<p>Art. 3. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. z 2021 r. poz. 112 oraz z 2020 r. poz. 2320) dodaje się: po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:</p> <p>„1¹. Po przesłaniu do sądu rejestrowego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny odpisu decyzji bez oszacowania i uzasadnienia w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych albo odpisu decyzji o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań wpisów w dziale 1 rejestru przedsiębiorców danych, o których mowa w art. 38 pkt 3, pkt 8 lit. a-d i g albo pkt 9 lit. a-e i. h-i, dokonuje się z urzędu.”.</p> <p>Art. 70a ust 1-7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W przypadku podmiotów działających w formie spółki kapitałowej decyzja w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu, sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony; 2) wskazanie, liczby, serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia; 3) liczbę, serię, numer oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących; 4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne czy na okaziciela; 5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów; 6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru; 7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów; 8) wskazanie daty, od której powstałe w wyniku konwersji akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie; 9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>kwalifikowalnych podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>2. Decyzja zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>3. 3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania kwalifikowalne wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji.</p> <p>5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji wraz z uzasadnieniem bez oszacowania, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104–105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>6. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji BFG podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>67 W przypadku, gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.</p> <p>Art. 70b ust.1-4 otrzymują brzmienie: Art. 70b. 1. W przypadku banków spółdzielczych i kas decyzja w przedmiocie umorzenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone; 2) wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu, ich liczbę oraz wartość nominalną albo wartość, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych. <p>2. Decyzja zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2020 r. poz. 275, 568, 695 i 875 i 2320), ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.</p> <p>3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.”;</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, które zostały umorzone na podstawie decyzji.””;</p> <p>Art. 211 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Do konwersji zobowiązań nie stosuje się przepisów art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, art. 37a, art. 37b i art. 69–69b ustawy o ofercie publicznej oraz art. 19 ust. 1 pkt 2 oraz art. 86 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 2017/1129.”;</p>
--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>Art. 212 uchyla się.</p> <p>Art. 212a ust. 1-7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 212a. 1. Decyzja o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań dotycząca podmiotów działających w formie spółki kapitałowej zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu – sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;2) wskazanie, liczby serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia;3) liczbę, serię, numer oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji imienne czy są na okaziciela;5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających konwersji, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;8) wskazanie daty, od której akcje lub udziały powstałe w wyniku konwersji będą uczestniczyć w dywidendzie;9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi <p>2. Decyzja zastępuje określone w Kodeksie spółek handlowych, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>3.. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania, wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza</p>
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu, jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109 na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji .</p> <p>5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104 i 105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>6. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.</p> <p>Art. 212b ust. 1-4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 212b. 1. Decyzja w przedmiocie umorzenia zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem spółdzielczym lub kasą zawiera:</p>
--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone;</p> <p>2) wskazanie instrumentów lub zobowiązań oraz ich wartości podlegających umorzeniu lub wartości, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych udziałów lub zobowiązań..</p> <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz w statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.</p> <p>3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.;</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których prawa udziałowe zostały umorzone na podstawie decyzji, jak również wierzycielom, których wierzytelności zostały umorzone na podstawie decyzji.”;</p>
Art. 54 ust. 3	<p>4. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża częściowo, ale nie w całości, wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania:</p> <p>a) zobowiązanie jest traktowane jako spłacone w stopniu odpowiadającym obniżonej kwocie;</p> <p>b) odpowiedni instrument lub uzgodnienie, na mocy którego powstało pierwotne zobowiązanie, w dalszym ciągu obowiązuje w stosunku do pozostałej kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, z zastrzeżeniem ewentualnej zmiany kwoty należnych odsetek służącej uwzględnieniu obniżenia kwoty głównej oraz każdej ewentualnej zmiany warunków, jakiej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dokonać, wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. j).</p>	T	<p>Art. 70a ust. 1-7</p> <p>Art. 70b ust. 1-4</p> <p>Art. 212</p> <p>Art. 212a ust. 1-7</p> <p>Art. 212b ust. 1-4</p>	<p>Art. 70a ust 1-7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W przypadku podmiotów działających w formie spółki kapitałowej decyzja w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:</p> <p>1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu, sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;</p> <p>2) wskazanie, liczby, serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia;</p> <p>3) liczbę, serię, numer oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;</p> <p>4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne czy na okaziciela;</p> <p>5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;</p> <p>7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;</p> <p>8) wskazanie daty, od której powstałe w wyniku konwersji akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie;</p> <p>9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>2. Decyzja zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania kwalifikowalne wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji.</p> <p>5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji wraz z uzasadnieniem bez oszacowania, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104–105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p>
--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>6. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszowi podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.</p> <p>Art. 70b ust.1-4 otrzymują brzmienie: Art. 70b. 1. W przypadku banków spółdzielczych i kas decyzja w przedmiocie umorzenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none">1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone;2) wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu, ich liczbę oraz wartość nominalną albo wartość, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych. <p>2. Decyzja zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2020 r. poz. 275, 568, 695 i 875 i 2320), ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.</p> <p>3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.;</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, które zostały umorzone na podstawie decyzji.””;</p> <p>Art. 212 uchyla się.</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>Art. 212a ust. 1-7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 212a. 1. Decyzja o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań dotycząca podmiotów działających w formie spółki kapitałowej zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu – sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony; 2) wskazanie, liczby serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia; 3) liczbę, serię, numer oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących; 4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne czy na okaziciela; 5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających konwersji, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów; 6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru; 7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów; 8) wskazanie daty, od której akcje lub udziały powstałe w wyniku konwersji będą uczestniczyć w dywidendzie; 9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarżanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi <p>2. Decyzja zastępuje określone w Kodeksie spółek handlowych, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania, wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarża się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu, jest</p>
--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109 na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji .</p> <p>5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104 i 105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>6. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.</p> <p>Art. 212b ust. 1-4 otrzymują brzmienie: Art. 212b. 1. Decyzja w przedmiocie umorzenia zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem spółdzielczym lub kasą zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone; 2) wskazanie instrumentów lub zobowiązań oraz ich wartości podlegających umorzeniu lub
--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				<p>wartości, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów lub zobowiązań.</p> <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz w statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.</p> <p>3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.”;</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których prawa udziałowe zostały umorzone na podstawie decyzji, jak również wierzycielom, których wierzytelności zostały umorzone na podstawie decyzji.”;</p>
Art.56 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie mogą wprowadzić nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe za pośrednictwem dodatkowych instrumentów stabilizacji finansowej, zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, art. 37 ust. 10 oraz z unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa, w celu wzięcia udziału w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w tym z zamiarem podjęcia bezpośredniej interwencji w celu uniknięcia ich likwidacji, aby osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 ust. 2 w odniesieniu do państwa członkowskiego lub całej Unii. Takie działania prowadzone są pod kierownictwem właściwego ministerstwa lub rządu w ścisłej współpracy z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	T	<p>Art. 19a ust. 1-6 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitaliza cji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumenta ch stabilizacji finansowej</p> <p>Art. 19a ust. 8-10 ustawy z</p>	<p>w art. 19a:</p> <p>a) ust. 1-6 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W razie wystąpienia kryzysu systemowego, w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, po uzyskaniu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego oraz zgody ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może stosować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, jeżeli zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji nie byłoby wystarczające do:</p> <p>1) uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub</p> <p>2) ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 2a ust. 2, otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub</p> <p>3) ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

		<p>dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitaliza cji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumenta ch stabilizacji finansowej Art. 16 ust. 1 pkt 58 oraz Art. 17 ust. 1 pkt 56b CIT</p>	<p>2. Zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej może nastąpić wyłącznie:</p> <p>1) gdy wobec podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, wydano uprzednio decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, oraz</p> <p>2) gdy w celu pokrycia strat lub podniesienia funduszy własnych tego podmiotu dokonano umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub umorzenia lub konwersji zobowiązań, w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, lub w inny sposób akcjonariusze oraz wierzyciele przekazali wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania tego podmiotu.</p> <p>3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny występuje z wnioskiem o zgodę na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Kopię wniosku Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.</p> <p>4. Bankowy Fundusz Gwarancyjny w sprawie zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej wydaje decyzję. Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje kopię decyzji Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.</p> <p>5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do decyzji, o której mowa w ust. 4:</p> <p>1) stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4i 5, art. 104-106 i art. 109 ust. 1-5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), z wyjątkiem przepisów art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.</p> <p>6. W przypadku zastosowania instrumentów, o których mowa w art. 19b ust. 1 i art. 19c ust. 1, przepisów art. 9, art. 22–22d, art. 25 i art. 138 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>nie stosuje się.”</p> <p>b) dodaje się ust. 8 - 10 w brzmieniu:</p> <p>„8. W przypadku zastosowania instrumentu, o którym mowa w art. 19c ust. 1, do podmiotu przejmującego prawa udziałowe nie stosuje się przepisów art. 17 oraz art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym.</p> <p>9. Na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej wydaje opinię prawną w przedmiocie, wskazanego w tym wniosku, istotnego zagadnienia prawnego związanego z zastosowaniem rządowego instrumentu stabilizacji finansowej. Wydanie opinii prawnej albo odmowa jej wydania następuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, chyba że w uzgodnieniu z Prezesem Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej ustalono inny termin, nie krótszy niż 4 dni robocze od dnia doręczenia wniosku.</p> <p>10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych wydaje zgodę albo odmawia wydania zgody po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 3, oraz opinii, o której mowa w ust. 9, o ile wystąpił o jej wydanie.”;</p> <p><u>Art. 2 W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, 1492, 1565, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:</u></p> <p>1) w art. 16 w ust. 1 pkt 58 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„58) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 14a, 23, 24, 42, 47, 48, 52, 53, 54a, 55, 56, 56b i 59;”;</p> <p>2) w art. 17w ust. 1 po pkt 56a dodaje się pkt 56b w brzmieniu:</p> <p>„56b) otrzymane przez podmiot przejmujący środki finansowe, przeznaczone na zapłatę za przeniesienie praw udziałowych przejmowanego podmiotu, o którym mowa w art. 19d ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124 oraz z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021. Poz.);”.</p>
--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

Art.56 ust. 2	2. Aby ustanowić rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe ministerstwa lub rządy dysponowały odpowiednimi uprawnieniami w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 63–72, oraz dopilnowują, by zastosowanie miały art. 66, 68, 83 i 117		Art. 19a ust. 3 i 4 ustawy o rekapitalizacji	<p>Art. 19a ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny występuje z wnioskiem o zgodę na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Kopię wniosku Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.</p> <p>4. Bankowy Fundusz Gwarancyjny w sprawie zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej wydaje decyzję. Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje kopię decyzji Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.”</p>
Art.56 ust. 3	3. Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej są stosowane wyłącznie jako ostateczność po tym, jak ocenione i wykorzystane zostały w jak największym zakresie inne instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy jednoczesnym utrzymaniu stabilności finansowej, co właściwe ministerstwo lub rząd stwierdzi po zasięgnięciu opinii krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 6 ust. 1 pkt 4 o nadzorze makroostrożnościowym Art. 19a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej	<p>Art. 19. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 483 oraz z 2020 r. poz. 695) w art. 6 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p>„4) stwierdzanie przesłanek wystąpienia i ustania kryzysu systemowego, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798).”</p> <p>Art. 16 Ustawa z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej</p> <p>„1. W razie wystąpienia kryzysu systemowego, w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, po uzyskaniu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego oraz zgody ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może zastosować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, jeżeli zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji nie byłoby wystarczające do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub 2) ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 2a ust. 2,

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub</p> <p>3) ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej.</p> <p>2. Zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej może nastąpić wyłącznie:</p> <p>1) gdy wobec podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, wydano uprzednio decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, oraz</p> <p>2) gdy w celu pokrycia strat lub podniesienia funduszy własnych tego podmiotu dokonano umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub umorzenia lub konwersji zobowiązań, w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, lub w inny sposób akcjonariusze oraz wierzyciele przekazali wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania tego podmiotu.”</p>
Art.56 ust. 4	<p>4. Stosując rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, państwa członkowskie zapewniają, by właściwe ministerstwa lub rządy i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosowały instrumenty jedynie wówczas, gdy spełnione są wszystkie warunki określone w art. 32 ust. 1, jak również spełniony jest jeden z poniższych warunków:</p> <p>a)właściwe ministerstwo lub rząd i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po zasięgnięciu opinii banku centralnego i właściwego organu, stwierdzają, że zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie byłoby wystarczające dla uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej;</p> <p>b)właściwe ministerstwo lub rząd i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzają, że zastosowanie innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie byłoby wystarczające dla ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy instytucja otrzymała wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od banku centralnego;</p>	Art. 19a ust. 3 i 4 Art. 19d ust. 4 (w okresie vacatio legis) Art. 19g ust. 3 Art. 21 ust. 4	<p>Art. 19a w ust. 3 i 4ustawy o rekapitalizacji otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny występuje z wnioskiem o zgodę na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Kopię wniosku Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.”</p> <p>„4. Bankowy Fundusz Gwarancyjny w sprawie zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej wydaje decyzję. Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje kopię decyzji Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.”</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>c)w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej właściwe ministerstwo lub rząd, po konsultacji z właściwym organem i organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wystarczy do ochrony interesu publicznego, jeśli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego już zostało wcześniej udzielone tej instytucji</p>		<p>ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej</p>	<p>W art. 19g dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, organ sprawujący nadzór właścicielski zasięga opinii Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”;</p> <p>Art. 21 ust. 4 ustawy o rekapitalizacji otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. W przypadku wystąpienia kryzysu systemowego rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Rada Ministrów wydaje bez zasięgnięcia opinii komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu.”.</p>
<p>Art.57 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie mogą, pod warunkiem przestrzegania krajowego prawa spółek, uczestniczyć w dokapitalizowaniu instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, poprzez dostarczenie jej kapitału w zamian za następujące instrumenty, pod warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013:</p> <p>a)instrumenty w kapitale podstawowym Tier I</p> <p>b)instrumenty dodatkowe w Tier I lub Tier II;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 19b ust. 1, 3, 3a, 3b</p> <p>ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej</p>	<p>W art. 19b:</p> <p>a)ust 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Zastosowanie publicznego wsparcia kapitałowego polega na objęciu lub nabyciu instrumentów w kapitale podstawowym Tier I lub instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I, lub instrumentów w kapitale Tier II.”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Podmioty objęte instrumentem publicznego wsparcia kapitałowego powinny być zarządzane w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań.”,</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:</p> <p>„3a. Bankowy Fundusz Gwarancyjny podejmuje uchwałę o emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1, po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 19a ust. 4, zgodnie z art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				3b. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych, po otrzymaniu decyzji, o której mowa w art. 19a ust. 4 i uchwały Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o której mowa w ust 3a, składa niezwłocznie, w imieniu Skarbu Państwa, oświadczenie woli o objęciu lub nabyciu instrumentów, o których mowa w ust. 1.”;
Art.57 ust. 2	2. Państwa członkowskie, zapewniają, w zakresie w jakim umożliwiają im to posiadane akcje instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), by te instytucje lub podmioty objęte publicznym instrumentem wsparcia kapitałowego zgodnie z niniejszym artykułem, były zarządzane w sposób dochodowy i profesjonalny.	T	Art. 19b ust. 3 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitaliza cji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumenta ch stabilizacji finansowej	Art. 19b ust. 5 otrzymuje brzmienie: „3. Podmioty objęte instrumentem publicznego wsparcia kapitałowego powinny być zarządzane w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań.”
Art.57 ust. 3	3. Jeżeli państwo członkowskie stosuje publiczny instrument wsparcia kapitałowego zgodnie z niniejszym artykułem, zapewnia, aby jego udziały w instytucji lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały przeniesione do sektora prywatnego, jak tylko pozwolą na to warunki rynkowe i finansowe.	T	Art. 19b ust. 4 i art. 19g ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitaliza cji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumenta	W art. 19b: ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Organ sprawujący nadzór właścicielski nad podmiotem obejmującym lub nabywającym instrumenty, o których mowa w ust. 1, po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1, zbywa te instrumenty, gdy tylko pozwalają na to warunki rynkowe i finansowe. Zbycie może nastąpić wyłącznie na rzecz podmiotów innych niż wskazane w art. 19c ust. 1.”; w art. 19g: w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			ch stabilizacji finansowej	<p>„Zbycie praw udziałowych nakazuje podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe organ sprawujący nadzór właścicielski nad tym podmiotem , w drodze decyzji.”;</p> <p>„3. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, organ sprawujący nadzór właścicielski zasięga opinii Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”;</p>
Art.58 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą objąć instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), tymczasową własnością publiczną.	T	<p>Art. 19c ust. 2 pkt 6</p> <p>Art. 19d ust. 1, 6, 7,</p> <p>Art. 19f ust. 1,5, 6c, 8</p> <p>ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitaliza cji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumenta ch stabilizacji finansowej</p>	<p>W art. 19c w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6) wywiera decydujący wpływ na działalność spółki (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej).”;</p> <p>W art. 19d:</p> <p>w art. 19d:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Przeniesienia praw udziałowych dokonuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny w drodze decyzji. Przeniesienie praw udziałowych następuje z chwilą doręczenia decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnemu podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2. Decyzja określa podmiot lub podmioty przejmujące prawa udziałowe, prawa udziałowe podlegające przeniesieniu oraz sposób wykonywania praw z przenoszonych praw udziałowych.”;</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1d w brzmieniu:</p> <p>„1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Bankowy Fundusz Gwarancyjny może również dokonać podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2. W decyzji Bankowy Fundusz Gwarancyjny określa:</p> <p>1) sumę, o jaką kapitał zakładowy ma być podwyższony;</p> <p>2) liczbę, serię, numery oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;</p> <p>3) czy akcje nowej emisji są imienne czy na okaziciela;</p> <p>4) podmiot lub podmioty, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym;</p> <p>5) termin na opłacenie akcji lub udziałów, o których mowa w pkt 4, nie dłuższy niż 3 dni robocze od dnia doręczenia decyzji;</p> <p>6) że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;</p> <p>7) cenę emisyjną nowych akcji albo udziałów;</p> <p>8) datę, od której nowe akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie.</p> <p>1b. Decyzja Bankowego Funduszu Gwarancyjnego zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z podwyższeniem kapitału zakładowego, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>1c. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym podwyższenia kapitału zakładowego spółki, po opłaceniu w całości akcji albo udziałów, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis z decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, art. 104–105 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, spis nabywców udziałów lub akcji z uwidocznieniem liczby udziałów lub akcji przypadających na każdego z nich oraz oświadczenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, że wkłady na udziały lub akcje zostały wniesione. Przepisy art. 291 i art. 479 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio.</p> <p>1d. Dokumenty wymienione w ust. 1c stanowią podstawę wpisu podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2.”</p>
--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Z dniem doręczenia podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2, decyzji, o której mowa w ust. 1, zostaje zakończona przymusowa restrukturyzacja.”</p> <p>d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe oraz przekazuje się Zarządowi Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych albo podmiotowi prowadzącemu rejestr akcjonariuszy dla podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej. Kopię tej decyzji przekazuje się Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesowi Narodowego Banku Polskiego.”</p> <p>e) dodaje się ust. 6-8 w brzmieniu:</p> <p>„6. Przeniesienie praw udziałowych, o którym mowa w ust. 1, nie wymaga zgody właścicieli, dłużników ani wierzycieli podmiotu przejmującego prawa udziałowe.</p> <p>7. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:</p> <p>1) stosuje się odpowiednio art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 104-106 i art. 109 ust. 1-5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 391, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.</p> <p>8. Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę kondycję finansową podmiotu przejmującego prawa udziałowe, może udzielić zezwolenia temu podmiotowi na czasowe niespełnianie wymogu, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz.U. z 2021 r. poz. 140, 680 i...).”</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>5) W art. 19f:</p> <p>a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych akcji na rachunku papierów wartościowych podmiotu przejmującego prawa udziałowe w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust.8.”,</p> <p>c) ust. 6c otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6c. Przeniesienie praw udziałowych, o których mowa w ust. 6a, następuje przez dokonanie wpisu do rejestru akcjonariuszy danych podmiotu przejmującego jako akcjonariusza podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust. 8.”,</p> <p>d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„8. Do ustalenia ceny za przeniesienie praw udziałowych stosuje się oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, dokonane na zlecenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. W przypadku zaistnienia istotnej zmiany sytuacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny zleca podmiotowi przygotowującemu oszacowanie dokonanie jego aktualizacji w części niezbędnej do zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.”,</p>
Art.58 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), objęte instrumentem tymczasowej własności publicznej zgodnie z niniejszym artykułem były zarządzane w sposób dochodowy i profesjonalny oraz by zostały przeniesione do sektora prywatnego,	T	Art. 19i Art. 21 ust. 2a	Art. 19i. 1. Podmiot przejmujący może utworzyć fundusz w celu przejęcia i finansowania działalności podmiotu przejmowanego. Fundusz ulega rozwiązaniu po zbyciu praw udziałowych podmiotu przejmowanego i pokryciu jego zobowiązań.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>jak tylko pozwolą na to warunki rynkowe i finansowe.</p>		<p>ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekaptalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej</p> <p>W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Dz. U. z 2020 r. poz. 1198) w art. 3 dodaje się ust. 1g</p>	<p>2. W przypadku utworzenia funduszu wyodrębnia się plan finansowy funduszu w planie finansowym podmiotu przejmującego.</p> <p>3. Księgi rachunkowe podmiotu przejmowanego są prowadzone odrębnie.</p> <p>4. W celu doprecyzowania sposobu przejęcia i finansowania podmiotu przejmowanego, zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 19d ust. 1, podmiot przejmujący może zawrzeć umowę w tym zakresie z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym.</p> <p>5. Brak umowy, o której mowa w ust. 4, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1.</p> <p>6. Podmiot przejmujący nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania podmiotu przejmowanego oraz za działania podjęte w ramach zastosowania instrumentu tymczasowej własności publicznej, o którym mowa w art. 19c ust. 1.”;</p> <p>W art. 21:</p> <p>a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a otrzymuje brzmienie :</p> <p>„2a. W przypadku zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej w postaci tymczasowej własności publicznej, środki określone w ust. 1 i 2, stanowią dochód lub przychód podmiotów, o których mowa w art. 19c ust. 1, w części odpowiadającej partycypacji tych podmiotów w finansowaniu przejęcia.”</p> <p>W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Dz. U. z 2020 r. poz. 1198) w art. 3 dodaje się ust. 1g w brzmieniu:</p> <p>„1g. W przypadku przejęcia przez BGK praw udziałowych, o których mowa w art. 19d ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekaptalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 128, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2020 r. poz. ...) do BGK nie stosuje się konsolidacji ostrożnościowej, o której mowa w art. 11-24 rozporządzenia 575/2013.”.</p>
<p>Art. 60 ust. 1-3</p>	<p>1. Spełniając wymóg określony w art. 59, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienie do umorzenia lub konwersji zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego</p>	<p>T</p>	<p>Art. 72 ust. 8</p>	<p>Art. 72 ust. 8 otrzymuje brzmienie:</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>postępowania upadłościowego w sposób prowadzący do otrzymania następujących rezultatów:</p> <p>a) w pierwszej kolejności obniżeniu ulegają pozycje w kapitale podstawowym Tier I, proporcjonalnie do ich strat i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat. W odniesieniu do posiadaczy instrumentów w kapitale podstawowym Tier I organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje jedno z działań określonych w art. 47 ust. 1 lub oba te działania;</p> <p>b) kwotę główną instrumentów dodatkowych w Tier I umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności, która z tych wartości jest niższa;</p> <p>c) kwotę główną instrumentów w Tier II umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności, która z tych wartości jest niższa;</p> <p>2.W przypadku gdy umarza się kwotę główną odpowiedniego instrumentu kapitałowego:</p> <p>a) obniżenie tej kwoty głównej ma charakter trwały, z zastrzeżeniem jakiegokolwiek umorzenia, zgodnie mechanizmem zwrotu w art. 46 ust. 3;</p> <p>b) następuje zniesienie zobowiązań w stosunku do posiadacza odpowiedniego instrumentu kapitałowego wynikających z kwoty danego instrumentu, która została umorzona, lub powstałych w związku z tą kwotą, z wyjątkiem narosłych już ewentualnie zobowiązań oraz ewentualnych zobowiązań z tytułu szkód, które mogą powstać w wyniku odwołania kwestionującego legalność wykonania uprawnienia do umorzenia.</p> <p>c) niewypłacenia żadnemu posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych odszkodowania innego niż zgodnie z ust. 3.</p> <p>Lit. b) nie uniemożliwia udostępnienia posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z ust. 3 instrumentów w kapitale podstawowym Tier I.</p>		<p>„8. Przepisy art. 204, art. 205, art. 208–211 i art. 217–222 stosuje się odpowiednio.”;</p>
--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>3. Aby przeprowadzić konwersję odpowiednich instrumentów kapitałowych na mocy ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać, by instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 lit. b), c) i d), wyemitowały instrumenty w kapitale podstawowym Tier I na rzecz posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych. Odpowiednie instrumenty kapitałowe można poddać konwersji wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przez instytucję lub podmiot, którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub przez jednostkę dominującą instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w porozumieniu z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub – w stosownych przypadkach – organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki dominującej;</p> <p>b) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przed jakąkolwiek emisją akcji lub instrumentów właścicielskich przez tę instytucję lub ten podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do celów udostępnienia funduszy własnych przez państwo lub jednostkę rządową;</p> <p>c) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są przydzielane i przenoszone niezwłocznie po wykonaniu uprawnienia do konwersji;</p> <p>d) współczynnik konwersji, który określa liczbę instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, które są udostępniane w odniesieniu do poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych, jest zgodny z zasadami określonymi w art. 50 oraz wszelkimi wytycznymi opracowanymi przez EUNB na podstawie art. 50 ust. 4.</p>			
Art. 63 ust.1	<p>1.Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały wszystkie niezbędne uprawnienia do zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w przypadku których spełnione są mające zastosowanie warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadają w szczególności następujące uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą wykonywać pojedynczo lub w jakiegokolwiek kombinacji:</p>	T	<p>Art. 140 ust. 5 i art. 330 ust. 1 (w zakresie lit. a)</p> <p>Art. 70a ust.1-7 (w zakresie lit.h)</p>	<p>Art. 330 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Fundusz może uzyskiwać bezpośrednio od podmiotu informacje niezbędne do realizacji zadań Funduszu, w szczególności niezbędne do wykonania oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 1, przygotowania przymusowej restrukturyzacji, a także żądać wyjaśnień dotyczących uzyskanych informacji w przypadku zobowiązania takiego podmiotu do wdrożenia planu naprawy, podjęcia wobec niego działań wczesnej interwencji lub ustanowienia w nim zarządu komisarycznego lub zarządcy komisarycznego.”</p> <p>Art. 70a ust 1-7 otrzymują brzmienie:</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>a) uprawnienie do zobowiązania każdej osoby do udzielenia wszelkich informacji wymaganych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podjęcia decyzji dotyczącej działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do przygotowania takiego działania, w tym aktualizacji i uzupełnień informacji udostępnionych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wymagania informacji udostępnianych za pomocą kontroli na miejscu;</p> <p>b) uprawnienie do przejęcia kontroli nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i wykonywania wszystkich praw i uprawnień przyznanych akcjonariuszom, innym właścicielom i organowi zarządzającemu instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>c) uprawnienie do przenoszenia akcji oraz innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>d) uprawnienie do przenoszenia na rzecz innego podmiotu, za zgodą tego podmiotu, praw, aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>e) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązań kwalifikowanych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>f) uprawnienie do konwersji zobowiązań kwalifikowanych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na akcje zwykłe lub inne instrumenty właścicielskie tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), właściwej instytucji dominującej lub instytucji pomostowej, na rzecz których dokonano przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>g) uprawnienie do umorzenia instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających art. 44 ust. 2;</p> <p>h) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty nominalnej akcji lub innych instrumentów właścicielskich instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz umorzenie takich akcji lub innych instrumentów właścielskich;</p>	<p>Art. 70b ust. 1-4 (w zakresie lit.h)</p> <p>Art. 208 ust. 1 (w zakresie lit. e)</p> <p>Art. 212 (w zakresie litery h) uchylenie</p> <p>Art. 212a ust. 1-7 (w zakresie litery h)</p> <p>Art. 212b ust. 1-4 (litery h)</p> <p>Art. 101 ust. 12b</p> <p>Art. 101 ust. 12c (w zakresie art. 63 ust. 1 lit. J)</p>	<p>„Art. 70a. 1. W przypadku podmiotów działających w formie spółki kapitałowej decyzja w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowanych zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu, sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony; 2) wskazanie, liczby serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowanych podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia; 3) liczbę, serię, numer oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących; 4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne czy na okaziciela; 5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowanych, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów; 6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru; 7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów; 8) wskazanie daty, od której powstałe w wyniku konwersji akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie; 9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowanych podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowanych jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. <p>2. Decyzja zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania kwalifikowalne wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu</p>
--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>i) uprawnienie do zażądania od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub właściwej instytucji dominującej wyemitowania nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub innych instrumentów kapitałowych, w tym akcji uprzywilejowanych oraz warunkowych instrumentów zamiennych;</p> <p>j) uprawnienie do zmiany terminu wymagalności instrumentów dłużnych i innych zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub do zmiany kwoty odsetek należnych z tytułu takich instrumentów i innych zobowiązań kwalifikowalnych, bądź zmiany daty płatności odsetek, w tym w drodze tymczasowego zawieszenia płatności, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających art. 44 ust. 2;</p> <p>k) uprawnienie do zamknięcia i rozwiązania umów finansowych lub kontraktów na instrumenty pochodne do celów stosowania art. 49;</p> <p>l) uprawnienie do odwołania lub wymiany organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>m) uprawnienie do nałożenia na właściwy organ wymogu, by w odpowiednim terminie przeprowadził ocenę nabywcy znacznego pakietu akcji na zasadzie odstąpienia od terminów określonych w art. 22 dyrektywy 2013/36/UE i art. 12 dyrektywy 2014/65/UE.</p>		<p>jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109 , na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji.</p> <p>5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104–105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>6. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji BFG podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.</p> <p>Art. 70b ust.1-4 otrzymują brzmienie:</p> <p>Art. 70b. 1. W przypadku banków spółdzielczych i kas decyzja w przedmiocie umorzenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:</p> <p>1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone;</p> <p>2) wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu, ich liczbę oraz wartość nominalną albo wartość, o którą następuje obniżenie wartości</p>
---	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>nominalnej tych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych.</p> <p>2. Decyzja zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2020 r. poz. 275, 568, 695 i 875 i 2320), ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.</p> <p>3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.;</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, które zostały umorzone na podstawie decyzji.””;</p> <p>Art. 208 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Umorzeniu lub konwersji podlegają zobowiązania z tytułu kwoty głównej lub kwoty pozostającej do spłaty, w tym odsetek.”;</p> <p>Art. 212 uchyla się. Art. 212a ust. 1-7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 212a. 1. Decyzja o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań dotycząca podmiotów działających w formie spółki kapitałowej zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu – sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony; 2) wskazanie, liczby serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia; 3) liczbę, serię, numer oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących; 4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne czy na okaziciela;
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających konwersji, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;</p> <p>6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;</p> <p>7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;</p> <p>8) wskazanie daty, od której akcje lub udziały powstałe w wyniku konwersji będą uczestniczyć w dywidendzie;</p> <p>9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi</p> <p>2. Decyzja zastępuje określone w Kodeksie spółek handlowych, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania, wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu, jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.</p> <p>4.. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109 na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji . .</p> <p>5.. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>dochowania tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104 i 105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>6.. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.</p> <p>Art. 212b ust. 1-4 otrzymują brzmienie: Art. 212b. 1. Decyzja w przedmiocie umorzenia zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem spółdzielczym lub kasą zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone; 2) wskazanie instrumentów lub zobowiązań oraz ich wartości podlegających umorzeniu lub wartości, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów lub zobowiązań.. <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz w statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.</p> <p>3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.;</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których prawa udziałowe zostały umorzone na podstawie decyzji, jak również wierzycielom, których wierzytelności zostały umorzone na podstawie decyzji.”;</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>Art. 101 ust. 12b i 12c otrzymują brzmienie:</p> <p>12b. W decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji Fundusz może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych; 2) określić zakres i warunki zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji; 3) ustanowić administratora lub zastępcę administratora; 4) zawiesić działalność podmiotu w restrukturyzacji; 5) zawiesić wykonanie wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji; 6) zawiesić prawa do realizacji zabezpieczeń; 7) dokonać zmiany warunków umów; 8) dokonać zmiany warunków spłaty instrumentów dłużnych i innych zobowiązań; 9) zawiesić prawa jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji i z podmiotem zależnym podmiotu w restrukturyzacji; 10) zlikwidować podmiot w restrukturyzacji, w trybie art. 230 ust. 1. <p>12c. W decyzji, o której mowa w ust. 7, wydawanej w przypadku, o którym w 70 ust. 1 pkt 1, Fundusz może nałożyć na podmiot lub jego instytucję dominującą obowiązek wyemitowania nowych praw udziałowych.”,</p> <p>Art. 140 ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Członkowie zarządu i rady nadzorczej podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, pełniący obowiązki w roku, w którym nastąpiło wszczęcie przymusowej restrukturyzacji lub prowadzono oszacowanie, oraz w okresie 3 lat poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, kluczowy biegły rewident przeprowadzający badanie lub przegląd sprawozdania finansowego w roku, w którym nastąpiło wszczęcie przymusowej restrukturyzacji lub rozpoczęcie oszacowania, oraz w okresie 3 lat obrotowych poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, są obowiązani udzielać informacji Funduszowi oraz podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie. W przypadku gdy rozpoczęcie oszacowania nastąpiło w roku</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				poprzedzającym rok wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, okres 3 lat obrotowych poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji liczony jest do dnia rozpoczęcia oszacowania.”;
Art 63 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki celem dopilnowania, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie podlegały jakimkolwiek z następujących wymogów, które miałyby w innym przypadku zastosowanie na mocy prawa krajowego lub umowy lub z innych względów:</p> <p>a) z zastrzeżeniem art. 3 ust. 6 i art. 85 ust. 1 wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>b) przed wykonaniem uprawnienia wymogom proceduralnym dotyczącym powiadomienia określonych osób, w tym ewentualnym wymogom dotyczącym publikacji wszelkich ogłoszeń lub prospektu emisyjnego, bądź złożenia lub zarejestrowania wszelkich dokumentów u dowolnego innego organu.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają w szczególności, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wykonywać uprawnienia na mocy niniejszego artykułu niezależnie od jakichkolwiek ograniczeń lub wymogów dotyczących uzyskania zgody w odniesieniu do przeniesienia odnośnych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które mogą mieć w innym przypadku zastosowanie.</p> <p>Przepisy lit. b) akapit pierwszy pozostają bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 81 i 83 oraz wszelkich wymogów dotyczących powiadamiania obowiązujących na mocy unijnych ram pomocy państwa.</p>	T	Art. 205 ust. 1 Art. 175 ust. 7	<p>Art. 205 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji wyemitował instrumenty finansowe, które przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych w przypadku zdarzenia powiązanego z sytuacją finansową, wypłacalnością, pozycją kapitałową lub poziomem funduszy własnych, zobowiązanie takie umarza się lub konwertuje zgodnie z warunkami emisji, przed dokonaniem umorzenia lub konwersji pozostałych zobowiązań, o których mowa w art. 209 ust. 3 pkt 3.”;</p> <p>Art. 175 ust. 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7. Zastosowanie instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa poprzedza konsultacja z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie wpływu przejęcia na stan konkurencji. Przepisu art. 13 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1076 i 1086) nie stosuje się.”;</p>
Art. 63 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, by w zakresie, w jakim każde z uprawnień wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do podmiotu w rozumieniu art. 1 ust. 1 niniejszej dyrektywy z uwagi na jej konkretną formę prawną, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały jak najbardziej zbliżone uprawnienia, w tym zbliżone w zakresie ich wyników.</p>	T	Art. 147a	<p>Art. 147a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Fundusz może zawiesić zwrot wpłat dokonanych przez właścicieli podmiotu w restrukturyzacji na udziały podmiotu w restrukturyzacji będącego spółdzielnią do dnia zakończenia przymusowej restrukturyzacji.”.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>Art. 64 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały uprawnienia do:</p> <p>a) z zastrzeżeniem przepisów art. 78, zapewnienia, by przeniesienie uzyskało moc obowiązującą w sposób wolny od wszelkich zobowiązań lub obciążeń dotyczących przenoszonych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań; w tym celu jakiegokolwiek prawo do rekompensaty przysługujące na mocy niniejszej dyrektywy nie jest uznawane za zobowiązanie lub obciążenie;</p> <p>b) zniesienia praw do nabycia dalszych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>c) wymagania, by odpowiedni organ przerwał lub zawiesił dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub publicznego obrotu instrumentów finansowych zgodnie z dyrektywą 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (34);</p> <p>d) zapewnienia traktowania odbiorcy tak, jakby był instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do celów wszelkich praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub działań podjętych przez tę instytucję, w tym, zgodnie z art. 38 i 40, wszelkich praw lub zobowiązań odnoszących się do udziału w infrastrukturze rynku;</p> <p>e) nakładania na instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub odbiorcę wymogu udzielania drugiej stronie informacji i pomocy; oraz</p> <p>f) unieważniania lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub zastąpienia odbiorcy w charakterze strony.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 11 ust. 4 pkt 7 (w zakresie lit. b) ustawy o BFG</p> <p>Art. 150 ust. 1 (w zakresie lit. f)</p>	<p>Obowiązujące przepisy art. 11 ust. 4 pkt 7 Ustawy o BFG zapewniają wdrożenie art. 64 ust.1 BRR:</p> <p>Art. 11 ust. 4 pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) pozbawienia praw poboru akcji lub praw do objęcia innych instrumentów udziałowych”</p> <p>Art. 150 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 150. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, dokonać zmiany warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, w tym dokonać rozliczenia umowy, przeniesienia praw lub zobowiązań z umowy na osobę trzecią lub wstąpić w miejsce strony umowy”</p>
<p>Art. 66 ust. 6</p>	<p>6. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby następujące elementy zostały określone zgodnie z prawem państwa członkowskiego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:</p> <p>a) prawo akcjonariuszy, wierzycieli i osób trzecich do zaskarżenia, w drodze odwołania, zgodnie z art. 85, przeniesienia akcji, innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;</p> <p>b) prawo wierzycieli do zaskarżenia, w drodze odwołania, zgodnie z art. 85,</p>			

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>obniżenia kwoty głównej lub konwersji instrumentu lub zobowiązania objętego zakresem ust. 4 lit. a) lub b) niniejszego artykułu;</p> <p>c) zabezpieczenia dla częściowych przeniesień, o których mowa w rozdziale VII, w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1.</p>			
Art. 72 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w celu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły sprawować kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, czyli mogły:</p> <p>a) kierować działalnością i usługami instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją za pomocą wszelkich uprawnień przysługujących akcjonariuszom, oraz organowi zarządzającemu; oraz</p> <p>b) zarządzać i rozporządzać aktywami i majątkiem instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.</p> <p>Kontrola, o której mowa w akapicie pierwszym może być sprawowana bezpośrednio przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub pośrednio przez osobę lub osoby wyznaczone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie zapewniają, by w okresie objętym restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją prawa głosu przysługujące w odniesieniu do akcji lub innych instrumentów właścicielskich w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie mogły być wykonywane.</p>	T	<p>Art. 70a ust. 1-7 (w zakresie akapitu 2)</p> <p>Art. 70b ust. 1-4 (w zakresie akapitu 2)</p> <p>Art. 212 (w zakresie akapitu 2)</p> <p>Art. 212a ust. 1-7 (w zakresie akapitu 2)</p> <p>Art. 212b ust. 1-4 (w zakresie akapitu 2)</p> <p>Art. 113 ust. 1 (w zakresie art. 72 ust.1 akapit</p>	<p>Art. 70a ust 1-7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 70a. 1. W przypadku podmiotów działających w formie spółki kapitałowej decyzja w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu, sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony; 2) wskazanie, liczby serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia; 3) liczbę, serię, numer oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących; 4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne czy na okaziciela; 5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów; 6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru; 7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów; 8) wskazanie daty, od której powstałe w wyniku konwersji akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie; 9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. <p>2. Decyzja zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

		<p>drugi)</p> <p>Art. 114 ust. 1-5</p>	<p>3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania kwalifikowalne wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109 , na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji.</p> <p>5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104–105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>6. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji BFG podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.</p> <p>Art. 70b ust.1-4 otrzymują brzmienie: Art. 70b. 1. W przypadku banków spółdzielczych i kas decyzja w przedmiocie umorzenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:</p>
--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone;</p> <p>2) wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu, ich liczbę oraz wartość nominalną albo wartość, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych</p> <p>2. Decyzja zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2020 r. poz. 275, 568, 695 i 875 i 2320), ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.</p> <p>3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.;</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy, których udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, które zostały umorzone na podstawie decyzji.””;</p> <p>Art. 212 uchyla się.</p> <p>Art. 212a ust. 1-7 otrzymują brzmienie: „Art. 212a. 1. Decyzja o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań dotycząca podmiotów działających w formie spółki kapitałowej zawiera:</p> <p>1) wskazanie sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są emitowane na podstawie decyzji Funduszu – sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;</p> <p>2) wskazanie, liczby serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia;</p> <p>3) liczbę, serię, numer oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;</p> <p>4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne czy na okaziciela;</p> <p>5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających konwersji, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;</p> <p>6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;</p> <p>7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;</p> <p>8) wskazanie daty, od której akcje lub udziały powstałe w wyniku konwersji będą uczestniczyć w dywidendzie;</p> <p>9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi</p> <p>2. Decyzja zastępuje określone w Kodeksie spółek handlowych, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania, wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, zgodnie z art. 109. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu, jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub skonwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.</p> <p>4.. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109 na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, lub akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji, jak również obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie decyzji . .</p> <p>5.. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w: art. 320 ust. 2, art. 104 i 105 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>6. Odpis decyzji stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji BFG podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, przekazując mu odpis decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.</p> <p>Art. 212b ust. 1-4 otrzymują brzmienie: Art. 212b. 1. Decyzja w przedmiocie umorzenia zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem spółdzielczym lub kasą zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone; 2) wskazanie instrumentów lub zobowiązań oraz ich wartości podlegających umorzeniu lub wartości, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów lub zobowiązań. <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz w statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.</p> <p>3 Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.;</p> <p>4. Zamieszczenie decyzji lub informacji o decyzji, zgodnie z art. 109, na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji członkom banku spółdzielczego albo kasy,</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>których prawa udziałowe zostały umorzone na podstawie decyzji, jak również wierzycielom, których wierzytelności zostały umorzone na podstawie decyzji.”;</p> <p>Art. 113 ust. 1 2 otrzymuje brzmienie: „2) rada nadzorcza zostaje zawieszona, z zastrzeżeniem art. 103 ust. 5;”;</p> <p>Art. 114 otrzymuje brzmienie: „Art. 114. 1. Fundusz może wykonywać uprawnienia, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1, przez administratora, o którym mowa w art. 153 ust. 1, lub zastępcę administratora, o którym mowa w art. 154a, lub pełnomocników. 2. Wynagrodzenie administratora, zastępcy administratora i pełnomocników ustala Fundusz. 3. Koszty działalności administratora i zastępcy administratora obciążają podmiot w restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 153 ust. 10. 4. Administrator i zastępca administratora otrzymuje w razie potrzeby urlop bezpłatny na czas pełnienia funkcji. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresów pracy, od których zależy nabycie przez nich uprawnień pracowniczych. 5. Ustanowienie administratora i zastępcy administratora podlega zgłoszeniu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;</p>
Art.82 ust. 2	<p>2. Decyzja w sprawie podjęcia lub niepodejmowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zawiera następujące informacje:</p> <p>a)powody podjęcia tej decyzji, w tym ustalenie, czy instytucja spełnia warunki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b)działania, jakie organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza podjąć, w tym w stosownych przypadkach ustalenie dotyczące wystąpienia z wnioskiem o likwidację, wyznaczenie zarządcy lub każdy inny środek zgodnie z obowiązującym zwykłym postępowaniem upadłościowym lub, z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7, zgodnie z prawem krajowym.</p>	T	Art. 11 ust. 5	<p>Art. 11 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do decyzji, o których mowa w ust. 4 pkt 1-15 oraz pkt 17-29, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695, 1298 i 2320 oraz 54 i 187), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, z wyłączeniem art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.”;</p>
Art.84 ust. 3	<p>3. Bez uszczerbku dla ogólnego charakteru wymogów zgodnie z ust. 1 osobom i organom, o których mowa w tym ustępie, zabrania się ujawniania informacji poufnych otrzymanych przez nie w trakcie wykonywania obowiązków zawodowych lub od właściwego organu bądź organu ds. restrukturyzacji i</p>		Art. 11 ust. 10	<p>Art. 11 ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. W sprawach dotyczących informacji publicznej Zarząd Funduszu może upoważnić Prezesa,</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>uporządkowanej likwidacji w związku z jego funkcjami na mocy niniejszej dyrektywy, jakimkolwiek osobom lub organom, chyba że następuje to w ramach wykonywania przez nie funkcji przewidzianych na mocy niniejszej dyrektywy lub w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), bądź za wyraźną i uprzednią zgodą organu lub instytucji bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które dostarczyły informacji.</p> <p>Państwa członkowskie dbają o to, aby osoby lub podmioty, o których mowa w ust. 1 nie ujawniały żadnych poufnych informacji, oraz aby oceniono konsekwencje, jakie ujawnienie mogłoby mieć z punktu widzenia interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, monetarnej i gospodarczej, a także z perspektywy interesów handlowych osób fizycznych i prawnych, celu inspekcji, dochodzeń i kontroli.</p> <p>Procedura oceny skutków ujawnienia informacji obejmuje przeprowadzenie szczegółowej oceny konsekwencji ujawnienia treści i szczegółów planu naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 5, 7, 10, 11 i 12, oraz wyniku oceny przeprowadzonej na podstawie art. 6, 8 i 15.</p> <p>Wszelkie osoby i podmioty, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność cywilną w przypadku naruszenia niniejszego artykułu zgodnie z prawem krajowym.</p>		<p>Art. 109 ust. 1a (w zakresie art. 84 ust. 3 akapit drugi)</p> <p>Art. 109 ust. 4 (w zakresie art. 84 ust. 3 akapit drugi)</p>	<p>Zastępcę Prezesa, innych członków Zarządu lub pracowników Funduszu do wydawania decyzji administracyjnych.”;</p> <p>Art. 109 ust. 1a i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, są zamieszczane z zachowaniem tajemnicy, o której mowa w art. 320 ust. 2, tajemnicy bankowej, o której mowa w art. 104 i art. 105 ustawy – Prawo bankowe, tajemnicy, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, oraz tajemnicy, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”;</p> <p>ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji zamieszczają decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, na stronach internetowych, niezwłocznie po ich otrzymaniu od Funduszu, z uwzględnieniem obowiązku zachowania tajemnic, o których mowa w ust. 1a.”;</p>
<p>Art.84 ust. 4</p>	<p>4. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody w:</p> <p>a) wewnętrznej wymianie informacji między pracownikami i ekspertami organów lub podmiotów, o których mowa w ust. 1 lit. a)–j); ani</p> <p>b) wymianie informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami, w tym między ich pracownikami i ekspertami, oraz wymianie informacji z innymi unijnymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, innymi właściwymi organami</p>		<p>Art. 109 ust. 2 (w zakresie art. 84 ust. 4 lit. B)</p>	<p>Art. 109 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Fundusz przekazuje niezwłocznie, w postaci papierowej lub elektronicznej, decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, Komisji Nadzoru Finansowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i podmiotowi w restrukturyzacji, w celu ich zamieszczenia na stronach internetowych tych podmiotów z uwzględnieniem dochowania obowiązku zachowania tajemnic, o których mowa w ust. 1a.”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>Unii, właściwymi ministerstwami, bankami centralnymi, systemami gwarancji depozytów, systemami odszkodowań dla inwestorów, organami odpowiedzialnymi na standardowe postępowanie upadłościowe, organami odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego państw członkowskich poprzez użycie zasad polityki makroostrożnościowej, osobami odpowiedzialnymi za wykonywanie audytów ustawowych kont, EUNB lub, z zastrzeżeniem art. 98, organami państw trzecich, które pełnią funkcje równoważne funkcjom organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, z zastrzeżeniem ścisłych wymogów poufności, potencjalnym nabywcą lub w razie potrzeby jakąkolwiek inną osobą do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>			
<p>Art. 84 ust. 5</p>	<p>5. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innego postanowienia niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą dopuścić wymianę informacji z następującymi podmiotami:</p> <p>a) z zastrzeżeniem ścisłych wymogów dotyczących poufności, jakąkolwiek inną osobą, gdy jest to konieczne do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) parlamentarnymi komisjami śledczymi w ich państwie członkowskim, trybunałami obrachunkowymi w ich państwie członkowskim lub innymi podmiotami odpowiadającymi za śledztwa w ich państwie członkowskim pod odpowiednimi warunkami; oraz</p> <p>c) krajowymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad systemami płatniczymi, organami odpowiedzialnymi za zwykłe postępowania upadłościowe, organami, którym powierzono publiczne zadanie nadzoru nad innymi podmiotami z sektora finansowego, organami odpowiedzialnymi za nadzór nad rynkami finansowymi i przedsiębiorstwami ubezpieczeniowymi oraz inspektorami działającymi w ich imieniu, organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego w państwie członkowskim poprzez stosowanie zasad makroostrożnościowych, organami odpowiedzialnymi za ochronę stabilności systemu finansowego oraz osobami, którym powierzono przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 320 ust. 4 pkt 1 i 2, Art. 330 ust. 3a i 3b</p>	<p>Art. 320 ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw budżetu, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komitetowi Stabilności Finansowej, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Krajowej Izbie Rozliczeniowej Spółce Akcyjnej, podmiotowi prowadzącemu system rozliczeń i rozrachunków papierów wartościowych, w tym Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań lub ustawowych zadań Funduszu, lub obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;</p> <p>2) instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii Europejskiej, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, właściwym organom w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013, organom państw trzecich odpowiedzialnych za wykonywanie funkcji porównywalnych z funkcjami właściwych organów w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia 575/2013, bankom centralnym, podmiotom prowadzącym systemy gwarantowania depozytów, podmiotom prowadzącym systemy rekompensat, podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez nie postępowań lub wykonywania ustawowych zadań, wykonywania ustawowych zadań Funduszu lub wykonywania obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;”</p> <p>Art. 330 ust. 3a i 3b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3a. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna, spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				<p>oraz uczestnicy Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Spółki Akcyjnej lub tej spółki przekazują, do Funduszu, w terminie wskazanym przez Fundusz, niezbędne do wykonania ustawowych zadań Funduszu:</p> <p>1) informacje dotyczące liczby papierów wartościowych zapisanych na prowadzonych przez te podmioty rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych, na dzień wskazany przez Fundusz;</p> <p>2) dane umożliwiające identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych wskazanych w decyzji Funduszu w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji albo w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiotu w restrukturyzacji, albo w sprawie umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a także liczby tych papierów wartościowych posiadanych przez te osoby, na dzień umorzenia lub konwersji określony w tej decyzji.</p> <p>3b. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna lub spółka, o której mowa w ust. 3a przekazują Funduszowi, we wskazanym przez Fundusz terminie, informacje niezbędne do wykonania ustawowych zadań Funduszu, w szczególności informacje umożliwiające identyfikację uczestników prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których, według stanu na dany dzień, zapisane były papiery wartościowe wskazane przez Fundusz.”</p>
Art.85 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba, której dotyczy decyzja o zastosowaniu środka w zakresie zarządzania kryzysowego miała prawo odwołać się od tej decyzji. Państwa członkowskie dbają o to, aby kontrola odbywała się sprawnie oraz aby sądy krajowe korzystały z kompleksowych ocen gospodarczych, których przedmiotem są czynności przeprowadzone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc je za podstawę swojej własnej oceny.	T	Art. 11 ust. 5	<p>Art. 11 ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do decyzji, o których mowa w ust. 4 pkt 1-15 oraz pkt 17-29, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695, 1298 i 2320 oraz 54 i 187)), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, z wyłączeniem art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.”</p>
Art.86 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 74a ust. 2 lit. b) państwa członkowskie zapewniają, w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w przypadku których stwierdzono, że warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są spełnione, by standardowe postępowanie upadłościowe nie mogło zostać wszczęte, poza przypadkiem wszczęcia takiego postępowania z inicjatywy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz by nakaz, na mocy którego instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostają objęte zwykłym postępowaniem upadłościowym, nie mógł zostać wydany, o ile organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyda na to zgody.		Art. 426 ust.2a Art. 427 ust. 1 pkt 1b Art. 427 ust. 3	<p>W art. 426 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, może zostać wskazany bank,, który może występować w charakterze syndyka.”;</p> <p>W art. 427:</p> <p>a)w ust. 1 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu: „1b) przedstawicieli banków, o których mowa w art. 426 ust. 2a;”;</p> <p>b)ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Syndykiem może być także bank wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 426 ust. 2a, po uzyskaniu pozytywnej opinii odpowiednio Komisji Nadzoru Finansowego albo Bankowego</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			Art. 441a ust 1a, 2	Funduszu Gwarancyjnego. Wniosek nie jest opiniowany przez podmiot, który go złożył.”; W art. 441a: a)po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a.We wniosku, o którym mowa w ust. 1, może zostać wskazana spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa albo bank, które mogą występować w charakterze syndyka w.”, b)ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W postępowaniu upadłościowym wobec spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej syndykiem może być także inna spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa albo bank wskazane we wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w ust. 1a, po uzyskaniu pozytywnej opinii odpowiednio Komisji Nadzoru Finansowego albo Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Wniosek nie jest opiniowany przez podmiot, który go złożył.”.
Art. 88 ust. 1 lit b	1. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji celem realizacji zadań, o których mowa w art. 12, 13, 16, 18, 45, 91 i 92 oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienia współpracy i koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich. W szczególności kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także, w stosownych przypadkach, właściwym organom i organom sprawującym nadzór skonsolidowany warunki ramowe umożliwiające realizację następujących zadań: b) opracowywanie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12 i 13;		Art. 128 ust. 2 pkt 2	W art. 127 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) opracowanie, przegląd i aktualizacja grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;”
Art. 100 ust. 1	1. Państwa członkowskie ustanawiają co najmniej jeden mechanizm finansowania w celu zapewnienia skutecznego zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie mechanizmu finansowania mogło być uruchamiane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 273 ust. 1 i 2	Art. 273 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych, w tym kosztów przymusowej restrukturyzacji poniesionych po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji. 2. Fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji kas, w tym kosztów przymusowej restrukturyzacji poniesionych po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.”;

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	Mechanizmy finansowania są wykorzystywane wyłącznie zgodnie z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zasadami określonymi w art. 31 i 34.			
Art.100 ust. 4	4. Na użytek ust. 3 mechanizmy finansowania posiadają w szczególności uprawnienia do: a)pobierania składek ex ante, o których mowa w art. 103 celem osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 102; b)pobierania składek nadzwyczajnych ex post, o których mowa w art. 104, w przypadku gdy kwota składek określonych w lit. a) jest niewystarczająca; oraz c)zawierania umów dotyczących zaciągania pożyczek i uzgadniania innych form wsparcia, o których mowa w art. 105.		Art. 295 ust. 5 i 8	Art. 295 ust. 5 uchyla się. Art. 295 ust.8 otrzymuje brzmienie: „8. Podmiot w restrukturyzacji jest zwolniony z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 3.”
Art. 101	1. Mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z art. 100 mogą być wykorzystywane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w zakresie niezbędnym do zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w następujących celach: a)gwarantowania aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnych, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami; b)udzielania pożyczek instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnym, instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami; c)nabycia aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; d)wniesienia wkładów do instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami; e)wypłaty rekompensat akcjonariuszom lub wierzycielom zgodnie z art. 75; f)wniesienia wkładu na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w miejsce umorzenia lub konwersji zobowiązań w odniesieniu do niektórych wierzycieli, gdy stosuje się instrument umorzenia lub konwersji długu, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia wyłączyć niektórych wierzycieli z zakresu umorzenia lub konwersji	T	Art. 112 ust. 1, 2, 3a, 4-9	W art. 112: a) w ust. 1: – w pkt 1 po wyrazach „udzielać pożyczek” skreśla się wyrazy „lub gwarancji”, – w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) udzielać osobom trzecim gwarancji spłaty kredytu lub spłaty pożyczki udzielanej podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym, instytucji pomostowej, podmiotowi zarządzającemu aktywami oraz podmiotowi przejmującemu.”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Fundusz może udzielać pożyczek lub gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, jeżeli: 1) środki z nich uzyskane są niezbędne do utrzymania płynności lub wypłacalności podmiotu w restrukturyzacji, jego podmiotów zależnych, instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu przejmującego lub 2) są związane z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności służą wsparciu przejęcia praw udziałowych, przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji.”, c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Fundusz może udzielić z funduszy przymusowej restrukturyzacji gwarancji całkowitego albo częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z wszystkimi lub wybranymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami instytucji

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>długu zgodnie z art. 44 ust. 3-8;</p> <p>g) udzielania pożyczki innym mechanizmom finansowym na zasadzie dobrowolności zgodnie z art. 106;</p> <p>h) podejmowania dowolnej kombinacji działań, o których mowa w lit. a)–g).</p> <p>Mechanizmy finansowania mogą być wykorzystywane do podejmowania działań, o których mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do nabywcy w kontekście instrumentu zbycia działalności.</p> <p>2. Mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie stosuje się bezpośrednio do pokrycia strat instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub dokapitalizowania takiej instytucji lub takiego podmiotu. W przypadku gdy wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 1 niniejszego artykułu pośrednio powoduje przeniesienie części strat instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zastosowanie mają zasady regulujące wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 44.</p>			<p>pomostowej, w celu zbycia praw udziałowych instytucji pomostowej lub jej przedsiębiorstwa.”</p> <p>d) ust. 4–6 otrzymują brzmienie: „4. Fundusz, udzielając gwarancji, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lub ust. 3a, może zastrzec sobie prawo udziału w przychodach z praw majątkowych i zobowiązań objętych gwarancją.</p> <p>5. Pokrycie strat w wyniku realizacji gwarancji, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lub ust. 3a, stanowi koszt przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 235 pkt 5.</p> <p>6. W celu zabezpieczenia wiarytelności wynikającej z udzielonych pożyczek i gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, Fundusz wymaga ustanowienia zabezpieczenia.”</p> <p>e) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu: „7. Fundusz może udzielić Narodowemu Bankowi Polskiemu gwarancji spłaty kredytów, o których mowa w art. 42 ust. 1 oraz art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027 oraz z 2021 r. ...). Przepisy art. 80–84 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.</p> <p>8. Jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem spełnienia przez Fundusz świadczenia z tytułu gwarancji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lub ust. 7, Fundusz nabywa z mocy prawa spłaconą wiarytelność wynikającą z udzielonego kredytu lub pożyczki, do wysokości dokonanej zapłaty wraz z przedmiotem zabezpieczenia ustanowionym przez pożyczkobiorcę lub kredytobiorcę oraz innymi prawami związanymi z nabytą wiarytelnością.</p> <p>9. Gwarancja, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lub ust. 7, może także obejmować spłatę kredytu lub pożyczki wraz z odsetkami umownymi oraz innymi kosztami związanymi z kredytem lub pożyczką. Wyплаты z tytułu gwarancji są pomniejszane o spłaty kredytu dokonane przez kredytobiorcę lub pożyczkobiorcę oraz o kwoty uzyskane przez kredytodawcę lub pożyczkodawcę, w wyniku zaspokojenia się z przedmiotu zabezpieczenia tego kredytu lub pożyczki.”;</p>
<p>Art. 102 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2024 r. ich krajowe mechanizmy finansowania posiadały dostępne środki finansowe w wysokości co najmniej 1 % kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności. Państwa członkowskie mogą ustalić poziomy docelowe przekraczające tę kwotę.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 66</p>	<p>Art. 2 pkt 66 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„66) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych – środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania na ten cel;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>Art. 103 ust. 3</p>	<p>6. Z zastrzeżeniem art. 37, 38, 40, 41 i 42, kwoty otrzymane od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub od instytucji pomostowej, odsetki i inne przychody z tytułu inwestycji oraz wszelkie pozostałe przychody zasilają mechanizm finansowania.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 66 Art. 304 ust. 10 (zdanie pierwsze), 10a, 10b, 10c ust. 11 pkt 5 Art. 305 ust. 1, 7</p>	<p>Art. 304: a) ust. 10 zdanie pierwsze, 10a, 10b, 10c otrzymują brzmienie: 10. „W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 303 ust. 5, nie spełnia warunków określonych w ust. 1–6 lub 9 lub w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 lub 12, Fundusz może wezwać podmiot do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, wskazując termin do ich wniesienia.” „10a. W przypadku nieprzekazania środków, zgodnie z ust. 8 i 10, Fundusz może przejąć zablokowane na jego rzecz aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty lub środki z tytułu ich wykupu. 10b. Fundusz wycenia aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty, przejęte zgodnie z ust. 3 lub 10a, uwzględniając konieczność ograniczenia ryzyka związanego z utratą wartości przejmowanych aktywów, w wartości obliczonej zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie ust. 11, na dzień ich przejęcia. 10c. W przypadku gdy wartość aktywów lub środków ustalona zgodnie z ust. 10b jest wyższa od wartości zobowiązań do zapłaty, o których mowa w art. 305 ust. 1, 2, 3, 4 lub 4c, Fundusz niezwłocznie zwraca podmiotowi nadwyżkę, a w przypadku gdy jest ona niższa – wzywa podmiot do zapłaty różnicy, w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Przepis art. 316 stosuje się.”</p> <p>b) ust. 11 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) szczegółowy sposób wyceny aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty przejętych zgodnie z ust. 3 lub ust. 10a”, – część wspólna otrzymuje brzmienie: „– mając na względzie zapewnienie Funduszowi możliwości sprawowania kontroli wypełnienia przez podmioty obowiązków w zakresie zobowiązań do zapłaty i uzyskania przez Fundusz wpłat środków z tytułu zobowiązań do zapłaty oraz uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie zobowiązań do zapłaty na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, z późn. zm.¹⁾) wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1093/2010 oraz mając na uwadze ryzyko związane z utratą wartości przejmowanych aktywów.”</p> <p>Art. 305 ust. 1 i 7 otrzymują brzmienie: „1. W razie konieczności finansowania zadań w zakresie przymusowej restrukturyzacji Fundusz</p>
------------------------	---	----------	---	--

¹⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 212 z 18.07.2014, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 309 z 30.10.2014, str. 37.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				<p>może wezwać podmioty, które wniosły składki w formie zobowiązań do zapłaty, do przekazania środków odpowiadających takim zobowiązaniom, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, wskazując kwotę, która podlega przekazaniu do Funduszu.”;</p> <p>„7. Środki, o których mowa w ust. 1–6 i art. 304 ust. 8 i 10a, przechodzą na własność Funduszu z dniem ich przekazania lub przejęcia.”;</p> <p>Art. 2 pkt 66 otrzymuje brzmienie: „66) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych – środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania na ten cel;</p>
Art. 103 ust. 4	<p>4. Państwa członkowskie zapewniają, aby określone w niniejszym artykule zobowiązanie do opłacenia składki było egzekwowalne na mocy prawa krajowego, oraz by należne składki były w pełni opłacone.</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie obowiązki rejestracyjne, obowiązki w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości oraz inne obowiązki celem zagwarantowania, że należne składki są w pełni opłacane. Państwa członkowskie wprowadzają środki umożliwiające skuteczną weryfikację tego, czy składki zostały należycie opłacone. Państwa członkowskie wprowadzają środki mające na celu zapobieganie unikaniu opłacania składek, uchylaniu się od ich opłacania i związanym z nimi nadużyciom.</p>	T	Art. 305 ust. 1a, 1b, 1c, 2a, 4b, 4c, 4d, 4e	<p>Art. 305 ust. 1a, 1b, 1c, 2a, 4c, 4d, 4e otrzymują brzmienie: „1a. Kwota, o której mowa w ust. 1, jest ustalana dla każdego podmiotu jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie, nie większej jednak niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty, na fundusz, o którym mowa w art. 272 ust. 1 lub 2 i art. 273 ust. 1 lub 2, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty tego podmiotu w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na dany fundusz.</p> <p>1b. W łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na dany fundusz nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty podmiotu w restrukturyzacji podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8.</p> <p>1c. Wartość zobowiązań do zapłaty na dany fundusz ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.”;</p> <p>„2a. W przypadku skierowania do banku albo oddziału banku zagranicznego wezwania, o którym mowa w ust. 2, do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków, wielkość środków do przekazania ustala się jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków danego banku albo oddziału banku zagranicznego i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom banku lub oddziału banku zagranicznego, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków podmiotu, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec banku albo oddziału banku zagranicznego.”</p> <p>„4b. Wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.”,</p> <p>„4c. W przypadku finansowania restrukturyzacji kasy Fundusz może wezwać kasy do przekazania, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, do wysokości kwoty takiego finansowania.</p> <p>4d. W wezwaniu Fundusz wskazuje kwotę, która podlega przekazaniu, ustaloną dla danej kasy jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie przez Fundusz, nie większej niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty poszczególnych kas na fundusz gwarancyjny kas w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas. W łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty kasy podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8.</p> <p>4e. W przypadku skierowania wezwania, o którym mowa w ust. 4c, wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.”</p>
Art. 108 ust. 2	<p>W brzmieniu z DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), zwykle niezabezpieczone roszczenia miały, w ich przepisach krajowych regulującym standardowe postępowanie upadłościowe, wyższy stopień uprzywilejowania niż niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych spełniających poniższe warunki:</p> <p>a) pierwotny, umowny termin wymagalności instrumentów dłużnych wynosi co najmniej jeden rok;</p> <p>b) instrumenty dłużne nie zawierają wbudowanych instrumentów pochodnych ani same w sobie nie są instrumentami pochodnymi;</p> <p>c) w odpowiednich dokumentach umownych i, w stosownych przypadkach, w prospekcie emisyjnym, które dotyczą danej emisji, wyraźnie wskazano na niższy stopień uprzywilejowania zgodnie z niniejszym ustępem.</p>	Art. 440 ust. 2 pkt 6 – ustawy Prawo upadłościowe	<p>w art. 440:</p> <p>a) w ust. 2 w pkt 6:</p> <p>– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„kategoria szósta – należności z tytułu obligacji lub innych instrumentów dłużnych, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności, lub z tytułu instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, z wyłączeniem należności określonych w pkt 9, jeżeli są łącznie spełnione następujące warunki:”</p> <p>– lit. b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„b) w umowie lub załączonych do niej dokumentach i informacjach dotyczących emisji dłużnych instrumentów finansowych lub instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, a w stosownych przypadkach także w prospekcie emisyjnym, w sposób wyraźny i przystępny określono kategorię zaspokojenia należności,”</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				– lit. d otrzymuje brzmienie: „d) wartość nominalna jednej obligacji lub jednego instrumentu dłużnego nie jest niższa niż 400 000 zł lub równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia decyzji emitenta o emisji.”
Art.109 ust. 4	4. Jeżeli kwalifikujące się depozyty w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zostają przeniesione do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, deponenti nie posiadają żadnych roszczeń na mocy dyrektywy 2014/49/UE w stosunku do systemu gwarancji depozytów w odniesieniu do tej części ich depozytów w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, która nie została przeniesiona, pod warunkiem że kwota przeniesionych środków finansowych jest równa łącznemu poziomowi gwarancji określonego w art. 65 dyrektywy 2014/49/UE lub jest większa od tego poziomu.	T	Art. 24 ust. 9 Art. 24 ust. 10	Art. 24 ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Jeżeli środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną w wyniku zastosowania instrumentu przejścia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej, zostały przeniesione do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej deponentowi nie przysługują roszczenia z tytułu gwarancji w odniesieniu do pozostałych środków zgromadzonych na rachunkach w podmiocie w restrukturyzacji, o ile na dzień określony w decyzji, na podstawie której następuje to przeniesienie, wartość środków przeniesionych odpowiada limitowi, o którym mowa w ust. 1, 3 lub 4, albo jest od niego wyższa.”; Art. 24 ust. 9 otrzymuje brzmienie: „10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z dnia określonego w decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu przejścia przedsiębiorstwa lub instrumentu instytucji pomostowej, a w przypadku braku takiego określenia – z dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.”;
Art. 110 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy obowiązki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do instytucji, instytucji finansowych oraz unijnych przedsiębiorstw dominujących, w przypadku ich naruszenia sankcje administracyjne mogły być nakładane – z zastrzeżeniem warunków określonych w prawie krajowym – na członków zarządu oraz inne osoby fizyczne, które zgodnie z prawem krajowym są odpowiedzialne za to naruszenie.	T	Art. 334 ust. 7	Art. 334 ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Tej samej karze podlega także ten kto: 1) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 330 ust. 1; 2) nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku, o którym mowa w art. 140 ust. 5.”;
Art. 122 i 123	Art. 122 Zmiana w dyrektywie 2011/35/UE W art. 1 dyrektywy 2011/35/UE dodaje się ustęp w brzmieniu: „4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w odniesieniu do spółki lub spółek, w odniesieniu do których stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (45). Art. 123 Zmiana w dyrektywie 2012/30/UE	T	Art. 121 pkt 1, 3, 4	Art. 121 a) w pkt 1: – lit. a otrzymuje brzmienie: „a) przepisów art. 212, art. 223, art. 233, art. 236, art. 237, art. 397, art. 399 ust. 3, art. 400, art. 401, oraz przepisów tytułu IV działu I i II Kodeksu spółek handlowych,”

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>W art. 45 dyrektywy 2012/30/UE dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„3. Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 10, art. 19 ust. 1, art. 29 ust. 1, 2 i 3, art. 31 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 33–36 i art. 40–42 niniejszej dyrektywy nie miały zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (46).</p>			<p>– po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:</p> <p>„aa) przepisów art. 258 § 1, art. 311 oraz art. 312–312¹ w związku z art. 431 § 7 i art. 433 § 1 Kodeksu spółek handlowych – do objęcia praw udziałowych na podstawie decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, lub decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji,”</p> <p>– lit. b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„b) do zwołania zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia podmiotu w restrukturyzacji – terminów, o których mowa w art. 238 § 1, art. 402 § 1 i 3 oraz w art. 402¹ § 2 Kodeksu spółek handlowych,”</p> <p>b) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących spółdzielniami nie stosuje się przepisów art. 12a § 3, art. 36 § 8, art. 39, art. 40 § 2 i art. 42 § 3–7 oraz przepisów część I tytułu I działów VIII, IX i XI ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, a także postanowień statutów spółdzielni określających zasady zwoływania walnych zgromadzeń, obradowania na nich i podejmowania uchwał;</p> <p>4) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących bankami spółdzielczymi lub bankami zrzeszającymi nie stosuje się przepisów art. 5 ust. 2, art. 5a, art. 6 ust. 2, art. 7, art. 8 ust. 1, art. 9 i art. 23 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych;”</p>
--	---	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, Dz. Urz. UE L 212 z 18.07.2014, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 309 z 30.10.2014, str. 37).			
Legenda: Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw – dalej „ustawa o BFG”					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- -ność wdrożeń a T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 2 ust. 1 pkt 12	12) „dostępne środki finansowe” oznaczają środki pieniężne w gotówce, depozyty i aktywa o niskim ryzyku, które mogą zostać upłynnione w terminie nieprzekraczającym terminu określonego w art. 8 ust. 1, a także zobowiązania do zapłaty do pułapu określonego w art. 10 ust. 3;		Art. 2 pkt 69 i 70	Art. 2 pkt 69 i 70 otrzymują brzmienie: „69) środki systemu gwarantowania depozytów w bankach – środki funduszu gwarancyjnego banków do wykorzystania oraz funduszu statutowego, po pomniejszeniu o wartość rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych; 70) środki systemu gwarantowania depozytów w kasach – środki funduszu gwarancyjnego kas do wykorzystania;”	
Art. 2 ust. 1 pkt 13	13) „zobowiązania do zapłaty” oznaczają zobowiązania danej instytucji kredytowej do zapłaty na rzecz systemu gwarancji depozytów, które to zobowiązania są w pełni zabezpieczone, pod warunkiem że zabezpieczenie: a) stanowią aktywa o niskim ryzyku; b) jest nieobciążone prawami osób trzecich i pozostaje do dyspozycji systemu gwarancji depozytów;”		Art. 303 ust. 5 Art. 304 ust. 10 (zdanie pierwsze), 10a, Art. 305	Art. 303 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Podmioty zobowiązane do wniesienia składek informują Fundusz niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania informacji o wysokości składki, o zamiarze wniesienia części składki w formie zobowiązań do zapłaty.” Art. 304 ust. 10 (zdanie pierwsze) i 10a otrzymuje brzmienie: „10. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 303 ust. 5, nie spełnia warunków określonych w ust. 1–6 lub 9 lub w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 lub 12, Fundusz może wezwać podmiot do przekazania środków	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			ust. 2a	<p>odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, wskazując termin do ich wniesienia.”.</p> <p>„10a. W przypadku nieprzekazania środków, zgodnie z ust. 8 i 10, Fundusz może przejąć zablokowane na jego rzecz aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty lub środki z tytułu ich wykupu.</p> <p>Art.305 ust. 2a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2a. W przypadku skierowania do banku albo oddziału banku zagranicznego wezwania, o którym mowa w ust. 2, do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków, wielkość środków do przekazania ustala się jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków danego banku albo oddziału banku zagranicznego i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom banku lub oddziału banku zagranicznego, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków podmiotu, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec banku albo oddziału banku zagranicznego.”</p>	
Art. 4 ust. 1	<p><i>Artykuł 4</i></p> <p>Urzędowe uznanie, członkostwo i nadzór</p> <p>1. Każde państwo członkowskie zapewnia utworzenie i urzędowe uznanie na swoim terytorium jednego lub więcej systemów gwarancji depozytów.</p> <p>Nie wyklucza to możliwości połączenia systemów gwarancji depozytów różnych państw członkowskich ani ustanawiania transgranicznych systemów gwarancji depozytów. Zatwierdzenie takich transgranicznych lub połączonych systemów gwarancji depozytów uzyskuje się od państw członkowskich, w których zostały ustanowione dane systemy gwarancji depozytów.</p>		Art. 8 ust. 1 pkt 7	<p>Obowiązujące przepisy art. 8 ust. 1 pkt 7 Ustawy o BFG zapewniają wdrożenie art. 4 ust. 1 BRR:</p> <p>Art. 8 ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) podejmowanie, na wniosek Zarządu Funduszu, decyzji o przekazaniu środków między funduszami własnymi Funduszu”</p>	
Art. 6 ust. 2 lit. a	<p>2. W uzupełnieniu ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, by następujące depozyty były chronione powyżej kwoty 100 000 EUR przez co najmniej trzy miesiące i nie dłużej niż 12 miesięcy po uznaniu danej kwoty lub od momentu, w którym zaistnieje prawna możliwość</p>		Art. 24 ust. 3 pkt 1 lit.b	<p>Art. 24 w ust. 3 pkt 1 uchyla się lit b,</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>przeniesienia takich depozytów:</p> <p>a) depozyty wynikające z transakcji dotyczących nieruchomości związanych z prywatnymi nieruchomościami mieszkalnymi;</p>				
Art. 6 ust. 4	<p>4. Państwa członkowskie zapewniają dokonanie wypłat w którejkolwiek z poniższych form:</p> <p>a) w walucie państwa członkowskiego, w którym dany system gwarancji depozytów ma siedzibę;</p> <p>b) w walucie państwa członkowskiego, którego rezydentem jest posiadacz rachunku;</p> <p>c) w euro;</p> <p>d) w walucie, w której jest prowadzony rachunek;</p> <p>e) w walucie państwa członkowskiego, w którym jest zlokalizowany rachunek.</p> <p>Deponentów informuje się o walucie wypłaty.</p>	T	Art. 47 ust. 2	Art. 47 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Treść uchwały, o której mowa w ust. 1, Fundusz podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej lub w drodze ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym oraz przekazuje podmiotom objętym systemem gwarantowania zobowiązany do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, podmiotowi, za którego pośrednictwem będą realizowane wypłaty środków gwarantowanych i podmiotowi, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji w celu udostępnienia treści uchwały we wszystkich placówkach podmiotu.”	
Art. 10 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by do dnia 3 lipca 2024 r. dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów odpowiadały co najmniej poziomowi docelowemu wynoszącemu 0,8 % kwoty gwarantowanych depozytów członków tego systemu.</p> <p>Jeżeli możliwości w zakresie finansowania są mniejsze niż poziom docelowy, płatności składek są wznawiane przynajmniej do czasu ponownego osiągnięcia poziomu docelowego.</p> <p>Jeżeli po pierwszym osiągnięciu poziomu docelowego dostępne środki finansowe zostały zmniejszone do wysokości poniżej dwóch trzecich poziomu docelowego, stała składka ustalana jest na poziomie umożliwiającym osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat.</p> <p>Stać składka uwzględnia w należyty sposób fazę cyklu koniunkturalnego oraz potencjalne skutki składek procyklicznych przy ustalaniu składek rocznych w kontekście niniejszego artykułu.</p> <p>Państwa członkowskie mogą przedłużyć początkowy okres, o którym mowa w akapicie pierwszym, o maksymalnie cztery lata, jeżeli system</p>		Art. 286 ust. 5 Art. 369 ust. 20	<p>Art. 286 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Podmiot w restrukturyzacji jest zwolniony z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 2 lub 3.”;</p> <p>Art. 369 ust. 20 otrzymuje brzmienie: „20. W przypadku przeniesienia stanowiących podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej środków pieniężnych, o których mowa w ust. 2, do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej, w wyniku zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji, z dniem określonym w decyzji, na podstawie której następuje to przeniesienie, podmiot w restrukturyzacji tworzy, zmienia i utrzymuje fundusz ochrony środków gwarantowanych w części proporcjonalnej do pozostałej w tym podmiocie sumy środków stanowiących podstawę tworzenia albo zmiany tego funduszu.”</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	gwarancji depozytów dokonał łącznych wypłat przekraczających 0,8 % kwoty gwarantowanych depozytów.				
Art. 10 ust. 3	<p>3. Dostępne środki finansowe, jakie należy uwzględnić w celu osiągnięcia poziomu docelowego, mogą obejmować zobowiązania do zapłaty. Całkowity udział zobowiązań do zapłaty nie przekracza 30 % całkowitej kwoty dostępnych środków finansowych pozyskiwanych zgodnie z niniejszym artykułem.</p> <p>Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy, EUNB wydaje wytyczne w sprawie zobowiązań do zapłaty.</p>		<p>Art. 303 ust. 6</p> <p>Art. 305 ust. 3a, 7</p>	<p>Art. 303 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Nadwyżki kwot zobowiązań do zapłaty ponad udział 30% odpowiedniego poziomu funduszu gwarancyjnego do wykorzystania nie są uwzględniane w środkach systemu gwarantowania depozytów w bankach i środkach systemu gwarantowania depozytów w kasach dla potrzeb wyliczenia poziomów środków systemu gwarantowania depozytów, o których mowa w art. 287 ust. 1 i 2 oraz art. 288 ust. 1 i 2.”;</p> <p>Art. 305 ust. 3a i 7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3a. W przypadku skierowania do kasy wezwania, o którym mowa w ust. 3, do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, wielkość środków do przekazania ustala się jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas danej kasy i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec kasy.”</p> <p>„7. Środki, o których mowa w ust. 1–6 i art. 304 ust. 8 i 10a, przechodzą na własność Funduszu z dniem ich przekazania lub przejęcia.”;</p>	
Art. 13 ust. 2	<p>2. Systemy gwarancji depozytów mogą stosować własne metody uzależnione od ryzyka, służące do określenia i wyliczenia składek uzależnionych od ryzyka, które wnoszą do systemu gwarancji depozytów jego członkowie. Składki są obliczane proporcjonalnie do ryzyka związanego z działalnością członków i uwzględniają w odpowiednim stopniu profile ryzyka obowiązujące w przypadku różnych modeli prowadzenia działalności. Metody te mogą również uwzględniać pozycje znajdujące się po stronie aktywów bilansu i wskaźniki ryzyka, takie jak adekwatność kapitałową, jakość aktywów oraz płynność.</p>		Art. 290a	<p>Art. 290a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Fundusz dokonuje korekty składki na fundusz gwarancyjny banków lub kas za kwartał w przypadku gdy dane o środkach gwarantowanych stanowiących podstawę wyznaczania składek ulegną przekształceniu lub zmianie po określeniu przez Radę Funduszu wysokości składek należnych za dany kwartał.</p> <p>2. Fundusz może nie dochodzić kwoty należnej z tytułu korekty, o ile nie przekracza ona 10 zł, jeżeli bank, oddział banku zagranicznego lub kasa nie są objęte obowiązkiem wniesienia składki za kwartał, w którym jest dokonywana korekta.”;</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	Każda metoda jest zatwierdzana przez właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem. EUNB jest informowany o zatwierdzonych metodach.				
Art. 14 ust. 3	<p>3. Jeżeli instytucja kredytowa przestaje być członkiem jednego systemu gwarancji depozytów i przyłącza się do innego systemu gwarancji depozytów, składki – z wyjątkiem składek nadzwyczajnych na podstawie art. 10 ust. 8 – wniesione w ciągu 12 miesięcy poprzedzających zakończenie członkostwa są przenoszone do tego innego systemu gwarancji depozytów. Przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli instytucja kredytowa została wykluczona z systemu gwarancji depozytów zgodnie z art. 4 ust. 5.</p> <p>Jeżeli niektóre działania instytucji kredytowej zostają przekazane do innego państwa członkowskiego i podlegają w związku z tym innemu systemowi gwarancji depozytów, składki tej instytucji kredytowej wpłacone podczas 12 miesięcy poprzedzających transfer, z wyjątkiem składek nadzwyczajnych określonych w art. 10 ust. 8, są przekazywane temu innemu systemowi gwarancji depozytów proporcjonalnie do kwoty przekazanych gwarantowanych depozytów.</p>		Art. 308 ust. 1	Art. 308 ust. 1 otrzymuje brzmienie:	
				„1. Jeżeli bank lub oddział banku zagranicznego przyłącza się do systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska i przestaje być członkiem obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, składki, z wyjątkiem składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 291 ust. 1 lub 2, wniesione w okresie 12 miesięcy poprzedzających zakończenie członkostwa, są przekazywane do tego systemu gwarancji depozytów.”;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 10 ust. 1 Art. 11	Artykuł 10 Właściwe organy 1. Państwa członkowskie wyznaczają jako właściwe organy odpowiedzialne za zapewnienie przestrzegania niniejszego rozporządzenia organy publiczne, podmioty uznane przez prawo krajowe lub organy publiczne wyraźnie upoważnione w tym celu na mocy prawa krajowego, w tym również krajowe banki centralne. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć istniejące już organy do działania w charakterze właściwych organów. Artykuł 11 Sankcje 1. Państwa członkowskie ustanawiają do dnia 1 lutego 2013 r. przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń	T T / N	Art. 34c ustawy o usługach płatniczych	W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794 i 1639 oraz z 2021 r. poz. 355) po art. 34b dodaje się art. 34c w brzmieniu: „Art. 34c. 1. W przypadku powzięcia informacji, że użytkownik niebędący konsumentem w zakresie prowadzonej działalności dopuszcza się naruszenia przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009, KNF może: 1) wezwać tego użytkownika do usunięcia naruszeń i przedstawienia informacji o sposobie usunięcia tych naruszeń w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania albo 2) powiadomić o naruszeniach właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego użytkownika – w przypadku użytkowników stale zamieszkujących lub mających siedzibę na terytorium innego niż RP państwa członkowskiego. 2. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, KNF poucza użytkownika o wskazanych w ust. 2 możliwych skutkach nieusunięcia naruszeń lub braku odpowiedzi na wezwanie.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wdrożenia. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach do dnia 1 sierpnia 2013 r. oraz powiadamiają ją niezwłocznie o każdej późniejszej zmianie, która ich dotyczy.</p>			<p>3. W przypadku nieusunięcia naruszeń, o których mowa w ust. 1 przez użytkownika, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub w przypadku braku odpowiedzi na wezwanie KNF, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na tego użytkownika karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>4. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3, KNF uwzględnia rodzaj i wagę naruszenia, rozmiar prowadzonej działalności oraz sytuację finansową użytkownika, który dopuścił się naruszenia.”.</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detailed produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- ność wdrożeń a	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 7	<p>Artykuł 7</p> <p>1. Dokument zawierający kluczowe informacje sporządza się w językach urzędowych lub w jednym z języków urzędowych używanych w części państwa członkowskiego, gdzie jest dystrybuowany PRIIP, lub w innym języku zaakceptowanym przez właściwe organy tego państwa członkowskiego, a w przypadku sporządzenia go w innym języku tłumaczy się go na jeden z tych języków.</p> <p>Tłumaczenie musi wiernie i dokładnie oddawać treść oryginalnego dokumentu zawierającego kluczowe informacje.</p> <p>2. Jeżeli PRIIP jest promowany w danym państwie członkowskim za pomocą dokumentów marketingowych napisanych w jednym lub większej liczbie języków urzędowych tego państwa członkowskiego, dokument zawierający kluczowe informacje musi być napisany przynajmniej w odpowiednich językach urzędowych.</p>	T	Art. 3ba i art. 3bb ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym	<p>W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 180, 284, 568 i 695) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) po art. 3b dodaje się art. 3ba i art. 3bb w brzmieniu „Art. 3ba. 1. Komisja może, zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1286/2014, określić, w drodze decyzji, język lub języki inne niż język polski, w jakim sporządza się dokument zawierający kluczowe informacje dotyczące detalicznego produktu zbiorowego inwestowania, o którym mowa w art. 4 pkt 1 rozporządzenia 1286/2014, zwanego dalej „PRIP”, jeżeli produkt ten jest dystrybuowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695, 1298 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54) stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o wydaniu decyzji Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych..</p> <p>5. Osoba sprzedająca PRIP lub osoba doradzająca w zakresie PRIP, w rozumieniu przepisów rozporządzenia 1286/2014, może proponować PRIP inwestorowi indywidualnemu, o którym mowa w art. 4 pkt 6 lit. a rozporządzenia 1286/2014, na podstawie dokumentu zawierającego kluczowe informacje, sporządzonego w języku określonym w decyzji Komisji wydanej na podstawie ust. 1, pod warunkiem przyjęcia, najpóźniej przed zawarciem pierwszej transakcji dotyczącej tego PRIP, oświadczenia od inwestora indywidualnego, że posługuje się on językiem, w którym sporządzono ten dokument, w stopniu umożliwiającym mu zrozumienie informacji zawartych w tym dokumencie.</p> <p>6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, złożone osobom, o których mowa w ust. 5, jest skuteczne również w odniesieniu do dokumentów zawierających kluczowe informacje odnoszących się do innych PRIP sporządzonych w języku wskazanym w tym oświadczeniu, w zakresie których te osoby dokonują sprzedaży lub doradzają.</p> <p>Art. 3bb. 1. W przypadku, gdy wymaga tego ochrona uzasadnionych interesów inwestorów lub konieczność zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja, w drodze decyzji, może uchylić decyzję, o której mowa w art. 3ba ust. 1.</p> <p>2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 3ba ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.”.</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

Projekt z 7 maja 2021 r.

TYTUŁ PROJEKTU		<i>Ustawa o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw</i>		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE		
Tabela zbieżności zawiera treść skonsolidowanego brzmienia zmienianych przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (czcionka normalna).				
Tabela zbieżności zawiera treść przepisów zmieniających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68 oraz Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96); (czcionka kursywa).				
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)
		T / N		
Art. 2 ust.1 pkt 5	1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: a) pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) »jednostka zależna« oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a do celów stosowania art. 7, 12, 17, 18, art. 45–45m, art. 59–62 oraz art. 91 i 92 niniejszej dyrektywy do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w pkt 83b lit. b) niniejszego ustępu obejmuje - w stosownych przypadkach oraz stosownie do przypadku - instytucje kredytowe trwale powiązane z organem centralnym, sam organ centralny oraz ich odpowiednie jednostki zależne, z	T	Art. 2 pkt 45	Art. 2 pkt 45 otrzymuje brzmienie: „45) podmiot zależny: a) podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013, b) bank lub instytucję kredytową trwale powiązaną z organem centralnym, organ centralny oraz ich podmioty zależne, w zakresie, w jakim do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w pkt 19a lit. b, stosuje się art. 141n ustawy - Prawo bankowe oraz art. 70–72, art. 82, art. 91–95, art. 97–99, art. 132–134, z uwzględnieniem sposobu, w jaki spełnia wymogi określone w art. 98 ust. 2a;”

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<i>uwzględnieniem sposobu, w jaki takie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi art. 45e ust. 3 niniejszej dyrektywy;</i>			
Art. 2 ust. 1 pkt 5a	1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: 5a) »istotna jednostka zależna« oznacza istotną jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 135 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;	T	Art. 2 pkt 27a	Art. 2 pkt 27a otrzymuje brzmienie: „27a) istotny podmiot zależny – jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 135 rozporządzenia nr 575/2013;”
Art. 2 ust. 1 pkt 68a	1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: b) dodaje się punkt w brzmieniu: „68a)»kapitał podstawowy Tier I« oznacza kapitał podstawowy Tier I obliczony zgodnie z art. 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;	T	Art. 2 pkt 27c	Art. 2 pkt 27c otrzymuje brzmienie: 27c) kapitał podstawowy Tier I – kapitał podstawowy Tier I obliczony zgodnie z art. 50 rozporządzenia nr 575/2013;”;
Art. 2 ust. 1 pkt 70	70) „kwota łączna” oznacza łączną kwotę, oszacowaną przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 46 ust. 1, o jaką wartość zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji ma zostać umorzona lub poddana konwersji; 1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: c) w pkt 70 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązań kwalifikowalnych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji”;	T	Art. 2 pkt 33b	Art. 2 pkt 33b otrzymuje brzmienie: „33b) łączna kwota ekspozycji na ryzyko – kwotę obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013;”;
Art. 2 ust.1 pkt 71	1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: d) pkt 71 otrzymuje brzmienie: „71) »zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji« oznaczają zobowiązania i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), i które nie są wyłączone z zakresu stosowania	T	Art. 2 pkt 90a Art. 2 pkt	Art. 2 pkt 90a otrzymuje brzmienie: „90a) zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji – zobowiązania i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 i które nie są wyłączone na podstawie art. 206 ust. 1.” Art. 2 pkt 23a – 23c otrzymują brzmienie:

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 2;		23a-23c	<p>„23a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;</p> <p>23b) instrumenty dodatkowe w Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;</p> <p>23c) instrumenty w Tier II – instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane, spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013;”</p>
Art. 2 ust.1 pkt 71a	<p>1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>d) pkt 71 otrzymuje brzmienie:</p> <p>71a) »zobowiązania kwalifikowalne« oznaczają zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają – stosownie do przypadku – warunki określone w art. 45b lub w art. 45f ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy, oraz instrumenty w Tier II, które spełniają warunki określone w art. 72a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 575/2013;</p>	T	<p>Art. 2 pkt 90b</p> <p>Art. 11 ust. 4 pkt. 2</p>	<p>Art. 2 pkt 90b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„90b) zobowiązania kwalifikowalne – zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają warunki określone w art. 97a–97g lub art. 98 ust. 2l, oraz instrumenty Tier II, o których mowa w art. 72a ust. 1 lit b rozporządzenia nr 575/2013;”</p> <p>Art. 11 ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych;”</p>
Art. 2 ust.1 pkt 71b	<p>1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>d) pkt 71 otrzymuje brzmienie:</p> <p>71b) »podporządkowane instrumenty kwalifikowalne« oznaczają instrumenty, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, inne niż w art. 72b ust. 3-5 tego rozporządzenia;”;</p>	T	<p>Art. 2 pkt 47a</p> <p>Art. 97 ust. 15</p> <p>Art. 97a ust.1 pkt 2</p>	<p>” W art. 2 dodaje się pkt 47a w brzmieniu:</p> <p>47a) podporządkowane instrumenty kwalifikowalne – instrumenty spełniające kryteria określone w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, z wyłączeniem instrumentów, o których mowa w art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia;”</p> <p>Art. 97 ust. 15 otrzymuje brzmienie:</p> <p>”15.Fundusz, w porozumieniu z Komisją Nadzoru Finansowego, informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o określonym dla poszczególnych podmiotów minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.”</p> <p>Po art. 97 dodaje się art. 97a–97i w brzmieniu:</p> <p>„Art. 97a. 1. W celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, podmiot, z wyłączeniem kasy, utrzymuje:</p> <p>1) fundusze własne;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

				2) zobowiązania kwalifikowalne, spełniające warunki określone w art. 72a, art. 72b z wyjątkiem ust. 2 lit. d, oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013.
Art. 2 ust. 1 pkt 83a	<p>1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>e) dodaje się punkty w brzmieniu:</p> <p>„83a) »podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza:</p> <p>a) osobę prawną mającą siedzibę w Unii, która zgodnie z art. 12 jest wskazana przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako podmiot, w odniesieniu do którego w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub</p> <p>b) instytucję, która nie jest częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, w odniesieniu do której w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzonym zgodnie z art. 10 niniejszej dyrektywy przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p>	T	Art. 2 pkt 41a	<p>Po pkt 41 dodaje się pkt 41a w brzmieniu:</p> <p>„41a) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji:</p> <p>a) bank, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, która nie jest częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, wobec której w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 73 przewidziano działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji,</p> <p>b) osobę prawną mającą siedzibę w państwie członkowskim, która została wskazana w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 77 ust. 2 lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 74 ust. 1, jako podmiot, wobec którego przewidziano działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji;”</p>
Art. 2 ust. 1 pkt 83b	<p>1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>e) dodaje się punkty w brzmieniu:</p> <p>83b) »grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza:</p> <p>a) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne, które nie są:</p> <p>(i) same podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>(ii) jednostkami zależnymi innych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub</p> <p>(iii) podmiotami mającymi siedzibę w państwie trzecim, które nie wchodzi w skład grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ani ich jednostkami zależnymi; lub</p> <p>b) instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, oraz sam organ centralny, gdy co najmniej jedna z tych instytucji kredytowych lub organ centralny jest podmiotem restrukturyzacji i</p>	T	Art. 2 pkt.19a	<p>Art. 2 pkt 19a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„19a) grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji:</p> <p>a) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne, o ile żaden z tych podmiotów zależnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> – nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, – nie jest podmiotem zależnym innych podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji, – nie jest podmiotem mającym siedzibę w państwie trzecim, który zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji nie wchodzi w skład innej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, ani nie jest podmiotem zależnym podmiotu mającego siedzibę w państwie trzecim, <p>b) organ centralny, bank lub instytucję kredytową trwale powiązane z organem centralnym, a także ich podmioty zależne w przypadku gdy organ centralny lub co najmniej jeden bank lub instytucja kredytowa jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji;”</p>
			Art.2 pkt 36a	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	uporządkowanej likwidacji, oraz ich odnośne jednostki zależne;			Art. 2 pkt 36a otrzymuje brzmienie: „36a) organ centralny – podmiot, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;”;
Art. 2 ust. 1 pkt 83c	1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: e) dodaje się punkty w brzmieniu: 83c) »globalna instytucja o znaczeniu systemowym« oznacza globalną instytucję o znaczeniu systemowym zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;	T	Art. 2 pkt 17a	Art. 2 pkt 17a otrzymuje brzmienie: „17a) globalna instytucja o znaczeniu systemowym – jednostkę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia nr 575/2013;”;
Art. 2 ust. 2 pkt 109	1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: f) dodaje się punkt w brzmieniu: „109) »wymóg połączonego bufora« oznacza wymóg połączonego bufora zdefiniowany w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE.”;	T	Art. 2 pkt 88a Art. 2 pkt 74b Art. 77 ust. 7	Po pkt 88 dodaje się pkt 88a w brzmieniu: „88a) wymóg połączonego bufora – wymóg, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;”; Po pkt 74a dodaje się pkt 74b w brzmieniu: „74b) ustawa o nadzorze makroostrożnościowym – ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz.U. z 2021 r. poz. 140, 680,...) W art. 77: w ust. 7 wyrazy „ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1934 oraz z 2018 r. poz. 650 i 2243)” zastępuje się wyrazami „ustawy o nadzorze makroostrożnościowym”;
Art. 10 ust. 6	W art. 10 ust. 6 dodaje się akapity w brzmieniu: <i>Przeglądu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, dokonuje się po zrealizowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 59.</i> <i>Przy ustalaniu terminów, o których mowa w ust. 7 lit. o) i p) niniejszego artykułu, w okolicznościach, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia termin spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 104b dyrektywy</i>	T	Art. 89 ust. 1 Art. 89 ust. 1a	W art. 89 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie: „1. Fundusz, nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym, dokonuje przeglądu planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup krajowych podmiotów dominujących i w razie potrzeby ich aktualizacji. Do aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup krajowych podmiotów dominujących przepisy art. 73–86 stosuje się odpowiednio 1a. W przypadku podmiotu, wobec którego przeprowadzono przymusową restrukturyzację lub zastosowano instrument umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych,

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	2013/36/UE.		Art. 81 pkt 14 i pkt 15	<p>Fundusz dokonuje dodatkowego przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby jego aktualizacji.”</p> <p>Art. 81 ust. 1 pkt 14 i obecne brzmienie art. 81 ust. 1 pkt 15:</p> <p>Art. 81. 1. Plan przymusowej restrukturyzacji określa planowane działania wobec podmiotu w przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji oraz ocenę wykonalności tych działań, w szczególności:</p> <p>14) wymogi, o których mowa w art. 97–99, oraz terminy ich spełnienia;</p> <p>15) opis istotnych zmian w podmiocie, które zaistniały po przedłożeniu ostatnich informacji na potrzeby planu przymusowej restrukturyzacji;”</p>
Art. 10 ust. 7 lit. o i p	<p>7. Bez uszczerbku dla art. 4, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa warianty zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w tytule IV, w stosunku do danej instytucji. Plan zawiera, a jeżeli jest to stosowne i możliwe, określa ilościowo:</p> <p>a) streszczenie głównych elementów planu;</p> <p>b) streszczenie istotnych zmian w instytucji, które miały miejsce po przedłożeniu ostatnich informacji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>c) wskazanie, w jaki sposób można w koniecznym zakresie prawnie i gospodarczo oddzielić funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości instytucji;</p> <p>d) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu;</p> <p>e) szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i z art. 15;</p> <p>f) opis wszelkich środków wymaganych zgodnie z art. 17 w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ustalonych w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 15;</p> <p>g) opis procedur ustalenia wartości i zbywalności funkcji krytycznych,</p>	T	Art. 81 ust. 1 pkt 14	<p>W art. 81 w ust. 1 pkt 14 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„14) wymogi, o których mowa w art. 97–99, oraz terminy ich spełnienia;”;</p> <p>Przepis art. 10 ust. 7 lit. o i p jest implementowany także przez art. 30, 31, 34 i 35 projektowanej ustawy jak również regulacje szczegółowe dot. wyliczania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, zgodnie z brzmieniem art. 10 lit. p BRRD2, które znajdują się w art. 1 pkt 35 i 36 tj. art. 97-97i ustawy o BFG:</p> <p>Art. 30. 1. Podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, są obowiązane spełnić wymogi określone w art. 97– 99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2023 r.</p> <p>2. Bankowy Fundusz Gwarancyjny ustali, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, z wyjątkiem podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, na okresy 12 miesięczne, planowany minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zapewniający spełnienie przez podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wymogów określonych w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2023 r.</p> <p>3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, ustalając minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do dnia 31 grudnia 2023 r., zapewnia, aby wartości w poszczególnych 12 miesięcznych okresach umożliwiały równomierny rozkład przyrostu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>głównych linii biznesowych i aktywów danej instytucji;</p> <p>h) szczegółowy opis uzgodnień gwarantujących, że informacje wymagane zgodnie z art. 11 są aktualne i są w każdym momencie do dyspozycji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>i) wyjaśnienia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące tego, jak poszczególne warianty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłyby być finansowane bez zakładania żadnego z następujących rodzajów wsparcia;</p> <p>(i) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;</p> <p>(ii) żadnego awaryjnego wsparcia płynności ze strony banku centralnego; ani</p> <p>(iii) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych;</p> <p>j) szczegółowy opis różnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku różnych możliwych scenariuszy, oraz właściwe terminy;</p> <p>k) opis krytycznych współzależności;</p> <p>l) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz innej infrastruktury, a także ocenę możliwości przeniesienia pozycji klienta;</p> <p>m) analizę wpływu planu na pracowników instytucji, w tym ocenę wszelkich związanych z tym kosztów, oraz opis przewidywanych procedur konsultacji z pracownikami podczas procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem – w stosownych przypadkach – krajowych systemów dialogu z partnerami społecznymi;</p> <p>n) plan komunikacji z mediami i ogółem społeczeństwa;</p> <p>o) wymogi o których mowa w art. 45e i 45f oraz termin osiągnięcia tego poziomu zgodnie z art. 45m;</p> <p>p) w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p>		<p>4. Każdy z okresów 12 miesięcznych, o których mowa w ust. 2 i 3, kończy się 31 grudnia danego roku.</p> <p>5. Przepisów, o których mowa w ust. 1–3, nie stosuje się w odniesieniu do podmiotów, dla których minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustala się na poziomie kwoty na pokrycie strat, zgodnie z art. 97 ust. 2d ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>6. W przypadku krajowych podmiotów zależnych, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, niebędącymi podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, Bankowy Fundusz Gwarancyjny podejmuje decyzję, biorąc pod uwagę okres przejściowy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji należącego do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy Bankowy Fundusz Gwarancyjny przewodniczy albo uczestniczy w kolegiach przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z art. 127–129 ustawy zmienianej w art. 1, pierwszy okres, dla którego został wyznaczony planowany minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2, może kończyć się później niż 31 grudnia 2021 r.</p> <p>Art. 31. W szczególnie uzasadnionym przypadku Bankowy Fundusz Gwarancyjny może określić termin, po którym podmiot, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest obowiązany spełniać wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przypadający po dniu 31 grudnia 2023 r., uwzględniając:</p> <ol style="list-style-type: none">1) rozwój sytuacji finansowej podmiotu;2) szanse na spełnienie przez podmiot, w rozsądnym terminie wymogów, o których mowa w art. 97–99 lub art. 97d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz3) możliwość zastąpienia przez podmiot zobowiązań, które nie spełniają warunków określonych w art. 72b i art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, art. 97a–97g lub art. 98 ust. 2l i 2m ustawy zmienianej w art. 1, a w przypadku braku możliwości tego zastąpienia – charakter indywidualny lub wpływ zakłóceń na rynku;4) ryzyko systemowe oraz zapewnienia możliwość finansowania działalności gospodarczej, w szczególności poprzez udzielanie kredytów, pożyczek pieniężnych, udzielanie i potwierdzanie gwarancji bankowych oraz otwieranie i potwierdzanie akredytyw, udzielanie i potwierdzanie poręczeń. <p>Art. 34. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, ustalając 12 miesięczne okresy, o których mowa w art. 30 ust. 2, oraz termin, o którym mowa w art. 31, uwzględnia:</p>
--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>stosuje art. 45b ust. 4, 5 lub 7, termin osiągnięcia zgodności przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 45m;</p> <p>q) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych odnośnej instytucji;</p> <p>r) w stosownych przypadkach opinię wyrażoną przez instytucję w sprawie planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>2) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) ust. 7 lit. o) i p) otrzymują brzmienie:</p> <p>„o) wymogi o których mowa w art. 45e i 45f oraz termin osiągnięcia tego poziomu zgodnie z art. 45m;</p> <p>p) w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje art. 45b ust. 4, 5 lub 7, termin osiągnięcia zgodności przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 45m;”;</p>			<p>1) udział depozytów w strukturze finansowania banku oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;</p> <p>2) dostęp do rynków kapitałowych, którego przedmiotem obrotu są zobowiązania kwalifikowalne;</p> <p>3) zakres, w jakim podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji utrzymuje kapitał podstawowy Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1-2a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>Art. 35. W przypadku podmiotu, wobec którego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zastosowano instrumenty przymusowej restrukturyzacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, Bankowy Fundusz Gwarancyjny do dnia 31 grudnia każdego roku określa okres, w którym podmiot ten jest obowiązany spełnić wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>
<p>Art. 12 ust. 1</p>	<p>3) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych oraz po konsultacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla istotnych oddziałów, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, sporządzały grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa środki, które należy podjąć w odniesieniu do:</p> <p>a) unijnej jednostki dominującej;</p> <p>b) jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę w Unii;</p> <p>c) podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d); oraz</p> <p>d) z zastrzeżeniem tytułu VI – jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę poza Unią.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 82 ust. 2, 2a</p>	<p>Implementację zapewnia Art. 82 w obecnym brzmieniu z korektami polegającymi na uchyleniu ust. 1 i dodaniu ust. 2a</p> <p>„Art. 82. 2. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa działania podejmowane wobec:</p> <p>1) unijnej instytucji dominującej;</p> <p>2) podmiotu zależnego z siedzibą w państwie członkowskim;</p> <p>3) finansowej spółki holdingowej, holdingu mieszanego i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej;</p> <p>4) dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego i dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego;</p> <p>5) podmiotu zależnego z siedzibą na terytorium państwa trzeciego</p> <p>2a. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji i grupy podlegające przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Art. 74. 1. Fundusz, we współpracy z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	Zgodnie ze środkami, o których mowa w akapicie pierwszym, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa w odniesieniu do każdej grupy podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;		Art. 74 ust. 1	zależnych i po konsultacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów krajowego podmiotu dominującego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, opracowuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla grupy krajowego podmiotu dominującego, w której przynajmniej jeden podmiot zależny będący instytucją ma siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska.
			Art. 77 ust. 1	Art. 77. 1. „1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym, dokonania przeglądu takiego planu i w razie potrzeby jego aktualizacji Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.
Art. 12 ust. 3	3. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji: a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w scenariuszach, o których mowa w art. 10 ust. 3, oraz skutki tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do innych podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jednostki dominującej oraz instytucji zależnych; aa) w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutki tych działań dla obu poniższych: (i) innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; (ii) innych grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; b) zawiera analizę tego, w jakim zakresie można by w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów	T	Art. 82 ust. 3	Art. 82 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa w szczególności: 1) opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem przesłanek, o których mowa w art. 81 ust. 2, oraz skutki tych działań w odniesieniu do innych podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b-d, podmiotu dominującego oraz podmiotów zależnych; 2) jeżeli grupa składa się z więcej niż jednej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji z każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz skutki tych działań dla innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz innych grup podlegających przymusowej restrukturyzacji; 3) analizę możliwości jednoczesnego zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji i skorzystania z uprawnień w przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji z siedzibą na terytorium państw członkowskich, w tym wsparcia podmiotów trzecich w nabyciu grupy, odrębnych linii biznesowych lub rodzajów działalności prowadzonych przez kilka podmiotów grupy lub poszczególne podmioty lub grup podlegających przymusowej restrukturyzacji;

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i mających siedzibę w Unii, w tym środki ułatwiające nabycie przez osobę trzecią całej grupy lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów powiązanych, lub poszczególnych podmiotów powiązanych lub grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>c) jeżeli grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich, wskazuje odpowiednie mechanizmy współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami tych państw trzecich oraz konsekwencje restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Unii;</p> <p>d) wskazuje środki, w tym dotyczące prawnego i ekonomicznego oddzielenia określonych funkcji lub linii biznesowych, niezbędne w celu ułatwienia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>e) określa wszelkie dodatkowe działania, nieujęte w niniejszej dyrektywie, jakie odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierzają podjąć w odniesieniu do podmiotów w ramach poszczególnych grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy ;</p> <p>f) wskazuje, w jaki sposób mogłyby być finansowane działania w ramach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a jeżeli będzie wymagane zastosowanie mechanizmów finansowania, określa zasady podziału odpowiedzialności za to finansowanie między źródłami finansowania w poszczególnych państwach członkowskich. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada żadnego z następujących elementów:</p> <p>(i) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;</p> <p>(ii) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny; ani</p> <p>(iii) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.</p>		<p>Art. 76, 83, 84, 85</p>	<p>4) opis oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji ze wskazaniem okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>5) opis środków, o których mowa w art. 92 ust. 9 i art. 93 ust. 1, które zostaną zastosowane w celu usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy;</p> <p>6) opis sposobu współpracy i koordynacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich i ocenę ich znaczenia dla przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich, jeżeli grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich;</p> <p>7) opis sposobu wydzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych niezbędnego do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji grupy;</p> <p>8) opis działań właściwego organu przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów w ramach poszczególnych grup podlegających przymusowej restrukturyzacji, wynikających z odrębnych przepisów;</p> <p>9) opis zasad finansowania przymusowej restrukturyzacji grupy, a w przypadku gdy jest niezbędne użycie środków funduszy przymusowej restrukturyzacji, określenie sposobu podziału obciążeń między funduszami przymusowej restrukturyzacji z poszczególnych państw członkowskich lub innymi źródłami finansowania przymusowej restrukturyzacji wynikającymi z przepisów obowiązujących w tych państwach.”;</p> <p>Przepis jest także pośrednio implementowany przez rozwiązania proceduralne zawarte w art. 76, 83, 84, 85.</p> <p>„Art. 76. Opracowując grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, Fundusz uwzględni potencjalny wpływ możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji grupy na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność, i przesłanki sposobu podziału środków funduszy przymusowej restrukturyzacji na pokrycie kosztów postępowania, o których mowa w art. 82 ust. 4.”</p> <p>„Art. 83. Rada Funduszu, w formie uchwały, określi szczegółowy zakres informacji, jakie zawiera plan przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając przedmiot i zakres działalności podmiotów objętych planem zgodnie z art. 73 ust. 1 i 1a, w szczególności wykonywanie przez te podmioty działalności maklerskiej, ich</p>
---	--	------------------------------------	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>Zasady ustanowione w planie są określane na podstawie sprawiedliwych i wyważonych kryteriów oraz uwzględniają w szczególności art. 107 ust. 5 oraz wpływ na stabilność finansową we wszystkich odnośnych państwach członkowskich.</p> <p>3) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:</p> <p>„a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w scenariuszach, o których mowa w art. 10 ust. 3, oraz skutki tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do innych podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jednostki dominującej oraz instytucji zależnych;</p> <p>aa) w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutki tych działań dla obu poniższych:</p> <p>(i) innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>(ii) innych grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) zawiera analizę tego, w jakim zakresie można by w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mających siedzibę w Unii, w tym środki ułatwiające nabycie przez osobę trzecią całej grupy lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów powiązanych, lub poszczególnych podmiotów powiązanych lub grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także</p>		<p>strukturę właścicielską, formę prawną prowadzonej działalności, profil ryzyka, skalę powiązań z innymi podmiotami rynku finansowego oraz ich udział w systemie ochrony instytucjonalnej.”;</p> <p>Art. 84. Fundusz przekazuje podmiotowi krajowemu streszczenie istotnych elementów planu przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1, a dominujący podmiot krajowy informuje o przyjęciu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, na piśmie, w terminie 30 dni od dnia przyjęcia planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji przez Zarząd Funduszu.</p> <p>Art. 85 „1. Podmiot krajowy przekazuje Funduszowi informacje niezbędne do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji, dotyczące w szczególności rozwiązań organizacyjnych podmiotu, podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, struktury kapitałowej, struktury zatrudnienia, rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, z uwzględnieniem strategii rozwoju oraz aktywów i pasywów podmiotu, w tym informacje z rejestru instrumentów finansowych, o którym mowa w art. 88 ust. 1.”;</p>
--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;”;</p> <p>(ii) lit. e) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„e) określa wszelkie dodatkowe działania, nieuwjęte w niniejszej dyrektywie, jakie odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierzają podjąć w odniesieniu do podmiotów w ramach poszczególnych grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;”;</p>			
Art. 13 ust. 4	<p>4. Przyjęcie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych.</p> <p>W przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, planowanie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 12 ust. 3 lit. aa), uwzględnia się we wspólnej decyzji, zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.</p> <p>Wyżej wymienione organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wspólną decyzję w terminie czterech miesięcy od daty przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p> <p>4) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w ust. 4 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:</p> <p>„W przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, planowanie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 12 ust. 3 lit. aa), uwzględnia się we wspólnej decyzji, zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.”;</p>	T	<p>Art. 74 ust. 1</p> <p>Art. 75 ust. 1 i 1a i 2</p>	<p>Art. 74 w obecnym brzmieniu:</p> <p>Art. 74. 1. Fundusz, we współpracy z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i po konsultacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów krajowego podmiotu dominującego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, opracowuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla grupy krajowego podmiotu dominującego, w której przynajmniej jeden podmiot zależny będący instytucją ma siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska.</p> <p>2. Fundusz może, zachowując zasady ochrony informacji, współpracować przy opracowywaniu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, na terytorium których grupa utworzyła podmioty zależne, spółki holdingu finansowego lub istotne oddziały.</p> <p>Art. 75 ust. 1 i dodawany ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>Art. 75. 1. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 74 ust. 1, jest przyjmowany przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w formie wspólnej decyzji.</p> <p>„1a. W przypadku gdy w skład grupy krajowego podmiotu dominującego wchodzi więcej niż jedna grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji, opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 2, uwzględnia się we wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 1.”</p> <p>Obecne brzmienie art. 75 ust. 2:</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

				2. Jeżeli w terminie 4 miesiące od dnia przekazania przez Fundusz zgodnie z art. 86 ust. 2 informacji niezbędnych do opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 74 ust. 1, plan ten nie zostanie przyjęty w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz przyjmuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.
Art. 13 ust. 6	<p>6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną, który wyrazi sprzeciw wobec grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, samodzielnie podejmuje decyzję oraz w stosownych przypadkach wskazuje podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz sporządza i utrzymuje plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składającej się z podmiotów objętych jego jurysdykcją. Każda z takich indywidualnych decyzji zawiera pełne uzasadnienie, przedstawia powody sprzeciwu wobec proponowanego grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia o swojej decyzji pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Z zastrzeżeniem przepisów ust. 9 niniejszego artykułu, jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej.</p>	T	Art. 77 ust. 1, 2, 6 i 8.	<p>Art. 77 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym, dokonania przeglądu takiego planu i w razie potrzeby jego aktualizacji Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w terminie 4 miesiące od dnia przekazania przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy informacji niezbędnych do opracowania planu, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu wyrażenia przez Fundusz sprzeciwu wobec grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny niewyrażenia zgody na przyjęcie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p>Art. 77 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjęły grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, a także żaden z tych podmiotów nie zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny niewyrażenia zgody na przyjęcie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji opracowanego w ramach kolegium przymusowej</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>4) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną, który wyrazi sprzeciw wobec grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, samodzielnie podejmuje decyzję oraz w stosownych przypadkach wskazuje podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz sporządza i utrzymuje plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składającej się z podmiotów objętych jego jurysdykcją. Każda z takich indywidualnych decyzji zawiera pełne uzasadnienie, przedstawia powody sprzeciwu wobec proponowanego grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia o swojej decyzji pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;</p>			<p>restrukturyzacji oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p>W art. 77 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:</p> <p>8. Do planów, o których mowa w ust. 2, 6 i 7, przepisy niniejszego rozdziału właściwe dla planów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 73 ust. 1, lub dla grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 74 ust. 1, stosuje się odpowiednio.”;</p>
<p>Art. 16 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych, po konsultacjach z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i z</p>	<p>T</p>	<p>Art. 91 ust. 1 i 2</p>	<p>Wdrożenie zapewnia art. 91 i art. 92, w brzmieniu jako implementacja uzupełniająca dyrektywę BRR.</p> <p>W art. 91 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>uporządkowanej likwidacji grupy podlega analizie przez kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 88.</p> <p>15) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jest możliwe, jeżeli dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonalne i wiarygodne jest przeprowadzenie likwidacji podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej grupy poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej grupy, przy jednoczesnym unikaniu w jak największym stopniu wszelkich znaczących negatywnych skutków dla systemów finansowych państw członkowskich, w których zlokalizowane są podmioty powiązane lub oddziały grupy, lub w innych państwach członkowskich lub w Unii, w tym szerszej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, z myślą o zapewnieniu ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez te podmioty powiązane, w przypadku gdy możliwe jest ich łatwe rozdzielenie we właściwym czasie, lub w inny sposób.</p> <p>Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamiają we właściwym czasie EUNB w przypadku gdy przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zostało uznane za niemożliwe.”;</p>			<p>doprowadzi do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji powiadamiają Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p> <p>3b. Po konsultacji z kolegium właściwych organów nadzoru, o którym mowa w art. 141f ust. 18 ustawy – Prawo bankowe lub w art. 110j ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność za pośrednictwem istotnych oddziałów, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uzgadniają, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, środki niezbędne do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji i powiadamiają o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. W przypadku podmiotów będących częścią grupy przepisy art. 91 ust. 4, 5 i 7 stosuje się odpowiednio.”.</p>
<p>Art. 16 ust. 4</p>	<p>4.Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy, o których mowa w ust. 1, poddały ocenie możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem.</p> <p>Ocenę, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przeprowadza się w uzupełnieniu do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy oraz</p>	<p>T</p>	<p>Art. 91 ust. 2a</p>	<p>Wdrożenie zapewnia art. 91 ust. 4 (uzupełniająca implementacja art. 17 ust. 1 dyrektywy BRR), a także dodawany art. 91 ust. 2a.</p> <p>„2a. W przypadku gdy w ramach grupy została zidentyfikowana więcej niż jedna grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”.</p> <p>„4. Jeżeli w wyniku przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>dokonuje się jej w ramach procesu decyzyjnego określonego w art. 13.</p> <p>15) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy, o których mowa w ust. 1, poddały ocenie możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem.</p> <p>Ocenę, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przeprowadza się w uzupełnieniu do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy oraz dokonuje się jej w ramach procesu decyzyjnego określonego w art. 13.”;</p>		Art. 91 ust. 4	<p>formie pisemnej, podmiot i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, także organy nadzoru oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.”;</p>
Art. 16a	<p>6) dodaje się artykuł w brzmieniu:</p> <p>[Uprawnienie do zakazania wypłat niektórych zysków]</p> <p>1. W przypadku gdy podmiot znajduje się w sytuacji, gdy spełnia wymóg połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie każdego z wymogów, o których mowa w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, lecz nie spełnia tego wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, gdy obliczeń dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu jest uprawniony - zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu - do zakazania temu podmiotowi wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (zwanej dalej »M-MDA«), obliczonej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, poprzez którekolwiek z następujących działań: a) dokonywanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I; b) podejmowanie zobowiązań do wypłat zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych, lub wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do wypłaty zostało podjęte w okresie, gdy podmiot nie spełniał wymogu połączonego bufora; lub c) dokonywanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I. W przypadku gdy podmiot znajduje się</p>	T	Art. 96a-96d	<p>Po art. 96 dodaje się art. 96a, 96b, 96c, 96d w brzmieniu:</p> <p>„Art. 96a. 1. Podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1, prowadzi wewnętrzny proces weryfikacji w celu ustalenia, czy posiada fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne w kwocie koniecznej do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego zgodnie z art. 97 ust. 2, 2b-2s i 16–20, art. 97c-97e oraz art. 97h.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (M-MDA). Przez wypłatę zysków należy rozumieć:</p> <p>1) dokonywanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I, o której mowa w art. 55 ust. 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;</p> <p>2) podejmowanie zobowiązań do wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych;</p> <p>3) dokonywanie wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do wypłaty powstało</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>w sytuacji, o której mowa w akapicie pierwszym, niezwłocznie powiadamia o tym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu, po konsultacji z właściwym organem, bez zbędnej zwłoki ocenia, czy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę wszystkie poniższe elementy: a) przyczynę, czas trwania i skalę tego niespełnienia wymogu oraz jego wpływ na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; b) zmiany w sytuacji finansowej podmiotu oraz prawdopodobieństwo spełnienia, w najbliższej przyszłości, warunku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. a); c) szanse na to, że podmiot będzie w stanie zapewnić w rozsądnym terminie spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 1; d) w przypadku gdy podmiot nie jest w stanie zastąpić zobowiązań, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności lub zapadalności określonych w art. 72b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub art. 45b lub art. 45f ust. 2 niniejszej dyrektywy - czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku; e) czy wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest najbardziej adekwatnym i proporcjonalnym sposobem na zaradzenie sytuacji podmiotu, biorąc pod uwagę jego ewentualny wpływ zarówno na warunki finansowania, jak i na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza kolejne oceny tego, czy należy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, co najmniej raz na miesiąc i tak długo, jak podmiot znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że podmiot nadal znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1, dziewięć miesięcy po powiadomieniu o takiej sytuacji przez podmiot, wykonuje on – po konsultacji z właściwym organem – uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, z wyjątkiem przypadków gdy stwierdzi, po dokonaniu oceny, że spełnione są co najmniej dwa z następujących warunków: a) niespełnienie wymogu wynika z poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych, co prowadzi do silnego napięcia na rynku w wielu segmentach rynków finansowych; b) zakłócenia, o których mowa w lit. a), powodują nie tylko zwiększoną zmienność cenową instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu lub większe koszty dla podmiotu, ale prowadzą też do całkowitego lub częściowego zamknięcia</p>	<p>w okresie, w którym podmiot nie spełniał wymogu połączonego bufora;</p> <p>4) dokonywanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.</p> <p>3. Podmiot niezwłocznie powiadamia Fundusz i Komisję Nadzoru Finansowego o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1. Podmiot przekazuje Funduszowi informację o MMDA, na jego żądanie, w terminie określonym przez Fundusz, nie krótszym niż 5 dni roboczych od dnia otrzymania żądania Funduszu.</p> <p>4. Fundusz, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględni następujące okoliczności:</p> <p>1) przyczynę, czas trwania i skalę niespełnienia wymogu, a także jego wpływ na wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) prawdopodobieństwo podjęcia przez podmiot działań zmierzających do zwiększenia sumy funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz ryzyko dalszego obniżenia sumy funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w tym prawdopodobieństwo wystąpienia zagrożenia podmiotu upadłością, o którym mowa w art. 101 ust. 3;</p> <p>3) możliwość usunięcia we właściwym czasie okoliczności uniemożliwiającej lub utrudniającej przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;</p> <p>4) brak zdolności podmiotu do zastąpienia zobowiązań, które przestały spełniać kryteria kwalifikowalności lub zapadalności określone w art. 72b i art. 72c rozporządzenia nr 575/2013 lub art. 97a–97f lub art. 98 ust. 2l, w tym czy ma ona charakter indywidualny, czy wynika z zakłóceń na całym rynku;</p> <p>5) adekwatność i proporcjonalność zakazu oraz jego wpływ na warunki finansowania podmiotu i wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>5. Fundusz, do dnia ustania okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, nie rzadziej niż raz w miesiącu, dokonuje oceny zasadności wydania zakazu, o którym mowa w ust. 2, i konieczności jego utrzymania. Podmiot przekazuje Funduszowi informacje o ustaleniach dokonanych zgodnie z ust. 1 oraz inne informacje niezbędne do oceny warunków określonych w ust. 4.</p> <p>6. Fundusz potwierdza ustanie okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, i uchyla decyzję, o której mowa w ust. 2, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.</p> <p>7. Komisja Nadzoru Finansowego wyraża opinię, o której mowa w ust. 2 i 6, niezwłocznie, nie później niż</p>
--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>rynków, w związku z czym podmiot nie może emitować instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych na tych rynkach; c) zamknięcie rynku, o którym mowa w lit. b), dotyczy nie tylko danego podmiotu, ale również wielu innych podmiotów; d) zakłócenia, o których mowa w lit. a), uniemożliwiają danemu podmiotowi emitowanie instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wystarczających, aby zaradzić niespełnieniu wymogu; lub e) wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, prowadzi do negatywnych skutków ubocznych dla części sektora bankowego, osłabiając w ten sposób potencjalnie stabilność finansową. W przypadku gdy zastosowanie ma wyjątek, o którym mowa w akapicie pierwszym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia właściwy organ o swojej decyzji oraz podaje pisemnie wyjaśnienie swojej oceny. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza co miesiąc kolejną ocenę tego, czy zastosowanie ma wyjątek, o którym mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>4.M-MDA oblicza się jako iloczyn sumy obliczonej zgodnie z ust. 5 i współczynnika ustalonego zgodnie z ust. 6. Od M-MDA odlicza się każdą kwotę wynikającą ze wszelkich działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c).</p> <p>5.Kwota, która ma zostać pomnożona zgodnie z ust. 4, składa się z: a) wszelkich zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier 1 zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub wszelkich płatności wynikających z działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu; powiększonych o b) wszelkie zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier 1 zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub wszelkich płatności wynikających z działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu; pomniejszonych o c) kwoty, które byłyby należne jako podatek, gdyby pozycje określone w lit. a) i b) niniejszego ustępu miały zostać zatrzymane.</p> <p>6.Współczynnik, o którym mowa w ust. 4, ustala się w następujący sposób:</p> <p>a) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier 1, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na</p>	<p>w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku Funduszu o wydanie takiej opinii.</p> <p>Art. 96b. 1. W przypadku gdy po upływie 9 miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 96a ust. 3, utrzymują się okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wydaje decyzję, o której mowa w art. 96a ust. 2. Przepis art. 96a ust. 7 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Fundusz odstępuje od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy są spełnione co najmniej dwa z następujących warunków:</p> <p>1) okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, wynikają z poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych, które prowadzą do silnego napięcia w wielu segmentach gospodarki;</p> <p>2) zakłócenia funkcjonowania rynków finansowych powodują zwiększoną zmienność cenową instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu lub większe koszty dla podmiotu lub prowadzą do całkowitego lub częściowego zamknięcia rynków, w związku z czym podmiot nie może emitować instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych na tych rynkach;</p> <p>3) sytuacja, o której mowa w pkt 2, uniemożliwia podmiotowi emitowanie instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych w kwocie wystarczającej do osiągnięcia wymogów, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;</p> <p>4) zamknięcie rynków, o którym mowa w pkt 2, dotyczy również podmiotów innych niż podmiot, wobec którego wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;</p> <p>5) wydanie przez Fundusz decyzji, o której mowa w ust. 1, miałoby negatywny wpływ na część sektora bankowego i mogłoby stwarzać ryzyka dla stabilności finansowej.</p> <p>3. W przypadku odstąpienia od wydania decyzji na podstawie przesłanek, o których mowa w ust. 2, Fundusz niezwłocznie informuje Komisję Nadzoru Finansowego, załączając uzasadnienie odstąpienia.</p> <p>4. Fundusz, co najmniej raz w miesiącu, przeprowadza ocenę spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2, które stanowiły podstawę odstąpienia od wydania decyzji.</p> <p>5. Fundusz potwierdza ustanie okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, i uchyla decyzję, o której mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego. Przepis art. 96a ust. 7 stosuje się odpowiednio.</p>
--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w pierwszym (tzn. najniższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0;</p> <p>b) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w drugim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,2;</p> <p>c) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,4; d) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w czwartym (tzn. najwyższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,6. Dolne i górne kresy poszczególnych kwartyli wymogu połączonego bufora obliczane są w następujący sposób:</p> $\text{dolny kres kwartyla} = \frac{\text{wymóg połączonego bufora}}{4} \times (Q_n - 1)$ $\text{górnny kres kwartyla} = \frac{\text{wymóg połączonego bufora}}{4} \times Q_n$ <p>gdzie »Q_n« = numer porządkowy danego kwartyla.”;</p>		<p>Art. 96c. 1. M-MDA stanowi iloczyn wartości liczbowej uzyskanej na podstawie ust. 2 i 3, oraz wartości współczynnika M-MDA, ustalonego zgodnie z art. 96d, pomniejszony o wypłaty zysków, o których mowa w art. 96a ust. 2, dokonane lub powstałe po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub art. 96b ust. 1.</p> <p>2. Wartość liczbowa, o której mowa w ust. 1, stanowią zyski z bieżącego okresu niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, po odliczeniu wypłat zysków lub płatności wynikających z działań, o których mowa w art. 96a ust. 2, dokonane lub powstałe po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub w art. 96b ust. 1, powiększone o zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, po odliczeniu wypłat zysków lub płatności wynikających z działań, o których mowa w art. 96a ust. 2 pkt 1-4, dokonane lub powstałe po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub w art. 96b ust. 1.</p> <p>3. Od kwoty, obliczonej zgodnie z ust. 2, odejmuje się wartość kwot należnych z tytułu podatku, jeżeli zyski, o których mowa w ust. 2, nie zostałyby wypłacone.</p> <p>Art. 96d. 1. W przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013 oraz w art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16-20, art. 97c–97e oraz w art. 97h, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko znajduje się w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonym jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko - współczynnik M-MDA wynosi 0; 2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonym jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko - współczynnik M-MDA wynosi 0,2; 3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonym jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko - współczynnik M-MDA wynosi 0,4; 4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonym jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko - współczynnik M-MDA wynosi 0,6. <p>2. Dolne i górne kresy przedziału dla poszczególnych kwartyli oblicza się następująco:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dolny kres kwartyla = ((wymóg połączonego bufora wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko)/4) x (Q_n - 1),
--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

			<p>2) górny kres kwartylu = $((\text{wymóg połączzonego bufora wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko})/4) \times Q_n$</p> <p>– w których „$Q_n$” oznacza numer porządkowy danego kwartylu.</p> <p>3. Przez kwartył, o którym mowa w ust. 1 i 2, rozumie się parametr statystyczny, którego trzy wartości dzielą uporządkowany zbiór danych na cztery zbiory równe pod względem liczebności.”;</p> <p>Art. 11 ust. 4 pkt 27,28 otrzymują brzmienie:</p> <p>Art. 11 ust. 4 pkt 27,28 „27) zakazu wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie, o którym mowa w art. 96a ust. 2, 28) uchylenia zakazu wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie, o którym mowa w art. 96a ust. 2”</p> <p>Art. 26. 1. Decyzje, o których mowa w art. 96a ust. 2 i art. 96b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mogą być wydawane od dnia 1 stycznia 2022 r.</p> <p>Art. 26 projektowanej ustawy 2. W okresie do dnia 31 grudnia 2023 r., a w przypadku, o którym mowa w art. 31, przed upływem terminu ustalonego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Fundusz może podjąć decyzję, o której mowa w art. 96a ust. 2 oraz art. 96b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy podmiot, objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, spełnia wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, i spełnia wymóg połączzonego bufora stosowanego ponad wymóg dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 6 albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a jednocześnie nie posiada wystarczającej kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, aby spełnić wymóg połączzonego bufora stosowanego jako uzupełnienie planowanego minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalonego zgodnie z art. 30 ust. 2, na dzień 31 grudnia 2021 r.</p>
Art. 17 ust. 1	7) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany: a) ust 1 otrzymuje brzmienie: „1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – jeżeli w wyniku oceny	T	Art. 91 ust. 4 Art. 91 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Jeżeli w wyniku przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu dokonanej zgodnie z art. 15 i 16 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwym organem, ustali, że istnieją istotne przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu – ten organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pisemnie powiadomił o wynikach swoich ustaleń dany podmiot, właściwy organ oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały.”;</p>			<p>uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, także organy nadzoru oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.”;</p>
<p>Art. 17 ust. 3 i 4</p>	<p>7) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. W terminie czterech miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 podmiot przedstawia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji propozycje możliwych środków służących ograniczeniu lub usunięciu istotnych przeszkód wskazanych w powiadomieniu.</p> <p>W terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu podmiot przedstawia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji propozycje możliwych środków mających na celu zapewnienie przestrzegania przez ten podmiot art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy oraz spełnienie przez niego wymogu połączonego bufora, wraz z terminami wdrożenia tych środków, w przypadku gdy istotna przeszkoda w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika z którejkolwiek z poniższych sytuacji:</p> <p>a) podmiot spełnia wymóg połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie każdego z wymogów, o których mowa w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, lecz nie spełnia wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, gdy obliczeń dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy; lub</p> <p>b) podmiot nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy.</p> <p>Termin wdrożenia środków zaproponowanych na podstawie akapitu drugiego uwzględnia przyczyny zaistnienia istotnej przeszkody.</p>	T	<p>Art. 91 ust. 4, 5a-5e, 6 i 7</p> <p>(ust. 5b i 6 w zakresie e akapitu czwartego)</p>	<p>Art. 91 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Jeżeli w wyniku przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, także organy nadzoru oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.”;</p> <p>W art. 91 po ust. 5 dodaje się ust. 5a – 5e w brzmieniu:</p> <p>„5a. W przypadku gdy:</p> <p>1) podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1, spełnia wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, i spełnia wymóg połączonego bufora stosowanego ponad dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 i ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a jednocześnie nie spełnia wymogu połączonego bufora stosowanego jako uzupełnienie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c-97e oraz art. 97h, obliczonych i wyrażonych zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1, lub</p> <p>2) podmiot nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, lub nie utrzymuje minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego zgodnie z art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c-97e oraz art. 97h</p> <p>– podmiot, w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, przedstawia Funduszowi plan działań mających na celu usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z terminem jego wdrożenia.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>Po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy środki zaproponowane na podstawie akapitu pierwszego i drugiego skutecznie ograniczają lub usuwają daną istotną przeszkodę.</p>		<p>5b. Plan, o którym mowa w ust. 5a, określa działania mające na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Termin wdrożenia tego planu uwzględnia przyczyny zaistnienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>5c. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, ocenia skuteczność przedstawionego zgodnie z ust. 5 i 5a planu działań, w szczególności, w przypadku powzięcia informacji, o których mowa w art. 326. Przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5d. W przypadku stwierdzenia przez Fundusz, że realizacja środków określonych w planie działań nie doprowadzi do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji we właściwym czasie, Fundusz przekazuje podmiotowi pisemne stanowisko zawierające:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przesłanki, na podstawie których Fundusz stwierdził, że zaproponowane działania nie doprowadzą do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z ich uzasadnieniem; 2) propozycję alternatywnych środków, które w ocenie Funduszu są proporcjonalne i doprowadzą do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z ich uzasadnieniem oraz proponowanym terminem wdrożenia; 3) ocenę wpływu zaproponowanych przez Fundusz środków na sytuację finansową podmiotu oraz jego zdolność do dalszego stabilnego funkcjonowania; 4) wskazanie zagrożeń dla stabilności finansowej, wynikających z okoliczności utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji. <p>5e. W przypadku, o którym mowa w ust. 5d, podmiot, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska Funduszu, przedstawia plan realizacji środków określonych zgodnie z ust. 5d pkt 2, wraz z harmonogramem konkretnych działań. Plan uwzględnia stanowisko Funduszu.”,</p> <p>Art. 91 ust. 6 uchyla się.</p> <p>Art. 91 w ust. 7 po wyrazach „w ust. 5” dodaje się wyraz „i w ust. 5a”;</p> <p>W art. 92 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p>
--	---	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

			<p>„3. Jeżeli w wyniku przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy lub poszczególnych podmiotów grupy a przedstawione przez podmioty grupy plany działań będą niewystarczające, przepisy art. 91 ust. 4 i 5–5b stosuje się odpowiednio.”</p> <p>po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:</p> <p>„3a. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oceniają skuteczność przedstawionych zgodnie z ust. 3 planów działań mających na celu usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji. W przypadku stwierdzenia, że realizacja środków określonych w planach działań nie doprowadzi do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji powiadamiają Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p> <p>3b. Po konsultacji z kolegium właściwych organów nadzoru, o którym mowa w art. 141f ust. 18 ustawy – Prawo bankowe lub w art. 110j ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność za pośrednictwem istotnych oddziałów, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uzgadniają, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, środki niezbędne do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji i powiadamiają o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. W przypadku podmiotów będących częścią grupy przepisy art. 91 ust. 4, 5 i 7 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Określając środki, o których mowa w ust. 3b, oraz opracowując informację, o której mowa w ust. 4, uwzględnia się wpływ środków na model biznesowy grupy.”</p> <p>po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, krajowy podmiot dominujący, w terminie 2 tygodni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5, przedstawia Funduszowi plan realizacji środków mających na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych lub propozycję innych środków wraz z uzasadnieniem i proponowanym terminem ich wdrożenia.”</p> <p>Ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:</p> <p>„8. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru podmiotów grupy i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

			<p>istotnych oddziałów podmiotów grupy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonują analizy i oceny okoliczności wskazanych w ust. 3 i 3a, środków, o których mowa w ust. 3b, zaleceń, o których mowa w ust. 4, oraz propozycji, o których mowa w ust. 6 lub 6a, uwzględniając potencjalne skutki tych środków, zaleceń i propozycji w państwach członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność.</p> <p>9. Środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 4 miesiące od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi informacji, o których mowa w ust. 6, albo w terminie miesiąca od upływu terminu ich przekazania. Środki te mogą w szczególności obejmować zalecenia, o których mowa w ust. 4, oraz propozycje, o których mowa w ust. 6 i 6a.”,</p> <p>ust. 9a otrzymuje brzmieniu:</p> <p>„9a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 2 tygodni od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi propozycji, o których mowa w ust. 6a.”,</p> <p>w ust. 10 po wyrazach „w ust. 9” dodaje się wyrazy „i 9a”,</p> <p>w ust. 11 po wyrazach „w ust. 9” dodaje się wyrazy „i 9a”;</p>
Art. 17 ust. 4	<p>7) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>4. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że środki zaproponowane przez podmiot zgodnie z ust. 3 nie ograniczają ani nie usuwają skutecznie danych przeszkód, organ ten – bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwego organu – wymaga od danego podmiotu, aby podjął alternatywne środki, które mogą pozwolić osiągnąć ten cel, oraz pisemnie powiadamia o tych środkach dany podmiot, który w ciągu miesiąca przedstawia propozycję planu zapewniającego zgodność podmiotu z tymi środkami.</p> <p>Wskazując alternatywne środki, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi wykazać, dlaczego środki zaproponowane przez dany podmiot nie byłyby w stanie usunąć przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p>	T	<p>Wdrożenie zapewnia art. 91 ust. 5c- 5e i art. 95.</p> <p>Art. 91 ust. 5c- 5e</p> <p>Art. 91 ust. 7</p> <p>Art. 91 ust. 7</p> <p>Art. 91 ust. 7</p> <p>1) przesłanki, na podstawie których Fundusz stwierdził, że zaproponowane działania nie doprowadzą do</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>oraz wykazać, że zaproponowane alternatywne środki są proporcjonalne w usuwaniu tych przeszkód. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę zagrożenie, jakie te przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwarzają dla stabilności finansowej, oraz wpływ środków na działalność danego podmiotu, jego stabilność oraz zdolność wnoszenia wkładu w gospodarkę.”;</p>		<p>ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z ich uzasadnieniem;</p> <p>2) propozycję alternatywnych środków, które w ocenie Funduszu są proporcjonalne i doprowadzą do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z ich uzasadnieniem oraz proponowanym terminem wdrożenia;</p> <p>3) ocenę wpływu zaproponowanych przez Fundusz środków na sytuację finansową podmiotu oraz jego zdolność do dalszego stabilnego funkcjonowania;</p> <p>4) wskazanie zagrożeń dla stabilności finansowej, wynikających z okoliczności utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>5e. W przypadku, o którym mowa w ust. 5d, podmiot, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska Funduszu, przedstawia plan realizacji środków określonych zgodnie z ust. 5d pkt 2, wraz z harmonogramem konkretnych działań. Plan uwzględni stanowisko Funduszu.”,</p> <p>Art. 95 1. W zakresie zastosowania środków ustalonych zgodnie z art. 91 ust. 7, art. 92 ust. 9, 10, 12 i 13, art. 93 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 94, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wydaje zalecenia.</p> <p>w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:</p> <p>„Fundusz zasięga opinii Komitetu Stabilności Finansowej w przypadku gdy zalecenie, ze względu na wielkość podmiotu lub grupy, może mieć wpływ na stabilność krajowego systemu finansowego lub poziom ryzyka systemowego.”</p> <p>po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>1a. Przed zastosowaniem środków, o których mowa w ust. 1, Fundusz analizuje ich potencjalny wpływ na podmiot, wewnętrzny rynek usług finansowych oraz stabilność systemu finansowego w innych państwach członkowskich.</p> <p>2. Wydając zalecenie, Fundusz wskazuje przesłanki, dla których uznał propozycje lub plan podmiotu za niewystarczające do usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających</p>
--	---	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

				<p>przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, i wykazuje proporcjonalność zalecanego środka.</p> <p>w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Fundusz niezwłocznie informuje o wydanym zaleceniu Komisję Nadzoru Finansowego oraz Komitet Stabilności Finansowej, jeżeli wyraził opinię, o której mowa w ust. 1 zdanie drugie.”</p> <p>uchyla się ust. 3</p>
Art. 17 ust. 5	<p>5. Do celów ust. 4 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są uprawnione do podjęcia dowolnego z następujących środków:</p> <p>a) zobowiązanie podmiotu do zmiany umów dotyczących finansowania w ramach grupy lub zrewidowania faktu nieposiadania takich umów lub opracowania umów dotyczących świadczenia usług, zarówno wewnątrz grupy, jak i z podmiotami trzecimi, w celu zagwarantowania świadczenia funkcji krytycznych;</p> <p>b) zobowiązanie podmiotu do ograniczenia swoich maksymalnych ekspozycji w ujęciu indywidualnym i zbiorczym;</p> <p>c) nałożenie wymogów dotyczących przekazywania określonych lub regularnych informacji dodatkowych, istotnych do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>d) zobowiązanie podmiotu do zbycia określonych aktywów;</p> <p>e) zobowiązanie podmiotu do ograniczenia lub zaprzestania określonych istniejących lub proponowanych rodzajów działalności;</p> <p>f) ograniczenie lub powstrzymanie się od rozwijania nowych lub istniejących linii biznesowych lub sprzedaży nowych lub istniejących produktów;</p> <p>g) zobowiązanie do wprowadzenia zmian w strukturach prawnych lub operacyjnych podmiotu lub dowolnego podmiotu powiązanego – bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanego przez podmiot – w celu ograniczenia złożoności, aby zapewnić możliwość prawnego i operacyjnego oddzielenia funkcji krytycznych od innych funkcji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p>	T	<p>Art. 95 ust. 4</p> <p>Art. 95 w ust. 4 pkt 9–14</p> <p>Obowiązujące przepisy art. 95 ust. 4 pkt 1-8 Ustawy o BFG zapewniają wdrożenie art. 17 ust. 5 BRRD2” Po art. 95 ust. 4:</p> <p>„4. Zalecenia mogą dotyczyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia rozwiązań umożliwiających ciągle i niezakłócone działanie podmiotu, w tym w przypadku prowadzenia przymusowej restrukturyzacji; 2) zawarcia lub zmiany treści umów dotyczących wsparcia finansowego w ramach grupy, o których mowa w art. 141t ustawy – Prawo bankowe oraz art. 110zr ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi; 3) ograniczenia ekspozycji na ryzyko, w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 94 ust. 2; 4) nałożenia dodatkowych obowiązków informacyjnych; 5) zbycia aktywów podmiotu; 6) ograniczenia lub zaprzestania prowadzenia określonej działalności przez podmiot; 7) ograniczenia wprowadzania lub rozwoju nowych produktów lub linii biznesowych; 8) zmian w strukturze organizacyjnej i prawnej w celu uproszczenia struktury lub rozdzielenia rodzajów działalności;” <p>Art. 95 w ust. 4 pkt 9–14 otrzymują brzmienie:</p> <p>„9) utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej w celu ułatwienia przymusowej restrukturyzacji oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz uprawnień, o których mowa w rozdziale 5, będzie miało negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy;</p> <p>10) emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu osiągnięcia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dłużnych zamiennych na kapitał lub innych instrumentów kapitałowych lub dłużnych podlegających umorzeniu lub konwersji;</p> <p>11) podjęcia działań innych niż określone w pkt 10 w celu osiągnięcia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w szczególności renegocjacji warunków zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, o których mowa w art.</p> 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>h) zobowiązanie podmiotu lub jednostki dominującej do utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej;</p> <p>ha) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami określonymi w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonymi jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, z wymogiem połączonego bufora oraz z wymogami, o których mowa w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonymi jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>i) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu spełnienia wymogów art. 45e lub art. 45f;</p> <p>j) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do podjęcia wszelkich innych działań w celu spełnienia minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 45e lub art. 45f, w tym w szczególności w celu podjęcia próby ponownego negocjowania wszelkich zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, które wyemitowały z myślą o zapewnieniu, aby każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o umorzeniu lub konwersji tego zobowiązania lub instrumentu została wykonana na mocy prawa jurysdykcji regulującego to zobowiązanie lub ten instrument;</p> <p>ja) w celu zapewnienia stałej zgodności z art. 45e lub 45f, zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do zmiany profilu zapadalności:</p> <p>(i) instrumentów funduszy własnych, po uzyskaniu zgody właściwego organu; oraz</p> <p>(ii) zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 45b i art. 45f ust. 2 lit. a); oraz</p> <p>k) w przypadku gdy podmiot jest jednostką zależną holdingu mieszanego, zobowiązanie tego holdingu mieszanego do utworzenia odrębnej finansowej spółki holdingowej kontrolującej dany podmiot, jeżeli jest to niezbędne w</p>		<p>206 ust. 1, w celu zapewnienia skuteczności umorzenia lub konwersji na mocy prawa właściwego dla tego zobowiązania lub tego instrumentu;”,</p> <p>„11a) zmiany profilu zapadalności instrumentów funduszy własnych, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, oraz zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 97a–97g i art. 98 ust. 2 pkt 1, w celu zapewnienia stałego utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;”,</p> <p>w ust. 4 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem dodaje się pkt 13 i 14 w brzmieniu:</p> <p>„13) przedstawienia planu działań mających na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora i utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1 oraz zapewnienie utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 2;</p> <p>14) przygotowania w systemach do prowadzenia ksiąg rachunkowych banku funkcjonalności umożliwiającej dokonanie na wybrany dzień systemowych operacji redukcji sald kapitału i odsetek w zakresie wszystkich lub wybranych zobowiązań, z wykorzystaniem wartości słownikowych stosowanych w systemie wyliczania oraz z uwzględnieniem przypisania zobowiązania do kategorii zaspokajania roszczeń zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.”;</p>
--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień, o których mowa w tytule IV, ma negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy.</p> <p>7) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>c) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) w lit. a), b), d), e), g) i h) wszystkie formy gramatyczne wyrazu „instytucja” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazu „podmiot”;</p> <p>(ii) dodaje się literę w brzmieniu:</p> <p>„ha) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami określonymi w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonymi jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, z wymogiem połączonego bufora oraz z wymogami, o których mowa w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonymi jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;</p> <p>(iii) lit. i), j) oraz k) otrzymują brzmienie:</p> <p>„i) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu spełnienia wymogów art. 45e lub art. 45f;</p> <p>j) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do podjęcia wszelkich innych działań w celu spełnienia minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 45e lub art. 45f, w tym w szczególności w celu podjęcia próby ponownego negocjowania wszelkich zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, które wyemitowały, z myślą o zapewnieniu, aby każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o umorzeniu lub konwersji tego zobowiązania lub instrumentu została wykonana na mocy prawa jurysdykcji regulującego to zobowiązanie lub ten instrument;</p>		
--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>ja) w celu zapewnienia stałej zgodności z art. 45e lub 45f, zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do zmiany profilu zapadalności;</p> <p>(i) instrumentów funduszy własnych, po uzyskaniu zgody właściwego organu; oraz</p> <p>(ii) zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 45b i art. 45f ust. 2 lit. a);</p> <p>k) w przypadku gdy podmiot jest jednostką zależną holdingu mieszanego, zobowiązanie tego holdingu mieszanego do utworzenia odrębnej finansowej spółki holdingowej kontrolującej dany podmiot, jeżeli jest to niezbędne w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień, o których mowa w tytule IV, ma negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy.”;</p>			
Art. 17 ust. 7	<p>7) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>d) art. 17 ust. 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7. Przed określeniem jakiegokolwiek środka, o którym mowa w ust. 4, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwym organem oraz, w stosownych przypadkach, z wyznaczonym krajowym organem makroostrożnościowym, należy rozważyć potencjalny wpływ tych środków na konkretny podmiot, wewnętrzny rynek usług finansowych oraz stabilność systemu finansowego w innych państwach członkowskich i w całej Unii.”;</p>	T	Art. 95 ust.1,1a, 2, 3	<p>Wdrożenie zapewnia art.95 ust. 1, 1a i 2:.</p> <p>Art. 95 ust. 1-3 otrzymują brzmienie:</p> <p>"a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:</p> <p>„Fundusz zasięga opinii Komitetu Stabilności Finansowej w przypadku gdy zalecenie, ze względu na wielkość podmiotu lub grupy, może mieć wpływ na stabilność krajowego systemu finansowego lub poziom ryzyka systemowego.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Przed zastosowaniem środków, o których mowa w ust. 1, Fundusz analizuje ich potencjalny wpływ na podmiot, wewnętrzny rynek usług finansowych oraz stabilność systemu finansowego w innych państwach członkowskich.”;</p> <p>c) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:</p> <p>"Fundusz niezwłocznie informuje o wydanym zaleceniu Komisję Nadzoru Finansowego oraz Komitet Stabilności Finansowej, jeżeli wyraził opinię, o której mowa w ust. 1 zdanie drugie.",</p> <p>d) uchyla się ust. 3</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

				Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140 i 680) organem właściwym w zakresie nadzoru makroostrożnościowego i zarządzania kryzysowego jest Komitet Stabilności Finansowej. Z przywołanego przepisu przedmiotowej ustawy wyraźnie wynika, że Komitet jest krajowym organem makroostrożnościowym, o którym mowa w art. 17 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE w brzmieniu nadawanym art. 1 pkt 7 lit. d dyrektywy 2019/879. Komitet jednym i tym samym organem, niezależnie od tego, czy wykonuje zadania w zakresie zadań nadzoru makroostrożnościowego (art. 5 tej ustawy), czy zarządzania kryzysowego (art. 6 tej samej ustawy). Odesłanie do art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.
Art. 18 ust. 1	8) w art. 18 ust. 1–7 otrzymują brzmienie: 1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla jednostek zależnych, po konsultacji z kolegium organów nadzoru i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, rozważają ocenę wymaganą na mocy art. 16 w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podejmują wszelkie uzasadnione działania, aby podjąć wspólną decyzję dotyczącą stosowania środków określonych zgodnie z art. 17 ust. 4 w odniesieniu do wszystkich podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ich jednostek zależnych, które są podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1, i które są częścią grupy.	T	Art. 92 ust. 3, 3a, 3b, 4, 4a 5, 6, 6a, 7 - 9	Wdrożenie zapewnia art. 92 ust. 3, 3a, 4, 4a, 5, 6, 6a, 7 i 8, 9 oraz definicja podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji i podmiotu zależnego ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Jeżeli w wyniku przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy lub poszczególnych podmiotów grupy a przedstawione przez podmioty grupy plany działań będą niewystarczające, przepisy art. 91 ust. 4, 5 -5b stosuje się odpowiednio.” po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu: „3a. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oceniają skuteczność przedstawionych zgodnie z ust. 3 planów działań mających na celu usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji. W przypadku stwierdzenia, że realizacja środków określonych w planach działań nie doprowadzi do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji powiadamiają Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. 3b. Po konsultacji z kolegium właściwych organów nadzoru, o którym mowa w art. 141f ust. 18 ustawy – Prawo bankowe lub w art. 110j ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność za pośrednictwem istotnych oddziałów, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uzgadniają, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, środki niezbędne do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji i powiadamiają o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. W przypadku podmiotów krajowych będących częścią grupy przepisy art. 91 ust. 4, 5 i 7

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

			<p>stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Fundusz, we współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, po konsultacji z organami nadzoru podmiotów zależnych, opracowuje informację zawierającą analizę zidentyfikowanych okoliczności utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz ze wskazaniem dłaczego realizacja środków określonych w planach działań, przedstawionych zgodnie z ust. 3, nie doprowadzi do ich ograniczenia lub usunięcia oraz zalecenia dotyczące środków niezbędnych do ich ograniczenia lub usunięcia. Fundusz uwzględni wpływ tych środków na działalność grupy.”,</p> <p>po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Określając środki, o których mowa w ust. 3b, oraz opracowując informacje, o której mowa w ust. 4, uwzględni się wpływ środków na model biznesowy grupy”</p> <p>Ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:</p> <p>„5. Fundusz przekazuje informację, o której mowa w ust. 4, krajowemu podmiotowi dominującemu, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów, a w przypadku o którym mowa w art. 91 ust. 5a - krajowemu podmiotowi dominującemu.</p> <p>6. Krajowy podmiot dominujący może, w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5, przedstawić Funduszowi uwagi do tej informacji oraz propozycję innych środków mających na celu ograniczenie lub usunięcie we właściwym czasie okoliczności wskazanych w informacji wraz z uzasadnieniem”</p> <p>po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, krajowy podmiot dominujący, w terminie 2 tygodni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5, przedstawia Funduszowi plan realizacji środków mających na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych lub propozycję innych środków wraz z uzasadnieniem i proponowanym terminem ich wdrożenia.”</p>
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

				<p>Ust. 7 - 9 otrzymują brzmienie:</p> <p>„7. Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, a w uzasadnionych przypadkach – właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów podmiotów grupy – o propozycji, o której mowa w ust. 6 i 6a.</p> <p>8. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po konsultacji z organami nadzoru podmiotów grupy i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów podmiotów grupy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonują analizy i oceny okoliczności wskazanych w ust. 3 i 3a, środków, o których mowa w ust. 3b, zaleceń, o których mowa w ust. 4, oraz propozycji, o których mowa w ust. 6 i 6a, uwzględniając potencjalne skutki tych środków, zaleceń i propozycji w państwach członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność.</p> <p>9. Środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi informacji, o których mowa w ust. 6, albo od upływu terminu ich przekazania. Środki te mogą w szczególności obejmować zalecenia, o których mowa w ust. 4, oraz propozycje, o których mowa w ust. 6 i 6a.”</p>
Art. 18 ust. 2	<p>8) w art. 18 ust. 1–7 otrzymują brzmienie:</p> <p>2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, we współpracy z organem sprawującym nadzór skonsolidowany oraz EUNB zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, sporządza i przedkłada sprawozdanie unijnej jednostce dominującej, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych, które przekazują go jednostkom zależnym podlegającym ich kompetencji, a także organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały. Sprawozdanie jest sporządzane po konsultacji z właściwymi organami oraz zawiera analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy oraz w odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	T	Art. 92 ust. 1, 3, 3a, 3b 4, 4a i 5	<p>Wdrożenie zapewnia art. 92 ust. 1, 3, 3a, 3b, 4, 4a i 5.</p> <p>Art. 9 ust. 1 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Fundusz, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz właściwych organów przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, dokonuje przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan. Przepisy art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>3. Jeżeli w wyniku przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy lub poszczególnych podmiotów grupy a przedstawione przez podmioty grupy plany działań będą niewystarczające, przepisy art. 91 ust. 4, 5 - 5b stosuje się odpowiednio.”</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p><i>Sprawozdanie rozważa wpływ na model biznesowy danej grupy oraz zaleca wszelkie proporcjonalne i ukierunkowane środki, które zdaniem danego grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są niezbędne lub stosowne w celu usunięcia tych przeszkód.</i></p> <p><i>W przypadku gdy przeszkoda w możliwości przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy wynika z sytuacji, w jakiej znajduje się podmiot powiązany, o której mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia w swojej ocenie o tej przeszkodzie unijną jednostkę dominującą, po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla instytucji zależnych tego podmiotu.</i></p>	<p>po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:</p> <p>„3a. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oceniają skuteczność przedstawionych zgodnie z ust. 3 planów działań mających na celu usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji. W przypadku stwierdzenia, że realizacja środków określonych w planach działań nie doprowadzi do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji powiadamiają Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p> <p>3b. Po konsultacji z kolegium właściwych organów nadzoru, o którym mowa w art. 141f ust. 18 ustawy – Prawo bankowe lub w art. 110j ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność za pośrednictwem istotnych oddziałów, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uzgadniają, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, środki niezbędne do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji i powiadamiają o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. W przypadku podmiotów krajowych będących częścią grupy przepisy art. 91 ust. 4, 5 i 7 stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>Ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:</p> <p>4. Fundusz, we współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, po konsultacji z organami nadzoru podmiotów zależnych, opracowuje informację zawierającą analizę zidentyfikowanych okoliczności utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz ze wskazaniem dlaczego realizacja środków określonych w planach działań, przedstawionych zgodnie z ust. 3, nie doprowadzi do ich ograniczenia lub usunięcia oraz zalecenia dotyczące środków niezbędnych do ich ograniczenia lub usunięcia. Fundusz uwzględnia wpływ tych środków na działalność grupy.”,</p> <p>„4a. Określając środki, o których mowa w ust. 3b, oraz opracowując informacje, o której mowa w ust. 4, uwzględnia się wpływ środków na model biznesowy grupy .”,</p> <p>Ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Fundusz przekazuje informację, o której mowa w ust. 4, krajowemu podmiotowi dominującemu, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów, a w przypadku o którym mowa w art. 91 ust. 5a - krajowemu podmiotowi dominującemu”</p>
--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>Art. 18 ust. 3</p>	<p>8) w art. 18 ust. 1–7 otrzymują brzmienie:</p> <p>3. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania tego sprawozdania unijna jednostka dominująca może przedstawić uwagi oraz zaproponować grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji alternatywne środki służące zaradzeniu przeszkodom wskazanych w sprawozdaniu.</p> <p>W przypadku gdy przeszkody wskazane w sprawozdaniu wynikają z sytuacji, w jakiej znajduje się podmiot powiązany, o którym mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi niniejszej dyrektywy, w terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania powiadomienia dokonanego zgodnie z ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu unijna jednostka dominująca przedstawia grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji propozycje możliwych środków – wraz z terminami ich wdrożenia – zapewniających spełnianie przez ten podmiot powiązany wymogów, o których mowa w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonych jako łączna kwota ekspozycji na ryzyko obliczona zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, spełnienie wymogu połączonego bufora, a także wymogów, o których mowa w art. 45e i 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonych jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</p> <p>Termin wdrożenia środków zaproponowanych na podstawie akapitu drugiego uwzględnia przyczyny zaistnienia istotnej przeszkody. Po konsultacji z właściwym organem organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy środki te skutecznie ograniczają lub usuwają istotną przeszkodę.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 92 ust. 6 i 6a i 9a</p>	<p>W art. 92:</p> <p>ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Krajowy podmiot dominujący może, w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5, przedstawić Funduszowi uwagi do tej informacji oraz propozycję innych środków mających na celu ograniczenie lub usunięcie we właściwym czasie okoliczności wskazanych w informacji wraz z uzasadnieniem.”</p> <p>po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, krajowy podmiot dominujący, w terminie 2 tygodni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5, przedstawia Funduszowi plan realizacji środków mających na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych lub propozycję innych środków wraz z uzasadnieniem i proponowanym terminem ich wdrożenia.”</p> <p>po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:</p> <p>„9a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 2 tygodni od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi propozycji, o których mowa w ust. 6a.”</p> <p>Uwaga generalna: W przypadku implementacji art. 18 należy holistycznie czytać art. 92.</p>
<p>Art. 18 ust. 4</p>	<p>8) w art. 18 ust. 1–7 otrzymują brzmienie:</p> <p>4. Informacje o wszelkich środkach zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą przekazywane są przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, po konsultacji</p>	<p>N</p>	<p>Art. 92 ust. 5, 7 i 8</p>	<p>Nie wymaga implementacji. Wdrożenie zapewnia art. 92 ust. 5, 7 i 8.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, dokładają wszelkich możliwych starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczącej wskazania istotnych przeszkód oraz, w razie konieczności, oceny środków zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą oraz środków wymaganych przez te organy w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód, w której to decyzji uwzględnia się ewentualny wpływ tych środków we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.			
Art. 18 ust. 5	<p>8) w art. 18 ust. 1–7 otrzymują brzmienie:</p> <p>5. Wspólną decyzję podejmuje się w terminie czterech miesięcy od dnia przedstawienia jakichkolwiek uwag przez unijną jednostkę dominującą. W przypadku gdy unijna jednostka dominująca nie przedstawiła żadnych uwag, wspólną decyzję podejmuje się w terminie miesiąca od upływu czteromiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy.</p> <p>Wspólną decyzję dotyczącą przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynikającej z sytuacji, o której mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi, podejmuje się w terminie dwóch tygodni od daty przedstawienia jakichkolwiek uwag przez unijną jednostkę dominującą zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.</p> <p>Na wniosek właściwego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 akapit drugi lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p> <p>Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	T	Art. 92 ust. 9 i 9a	<p>Art. 92 ust. 9 i 9a otrzymują brzmienie:</p> <p>„9. Środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi informacji, o których mowa w ust. 6, albo w terminie miesiąca od upływu terminu ich przekazania. Środki te mogą w szczególności obejmować zalecenia, o których mowa w ust. 4, oraz propozycje, o których mowa w ust. 6 i 6a.”</p> <p>„9a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 2 tygodni od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi propozycji, o których mowa w ust. 6a.”</p> <p>w ust. 10 po wyrazach „w ust. 9” dodaje się wyrazy „i 9a”,</p> <p>w ust. 11 po wyrazach „w ust. 9” dodaje się wyrazy „i 9a”;</p> <p>W zakresie „alternatywnych środków” jest o tym mowa w proponowanych art. 92 ust. 6a oraz ust. 9 w związku z ust. 3 i art. 91 ust. 5a – 5d, gdzie m.in. zaproponowano zmianę polegającą na zastąpieniu ostrzejszego językowo dookreślenia „podmiot krajowy” na szersze, wykorzystywane w ustawie o BFG pojęcie „podmiot” tj. „entity”.</p>
		N	Art. 92 ust. 11-13	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>Art. 18 ust. 6 i 6a</p>	<p>8) w art. 18 ust. 1–7 otrzymują brzmienie:</p> <p>6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w odpowiednim terminie, o którym mowa w ust. 5, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję dotyczącą odpowiednich środków, które należy podjąć zgodnie z art. 17 ust. 4 na poziomie grupy.</p> <p>Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje tę decyzję do unijnej jednostki dominującej.</p> <p>Jeżeli na koniec odpowiedniego terminu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje decyzję w terminie miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB stosuje się decyzję grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>6a. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w odpowiednim terminie, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla odpowiedniego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję dotyczącą odpowiednich środków, które należy podjąć zgodnie z art. 17 ust. 4 na poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Decyzja, o której mowa w akapicie pierwszym, zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla innych podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 92 ust. 9, 9a, 10-13</p> <p>Wdrożenie zapewnia także obecny art. 92 ust. 12 i 13 oraz przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dot. elementów decyzji administracyjnej i doręczeń.</p> <p>Art. 92 ust. 9 i 9a otrzymują brzmienie:</p> <p>„9. Środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi informacji, o których mowa w ust. 6, albo w terminie miesiąca od upływu terminu ich przekazania. Środki te mogą w szczególności obejmować zalecenia, o których mowa w ust. 4, oraz propozycje, o których mowa w ust. 6 i 6a.”</p> <p>9a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 2 tygodni od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi propozycji, o których mowa w ust. 6a.</p> <p>w ust. 10 po wyrazach „w ust. 9” dodaje się wyrazy „i 9a</p> <p>10. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 9 i 9a, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, środki te ustala Fundusz, z uwzględnieniem opinii pozostałych właściwych organów przymusowej restrukturyzacji wchodzących w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>w ust. 11 po wyrazach „w ust. 9” dodaje się wyrazy „i 9a”</p> <p>11. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 9 i 9a, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, a właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie dokonuje ustalenia tych środków do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p> <p>12. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz dokonuje ustalenia środków niezbędnych do usunięcia</p>
----------------------------	---	----------	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p><i>Odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują tę decyzję podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</i></p> <p><i>Jeżeli na koniec odpowiedniego terminu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje swoją decyzję w terminie miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB stosuje się decyzję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</i></p>		<p>okoliczności wskazanych w ust. 3 w sposób określony w ust. 10.</p> <p>13. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz dokonuje ustalenia środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3 zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.</p> <p>- Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego:</p> <p>Art. 40. Doręczanie pism</p> <p>§ 1. Pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela - temu przedstawicielowi.</p> <p>Art. 28. Definicja strony</p> <p>Stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.</p> <p>Art. 104. Decyzje organu</p> <p>§ 1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.</p> <p>§ 2. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.</p> <p>Art. 106. Wymóg uzyskania stanowiska innego organu</p> <p>§ 1. Jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ (wyrażenia opinii lub zgody albo wyrażenia stanowiska w innej formie), decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ.</p> <p>§ 2. Organ załatwiający sprawę, zwracając się do innego organu o zajęcie stanowiska, zawiadamia o tym stronę.</p> <p>§ 3. Organ, do którego zwrócono się o zajęcie stanowiska, obowiązany jest przedstawić je niezwłocznie,</p>
--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

			<p>jednak nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia mu żądania, chyba że przepis prawa przewiduje inny termin.</p> <p>§ 4. Organ obowiązany do zajęcia stanowiska może w razie potrzeby przeprowadzić postępowanie wyjaśniające.</p> <p>§ 5. Zajęcie stanowiska przez ten organ następuje w drodze postanowienia, na które służy stronie zażalenie.</p> <p>Art. 107. Elementy decyzji</p> <p>§ 1. Decyzja zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none">1) oznaczenie organu administracji publicznej;2) datę wydania;3) oznaczenie strony lub stron;4) powołanie podstawy prawnej;5) rozstrzygnięcie;6) uzasadnienie faktyczne i prawne;7) pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania;8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji, a jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego – kwalifikowany podpis elektroniczny;9) w przypadku decyzji, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego, sprzeciw od decyzji lub skarga do sądu administracyjnego – pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa, sprzeciwu od decyzji lub skargi oraz wysokości opłaty od powództwa lub wpisu od skargi lub sprzeciwu od decyzji, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty lub wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

				<p>przyznanie prawa pomocy.</p> <p>§ 2. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja.</p> <p>§ 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.</p> <p>§ 4. Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględni ona w całości żądanie strony; nie dotyczy to jednak decyzji rozstrzygających sporne interesy stron oraz decyzji wydanych na skutek odwołania.</p> <p>§ 5. Organ może odstąpić od uzasadnienia decyzji również w przypadkach, w których z dotychczasowych przepisów ustawowych wynikała możliwość zaniechania lub ograniczenia uzasadnienia ze względu na interes bezpieczeństwa Państwa lub porządek publiczny.</p> <p>Art. 108. Nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności</p> <p>§ 1. Decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W tym ostatnim przypadku organ administracji publicznej może w drodze postanowienia zażądać od strony stosownego zabezpieczenia.</p> <p>§ 2. Rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany decyzji również po jej wydaniu. W tym przypadku organ wydaje postanowienie, na które służy stronie zażalenie.</p> <p>Art. 109. Ogłaszanie i doręczanie decyzji</p> <p>§ 1. Decyzję doręcza się stronom na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>§ 2. W przypadkach wymienionych w art. 14 zasada pisemności załatwiania spraw § 2 decyzja może być stronom ogłoszona ustnie.</p>
Art. 18 ust. 7	8) w art. 18 ust. 1–7 otrzymują brzmienie: 7. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji organy ds. restrukturyzacji i	T	Art. 93	Nie wymaga implementacji. Wdrożenie zapewnia art. 93.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p><i>uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmują decyzję o stosownych środkach, jakie mają podjąć jednostki zależne na zasadzie indywidualnej zgodnie z art. 17 ust. 4.</i></p> <p><i>Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Decyzję tę przekazuje się danej jednostce zależnej oraz podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należącemu do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwemu dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy są to różne organy.</i></p> <p><i>Jeżeli na koniec odpowiedniego terminu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje swoją decyzję w terminie miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB stosuje się decyzję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej.</i></p>			
<p>Art. 32 ust.1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęły działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), tylko wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) właściwy organ po konsultacjach z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji</p>	<p>T</p>	<p>Art.101 ust. 7</p>	<p>Art. 101 ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) nie występują uzasadnione przesłanki wskazujące, że działania podmiotu krajowego lub instytucjonalnego systemu ochrony lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji, pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością,</p> <p>- część wspólna otrzymuje brzmienie:</p> <p>– Fundusz wydaje decyzję o wszczęciu wobec podmiotu krajowego przymusowej restrukturyzacji albo decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o której</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>z właściwym organem stwierdził, że instytucja jest na progu upadłości lub że jest zagrożona upadłością;</p> <p>b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe oraz inne istotne okoliczności, nie istnieje żadna rozsądna szansa na to, aby jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji lub umorzenie lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 ust. 2 podjęte w odniesieniu do danej instytucji, zapobiegły upadłości tej instytucji w rozsądnych ramach czasowych;</p> <p>c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 5.</p> <p>9) w art. 32 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe oraz inne istotne okoliczności, nie istnieje żadna rozsądna szansa na to, aby jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji lub umorzenie lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 ust. 2 podjęte w odniesieniu do danej instytucji, zapobiegły upadłości tej instytucji w rozsądnych ramach czasowych;”;</i></p>			<p>mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1.”,</p>
Art. 32a	<p>10) dodaje się artykuły w brzmieniu:</p> <p><i>Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podejmować działania w ramach</i></p>	T	Art. 102 ust.1	<p>Art. 102 w ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„1. Fundusz podejmuje decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji wobec:</i></p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do organu centralnego i wszystkich instytucji kredytowych trwale powiązanych z tym organem centralnym, które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli ta grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całość spełnia warunki określone w art. 32 ust. 1.			1) instytucji finansowej, o której mowa w art. 64 pkt 2 lit. b, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione w odniesieniu do tej instytucji i jej podmiotu dominującego; 2) podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione w odniesieniu do tego podmiotu; 3) organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione wobec całej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”
Art. 32b	10) dodaje się artykuły w brzmieniu: Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c) lub d), w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna, że spełnione są warunki przewidziane w art. 32 ust. 1 lit. a) i b), lecz że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie leżałoby w interesie publicznym zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. c), zostały zlikwidowane w sposób uporządkowany zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.;	T	Art. 101 ust. 14	W art.101 dodaje się ust. 14 w brzmieniu: „14. Podmiot krajowy lub podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a, c lub d, podlegają likwidacji na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w przypadku gdy są spełnione przesłanki określone w ust. 7 pkt 1 i 2, ale nie jest spełniony warunek określony w ust. 7 pkt 3.”;
Art. 33 ust. 2	11) art. 33 ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie: 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowały działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), w przypadku gdy podmiot ten spełnia warunki określone w art. 32 ust. 1.	T	Art. 102 ust. 1 pkt 2	W art. 102 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: 2) podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione w odniesieniu do tego podmiotu;
Art. 33 ust. 2 i 3	11) art. 33 ust 2 i.3, otrzymują brzmienie: „2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowały działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), w przypadku gdy podmiot ten spełnia warunki określone w art. 32 ust. 1 3. W przypadku gdy instytucje zależne holdingu mieszanego znajdują się w bezpośrednim lub pośrednim posiadaniu pośredniczącej finansowej spółki holdingowej, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje,	T	Art. 82a Art. 102 ust. 1	Po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu: „Art. 82a. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji grupy, w której podmiot krajowy jest podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej kontrolowanym pośrednio lub bezpośrednio przez pośrednią finansową spółkę holdingową, przewiduje prowadzenie przymusowej restrukturyzacji wobec pośredniej finansowej spółki holdingowej.”; Art. 102 w ust. 1 otrzymuje brzmienie:

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>ze pośredniczącą finansową spółką holdingową wskazuje się jako podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a państwa członkowskie zapewniają, aby działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były podejmowane w odniesieniu do pośredniczącej finansowej spółki holdingowej. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podejmowały działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do holdingu mieszanego.”</p>			<p>„1. Fundusz podejmuje decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji wobec:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) instytucji finansowej, o której mowa w art. 64 pkt 2 lit. b, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione w odniesieniu do tej instytucji i jej podmiotu dominującego; 2) podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione w odniesieniu do tego podmiotu; 3) organu centralnego i instytucji kredytowych trwale z nim powiązanych należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione wobec całej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”
Art. 33 ust. 4	<p>11) art. 33 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>4. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, oraz niezależnie od tego, że podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), nie spełnia warunków określonych w art. 32 ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), o ile spełnione zostały wszystkie poniższe warunki:</p> <p>a) podmiot jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) jedna lub większa liczba jednostek zależnych podmiotu będących instytucjami, lecz niebędących podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spełniają warunki określone w art. 32 ust. 1;</p> <p>c) aktywa i zobowiązania jednostek zależnych, o których mowa w lit. b), są takiej natury, że upadłość tych jednostek zależnych stanowi zagrożenie dla całej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz konieczne jest podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danego podmiotu, w celu przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co takich jednostek zależnych będących instytucjami albo w celu przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedniej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całości.</p>	T	Art. 102 ust. 4	<p>Art. 102 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Jeżeli w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 101 ust. 7, Fundusz może wydać decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7, w odniesieniu do tego podmiotu, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji; 2) przesłanki, o których mowa w art. 101 ust. 7, są spełnione wobec jednego lub większej liczby podmiotów zależnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będących instytucjami i niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji; 3) ze względu na prawa majątkowe i zobowiązania podmiotów, o których mowa w pkt 2, ich upadłość stanowiłaby zagrożenie dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji a przymusowa restrukturyzacja podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji byłaby konieczna dla przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych będących instytucjami albo dla przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji całej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”;
Art. 33a ust. 1 i 2	<p>12) dodaje się artykuł w brzmieniu</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji</p>	T	Art. 144a ust. 1 i	<p>Art. 144a ust. 1, 2,3, 5 otrzymują brzmienie:</p> <p>1. Fundusz może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zawiesić</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p><i>i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwymi organami, które muszą odpowiedzieć w odpowiednim czasie, były uprawnione do zawieszenia wszelkich zobowiązań do płatności lub dostawy wynikających z jakiegokolwiek umowy, której stroną jest instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), o ile gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki:</i></p> <p><i>a) stwierdzono, że instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a);</i></p> <p><i>b) nie istnieje żaden natychmiast dostępny środek sektora prywatnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. b), który zapobiegłby upadłości instytucji lub podmiotu;</i></p> <p><i>c) wykonanie uprawnienia do zawieszenia uznaje się za konieczne, aby uniknąć dalszego pogorszenia kondycji finansowej danej instytucji lub podmiotu; oraz</i></p> <p><i>d) wykonanie uprawnienia do zawieszenia jest:</i></p> <p><i>) (i niezbędne do dokonania ustalenia przewidzianego w art. 32 ust. 1 lit. c); albo</i></p> <p><i>(ii) niezbędne do dokonania wyboru odpowiednich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do zapewnienia skutecznego stosowania jednego lub większej liczby instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</i></p> <p>2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania do zobowiązań do płatności lub dostawy względem:</p> <p>a) systemów i operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE;</p> <p>b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA</p>	<p>2 (w zakresie art. 33a ust. 1)</p> <p>Art. 144a ust. 3 (w zakresie art. 33a ust. 2)</p> <p>Art. 144a ust. 5 (w zakresie art. 33a ust. 2 akapit drugi)</p> <p>Art. 11 ust. 4 pkt 9a</p>	<p>wykonanie przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:</p> <p>1) podmiot jest zagrożony upadłością;</p> <p>2) w odniesieniu do podmiotu nie jest możliwe podjęcie działań, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 2, które pozwoliłyby na usunięcie zagrożenia upadłością;</p> <p>3) zawieszenie jest konieczne w celu uniknięcia pogorszenia sytuacji finansowej podmiotu;</p> <p>4) zawieszenie jest konieczne w celu:</p> <p>a) ustalenia przesłanek, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 3, lub</p> <p>b) określenia działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji lub zapewnienia skuteczności stosowania jednego lub większej liczby instrumentów przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>2. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje opinię, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zobowiązań podmiotu wobec:</p> <p>1) systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku, w tym wobec podmiotu prowadzącego ten system;</p> <p>2) CCP;</p> <p>3) Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejskiego Banku Centralnego.</p> <p>5. Fundusz wydając decyzje, o której mowa w ust. 1, uwzględni jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego, w szczególności ocenia adekwatność objęcia zawieszeniem środków objętych ochroną gwarancyjną, w tym środków gwarantowanych należących do osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Fundusz uwzględni także odrębne przepisy, w szczególności dotyczące uprawnień nadzorczych i sądowych, służące zapewnianiu ochrony praw wierzycieli i ich równego traktowania na wypadek likwidacji podmiotu zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe w związku z brakiem spełnienia przesłanki, o której mowa w art. 101 ust. 7 pkt 3. Przepisy art. 135 ust. 4, art. 156 i art. 157 stosuje się odpowiednio.</p> <p>W art. 11 w ust. 4 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:</p> <p>„9a) zawieszenia wykonania zobowiązań do płatności lub dostawy, o którym mowa w art. 144a ust. 1,”</p>
---	---	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;</p> <p>c) banków centralnych.</p> <p>Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają zakres tego uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mając na uwadze okoliczności każdego przypadku. W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skrupulatnie oceniają adekwatność rozszerzenia stosowania zawieszenia na kwalifikujące się depozyty zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/49/UE, zwłaszcza depozyty gwarantowane osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.</p>			
Art. 33a ust. 3	<p>12) dodaje się artykuł w brzmieniu</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy jest wykonywane w odniesieniu do kwalifikujących się depozytów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby deponenci mieli dostęp do odpowiedniej kwoty dziennej z tych depozytów.</p>	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.
Art. 33a ust. 4	<p>12) dodaje się artykuł w brzmieniu</p> <p>4. Okres obowiązywania zawieszenia zgodnie z w ust. 1 musi być jak najkrótszy i nie może przekraczać minimalnego okresu, jaki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za konieczny do celów wskazanych w ust. 1 lit. c) i d), a w żadnym razie nie może być dłuższy niż okres rozpoczynający się w momencie opublikowania powiadomienia o zawieszeniu zgodnie z ust. 8 upływający o północy na koniec dnia roboczego następującego po dniu publikacji w państwie członkowskim organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji lub danego podmiotu.</p> <p>Po upływie okresu zawieszenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, zawieszenie przestaje być skuteczne.</p>	T	Art. 144a ust. 4	<p>Art. 144a ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Fundusz może zawiesić wykonanie przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym decyzja Funduszu o zawieszeniu została zamieszczona na stronie internetowej.”</p>
Art. 33a ust. 5	<p>12) dodaje się artykuł w brzmieniu</p> <p>5. Wykonując uprawnienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na uwadze wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na uporządkowane</p>	T	Art. 144a ust. 5	<p>Art. 144a ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Fundusz wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego, w szczególności ocenia adekwatność objęcia zawieszeniem środków objętych ochroną</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<i>funkcjonowanie rynków finansowych, oraz uwzględniają istniejące przepisy krajowe, a także uprawnienia nadzorcze i sędziowskie, aby zagwarantować ochronę praw wierzycieli i równe traktowanie wierzycieli w standardowych postępowaniach upadłościowych. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na uwadze w szczególności możliwość objęcia danej instytucji lub danego podmiotu postępowaniem upadłościowym na poziomie krajowym w związku z ustaleniem przewidzianym w art. 32 ust. 1 lit. c) oraz wprowadzają rozwiązania, jakie uważają za odpowiednie, aby zapewnić odpowiednią koordynację działań z krajowymi organami administracyjnymi lub sądowymi.</i>			gwarancyjną, w tym środków gwarantowanych należących do osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Fundusz uwzględnia także odrębne przepisy, w szczególności dotyczące uprawnień nadzorczych i sądowych, służące zapewnianiu ochrony praw wierzycieli i ich równego traktowania na wypadek likwidacji podmiotu zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe w związku z brakiem spełnienia przesłanki, o której mowa w art. 101 ust. 7 pkt 3. Przepisy art. 135 ust. 4, art. 156 i art. 157 stosuje się odpowiednio.”
Art. 33a ust. 6	12) dodaje się artykuł w brzmieniu 6. Jeżeli zobowiązania do płatności lub dostawy wynikające z umowy zostają zawieszane zgodnie z ust. 1, zobowiązania kontrahentów tej umowy do płatności lub dostawy zawieszają się na ten sam okres.	T	Art. 144a ust. 6	Art. 144a ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku zawieszenia wykonania zobowiązania podmiotu do płatności lub dostawy z umowy lub innego stosunku prawnego, na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, zawieszeniu na taki sam okres ulega wykonanie zobowiązania pozostałych strony umowy albo innego stosunku prawnego do płatności lub dostawy.”
Art. 33a ust. 7	12) dodaje się artykuł w brzmieniu 7. Termin zobowiązania do płatności lub dostawy, który przypadłby podczas okresu zawieszenia, upływa natychmiast po wygaśnięciu tego okresu.	T	Art. 144a ust. 7	Art. 144a ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. W przypadku gdy termin wykonania zobowiązania przypada w okresie zawieszenia zobowiązanie staje się wymagalne w dniu roboczym następującym po okresie zawieszenia.”
Art. 33a ust. 8	12) dodaje się artykuł w brzmieniu 8. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie powiadamiały instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), oraz organy, o których mowa w art. 83 ust. 2 lit. a)–h), o wykonywaniu uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, po ustaleniu, że dana instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) oraz przed podjęciem decyzji dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje lub	T	Art. 109 ust. 1 (w zakresie art. 33a ust. 8 akapit drugi)	Art. 109 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Fundusz niezwłocznie zamieszcza na stronie internetowej: 1) decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji oraz wydane w przymusowej restrukturyzacji decyzje, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 2, 4–8, 11, 12 i 17–26, lub informację o tych decyzjach oraz przyczynach i skutkach wydania tych decyzji, w szczególności dla klientów indywidualnych; 2) decyzje, o których mowa w art. 142 ust. 1, art. 143 ust. 1 i 2, art. 144 ust. 1 oraz art. 144a ust. 1, wraz z informacją o warunkach zawieszenia regulowania zobowiązań, zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń i zawieszenia prawa do wypowiedzenia.”

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>zapewnia publikację polecenia lub instrumentu, za pomocą których zobowiązania zostają zawieszane zgodnie z niniejszym artykułem, oraz warunki i okres obowiązywania zawieszenia wprowadzonego na podstawie środków, o których mowa w art. 83 ust. 4.</p>	<p>Art. 144a ust. 8 (w zakresie art. 33a ust. 8 akapit pierwszy)</p> <p>Art. 144a ust. 12 (w zakresie art. 33a ust. 8 akapit pierwszy)</p>	<p>Art. 144a ust. 8 i 12 otrzymują brzmienie:</p> <p>„8. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz niezwłocznie przekazuje decyzję podmiotowi zagrożonemu upadłością. Przed podjęciem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji Fundusz niezwłocznie informuje o decyzji Komisję Nadzoru Finansowego oraz podmioty, o których mowa w art. 101 ust. 6.”</p> <p>„12. Fundusz niezwłocznie doręcza decyzję, o której mowa w ust. 1, podmiotowi, którego wykonanie zobowiązań do płatności lub dostawy zostało zawieszane.,,</p>
<p>Art. 33a ust. 9</p>	<p>12) dodaje się artykuł w brzmieniu</p> <p>9. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów zawartych w prawie krajowym państw członkowskich przyznających uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy instytucji i podmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przed dokonaniem ustalenia, że te instytucje lub podmioty są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a), lub przyznających uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy instytucji lub podmiotów które mają być objęte procedurą likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego i które mają szerszy zakres i dłuższy okres obowiązywania niż te przewidziane w niniejszym artykule. Uprawnienia takie wykonuje się zgodnie z zakresem, okresem obowiązywania i warunkami przewidzianymi w stosownych przepisach krajowych. Warunki</p>	<p>Art. 144a ust. 9</p>	<p>Art. 144a ust. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje Funduszowi niezależnie od przewidzianych w odrębnych przepisach uprawnień do zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązania do płatności lub dostawy”.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	przewidziane w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla warunków dotyczących takiego uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy.			
Art. 33a ust. 10	12) dodaje się artykuł w brzmieniu 10. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mógł również, podczas okresu tego zawieszania, wykonać uprawnienie do: a) ograniczenia praw zabezpieczonych wierzycieli tej instytucji lub tego podmiotu w zakresie egzekucji zabezpieczeń wierzytelności w odniesieniu do wszelkich aktywów tej instytucji lub tego podmiotu w tym samym okresie obowiązywania, w którym to przypadku zastosowanie ma art. 70 ust. 2, 3 i 4; oraz b) zawieszenia praw którejkolwiek ze stron umowy do wypowiedzenia umowy zawartej z tą instytucją lub tym podmiotem na ten sam okres obowiązywania, w którym to przypadku zastosowanie ma art. 71 ust. 2-8.	T	Art. 144a ust. 10	Art. 144a ust. 10 otrzymuje brzmienie: „ 10. Fundusz może, w okresie zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy, zawiesić: 1) realizację zabezpieczeń z majątku podmiotu na okres zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy; 2) uprawnienie do jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem na okres, o którym mowa w art. 143 ust. 1.”
Art. 33a ust. 11	12) dodaje się artykuł w brzmieniu 11. W przypadku gdy – po dokonaniu ustalenia, że dana instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonał uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy w okolicznościach określonych w ust. 1 lub 10 niniejszego artykułu oraz gdy w odniesieniu do tej instytucji lub podmiotu podjęto następnie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonuje swoich uprawnień zgodnie z art. 69 ust. 1, art. 70 ust. 1 lub art. 71 ust. 1 w odniesieniu do tej instytucji lub tego podmiotu.”;	T	Art. 144a ust. 11	Art. 144a ust. 11 otrzymuje brzmienie: „11. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 10, Fundusz podejmie decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, przepisów art. 142 ust. 1, art. 143 ust. 1 i art. 144 ust. 1 nie stosuje się do zawieszania przez Fundusz praw w sposób określony w tych przepisach.”
Art. 36 ust. 4	4. Cele wyceny są następujące:	T	Art. 138	W art. 138 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 1, jest dokonywane w celu.”;

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>a) pomoc w określeniu, czy zostały spełnione warunki przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub warunki umożliwiające umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59;</p> <p>b) jeżeli warunki przeprowadzenia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały spełnione – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie odpowiedniego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć wobec instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>c) w przypadku wykonywania uprawnień do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie zakresu umorzenia akcji lub innych instrumentów właścicielskich albo obniżenia wartości tych akcji lub instrumentów, a także w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji stosownych instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59;</p> <p>d) w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji;</p> <p>e) w przypadku zastosowania instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia aktywów – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie przenoszonych aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych własności instrumentów właścicielskich, a także decyzji w sprawie wartości ewentualnego wynagrodzenia płatnego na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź – w zależności od przypadku – na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>f) w przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie przenoszonych aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych instrumentów właścicielskich, a także uzupełnienie wiedzy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat tego, czym są warunki handlowe do celów art. 38;</p> <p>g) we wszystkich przypadkach, zapewnienie, by wszelkie straty z tytułu aktywów instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały w pełni uwzględnione w momencie zastosowania</p>	<p>ust. 1</p>	
---	---------------	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59.</p> <p><i>13) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:</i></p> <p><i>b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:</i></p> <p><i>(i) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59”;</i></p> <p><i>(ii) w lit. d) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;</i></p>			
Art. 36 ust. 12	<p>12. Niezależnie od przepisów ust. 1 wycena wstępna przeprowadzona zgodnie z ust. 9 i 10 jest dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wiążącą podstawą podjęcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym przejęcia kontroli nad instytucją będącą na progu upadłości lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), albo wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59.</p> <p><i>13) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:</i></p> <p><i>c) w ust. 5, 12 i 13 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59”;</i></p>	T	Art. 137 ust. 4	<p>Art. 137 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Wstępne oszacowanie jest wystarczającą podstawą do podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1, do czasu sporządzenia oszacowania w sposób określony w ust. 2, jeżeli takie decyzje są niezbędne do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji lub usunięcia zagrożenia upadłością.”</p>
Art. 36 ust. 13	<p>13. Wycena stanowi integralną część decyzji o zastosowaniu instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnienia w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji albo decyzji o wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59. Od samej wyceny nie przysługuje odrębne prawo do odwołania, lecz może od niej przysługiwać prawo do odwołania łącznie z decyzją zgodnie z art. 85.</p>	T	Art. 137 ust. 7	<p>W art. 137 w ust. 7 po wyrazach „instrumentów kapitałowych” dodaje się wyrazy „lub zobowiązań kwalifikowalnych”</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>13) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>c) w ust. 5, 12 i 13 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59”;</p>			
Art. 37 ust. 2	<p>2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia stosować jeden z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do danej instytucji lub do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), a takie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodowałoby poniesienie strat przez wierzycieli lub konwersję ich roszczeń, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 bezpośrednio przed zastosowaniem danego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednocześnie z jego zastosowaniem.</p> <p>14) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w ust. 2 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne”;</p>	T	Art. 110 ust. 6	<p>Art. 110 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub zapewnia podjęcie innych działań, które spowodują poniesienie strat przez właścicieli lub wierzycieli tych instrumentów, przed zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub jednocześnie z ich zastosowaniem, jeżeli w wyniku zastosowania tych instrumentów wierzyciele ponieśliby straty lub ich zobowiązania podlegałyby konwersji.”;</p>
Art. 37 ust. 10	<p>10. W nadzwyczajnej sytuacji kryzysu systemowego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ubiegać się o finansowanie z alternatywnych źródeł finansowania poprzez zastosowanie rządowych narzędzi stabilizacji zgodnie z art. 56 do 58, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:</p> <p>a) akcjonariusze i posiadacze innych instrumentów właścicielskich, posiadacze odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji przekazali wkład w postaci umorzenia, konwersji lub w inny sposób na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie co najmniej 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wycenionych w chwili podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36;</p> <p>b) podlega to uprzedniemu i ostatecznemu zatwierdzeniu zgodnie z</p>	T	Art. 19a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekaptalizacji niektórych instytucji oraz	<p>W art. 19a ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2) ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 2a ust. 2, otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub</p> <p>3) ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej.”</p> <p>W art. 19a ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej może nastąpić wyłącznie:</p> <p>1) gdy wobec podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, wydano uprzednio decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, oraz</p> <p>2) gdy w celu pokrycia strat lub podniesienia funduszy własnych tego podmiotu dokonano umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub umorzenia lub konwersji zobowiązań, w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa.</p> <p>14) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) w ust. 10 lit. a) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;</p>		o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej	własne, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, lub w inny sposób akcjonariusze oraz wierzyciele przekazali wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania tego podmiotu.”
Art.44 ust. 2	<p>2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do następujących zobowiązań niezależnie od faktu czy podlegają ustawodawstwu państwa członkowskiego czy też kraju trzeciego:</p> <p>a) depozytów gwarantowanych;</p> <p>b) zobowiązań zabezpieczonych, w tym obligacji zabezpieczonych i zobowiązań w postaci instrumentów finansowych stosowanych do celów zabezpieczających, które stanowią integralną część podstawy zabezpieczenia i które zgodnie z prawem krajowym są zabezpieczone w sposób podobny do obligacji zabezpieczonych;</p> <p>c) wszelkich zobowiązań, które powstają w wyniku posiadania przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, aktywów lub środków pieniężnych należących do klientów, w tym aktywów lub środków pieniężnych należących do klientów zdeponowanych w imieniu UCITS, jak określono w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE lub alternatywnych funduszy inwestycyjnych, jak określono w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE (31), pod warunkiem że taki klient podlega ochronie na mocy mającego zastosowanie prawa upadłościowego;</p> <p>d) wszelkich zobowiązań, które powstają w wyniku stosunku powierniczego między instytucją lub podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) (powiernikiem), a inną osobą (beneficjentem), pod warunkiem że taki klient lub beneficjent podlega ochronie na mocy mającego zastosowanie prawa upadłościowego lub cywilnego;</p> <p>e) zobowiązań wobec instytucji, z wyłączeniem podmiotów będących częścią tej samej grupy, o pierwotnym terminie wymagalności poniżej siedmiu dni;</p>	T	<p>Art. 206 ust. 1 i 1a</p> <p>Art. 25 projektowanej ustawy</p>	<p>W art. 206:</p> <p>1) w ust. 1:</p> <p>- pkt 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6) wynikających z uczestnictwa w systemach płatności, systemach rozrachunku lub zobowiązań wobec operatorów tych systemów lub ich uczestników, powstałych w wyniku uczestnictwa w takim systemie, lub wobec CCP posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii Europejskiej uzyskane zgodnie z art. 14 rozporządzenia nr 648/2012 oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia, które staną się wymagalne w terminie krótszym niż 7 dni, od dnia ich umorzenia lub konwersji;”</p> <p>- w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:</p> <p>„11) wobec podmiotów należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, niezależnie od terminu wymagalności tych zobowiązań.”</p> <p>2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 11, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji ustala, czy kwota wynikająca ze zobowiązań i funduszy własnych, o których mowa w art. 98 ust. 2l, jest wystarczająca do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p>Art. 25:</p> <p>„ Do zobowiązań, o których mowa w art. 440 ust. 2 pkt 7–10 ustawy zmienianej w art. 10, istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisów art. 206 ust. 1 pkt 11 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się. „</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>f) zobowiązań, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE lub ich uczestników, i powstałych w wyniku udziału w takim systemie lub względem kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;</p> <p>g) zobowiązań w stosunku do:</p> <p>(i) pracowników, związanych z należnymi płacami, świadczeniami emerytalnymi lub innymi stałymi składnikami wynagrodzenia, z wyjątkiem zmiennych składników wynagrodzenia, które nie są regulowane przez układ zbiorowy pracy;</p> <p>(ii) wierzycieli komercyjnych lub handlowych, wynikających z dostawy dla instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), towarów i świadczenia na ich rzecz usług, które mają krytyczne znaczenie dla prowadzenia przez nie bieżącej działalności, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług wynajmu, obsługi i utrzymania budynków i pomieszczeń;</p> <p>(iii) organów podatkowych i instytucji zabezpieczenia społecznego, pod warunkiem że zobowiązania te mają uprzywilejowany charakter w ramach obowiązującego prawa;</p> <p>(iv) systemów gwarancji depozytów powstałych ze składek należnych zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE.</p> <p>h) zobowiązań względem instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bez względu na terminy zapadalności tych zobowiązań, z wyjątkiem przypadku gdy te zobowiązania mają stopień uprzywilejowania niższy niż zwykle, niezabezpieczone zobowiązania na podstawie stosownych przepisów krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe i mających zastosowanie w dniu transpozycji niniejszej dyrektywy; w przypadkach, gdy stosuje się ten wyjątek, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla odpowiedniej jednostki zależnej, która nie jest podmiotem restrukturyzacji i</p>			
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>uporządkowanej likwidacji, ocenia, czy kwota pozycji zgodnych z art. 45f ust. 2 jest wystarczająca do wsparcia realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Litera g) ppkt (i) niniejszego akapitu nie ma zastosowania do zmiennych składników wynagrodzenia osób podejmujących istotne ryzyko, o których mowa w art. 92 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie zabezpieczone aktywa związane z zabezpieczoną grupą obligacji zabezpieczonych pozostały nienaruszone, rozdzielone i by przeznaczono na nie wystarczające środki finansowe. Ani ten wymóg, ani akapit pierwszy lit. b) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej części zabezpieczonego zobowiązania lub zobowiązania, dla którego ustanowiono zabezpieczenie, która przekracza wartość aktywów, zastawu lub zabezpieczenia, którymi jest ono zabezpieczone.</p> <p>Przepisy akapitu pierwszego lit. a) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej kwoty depozytu, która przekracza poziom zabezpieczenia przewidziany w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE.</p> <p>Bez uszczerbku dla przepisów w sprawie dużych ekspozycji rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE państwa członkowskie zapewniają, aby w celu zapewnienia możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ograniczyły, zgodnie z art. 17 ust. 5 lit. b) niniejszej dyrektywy, zakres, w jakim inne instytucje posiadają zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, z wyjątkiem zobowiązań zdeponowanych w podmiotach, które są częścią tej samej grupy.</p> <p>15) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) lit. f) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„f) zobowiązań, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż</p>			
---	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>siedem dni, względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE lub ich uczestników, i powstałych w wyniku udziału w takim systemie, lub względem kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;”;</p> <p>(ii) dodaje się literę w brzmieniu:</p> <p>„h) zobowiązań względem instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bez względu na terminy zapadalności tych zobowiązań, z wyjątkiem przypadku gdy te zobowiązania mają stopień uprzywilejowania niższy niż zwykle, niezabezpieczone zobowiązania na podstawie stosownych przepisów krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe i mających zastosowanie w dniu transpozycji niniejszej dyrektywy; w przypadkach, gdy stosuje się ten wyjątek, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla odpowiedniej jednostki zależnej, która nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenia, czy kwota pozycji zgodnych z art. 45f ust. 2 jest wystarczająca do wsparcia realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;</p> <p>(iii) w akapicie piątym wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikujące się do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;</p>			
<p>Art.44 ust. 3</p>	<p>3.W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy stosowany jest instrument umorzenia lub konwersji długu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wyłączyć lub częściowo wyłączyć określone zobowiązania z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji, gdy:</p> <p>a) poddanie danego zobowiązania umorzeniu lub konwersji nie jest w rozsądnym terminie możliwe, niezależnie od wysiłków podejmowanych w dobrej wierze przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do uzyskania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w sposób pozwalający zachować zdolność instytucji objętej restrukturyzacją i</p>	<p>T</p>	<p>Art. 206 ust. 3 i 3a</p>	<p>Wdrożenie zapewnia art. 206 ust. 3 ustawy o BFG.</p> <p>W art. 206 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Fundusz ustala, czy zobowiązania wobec podmiotów należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, które nie podlegały wyłączeniu zgodnie z ust. 1 pkt 11, powinny zostać w całości lub w części wyłączone zgodnie z ust. 3 w celu przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>uporządkowaną likwidacją do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji;</p> <p>c) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do tego, by uniknąć spowodowania szerokiego rozprzestrzenienia się ryzyka zarażania, zwłaszcza jeśli chodzi o kwalifikujące się depozyty osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, co poważnie zakłóciłoby funkcjonowanie rynków finansowych, w tym infrastrukturę rynków finansowych, w sposób mogący spowodować poważne zakłócenie gospodarki państwa członkowskiego lub Unii; lub</p> <p>d) zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu spowodowałoby takie obniżenie wartości zobowiązań, że straty poniesione przez pozostałych wierzycieli byłyby wyższe, niż gdyby zobowiązania te zostały wyłączone z umorzenia i konwersji długu.</p> <p>Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skrupulatnie oceniają, czy zobowiązania wobec instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z ust. 2 lit. h) niniejszego artykułu, powinny zostać wyłączone lub częściowo wyłączone na podstawie akapitu pierwszego lit. a)–d) w celu zapewnienia skutecznej realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego ustępu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania mogącego podlegać umorzeniu lub konwersji lub kategorii zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, poziom umorzenia lub konwersji zastosowany do innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji może zostać podwyższony, w celu uwzględnienia tych wyłączeń, pod warunkiem że poziom umorzenia i konwersji zastosowany do innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji jest zgodny z zasadą określoną w art. 34 ust. 1 lit. g).</p> <p>15) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) w ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:</p>			
---	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skrupulatnie oceniają, czy zobowiązania wobec instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z ust. 2 lit. h) niniejszego artykułu, powinny zostać wyłączone lub częściowo wyłączone na podstawie akapitu pierwszego lit. a)–d) w celu zapewnienia skutecznej realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego ustępu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania mogącego podlegać umorzeniu lub konwersji lub kategorii zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, poziom umorzenia lub konwersji zastosowany do innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji może zostać podwyższony w celu uwzględnienia tych wyłączeń, pod warunkiem że poziom umorzenia i konwersji zastosowany do innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji jest zgodny z zasadą określoną w art. 34 ust. 1 lit. g).”;</p>			
<p>Art.44 ust. 4</p>	<p>4. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego artykułu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania mogącego podlegać umorzeniu lub konwersji lub kategorii zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, a straty, które zostałyby poniesione przez te zobowiązania nie zostały przeniesione w pełni na pozostałych wierzycieli, mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w jednym z lub obu następujących celów:</p> <p>a) pokrycia wszelkich strat, które nie zostały pokryte przez zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, oraz przywrócenia wartości aktywów netto danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do poziomu zero, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a);</p> <p>b) zakupu akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub instrumentów kapitałowych w danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, aby dokapitalizować daną instytucję, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. b).</p>	<p>T</p>	<p>Art. 274</p>	<p>W art. 274 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W przypadku, o którym mowa w art. 206 ust. 3, jeżeli w wyniku wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji straty podmiotu w restrukturyzacji nie zostały w całości pokryte umorzonymi zobowiązaniami innych wierzycieli, Fundusz może przeznaczyć środki funduszy, o których mowa w art. 273, na pokrycie strat podmiotu w restrukturyzacji lub objęcie praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji w celu odtworzenia jego funduszy własnych, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dokonał umorzenia lub konwersji praw udziałowych lub zobowiązań lub zapewnił podjęcie innych działań, które będą skutkować poniesieniem strat przez właścicieli lub wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji lub jego dokapitalizowaniem w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej zgodnie z oszacowaniem, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1; 2) kwota środków nie przekracza 5% sumy zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1.”

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>15) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego artykułu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania mogącego podlegać umorzeniu lub konwersji lub kategorii zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, a straty, które zostałyby poniesione przez te zobowiązania nie zostały przeniesione w pełni na pozostałych wierzycieli, mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w jednym z lub obu następujących celach:</p> <p>a) pokrycia wszelkich strat, które nie zostały pokryte przez zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, oraz przywrócenia wartości aktywów netto danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do poziomu zero, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a);</p> <p>b) zakupu akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub instrumentów kapitałowych w danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, aby dokapitalizować daną instytucję, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. b).”;</p>			
<p>Art.44 ust. 5</p>	<p>5. Mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład, o którym mowa w ust. 4, jedynie, gdy:</p> <p>a) wkład w celu pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie nie niższej niż 8 % łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalony w momencie podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36, został dokonany przez akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich, posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji poprzez umorzenie, konwersję lub w inny sposób; oraz</p> <p>b) wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekracza 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną</p>	<p>T</p>	<p>Art. 274 Art. 275 wprowadzenie do wyliczenia Art. 276 Art. 277</p>	<p>Wdrożenie zapewnienia art. 274 pkt 1 i 2:</p> <p>„1) dokonał umorzenia lub konwersji praw udziałowych lub zobowiązań lub zapewnił podjęcie innych działań, które będą skutkować poniesieniem strat przez właścicieli lub wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji lub jego dokapitalizowaniem w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej zgodnie z oszacowaniem, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1;</p> <p>2) kwota środków nie przekracza 5% sumy zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1.”</p> <p>W art. 275 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W przypadku gdy nie został spełniony warunek, o którym mowa w art. 274 pkt 1, Fundusz może przeznaczyć środki na cel określony w art. 274, jeżeli:”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>likwidacją, wycenionych w chwili podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36.</p> <p>15) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>d) w ust. 5 lit. a) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;</p>		<p>w art. 276:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 274 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 274”,</p> <p>b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) z innych źródeł, w sposób określony w art. 278.”;</p> <p>w art. 277 wyrazy „art. 274 ust. 2 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 274 pkt 2</p>
Art. 44a ust. 1-4	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby sprzedawca zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72a ust. 1 lit. b) i art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, sprzedawał takie zobowiązania klientom detalicznym zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 pkt 11 dyrektywy 2014/65/UE wyłącznie w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) sprzedawca przeprowadził ocenę odpowiedniości zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE;</p> <p>b) sprzedawca upewnił się, na podstawie oceny, o której mowa a lit. a), że takie zobowiązania kwalifikowalne są odpowiednie dla tego klienta detalicznego;</p> <p>c) sprzedawca przedstawił dokumenty potwierdzające odpowiedniość zgodnie z art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE.</p> <p>Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą przewidzieć, że warunki określone w li. a)–c) tego akapitu mają zastosowanie do sprzedawców innych instrumentów kwalifikujących się jako fundusze własne lub zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji.</p> <p>2. W przypadku gdy warunki określone w ust. 1 zostają spełnione, a portfel instrumentów finansowych tego klienta detalicznego nie przekracza, w momencie nabycia, 500 000 EUR, sprzedawca – na podstawie informacji przekazanych przez klienta detalicznego zgodnie z ust. 3 – zapewnia, aby w momencie nabycia spełnione były oba następujące warunki:</p> <p>a) klient detaliczny nie dokonuje inwestycji w zobowiązania, o których mowa w ust. 1, na łączną kwotę przekraczającą 10 % swojego portfela instrumentów finansowych;</p>	N	<p>Art. 44a dyrektywy 2019/879 pozostawia państwom członkowskim możliwość wyboru sposobu implementacji przepisów dot. ograniczenia sprzedaży podporządkowanych zobowiązań kwalifikowalnych klientom detalicznym tj. dopuszcza możliwość wybrania jednej z dwóch opcji implementacji, mianowicie implementacji art. 44a ust. 1-4, albo art. 44a ust. 5, m.in. implementacja art. 44a ust. 5 dyrektywy 2019/879 dot. określania minimalnej kwoty nominalnej instrumentu wyklucza implementację art. 44a ust. 1 dot. warunków portfela instrumentów finansowych klienta detalicznego. Tożsamą opinię przedstawiła Komisja Europejska w dokumencie Zawiadomienie Komisji dotyczące interpretacji niektórych przepisów prawnych zmienionych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków w odpowiedzi na pytania postawione przez organy państw członkowskich (2020/C 321/01).</p> <p>C 321/9:”Jeżeli państwo członkowskie dokonało transpozycji art. 44a ust. 5 dyrektywy BRRD, „w drodze odstępstwa od” art. 44a ust. 1–4 musi ono zapewnić, aby minimalna kwota nominalna podporządkowanych zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez podmioty podlegające jego właściwości miejscowej wynosiła co najmniej 50 000 oraz aby wyłącznie podporządkowane zobowiązania kwalifikowalne o minimalnej kwocie nominalnej wynoszącej co najmniej 50 000 EUR można było sprzedawać klientom detalicznym w tym państwie członkowskim. Zasady dodatkowe przewidziane w art. 44a ust. 1–4 dyrektywy BRRD nie będą miały zastosowania. Transgraniczne stosowanie tych zasad zależy od środków krajowych wybranych do celów transpozycji art. 44a dyrektywy BRRD (tj. art. 44a ust. 1–4, art. 44a ust. 5 lub art. 44a ust. 6)”.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>b) początkowa kwota inwestycji w jeden lub większą liczbę instrumentów zobowiązań, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 10 000 EUR.</p> <p>3. Klient detaliczny dostarcza sprzedawcy dokładnych informacji o swoim portfelu instrumentów finansowych, w tym o wszelkich inwestycjach w zobowiązania, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Do celów ust. 2 i 3 portfel instrumentów finansowych klienta detalicznego obejmuje depozyty pieniężne i instrumenty finansowe, jednakże z wyłączeniem wszelkich instrumentów finansowych, które zostały użyte jako zabezpieczenie.</p>			
<p>Art. 44a ust. 5</p>	<p>„Artykuł 44a</p> <p>Sprzedaż podporządkowanych zobowiązań kwalifikowalnych klientom detalicznym</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby sprzedawca zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72a ust. 1 lit. b) i art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, sprzedawał takie zobowiązania klientom detalicznym zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 pkt 11 dyrektywy 2014/65/UE wyłącznie w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) sprzedawca przeprowadził ocenę odpowiedniości zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE;</p> <p>b) sprzedawca upewnił się, na podstawie oceny, o której mowa a lit. a), że takie zobowiązania kwalifikowalne są odpowiednie dla tego klienta detalicznego;</p> <p>c) sprzedawca przedstawił dokumenty potwierdzające odpowiedniość zgodnie z art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE.</p> <p>Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą przewidzieć, że warunki określone w li. a)–c) tego akapitu mają zastosowanie do sprzedawców innych instrumentów kwalifikujących się jako fundusze własne lub zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji.</p> <p>2. W przypadku gdy warunki określone w ust. 1 zostają spełnione, a portfel instrumentów finansowych tego klienta detalicznego nie przekracza, w momencie nabycia, 500 000 EUR, sprzedawca – na podstawie informacji przekazanych przez klienta detalicznego zgodnie z ust. 3 – zapewnia, aby w</p>	<p>N</p>	<p>Art. 3h ust.1 w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzor ze nad rynkie m finanso wym</p> <p>Art.</p>	<p>„Art. 3h. 1. Zawarcie umowy, której przedmiotem jest zobowiązanie kwalifikowalne, o którym mowa w art. 2 pkt 90b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. ...), lub instrument wyemitowany w celu zaliczenia do instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II z inwestorem innym niż którykolwiek z podmiotów wymienionych w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanym dalej „klientem detalicznym”, oraz pośrednictwo w zawarciu takiej umowy jest dopuszczalne, o ile kwota nominalna tego zobowiązania lub instrumentu kapitałowego nie jest niższa niż 400 000 zł albo równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia przez emitenta decyzji o emisji danego instrumentu kapitałowego albo zawarcia tej umowy.</p> <p>Art. 24. Przepis art. 3h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 14 stosuje się do instrumentów kapitałowych i zobowiązań wyemitowanych po dniu 28 grudnia 2020 r., jeżeli instrumenty lub te zobowiązania mogą zostać zaliczone do wymogów, o których w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>momencie nabycia spełnione były oba następujące warunki:</p> <p>a) klient detaliczny nie dokonuje inwestycji w zobowiązania, o których mowa w ust. 1, na łączną kwotę przekraczającą 10 % swojego portfela instrumentów finansowych;</p> <p>b) początkowa kwota inwestycji w jeden lub większą liczbę instrumentów zobowiązań, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 10 000 EUR.</p> <p>3. Klient detaliczny dostarcza sprzedawcy dokładnych informacji o swoim portfelu instrumentów finansowych, w tym o wszelkich inwestycjach w zobowiązania, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Do celów ust. 2 i 3 portfel instrumentów finansowych klienta detalicznego obejmuje depozyty pieniężne i instrumenty finansowe, jednakże z wyłączeniem wszelkich instrumentów finansowych, które zostały użyte jako zabezpieczenie.</p> <p><u>5. Bez uszczerbku dla art. 25 dyrektywy 2014/65/UE oraz w drodze odstępstwa od wymogów określonych w ust. 1–4 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą ustalić minimalną kwotę nominalną wynoszącą co najmniej 50 000 EUR dla zobowiązań, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem warunków i praktyk rynkowych w tym państwie członkowskim, a także środków ochrony konsumenta istniejących w ramach jurysdykcji tego państwa członkowskiego.</u></p> <p>6. W przypadku gdy całkowita wartość aktywów podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1, mających siedzibę w jednym z państw członkowskich i podlegających wymogom, o których mowa w art. 45e, nie przekracza 50 mld EUR, to państwo członkowskie może - w drodze odstępstwa od wymogów określonych w ust. 1–5 niniejszego artykułu - zastosować jedynie wymóg określony w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.</p> <p>7. Państwa członkowskie nie mogą być zobowiązane do stosowania niniejszego artykułu w odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w ust. 1, wyemitowanych przed dniem 28 grudnia 2020 r.”;</p>			
Art.45 ust. 1	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), stale spełniały wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, gdy jest to wymagane na mocy niniejszego artykułu i art. 45a–45i oraz zgodnie z tymi artykułami..</p>	T	<p>Art. 97-99</p> <p>Art. 30 ust.1 (dotycz</p>	<p>Art. 30-35:</p> <p>Art. 30. 1. Podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, są obowiązane spełnić wymogi określone w art. 97– 99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2023 r.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

		y 45m ust.1 akapit pierwszy zdanie drugie) projekt owanej ustawy	<p>2. Bankowy Fundusz Gwarancyjny ustali, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, z wyjątkiem podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, na okresy 12 miesięczne, planowany minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zapewniający spełnienie przez podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wymogów określonych w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2023 r.</p> <p>3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, ustalając minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do dnia 31 grudnia 2023 r., zapewnia, aby wartości w poszczególnych 12 miesięcznych okresach umożliwiały równomierny rozkład przyrostu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.</p> <p>4. Każdy z okresów 12 miesięcznych, o których mowa w ust. 2 i 3, kończy się 31 grudnia danego roku.</p> <p>5. Przepisów, o których mowa w ust. 1–3, nie stosuje się w odniesieniu do podmiotów, dla których minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustala się na poziomie kwoty na pokrycie strat, zgodnie z art. 97 ust. 2d ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>6. W przypadku krajowych podmiotów zależnych, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, niebędącymi podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, Bankowy Fundusz Gwarancyjny podejmuje decyzję, biorąc pod uwagę okres przejściowy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji należącego do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy Bankowy Fundusz Gwarancyjny przewodniczy albo uczestniczy w kolegiach przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z art. 127–129 ustawy zmienianej w art. 1, pierwszy okres, dla którego został wyznaczony planowany minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2, może kończyć się później niż 31 grudnia 2021 r.</p> <p>Art. 31. W szczególnie uzasadnionym przypadku Bankowy Fundusz Gwarancyjny może określić termin, po którym podmiot, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest obowiązany spełniać wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przypadający po dniu 31 grudnia 2023 r., uwzględniając:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozwój sytuacji finansowej podmiotu; 2) szanse na spełnienie przez podmiot, w rozsądnym terminie wymogów, o których mowa w art. 97–99 lub art. 97d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz 3) możliwość zastąpienia przez podmiot zobowiązań, które nie spełniają warunków określonych w art. 72b i art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, art. 97a–97g lub art. 98 ust. 2l i 2m ustawy zmienianej art. 1, a w przypadku braku możliwości tego zastąpienia – charakter indywidualny lub wpływ zakłóceń na rynku; 4) ryzyko systemowe oraz zapewnienia możliwość finansowania działalności gospodarczej, w
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

			<p>szczegółności poprzez udzielanie kredytów, pożyczek pieniężnych, udzielanie i potwierdzanie gwarancji bankowych oraz otwieranie i potwierdzanie akredytyw, udzielanie i potwierdzanie poręczeń.</p> <p>Art. 32. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, określając termin, o którym mowa w art. 31, może określić inny termin na podanie przez podmioty informacji do wiadomości publicznej, zgodnie z art. 99a ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>Art. 33. Bankowy Fundusz Gwarancyjny może dokonywać zmiany wysokości wymogów, o których mowa w art. 30 ust. 2, lub terminów ustalonych zgodnie z art. 31.</p> <p>Art. 34. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, ustalając 12 miesięczne okresy, o których mowa w art. 30 ust. 2, oraz termin, o którym mowa w art. 31, uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udział depozytów w strukturze finansowania banku oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania; 2) dostęp do rynków kapitałowych, którego przedmiotem obrotu są zobowiązania kwalifikowalne; 3) zakres, w jakim podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji utrzymuje kapitał podstawowy Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1-2a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. <p>Art. 35. W przypadku podmiotu, wobec którego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zastosowano instrumenty przymusowej restrukturyzacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, Bankowy Fundusz Gwarancyjny do dnia 31 grudnia każdego roku określa okres, w którym podmiot ten jest obowiązany spełnić wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>W art. 97:</p> <p>2v. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1, gdy zastosowano wobec niego instrument przymusowej restrukturyzacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 70 ust. 1, Fundusz może określić, biorąc pod uwagę sytuację tego podmiotu, odpowiedni okres przejściowy, po którym podmiot ten jest obowiązany spełnić wymogi określone w art. 97–99.</p> <p>2w. W przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot krajowy inny niż kasa stanie się podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji albo
--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

				<p>2) w ramach oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji kasy przeprowadzenie postępowania upadłościowego zostanie ocenione jako niewykonalne lub niewiarygodne, albo</p> <p>3) podmiot inny niż podmiot krajowy zostanie objęty wymogiem, o którym mowa w ust. 1</p> <p>– Fundusz może określić, biorąc pod uwagę sytuację tego podmiotu, termin, po którym podmiot ten jest obowiązany spełniać wymogi określone w art. 97–99.”,</p>
Art.45 ust. 2	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oblicza się – stosownie do przypadku – zgodnie z art. 45c ust. 3, 5 lub 7 jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz wyraża jako odsetek:</p> <p>a) łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz</p> <p>b) miary ekspozycji całkowitej odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obliczonej zgodnie z art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</p>	T	<p>Art. 97 ust. 2c</p> <p>Art. 29 projektowanej ustawy</p>	<p>Art. 45 ust. 2 w zakresie akapitu pierwszego</p> <p>Art. 97 ust. 2c otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2c. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada wykorzystanie instrumentu przymusowej restrukturyzacji lub umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest ustalany na poziomie umożliwiającym:</p> <p>1) pokrycie strat (kwota na pokrycie strat),</p> <p>2) odbudowę funduszy własnych do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności przez okres 12 miesięcy (kwota dokapitalizowania)</p> <p>– w podmiocie podlegającym przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmiotach zależnych objętych wymogiem, o którym mowa w ust. 1, niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Art. 29. Podmioty, o których mowa w art. 97h ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są zobowiązane spełnić wymóg, o którym mowa w art. 97h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2021 r.</p>
Art. 45a ust. 1	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Niezależnie od art. 45 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwalniają z wymogu określonego w art. 45 ust. 1 instytucje zajmujące się udzielaniem kredytów hipotecznych finansowane z obligacji zabezpieczonych, którym zgodnie z prawem krajowym nie wolno przyjmować depozytów, o ile spełnione zostały wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) instytucje te zostaną zlikwidowane w ramach krajowych postępowań upadłościowych lub innego typu postępowań ustanowionych dla tych instytucji i stosowanych zgodnie z art. 38, 40 lub 42; oraz</p>	T	<p>Art. 97 ust. 4 i 4a</p>	<p>W art. 97 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Banki hipoteczne zwolnione z utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie ust. 4 nie są częścią konsolidacji, o której mowa w art. 98 ust. 1.”,</p> <p>Obecne brzmienie art. 97 ust. 4:</p> <p>4. Fundusz zwalnia z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji banki hipoteczne, które finansują się listami zastawnymi, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>1) nie mogą przyjmować depozytów, zgodnie z odrębnymi przepisami;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>b) postępowania, o których mowa w lit. a), zapewniają, aby wierzyciele tych instytucji, w tym w stosownych przypadkach posiadacze obligacji zabezpieczonych, ponieśli straty w sposób zgodny z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>			<p>2) mogą być likwidowane zgodnie z właściwymi dla tych banków przepisami postępowania upadłościowego lub z wykorzystaniem procedur odpowiadających instrumentom przejścia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych;</p> <p>3) właściwe dla tych banków przepisy postępowania upadłościowego przewidują ponoszenie strat przez wierzycieli, w tym posiadaczy listów zastawnych w sposób zgodny z celami przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Dodatkowo w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „podlegających umorzeniu lub konwersji” zastępuje się wyrazem „kwalifikowalnych”,</p>
Art. 45a ust. 2	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Instytucje zwolnione z wymogu ustanowionego w art. 45 ust. 1 nie mogą być częścią konsolidacji, o której mowa w art. 45e ust. 1.</p>	T	Art. 97 ust. 4a	<p>W art. 97 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Banki hipoteczne zwolnione z utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie ust. 4 nie są częścią konsolidacji, o której mowa w art. 98 ust. 1.”,</p>
Art. 45b ust. 1	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Zobowiązania włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w przypadku, gdy spełniają one warunki, o których mowa w następujących artykułach rozporządzenia (UE) nr 575/2013:</p> <p>a) art. 72a;</p> <p>b) art. 72b, z wyjątkiem ust. 2 lit. d); oraz</p> <p>c) art. 72c.</p> <p>W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w przypadku gdy w niniejszej dyrektywie jest mowa o wymogach określonych w art. 92a lub 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do celu tych artykułów na zobowiązania kwalifikowalne składają się zobowiązania kwalifikowalne zdefiniowane w art. 72k tego rozporządzenia i ustalone zgodnie z częścią drugą tytuł I rozdział 5a tego rozporządzenia.</p>	T	Art. 97a ust. 1 i 2 (w zakresie Art. 45b ust. 1 akapit pierwszy)	<p>Art. 97a. ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 97a. 1. W celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, podmiot, z wyłączeniem kasy, utrzymuje:</p> <p>1) fundusze własne;</p> <p>2) zobowiązania kwalifikowalne, spełniające warunki określone w art. 72a, art. 72b z wyjątkiem ust. 2 lit. d, oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013.</p> <p>2. Podmiot, z wyłączeniem kasy, może utrzymywać zobowiązania spełniające warunki, o których mowa w art. 72a ust. 1 i ust. 2 lit. a–k, art. 72b ust. 1, ust. 2 lit. a–c i e–n oraz ust. 3–6 oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, z tytułu dłużnego instrumentu finansowego z wbudowanymi instrumentami pochodnymi, w szczególności strukturyzowanymi produktami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.)), w celu zaliczenia do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli:</p> <p>1) kwoty główne zobowiązań są określone w momencie emisji i są stałe albo rosnące;</p> <p>2) kwoty główne zobowiązań nie podlegają zmianie wynikającej z wbudowanych instrumentów pochodnych;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

				<p>3) całkowite kwoty zobowiązań, w tym w zakresie z wbudowanych instrumentów pochodnych, mogą zostać ustalone każdego dnia przez uczestników obrotu przez odniesienie do wyceny na płynnym rynku, na którym przedmiotem obrotu jest ten instrument finansowy lub klasa takich instrumentów finansowych, oraz na którym:</p> <p>a) istnieją kupujący i sprzedający zawierający transakcje mające za przedmiot taki instrument dłużny lub klasę takich instrumentów dłużnych,</p> <p>b) obrót tymi instrumentami nie wywołuje istotnej zmiany wyceny na tym rynku,</p> <p>c) kwoty nie uwzględniają ryzyka kredytowego zgodnie z art. 104 i art. 105 rozporządzenia nr 575/2013</p>
Art. 45b ust. 2	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Zobowiązania wynikające z instrumentów dłużnych zawierających wbudowane instrumenty pochodne – takich jak strukturyzowane papiery wartościowe – które spełniają warunki określone w ust. 1 akapit pierwszy, z wyjątkiem art. 72a ust. 2 lit. l) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w przypadku gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:</p> <p>a) kwota główna zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego jest znana w momencie emisji, jest stała lub rosnąca, i nie ma na nią wpływu wbudowana cecha instrumentu pochodnego, a całkowita kwota zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego, w tym wbudowanego instrumentu pochodnego, może być wyceniana codziennie poprzez odniesienie do aktywnego i płynnego rynku dwustronnego w przypadku równoważnego instrumentu bez ryzyka kredytowego zgodnie z art. 104 i 105 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; lub</p> <p>b) instrument dłużny zawiera postanowienie umowne, które określa, że wartość roszczenia zarówno w przypadku upadłości emitenta, jak i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji emitenta, jest stała lub rosnąca oraz nie przekracza opłaconej początkowo kwoty zobowiązania.</p> <p>Instrumenty dłużne, o których mowa w akapicie pierwszym, w tym zawarte w nich wbudowane instrumenty pochodne, nie mogą być przedmiotem jakiegokolwiek umowy o kompensowaniu zobowiązań, a wycena takich instrumentów nie podlega art. 49 ust. 3.</p>	T	Art. 97a ust. 2-5	<p>Art. 45b ust. 2 Akapit pierwszy litera "a" i wprowadzenie</p> <p>Art. 97a ust. 2. Podmiot, z wyłączeniem kasy, może utrzymywać zobowiązania spełniające warunki, o których mowa w art. 72a ust. 1 i ust. 2 lit. a–k, art. 72b ust. 1, ust. 2 lit. a–c i e–n oraz ust. 3–6 oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, z tytułu dłużnego instrumentu finansowego z wbudowanymi instrumentami pochodnymi, w szczególności strukturyzowanymi produktami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.)), w celu zaliczenia do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli:</p> <p>1) kwoty główne zobowiązań są określone w momencie emisji i są stałe albo rosnące;</p> <p>2) kwoty główne zobowiązań nie podlegają zmianie wynikającej z wbudowanych instrumentów pochodnych;</p> <p>3) całkowite kwoty zobowiązań, w tym w zakresie z wbudowanych instrumentów pochodnych, mogą zostać ustalone każdego dnia przez uczestników obrotu przez odniesienie do wyceny na płynnym rynku, na którym przedmiotem obrotu jest ten instrument finansowy lub klasa takich instrumentów finansowych, oraz na którym:</p> <p>a) istnieją kupujący i sprzedający zawierający transakcje mające za przedmiot taki instrument dłużny lub klasę takich instrumentów dłużnych,</p> <p>b) obrót tymi instrumentami nie wywołuje istotnej zmiany wyceny na tym rynku,</p> <p>c) kwoty nie uwzględniają ryzyka kredytowego zgodnie z art. 104 i art. 105 rozporządzenia nr 575/2013.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w odniesieniu do części zobowiązania odpowiadającej kwocie głównej, o której mowa w lit. a) tego akapitu, lub kwocie stałej lub rosnącej, o której mowa w lit. b) tego akapitu.</p>		<p>Art. 45b ust. 2 Akapit pierwszy litera "b"</p> <p>Art. 97a ust. 3. Podmiot, z wyłączeniem kasy, może także utrzymywać zobowiązania z tytułu dłużnych instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 2, w celu ich zaliczenia do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli kwoty główne zobowiązań są określone w momencie emisji i są stałe albo rosnące, a warunki emisji tych instrumentów określają wysokość rozszczeń w przypadku likwidacji, ogłoszenia upadłości albo przymusowej restrukturyzacji emitenta, na poziomie nieprzekraczającym opłaconych cen emisyjnych.</p> <p>Art. 45b ust. 2 Akapit drugi</p> <p>Art. 97a ust. 4. Zobowiązania, o których mowa w ust. 2 i 3, nie podlegają potrąceniu, a ich wartość nie może być ustalona zgodnie z klauzulą kompensacyjną określoną w art. 207 ust. 3, w ramach oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3.</p> <p>Art. 45b ust. 2 Akapit trzeci</p> <p>Art. 97a ust. 5. Zobowiązania z tytułu dłużnych instrumentów finansowych zalicza się do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w części odpowiadającej należności głównej albo kwocie rozszczenia o stałej wartości albo rozszczenia w zakresie kwoty, o której mowa w ust. 2 i 3.</p>
<p>Art. 45b ust. 3</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3. W przypadku gdy zobowiązania zostały wyemitowane przez jednostkę zależną mającą siedzibę w Unii na rzecz jednego z obecnych akcjonariuszy, który nie jest częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a ta jednostka zależna jest częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zobowiązania te włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile spełniono wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) zobowiązania te zostały wyemitowane zgodnie z art. 45f ust. 2 lit. a);</p> <p>b) wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do tych zobowiązań zgodnie z art. 59 lub 62 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>c) zobowiązania te nie przekraczają kwoty ustalonej w wyniku odliczenia:</p>	<p>T</p>	<p>Art. 97b. ust 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>Art. 97b. 1. W przypadku gdy podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego jest częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji co krajowy podmiot dominujący będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, zobowiązania wyemitowane przez ten podmiot zależny na rzecz akcjonariuszy, którzy nie wchodzi w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, zalicza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych krajowego podmiotu dominującego, jeżeli:</p> <p>1) zobowiązania spełniają warunki określone w art. 98 ust. 21 pkt 1;</p> <p>2) wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 70–72 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem zależnym przez krajowy podmiot dominujący będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>(i) sumy zobowiązań wyemitowanych na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabytych przez niego bezpośrednio lub pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz kwoty funduszy własnych wyemitowanych zgodnie z art. 45f ust. 2 lit. b); od</p> <p>(ii) kwoty wymaganej zgodnie z art. 45f ust. 1.</p>			<p>3) łączna wartość zaliczonych zobowiązań nie przekracza kwoty stanowiącej różnicę między kwotą określoną zgodnie z art. 98 ust. 2g i 2h a sumą zobowiązań wyemitowanych przez podmiot zależny na rzecz krajowego podmiotu dominującego i nabytych przez ten podmiot bezpośrednio albo pośrednio przez inne podmioty z tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 98 ust. 2l pkt 1 lit. a, i funduszy własnych, o których mowa w art. 98 ust. 2l pkt 2.</p> <p>2. Pośrednie nabycie przez krajowy podmiot dominujący zobowiązania wyemitowanego przez podmiot zależny, o którym mowa w ust. 1, oznacza nabycie zobowiązania, którego emitentem jest inny podmiot wchodzący w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji posiadający należności od tego podmiotu zależnego z tytułu wyemitowanych przez niego zobowiązań.</p>
<p>Art. 45b ust. 4</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>4. Bez uszczerbku dla minimalnego wymogu określonego w art. 45c ust. 5 lub art. 45d ust. 1 lit. a), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby część wymogu, o którym mowa w art. 45e równa 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, została spełniona przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6 za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.</p> <p>Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zezwolić, aby poziom niższy niż 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, lecz wyższy niż kwota wynikająca z zastosowania wzoru $(1 - (X1/X2)) \times 8\%$ całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, został spełniony przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6 za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, o ile spełnione są wszystkie warunki określone w art. 72b ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy, z uwagi na wartość obniżenia możliwego na podstawie art. 72b ust. 3 tego rozporządzenia:</p> <p>$X1 = 3,5\%$ łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92</p>	<p>T</p>	<p>Art. 97c ust. 1-4</p>	<p>Art. 45b ust. 4 Akapit pierwszy zdanie pierwsze</p> <p>Art. 97c ust. 1. Podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji będący jej podmiotem zależnym, albo podmiotem objętym wymogiem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, jest obowiązany spełniać część wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, funduszami własnymi, podporządkowanymi instrumentami kwalifikowalnymi lub zobowiązaniami, o których mowa w art. 97b ust. 1, w wysokości nie niższej niż 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne.</p> <p>Art. 45b ust. 4 Akapit pierwszy zdanie drugie</p> <p>Art. 97c ust. 2. W przypadku, o którym mowa w art. 72b ust. 3 rozporządzenia 575/2013, Fundusz może, na wniosek podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotem, o którym mowa w art. 97h ust. 1, w drodze decyzji, określić poziom funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, w wysokości niższej, niż określona w ust. 1, jednak nie niższej niż wartość wyrażonego procentowo iloczynu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne, oraz 2) liczby 1 pomniejszonej o iloraz 3,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz sumy 18% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i kwoty wynikającej z wymogu połączonego bufora. <p>Art. 45b ust. 4 Akapit drugi i Akapit czwarty</p> <p>Art. 97c ust. 3. Jeżeli w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 97h ust. 1, kwota, o której mowa w</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz</p> <p>$X2 =$ sumie 18 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz kwoty wymogu połączonego bufora.</p> <p>W odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegających art. 45c ust. 5, w przypadku gdy zastosowanie akapitu pierwszego niniejszego ustępu prowadzi do wymogu większego niż 27 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko dla danego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ogranicza część wymogu, o którym mowa w art. 45e i który należy spełnić za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, do kwoty równej 27 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenił, że:</p> <p>a) dostępu do mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznano w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za możliwe rozwiązanie służące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz</p> <p>b) w przypadku gdy lit. a) nie ma zastosowania – wymóg, o którym mowa w art. 45e, pozwala temu podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na spełnienie wymogów, o których mowa w art. 44 ust. 5 lub 8, stosownie do przypadku.</p> <p>Przy przeprowadzaniu oceny, o której mowa w akapicie drugim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze również pod uwagę ryzyko wywarcia nieproporcjonalnego wpływu na model biznesowy danego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegających art. 45c ust. 6 akapit drugi niniejszego ustępu nie ma zastosowania.</p>			<p>ust. 1 i 2, jest wyższa niż 27% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, Fundusz określa minimalną kwotę funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b, do wysokości kwoty równej 27% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli w jego ocenie:</p> <p>1) plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie przewiduje, że przymusowa restrukturyzacja może wymagać zaangażowania środków funduszu przymusowej restrukturyzacji banków albo</p> <p>2) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1 i 2, umożliwia również spełnienie wymogów, o których mowa w art. 274 lub art. 275.</p> <p>Art. 45b ust. 4 Akapit trzeci</p> <p>Art. 97c ust 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Fundusz uwzględni ryzyko wywarcia nieproporcjonalnego wpływu na model biznesowy podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji.</p>
<p>Art. 45b ust. 5</p> <p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>5. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym ani podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować, że część wymogu, o którym mowa w art. 45e, do</p>	<p>T</p>	<p>Art. 97e ust. 1-3</p>	<p>Art. 45b ust. 5 Akapit pierwszy</p> <p>Art. 97e. 1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji niebędącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest jej podmiotem zależnym, oraz w przypadku, podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji niebędącego podmiotem, o którym mowa w art. 97h, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>wysokości 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, podmiotu i do kwoty wynikającej z zastosowania wzoru, o którym mowa w ust. 7, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa – musi zostać spełniona za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych kwalifikowalnych instrumentów, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, o ile spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) zobowiązania niepodporządkowane, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, mają taki sam stopień uprzywilejowania w hierarchii roszczeń w krajowym postępowaniu upadłościowym jak niektóre zobowiązania wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub art. 44 ust. 3;</p> <p>b) istnieje ryzyko, że w wyniku planowanego stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji wobec zobowiązań niepodporządkowanych, które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub art. 44 ust. 3, wierzyciele, których roszczenia wynikają z tych zobowiązań, poniosą większe straty niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego;</p> <p>c) kwota funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych nie przekracza kwoty niezbędnej do zapewnienia, aby wierzyciele, o których mowa w lit. b), nie ponieśli strat wyższych niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego.</p> <p>W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że w ramach danej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne kwota zobowiązań, które są wyłączone lub mogą z dużym prawdopodobieństwem zostać wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub art. 44 ust. 3, wynosi łącznie ponad 10 % tej klasy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny ryzyka, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu.</p>		<p>Nadzoru Finansowego, określić, że część wymogu określonego w art. 98 ust. 1 - 2, do wysokości 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu, lub do kwoty ustalonej zgodnie z art. 97d ust. 1 pkt 2 jest spełniona za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, jeżeli:</p> <p>1) zobowiązania niepodporządkowane, o których mowa w art. 97a, mają taki sam stopień uprzywilejowania w kolejności hierarchii zaspokajania roszczeń w postępowaniu upadłościowym jak zobowiązania wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3;</p> <p>2) spełniony jest co najmniej jeden z warunków:</p> <p>a) istnieje ryzyko, że: w wyniku planowanego zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań wobec zobowiązań niepodporządkowanych, które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, wierzyciele, których roszczenia wynikają z tych zobowiązań, poniosą większe straty niż te, które ponieśliby w postępowaniu upadłościowym, lub</p> <p>b) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b, pozwoli usunąć okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, stwierdzone w trakcie przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, albo jest konieczne w celu zapewnienia możliwości realizacji celów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności w przypadku podmiotu, którego upadłość miałaby istotny negatywny wpływ na system finansowy lub mogłaby stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej lub gospodarki;</p> <p>3) kwota funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych nie przekracza kwoty niezbędnej do zapewnienia, aby wierzyciele, o których mowa w pkt 2, nie ponieśli strat wyższych niż straty, które ponieśliby w postępowaniu upadłościowym.</p> <p>Art. 97e ust. 3. Fundusz, określając wymóg zgodnie z ust. 1, wykorzystuje do jego ustalenia wyższą z wartości:</p> <p>1) 8 % zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu, lub</p> <p>2) kwoty ustalonej zgodnie z art. 97d ust. 1 pkt 2.</p> <p>- o których mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 45b ust. 5 akapit drugi</p>
---	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

				Art. 97e ust. 2. Fundusz niezwłocznie dokonuje oceny ryzyka, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, w przypadku gdy stwierdzi, że w ramach danej kategorii należności podlegających zaspokojeniu z funduszy masy upadłości, o których mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe, obejmującej również zobowiązania kwalifikowalne, udział kwoty zobowiązań, które są wyłączone lub mogą zostać wyłączone z umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, jest wyższy niż 10% wartości danej kategorii należności w strukturze bilansowej podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji innego niż globalna instytucja o znaczeniu systemowym, jej podmiot zależny lub podmiot, o którym mowa w art. 97h.
Art. 45b ust. 6	17) art. 45 otrzymuje brzmienie: 6. Do celów ust. 4, 5 i 7 do całkowitej kwoty zobowiązań włącza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych przy założeniu, że w pełni uznaje się prawo kontrahenta do rekompensaty. Fundusze własne podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które wykorzystuje się do celów spełnienia wymogu połączonego bufora, są kwalifikowalne do celów spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 4, 5 i 7.	T	Art. 97f ust. 1-3	Art. 45b ust. 6 Akapit pierwszy Art. 97f. ust. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97e, do kwoty zobowiązań ogółem zalicza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych, z uwzględnieniem praw kontrahentów wynikających z klauzul dotyczących kompensowania. Art. 45b ust. 6 Akapit drugi Art. 97f ust. 2. Fundusz wyraża minimalną kwotę funduszy własnych lub podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, w formach określonych w art. 97 ust. 2b pkt 1 i 2. Art. 97f ust. 3. Kwota kapitału podstawowego Tier I, którą podmiot utrzymuje w celu spełnienia wymogu połączonego bufora, nie jest jednocześnie zaliczana do wymogów wyrażonych jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97e.
Art. 45b ust. 7	17) art. 45 otrzymuje brzmienie: 7. W drodze odstępstwa od ust. 4 niniejszego artykułu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować, że wymóg, o którym mowa w art. 45e niniejszej dyrektywy, musi zostać spełniony przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub będące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5	T	Art. 97d ust. 1	Art. 97d. ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego jej podmiotem zależnym, albo podmiotem, o którym mowa w art. 97h, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić minimalną kwotę funduszy własnych lub podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, na poziomie wyższym niż określony zgodnie z art. 97c, do wysokości wyższej z następujących kwot:

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>lub 6 niniejszej dyrektywy za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w zakresie, w jakim – z uwagi na obowiązek spełnienia przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymogu połączonego bufora i wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 45c ust. 5 i art. 45e niniejszej dyrektywy, suma tych funduszy własnych, instrumentów i zobowiązań nie przekracza wyższej z następujących wartości:</p> <p>a) 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, podmiotu; lub</p> <p>b) kwoty wynikającej z zastosowania wzoru $Ax2+Bx2+C$, gdzie A, B i C oznaczają następujące kwoty:</p> <p>A = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>B = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE;</p> <p>C = kwota wynikająca z wymogu połączonego bufora.</p>			<p>1) 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne albo</p> <p>2) sumy:</p> <p>a) dwukrotności kwoty wynikającej z wymogu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 575/2013,</p> <p>b) dwukrotności kwoty wynikającej z wymogu, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>c) kwoty wynikającej z wymogu połączonego bufora.</p>
<p>Art. 45b ust. 8</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>8. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykonywać uprawnienie, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 5 lub 6, i które spełniają jeden z warunków określonych w akapicie drugim niniejszego ustępu, do wysokości limitu 30 % całkowitej liczny wszystkich podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 5 lub 6, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45e.</p> <p>Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają następujące warunki:</p> <p>a) w ramach uprzednio przeprowadzonej oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazano istotne przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz:</p>	<p>T</p>	<p>Art. 97d ust. 2 i 3</p>	<p>Art. 45b ust. 8 Akapit pierwszy i akapit drugi</p> <p>Art. 97d ust. 2. Fundusz może określić poziom funduszy własnych lub podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego jej podmiotem zależnym, lub podmiotami, o którym mowa w art. 97h, w odniesieniu do których Fundusz określa wymóg, o którym mowa w art. 98 ust. 1 - 2, biorąc pod uwagę:</p> <p>1) wynik przeprowadzonego przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, jeżeli stwierdził okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji oraz, gdy:</p> <p>a) podmiot nie realizuje zaleceń, o których mowa w art. 95 ust. 4, w terminach określonych przez Fundusz lub</p> <p>b) usunięcie tych okoliczności nie jest możliwe w wyniku wykonania zaleceń, o których mowa w art. 95 ust. 4, a skorzystanie przez Fundusz z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, częściowo albo w całości ograniczy ich negatywny wpływ na przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, lub</p> <p>2) wykonalność lub wiarygodność działań określonych w planie przymusowej restrukturyzacji lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, gdy są ograniczone ze względu na wielkość, status prawny</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>(i) po zastosowaniu środków, o których mowa w art. 17 ust. 5, w terminie wymaganym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podjęto jakichkolwiek działań naprawczych; albo</p> <p>(ii) wskazanych istotnych przeszkód nie można wyeliminować poprzez użycie któregośkolwiek ze środków, o których mowa w art. 17 ust. 5, a wykonanie uprawnień, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, częściowo lub w pełni skompensowałyby negatywny wpływ istotnych przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że wykonalność i wiarygodność preferowanej dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone, mając na wadze wielkość tego podmiotu, jego wzajemne powiązania, charakter, zakres, profil ryzyka i złożoność prowadzonej przez ten podmiot działalności, jego status prawny i strukturę własnościową; lub</p> <p>c) wymóg, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, odzwierciedla fakt, że podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podlegający art. 45c ust. 5 lub 6 niniejszej dyrektywy znajduje się, pod względem ryzyka, pośród 20 % największych instytucji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1 niniejszej dyrektywy.</p> <p>Do celów wartości procentowych, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaokrągla liczbę wynikającą z obliczeń w górę do najbliższej liczby całkowitej.</p> <p>Państwa członkowskie mogą – uwzględniając specyfikę swojego krajowego sektora bankowego, w tym w szczególności liczbę podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 5 lub 6, dla których krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45e – ustalić wartość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym, na poziomie wyższym niż 30 %.</p>			<p>podmiotu i strukturę własnościową, powiązania, charakter, zakres, profil ryzyka i złożoność prowadzonej działalności, lub</p> <p>3) nałożony przez Komisję Nadzoru Finansowego dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych na podstawie art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniając sytuację podmiotu, który pod względem ryzyka znajduje się w grupie 20% największych podmiotów, w odniesieniu do których Fundusz określa wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1.</p> <p>Art. 45b ust. 8 akapit trzeci</p> <p>Art. 97d ust. 3. W przypadku określonym w ust. 2 pkt 3 liczba podmiotów wynikająca z obliczeń na podstawie wartości procentowych jest zaokrąglana w górę do najbliższej liczby całkowitej</p>
Art. 45b ust. 9	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>9. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje</p>	T	Art. 97g	<p>Art. 45b ust. 9 Akapit pierwszy i drugi litera "a-d, f"</p> <p>Art. 97g. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 97d ust. 1 i art. 97e, Fundusz uwzględnia:</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>decyzje, o których mowa w ust. 5 lub 7, wyłącznie po konsultacji z właściwym organem.</p> <p>Podjętą te decyzje, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze również pod uwagę:</p> <p>a) głębokość rynku dla instrumentów funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wycenę takich instrumentów, o ile istnieją, oraz czas potrzebny do zrealizowania wszelkich transakcji niezbędnych do celów zastosowania się do decyzji;</p> <p>b) kwotę instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności wynoszącym mniej niż rok od daty decyzji, z myślą o dokonaniu korekt ilościowych względem wymogów, o których mowa w ust. 5 i 7 niniejszego artykułu;</p> <p>c) dostępność i kwotę instrumentów, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, inne niż w art. 72b ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia;</p> <p>d) czy kwota zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub 3 i które – w ramach standardowego postępowania upadłościowego – mają taki sam stopień uprzywilejowania jak zobowiązania kwalifikowalne o najwyższym stopniu uprzywilejowania lub niższy, jest istotna w porównaniu z funduszami własnymi i zobowiązaniami kwalifikowalnymi podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy kwota wyłączonych zobowiązań nie przekracza 5 % kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uznaje się, że wyłączone kwota nie jest istotna. Powyżej tego progu istotność kwoty zobowiązań wyłączonych oceniają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>e) model biznesowy podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego model finansowania, profil ryzyka, a także jego stabilność i zdolność wnoszenia wkładu w gospodarkę; oraz</p> <p>f) wpływ ewentualnych kosztów restrukturyzacji na dokapitalizowanie podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>			<p>1) obecność kupujących i sprzedających na rynku funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, gotowych do zawierania transakcji, dostępność wyceny takich instrumentów oraz czas konieczny do zrealizowania transakcji niezbędnych do celów zastosowania się do decyzji Funduszu;</p> <p>2) wartość instrumentów, które wynikają ze zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają warunki określone w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności wynoszącym mniej niż rok liczony od dnia wydania decyzji przez Fundusz, których warunki emisji lub konstrukcja przewidują możliwość dokonania korekt ilościowych w stosunku do wymogów, o których mowa w art. 97d ust. 1 i art. 97e;</p> <p>3) dostępność i wartość instrumentów, które spełniają warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, inne niż określone w art. 72b ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia;</p> <p>4) czy kwota zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3 i zaliczają się do tej samej kategorii uprzywilejowania co zobowiązania kwalifikowalne o najwyższym stopniu uprzywilejowania lub kategorii, która w postępowaniu upadłościowym podlega zaspokojeniu w dalszej kolejności zaspokajania należności zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe, jest istotna w porównaniu z kwotą funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>5) model biznesowy, sposób finansowania, profil ryzyka - w tym kapitał, płynność i finansowanie, jakość aktywów, model prowadzenia działalności i zarządzania oraz potencjalne straty Funduszu;</p> <p>6) znaczenie podmiotu dla stabilności finansowej oraz wpływ na funkcjonowanie gospodarki, w szczególności ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego;</p> <p>7) wpływ potencjalnych kosztów restrukturyzacji podmiotu określonych w planie restrukturyzacji, o którym mowa w art. 214, na poziom funduszy własnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>8) czy kwota zobowiązań wyłączonych ze stosowania umorzenia lub konwersji, o których mowa w pkt 4, przekracza poziom 5% łącznej kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, poniżej którego to poziomu kwotę tę uznaje się za nieistotną.</p>
Art. 45c	17) art. 45 otrzymuje brzmienie:	T	Art. 97	W art. 97 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>ust. 1</p>	<p>1. Po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, na podstawie następujących kryteriów:</p> <p>a) konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zastosowania do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w stosownych przypadkach, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób służący osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) konieczność zapewnienia – w stosownych przypadkach – aby podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne będące instytucjami lub podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), lecz niebędące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do zapewnienia, aby – w przypadku zastosowania wobec nich, odpowiednio, instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub uprawnień do umorzenia i konwersji – możliwości pokrycia strat oraz przywrócenia łącznego współczynnika kapitałowego oraz, stosownie do przypadku, wskaźnika dźwigni odpowiednich podmiotów do poziomu niezbędnego do umożliwienia im dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowania działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;</p> <p>c) konieczność zapewnienia, aby – jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano możliwość wyłączenia określonych klas zobowiązań kwalifikowalnych z umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 44 ust. 3 niniejszej dyrektywy lub możliwość przeniesienia ich w całości na odbiorcę w ramach częściowego przeniesienia – ten podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadał fundusze własne i inne zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do pokrycia strat oraz przywrócenia łącznego współczynnika kapitałowego oraz, stosownie do przypadku, jego wskaźnika dźwigni do poziomu niezbędnego do umożliwienia mu dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowania działalności, na którą uzyskał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;</p>	<p>ust. 2 i 2a</p>	<p>„2. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który utrzymuje podmiot, z uwzględnieniem:</p> <p>1) zapewnienia możliwości przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji przez zastosowanie wobec podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w tym instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji przewiduje zastosowanie tego instrumentu, w sposób zapewniający osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) zapewnienia, że podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne niebędące podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji utrzymują fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne na poziomie umożliwiającym pokrycie strat i odbudowę funduszy własnych podmiotu w restrukturyzacji, co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym:</p> <p>a) wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013 przez umorzenie lub konwersję zobowiązań lub umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, oraz</p> <p>b) wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit d rozporządzenia 575/2013;</p> <p>3) zapewnienia, że podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji utrzymuje fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne na poziomie umożliwiającym pokrycie strat i odbudowę funduszy własnych co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym:</p> <p>a)wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, oraz</p> <p>b) wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit d rozporządzenia 575/2013,</p> <p>- w przypadku gdy plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji przewiduje, że wybrane zobowiązania mogą zostać wyłączone z umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 206 ust. 3, lub może wystąpić konieczność przeniesienia ich do nabywcy lub instytucji pomostowej;</p> <p>4) skali i rodzaju prowadzonej działalności, sposobu jej finansowania oraz profilu ryzyka;</p> <p>5) znaczenia podmiotu dla stabilności finansowej, w szczególności ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego;</p> <p>6) ograniczenia ryzyka zarażania, w tym przez przenoszenie strat z jednego podmiotu na drugi ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego.”;</p> <p>W ust. 2a wyrazy „o której mowa w ust. 2” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 1”;</p>
---------------	--	------------------------	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>d) wielkość, model biznesowy, model finansowania oraz profil ryzyka podmiotu;</p> <p>e) zakres, w jakim upadłość podmiotu miałaby niekorzystny wpływ na stabilność finansową – w tym poprzez efekt domina względem innych instytucji lub podmiotów – z powodu wzajemnych powiązań podmiotu z tymi innymi instytucjami lub podmiotami lub z resztą systemu finansowego.</p>			
Art. 45c ust. 2	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. W przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano, że przeprowadzone ma zostać działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub że wykonane ma być uprawnienie do umorzenia i konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59, zgodnie z odpowiednim scenariuszem, o którym mowa w art. 10 ust. 3, wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, równa się kwocie wystarczającej do zapewnienia, aby:</p> <p>a) spodziewane straty, które może ponieść podmiot, zostały w pełni pokryte («pokrycie strat»);</p> <p>b) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne będące instytucjami lub podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), lecz niebędące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zostały dokapitalizowane do poziomu niezbędnego do umożliwienia im dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz wykonywania działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, dyrektywą 2014/65/UE lub równoważnymi aktami prawnymi na odpowiedni okres nieprzekraczający roku («dokapitalizowanie»).</p> <p>W przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano, że podmiot ma być zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego lub w ramach innych równoważnych procedur krajowych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy uzasadnione jest ograniczenie wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla tego podmiotu, tak aby wymóg ten nie przekraczał kwoty wystarczającej do pokrycia strat zgodnie z akapitem pierwszym lit. a).</p> <p>Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia w szczególności ograniczenie, o którym mowa w akapicie drugim, pod</p>	T	Art. 97 ust. 2b	<p>Art. 97 ust. 2b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2b. Fundusz określa wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażoną jako odsetek:</p> <p>1) łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz</p> <p>2) miary ekspozycji całkowitej, obliczonej zgodnie z art. 429 i art. 429a rozporządzenia nr 575/2013.”</p> <p>Art. 45c ust. 2 w zakresie akapitu drugiego i trzeciego</p> <p>Art. 97 ust. 2d otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2d. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada przeprowadzenie postępowania upadłościowego podmiotu, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla tego podmiotu ustala się na poziomie kwoty na pokrycie strat. Fundusz może, uwzględniając w szczególności znaczenie podmiotu dla stabilności finansowej oraz wpływ jego upadłości na system finansowy, ustalić minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie wyższym.”</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	względem ewentualnego wpływu na stabilność finansową i na ryzyko wywołania efektu domina w systemie finansowym.			
Art. 45c ust. 3	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwota, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, jest:</p> <p>a) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a), sumą:</p> <p>(i) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE; oraz</p> <p>(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie zgodności z dotyczącym jej wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym jej wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po zrealizowaniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz</p> <p>b) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b), sumą:</p> <p>(i) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej poziomowi wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz</p> <p>(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie zgodności z wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na skonsolidowanym poziomie grupy</p>	T	Art. 97 ust. 2e, 2f, 2g, 2h, 2i i 2j	<p>Art. 45c ust. 3 akapit pierwszy – trzeci</p> <p>„Art. 97 ust. 2e. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2c, oblicza się:</p> <p>1) w celu określenia kwoty z ust. 2b pkt 1 – jako sumę:</p> <p>a) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku przymusowej restrukturyzacji podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit c rozporządzenia nr 575/2013 oraz art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz</p> <p>b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie podlegającej przymusowej restrukturyzacji powstałej w wyniku przymusowej restrukturyzacji spełnienie, po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji, wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit c rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, na skonsolidowanym poziomie grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, po zrealizowaniu preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2016/1075 dnia 23 marca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz. Urz. UE L 184 z 08.07.2016, str. 1), zwanej dalej „preferowaną strategią przymusowej restrukturyzacji”;;</p> <p>2) w celu określenia kwoty z ust. 2b pkt 2 – jako sumę:</p> <p>a) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku przymusowej restrukturyzacji podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013 oraz</p> <p>b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie podlegającej przymusowej restrukturyzacji, powstałej w wyniku przymusowej restrukturyzacji spełnienie, po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji,</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po zrealizowaniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>Do celów art. 45 ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.</p> <p>Do celów art. 45 ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, podzieloną przez miarę ekspozycji całkowitej.</p> <p>Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 37 ust. 10, art. 44 ust. 5 i art. 44 ust. 8.</p> <p>Określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:</p> <p>a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub miary ekspozycji całkowitej, skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz</p> <p>b) po konsultacji z właściwym organem koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi mieć możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii) o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot był w stanie utrzymać wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.</p> <p>W przypadku gdy zastosowanie ma akapit szósty niniejszego ustępu, kwotę, o której mowa w tym akapicie, ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, który należy zastosować po zastosowaniu instrumentów</p>	<p>wymogu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit d rozporządzenia nr 575/2013, na skonsolidowanym poziomie grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, po zrealizowaniu preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p>Art. 45c ust. 3 Akapit czwarty</p> <p>„Art. 97 ust. 2f. Fundusz, określając kwotę, o której mowa w ust. 2e pkt 2, uwzględnia progi, o których mowa w art. 274 i art. 275 oraz art. 19a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.”</p> <p>Art. 45c ust. 3 akapit piąty i szósty</p> <p>„Art. 97 ust. 2g. Fundusz, określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w ust. 2e pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b:</p> <p>1) wykorzystuje aktualne informacje o kwotach, o których mowa w ust. 2b pkt 1 i 2, skorygowane o zmiany wynikające z działań w ramach przymusowej restrukturyzacji przewidzianych w planie przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje korekty kwoty odpowiadającej aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Art. 45c ust. 3 akapit ósmy</p> <p>„Art. 97 ust. 2h. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2e pkt 1 lit. b, o kwotę niezbędną do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego po realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Kwota ta jest co do zasady równa wysokości wymogu połączonego bufora pomniejszonego o wysokość wymogu, o którym mowa w art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym</p> <p>Art. 97 ust. 2i. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zmniejszyć kwotę, o</p>
---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pomniejszonym o kwotę, o której mowa w art. 128 pkt 6 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE.</p> <p>Kwotę, o której mowa w akapicie szóstym niniejszego ustępu, koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczylaby do utrzymania zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i jej dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2, po realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę tę koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że wyższa kwota jest niezbędna do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2 przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.</p>		<p>której mowa w ust. 2h, jeżeli jej zmniejszenie wystarczy do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych i dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych, po realizacji strategii przymusowej restrukturyzacji.”</p> <p>Art. 45c ust. 3 akapit siódmy i ósmy</p> <p>„Art. 97 ust. 2i. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2e pkt 1, jeżeli jej zwiększenie wystarczy do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji oraz dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Zwiększenie to jest równe wysokości wymogu połączonego bufora pomniejszonego o wysokość wymogu, o którym mowa w art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.</p> <p>Art. 97 ust. 2j. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę, o której mowa w ust. 2h, jeżeli jej zwiększenie jest niezbędne do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji oraz dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych innych niż fundusz przymusowe restrukturyzacji zgodnie z art. 112 oraz art. 273-275, w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy.”</p>
<p>Art. 45c ust. 4</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodę, która ma być stosowana przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do szacowania wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE oraz wymogu połączonego bufora, dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podlega tym wymogom na mocy tej dyrektywy.</p> <p>EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 grudnia 2019 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	<p>N</p>	<p>Nie wymaga implementacji.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>Art. 45c ust. 5</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>5. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegających art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będących częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa przekraczają 100 mld EUR, poziom wymogu, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, musi być co najmniej równy:</p> <p>a) 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a); oraz</p> <p>b) 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b).</p> <p>W drodze odstępstwa od art. 45b podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, spełniają wymóg na poziomie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, który jest równy 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a), oraz 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b), za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych kwalifikowalnych instrumentów, lub zobowiązań, o których mowa w art. 45b ust. 3 niniejszej dyrektywy.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 97h ust. 1 i 2</p>	<p>Art. 45c ust. 5 Akapit pierwszy</p> <p>„Art. 97h. ust. 1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie podlega wymogom, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, będącego częścią grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, której łączna wartość aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego przekracza równowartość w złotych kwoty 100 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania, Fundusz określa poziom wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, w wysokości nie niższej niż:</p> <p>1) 13,5 %, jeżeli obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1;</p> <p>2) 5%, jeżeli obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 2.</p> <p>Art. 45c ust. 5 Akapit drugi</p> <p>Art. 97h ust. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane posiadać fundusze własne, podporządkowane zobowiązania kwalifikowalne lub zobowiązania, o których mowa w art. 97b ust. 1, w kwocie nie niższej niż wysokość wynikająca z ust. 1. Przepisów art. 97a–97g nie stosuje się.</p>
<p>Art. 45c ust. 6</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>6. Po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zadecydować o zastosowaniu wymogów ustanowionych w ust. 5 niniejszego artykułu do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegającego art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będącego częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa są niższe niż 100 mld EUR, i który według oceny organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może z dużym prawdopodobieństwem stwarzać ryzyko systemowe w przypadku swojej upadłości.</p> <p>Podejmując decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę:</p> <p>a) powszechność występowania depozytów oraz brak instrumentów</p>	<p>T</p>	<p>Art. 97c ust. 5 Art. 97h ust. 3 i 4</p>	<p>Art. 45c ust. 6 Akapit pierwszy</p> <p>Art. 97h ust. 3. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić, że poziom wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, jest ustalany dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie podlega wymogom, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, na zasadach określonych w ust. 1, jeżeli:</p> <p>1) podmiot ten jest częścią grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, której łączna wartość aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego jest niższa niż równowartość określona zgodnie z ust. 1;</p> <p>2) w ocenie Funduszu upadłość tego podmiotu mogłaby stwarzać ryzyko systemowe, o którym mowa w art. 4 pkt 15 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.</p> <p>Art. 45c ust. 6 Akapit drugi</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>dłużnych w modelu finansowania;</p> <p>b) zakres, w jakim dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych jest ograniczony;</p> <p>© zakres, w jakim podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazuje na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45e.</p> <p>Brak decyzji na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek decyzji podjętej zgodnie z art. 45b ust. 5.</p>		<p>Art. 97h ust. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Fundusz uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udział depozytów w sumie bilansowej i brak dłużnych instrumentów w strukturze finansowania podmiotu; 2) zakres, w jakim jest ograniczony dostęp do rynku kapitałowego, na którym przedmiotem obrotu są zobowiązania kwalifikowalne; 3) udział kapitału podstawowego Tier I w zakresie wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1 i 2. <p>Art. 45c ust. 6 akapit trzeci</p> <p>Art. 97c ust. 5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się wobec podmiotu, , dla którego wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1, został ustalony zgodnie z art. 97h ust. 3.</p>
<p>Art. 45c ust. 7</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>7. W przypadku podmiotów, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwota, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, jest:</p> <p>a) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a); sumą:</p> <p>(i) wysokości strat podmiotu, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE; oraz</p> <p>(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie zgodności z dotyczącym go wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym go wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 niniejszej dyrektywy lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz</p> <p>b) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b), sumą:</p> <p>(i) wysokości strat, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogowi</p>	<p>T</p>	<p>Art. 97 ust. 2k-2p</p> <p>Art. 97 ust. 2k-2p otrzymują brzmienie:</p> <p>„2k. W przypadku podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 97 ust. 1, oblicza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w celu określenia kwoty z ust. 2b pkt 1 – jako sumę: <ol style="list-style-type: none"> a) wysokości strat podmiotu, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 575/2013 oraz art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi spełnienie wymogu w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit c) rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70 lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji 2) w celu określenia kwoty z ust. 2b pkt 2 – jako sumę: <ol style="list-style-type: none"> a) wysokości strat, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 575/2013 dla danego podmiotu, oraz b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi spełnienie wymogu dotyczącego dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit d) rozporządzenia nr 575/2013, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70 lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji. <p>2l. Fundusz, określając wymóg, o którym mowa w ust. 2k pkt 2, uwzględnia progi, o których mowa w art. 274 i art. 275 oraz art. 19a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla danego podmiotu; oraz</p> <p>(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie zgodności z dotyczącym go wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 niniejszej dyrektywy lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Do celów art. 45 ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.</p> <p>Do celów art. 45 ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, podzieloną przez miarę ekspozycji całkowitej.</p> <p>Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 37 ust. 10, art. 44 ust. 5 i art. 44 ust. 8.</p> <p>Określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:</p> <p>a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub miary ekspozycji całkowitej skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz</p> <p>b) po konsultacji z właściwym organem koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do odpowiedniego podmiotu po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 niniejszej dyrektywy lub po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i</p>	<p>oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.</p> <p>2m. Fundusz, określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w ust. 2k pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b:</p> <p>1) wykorzystuje aktualne informacje o kwotach, o których mowa w ust. 2b pkt 1 i 2, skorygowane o zmiany wynikające z działań w ramach przymusowej restrukturyzacji przewidzianych w planie przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje korekty kwoty odpowiadającej aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować, do podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70 lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>2n. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2k pkt 1 lit. b o kwotę niezbędną do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego po realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Kwota ta jest co do zasady równa wysokości wymogu połączonego bufora pomniejszonego o wysokość wymogu, o którym mowa w art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.</p> <p>2o. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zmniejszyć kwotę, o której mowa w ust. 2n, jeżeli zmniejszenie wystarczy do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych, a także zapewni dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70 lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>2p. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę, o której mowa w ust. 2n, jeżeli jej zwiększenie jest niezbędne do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70 lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, a także zapewni dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych innych niż fundusz przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 112 oraz art. 273-275, w okresie nie dłuższym niż przez 12 miesięcy.”</p>
---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi mieć możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii) niniejszego ustępu o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 podmiot był w stanie utrzymać wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.</p> <p>W przypadku gdy zastosowanie ma akapit szósty niniejszego ustępu kwotę, o której mowa w tym akapicie, ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, który należy zastosować po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 59 niniejszej dyrektywy, lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pomniejszonym o kwotę, o której mowa w art. 128 pkt 6 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE.</p> <p>Kwotę, o której mowa w akapicie szóstym niniejszego ustępu, koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczylaby do zapewnienia zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 59, lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę tę koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że wyższa kwota jest niezbędna do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i jej dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2 przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.</p>			
Art. 45c	17) art. 45 otrzymuje brzmienie:	T	Art. 97	Art. 97 ust. 2q otrzymuje brzmienie:

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

ust. 8	<p>8. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oczekuje, że określone klasy zobowiązań kwalifikowalnych mogą z dużym prawdopodobieństwem zostać całkowicie lub częściowo wyłączone z umorzenia lub konwersji na podstawie art. 44 ust. 3 lub mogłyby zostać przeniesione na odbiorcę w całości w ramach częściowego przeniesienia, wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, spełnia się za pomocą funduszy własnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych wystarczających do:</p> <p>a) pokrycia kwoty wyłączonych zobowiązań określonych zgodnie z art. 44 ust. 3;</p> <p>b) zapewnienia spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2.</p>		ust. 2q	<p>„2q. W przypadku gdy ze względu na strukturę zobowiązań podmiotu Fundusz, z dużym prawdopodobieństwem przewiduje, że zgodnie z art. 206 ust. 3 wyłączy niektóre kategorie zobowiązań kwalifikowalnych z umorzenia lub konwersji zobowiązań lub przeniesie je na nabywcę, określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych będzie spełniony za pomocą funduszy własnych i niewyłączonych zobowiązań kwalifikowalnych pozwalających na pokrycie kwoty wyłączanych zobowiązań i spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2c.”</p>
Art. 45c ust. 9	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>9. Każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o nałożeniu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z niniejszym artykułem zawiera uzasadnienie, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 2–8 niniejszego artykułu oraz, bez zbędnej zwłoki poddawana jest przeglądowi przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu odzwierciedlenia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE.</p>	T	Art. 97 ust. 2r	<p>Art. 97 ust. 2r otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2r. Fundusz, określając wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, dla podmiotu krajowego i podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, dokonuje oceny wymogów, o których mowa w ust. 2 i 2c–2j albo 2k–2p, oraz art. 97h, oraz uzasadnia taką ocenę.”</p>
Art. 45c ust. 10	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>10. Do celów ust. 3 i 7 niniejszego artykułu wymogi kapitałowe interpretuje się zgodnie z zastosowaniem przez właściwy organ przepisów przejściowych określonych w części dziesiątej tytuł I rozdziały 1, 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w przepisach prawa krajowego wdrażających warianty przyznane właściwym organom w tym rozporządzeniu.</p>	T	Art. 97 ust. 2s i 2t, 2u	<p>Art. 97 ust. 2s, 2t i 2u otrzymują brzmienie:</p> <p>2s. W przypadku zmiany dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Fundusz niezwłocznie dokonuje przeglądu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych, a w przypadku zmiany wymogu połączonego bufora, może dokonać przeglądu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych.</p> <p>2t. W przypadku kas, do obliczenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych:</p> <p>1) zamiast współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, stosuje się współczynnik wypłacalności, o którym mowa w art. 24 ust. 5 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;</p> <p>2) zamiast łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko stosuje się sumę wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego, operacyjnego oraz walutowego pomnożoną przez 20, o której mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 6 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

				<p>kredytowych;</p> <p>3) przepisy ust. 2 pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a, ust. 2b, ust. 2c, ust. 2e pkt 1, ust. 2g, ust. 2u oraz art. 98 ust. 1a stosuje się odpowiednio.</p> <p>2u. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie sporządza skonsolidowanych sprawozdań finansowych, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie danych jednostkowych. Przepis ust. 2e stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 45d ust. 1	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dotyczący podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym składa się z następujących elementów:</p> <p>a) wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz</p> <p>b) jakiegokolwiek dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustalonego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konkretnie w odniesieniu do tego podmiotu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.</p>	T	Art. 97 ust. 16	<p>Art. 97 ust. 16 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„16. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub jej podmiot zależny będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji spełnia wymóg minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, na który składa się wymóg, o którym mowa art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla każdej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub jej podmiotu zależnego będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, ustalany przez Fundusz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.”</p>
Art. 45d ust. 2	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dotyczący unijnej istotnej jednostki zależnej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, składa się z następujących elementów:</p> <p>a) wymogów, o których mowa w art. 92b i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz</p> <p>b) jakiegokolwiek dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustalonego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konkretnie w odniesieniu do tej istotnej jednostki zależnej zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, który należy spełnić przy użyciu funduszy własnych i zobowiązań spełniających warunki określone w art. 45f i art. 89 ust. 2.</p>	T	Art. 97 ust. 17	<p>Art. 97 ust. 17 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„17. Mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego istotny podmiot zależny od globalnej instytucji o znaczeniu systemowym niemającej siedziby na terytorium państwa członkowskiego spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 1, na który składa się wymóg, o którym mowa art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalany przez Fundusz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, za pomocą instrumentów, zgodnych z art. 98 ust. 2g–2n.”</p>
Art. 45d ust. 3	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nakłada</p>	T	Art. 97 ust. 18	<p>Art. 97 ust. 18 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„18. Fundusz określa dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>dotatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), wyłącznie:</p> <p>a) w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w ust. 1 lit. a) lub ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w art. 45c; oraz</p> <p>b) w zakresie zapewniającym spełnienie warunków określonych w art. 45c.</p>			<p>którym mowa w ust. 16 i 17, i uzasadnia jego zastosowanie w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w ust. 2c.”</p>
Art. 45d ust. 4	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>4. Do celów art. 45h ust. 2, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym należący do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obliczają kwotę, o której mowa w ust. 3:</p> <p>a) w odniesieniu do każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, jak gdyby była jedynym podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.</p>	T	Art. 97 ust. 16, 19	<p>Art. 97 ust.16 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„16. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub jej podmiot zależny będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji spełnia wymóg minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, na który składa się wymóg, o którym mowa art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla każdej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub jej podmiotu zależnego będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, ustalany przez Fundusz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.”</p> <p>Art. 97 ust. 19 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„ 19. Dla celów art. 98 ust. 2d, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot zależny od tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, Fundusz określa wymóg, o którym mowa w ust. 18 dla:</p> <p>1) każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz</p> <p>2) krajowego podmiotu dominującego jako jedyne podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.”</p>
Art. 45d ust. 5	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>5. Każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o nałożeniu dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podjęta na podstawie ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu lub ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu zawiera uzasadnienie, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, oraz bez zbędnej zwłoki poddawana jest przeglądowi w celu uwzględnienia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, mającego zastosowanie do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub unijnej istotnej jednostki zależnej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE.</p>	T	Art. 97 ust. 17, 18, 20	<p>Art. 97 ust. 17 i 18 otrzymują brzmienie:</p> <p>„17. Mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego istotny podmiot zależny od globalnej instytucji o znaczeniu systemowym niemającej siedziby na terytorium państwa członkowskiego spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 1, na który składa się wymóg, o którym mowa art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalany przez Fundusz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, za pomocą instrumentów, zgodnych z art. 98 ust. 2g–2n.</p> <p>18. Fundusz określa dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 16 i 17, i uzasadnia jego zastosowanie w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w ust. 2c”</p> <p>Art. 97 ust. 20 otrzymuje brzmienie:</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

				„20. Fundusz dokonuje przeglądu wymogu, o którym mowa w ust. 18, i w razie konieczności jego korekty, uwzględniając zmiany w zakresie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”;
Art. 45e ust. 1	17) art. 45 otrzymuje brzmienie: 1. Podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi określone w art. 45b–45d na zasadzie skonsolidowanej, na poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 98 ust. 1, 2, 2a	W art. 98 ust. 1, 2, 2a otrzymują brzmienie: „1. Podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 1a. 1a. Podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji, które nie sporządzają skonsolidowanych sprawozdań finansowych, utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym. 2. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na zasadzie indywidualnej dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2.”
Art. 45e ust. 2	17) art. 45 otrzymuje brzmienie: 2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala zgodnie z art. 45h wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie wymogów określonych w art. 45b–45d oraz na podstawie tego, czy należące do grupy jednostki zależne z państw trzecich mają zostać odrębnie poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T		
Art. 45e ust. 3	17) art. 45 otrzymuje brzmienie: 3. W odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 83b lit. b) odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyduje – w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności i preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – które podmioty w ramach grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają być zobowiązane do zapewnienia zgodności z art. 45c ust. 3 i 5 oraz art. 45d ust. 1, w celu zapewnienia, aby grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całość zapewniała zgodność z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oraz w jaki sposób takie podmioty mają to zrobić zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T		
Art. 45f ust. 1	17) art. 45 otrzymuje brzmienie: 1. Instytucje, które są jednostkami zależnymi podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spełniają wymogi określone w art. 45c na zasadzie indywidualnej.	T	Art. 98 ust. 2g (dot. art. 45f ust. 1)	Art. 98 ust. 2g, 2h, 2i, 2j, 2k, 2l, 2m, 2o, 2p otrzymuje brzmienie: „2g. Podmioty krajowe, które są podmiotami zależnymi podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub podmiotu z państwa trzeciego i nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, spełniają wymóg określony w art. 97 ust. 2k na zasadzie indywidualnej.”

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>Po konsultacji z właściwym organem organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować o zastosowaniu wymogu określonego w niniejszym artykule do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), który jest jednostką zależną podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz który sam nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu unijne jednostki dominujące, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz są jednostkami zależnymi podmiotów z państw trzecich, spełniają wymogi określone w art. 45c i 45d na zasadzie skonsolidowanej.</p> <p>W odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określonych zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 83b lit. b), instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, ale same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ centralny, który sam nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wszelkie podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie podlegają wymogowi na mocy art. 45e ust. 3, zapewniają zgodność z art. 45c ust. 7 na zasadzie indywidualnej.</p> <p>Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla podmiotu, o którym mowa w niniejszym ustępie, ustala się zgodnie z art. 45h i 89, stosownie do przypadku, oraz na podstawie wymogów określonych w art. 45c.</p>	<p>akapit pierwszy)</p> <p>Art. 98 ust. 2h (dot. art. 45f ust. 1 akapit drugi)</p> <p>Art. 98 ust. 2i (dot. art. 45f ust. 1 akapit trzeci)</p> <p>Art. 98 ust. 2j (dot. art. 45f ust. 1 akapit czwart y)</p>	<p>2h. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zastosować wymóg określony w ust. 2g wobec podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit b–d, który jest podmiotem zależnym podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji i nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>2i. Unijne instytucje dominujące, które nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji i są podmiotami zależnymi od podmiotów z państw trzecich, spełniają wymóg określony w art. 97 ust. 2c na zasadzie skonsolidowanej.</p> <p>2j. W odniesieniu do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 2 pkt 19a lit. b, banki i instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym i nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, organ centralny, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji, które nie są zobowiązane do spełniania wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 2a, spełniają wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 2k – 2p, na zasadzie indywidualnej.</p> <p>2k. Wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1, dla podmiotu, o którym mowa w ust. 2g–2j, ustala się zgodnie z ust. 1 i 2, art. 97 ust. 2c–j. Przepisy art. 99 lub art. 127 stosuje się.</p> <p>2l. Wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 2c, dla podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, określony zgodnie z art. 97 ust. 2k–2p, może być spełniony wyłącznie za pomocą:</p>
<p>Art. 45f ust. 2</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla podmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, spełni się przy użyciu jednego lub większej liczby poniższych:</p> <p>a) zobowiązań:</p> <p>(i) które są emitowane na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabywane bezpośrednio albo pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nabyły zobowiązania od podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi, lub są emitowane na rzecz obecnego akcjonariusza niebędącego częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej</p>	<p>T</p> <p>Art. 98 ust. 2k (dot. art. 45f ust. 1 akapit piąty)</p> <p>Art. 98 ust. 2l (dot.</p>	<p>1) zobowiązań spełniających łącznie następujące warunki:</p> <p>a) zostały wyemitowane na rzecz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji należącego do tej samej grupy przymusowej restrukturyzacji, bezpośrednio albo pośrednio przez inną osobę prawną należąca do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, która nabyła zobowiązania od podmiotu objętego tym wymogiem, oraz zostały nabyte przez taki podmiot lub - akcjonariusza, który nie jest członkiem grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, jeżeli dokonanie umorzenia lub konwersji o których mowa w art. 70-72, nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem objętym tym wymogiem przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji należący do tej samej grupy przymusowej restrukturyzacji oraz zostały nabyte przez takiego akcjonariusza; b) w postępowaniu upadłościowym wynikające z nich należności podlegają zaspokojeniu po należnościach wynikających ze zobowiązań, które nie spełniają warunku określonego w lit. a i nie są instrumentami zaliczanymi do funduszy własnych <p>c) które spełniają warunki kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, z</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>likwidacji i przez niego nabywane, tak długo, jak wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59-62 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>(ii) które spełniają kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b), c), k), l) i m) oraz art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia;</p> <p>(iii) które w standardowym postępowaniu upadłościowym mają niższy stopień uprzywilejowania niż zobowiązania niespełniające warunku, o którym mowa w ppkt (i), i które nie są kwalifikowalne w odniesieniu do wymogów w zakresie funduszy własnych;</p> <p>(iv) które podlegają uprawnieniom do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59–62 w sposób, który jest zgodny ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności nie wywierając wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>(v) których nabycie własności nie jest finansowane bezpośrednio lub pośrednio przez podmiot podlegający niniejszemu artykułowi;</p> <p>(vi) w przypadku których przepisy, które je regulują, nie wskazują bezpośrednio lub pośrednio, że doszłoby do wezwania do sprzedaży zobowiązań lub że zobowiązania byłyby wykupywane, spłacane lub odkupywane przed terminem – stosownie do przypadku – przez podmiot podlegający niniejszemu artykułowi w przypadku innym niż niewypłacalność lub likwidacja tego podmiotu, a podmiot ten w jakikolwiek inny sposób nie ogłasza sam takiej informacji;</p> <p>(vii) w przypadku których przepisy, które je regulują, nie dają posiadaczowi prawa do przyspieszenia planowanej przyszłej płatności odsetek lub kwoty głównej w innych przypadkach niż niewypłacalność lub likwidacja podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi;</p> <p>(viii) w przypadku których wysokość wypłat odsetek lub dywidend – stosownie do przypadku – należnych z tytułu tych zobowiązań nie jest zmieniana w oparciu o zdolność kredytową podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi lub jego jednostki dominującej;</p> <p>b) poniższych funduszy własnych:</p>	<p>art. 45f ust. 2)</p> <p>Art. 98 ust. 2m (dot. art. 45f ust. 2 akapit pierwszy y lit. A)</p> <p>Art. 98 ust. 2o (dot. art. 45f ust. 5 akapit drugi)</p> <p>Art. 98 ust. 2p (dot. art. 45f ust. 5 akapit pierwszy y)</p> <p>Art. 98 ust. 9 i 9a w zakresie art. 45f ust. 3 i 4</p>	<p>wyjątkiem warunków, o których mowa w art. 72b ust. 2 lit. b, c, k, m oraz ust. 3–5 tego rozporządzenia, d) mogą podlegać umorzeniu lub konwersji o których mowa w art. 70-72, w sposób, który jest zgodny ze strategią przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w szczególności nie wywierają wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem objętym tym wymogiem przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji należący do tej samej grupy przymusowej restrukturyzacji,</p> <p>e) nabycie instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie zostało sfinansowane bezpośrednio lub pośrednio przez podmiot objęty tym wymogiem,</p> <p>f) warunki emisji instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie przewidują, bezpośrednio lub pośrednio, możliwości wezwania do sprzedaży zobowiązań, wykupu, spłaty lub odkupu przez podmiot objęty tym wymogiem przed terminem zapadalności, w przypadku innym niż ogłoszenie upadłości albo likwidacja tego podmiotu, a podmiot ten nie informuje o takiej możliwości w inny sposób,</p> <p>g) warunki emisji instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie nadają jego posiadaczowi prawa do wcześniejszej wypłaty odsetek lub kwoty głównej w przypadkach innych niż ogłoszenie upadłości albo likwidacja podmiotu objętego tym wymogiem,</p> <p>h) wysokość wypłat odsetek lub dywidend nie jest zmieniana na podstawie oceny zdolności kredytowej podmiotu objętego wymogiem lub jego jednostki dominującej;</p> <p>2) funduszy własnych:</p> <p>a) kapitału podstawowego Tier I,</p> <p>b) funduszy własnych innych niż kapitał podstawowy Tier I, wyemitowanych na rzecz osób prawnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz nabytych przez te osoby lub - nienależących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, jeżeli wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem objętym wymogiem przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, oraz nabytych przez te osoby. <p>2m. Przepis ust. 2l stosuje się odpowiednio do warunków umowy, na podstawie której powstały zobowiązanie lub pozycja funduszy własnych z tytułu innego niż emisja.</p> <p>2o. W przypadku określonym w ust. 2n pkt 7, podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, na wniosek Funduszu, przedstawia opinię prawną lub w inny sposób wykazuje brak przeszkód do przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji do podmiotu zależnego.</p> <p>2p. Fundusz może całkowicie albo częściowo odstąpić od stosowania wymogów, o których mowa w ust. 2a–2o i art. 97 ust. 9 pkt 5 i ust. 10, w odniesieniu do organu centralnego lub banku trwale z nim powiązanego, jeżeli:</p>
--	---	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>(i) kapitału podstawowego Tier I; oraz</p> <p>(ii) innych funduszy własnych, które:</p> <p>— są emitowane na rzecz podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane; lub</p> <p>— są emitowane na rzecz podmiotów niewchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane, tak długo, jak wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59–62 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>		
<p>Art. 45f ust. 3</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej, która nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może odstąpić od stosowania niniejszego artykułu w odniesieniu do tej jednostki zależnej, w przypadku gdy:</p> <p>a) zarówno jednostka zależna, jak i podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 45e;</p> <p>c) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w szczególności w przypadku gdy wobec podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>d) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykaże właściwemu organowi, że jednostka zależna podlega ostrożnemu zarządzaniu, oraz oświadczył, za zgodą właściwego organu, że gwarantuje on pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę zależną, lub ryzyka w jednostce zależnej nie są istotne;</p> <p>e) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka podmiotu restrukturyzacji i</p>	<p>T</p>	<p>1) bank oraz organ centralny podlegają nadzorowi sprawowanemu przez ten sam właściwy organ, mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i należą do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) zobowiązania organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi lub zobowiązania takich instytucji kredytowych są w całości gwarantowane przez organ centralny;</p> <p>3) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz wypłacalność i płynność organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych banków;</p> <p>4) zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji trwale z nim powiązanych – w przypadku odstąpienia dla banku trwale z nim powiązanego;</p> <p>5) organ centralny oraz bank trwale z nim powiązany wchodzi w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, która spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 1 i 2;</p> <p>6) nie istnieją ani nie są przewidywane istotne przeszkody przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań między organem centralnym a bankami trwale z nim powiązanymi – w przypadku przymusowej restrukturyzacji tych podmiotów.”,</p> <p>W art. 97 ust. 9 i 9a otrzymują brzmienie:</p> <p>9. Fundusz może zwolnić podmiot krajowy niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest podmiotem zależnym w grupie, z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:</p> <p>1) podmiot zależny i jego krajowy podmiot dominujący mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polski i są częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) krajowy podmiot dominujący spełnia określony przez Fundusz wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;</p> <p>3) w opinii Funduszu nie istnieją istotne prawne i faktyczne przeszkody udzielenia podmiotowi zależnemu wsparcia kapitałowego i płynnościowego przez krajowy podmiot dominujący;</p> <p>4) w opinii Komisji Nadzoru Finansowego krajowy podmiot dominujący odpowiednio nadzoruje działalność podmiotu zależnego, a krajowy podmiot dominujący przedłoży zgodę Komisji Nadzoru Finansowego na udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego przez krajowy podmiot dominujący, lub ryzyko działania podmiotu zależnego nie jest istotne;</p> <p>5) zarządzanie ryzykiem i kontrola krajowego podmiotu dominującego uwzględnia ryzyka podmiotu zależnego;</p> <p>6) krajowy podmiot dominujący posiada większość głosów w organach podmiotu zależnego, także na podstawie porozumień z innymi podmiotami, lub jest uprawniony do powoływania lub odwoływania</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>uporządkowanej likwidacji obejmują jednostkę zależną;</p> <p>f) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponuje ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale jednostki zależnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego jednostki zależnej.</p>		<p>większości członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu zależnego.”,</p> <p>i) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:</p> <p>„9a. Fundusz może zwolnić podmiot krajowy niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest podmiotem zależnym w grupie, z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:</p> <p>1) podmiot zależny i podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, które mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polski i są częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) podmiot podlegający przymusowej spełnia określony przez Fundusz wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;</p> <p>3) w ocenie Funduszu nie istnieją istotne prawne i faktyczne przeszkody udzielenia podmiotowi zależnemu wsparcia kapitałowego i płynnościowego przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>4) w opinii Komisji Nadzoru Finansowego podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji odpowiednio nadzoruje działalność podmiotu zależnego, a podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji przedłoży zgodę Komisji Nadzoru Finansowego na udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego przez podmiot dominujący, lub ryzyko działania podmiotu zależnego nie jest istotne;</p> <p>5) zarządzanie ryzykiem i kontrola podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji uwzględnia ryzyka podmiotu zależnego;</p> <p>6) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji posiada większość głosów w organach podmiotu zależnego, także na podstawie porozumień z innymi podmiotami, lub jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu zależnego.”,</p>
Art. 45f ust. 4	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej niebędącej podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może również odstąpić od stosowania niniejszego artykułu w odniesieniu do tej jednostki zależnej, w przypadku gdy:</p> <p>a) zarówno jednostka zależna, jak i jednostka dominująca mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) jednostka dominująca spełnia na zasadzie skonsolidowanej wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, w tym państwie członkowskim;</p> <p>c) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w szczególności w przypadku gdy wobec jednostki dominującej podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienia w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 59 ust. 1;</p> <p>d) jednostka dominująca wykaże właściwemu organowi, że jednostka zależna podlega ostrożnemu zarządzaniu, oraz oświadczyła, za zgodą właściwego organu, że gwarantuje ona pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę zależną, lub ryzyka w jednostce zależnej nie są istotne;</p> <p>e) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka w jednostce dominującej obejmują jednostkę zależną;</p> <p>f) jednostka dominująca dysponuje ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale jednostki zależnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego jednostki zależnej.</p>		
Art. 45f	17) art. 45 otrzymuje brzmienie:	T	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

ust. 5	<p>5. W przypadku gdy spełnione są warunki określone w ust. 3 lit. a) i b), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej może zezwolić na pełne lub częściowe spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, za pomocą gwarancji udzielonej przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która spełnia następujące warunki:</p> <p>a) gwarancja została udzielona co najmniej w kwocie równoważnej kwocie wymogu, który zastępuje;</p> <p>b) gwarancja jest uruchamiana, gdy jednostka zależna nie jest w stanie spłacić swoich długów lub innych zobowiązań w terminie ich wymagalności, lub gdy w odniesieniu do tej jednostki zależnej dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w zależności od tego, która z tych sytuacji będzie miała miejsce wcześniej;</p> <p>c) gwarancja jest zabezpieczona za pośrednictwem uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE na co najmniej 50 % jej wysokości;</p> <p>d) zabezpieczenie gwarancji spełnia wymogi art. 197 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które – po dokonaniu odpowiednio ostrożnych redukcji wartości – jest wystarczające do pokrycia kwoty zabezpieczonej zgodnie z lit. c);</p> <p>e) zabezpieczenie gwarancji jest wolne od obciążeń, a w szczególności nie jest stosowane jako zabezpieczenie jakiegokolwiek innej gwarancji;</p> <p>f) zabezpieczenie posiada efektywny termin zapadalności, który spełnia ten sam warunek zapadalności co warunek, o którym mowa w art. 72c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz</p> <p>g) nie istnieją jakiegokolwiek bariery prawne, regulacyjne lub operacyjne dla przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do odpowiedniej jednostki zależnej, w tym w przypadku, gdy wobec podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Do celów akapitu pierwszego lit. g), na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia niezależną, pisemną opinię prawną z uzasadnieniem lub inny sposób odpowiednio wykazuje, że nie istnieją jakiegokolwiek bariery</p>			
--------	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	prawne, regulacyjne lub operacyjne dla przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do odpowiedniej jednostki zależnej.			
Art. 45f ust. 6	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dodatkowo określających metody unikania sytuacji, w których instrumenty uznane do celów niniejszego artykułu pośrednio subskrybowane, w części lub w całości, przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, utrudniałyby sprawną realizację strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Metody takie mają zapewniać w szczególności właściwe przeniesienie strat do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe przeniesienie kapitału z podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podmiotów, które są częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz przewidywać mechanizm umożliwiający unikanie podwójnego liczenia instrumentów kwalifikowalnych uznanych do celów niniejszego artykułu. Metody te obejmują mechanizm odliczeń lub rozwiązanie zapewniające równoważny poziom solidności oraz zapewniają podmiotom, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynik równoważny wynikowi pełnej bezpośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych uznanych do celów niniejszego artykułu przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 grudnia 2019 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	N		Nie wymaga implementacji.
Art. 45g	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może częściowo lub w pełni odstąpić od stosowania art. 45f w odniesieniu do organu centralnego lub instytucji kredytowej trwale powiązanej z organem centralnym, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) instytucja kredytowa oraz organ centralny podlegają nadzorowi sprawowanemu przez ten sam właściwy organ, mają siedzibę w tym samym</p>	T	Art. 98 ust. 2n	<p>Art. 98 ust. 2n otrzymuje brzmienie:</p> <p>2n. W przypadku, o którym mowa w art. 97 ust. 9 pkt 1 i 2, Fundusz może udzielić zezwolenia na pełne albo częściowe spełnienie przez podmiot zależny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, za pomocą gwarancji udzielonej przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, jeżeli:</p> <p>1) gwarancja została udzielona co najmniej w kwocie odpowiadającej minimalnemu poziomowi funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) zobowiązania organu centralnego i jego instytucji kredytowych trwale powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi, lub zobowiązania jego instytucji kredytowych trwale powiązanych są całkowicie gwarantowane przez organ centralny;</p> <p>c) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, a także wypłacalność i płynność organu centralnego oraz wszystkich instytucji kredytowych trwale powiązanych, są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych instytucji;</p> <p>d) w przypadku zwolnienia dla instytucji kredytowej trwale powiązanej z organem centralnym, zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji trwale powiązanych;</p> <p>e) odpowiednia grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 45e ust. 3; oraz</p> <p>f) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań pomiędzy organem centralnym a trwale powiązanymi instytucjami kredytowymi w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>			<p>2) kwota gwarancji jest wypłacana w przypadku gdy podmiot zależny nie reguluje swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności lub wystąpiły w stosunku do niego przesłanki umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 70 ust. 2 – w zależności od tego, która z tych okoliczności wystąpi wcześniej;</p> <p>3) gwarancja jest zabezpieczona w wysokości co najmniej 50 %;</p> <p>4) zabezpieczenie gwarancji spełnia wymogi, o których mowa w art. 197 rozporządzenia nr 575/2013, i jest wystarczające do pokrycia kwoty zabezpieczonej zgodnie z pkt 3, po dokonaniu ostrożnych redukcji wartości zabezpieczenia;</p> <p>5) zabezpieczenie gwarancji jest wolne od obciążeń, w szczególności nie jest stosowane jako zabezpieczenie innej gwarancji;</p> <p>6) zabezpieczenie posiada efektywny termin zapadalności, spełniający warunek, o którym mowa w art. 72c ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;</p> <p>7) nie istnieją przeszkody do przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji do podmiotu zależnego, w przypadku gdy wobec podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji podjęto działanie w przymusowej restrukturyzacji.</p>
<p>Art. 45h ust. 1</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne należące do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającej wymogowi, o którym mowa w art. 45f, na zasadzie indywidualnej dokładają wszelkich starań, aby wypracować wspólną decyzję w sprawie:</p> <p>a) kwoty wymogu stosowanej na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz</p>	<p>N</p>	<p>Art. 98 ust. 2b (dot. 45h ust.1 akapit drugi), Art. 98 ust. 2c (dot. art. 45h ust. 1 akapit trzeci)</p>	<p>Art. 98 ust. 2b, 2c, 2d, 2e, 2f, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 13 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2b. Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu dominującego. Właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych informują podmioty zależne o określonym dla nich minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.</p> <p>2c. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych mogą postanowić, że minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest częściowo spełniany przez podmiot zależny zgodnie z ust. 21 za pomocą instrumentów wyemitowanych na rzecz obecnych akcjonariuszy nienależących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz nabytych przez te podmioty, jeżeli jest to zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji, a podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji nie nabył w sposób pośredni lub bezpośredni wystarczających instrumentów, o których mowa w ust. 21.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>b) kwoty wymogu stosowanej na zasadzie indywidualnej do każdego podmiotu należącego do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p><i>Wspólna decyzja musi zapewniać zgodność z art. 45e i 45f oraz musi być w pełni uzasadniona i przekazana:</i></p> <p>a) podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez właściwy dla niego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) podmiotom należącym do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla tych podmiotów;</p> <p>c) unijnej jednostce dominującej należącej do grupy przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy ta unijna jednostka dominująca sama nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wchodzącym w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p><i>Wspólna decyzja podjęta zgodnie z niniejszym artykułem może przewidywać, że – gdy jest to zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz gdy podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie nabył, w sposób pośredni lub bezpośredni, wystarczających instrumentów zgodnych z art. 45f ust. 2 – wymogi, o których mowa w art. 45c ust. 7, są częściowo spełnione przez daną jednostkę zależną zgodnie z art. 45f ust. 2 za pomocą instrumentów wyemitowanych na rzecz podmiotów nienależących do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz nabytych przez te podmioty.</i></p>		<p>Art. 98 ust. 3 (dot. art. 45h ust. 3</p> <p>Art. 99 ust. 1</p>	<p>2d. Fundusz oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych wydają zgodę na stosowanie art. 72e rozporządzenia nr 575/2013 oraz na zastosowanie korekty służącej zmniejszeniu lub usunięciu różnicy między:</p> <p>1) sumą kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1 ustawy, oraz art. 12a rozporządzenia nr 575/2013 – w przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, a</p> <p>2) sumą kwot o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2 ustawy, oraz art. 12a rozporządzenia nr 575/2013 – w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący podmiotem zależnym globalnej instytucji o znaczeniu systemowym należący do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, jeżeli jest to zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.</p> <p>2e. Suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1 ustawy oraz art. 12a rozporządzenia nr 575/2013, w przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji nie może być niższa niż suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2 ustawy oraz art. 12a rozporządzenia nr 575/2013 obliczona krajowego podmiotu dominującego jako jedyne podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.</p> <p>2f. Korektę, o której mowa w ust. 2d, można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odpowiednimi państwami członkowskimi przez dostosowanie poziomu wymogu określonego w art. 97 ust. 2e. Korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Fundusz informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, od dnia podjęcia działań zgodnie z ust. 2, nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, Fundusz określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań, z uwzględnieniem oceny podmiotów należących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, które nie są podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji dokonanej przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji.</p>
<p>Art. 45h ust. 2</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym należący do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, poddają dyskusji oraz – w stosowanych przypadkach</i></p>	<p>N</p>	<p>Art. 98 ust. 2d (dot. 45h ust. 2 akapit</p>	<p>4. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie określa minimalnego poziomu tych funduszy i zobowiązań do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p> <p>5. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań na poziomie</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p><i>i gdy jest to zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym – wydają zgodę na stosowanie art. 72e rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz na zastosowanie korekty służącej zminimalizowaniu lub usunięciu różnicy między sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. a) i art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla poszczególnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. b) i art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</i></p> <p><i>Taką korektę można zastosować z zastrzeżeniem poniższych:</i></p> <p><i>a) korektę tę można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odpowiednimi państwami członkowskimi poprzez dostosowanie poziomu wymogu;</i></p> <p><i>b) korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</i></p> <p><i>Suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. a) niniejszej dyrektywy i art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dla poszczególnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie może być niższa niż suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. b) niniejszej dyrektywy i art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</i></p>		<p>pierwsz y)</p> <p>Art. 98 ust. 2e (dot. art. 45h ust. 2 akapit drugi)</p> <p>Art. 98 ust. 2f (dot. art. 45h ust. 2 akapit trzeci)</p>	<p>skonsolidowanym w sposób określony w ust. 3.</p> <p>6. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.”,</p> <p>7. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Fundusz informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, od dnia podjęcia działań zgodnie z ust. 2, nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym dla któregośkolwiek podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotów zależnych określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań dla danego podmiotu, uwzględniając pisemne opinie i zastrzeżenia:</p> <p>1) organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) Funduszu, w przypadku gdy grupowy organ przymusowej restrukturyzacji jest inny niż organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>8. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 7, Fundusz lub organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, organy przymusowej restrukturyzacji właściwe dla podmiotów zależnych nie określają minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p>
<p>Art. 45h ust. 3 i 4</p>	<p><i>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>3. W przypadku niepodjęcia takiej wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy decyzję podejmuje się zgodnie z ust. 4–6.</i></p> <p><i>4. W przypadku gdy wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego wymogu odnoszącego się do skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 45e, decyzję dotyczącą tego wymogu podejmuje organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po należytych uwzględnieniu:</i></p> <p><i>a) oceny podmiotów należących do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przeprowadzonej przez odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</i></p>	<p>N</p>	<p>Art. 98 ust. 3 (dot. art. 45h ust. 3)</p> <p>Art. 98 ust. 4 (dot. art. 45h ust. 4 akapit pierwszy)</p>	<p>9. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań na poziomie indywidualnym w sposób określony w ust. 7</p> <p>10. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>b) opinii grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W przypadku gdy na koniec terminu czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB.</p> <p>Podejmując decyzję, EUNB uwzględni akapit pierwszy lit. a) i b).</p> <p>Termin czterech miesięcy uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje decyzję w terminie miesiąca.</p> <p>Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.</p> <p>W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB w terminie miesiąca od skierowania do niego sprawy, stosuje się decyzję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>		<p>Art. 98 ust. 5 (dot. art. 45h ust. 4 akapit drugi)</p> <p>Art. 98 ust. 7 (dot. art. 45h ust. 4 akapit czwarty, piąty, szósty)</p> <p>Art. 98 ust. 9 (dot. art. 45h ust. 4 akapit czwarty, piąty, szósty)</p>	<p>11. Fundusz lub organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji nie występuje do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację w przypadku gdy minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym, określony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych:</p> <p>1) nie przekracza 2% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) jest ustalony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zgodnie z przepisami innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, stanowiącymi implementację art. 45c ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, z późn. zm.).</p> <p>13. Wspólna decyzja Funduszu i właściwych organów przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i każda decyzja Funduszu podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w tym Fundusz i w razie potrzeby aktualizowane.”;</p> <p>Art. 99 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Fundusz, grupowy organ przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na poziomie indywidualnym dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2. Przepisy art. 98 ust. 2c i 2d stosuje się odpowiednio</p> <p>2. Fundusz informuje krajowy podmiot zależny o określonym dla niego minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.</p>
<p>Art. 45h ust. 5</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>5. W przypadku gdy wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego poziomu wymogu, o którym mowa w art. 45f i który ma zostać zastosowany w odniesieniu do któregośkolwiek podmiotu należącego do grupy restrukturyzacji i</p>	<p>N</p>	<p>Art. 98 ust. 7 (dot. art. 45h ust. 5 akapit</p>	<p>3. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez grupowy organ przymusowej restrukturyzacji informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, Fundusz, grupowy organ przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej, Fundusz określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, decyzję podejmuje organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla tego podmiotu, w przypadku gdy spełnione zostały wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) odpowiednio uwzględniono pisemne opinie i zastrzeżenia wyrażone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz</p> <p>b) w przypadku gdy grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiednio uwzględniono pisemne opinie i zastrzeżenia wyrażone przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W przypadku gdy w terminie czterech miesięcy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne na zasadzie indywidualnej odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmują następnie swoje decyzje zgodnie z decyzją EUNB. Podejmując decyzję, EUNB uwzględni akapit pierwszy lit. a) i b).</p> <p>Termin czterech miesięcy uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje decyzję w terminie miesiąca.</p> <p>Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.</p> <p>Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie kieruje sprawy do EUNB w celu przeprowadzenia wiążącej mediacji w przypadku gdy poziom ustalony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej:</p> <p>a) mieści się w granicach 2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko</p>	<p>pierwszy, czwarty, szósty)</p> <p>Art. 98 ust. 8 (dot. art. 45h ust. 5 akapit drugi)</p> <p>Art. 98 ust. 9 (dot. art. 45h ust. 5 akapit czwarty i szósty)</p> <p>Art. 98 ust. 10 (dot. art. 45h ust. 5 akapit drugi)</p> <p>Art. 98 ust. 11</p>	<p>dominującej, uwzględniając:</p> <p>1) opinię organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) opinię grupowego organu przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy grupowy organ przymusowej restrukturyzacji jest inny niż organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>3) ocenę podmiotów należących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, które nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, dokonaną przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, jeżeli krajowy podmiot zależny jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>4. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, Fundusz, grupowy organ przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej, a którykolwiek z takich właściwych organów przymusowej restrukturyzacji zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie określa minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego, wchodzący w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji, nie przystąpił do wspólnej decyzji określającej minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej, Fundusz może przystąpić do wspólnej decyzji określającej minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla pozostałych podmiotów zależnych od unijnej jednostki dominującej wraz z pozostałymi właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>6. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej.</p> <p>7. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.</p> <p>8. W przypadku, gdy Fundusz jest organem właściwym dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej, będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, nie występuje do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, gdy minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym, określony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu zależnego z tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji:</p>
--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymogu, o którym mowa w art. 45e; oraz</p> <p>b) jest zgodny z art. 45c ust. 7.</p> <p>W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB w terminie miesiąca stosuje się decyzje organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych.</p> <p>Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownych przypadkach aktualizowane.</p>		<p>(dot. art. 45h ust. 5 akapit piąty)</p> <p>Art. 98 ust. 13 (dot. art. 45h ust. 5 akapit szósty)</p>	<p>1) nie przekracza 2% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) jest ustalony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zgodnie z przepisami innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, stanowiącymi implementację art. 45c ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012.</p> <p>9. Przepis art. 98 ust. 13 stosuje się odpowiednio.”;</p>
Art. 45h ust. 6	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>6. W przypadku gdy wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego poziomu wymogu odnoszącego się do skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz poziomu wymogu, który ma zostać zastosowany w odniesieniu do podmiotów należących do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, zastosowanie mają następujące warunki:</p> <p>a) decyzję dotyczącą poziomu wymogu, który ma być zastosowany w odniesieniu do jednostek zależnych grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, podejmuje się zgodnie z ust. 5;</p> <p>b) decyzję dotyczącą poziomu wymogu odnoszącego się do skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje się zgodnie z ust. 4.</p>	N	<p>Art. 98 ust. 2 (dot. akapit pierwszy)</p> <p>Art. 98 ust. 12</p>	<p>Art. 98 ust. 2 i 12 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na zasadzie indywidualnej dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2.”</p> <p>„12. Jeżeli w terminie 4 miesięcy Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, od dnia podjęcia działań zgodnie z ust. 2, nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z ust. 3 i 7, określenie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie:</p> <p>1) skonsolidowanym dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dokonuje się zgodnie z ust. 3-6.</p> <p>2) indywidualnym dla podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, dokonuje się zgodnie z ust. 7-10.”</p>
Art. 45h ust. 7	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>7. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 1, oraz wszelkie decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 4, 5 i 6, w przypadku braku wspólnej decyzji są wiążące dla zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej</p>	N	<p>Art. 98 ust. 13 (dot. art. 45h ust. 7 akapit</p>	<p>Art. 98 ust. 13 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„13. Wspólna decyzja Funduszu i właściwych organów przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i każda decyzja Funduszu podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w tym Fundusz i w razie potrzeby aktualizowane.”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	likwidacji. <i>Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownych przypadkach aktualizowane.</i>		drugi)	
Art. 45h ust. 8	17) art. 45 otrzymuje brzmienie: 8. <i>Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, wymagają, aby podmioty spełniały wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, i sprawdzają, czy spełniają one ten wymóg, a także podejmują wszelkie decyzje na podstawie niniejszego artykułu oraz równolegle opracowują i utrzymują plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</i>	N	Art.98 ust. 2	Art. 98 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na zasadzie indywidualnej dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2.”
Art. 45i ust. 1	17) art. 45 otrzymuje brzmienie: 1. <i>Podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1, podlegające wymogowi, o którym mowa w art. 45 ust. 1, składają właściwym dla nich organom i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdania dotyczące:</i> <i>a) kwot funduszy własnych spełniających, stosownie do przypadku, warunki określone w art. 45f ust. 2 lit. b) niniejszej dyrektywy i kwot zobowiązań kwalifikowalnych oraz wielkości tych kwot wyrażonych zgodnie z art. 45 ust. 2 niniejszej dyrektywy, stosownie do przypadku, po zastosowaniu odliczeń zgodnie z art. 72e–72j rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</i> <i>b) kwot innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji;</i> <i>c) w odniesieniu do pozycji, o których mowa w lit. a) i b):</i> <i>(i) ich elementów składowych, w tym profilu zapadalności;</i> <i>(ii) ich stopnia uprzywilejowania w standardowym postępowaniu upadłościowym; oraz</i> <i>(iii) czy są one regulowane przez przepisy państwa trzeciego, a jeżeli tak, którego państwa trzeciego, i czy przepisy te zawierają postanowienia umowne, o których mowa w art. 55 ust. 1 niniejszej dyrektywy, art. 52 ust. 1 lit. p) i q) oraz art. 63 lit. n) i o) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</i>	T	Art. 99a ust. 1 (dot. art. 45i ust. 1 akapit pierwszy) Art. 99a ust. 2 (dot. art. 45i ust. 1 akapit drugi) Art. 99a ust. 3 (dot.	W art. 99a ust. 1, 2, 3, 4 i 5: „Art. 99a. 1. Podmioty, dla których Fundusz określił minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97, przekazują Funduszowi informacje dotyczące: 1) kwot funduszy własnych oraz kwot zobowiązań kwalifikowalnych, w tym określonych zgodnie z art. 97 ust. 2b, po zastosowaniu odliczeń zgodnie z art. 72e–72j rozporządzenia nr 575/2013; 2) kwot zobowiązań innych niż określone w pkt 1, które mogą podlegać umorzeniu lub konwersji; 3) w odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w pkt 1 i 2: a) elementów składowych, w tym profilu zapadalności, b) stopnia uprzywilejowania w postępowaniu upadłościowym, c) zakresu, w jakim są one uregulowane przez przepisy państwa trzeciego, z uwzględnieniem postanowień umownych, o których mowa w art. 222 ustawy, i art. 52 ust. 1 lit. p i q oraz art. 63 lit. n i o rozporządzenia nr 575/2013.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>Obowiązek składania sprawozdań dotyczących kwot innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, o którym mowa w akapicie pierwszy lit. b) niniejszego ustępu, nie ma zastosowania do podmiotów, które w dniu składania sprawozdań zawierających te informacje posiadają kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w wysokości co najmniej 150 % wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, obliczone zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) niniejszego ustępu.</p>	<p>art. Art., 45i ust. 4)</p> <p>Art. 99a ust. 4 (dot. art. 45i ust. 2 akapit pierwszy)</p> <p>Art. 99a ust. 5 (dot. art. 45i ust. 2 akapit drugi)</p>	<p>2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do podmiotów, które w dniu przekazania informacji spełniają co najmniej 150% minimalnego wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 2b pkt 1.</p> <p>3. Wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:</p> <p>1) kasy, zamiast informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przekazują informacje dotyczące kwoty funduszy własnych, o których mowa w art. 97a ust. 6 pkt 1, oraz kwoty zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki określone w art. 97a ust. 6 pkt 2 i ust. 7;</p> <p>2) podmioty niebędące podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, zamiast informacji dotyczących kwot funduszy własnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przekazują informacje dotyczące kwoty funduszy własnych spełniających warunki określone w art. 98 ust. 21 pkt 2.</p> <p>4. Informacje są przekazywane nie rzadziej niż raz na:</p> <p>1) 6 miesięcy – w przypadku informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3;</p> <p>2) rok – w przypadku informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.</p> <p>5. Komisja Nadzoru Finansowego lub Fundusz mogą zobowiązać podmioty do przekazywania informacji częściej niż w terminie określonym w ust. 4.</p> <p>6. Podmioty, nie rzadziej niż raz w roku, zamieszczają na stronie internetowej, według stanu na koniec roku poprzedzającego, informacje dotyczące:</p> <p>1) kwot funduszy własnych oraz kwot zobowiązań kwalifikowalnych;</p> <p>2) elementów składowych pozycji, o których mowa w pkt 1, w tym ich profilu zapadalności oraz stopnia ich uprzywilejowania w postępowaniu upadłościowym;</p> <p>3) wymogu, o którym mowa w art. 97 i art. 98, wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1.</p> <p>7. Podmioty, o których mowa w ust. 3, zamiast informacji, o których mowa w ust. 6 pkt 1, zamieszczają informacje, o których mowa w ust. 3.</p> <p>8. W przypadku gdy Fundusz podjął działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji albo wydał decyzję w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, informacje, o których mowa w ust. 6, są</p>
Art. 45i ust. 2	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, składają:</p> <p>a) co najmniej raz na pół roku – sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a); oraz</p> <p>b) co najmniej raz na rok – sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c).</p> <p>Jednakże na wniosek właściwego organu lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmioty, o których mowa w ust. 1, składają sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 1, z większą częstotliwością.</p>		
Art. 45i ust. 3	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, co najmniej raz do roku podają do wiadomości publicznej informacje dotyczące:</p> <p>a) kwot funduszy własnych, które, stosownie do przypadku, spełniają warunki określone w art. 45f ust. 2 lit. b) oraz zobowiązań kwalifikowalnych;</p> <p>b) elementów składowych pozycji, o których mowa w lit. a), w tym ich profilu zapadalności oraz uprzywilejowania w standardowym postępowaniu upadłościowym;</p> <p>c) mającego zastosowanie wymogu, o którym mowa w art. 45e lub art. 45f, wyrażonego zgodnie z art. 45 ust. 2.</p>		
Art. 45i ust. 4	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>4. Ust. 1 i 3 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że zostaną one zlikwidowane w ramach standardowego postępowania</p>	T	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<i>upadłościowego.</i>			zamieszczane na stronie internetowej w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin spełnienia przez podmiot wymogów określonych w art. 97 i art. 98. 9. Przepisów ust. 1 i 6 nie stosuje się do podmiotów, w przypadku których plan przymusowej restrukturyzacji zakłada przeprowadzenie postępowania upadłościowego. . odlegającej
Art. 45i ust. 5	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych wzorów sprawozdań, instrukcji i metod dotyczących stosowania tych wzorów, częstotliwości i terminów składania sprawozdań, definicji i rozwiązań informatycznych, które mają być stosowane na potrzeby sprawozdawczości nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 2.</p> <p>Takie projekty wykonawczych standardów technicznych określają standardowy sposób przekazywania informacji na temat stopnia uprzywilejowania pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. c), mającego zastosowanie w krajowym postępowaniu upadłościowym w każdym państwie członkowskim.</p> <p>W odniesieniu do instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, podlegających art. 92a i art. 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, takie projekty wykonawczych standardów technicznych w stosownych przypadkach dostosowywane są do wykonawczych standardów technicznych przyjętych zgodnie z art. 430 tego rozporządzenia.</p> <p>EUNB przedłoży Komisji te wykonawcze standardy techniczne do dnia 28 czerwca 2020 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	N		
Art. 45i ust. 6	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>6. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w</p>	N	Art. 99a ust. 8	Art. 99a ust. 8 otrzymuje brzmienie:

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>celu określenia jednolitych formatów ujawniania informacji, częstotliwości oraz powiązanych instrukcji, zgodnie z którymi dokonuje się ujawniania informacji wymaganego na mocy ust. 3.</p> <p>Takie jednolite formaty ujawniania informacji zawierają informacje, które są wystarczająco obszerne i porównywalne, aby umożliwić ocenę profili ryzyka podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz stopień, w jakim podmioty te spełniają mający zastosowanie wymóg, o którym mowa w art. 45e lub art. 45f. W stosownych przypadkach formaty ujawniania informacji mają formę tabeli.</p> <p>W odniesieniu do instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, podlegających art. 92a i art. 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, takie projekty wykonawczych standardów technicznych w stosownych przypadkach dostosowywane są do wykonawczych standardów technicznych przyjętych zgodnie z art. 434a tego rozporządzenia.</p> <p>EUNB przedłoży Komisji te wykonawcze standardy techniczne do dnia 28 czerwca 2020 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>			<p>„8. W przypadku gdy Fundusz podjął działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji albo wydał decyzję w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, informacje, o których mowa w ust. 6, są zamieszczane na stronie internetowej w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin spełnienia przez podmiot wymogów określonych w art. 97 i art. 98.”</p>
Art. 45i ust. 7	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>7. W przypadku gdy podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 59, wymogi dotyczące podawania informacji do wiadomości publicznej, o których mowa w ust. 3, mają zastosowanie od dnia, w którym upływa termin na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub art. 45f, o którym mowa w art. 45m.</p>	N	Art. 99a ust. 7	<p>Art. 99a ust. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9. Przepisów ust. 1 i 6 nie stosuje się do podmiotów, w przypadku których plan przymusowej restrukturyzacji zakłada przeprowadzenie postępowania upadłościowego.”</p>
Art. 45k ust. 1	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Na każdy przypadek naruszenia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 45e lub 45f, odpowiednie organy reagują na podstawie przynajmniej jednego z poniższych:</p> <p>a) uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p>	T	Art. 99b ust. 1 (w zakresie art. 45k ust. 1)	<p>Art. 99b ust. 1, 2, 3, 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Fundusz może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, w przypadku naruszenia przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit b–d, minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i 98, nałożyć karę pieniężną:</p> <p>1) na podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, do wysokości:</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>zgodnie z art. 17 i 18;</p> <p>b) uprawnienia, o których mowa w art. 16a;</p> <p>c) środki, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE;</p> <p>d) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 27;</p> <p>e) sankcje administracyjne i inne środki administracyjne zgodnie z art. 110 i 111.</p> <p>Odpowiednie organy mogą również przeprowadzić ocenę, czy instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, znajdują się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, zgodnie z art. 32, 32a lub 33, stosownie do przypadku.</p>		<p>akapit pierwszy)</p> <p>Art. 99b ust. 2 (w zakresie art. 45k ust. 1 akapit pierwszy)</p> <p>Art. 99b ust. 3 (w zakresie art. 45k ust. 1 akapit drugi i ust. 2)</p> <p>Art. 99b ust. 4</p> <p>Art. 99b ust. 5-7</p> <p>a) 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym tego podmiotu, a w przypadku braku takiego sprawozdania, karę pieniężną do wysokości 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej tego podmiotu, nie wyższą jednak niż 100 000 000 zł, albo</p> <p>b) dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit b–d, w wyniku naruszenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98, w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty uzyskanych korzyści;</p> <p>2) na członka zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektora oddziału banku zagranicznego, który narusza minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98- do wysokości 5 000 000 euro , a w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez takie osoby; do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści</p>
<p>Art. 45k ust. 2</p>	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy konsultują się ze sobą podczas wykonywania swoich odpowiednich uprawnień, o których mowa w ust. 1</p>	<p>T</p>	<p>„2. Niezależnie od kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, Fundusz, może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego:</p> <p>1) w drodze decyzji, zakazać wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie w sposób, o którym mowa w art. 96a;</p> <p>2) nakazać usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji na zasadach określonych w art. 9 –art. 93.</p> <p>3. W przypadku gdy podjęcie środków, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie prowadziły do zaprzestania naruszania przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98, , Fundusz informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego, która może:</p> <p>1) zastosować środki nadzorcze zgodnie z art. 138 ustawy – Prawo bankowe;</p> <p>2) zastosować środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 142–146a ustawy – Prawo bankowe;</p> <p>3)zastosować środki nadzorcze zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;</p> <p>4)zastosować środki nadzorcze zgodnie z art. 110y ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>5)zastosować środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 110zz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi</p> <p>4. Przy wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, lub stosując środki, o których mowa w ust. 2, uwzględnia się:</p> <p>1) wagę naruszenia i czas jego trwania;</p> <p>2) przyczyny naruszenia;</p> <p>3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

			<p>4) gotowość osoby odpowiedzialnej za naruszenie do współpracy z Funduszem;</p> <p>5) uprzednie naruszenia przepisów regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę odpowiedzialną za naruszenie.</p> <p>6) kwotę zysków osiągniętych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, jeżeli jest możliwe ich określenie;</p> <p>7) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, jeżeli jest możliwe określenie tych strat;</p> <p>8) stopień współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie z Funduszem</p> <p>9) uprzednie naruszenia dokonane przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;</p> <p>10) potencjalne skutki systemowe naruszenia.;</p> <p>5. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p>6. Egzekucja należności wynikających z decyzji o nałożeniu kary pieniężnej następuje w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.</p> <p>7. Kwoty w euro, o których mowa w ust. 1, przelicza się na złote według kursu średniego ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej.”;</p>
Art. 45l ust. 1	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. EUNB, we współpracy z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, raz w roku składa Komisji sprawozdanie zawierające ocenę co najmniej następujących elementów:</p> <p>a) sposobu wdrożenia na poziomie krajowym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalonego zgodnie z art. 45e lub art. 45f, a w szczególności tego, czy wystąpiły rozbieżności w poziomach określonych dla porównywalnych podmiotów w poszczególnych państwach członkowskich;</p> <p>b) sposobu wykonywania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnień, o którym mowa w art. 45b ust. 4, 5 i 7, a także tego, czy pojawiły się rozbieżności w wykonywaniu tego uprawnienia w poszczególnych państwach członkowskich;</p> <p>c) łącznego poziomu i elementów składowych funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych instytucji i podmiotów, kwot, na które opiewają instrumenty wyemitowane w tym okresie, oraz dodatkowych kwot niezbędnych do spełnienia mających zastosowanie wymogów.</p>	N	Nie wymaga implementacji.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

Art. 451 ust. 2	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. W uzupełnieniu do sprawozdania rocznego przewidzianego w ust. 1 EUNB co trzy lata składa Komisji sprawozdanie zawierające ocenę następujących elementów:</p> <p>a) wpływu minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz ewentualnych proponowanych zharmonizowanych poziomów tego minimalnego wymogu na:</p> <p>(i) rynki finansowe ogólnie, a w szczególności rynki długu niezabezpieczonego i instrumentów pochodnych;</p> <p>(ii) modele biznesowe i struktury bilansów instytucji, w szczególności profil finansowania i strategię finansowania w instytucjach, oraz prawną i operacyjną strukturę grup;</p> <p>(iii) rentowność instytucji, w szczególności ich koszt finansowania;</p> <p>(iv) migrację ekspozycji do podmiotów, które nie są objęte nadzorem ostrożnościowym;</p> <p>(v) innowacje finansowe;</p> <p>(vi) powszechność występowania instrumentów funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych oraz ich charakter i zbywalność;</p> <p>(vii) podejmowanie ryzyka przez instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy;</p> <p>(viii) poziom obciążenia aktywów w instytucjach lub podmiotach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy;</p> <p>(ix) działania podejmowane przez instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, w celu spełnienia minimalnego wymogu, a w szczególności zakres, w jakim minimalny wymóg został spełniony poprzez delewarowanie aktywów, emisję długu długoterminowego oraz pozyskiwanie kapitału; oraz</p> <p>(x) poziom akcji kredytowej instytucji kredytowych, ze szczególnym uwzględnieniem kredytów udzielanych mikro, małym i średnim przedsiębiorstwom, władzom lokalnym, władzom regionalnym i podmiotom sektora publicznego oraz finansowania handlu, w tym kredytów udzielanych</p>	N	Nie wymaga implementacji.
--------------------	--	---	---------------------------

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>w ramach urzędowych programów ubezpieczania kredytów eksportowych;</p> <p>b) interakcji minimalnych wymogów z wymogami w zakresie funduszy własnych, wskaźnikiem dźwigni i wymogami dotyczącymi płynności określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE;</p> <p>c) zdolności instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, do samodzielnego pozyskiwania kapitału lub finansowania z rynków w celu spełnienia wszelkich proponowanych zharmonizowanych wymogów minimalnych.</p>			
Art. 451 ust. 3	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, składa się Komisji do dnia 30 września roku kalendarzowego następującego po ostatnim roku, którego dotyczy sprawozdanie. Pierwsze sprawozdanie zostanie złożone Komisji do dnia 30 września roku następującego po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy.</p> <p>Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, obejmuje trzy lata kalendarzowe i składa się je Komisji do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego następującego po ostatnim roku, którego dotyczy sprawozdanie. Pierwsze sprawozdanie zostanie złożone Komisji do dnia 31 grudnia 2022 r.</p>	N		Nie wymaga implementacji.
Art. 45m ust. 1	<p>17) art. 45 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. W drodze odstępstwa od art. 45 ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają odpowiednie okresy przejściowe dla instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku. Termin dla instytucji i podmiotów na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7 ustala się na dzień 1 stycznia 2024 r.</p> <p>Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala pośrednie poziomy docelowe dla wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, które instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), muszą spełnić na dzień 1 stycznia 2022 r. Pośrednie poziomy docelowe zapewniają co do zasady liniowy wzrost funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w kierunku spełnienia wymogu.</p>	T	<p>Art. 97i ust. 1-3</p> <p>Art. 22 ust.1 (dotyczy 45m ust.1 akapit pierwszy zdanie drugie)</p>	<p>Art. 45m ust. 3</p> <p>Art. 97i ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Wymóg, o którym mowa w art. 97h, nie ma zastosowania w okresie 2 lat następujących po dniu, w którym:</p> <p>1) Fundusz zastosował instrument umorzenia lub konwersji zobowiązań;</p> <p>2) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji wprowadził alternatywne działania w sferze prywatnej, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 2, na mocy których instrumenty kapitałowe i inne zobowiązania zostały umorzone lub poddane konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub Fundusz dokonał umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu w celu jego dokapitalizowania bez zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. Wymóg, o którym mowa w ust. 1, oraz wystąpienie okoliczności, o której mowa w ust. 2, nie ma wpływu na biegnący termin, o ile wynosi on co najmniej 2 lata począwszy od dnia następującego po dniu,</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ustanowić okres przejściowy, który kończy się po dniu 1 stycznia 2024 r. w przypadku gdy jest to należycie uzasadnione i stosowne, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 7, biorąc pod uwagę:</p> <p>a) rozwój sytuacji finansowej podmiotu;</p> <p>b) szanse na to, że podmiot będzie w stanie zapewnić w rozsądnym terminie spełnienie wymogów, o których mowa w art. 45e lub 45f, lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7; oraz</p> <p>c) czy podmiot jest w stanie zastąpić zobowiązania, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności lub zapadalności określonych w art. 72b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45b lub art. 45f ust. 2 niniejszej dyrektywy, a jeżeli nie jest w stanie – czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku.</p> <p>2. Termin dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na spełnienie minimalnego poziomu wymogów, o których mowa w art. 45c ust. 5 lub 6, ustala się na dzień 1 stycznia 2022 r.</p> <p>3. Minimalne poziomy wymogów, o których mowa w art. 45c ust. 5 i 6, nie mają zastosowania w okresie dwóch lat następujących po dniu:</p> <p>a) w którym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosował instrument umorzenia lub konwersji długu; lub</p> <p>b) w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wprowadził alternatywny środek sektora prywatnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. b), na mocy którego instrumenty kapitałowe i inne zobowiązania zostały umorzone lub poddane konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier 1, lub w odniesieniu do których uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59 są wykonywane w odniesieniu do tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu dokapitalizowania podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>4. Wymogi, o których mowa w art. 45b ust. 4 i 7, a także w art. 45c ust. 5 i 6, stosownie do przypadku, nie mają zastosowania w tym trzyletnim okresie następującym po dniu, w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupę, której podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest częścią, uznano za globalną instytucję o znaczeniu</p>	<p>Art. 23 ust.2 (dotyczy 45m ust.1 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz akapit drugi zdanie pierwsze oraz ust.6)</p> <p>Art. 34 (dot. art. 45m ust.7)</p> <p>Art. 30 ust.3 (dot. art. 45m ust.1 akapit drugi zdanie drugie)</p>	<p>od którego byłby liczony w razie wystąpienia tej okoliczności.”;</p> <p>Art. 45m ust. 4</p> <p>Art. 97i. ust. 1 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Wymogów, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97h, nie stosuje się w okresie 3 lat od dnia następującego po dniu, w którym:</p> <p>1) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji lub grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji, której podmiot jest częścią, zostały zidentyfikowane jako globalna instytucja o znaczeniu systemowym;</p> <p>2) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji spełnił warunki określone w art. 97h ust. 1 lub w stosunku do podmiotu Fundusz podjął decyzję, o której mowa w art. 97h ust. 3.;</p> <p>3. Wymóg, o którym mowa w ust. 1, oraz wystąpienie okoliczności, o której mowa w ust. 2, nie ma wpływu na biegnący termin, o ile wynosi on co najmniej 2 lata począwszy od dnia następującego po dniu, od którego byłby liczony w razie wystąpienia tej okoliczności.”;</p> <p>Art. 23 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 23. 1. Minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji określony na podstawie art. 97 ust. 2, art. 98 ust. 2 oraz art. 99 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do dnia określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, na podstawie art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż do dnia 31 grudnia 2021 r., a dla podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 - nie później niż do dnia 31 grudnia 2023 r.</p> <p>2. W przypadku, gdy Bankowy Fundusz Gwarancyjny przewodniczy albo uczestniczy w kolegiach przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z art. 127–129 ustawy zmienianej w art. 1, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, określony na podstawie art. 97 ust. 2, art. 98 ust. 2 oraz art. 99 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz przepis art. 19 ust. 2, art. 21 ust. 3, art. 42 i art. 48 ustawy zmienianej w art. 19, stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 127 ust. 1 lub art. 129 ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 r.</p> <p>Art. 30 otrzymuje brzmienie</p> <p>Art. 30. 1. Podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, są obowiązane spełnić wymogi określone w art. 97– 99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do</p>
---	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>systemowym, lub w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji znalazł się w sytuacji, o której mowa w art. 45c ust. 5 lub 6.</p> <p>5. W drodze odstępstwa od art. 45 ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają odpowiedni okres przejściowy na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, dla instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), wobec których zastosowano instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o których mowa w art. 59.</p> <p>6. Do celów ust. 1-5 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), o planowanym minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do każdego 12-miesięcznego okresu podczas okresu przejściowego, z myślą o ułatwieniu stopniowego budowania ich zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania. Pod koniec okresu przejściowego minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych musi być równy kwocie ustalonej na podstawie art. 45b ust. 4, 5 lub 7, art. 45c ust. 5 lub 6, art. 45e lub art. 45f, stosownie do przypadku.</p> <p>7. Przy ustalaniu okresów przejściowych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę:</p> <p>a) powszechność występowania depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;</p> <p>b) dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych;</p> <p>c) zakres, w jakim podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazuje na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45e.</p> <p>8. Z zastrzeżeniem ust. 1 nie można uniemożliwić organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonania późniejszych zmian okresu przejściowego albo jakichkolwiek planowanych minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których poinformowano na podstawie ust. 6.”;</p>	<p>Art. 30 ust. 4 (dot. art. 45m ust.1 akapit pierwsz y zdanie pierwsz e)</p> <p>Art. 31 (dot. art. 45m ust.8)</p> <p>Art. 2 ust. 5 (dot. art. 45m ust.1 akapit pierwsz y zdanie pierwsz e)</p> <p>Art. 33 (dot. art. 45m</p>	<p>dnia 31 grudnia 2023 r.</p> <p>2. Bankowy Fundusz Gwarancyjny ustali, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, z wyjątkiem podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, na okresy 12 miesięczne, planowany minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zapewniający spełnienie przez podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wymogów określonych w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2023 r.</p> <p>3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, ustalając minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do dnia 31 grudnia 2023 r., zapewnia, aby wartości w poszczególnych 12 miesięcznych okresach umożliwiały równomierny rozkład przyrostu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.</p> <p>4. Każdy z okresów 12 miesięcznych, o których mowa w ust. 2 i 3, kończy się 31 grudnia danego roku.</p> <p>5. Przepisów, o których mowa w ust. 1–3, nie stosuje się w odniesieniu do podmiotów, dla których minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustala się na poziomie kwoty na pokrycie strat, zgodnie z art. 97 ust. 2d ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>6. W przypadku krajowych podmiotów zależnych, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, niebędącymi podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, Bankowy Fundusz Gwarancyjny podejmuje decyzję, biorąc pod uwagę okres przejściowy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji należącego do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>7. W przypadku gdy Bankowy Fundusz Gwarancyjny przewodniczy albo uczestniczy w kolegiach przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z art. 127–129 ustawy zmienianej w art. 1, pierwszy okres, dla którego został wyznaczony planowany minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2, może kończyć się później niż 31 grudnia 2021 r.</p> <p>Art. 31. otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 31. W szczególnie uzasadnionym przypadku Bankowy Fundusz Gwarancyjny może określić termin, po którym podmiot, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest obowiązany spełniać wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przypadający po dniu 31 grudnia 2023 r., uwzględniając:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozwój sytuacji finansowej podmiotu; 2) szanse na spełnienie przez podmiot, w rozsądnym terminie wymogów, o których mowa w art. 97–99 lub art. 97d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą; 3) możliwość zastąpienia przez podmiot zobowiązań, które nie spełniają warunków określonych w art. 72b i art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, art. 97a–97g lub art. 98 ust. 2l i 2m ustawy zmienianej
--	---	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

			<p>ust.1 akapit trzeci)</p> <p>4)</p> <p>Art. 33</p> <p>Art. 34</p> <p>Art. 35</p>	<p>art. 1, a w przypadku braku możliwości tego zastąpienia – charakter indywidualny lub wpływ zakłóceń na rynku;</p> <p>ryzyko systemowe oraz zapewnienia możliwość finansowania działalności gospodarczej, w szczególności poprzez udzielanie kredytów, pożyczek pieniężnych, udzielanie i potwierdzanie gwarancji bankowych oraz otwieranie i potwierdzanie akredytyw, udzielanie i potwierdzanie poręczeń”</p> <p>Art. 33 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 33. Bankowy Fundusz Gwarancyjny może dokonywać zmiany wysokości wymogów, o których mowa w art. 30 ust. 2, lub terminów ustalonych zgodnie z art. 31.”</p> <p>Art. 34 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 34. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, ustalając 12 miesięczne okresy, o których mowa w art. 30 ust. 2, oraz termin, o którym mowa w art. 31, uwzględnia:</p> <p>1) udział depozytów w strukturze finansowania banku oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;</p> <p>2) dostęp do rynków kapitałowych, którego przedmiotem obrotu są zobowiązania kwalifikowalne;</p> <p>3) zakres, w jakim podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji utrzymuje kapitał podstawowy Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1-2a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”</p> <p>Art. 35 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 35. W przypadku podmiotu, wobec którego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zastosowano instrumenty przymusowej restrukturyzacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, Bankowy Fundusz Gwarancyjny do dnia 31 grudnia każdego roku określa okres, w którym podmiot ten jest obowiązany spełnić wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”</p>
Art. 46	18) w art. 46 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania	N		Nie wymaga implementacji.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<i>kwalfikowalne" zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;</i>			Ustawa nie posługuje się pojęciem „zobowiązań kwalifikowalnych”. Dotychczas w miejsce takiego sformułowania w ustawie występowało sformułowanie „umorzenie lub konwersja zobowiązań”. Ustawa co do zasady nie mówiła o „kwalifikowaniu” tych zobowiązań. Biorąc pod uwagę używane dotychczas sformułowanie, zmiany legislacyjne wydają się być zbędne.
Art. 46 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu, dokonywały na podstawie wyceny, która spełnia wymogi określone w art. 36 oszacowania:</p> <p>a) w stosownych przypadkach - łącznej kwoty, o którą muszą być umorzone zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji w celu zapewnienia, by wartość aktywów netto instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją była równa zero; oraz</p> <p>b) w stosownych przypadkach – łącznej kwoty, na jaką wartość zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji musi zostać poddana konwersji na udziały lub inne rodzaje instrumentów kapitałowych, tak by przywrócić poziom współczynnika kapitału podstawowego Tier I:</p> <p>(i) instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; albo</p> <p>(ii) instytucji pomostowej.</p>	N		
Art. 46 ust. 2	<p>2. Oszacowanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określa kwotę, na jaką wartość zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji musi zostać umorzona lub poddana konwersji w celu przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub, w stosownych przypadkach, określenia wskaźnika instytucji pomostowej, uwzględniając każdy wkład kapitałowy z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 1 lit. d) niniejszej dyrektywy, a także w celu podtrzymania wystarczającego zaufania rynkowego do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej i umożliwienia jej dalszego spełniania – w perspektywie co najmniej jednego roku – warunków udzielenia zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE.</p> <p>W przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierzają zastosować instrument wydzielenia aktywów zgodnie z art. 42, kwota, o którą zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji muszą zostać pomniejszone, uwzględnia w stosownych przypadkach ostrożny szacunek potrzeb kapitałowych podmiotu zarządzającego</p>	N		

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	aktywami.			
Art. 46 ust. 3	3. W przypadku gdy kapitał został umorzony zgodnie z art. 59–62, instrument umorzenia lub konwersji długu został zastosowany zgodnie z art. 43 ust. 2, a poziom umorzenia opartego na wstępnej wycenie, o której mowa w art. 36, okazuje się przekraczać wymogi, gdy porównywany jest z ostateczną wyceną, o której mowa w art. 36 ust. 10, wówczas można zastosować, w niezbędnym zakresie, mechanizm zawyżenia w celu dokonania zwrotu na rzecz wierzycieli, a następnie akcjonariuszy.	N		
Art. 46 ust. 4	4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają i utrzymują uzgodnienia służące zagwarantowaniu, iż oszacowanie i wycena są oparte na informacjach o aktywach i zobowiązaniach instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które są w możliwie największym stopniu aktualne i obszerne.	N		
Art. 47 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 43 ust. 2 bądź dokonując umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59, podjęły w stosunku do akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich jedno lub oba z następujących działań: a) umorzenie istniejących akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub przekazanie ich wierzycielom, których wierzytelności są umarzone lub konwertowane; b) pod warunkiem że, zgodnie z wyceną przeprowadzoną na mocy art. 36 instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma dodatnią wartość netto, rozwodnienie dotychczasowych akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich w wyniku przeprowadzenia konwersji na akcje lub inne instrumenty właścicielskie: (i) stosownych instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez instytucję, zgodnie z uprawnieniem, o którym mowa w art. 59 ust. 2; lub (ii) zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z uprawnieniem, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. f), W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b), konwersję przeprowadza się przy zastosowaniu współczynnika konwersji prowadzącego do istotnego rozwodnienia istniejących pakietów akcji i innych instrumentów	N		Nie wymaga implementacji.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	właścicielskich. <i>19) w art. 47 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;</i>			
Art.48 ust. 1	<p>1.Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu, wykonywały uprawnienia do umorzenia i konwersji z zastrzeżeniem wszelkich wyłączeń na mocy art. 44 ust. 2 i 3 oraz z zachowaniem następujących wymogów:</p> <p>a)instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są zmniejszane zgodnie z art. 60 ust. 1 lit. a);</p> <p>b)wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie zgodnie z lit. a) jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają kwotę główną instrumentów dodatkowych w Tier I do wymaganego poziomu i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat;</p> <p>c)wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie zgodnie z lit. a) i b) jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną instrumentów w Tier II i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat;</p> <p>d)wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości akcji lub innych instrumentów właścicielskich i odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z lit. a), b) i c) jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną długu podporządkowanego, który nie jest zaliczany do instrumentu dodatkowego w Tier I ani do instrumentu w Tier II zgodnie z hierarchią roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym, w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a), b) i c), dla osiągnięcia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c);</p> <p>e)jeżeli i wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości akcji lub innych instrumentów właścicielskich, odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji zgodnie z lit. a) - d) niniejszego ustępu jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną lub</p>	N	Art. 209 ust. 3 pkt 1 i 2	<p>Nie wymaga implementacji. Litera a) i b) nie wymagają implementacji. Wdrożenie lit. c) w zakresie wymogu umieszczenia pozycji funduszy własnych po roszczeniach niewynikających z pozycji funduszy własnych, zapewnia art. 440 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe..</p> <p>w art. 209 w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymuje brzmienie: „1) instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z kolejnością określoną w art. 72 ust. 1; 2)pozostałe zobowiązania kwalifikowalne, jeżeli kwota umorzenia lub konwersji wierzytelności, o których mowa w pkt 1, jest mniejsza niż konieczna kwota umorzenia lub konwersji;”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>pozostającą do spłaty kwotę pozostałych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, w tym instrumentów dłużnych, o których mowa w art. 108 ust. 3, zgodnie z hierarchią roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym, w tym ze stopniem uprzywilejowania depozytów określonym w art. 108, w myśl art. 44, w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a)-d) niniejszego ustępu, dla osiągnięcia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c).</p> <p>20) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„e) jeżeli i wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości akcji lub innych instrumentów właścicielskich, odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji zgodnie z lit. a)-d) niniejszego ustępu jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w wymaganym zakresie kwotę główną lub pozostającą do spłaty kwotę pozostałych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, w tym instrumentów dłużnych, o których mowa w art. 108 ust. 3, zgodnie z hierarchią roszczeń w standardowym postępowaniu upadłościowym, w tym ze stopniem uprzywilejowania depozytów przewidzianym w art. 108, zgodnie z art. 44, w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a)-d) niniejszego ustępu, dla osiągnięcia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c).”;</i></p>			
<p>Art.48 ust. 2</p>	<p>2.Wykonując uprawnienia do umorzenia lub konwersji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przypisują straty reprezentowane przez sumę kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), po równo poszczególnym akcjom lub innym instrumentom właścicielskim i zobowiązaniom mogącym podlegać umorzeniu lub konwersji o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń, poprzez obniżenie kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty w odniesieniu do tych akcji lub innych instrumentów właścicielskich i zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji w tym samym stopniu, proporcjonalnie do ich wartości z wyjątkiem przypadku gdy odmienny podział strat pomiędzy zobowiązaniami o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń jest dopuszczalny w okolicznościach opisanych w art. 44 ust. 3.</p> <p>Niniejszy ustęp nie uniemożliwia bardziej korzystnego traktowania zobowiązań, które zostały wyłączone z zastosowania umorzenia lub</p>	<p>N</p>		

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 i 3, niż zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, które mają tę samą pozycję w hierarchii roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym.</p> <p>20) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) w ust. 2 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;</p>			
Art. 48 ust. 7	<p>20) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>c) dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>7. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), wszystkie roszczenia wynikające z pozycji funduszy własnych miały, w przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe, niższy stopień uprzywilejowania niż wszelkie inne roszczenia niewynikające z pozycji funduszy własnych.</p> <p>Do celów akapitu pierwszego w zakresie, w jakim dany instrument jest jedynie częściowo uznawany za pozycję funduszy własnych, cały instrument jest traktowany jako roszczenie wynikające z pozycji funduszy własnych i ma niższy stopień uprzywilejowania niż wszelkie inne roszczenia, które nie wynikają z pozycji funduszy własnych.</p>	N	<p>Art. 440 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (hierarchia wierzytelności)</p>	<p>W art. 440:</p> <p>a) w ust. 2 w pkt 6:</p> <p>– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„kategoria szоста – należności z tytułu obligacji lub innych instrumentów dłużnych, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności, lub z tytułu instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, z wyłączeniem należności określonych w pkt 9, jeżeli są łącznie spełnione następujące warunki:”;</p> <p>– lit. b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„b) w umowie lub załączonych do niej dokumentach i informacjach dotyczących emisji dłużnych instrumentów finansowych lub instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, a w stosownych przypadkach także w prospekcie emisyjnym, w sposób wyraźny i przystępny określono kategorię zaspokojenia należności,”;</p> <p>– lit. d otrzymuje brzmienie:</p> <p>„d) wartość nominalna jednej obligacji lub jednego instrumentu dłużnego nie jest niższa niż 400 000 zł lub równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia decyzji emitenta o emisji,”;</p> <p>b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Z masy upadłości zaspokajają się w pierwszej kolejności koszty postępowania upadłościowego a następnie koszty przymusowej restrukturyzacji niepokryte z przychodów z przymusowej restrukturyzacji, a jeżeli fundusze masy upadłości na to pozwalają – również inne zobowiązania masy upadłości, o których mowa w</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

				art. 230 ust. 2, w miarę wpływu do masy upadłości stosownych sum.”;
Art. 55 ust. 1	<p>21) art. 55 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do włączenia postanowienia umownego, zgodnie z którym wierzyciel lub strona umowy ustanawiającej zobowiązanie uznają, że zobowiązanie może podlegać uprawnieniom do umorzenia i konwersji, oraz zgadzają się uznać za wiążące każde obniżenie kwoty głównej lub należnej kwoty pozostającej do spłaty, każdą konwersją lub każde umorzeniem, których dokonuje się w drodze zastosowania tych uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile takie zobowiązanie spełnia wszystkie poniższe warunki:</p> <p>a) zobowiązanie nie jest wyłączone na mocy art. 44 ust. 2;</p> <p>b) zobowiązanie nie jest depozytem, o którym mowa w art. 108 lit. a);</p> <p>c) zobowiązanie jest regulowane prawem państwa trzeciego;</p> <p>d) zobowiązanie zostało wyemitowane lub zawarte po dniu, od której państwo członkowskie rozpoczęły stosowanie przepisów przyjętych w celu transpozycji niniejszej sekcji.</p> <p>Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zdecydować, że obowiązek przewidziany w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie ma zastosowania do instytucji lub podmiotów, w odniesieniu do których wymóg zgodnie z art. 45 ust. 1 równa się kwocie na pokrycie strat określonej zgodnie z art. 45c ust. 2 lit. a), pod warunkiem że zobowiązania, które spełniają wszystkie warunki określone w akapicie pierwszym lit. a)-d) i które nie zawierają postanowienia umownego, o którym mowa w tym akapicie, nie są wliczane do tego wymogu.</p> <p>Akapitu pierwszego nie stosuje się, jeśli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego stwierdza, że zobowiązania lub instrumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą podlegać uprawnieniom o umorzeniu i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego zgodnie z prawem państwa trzeciego lub wiążącym porozumieniem zawartym z tym państwem trzecim.</p>	T	Art. 222 ust. 3	<p>W art. 222 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Fundusz może zwolnić podmiot z obowiązku określonego w ust. 1 także w przypadku gdy określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych, który ten podmiot jest obowiązany utrzymywać, został zgodnie z art. 97 ust. 2d ograniczony, do wysokości umożliwiającej pokrycie strat, a instrumenty finansowe lub zobowiązania, spełniające warunki określone w ust. 1, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych.”</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>Art. 55 ust. 2</p>	<p>21) art. 55 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), ustala, że włączenie postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 do postanowień umownych regulujących odnośne zobowiązanie jest niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów, taka instytucja lub taki podmiot powiadamiały o tym ustaleniu, łącznie z wskazaniem klasy odnośnego zobowiązania i uzasadnieniem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Taka instytucja lub taki podmiot przekazują organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie informacje, o które organ ten zwraca się w rozsądnym terminie po otrzymaniu powiadomienia, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenił wpływ takiego powiadomienia na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji lub tego podmiotu.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku przekazania powiadomienia na podstawie akapitu pierwszego, obowiązek włączenia do postanowień umownych postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 był automatycznie zawieszany od momentu otrzymania powiadomienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że włączenie postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 do postanowień umownych regulujących odnośne zobowiązanie nie jest niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów, mając na uwadze konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takiej instytucji lub takiego podmiotu, wymaga, aby takie postanowienie umowne zostało włączone w rozsądnym terminie po otrzymaniu powiadomienia. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dodatkowo wymagać od danej instytucji lub danego podmiotu, aby zmieniły swoje praktyki dotyczące stosowania odstępstwa od umownego uznania umorzenia lub konwersji długu.</p> <p>Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu,</p>	<p>T</p>	<p>Art. 222 ust. 4-9</p>	<p>W art. 222 dodaje się ust. 4-9 w brzmieniu:</p> <p>„4. Jeżeli podmiot emitujący instrument finansowy lub zaciągający zobowiązanie, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, stwierdzi, że nie może wykonać obowiązku określonego w ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym Fundusz wraz z uzasadnieniem. Na wniosek Funduszu podmiot ten przekazuje, w terminie nie dłuższym niż 7 dni, informacje niezbędne do oceny zasadności odstąpienia od obowiązku, w szczególności dotyczące</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wierzyciela; 2) daty emisji instrumentu finansowego lub zawarcia umowy; 3) wartości nominalnej zobowiązania oraz waluty, w której zostało ono zaciągnięte; 4) państwa, którego prawu podlega emisja lub umowa, z których wynika zobowiązanie; 5) środków o, których mowa w art. 272 ust. 4. <p>5. Fundusz może żądać przedstawiania przez podmiot opinii prawnej dotyczącej braku prawnej możliwości wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>6. Z dniem otrzymania przez Fundusz powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, obowiązek określony w ust. 1 ulega zawieszeniu.</p> <p>7. W przypadku gdy Fundusz uzna, że nie istnieją podstawy do odstąpienia od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nakazuje podmiotowi jego realizację we wskazanym przez Fundusz terminie. Fundusz może także zalecić podmiotowi zmianę zasad dokonywania oceny możliwości wykonywania obowiązku określonego w ust. 1.</p> <p>8. Zobowiązania, o których mowa w ust. 1, nie obejmują:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) instrumentów dodatkowych w Tier I; 2) instrumentów w Tier II; 3) obligacji oraz innych instrumentów dłużnych, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności, lub z tytułu instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, jeżeli zobowiązania z nich wynikające nie są zobowiązaniami zabezpieczonymi; 4) należności, o których mowa w art. 440 ust 2 pkt 6 ustawy–Prawo upadłościowe.
---------------------------	--	----------	----------------------------------	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p><i>nie obejmują dodatkowych instrumentów w Tier I, instrumentów w Tier II ani instrumentów dłużnych, o których mowa art. 2 ust. 1 pkt 48 ppkt (ii), w przypadku gdy te instrumenty są zobowiązaniami niezabezpieczonymi. Ponadto zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, mają wyższy stopień uprzywilejowania niż zobowiązania, o których mowa w art. 108 ust. 2 lit. a), b) i c) oraz art. 108 ust. 3.</i></p> <p><i>W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w kontekście oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z art. 15 i 16 lub w dowolnym innym momencie – ustali, że w ramach odnośnej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne kwota zobowiązań, w których zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu nie włączono postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1, wraz z zobowiązaniami, które są wyłączone – zgodnie z art. 44 ust. 2 – lub najprawdopodobniej zostaną wyłączone – zgodnie z art. 44 ust. 3 – ze stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji, wynosi ponad 10 % tej klasy, bezzwłocznie ocenia wpływ tej szczególnej sytuacji na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji lub tego podmiotu, w tym także wpływ na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z ryzykiem naruszenia zabezpieczeń wierzycieli przewidzianych w art. 73 przy wykonywaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych.</i></p> <p><i>W przypadku gdy na podstawie oceny, o której mowa w akapicie piątym niniejszego ustępu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że zobowiązania, do których zgodnie z akapitem pierwszym nie włączono postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1, stwarzają istotną przeszkodę w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonuje on uprawnienia przewidziane w art. 17, stosownie do przypadku, w celu usunięcia tej przeszkody.</i></p> <p><i>Zobowiązań, do których instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie włączyły postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w postanowieniach umownych, lub w odniesieniu do których, zgodnie z niniejszym ustępem wymóg ten nie ma zastosowania, nie wlicza się do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.</i></p>		<p>9. Fundusz dokonuje niezwłocznie oceny wpływu braku wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji, w tym ryzyka powstania wobec Funduszu roszczeń z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 242 ust. 1, jeżeli w danej kategorii należności zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy - Prawo upadłościowe udział wartości zobowiązań wynikających z emisji instrumentów finansowych oraz zawartych umów, w przypadku których obowiązek określony w ust. 1 uległ zawieszeniu zgodnie z ust. 6, powiększonej o wartość zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, przekracza 10% całkowitej wartości tej kategorii. W przypadku stwierdzenia istotnej przeszkody dla przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji przepisy art. 80 ust. 3, art. 91 ust. 3, 5 i 7, art. 92 ust. 3 i art. 95 ust. 1 zdanie drugie, art. 95 ust. 1a, ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio”</p>
---	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

Art. 55 ust. 3	21) art. 55 otrzymuje brzmienie: 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wymagać od instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), przekazania organom opinii prawnej odnoszącej się do prawnej wykonalności i skuteczności	T	Art. 222 ust. 2,8	<p>W art. 222 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Fundusz może, na wniosek podmiotu albo z własnej inicjatywy, zwolnić podmiot z obowiązku określonego w ust. 1 w przypadku gdy prawo właściwe lub porozumienie, którego stroną jest państwo trzecie, zapewnia bezwarunkowe uznanie skutków decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań. Fundusz może żądać od tego podmiotu opinii prawnej w przedmiocie prawnej skuteczności i wykonalności postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1.”,</p> <p>W art. 222 ust. 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„8. Zobowiązania, o których mowa w ust. 1, nie obejmują:</p> <p>1) instrumentów dodatkowych w Tier I;</p> <p>2) instrumentów w Tier II;</p> <p>3) obligacji oraz innych instrumentów dłużnych, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności, lub z tytułu instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, jeżeli zobowiązania z nich wynikające nie są zobowiązaniami zabezpieczonymi;</p> <p>4) należności, o których mowa w art. 440 ust 2 pkt 6 ustawy–Prawo upadłościowe”.</p>
Art. 55 ust. 4	21) art. 55 otrzymuje brzmienie: 4. W przypadku gdy instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie włączą do swoich postanowień umownych regulujących odnośne zobowiązanie postanowienia umownego wymaganego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie uniemożliwia to organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do tego zobowiązania.	T	Art. 222 ust. 10- 11	<p>W art. 222 ust. 10-11 otrzymują brzmienie:</p> <p>„10. Instrumenty i zobowiązania, o których mowa w ust. 4, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych. Do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych nie zalicza się także zobowiązań zawieszonych zgodnie z ust. 6.</p> <p>11. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 przez podmiot, Fundusz nie traci uprawnień do umorzenia lub konwersji zobowiązań.,,</p>
Art. 55 ust. 5	21) art. 55 otrzymuje brzmienie: 5. EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia wykazu zobowiązań, do których stosuje się wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, oraz treści postanowienia umownego wymaganego zgodnie z tym ustępem, uwzględniając różne modele biznesowe instytucji.	N		<p>Nie wymaga implementacji</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p><i>EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.</i></p> <p><i>Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</i></p>			
Art. 55 ust. 6	<p>21) art. 55 otrzymuje brzmienie:</p> <p>6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego sprecyzowania:</p> <p>a) warunków, w jakich włączenie przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w określonych kategoriach zobowiązań byłoby niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów;</p> <p>b) warunków, na jakich organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wymagać włączenia stosownego postanowienia umownego na podstawie ust. 2 akapit trzeci;</p> <p>c) rozsądnego terminu, w jakim organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wymagać włączenia postanowienia umownego na podstawie ust. 2 akapit trzeci.</p> <p><i>EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 czerwca 2020 r.</i></p> <p><i>Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</i></p>	N		Nie wymaga implementacji
Art. 55 ust. 7	<p>21) art. 55 otrzymuje brzmienie:</p> <p>7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa – w przypadku gdy uzna to za konieczne – kategorie zobowiązań, w odniesieniu do których instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), może ustalić, że włączenie postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów, na podstawie warunków dalej sprecyzowanych w wyniku zastosowania ust. 6.</p>	T	Art. 222 ust. 10-12	<p>Art. 222 ust. 10-12 otrzymują brzmienie:</p> <p>„10. Instrumenty i zobowiązania, o których mowa w ust. 4, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych. Do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych nie zalicza się także zobowiązań zawieszonych zgodnie z ust. 6.</p> <p>11. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 przez podmiot, Fundusz nie traci uprawnień do umorzenia lub konwersji zobowiązań.</p> <p>12. Fundusz może, w drodze uchwały, określić wykaz kategorii instrumentów finansowych lub</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

				zobowiązań, w przypadku których mogą zaistnieć podstawy do zwolnienia z obowiązku określonego w ust. 1. Przyjęcie uchwały nie zwalnia podmiotu z obowiązku powiadomienia Funduszu, o którym mowa w ust. 4, oraz nie zwalnia Funduszu z obowiązku przeprowadzenia oceny wpływu braku wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji albo grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.”;
Art. 55 ust. 8	21) art. 55 otrzymuje brzmienie: 8. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów i wzorów powiadomień przekazywanych organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 2. EUNB przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 28 czerwca 2020 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;	N		Nie wymaga implementacji.
rozdział V tytuł IV	22) Tytuł rozdziału V w tytule IV otrzymuje brzmienie: „Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;	T	Tytuł rozdziału 2 działu III	Tytuł rozdziału 2 działu III otrzymuje brzmienie: „UMORZENIE LUB KONWERSJA INSTRUMENTÓW KAPITAŁOWYCH I ZOBOWIĄZAŃ KWALIFIKOWALNYCH”
Tytuł art. 59	23) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany: a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Wymóg umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;	N		Nie wymaga implementacji.
Art. 59 ust. 1	23) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany: b) ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Uprawnienie do umorzenia lub konwersji odnośnych instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych można wykonać: a) niezależnie od działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; albo	T	Art. 70 ust. 1, 5,6	W art. 70 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Fundusz może dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych: 1) niezależnie od działania w ramach przymusowej restrukturyzacji, bez podejmowania decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji albo 2) w ramach przymusowej restrukturyzacji, łącznie z jednym lub kilkoma instrumentami, o których mowa

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>b) w połączeniu z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 32, 32a lub 33.</p> <p><i>W przypadku gdy podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nabył odpowiednie instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uprawnienie do umorzenia lub konwersji tych odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych wykonuje się łącznie z wykonaniem tego samego uprawnienia na poziomie jednostki dominującej danego podmiotu lub na poziomie innych jednostek dominujących, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tak aby straty zostały skutecznie przeniesione na podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a dany podmiot został dokapitalizowany przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</i></p> <p><i>Po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza się wycenę przewidzianą w art. 74 i zastosowanie ma art. 75.</i></p>	<p>N</p>	<p>Art. 241</p>	<p>w art. 110 ust. 1.”,</p> <p>W art. 70 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:</p> <p>„5. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli te instrumenty lub zobowiązania są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym i skonsolidowanym, a w opinii Funduszu bez dokonania umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.</p> <p>6. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji lub właściwym organem nadzoru dla podmiotu zależnego umorzenie lub konwersję tych instrumentów lub zobowiązań przez ten organ, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.</p> <p>„Art. 241. 1. W celu ustalenia, czy wierzyciele oraz właściciele zostali zaspokojeni w wyniku przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż zostaliby zaspokojeni w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w przypadku, gdyby na dzień decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości dłużnika, Fundusz zleca wykonanie dodatkowego oszacowania. Przepis art. 137 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”</p>
--	----------	---------------------	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Art. 59 ust. 1a	<p>23) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>c) dodaje się ustępy w brzmieniu:</p> <p>1a. Uprawnienie do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych, niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, można wykonać wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki, o których mowa w art. 45f ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem warunku dotyczącego rezydualnego terminu zapadalności zobowiązań określonego w art. 72c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</p> <p>W przypadku wykonania tego uprawnienia, państwa członkowskie zapewniają, aby umorzenie lub konwersja były dokonywane zgodnie z zasadą, o której mowa w art. 34 ust. 1 lit. g).</p>	T	Art. 70 ust. 2a i 2b	<p>W art. 70 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zostały spełnione warunki określone w ust. 2; 2) zobowiązania kwalifikowalne spełniają warunki, o których mowa w art. 98 ust. 21 pkt 1. <p>2b. W przypadku dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych kwotę, która uległa obniżeniu w wyniku dokonania tego umorzenia lub konwersji uwzględnia się przy ustalaniu progów określonych w art. 274 ust. 2 pkt 1 i art. 275 pkt 1 oraz art. 19a ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.”</p>
Art. 59 ust. 1b	<p>23) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>c) dodaje się ustępy w brzmieniu:</p> <p>1b. W przypadku gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje się w odniesieniu do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – w wyjątkowych okolicznościach odchodząc od planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w odniesieniu do podmiotu, który nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwotę, która ulega obniżeniu, jest umarzana lub poddawana konwersji zgodnie z art. 60 ust. 1 na poziomie takiego podmiotu, wlicza się do progów określonych w art. 37 ust. 10 i art. 44 ust. 5 lit. a) lub art. 44 ust. 8 lit. a), które mają zastosowanie do danego podmiotu.</p>	NT	Art. 70 ust. 2a i 2b	<p>W art. 70 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zostały spełnione warunki określone w ust. 2; 2) zobowiązania kwalifikowalne spełniają warunki, o których mowa w art. 98 ust. 21 pkt 1. <p>2b. W przypadku dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych kwotę, która uległa obniżeniu w wyniku dokonania tego umorzenia lub konwersji uwzględnia się przy ustalaniu progów określonych w art. 274 ust. 2 pkt 1 i art. 275 pkt 1 oraz art. 19a ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.”</p>
Art. 59 ust. 2	<p>23) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>d) w ust. 2 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumentów kapitałowych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały uprawnienia do umorzenia stosownych instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których</p>	T	Art. 70 ust. 5- 7, 9, 10, 12, 13	<p>W art. 70 ust. 5-7 otrzymują brzmienie:</p> <p>5. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli te instrumenty lub zobowiązania są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym i skonsolidowanym, a w opinii Funduszu bez dokonania umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.</p> <p>6. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>mowa w ust. 1a lub ich konwersji na instrumenty właścicielskie instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).</p>	<p>poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji lub właściwym organem nadzoru dla podmiotu zależnego umorzenie lub konwersję tych instrumentów lub zobowiązań przez ten organ, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością</p> <p>7. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowanych krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowanych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla grupy lub właściwym organem nadzoru dla grupy dokonanie umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.”</p> <p>W art. 70 ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:</p> <p>„9. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji lub organy nadzoru uwzględniają wpływ umorzenia lub konwersji instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność.</p> <p>10. Podejmując decyzje, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji lub organy nadzoru ustalają, czy jest możliwe podjęcie działań innych niż umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, w szczególności zastosowanie nadzorczych instrumentów wczesnej interwencji lub wsparcia kapitałowego od podmiotu dominującego, a jeżeli takie działania są możliwe – czy mogą zostać łatwo podjęte i czy jest prawdopodobne, że w rozsądnym czasie usuną zagrożenie upadłością.”</p> <p>W art. 70 ust. 12 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„12. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 2, 2a, 5 i 6, Fundusz zapewnia przeprowadzenie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub 3, w celu określenia kwoty strat do pokrycia oraz niezbędnej kwoty konwersji w celu rekapitalizacji podmiotu lub grupy.”</p> <p>W art. 70 ust. 13 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„13. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu zależnego nie może być dokonana w stopniu wyższym, niż</p>
--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

				umorzenie lub konwersja podobnego instrumentu kapitałowego lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu dominującego.”;
Art. 59 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie wymagają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonały uprawnienia do umorzenia lub konwersji, zgodnie z art. 60 i bezzwłocznie, w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a, wyemitowanych przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), gdy zachodzi jedna lub większa liczba następujących okoliczności:</p> <p>a) w przypadku gdy ustalono, że spełnione zostały warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 32, 32a lub 33, przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub</p> <p>b) odpowiedni organ stwierdza, o ile uprawnienie to nie zostanie wykonane w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie będą w stanie utrzymać rentowności działalności;</p> <p>c) w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez jednostkę zależną i gdy te instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, stosowny organ państwa członkowskiego organu sprawującego nadzór skonsolidowany i stosowny organ państwa członkowskiego jednostki zależnej wspólnie dokonują stwierdzenia w formie wspólnej decyzji zgodnie z art. 92 ust. 3 i 4, że grupa utraci rentowność, jeżeli w odniesieniu do tych instrumentów nie zostanie wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji;</p> <p>d) w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych na poziomie jednostki dominującej i gdy te instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej na poziomie jednostki dominującej lub na zasadzie skonsolidowanej, stosowny organ państwa członkowskiego organu sprawującego nadzór skonsolidowany dokonuje stwierdzenia, że grupa utraci rentowność, jeżeli w odniesieniu do tych instrumentów nie zostanie wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji;</p> <p>e) instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d),</p>	T	Art. 70 ust. 2 pkt 1	<p>W art. 70 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) zaistniały warunki, o których mowa w art. 101 ust. 7–9, lub okoliczności, o których mowa w art. 102 ust. 1 lub 4 lub”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>wymagają nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem dowolnej z okoliczności określonej w art. 32 ust. 4 lit. d) ppkt (iii).</p> <p>23) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>e) w ust. 3 część wprowadzająca oraz lit. a) i b) otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. Państwa członkowskie wymagają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonały uprawnienia do umorzenia lub konwersji, zgodnie z art. 60 i bezzwłocznie, w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a, wyemitowanych przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), gdy zachodzi jedna lub większa liczba następujących okoliczności:</p> <p>a) w przypadku gdy ustalono, że spełnione zostały warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 32, 32a lub 33, przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub</p> <p>b) odpowiedni organ ustali, że o ile uprawnienie to nie zostanie wykonane w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a, instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie będą w stanie utrzymać rentowności działalności.”;</p>			
Art. 59 ust. 4 i 10	<p>23) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>f) w ust. 4 i 10 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumentów kapitałowych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a</p> <p>4. Na użytek ust. 3 uznaje się, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupa utraciły rentowność wyłącznie wtedy, gdy spełnione są oba poniższe warunki:</p> <p>a) instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupa są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością;</p> <p>b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie</p>	T	Art. 70 ust. 5-7, 9, 10, 12, 13	<p>W art. 70 ust. 5-7 otrzymują brzmienie:</p> <p>5. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli te instrumenty lub zobowiązania są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym i skonsolidowanym, a w opinii Funduszu bez dokonania umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.</p> <p>6. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji lub właściwym organem nadzoru dla podmiotu zależnego umorzenie lub konwersję tych instrumentów lub</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiegokolwiek działanie, w tym alternatywne środki sektora prywatnego lub działanie organów nadzoru (w tym środki wczesnej interwencji), inne niż umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a – czy to niezależnie czy łącznie z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – mogło w rozsądnym czasie zapobiec upadłości instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupy.</p> <p>10. Przed wykonaniem uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by wycena aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), była przeprowadzana zgodnie z art. 36. Wycena ta stanowi podstawę obliczenia umorzenia, które należy zastosować do odpowiednich instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a, w celu absorpcji strat oraz poziomu konwersji, który należy zastosować do odpowiednich instrumentów kapitałowych, w celu dokapitalizowania instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d).</p>		<p>zobowiązań przez ten organ, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością</p> <p>7. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowanych krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowanych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla grupy lub właściwym organem nadzoru dla grupy dokonanie umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.”</p> <p>W art. 70 ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:</p> <p>„9. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji lub organy nadzoru uwzględniają wpływ umorzenia lub konwersji instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność.</p> <p>10. Podejmując decyzje, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji lub organy nadzoru ustalają, czy jest możliwe podjęcie działań innych niż umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, w szczególności zastosowanie nadzorczych instrumentów wczesnej interwencji lub wsparcia kapitałowego od podmiotu dominującego, a jeżeli takie działania są możliwe – czy mogą zostać łatwo podjęte i czy jest prawdopodobne, że w rozsądnym czasie usuną zagrożenie upadłością.”</p> <p>W art. 70 ust. 12 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„12. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 2, 2a, 5 i 6, Fundusz zapewnia przeprowadzenie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub 3, w celu określenia kwoty strat do pokrycia oraz niezbędnej kwoty konwersji w celu rekapitalizacji podmiotu lub grupy.”</p> <p>W art. 70 ust. 13 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„13. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu zależnego nie może być dokonana w stopniu wyższym, niż umorzenie lub konwersja podobnego instrumentu kapitałowego lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu dominującego.”;</p>
--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Tytuł Art. 60	24) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany: a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Przepisy dotyczące umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”	T	Art. 72 ust. 1	W art. 72 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:: „1. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych w następującej kolejności i w następujący sposób (...) „
Art. 60 ust. 1	1. Spełniając wymóg określony w art. 59, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienie do umorzenia lub konwersji zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego w sposób prowadzący do otrzymania następujących rezultatów: a) w pierwszej kolejności obniżeniu ulegają pozycje w kapitale podstawowym Tier I, proporcjonalnie do ich strat i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat. W odniesieniu do posiadaczy instrumentów w kapitale podstawowym Tier I organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje jedno z działań określonych w art. 47 ust. 1 lub oba te działania; b) kwotę główną instrumentów dodatkowych w Tier I umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności, która z tych wartości jest niższa; c) kwotę główną instrumentów w Tier II umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności, która z tych wartości jest niższa; d) kwotę główną zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 1a, umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie zobowiązania	T	Art. 72 pkt 4 Art. 72 ust.1	W art. 72 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) zobowiązania kwalifikowalne w kwocie niezbędnej do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji albo do wysokości maksymalnej umożliwiającej pokrywanie strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne – w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa.” Art. 72 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1.Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych w następującej kolejności i w następujący sposób: 1) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – do wysokości strat podmiotu w restrukturyzacji; 2) instrumenty dodatkowe w Tier I – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66; 3) instrumenty w Tier II – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, –do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66; 4) zobowiązania kwalifikowalne - kwocie niezbędnej do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji albo do wysokości maksymalnej umożliwiającej pokrywanie strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa”

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>kwalifikowalne, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.</p> <p>24) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) w ust. 1 dodaje się literę d) w brzmieniu:</p> <p>„d) kwotę główną zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 1a, umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.”;</p>			
Art. 60 ust. 2	<p>24) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. W przypadku gdy umarza się kwotę główną odpowiedniego instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego, o czym mowa w art. 59 ust. 1a:</p> <p>a) obniżenie tej kwoty głównej ma charakter trwały, z zastrzeżeniem jakiegokolwiek umorzenia, zgodnie mechanizmem zwrotu w art. 46 ust. 3;</p> <p>b) następuje zniesienie zobowiązań w stosunku do posiadacza odpowiedniego instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego, o którym mowa w art. 59 ust. 1a, wynikających z kwoty danego instrumentu, która została umorzona, lub powstałych w związku z tą kwotą, z wyjątkiem narosłych już ewentualnie zobowiązań oraz ewentualnych zobowiązań z tytułu szkód, które mogą powstać w wyniku odwołania kwestionującego legalność wykonania uprawnienia do umorzenia.</p> <p>c) żadnemu posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych lub zobowiązań, o których mowa w art. 59 ust. 1a, nie wypłaca się odszkodowania innego niż zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.</p>	T	Art. 72 ust. 2 i 3	<p>Art. 72 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2,- 4, dokonuje się w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.</p> <p>3. W przypadku umorzenia instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego:</p> <p>1) korekta kwoty umorzenia może nastąpić tylko w przypadku, o którym mowa w art. 138 ust. 3 pkt 1;</p> <p>2) nie istnieje ani nie powstaje zobowiązanie wobec dotychczasowego posiadacza instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego poza zobowiązaniami, które istniały przed dniem umorzenia, z wyjątkiem roszczenia o odszkodowanie, które może powstać w wyniku stwierdzenia wydania decyzji o umorzeniu z naruszeniem prawa;</p> <p>3) nie przysługuje roszczenie o odszkodowanie inne niż roszczenie uzupełniające, o którym mowa w art. 242”</p>
Art. 60 ust. 3	<p>3. Aby przeprowadzić konwersję odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 1a, na mocy ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać, aby instytucje</p>	T	Art. 72 ust. 4 i 5	<p>Art. 72 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:</p> <p>4. Fundusz dokonuje konwersji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2- 4, na instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>i podmioty, o których mowa w art. 1 lit. b), c) i d), wyemitowały instrumenty w kapitale podstawowym Tier I na rzecz posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i takich zobowiązań kwalifikowanych. Odpowiednie instrumenty kapitałowe i takie zobowiązania można poddać konwersji wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przez instytucję lub podmiot, którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub przez jednostkę dominującą instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w porozumieniu z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub – w stosownych przypadkach – organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki dominującej;</p> <p>b) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przed jakąkolwiek emisją akcji lub instrumentów właścicielskich przez tę instytucję lub ten podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do celów udostępnienia funduszy własnych przez państwo lub jednostkę rządową;</p> <p>c) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są przydzielane i przenoszone niezwłocznie po wykonaniu uprawnienia do konwersji;</p> <p>d) współczynnik konwersji, który określa liczbę instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, które są udostępniane w odniesieniu do poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych lub poszczególnych zobowiązań kwalifikowanych, o których mowa w art. 59 ust. 1a., jest zgodny z zasadami określonymi w art. 50 oraz wszelkimi wytycznymi opracowanymi przez EUNB na podstawie art. 50 ust. 4.</p> <p>24) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>d) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„Aby przeprowadzić konwersję odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowanych, o których mowa w art. 59 ust. 1a, na mocy ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać, aby instytucje i podmioty, o</i></p>	<p>Art. 11 ust. 4 pkt 4a</p>	<p>5. W celu dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowanych, Fundusz może nałożyć na podmiot obowiązek emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rzecz posiadaczy instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2- 4.”,</p> <p>Art. 11 ust. 4 pkt 4a otrzymuje brzmienie:</p> <p>"4a) nałożenia na podmiot lub jego instytucję dominującą obowiązku wyemitowania nowych praw udziałowych,"</p>
---	--------------------------------------	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), wyemitowały instrumenty w kapitale podstawowym Tier 1 na rzecz posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i takich zobowiązań kwalifikowalnych. Odpowiednie instrumenty kapitałowe i takie zobowiązania można poddać konwersji wyłącznie w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:”;</p> <p>(ii) w lit. d) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych lub poszczególnych zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 1a.”;</p>			
Art. 61 ust. 3	<p>3. Jeżeli odpowiednie instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na zasadzie indywidualnej, organem odpowiedzialnym za dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 niniejszej dyrektywy, jest stosowny organ państwa członkowskiego, w którym instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), uzyskały zezwolenie zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2013/36/UE.</p> <p>25) w art. 61 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:</p> <p>„W przypadku gdy odpowiednie instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, o których mowa w art. 59 ust. 1a niniejszej dyrektywy, są uznawane do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45f ust. 1 niniejszej dyrektywy, organem odpowiedzialnym za dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 niniejszej dyrektywy, jest odpowiedni organ państwa członkowskiego, w którym instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, uzyskały zezwolenie zgodnie z tytułem III dyrektywy 2013/36/UE.”;</p>	N		Nie wymaga implementacji.
Art. 62 ust. 1	<p>26) w art. 62 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przed dokonaniem stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), w odniesieniu do jednostki zależnej emitującej odpowiednie instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, o których mowa w art. 59 ust. 1a, do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45f, na zasadzie indywidualnej,</p>	T	Art. 71	<p>Art. 71 ust. 1- 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Jeżeli instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych zależnego podmiotu krajowego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust. 1, w terminie jednego dnia, powiadamia właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów należących do tej samej grupy, które nabyły instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, lub</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p><i>lub odpowiednie instrumenty kapitałowe uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej lub na zasadzie skonsolidowanej, odpowiedni organ spełniał następujące wymogi:</i></p> <p><i>a) rozważając, czy dokonać ustalenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla odpowiedniego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powiadamia w ciągu 24 godzin od konsultacji z tym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:</i></p> <p><i>(i) organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz, w przypadku gdy jest to inny organ, odpowiedni organ w państwie członkowskim, w którym zlokalizowany jest organ sprawujący nadzór skonsolidowany;</i></p> <p><i>(ii) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla innych podmiotów w ramach tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które bezpośrednio lub pośrednio nabyły zobowiązania, o których mowa w art. 45f ust. 2 od podmiotu podlegającego art. 45f ust. 1;</i></p> <p><i>b) rozważając, czy dokonać ustalenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. c), bezzwłocznie powiadamia o tym właściwy organ odpowiedzialny za każdą instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które wyemitowały odpowiednie instrumenty kapitałowe, względem których mają zostać wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji, gdyby dokonano takiego stwierdzenia, oraz, w przypadku gdy nie są to te same organy, odpowiednie organy w państwie członkowskim, w którym zlokalizowane są właściwe organy i organ sprawujący nadzór skonsolidowany.</i></p>			<p>które są podmiotami dominującymi wobec podmiotów, które nabyły instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne.</p> <p>2. Jeżeli instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust. 1, niezwłocznie powiadamia właściwy organ nadzoru, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów należących do tej samej grupy, które wyemitowały instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, lub które są podmiotami dominującymi wobec podmiotów, które wyemitowały instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne.”</p>
Art. 62 ust. 4	<p>4. W przypadku gdy dokonano powiadomienia zgodnie z ust. 1, odpowiedni organ, po konsultacji z organami powiadomionymi zgodnie z lit. a) ppkt (i) lub lit. b) tego ustępu, ocenia następujące kwestie:</p> <p>a) dostępność środka alternatywnego w stosunku do wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59 ust. 3;</p> <p>b) jeżeli taki alternatywny środek jest dostępny, możliwość jego zastosowania w praktyce;</p> <p>c) jeżeli taki alternatywny środek może być zastosowany w praktyce, realistyczność perspektywy, że środek ten w odpowiednich ramach czasowych wpłynie na okoliczności, które w przeciwnym razie wymagałyby dokonania stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3.</p>	N		<p>Nie wymaga implementacji.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>26) w art. 62 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) w ust. 4 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W przypadku gdy dokonano powiadomienia zgodnie z ust. 1, odpowiedni organ, po konsultacji z organami powiadomionymi zgodnie z lit. a) ppkt (i) lub lit. b) tego ustępu, ocenia następujące kwestie:”</p>			
Art. 63 ust. 1	<p>1.Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały wszystkie niezbędne uprawnienia do zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w przypadku których spełnione są mające zastosowanie warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadają w szczególności następujące uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą wykonywać pojedynczo lub w jakiejkolwiek kombinacji:</p> <p>a) uprawnienie do zobowiązania każdej osoby do udzielenia wszelkich informacji wymaganych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podjęcia decyzji dotyczącej działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do przygotowania takiego działania, w tym aktualizacji i uzupełnień informacji udostępnionych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wymagania informacji udostępnianych za pomocą kontroli na miejscu;</p> <p>b) uprawnienie do przejęcia kontroli nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i wykonywania wszystkich praw i uprawnień przyznanych akcjonariuszom, innym właścicielom i organowi zarządzającemu instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>c) uprawnienie do przenoszenia akcji oraz innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>d) uprawnienie do przenoszenia na rzecz innego podmiotu, za zgodą tego podmiotu, praw, aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p>	N	Art. 203	<p>Art. 203 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 203. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 72 przed lub równocześnie z dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań.”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>e) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>f) uprawnienie do konwersji zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na akcje zwykłe lub inne instrumenty właścicielskie tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), właściwej instytucji dominującej lub instytucji pomostowej, na rzecz których dokonano przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>g) uprawnienie do umorzenia instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających art. 44 ust. 2;</p> <p>h) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty nominalnej akcji lub innych instrumentów właścicielskich instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz umorzenie takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>i) uprawnienie do zażądania od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub właściwej instytucji dominującej wyemitowania nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub innych instrumentów kapitałowych, w tym akcji uprzywilejowanych oraz warunkowych instrumentów zamiennych;</p> <p>j) uprawnienie do zmiany terminu wymagalności instrumentów dłużnych i innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub do zmiany kwoty odsetek należnych z tytułu takich instrumentów i innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, bądź zmiany daty płatności odsetek, w tym w drodze tymczasowego zawieszenia płatności, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających art. 44 ust. 2;</p> <p>k) uprawnienie do zamknięcia i rozwiązania umów finansowych lub kontraktów na instrumenty pochodne do celów stosowania art. 49;</p> <p>l) uprawnienie do odwołania lub wymiany organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i</p>			
---	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>uporządkowaną likwidacją;</p> <p>m) uprawnienie do nałożenia na właściwy organ wymogu, by w odpowiednim terminie przeprowadził ocenę nabywcy znacznego pakietu akcji na zasadzie odstępstwa od terminów określonych w art. 22 dyrektywy 2013/36/UE i art. 12 dyrektywy 2014/65/UE.</p> <p>27) w art. 63 ust. 1 lit. e), f) oraz j) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;</p>			
Art. 66 ust. 4	<p>4. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim („państwie członkowskim A”) wykonuje uprawnienia do umorzenia lub konwersji, w tym w odniesieniu do instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59, a zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji lub odpowiednie instrumenty kapitałowe instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją obejmują:</p> <p>a) instrumenty lub zobowiązania podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji („państwa członkowskiego B;</p> <p>b) zobowiązania należne wierzycielom zlokalizowanym w państwie członkowskim B,</p> <p>Państwo członkowskie B zapewnia obniżenie kwoty głównej tych zobowiązań lub instrumentów lub zapewnia konwersję zobowiązań lub instrumentów zgodnie z uprawnieniem do umorzenia lub konwersji wykonanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim A.</p> <p>28) w art. 66 ust. 4 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;</p>	N		Nie wymaga implementacji.
Art. 68	<p>3. Pod warunkiem że istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym</p>	N	Art.	Art. 156 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

ust. 3	<p>zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia, są nadal wykonywane, środek w zakresie zapobiegania kryzysom, zawieszenie zobowiązań na mocy art. 33a lub środek w zakresie zarządzania kryzysowego, w tym jakiegokolwiek zdarzenie bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka, nie umożliwiają nikomu:</p> <p>a) wykonywania żadnego prawa do wypowiedzenia umowy, jej zawieszenia, modyfikacji, kompensowania ani potrącenia, również w stosunku do umowy zawartej przez:</p> <p>(i) jednostkę zależną, z których wynikające zobowiązania są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez podmiot należący do grupy;</p> <p>(ii) przez jakiegokolwiek podmiot należący do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań;</p> <p>b) wejścia w posiadanie jakiegokolwiek składnika majątku danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub jakiegokolwiek podmiotu należącego do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań, lub sprawowania nad nim kontroli, lub narzucania w odniesieniu do niego jakiegokolwiek zabezpieczenia;</p> <p>c) naruszenia jakichkolwiek praw umownych danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub jakiegokolwiek podmiotu należącego do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań.</p> <p>29) w art. 68 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w ust. 3 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Pod warunkiem że istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia, są nadal wykonywane, środek w zakresie zapobiegania kryzysom, zawieszenie zobowiązań na mocy art. 33a lub środek w zakresie zarządzania kryzysowego, w tym jakiegokolwiek zdarzenie bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka, nie umożliwiają nikomu:</p>	156 ust. 2	<p>a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Jeżeli istotne postanowienia umowy, w szczególności w zakresie dostawy, płatności i zabezpieczenia, są wykonywane przez podmiot w restrukturyzacji lub podmioty grupy, której częścią jest ten podmiot, wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, decyzje podejmowane przez Fundusz w ramach przymusowej restrukturyzacji i ich skutki nie stanowią dla drugiej strony takiej umowy podstawy do:”;</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) wypowiedzenia, odstąpienia, wstrzymania wykonania lub dokonania zmiany umowy oraz dokonania potrącenia lub kompensaty w przypadku umów zawartych przez podmiot, wobec którego wszczęto przymusową restrukturyzację, a także umów zawartych:</p> <p>a) przez podmiot zależny od podmiotu w restrukturyzacji, w przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji zabezpiecza wykonanie zobowiązań z tytułu umowy,</p> <p>b) przez podmiot grupy, jeżeli istotne postanowienia umowy odnoszą się do niewykonania zobowiązań przez inny podmiot grupy;”;</p>
Art. 68 ust. 5	<p>29) w art. 68 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p>	N	<p>Nie wymaga implementacji. Wdrożenie zapewniają obowiązujące: art. 143 ust. 4, art. 144 ust. 4 i art. 156.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	5. Zawieszenie ani ograniczenie na mocy art. 33a, 69 lub 70 nie stanowią niewypelnienia zobowiązania umownego do celów ust. 1 i 3 niniejszego artykułu i art. 71 ust. 1.			
Art. 69 ust. 4	30) w art. 69 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: 4. Jakikolwiek zawieszenie na podstawie ust. 1 nie ma zastosowania do zobowiązań do płatności i dostawy względem: a) systemów i operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE; b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia; c) banków centralnych.	N		Nie wymaga implementacji. Wdrożenie zapewnia obowiązujący art. 144 ust. 2.
Ds. 69 ust. 5	5. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają zakres tego uprawnienia, mając na uwadze okoliczności każdego przypadku. W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skrupulatnie oceniają adekwatność rozszerzenia stosowania zawieszenia na kwalifikujące się depozyty zdefiniowane w ds. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/49/UE, zwłaszcza depozyty gwarantowane osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw. Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy jest wykonywane w odniesieniu do kwalifikujących się depozytów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby deponenci mieli dostęp do odpowiedniej kwoty dziennej z tych depozytów. 30) w art. 69 wprowadza się następujące zmiany:	N		Nie wymaga implementacji.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<p>b) w ust. 5 dodaje się akapity w brzmieniu:</p> <p>„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają zakres tego uprawnienia, mając na uwadze okoliczności każdego przypadku. W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skrupulatnie oceniają adekwatność rozszerzenia stosowania zawieszenia na kwalifikujące się depozyty zdefiniowane w ds. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/49/UE, zwłaszcza depozyty gwarantowane osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.</p> <p>Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy jest wykonywane w odniesieniu do kwalifikujących się depozytów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby deponenci mieli dostęp do odpowiedniej kwoty dziennej z tych depozytów.</p>			
Art. 70 ust. 2	<p>31) art. 70 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, względem któregokolwiek z poniższych:</p> <p>a) zabezpieczenia wiarytelności systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE;</p> <p>b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia; oraz</p> <p>c) banków centralnych w stosunku do aktywów zastawionych lub zapewnionych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze złożenia depozytu zabezpieczającego lub zabezpieczenia.</p>	T	Art. 142 ust. 2 pkt 1a	w art. 142 w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) CCP;”;
Art. 71 ust. 3	<p>32) art. 71 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3. Jakikolwiek zawieszenia dokonane na podstawie ust. 1 lub 2 nie mają zastosowania do:</p> <p>a) systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE;</p>	T	Art. 28	Art. 28 otrzymuje brzmienie: Art. 28. Przepis art. 144b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do umów finansowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, zmieniających w istotny sposób zobowiązania podmiotu powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>b) kontrahentów centralnych którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012; lub</p> <p>c) banków centralnych.</p>			
Art. 71a	<p>33) dodaje się artykuł w brzmieniu:</p> <p>Artykuł 71a</p> <p>Umowne uznanie uprawnień w zakresie zawieszenia w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do włączenia do wszelkich umów finansowych, które zawierają, a które są regulowane przepisami prawa państwa trzeciego postanowień, zgodnie z którymi strony uznają, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zastosować wobec tej umowy uprawnienia do zawieszenia lub ograniczenia praw i zobowiązań na mocy art. 33a, 69, 70 i 71 oraz uznają, że są związane wymogami określonymi w art. 68.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby unijne jednostki dominujące zapewniły, by ich jednostki zależne z państw trzecich włączały do umów finansowych, o których mowa w ust. 1, postanowienia w celu wykluczenia sytuacji, w której wykonywanie uprawnień organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zawieszenia lub ograniczenia praw i zobowiązań unijnej jednostki dominującej, zgodnie z ust. 1, stanowiłoby ważny powód wykonania prawa do przedterminowego rozwiązania takich umów, ich zawieszenia, modyfikacji, kompensowania lub potrącenia, lub egzekucji zabezpieczeń wierzytelności.</p> <p>Wymóg określony w akapicie pierwszym może mieć zastosowanie do jednostek zależnych z państw trzecich, które są:</p> <p>a) instytucjami kredytowymi;</p> <p>b) firmami inwestycyjnymi (lub które byłyby firmami inwestycyjnymi, gdyby siedziba ich zarządu znajdowała się w odnośnym państwie członkowskim); lub</p> <p>c) instytucjami finansowymi.</p>	T	<p>Art. 144b ust. 1 (w zakresie art. 71a ust. 1)</p> <p>Art. 144b ust. 2 (w zakresie art. 71a ust. 3)</p> <p>Art. 144b ust. 3 (w zakresie art. 71a ust. 4)</p> <p>Art. 144b ust. 4 (w</p>	<p>Art. 144b ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6 otrzymują brzmienie:</p> <p>W umowie dotyczącej:</p> <p>1) instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub</p> <p>2) pożyczki międzybankowej, jeżeli termin spłaty pożyczki wynosi 3 miesiące lub mniej – zwanej dalej „umową finansową”, której jedną ze stron jest podmiot, a prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, zawiera się zastrzeżenie, zgodnie z którym Funduszowi przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 102 ust. 1 pkt 3, art. 142–144.</p> <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się do umów finansowych:</p> <p>1) w przypadku których Funduszowi przysługiwałyby uprawnienia, o których mowa w art. 102 ust. 1 pkt 3, art. 142–144, jeżeli prawem właściwym byłoby prawo państwa członkowskiego;</p> <p>2) na podstawie których powstają zobowiązania podmiotu, w tym zobowiązania pozabilansowe i warunkowe wynikające z umów finansowych.</p> <p>3. Krajowy podmiot dominujący, posiadający podmiot zależny w państwie trzecim, zapewnia, że umowy finansowe, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, zawierane przez jego podmiot zależny, zawierają zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>4. Przepis ust. 3 stosuje się w przypadku gdy podmiotem zależnym z siedzibą na terytorium państwa trzeciego jest:</p> <p>1) instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013;</p> <p>2) firma inwestycyjna w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013 lub podmiot, który byłby taką firmą inwestycyjną gdyby miał siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;</p> <p>3) instytucja finansowa.</p> <p>5. Zarząd Funduszu może, na wniosek krajowego podmiotu dominującego, w formie uchwały, mając na uwadze ograniczony wpływ na ocenę wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, zwolnić ten podmiot z obowiązku, o którym mowa w ust. 3, jeżeli krajowy podmiot dominujący oraz podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa trzeciego będący stroną umowy finansowej uznają, że jego wykonanie nie jest możliwe ze względu na przepisy państwa trzeciego, którym podlega umowa. Wniosek krajowego podmiotu dominującego zawiera uzasadnienie. Fundusz może żądać przedstawienia przez wnioskodawcę opinii prawnej.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>3. <i>Ust. 1 ma zastosowanie do każdej umowy finansowej, która:</i></p> <p>a) <i>tworzy nowe zobowiązanie, lub powoduje istotną zmianę istniejącego zobowiązania po wejściu w życie przyjętych na poziomie krajowym przepisów służących transpozycji niniejszego artykułu;</i></p> <p>b) <i>przewiduje wykonanie jednego lub większej liczby praw do wypowiedzenia umowy lub praw do egzekucji zabezpieczeń wierzytelności, do których miałyby zastosowanie art. 33a, 68, 69, 70 lub 71, gdyby dana umowa finansowa była regulowana przez przepisy jednego z państw członkowskich.</i></p> <p>4. <i>W przypadku gdy instytucja lub podmiot nie włączą postanowienia umownego wymaganego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie uniemożliwia to organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowania uprawnień, o których mowa w art. 33a, 68, 69, 70 lub 71 w odniesieniu do tej umowy finansowej.</i></p> <p>5. <i>EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia treści postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1, uwzględniając różne modele biznesowe instytucji i podmiotów.</i></p> <p><i>EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 czerwca 2020 r.</i></p> <p><i>Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</i></p>	<p>zakresie art. 71a ust. 2 akapit drugi)</p> <p>Art. 144b ust. 5 (w zakresie art. 71a ust. 2 akapit pierwszy)</p> <p>Art. 144b ust. 6 (w zakresie art. 71a ust. 4)</p>	<p>6. Niezamieszczenie przez podmiot zależny z siedzibą w państwie trzecim zastrzeżeń umownych określonych w ust. 1 w umowie finansowej, której jest stroną, pozostaje bez wpływu na możliwość stosowania przez Fundusz uprawnień, o których mowa w art. 102 ust. 1 pkt 3, art. 142–144.”;</p>
<p>Art. 88 ust. 1</p>	<p>1. Z zastrzeżeniem art. 89 grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów realizacji zadań, o których mowa w art. 12, 13, 16, 18, 45-45h, 91 i 92 oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienia współpracy i koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich.</p> <p>W szczególności kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej</p>	<p>N</p>	<p>Nie wymaga implementacji. Wdrożenie zapewnia obowiązujący art. 127.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

<p>likwidacji, a także, w stosownych przypadkach, właściwym organom i organom sprawującym nadzór skonsolidowany warunki ramowe umożliwiające realizację następujących zadań:</p> <p>a)wymianę informacji istotnych dla opracowywania grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dla wykonywania w odniesieniu do grup uprawnień przygotowawczych i prewencyjnych oraz dla grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b)opracowywanie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12 i 13;</p> <p>c)ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy zgodnie z art. 16;</p> <p>d)skorzystanie z uprawnień do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18;</p> <p>e)podjęcie decyzji co do potrzeby ustanowienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 91 lub 92;</p> <p>f)osiągnięcie zgody co do grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanego zgodnie z art. 91 lub art. 92;</p> <p>g)koordynację informowania opinii publicznej o strategiach i grupowych programach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>h)koordynację wykorzystania mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z tytułem VII;</p> <p>i)ustanowienie minimalnych wymogów dla grup na poziomie skonsolidowanym i na poziomie jednostki zależnej zgodnie z art. 45-45h.</p> <p>Ponadto kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można wykorzystywać jako forum dyskusji na temat wszelkich kwestii związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją grup transgranicznych.</p> <p>34) w art. 88 wprowadza się następujące zmiany:</p>			
---	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>a) art. 88 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Z zastrzeżeniem art. 89 grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów realizacji zadań, o których mowa w art. 12, 13, 16, 18, art. 45-45h, art. 91 i 92, oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienia współpracy i koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich.”;</p>			
Art. 88 ust. 1	<p>34) w art. 88 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) w ust. 1 akapit drugi ppkt (i) wyrazy „art. 45” zastępuje się wyrazami „art. 45-45h”;</p>	N		Nie wymaga implementacji. Wdrożenie zapewnia obowiązujący art. 127.
Art. 89	<p>35) art. 89 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Artykuł 89</p> <p>Europejskie kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>1. W przypadku gdy instytucja z państwa trzeciego lub jednostka dominująca z państwa trzeciego posiada jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub unijne jednostki dominujące mające siedzibę w dwóch lub więcej państwach członkowskich – lub dwa lub większa liczba unijnych oddziałów uznawane za istotne przez dwa lub większą liczbę państw członkowskich, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których te podmioty mają siedzibę lub w których są zlokalizowane te istotne oddziały, ustanawiają jedno europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>2. Europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pełni funkcje i realizuje zadania określone w art. 88 w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz oddziałów, w zakresie w jakim zadania te dotyczą tych ostatnich.</p> <p>Zadania, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, obejmują ustalenie wymogu, o którym mowa w art. 45-45h.</p> <p>Podczas ustalania wymogu, o którym mowa w art. 45-45h, członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę globalną strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy taka istnieje, przyjętą przez organy z państw</p>	T	<p>Art. 127 ust. 2 pkt 9</p> <p>Art. 131 ust. 1</p> <p>Art. 131 ust., 1a (w zakresie art. 89 ust. 2 akapit pierwszy) i ust. 3</p>	<p>Art. 127 ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9) uzgadnianie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym i dla podmiotów zależnych na poziomie indywidualnym zgodnie z art. 97-99;”;</p> <p>Art. 131 ust. 1, 1a, 1b, 2, 2a, 2b i 5 otrzymują brzmienie:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W przypadku gdy podmiot dominujący z siedzibą w państwie trzecim utworzył podmioty zależne będące instytucjami lub istotne oddziały w więcej niż jednym państwie członkowskim, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji z państw członkowskich, w których podmiot z państwa trzeciego prowadzi działalność w formie istotnego oddziału, tworzą europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji, w celu realizacji zadań określonych w art. 127 ust. 2.”;</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:</p> <p>„1a. Fundusz przewodniczy pracom europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji w przypadku gdy podmioty zależne, o których mowa w ust. 1, są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego, lub Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór nad podmiotem zależnym o najwyższej sumie bilansowej ze wszystkich podmiotów zależnych z siedzibą w państwach członkowskich.</p> <p>1b. Członkowie europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji uwzględniają globalną strategię przymusowej restrukturyzacji dla grupy, przyjętą przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, w tym grupowy organ przymusowej restrukturyzacji, w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 127 ust. 2 pkt 9.”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

<p>trzech.</p> <p><i>W przypadku gdy zgodnie z globalną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub unijna jednostka dominująca i jej jednostki zależne nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgadzają się z tą strategią, jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub, na zasadzie skonsolidowanej, unijna jednostka dominująca spełniają wymóg określony w art. 45f ust. 1, emitując instrumenty, o których mowa w art. 45f ust. 2 lit. a) i b) na rzecz jednostki dominującej najwyższego szczebla z państwa trzeciego lub jej jednostek zależnych mających siedzibę w tym samym państwie trzecim lub innych podmiotów na warunkach określonych w art. 45f ust. 2 lit. a) ppkt (i) oraz lit. b) ppkt (ii).</i></p> <p><i>3. W przypadku gdy tylko jedna unijna jednostka dominująca posiada wszystkie unijne jednostki zależne instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba unijnej jednostki dominującej.</i></p> <p><i>W przypadku gdy akapit pierwszy powyżej nie ma zastosowania, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla unijnej jednostki dominującej lub unijnej jednostki zależnej, która posiada całkowite aktywa bilansowe o największej wartości.</i></p> <p><i>4. Państwa członkowskie mogą, za wzajemnym porozumieniem wszystkich właściwych stron, odstąpić od wymogu ustanowienia europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inne grupy lub kolegia, pełni już te same funkcje i realizuje już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełnia wszystkie warunki i przestrzega wszystkich procedur, które ustanowiono w niniejszym artykule i art. 90, w tym spełnia warunki i przestrzega, które dotyczą członkostwa w europejskich kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz udziału w ich pracach. W takim przypadku wszystkie odniesienia do europejskich kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.</i></p>	<p>Art. 131 ust.. 1b (w zakresi e art. 89 ust. 2 akapit trzeci)</p> <p>Art. 131 ust. 2 (w zakresi e art. 89 ust. 2)</p> <p>Art. 131 ust. 2a (w zakresi e art. 89 ust. 2 akapit czwart y)</p> <p>Art. 131 ust. 2b</p>	<p>c) uchyla się ust. 2,</p> <p>d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a. W przypadku gdy:</p> <p>1) zgodnie z globalną strategią przymusowej restrukturyzacji dla grupy podmioty zależne utworzone w państwach członkowskich lub podmiot będący unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową albo unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, i jego podmioty zależne będące instytucjami nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji,</p> <p>2) członkowie europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji akceptują globalną strategię przymusowej restrukturyzacji</p> <p>– podmioty zależne utworzone w państwach członkowskich oraz podmiot będący unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową albo unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, na poziomie skonsolidowanym, utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 98 ust. 21 i 2i.</p> <p>2b. Wymóg, o którym mowa w ust. 2a, może być spełniony za pomocą zobowiązań i funduszy własnych określonych w art. 98 ust. 21, które zostały objęte przez:</p> <p>1) jednostkę dominującą najwyższego szczebla w rozumieniu art. 92b ust. 2 rozporządzenia 575/2013,</p> <p>2) podmioty zależne jednostki, o której mowa w pkt 1, z siedzibą na terytorium tego samego państwa trzeciego co ta jednostka, lub</p> <p>3) osoby prawne inne niż podmioty określone w pkt 1 i 2, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 98 ust. 21 pkt 1 lit. a lub art. 98 ust. 21 pkt 2 lit. b.”</p> <p>e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>„5. Do działalności europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, którego pracom przewodniczy Fundusz, stosuje się przepisy art. 127–134.”;</p>
---	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	5. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działa, pod innymi względami, zgodnie z przepisami art. 88.		(w zakresie art. 89 ust. 2 akapit czwarty)	
			Art. 131 ust. 5 (w zakresie art. 89 ust. 5)	
sekcja B pkt 6 oraz w sekcja C pkt 17 załącznika	36) w sekcji B pkt 6 oraz w sekcji C pkt 17 załącznika wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”.	N		Nie wymaga implementacji. Wdrożenie zapewnia art. 83.
Dyrektywa 90/26/WE	<p>Artykuł 2</p> <p>Zmiany w dyrektywie 98/26/WE</p> <p>W dyrektywie 90/26/WE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) lit. c) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„c) »partner centralny« lub »CCP« oznacza CCP zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;”;</p> <p>b) lit. f) otrzymuje brzmienie:</p> <p>f) „uczestnik” oznacza instytucję, partnera centralnego, agenta</p>	T	<p>Art. 1 pkt 32</p> <p>Art. 7 projektu tj.</p> <p>Art. 1 pkt 6-10, 10a, 19, 20 i</p>	<p>Art. 1 pkt 6 –10 otrzymują brzmienie:</p> <p>„6) CCP – podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;</p> <p>7) agent rozrachunkowy – podmiot prowadzący w ramach systemu rachunku rozliczeniowego dla instytucji lub CCP, poprzez które dokonuje rozrachunku i udziela – w zależności od posiadanych uprawnień – kredytu dla celów rozrachunkowych instytucji lub CCP;</p> <p>8) izba rozliczeniowa – podmiot, do którego obowiązków należy obliczanie należności lub zobowiązań netto instytucji, CCP lub agenta rozrachunkowego;</p> <p>9) uczestnik – instytucja, CCP, agent rozrachunkowy, izba rozliczeniowa, podmiot prowadzący system lub członek rozliczający CCP;</p> <p>10) uczestnik pośredni – instytucja, CCP, agent rozrachunkowy, izba rozliczeniowa lub podmiot prowadzący system, związany z uczestnikiem umową umożliwiającą przekazywanie jego zleceń rozrachunku do systemu, pod warunkiem że uczestnik pośredni jest znany podmiotowi prowadzącemu system;”;</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

	<p>rozrachunkowego, izbę rozliczeniową, operatora systemu lub członka rozliczającego CCP, który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;"</p> <p>2) dodaje się artykuł w brzmieniu:</p> <p>„Artykuł 12a</p> <p>Do dnia 28 czerwca 2021 r. Komisja przeprowadzi przegląd sposobów, w jakie państwa członkowskie stosują przepisy niniejszej dyrektywy w odniesieniu do instytucji krajowych bezpośrednio uczestniczących w systemach regulowanych przepisami prawa państwa trzeciego i do zabezpieczenia dostarczonego w związku z uczestnictwem w takich systemach. Komisja oceni w szczególności potrzebę wprowadzenia dalszych zmian w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do systemów regulowanych przepisami prawa państwa trzeciego. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na ten temat, w stosownych przypadkach wraz z wnioskami dotyczącymi zmiany niniejszej dyrektywy."</p>	<p>art. 16 ust.2 Ustawy o ostatec zności rozrach unku (...)</p>	<p>po pkt. 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:</p> <p>„10a) członek rozliczający CCP - podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;"</p> <p>Art. 1 pkt 19 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„19) podmiot prowadzący system – CCP, agent rozrachunkowy oraz izba rozliczeniowa, w tym w szczególności izba rozliczeniowa lub izba rozrachunkowa działająca na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub inny podmiot określający wspólne dla uczestników systemu zasady realizacji ich zleceń rozrachunku;"</p> <p>Dodawany Art. 1 pkt 20 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„20) rozporządzenie (UE) nr 648/2012 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.¹⁾)</p> <p>Art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Prowadzenie systemów rozrachunku papierów wartościowych, z wyjątkiem systemów prowadzonych przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 lub ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz systemów prowadzonych przez NBP, wymaga zezwolenia KNF na prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, wydanego na podstawie art.68a ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub zezwolenia KNF na świadczenie usług rozliczeniowych jako CCP, wydanego na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, lub zezwolenia KNF na prowadzenie działalności jako depozyt papierów wartościowych, wydanego na podstawie art. 16 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie</p>
--	--	---	--

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 141 z 16.08.2013, str. 42, Dz. Urz. UE L 279 z 08.11.2013, str. 2, Dz. Urz. UE L 176 z 01.01.2014 str. 1, Dz. Urz. UE L 165 z 05.05.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 173 z 02.07.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 143 z 12.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 141 z 25.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 239 poz. 63 z 16.09.2015, Dz. Urz. UE L 328 z 15.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 141 z 16.08.2012, str. 42, Dz. Urz. UE L 337 z 12.01.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 11.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 336 z 13.12.2016, str. 36, Dz. Urz. UE L 86 z 01.04.2017 str. 3, Dz. Urz. UE L 144 z 10.06.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 148 z 30.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 322 z 10.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 173 z 03.01.2018, str. 84, Dz. Urz. UE L 137 z 07.06.2018, str. 3, Dz. Urz. UE L 309 z 08.12.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 347 z 01.01.2019 str. 35, Dz. Urz. UE L 80 z 23.03.2019, str. 8, Dz. Urz. UE L 141 z 17.0.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 141 z 18.12.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 322 z 01.01.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 141 z 18.06.2020, str. 42.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw

				usprawnień rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, z późn. zm. ²⁾ .”.
Art. 3	<p><i>Artykuł 3 Transpozycja</i></p> <p><i>1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 28 grudnia 2020 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.</i></p> <p><i>Państwa członkowskie stosują te środki od dnia ich wejścia w życie w prawie krajowym, co nastąpi nie później niż w dniu 28 grudnia 2020 r.</i></p> <p><i>Państwa członkowskie stosują art. 1 pkt 17 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do art. 45i ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE od dnia 1 stycznia 2024 r. W przypadku gdy - zgodnie z art. 45m ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE - organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalił termin spełnienia wymogów, który upływa po dniu 1 stycznia 2024 r., data rozpoczęcia stosowania art. 1 pkt 17 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do art. 45i ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE jest taka sama jak termin spełnienia wymogów.</i></p> <p><i>2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.</i></p> <p><i>W imieniu Rady</i></p> <p><i>G. CIAMBA Przewodniczący</i></p> <p><i>3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNB tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</i></p>	T	Art. 32	<p>Art. 32 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 32. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, określając termin, o którym mowa w art. 30, może określić inny termin na podanie przez podmioty informacji do wiadomości publicznej, zgodnie z art. 99a ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>
Art. 4	<p><i>Artykuł 4 Wejście w życie</i></p>	N		Nie wymaga implementacji.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 175 z 01.07.2016 str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 349 z 21.12.2016, str. 8.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw*

	<i>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</i>			
Art. 5	<i>Artykuł 5 Adresaci</i> <i>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.</i>	N		Nie wymaga implementacji..



Ministerstwo Finansów
Departament Rozwoju Rynku Finansowego

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 - Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji		
Art. 31	Art. 31 otrzymuje brzmienie: Art. 31. Za wdrożenie i utrzymywanie prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania, zgodność danych, o których mowa w art. 29 ust. 2, z saldami kont księgi głównej i ksiąg pomocniczych oraz przekazywanie Funduszowi tych danych jest odpowiedzialny podmiot uprawniony do reprezentacji	Zmiany wynikowe są elementem/narzędziem implementacji przepisów dyrektywy. Zgodnie z art. 288 TFUE „Dyrektywa wiąże każde Państwo Członkowskie, do którego jest kierowana, w odniesieniu do rezultatu, który ma być osiągnięty, pozostawia jednak organom krajowym swobodę wyboru formy i środków”. Tym samym, art. 31 wprowadza warunek zapewnienia zgodności danych pochodzących z systemu wyliczania z księgami banku, poprawi jakość danych przetwarzanych w systemie wyliczania i wzmocni ich wiarygodność, a tym samym zwiększy efektywność i szybkość procesu przymusowej restrukturyzacji, w efekcie wystandaryzowania danych i uzyskania ich spójności.
Art. 47 ust. 1 pkt 5	w art. 47 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) kwoty środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, o których mowa w art. 56 ust. 1 i art. 57 ust. 1, które podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane przekazać Funduszowi ze wskazaniem tych podmiotów.”;	Nowe brzmienie przepisu art. 47 ust. 1 pkt 5 stanowi korektę nieprecyzyjnego sformułowania (przepis w aktualnym brzmieniu posługuje się terminem „kwota” w liczbie pojedynczej, zamiast w liczbie mnogiej „kwoty”). Zgodnie z art. 305 ust. 2 i 3 ustawy o BFG Fundusz wzywa do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w sposób określony w art. 47 ust. 2 ustawy o BFG, a więc poprzez publikację uchwały w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz przekazuje ją podmiotom objętym systemem gwarantowania zobowiązaniom do przekazania tych środków. W związku z powyższym przedmiotowa uchwała powinna wskazywać konkretne kwoty, które wskazane banki albo kasy są zobowiązane przekazać BFG.
Art. 56 ust. 2	w art. 56 uchyla się ust. 2;	Zmiana wynikowa. Konsekwencja propozycji zmiany art. 305 ust. 7, który ma na celu doprecyzowanie rozwiązań związanych z przekazywaniem BFG zabezpieczeń zobowiązań do zapłaty.
Art. 57 ust. 2	w art. 57 uchyla się ust. 2;	Zmiana wynikowa. Konsekwencja propozycji zmiany art. 305 ust. 7
Art. 83	art. 83 otrzymuje brzmienie: „Art. 83. Rada Funduszu, w formie uchwały, określi szczegółowy zakres informacji, jakie zawiera plan przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając przedmiot i zakres działalności podmiotów objętych planem zgodnie z art. 73 ust. 1 i 1a, w szczególności wykonywanie przez te podmioty działalności maklerskiej, ich strukturę właścicielską, formę prawną prowadzonej działalności, profil ryzyka, skalę powiązań z innymi podmiotami rynku finansowego oraz udział w systemie ochrony instytucjonalnej.”;	Zmiana art. 83 ma na celu zachowanie wewnętrznej spójności przepisu. Zgodnie z delegacją uchwała Rady dotyczy planów przymusowej restrukturyzacji, więc wytyczna dla Rady do uwzględnienia przedmiotu i zakresu działalności powinna odnosić się do podmiotów objętych takim planem, podczas gdy pojęcie „podmiot” zostało zdefiniowane szerzej.
Art. 150 ust. 2	Art. 150 ust. 2 otrzymuje brzmienie:	Zmiany art. 150 wprowadzają możliwość dokonania przez BFG zmian warunków umów. Obecny przepis odwołuje się do pojedynczej umowy, tzn.

	<p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do umów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o uczestnictwo w systemie płatności lub systemie rozrachunku; 2) zawieranych w związku z uczestnictwem w systemie płatności lub systemie rozrachunku; 3) związanych z udzieleniem gwarancji Skarbu Państwa, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436); 4) zawartych z Narodowym Bankiem Polskim, bankiem centralnym innego państwa członkowskiego w rozumieniu przepisów ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejskim Bankiem Centralnym.” 	<p>BFG może dokonać zmiany warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji. Ponadto BFG będzie mógł, poza przeniesieniem praw, dokonywać także przenoszenia zobowiązań. Zmiana ma zwiększyć efektywność procesu przymusowej restrukturyzacji i szansę na osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji.</p>
Art. 330 ust. 8	<p>„8. Rada Funduszu może, w drodze uchwały, uwzględniając ograniczony negatywny wpływ, jaki mogłaby mieć upadłość podmiotu krajowego lub upadłość podmiotów określonego rodzaju na sytuację finansową innych podmiotów i stabilność rynku finansowego oraz gospodarkę, określić listę podmiotów, wobec których Fundusz nie będzie realizował uprawnień, o którym mowa w ust. 1, lub ograniczyć zakres wymaganych od takich podmiotów informacji, o ile podmioty te nie są podmiotami znaczącymi lub nie zostały zidentyfikowane lub uznane za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym, zgodnie z przepisami ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”,</p>	<p>Zmieniany art. 330 ust. 8 umożliwia BFG ograniczenie zakresu wymaganych od takich podmiotów, które nie są podmiotami znaczącymi lub nie zostały zidentyfikowane lub uznane za globalną instytucję o znaczeniu systemowym, przekazywanych informacji. Obecnie BFG może zwolnić podmioty z konieczności przedstawiania informacji niezbędnych do realizacji zadań BFG. Ograniczenie zakresu tych danych umożliwi większe zastosowanie środków proporcjonalnych.</p>
Art. 330 ust. 9 i 10	<p>„9. Członkowie Rady Funduszu, o których mowa w art. 7 ust. 4, mogą przekazywać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Funduszu, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom Narodowego Banku Polskiego, pracownikom Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, pracownikom urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Funduszu.</p> <p>10. Pracownicy, o których mowa w ust. 9, nie mogą ujawniać informacji udostępnionych przez członków Rady Funduszu. Obowiązek ten trwa również po ustaniu stosunku pracy.”:</p>	<p>Zmiana w art. 330 ust. 9 ma na celu umożliwienie prawidłowego przepływu informacji pomiędzy BFG a NBP, UKNF i Ministrem Finansów poprzez członka Rady Funduszu – przedstawiciela ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Dodawany art. 330 ust. 10 wprowadza gwarancje dotyczące tajemnicy zawodowej, nakazując nieujawniania informacji przez pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, a otrzymanych przez członka Rady Funduszu zarówno w trakcie trwania stosunku pracy jak i po jego ustaniu.</p>
Art. 4 – Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa		
Art. 93 § 4	<p>„§ 4. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) banku przejmującego inny bank; 2) spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, banku lub instytucji kredytowej przejmującej spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową.”. 	<p>Dodawany art. 93 § 4 ma na celu uregulowanie następstw podatkowych sukcesji uniwersalnej banku przejmującego inny bank albo kasę przejmowaną przez inną kasę lub inny bank (instytucję kredytową). Przejęcie, zgodnie z przepisami ustawy – Prawo bankowe i ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, –oznacza wstąpienie podmiotu przejmującego we wszystkie prawa i obowiązki przejmowanego banku lub kasy, dochodzi przy tym do wykreślenia przejmowanego banku lub kasy z KRS.</p> <p>Następstwo prawne w ramach prawa podatkowego najczęściej przybiera postać sukcesji uniwersalnej i dotyczy głównie ciężarów ciążących na podatniku w związku z koniecznością wykonania zobowiązań podatkowych poprzednika prawnego jako dłużnika podatkowego. Sukcesja podatkowa w niektórych przypadkach oznacza jednak również prawo do korzystania przez następcę prawnego z uprawnień związanych z wykonaniem zobowiązań podatkowych. Przyjęta formuła obowiązującego art. 93 Ordynacji podatkowej nie przewiduje odwoływania się do odrębnych przepisów regulujących urządzenie poszczególnych podmiotów prawnych i kreujących</p>

		następstwo prawne.
Art. 5 Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim		
Art. 39 ust. 3b Art. 43a ust. 1-4	<p>w art. 39 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu: „3b. Zarząd NBP może zwolnić podmiot w restrukturyzacji lub instytucję pomostową, o których mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. ...), z obowiązku utrzymywania rezerwy obowiązkowej w okresie przymusowej restrukturyzacji.”;</p> <p>po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu: „Art. 43a. 1. W przypadku zabezpieczenia kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43, przelewem wierzytelności hipotecznych lub wierzytelności zabezpieczonych zastawami rejestrowymi, na NBP przechodzą odpowiednio hipoteki lub zastawy rejestrowe z dniem udzielenia kredytu refinansowego albo krótkoterminowego. Przepisów art. 79 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księгах wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204) oraz art. 17 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. z 2018 r. poz. 2017) nie stosuje się. 2. Do chwili ujawnienia cesjonariusza w odpowiednim rejestrze przelew wierzytelności, o którym mowa w ust. 1, jest bezskuteczny w stosunku do dłużnika rzeczowego. W razie wygaśnięcia hipoteki albo zastawu rejestrowego przed ujawnieniem cesjonariusza w odpowiednim rejestrze, cedent obowiązany jest dokonać wszelkich czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej albo zastawu rejestrowego z rejestrów zastawów. 3. Z chwilą zawiadomienia sądu, sądu polubownego lub organu prowadzącego postępowanie administracyjne, o przelewie wierzytelności na zabezpieczenie kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43, NBP wstępuje z mocy prawa w miejsce kredytobiorcy, do postępowań cywilnych, administracyjnych, sądowno-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi, dotyczących przelanych wierzytelności, bez zezwolenia strony przeciwnej albo osoby trzeciej, która ma interes prawny. 4. Przepis ust. 3 stosuje się do dotychczasowego kredytobiorcy w zakresie wstąpienia w miejsce NBP do postępowań po spłacie należności z tytułu udzielenia kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43, na podstawie zaświadczenia wydanego przez NBP.”.</p>	<p>Dodawany art. 43a wynika z charakteru kredytu refinansowego, o którym mowa w art. 42 ustawy o Narodowym Banku Polskim, oraz kredytu krótkoterminowego, o którym mowa w art. 43 tej ustawy. Kredyt refinansowy może zostać udzielony bankowi w celu uzupełnienia jego zasobów pieniężnych, jak również dla wdrożenia planu naprawy banku. Kredyt ten, odmiennie niż kredyt, który jest oferowany przez banki komercyjne, jest udzielany na krótki termin. W przypadku przedstawienia przez bank zabezpieczenia z przelewu wierzytelności hipotecznych lub wierzytelności zabezpieczonych zastawami rejestrowymi, ze względu na dużą liczbę wierzytelności wymaganą do zabezpieczenia spłaty kredytu oraz z uwagi na czas trwania postępowania wieczystoksięgowego i wpisu do rejestru zastawów, zabezpieczenie może nie zostać skutecznie ustanowione przed upływem terminu, na który kredyt został udzielony. W praktyce oznacza to, że wskazane przyczyny formalnoprawne mogą utrudniać lub uniemożliwiać wykonywanie ustawowych zadań Narodowego Banku Polskiego, w tym przez ograniczenie zdolności banków do uzyskania kredytu refinansowego w sytuacji zagrożenia stabilności systemu finansowego.</p> <p>Ponadto, projektowane rozwiązanie zapewnia także ochronę interesów dłużnika rzeczowego (art. 43a ust. 2). Mianowicie sytuacja prawna dłużnika rzeczowego na skutek ww. przelewu wierzytelności nie ulegnie zmianie do chwili ujawnienia cesjonariusza w odpowiednim rejestrze. W razie wygaśnięcia hipoteki albo zastawu rejestrowego przed ujawnieniem cesjonariusza w odpowiednim rejestrze, cedent obowiązany jest dokonać wszelkich czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej albo zastawu rejestrowego z rejestrów zastawów. Oznacza to, że cesjonariusz musi wydać dokument mogący stanowić podstawę wykreślenia hipoteki albo zastawu rejestrowego.</p> <p>Zmiana ma mitygować ryzyko wszczynania procesu przymusowej restrukturyzacji z tzw. przesłanek płynnościowych. W takiej sytuacji, organowi przymusowej restrukturyzacji zdecydowanie ciężiej przeprowadzić skutecznie proces a tym samym osiągnąć cele przymusowej restrukturyzacji.</p>
Art. 6 – Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe		
Art. 104 ust. 2 pkt 13	„13)udzielenie przez Narodowy Bank Polski informacji objętych tajemnicą bankową następuje na rzecz Banku Gospodarstwa Krajowego w zakresie zlecenia spraw i czynności związanych z udzieleniem kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, w tym związanych z zabezpieczeniem lub obsługą tych kredytów;”	Dodanie w art. 104 ust. 2 pkt 13 umożliwia NBP udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową Bankowi Gospodarstwa Krajowego w zakresie, jaki jest niezbędny do zawarcia i wykonania umowy, o której mowa w art. 43a ust. 4 ustawy o Narodowym Banku Polskim. Zmiana usprawni współpracę między tymi instytucjami
Art. 106d ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia	„ Banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, izby rozliczeniowe utworzone na podstawie art. 67, instytucje utworzone na mocy art. 105 ust. 4, jednostki zarządzające systemem ochrony, o których mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, instytucje pożyczkowe, instytucje finansowe, których podstawowa	Zmiana w art. 106d ust. 1 polega także na rozszerzeniu katalogu podmiotów uprawnionych do przetwarzania i wzajemnego udostępniania informacji, w tym informacji objętych tajemnicą bankową, o instytucje finansowe, których podstawowa działalność polega na świadczeniu usług faktoringowych. Zmiana wynika m.in. z faktu, że instytucje finansowe, których podstawowa

	działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu lub świadczeniu usług faktoringowych, podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą bankową, w przypadkach.”	działalność polega na świadczeniu usług faktoringowych, zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu są instytucjami obowiązany i spoczywają na nich szczególne obowiązki w zakresie oceny ryzyka, ustalania beneficjenta rzeczywistego, weryfikowania oraz raportowania podejrzanych transakcji. Zmiana przyczyni się do zwiększenia możliwości oceny wiarygodności klientów poszukujących finansowania.
Art. 106e	„Art.106e.Do przetwarzania danych osobowych przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, jednostki zarządzające systemem ochrony, o których mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, instytucje pożyczkowe, instytucje finansowe, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu lub świadczeniu usług faktoringowych, podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, przepisu art. 15 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla prawidłowej realizacji zadań dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z art. 106, oraz zapobiegania przestępstwom, zgodnie z art. 106a i art. 106d”	Zmiana w (art. 106d ust. 1 i) art. 106e umożliwi systemom ochrony instytucjonalnej przetwarzanie danych objętych tajemnicą bankową w przypadkach, o których mowa w art. 106 ust. 1. Zmianę wprowadzono z uwagi na rolę systemów ochrony instytucjonalnej, jaką jest zapewnienie płynności i wypłacalności każdego z uczestników. Dostęp do informacji powinien ograniczyć ryzyko oraz straty wynikające z występowania podobnych zdarzeń w banku zrzeszającym oraz bankach spółdzielczych.
Art. 141q ust. 4 zdanie pierwsze	Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego występuje do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o przedstawienie w terminie 21 dni roboczych opinii w sprawie przewidywanego wpływu wykonania planu naprawy na przymusową restrukturyzację, o której mowa w dziale III w rozdziale 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;	Zmiana art. 141q ust. 4 przedłuż termin przedstawienia przez BFG opinii w sprawie przewidywanego wpływu wykonania planu naprawy na przymusową restrukturyzację. Termin 21 dni roboczych zapewni BFG możliwość przeprowadzenia kompleksowej oceny.
Art. 142 ust. 3 pkt 9	w art. 142 w ust. 3 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) wystąpić do zarządu banku z nakazem przekazania do Komisji Nadzoru Finansowego w terminie wskazanym przez Komisję: a) analizy przyczyn pogarszającej się sytuacji finansowej banku oraz prognozy kształtowania się tej sytuacji we wskazanym przez Komisję okresie, b) w przypadku braku zaakceptowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego planu naprawy lub konieczności jego zmiany, deklaracji o podjęciu środków pozwalających zminimalizować skutki naruszeń, o których mowa w ust. 1, lub ryzyko ich wystąpienia oraz skutki zdarzeń wskazanych w ust. 2, wraz z harmonogramem działań mających na celu przywrócenie sposobu prowadzenia przez bank działalności do stanu zgodności z obowiązującymi przepisami prawa, c) sporządzenie dodatkowego, w stosunku do planu naprawy, harmonogramu działań mających na celu poprawę sytuacji finansowej banku.”.	Dodawany art. 142 ust. 3 pkt 9 umożliwi w ramach nadzorczych środków wczesnej interwencji, nakazanie przez KNF określenia przez bank środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy oraz sporządzenie programu działania w celu ich rozwiązania, z harmonogramem jego wdrożenia. Przepis ten uzupełnia dotychczasowy katalog działań obejmujących plan naprawy, kwestie kadrowe, strukturę organizacyjną, strategię biznesową i niewłaściwą politykę wynagradzania o kwestie, które mogą wynikać z innych okoliczności, np. o charakterze technicznym.
Art. – 8 - Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej		
Art. 5 ust. 2b	„2b. Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 lutego o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz.)”.	Dodawany w art. 5 ust. 2b wprowadza ograniczenie w zakresie niektórych czynności związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, tj. przeprowadzenia oszacowania lub wyceny, powierzenia podmiotowi zarządzania prawami udziałowymi lub świadczenia usług doradczych. Polega na ograniczeniu tych informacji. Realizacja uprawnień z

		zakresu rządowych instrumentów finansowych, ze względu na skalę i zakres stosowanego instrumentu, nie może podlegać ograniczeniom analogicznie do procesu przymusowej restrukturyzacji, w ramach której przewidziany został tryb udzielania informacji po zakończeniu procesu.
Art. 9 – Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi		
Art. 28 § 3	Art. 28 § 3. W zakresie określonym ustawą z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2020 r. poz. 762 i 2320) za organy administracji rządowej, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej albo Skarb Państwa czynności w postępowaniu podejmuje Prokuratura Generalna Rzeczypospolitej Polskiej. Sąd może zawiadomić o toczącym się postępowaniu Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli z uwagi na przedmiot postępowania może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej.”.	Zmiana w art. 28 § 3 wiąże się z dodaniem art. 30a w ustawie o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej – zawiadomienie Prokuratorii o sprawie sędowo-administracyjnej będzie mogło nastąpić z inicjatywy sądu, przed którym toczy się postępowanie. Sąd zawiadomi Prokuratorę Generalną, jeżeli – w jego ocenie – w danej sprawie może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 10 – Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe		
art. 426 ust. 2a art. 427 ust. 1b art. 427 ust. 3 art. 440 ust. 2 pkt 6 art. 441a ust. 1a i 2	<p>W art. 426 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, może zostać wskazany bank, który może występować w charakterze syndyka.”;</p> <p>W art. 427: a) w ust. 1 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu: „1b) przedstawicieli banków, o których mowa w art. 426 ust. 2a;”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Syndykiem może być także bank wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 426 ust. 2a, po uzyskaniu pozytywnej opinii odpowiednio Komisji Nadzoru Finansowego albo Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Wniosek nie jest opiniowany przez podmiot, który go złożył.”;</p> <p>w art. 440: a) w ust. 2 w pkt 6: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „kategoria szоста – należności z tytułu obligacji lub innych instrumentów dłużnych, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności, lub z tytułu instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, z wyłączeniem należności określonych w pkt 9, jeżeli są łącznie spełnione następujące warunki:”, - lit. b otrzymuje brzmienie: „b) w umowie lub załączonych do niej dokumentach i informacjach dotyczących emisji dłużnych instrumentów finansowych lub instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, a w stosownych przypadkach także w prospekcie emisyjnym, w sposób wyraźny i przystępny określono kategorię zaspokojenia należności,”, - lit. d otrzymuje brzmienie: „d) wartość nominalna jednej obligacji lub jednego instrumentu dłużnego nie jest niższa niż 400 000 zł lub równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy</p>	<p>Dodawany art. 426 ust. 2a określa sposób i tryb wyboru banku jako w charakterze syndyka w postępowaniu upadłościowym innego banku. Wniosek KNF albo BFG będzie zawierał ograniczenie do dwóch banków, które mogą w sposób najbardziej właściwy przeprowadzić takie działania. Syndyk banku, ze względu na specyfikę i rolę w systemie finansowym tych podmiotów, powinien posiadać nie tylko teoretyczną, ale przede wszystkim praktyczną znajomość ich organizacji oraz zasad działalności, a także możliwości, w szczególności logistyczne, wszechstronnego i niezakłóconego poprowadzenia wszystkich procesów związanych z wszczętym postępowaniem upadłościowym.</p> <p>Zgodnie z dodawanym art. 427 ust. 1b przed ogłoszeniem upadłości banku sąd wysłucha, co do podstaw ogłoszenia upadłości oraz osoby syndyka, przedstawicieli banków, z których jeden może zostać ustalony syndykiem.</p> <p>W zmienianym art. 427 ust. 3 wprowadza wyraźną podstawę prawną do ustanowienia banku jako syndyka banku. Warunkiem jest uprzednie uzyskanie pozytywnej opinii KNF oraz BFG, z uwagi na pełnione przez te podmioty zadania. Wniosek nie jest opiniowany przez podmiot, który z nim wystąpił, z uwagi na fakt że z takimi wnioskami może wystąpić wyłącznie KNF oraz BFG. Intencją tej zmiany jest także zapewnienie realnego wpływu KNF lub BFG na osobę syndyka.</p> <p>W zmienianym art. 440 ust. 2 pkt 6 precyzuje się, że wymogiem dotyczącym wartości nominalnej jednej obligacji nie niższej niż 400 000 zł lub równowartość tej kwoty są objęte także instrumenty dłużne lub instrumenty wywołujące analogiczne skutki prawne. Obecne brzmienie art. 440 ust. 2 pkt 6 lit. d ogranicza możliwość zakwalifikowania do tej kategorii jedynie obligacji. Zobowiązania, które mogą być zaliczane do zobowiązań kwalifikowanych na podstawie rozporządzenia CRR, nie tylko obligacje, powinny być zaliczane do kategorii 6. Dlatego katalog należności kwalifikujących się do kategorii 6 obejmie – poza obligacjami – także instrumenty dłużne wykazujące właściwości zbywalności wierzytelności oraz instrumenty wywołujące skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych.</p> <p>Zmiana w art. 440 ust. 3 przewiduje, że sąd oddala wniosek o ogłoszenie</p>

	<p>Bank Polski w dniu podjęcia decyzji emitenta o emisji.”, b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „ Z masy upadłości zaspokaja się w pierwszej kolejności koszty postępowania upadłościowego a następnie koszty przymusowej restrukturyzacji niepokryte z przychodów z przymusowej restrukturyzacji, a jeżeli fundusze masy upadłości na to pozwalają – również inne zobowiązania masy upadłości, o których mowa w art. 230 ust. 2, w miarę wpływu do masy upadłości stosownych sum.”; 4) w art. 441a: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, może zostać wskazana spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa albo bank, które mogą występować w charakterze syndyka.”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W postępowaniu upadłościowym wobec spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej syndykiem może być także inna spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa albo bank wskazane we wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w ust. 1a, po uzyskaniu pozytywnej opinii odpowiednio Komisji Nadzoru Finansowego albo Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Wniosek nie jest opiniowany przez podmiot, który go złożył.”.</p>	<p>upadłości, jeżeli majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie tych kosztów. Dodawany art. 441a dotyczy działania banku albo kasy jako syndyka w ramach postępowania upadłościowego innej kasy. Przyjęte rozwiązania są analogiczne jak w art. 426 ust. 2a, z tym że syndykiem kasy może być kasa albo bank.</p>
Art. 13 – Ustawa z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych		
<p>Art. 2 ust. 1 pkt 9, Art. 2 ust 1 pkt 14 Art. 2 ust. 3 pkt 3</p>	<p>W ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie i dodaje się pkt 14 w brzmieniu: „9) CPP, agent rozrachunkowy lub izba rozliczeniowa w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz.U. z 2019 r. poz. 212 oraz z 2021 r. poz.)”; „14) Bankowy Fundusz Gwarancyjny.”; W art. 2 ust. 3 pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu: „3) umów, w których stroną jest Bankowy Fundusz Gwarancyjny, a portfel kredytowy banku stanowią w znacznej części umowy, której dłużnikiem jest konsument z tytułu zawartej umowy o kredyt konsumencki w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim i nie jest możliwe inne skuteczne zapewnienie przywrócenia płynności płatniczej, o której mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”.</p>	<p>W dodawanym art. 2 ust. 1 pkt 14 rozszerza się katalog podmiotów przyjmujących zabezpieczenia finansowe o BFG. Dodanie w art. 2 ust. 3 pkt 3 ma na celu rozszerzenie katalogu przypadków, w których nie stosuje się przepisów ustawy o przypadek, gdy ustanawiającym zabezpieczenie finansowe jest BFG a dłużnikiem jest konsument z tytułu zawartej umowy o kredyt konsumencki. Z uwagi na częste występowanie takich sytuacji na rynku finansowym i konieczność usprawnienia procesu przymusowej restrukturyzacji, dodano regulację rozszerzającą kompetencje BFG w tym zakresie. W przypadku utraty płynności przez bank w restrukturyzacji lub instytucję pomostową możliwość udostępnienia środków na zabezpieczenie tej płynności powinno ograniczyć kluczowe ryzyko, bez zabezpieczenia którego przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji może okazać się niemożliwe. Konieczność realizacji zabezpieczenia pojawi się w przypadku braku skuteczności przymusowej restrukturyzacji, której konsekwencją będzie upadłość podmiotu w restrukturyzacji, a realizacja zabezpieczenia nastąpi za pośrednictwem syndyka masy upadłości. Istnieje szereg banków, w przypadku których kredyty konsumenckie stanowią istotną część ich aktywów. W przypadku przymusowej restrukturyzacji tych banków nie będzie możliwe odpowiednie zabezpieczenie pożyczki płynnościowej bez możliwości objęcia tym zabezpieczeniem również portfela kredytów konsumenckich. W przepisie wskazano warunek możliwego skorzystania z tego portfela w razie braku innych skutecznych możliwości przywrócenia płynności płatniczej.</p>
Art. 14 – Ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym		

<p>Art. 3ba</p> <p>Art. 3bb</p> <p>Art. 3h ust.2-8</p> <p>Art. 19e ust 1</p>	<p>„Art. 3ba. 1. Komisja może, zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1286/2014, określić, w drodze decyzji, język lub języki inne niż język polski, w jakim sporządza się dokument zawierający kluczowe informacje dotyczące detalicznego produktu zbiorowego inwestowania, o którym mowa w art. 4 pkt 1 rozporządzenia 1286/2014, zwanego dalej „PRIP”, jeżeli produkt ten jest dystrybuowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o wydaniu decyzji Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.</p> <p>5. Osoba sprzedająca PRIP lub osoba doradzająca w zakresie PRIP, w rozumieniu przepisów rozporządzenia 1286/2014, może proponować PRIP inwestorowi indywidualnemu, o którym mowa w art. 4 pkt 6 lit. a rozporządzenia 1286/2014, na podstawie dokumentu zawierającego kluczowe informacje, sporządzonego w języku określonym w decyzji Komisji wydanej na podstawie ust. 1, pod warunkiem przyjęcia, najpóźniej przed zawarciem pierwszej transakcji dotyczącej tego PRIP, oświadczenia od inwestora indywidualnego, że posługuje się on językiem, w którym sporządzono ten dokument, w stopniu umożliwiającym mu zrozumienie informacji zawartych w tym dokumencie.</p> <p>6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, złożone osobom, o których mowa w ust. 5, jest skuteczne również w odniesieniu do dokumentów zawierających kluczowe informacje odnoszących się do innych PRIP sporządzonych w języku wskazanym w tym oświadczeniu, w zakresie których te osoby dokonują sprzedaży lub doradzają.</p> <p>Art. 3bb. 1. W przypadku, gdy wymaga tego ochrona uzasadnionych interesów inwestorów lub konieczność zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja, w drodze decyzji, może uchylić decyzję, o której mowa w art. 3ba ust. 1.</p> <p>2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 3ba ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.”.</p> <p>po art. 3g dodaje się art. 3h w brzmieniu :</p> <p>„Art. 3h. 1. Zawarcie umowy, której przedmiotem jest zobowiązanie kwalifikowalne, o którym mowa w art. 2 pkt 90b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. ...), lub instrument wyemitowany w celu zaliczenia do instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II z inwestorem innym niż którykolwiek z podmiotów wymienionych w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanym dalej „klientem detalicznym”, oraz pośrednictwo w zawarciu takiej umowy jest dopuszczalne, o ile kwota nominalna</p>	<p>Dodaje się art. 3ba i art. 3bb. mając na uwadze możliwość transgranicznej dystrybucji instrumentów, które wypełniają definicję detalicznego produktu zbiorowego inwestowania (PRIP), o którym mowa w Rozporządzeniu 1286/2014, w tym instrumentów emitowanych na podstawie przepisów innego państwa członkowskiego, odpowiadających zobowiązaniom kwalifikowalnym lub instrumentom kapitałowym w rozumieniu projektu ustawy [ustawy o BFG] niezbędne jest uregulowanie zasad dopuszczalności stosowania innego języka niż język urzędowy, w którym sporządzany jest dokument zawierający kluczowe informacje (KID) dla tego PRIIP.</p> <p>Artykuł 7 Rozporządzenia 1286/2014 dopuszcza sporządzenie dokumentu zawierającego kluczowe informacje w języku innym niż język urzędowy obowiązujący na terytorium danego państwa członkowskiego, zaakceptowanym przez właściwe organy tego państwa członkowskiego. Przedmiotowa akceptacja powinna przybrać pewną formę prawną, Rozporządzenie nie wskazuje jednak jakiego rodzaju. Aktualnie obowiązujące przepisy w ustawodawstwie polskim nie zawierają żadnej podstawy prawnej dla KNF, aby akceptowała lub dopuszczała KID w języku obcym. W konsekwencji KID musi być sporządzony w języku polskim. Konieczne jest wprowadzenie do przepisów ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym kompetencji dla KNF do wydania decyzji generalnej określającej inne dopuszczalne języki KID.</p> <p>Dodatkowo konieczne jest wprowadzenie w przepisach rangi ustawowej wymogu udokumentowania znajomości języka obcego w jakim sporządzono KID w formie przyjęcia oświadczenia inwestora, że posługuje się tym językiem w stopniu umożliwiającym mu zrozumienie treści zawartej w KID. Oświadczenie takie powinno być składane jedynie raz, tj. przed zawarciem pierwszej transakcji w odniesieniu do PRIP sporządzonego w danym języku obcym. Jeżeli KID dla innego PRIP w ramach tego samego podmiotu sprzedającego lub doradzającego sporządzony jest w tym samym obcym języku, inwestor nie powinien być zobowiązany do składania ponownego oświadczenia.</p> <p>Komisja będzie mogła w drodze decyzji uchylić obowiązującą decyzję w sprawie określenia dopuszczalnych języków KID, w przypadku gdy wymaga tego ochrona uzasadnionych interesów inwestorów lub konieczność zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.</p> <p>Wprowadzenie możliwości sporządzania KID w innym języku niż język polski nie wpływa na stosowanie pozostałych zasad, na których polscy klienci mogą nabywać PRIP. Oznacza to w szczególności, że klient detaliczny, o którym mowa w proponowanym art. 3h ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym będzie mógł przystąpić do umowy, której przedmiotem jest zobowiązanie kwalifikowalne lub instrument kapitałowy, w tym obligacje warunkowo zamiennie na akcje, jedynie wtedy, gdy kwota nominalna tego zobowiązania lub instrumentu kapitałowego nie jest niższa niż 100 000 euro albo równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie.</p> <p>Dodawany art. 3h ust. 1 ma na celu wprowadzenie możliwości zawierania umów dotyczących zobowiązań kwalifikowalnych między szeroko rozumianym sprzedawcą (emitentem) a klientem detalicznym. Przepis</p>
--	---	---

<p>tego zobowiązania lub instrumentu kapitałowego nie jest niższa niż 400 000 zł albo równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia przez emitenta decyzji o emisji danego instrumentu kapitałowego albo zawarcia tej umowy.</p> <p>2. W przypadku naruszenia ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakazać osobie oferującej klientowi detalicznemu zawarcie umowy, zawierania lub pośredniczenia w zawieraniu umów z klientami detalicznymi; 2) nałożyć na osobę oferującą klientowi detalicznemu zawarcie umowy karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej: <ol style="list-style-type: none"> a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej: <ul style="list-style-type: none"> – kwoty do wysokości 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, albo – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie, b) w przypadku osoby fizycznej: <ul style="list-style-type: none"> – kwoty 2 905 000 zł albo – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie. <p>3. W przypadku podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, i podmiotu zależnego podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.</p> <p>4. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest natychmiast wykonalna.</p> <p>5. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o treści rozstrzygnięcia, którym mowa w ust. 2, rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja.</p> <p>6. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 5 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.</p> <p>7. Informacje, o których mowa w ust. 5, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.</p> <p>8. W przypadku nałożenia sankcji, o której mowa w ust. 2, Komisja może, w drodze decyzji, zobowiązać osobę, która naruszyła ust. 1, do bezpośredniego poinformowania klientów o rodzaju i wysokości nałożonego środka, organie właściwym do rozpatrzenia skargi lub prawie wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym.”;</p> <p>w art. 11 ust. 1a skreśla się wyrazy „(Dz.U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298)”;</p> <p>w art. 19e ust. 1 otrzymuje brzmienie: ”1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7 i art. 3h ust. 2 pkt 2 oraz na podstawie ustaw, o</p>	<p>określa wymóg w zakresie minimalnej jednostkowej wartości nominalnej instrumentu na poziomie 400 tys. zł (równowartości tej kwoty w innej walucie przy kursie NBP) . Nie jest to wartość wygórowana w przypadku transakcji zawieranych między profesjonalnymi podmiotami. Ustalenie takiego pułapu wartości nominalnej pozwala tym samym odstąpić od wymogu przeprowadzania dodatkowej oceny odpowiedniości i adekwatności, wykraczającej poza wymaganą zgodnie z przepisami o obrocie instrumentami finansowymi. Zakresem przepisu zostały objęte instrumenty kwalifikowalne (zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają warunki określone w art. 97a–art. 97g lub art. 98 ust. 2g ustawy o BFG) oraz kapitał dodatkowy Tier I lub instrument Tier II. Jednocześnie w związku z tym, że wartość 400 tys. zł występuje obecnie m.in. w przypadku instrumentów senior non-preferred i nie jest zmieniana projektowanymi obecnie regulacjami, zasadne wydaje się przyjęcie kwoty 400 tys. zł jako minimalnej kwoty nominalnej dla pozostałych rodzajów instrumentów.</p> <p>Zgodnie z dodawanym przepisem art. 3h ust. 2, KNF będzie uprawniony do nakładania, w drodze decyzji, sankcji administracyjnych i środków naprawczych, zgodnie z art. 32 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z dnia 28.12.2017, str. 35).</p> <p>Zgodnie z dodawanym art. 3h ust. 2 pkt 1 KNF będzie mógł zakazać osobie oferującej klientowi detalicznemu zawarcie umowy zawierania lub pośredniczenia w zawieraniu umów z klientem detalicznym. Umożliwia to zaprzestanie niewłaściwej praktyki zawieraniem takich umów oraz powstrzymanie się od tego w przyszłości.</p> <p>W dodawanym art. 3h ust. 2 pkt 2 wśród sankcji, jakie może zastosować KNF, przewidziano również kary pieniężne.</p> <p>W dodawanym art. 3h ust. 3 określa się metodę ustalania skonsolidowanego rocznego przychodu dla podmiotów (osoba prawna, jednostka nieposiadająca osobowości prawnej), który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe. Przepis umożliwi w takim wypadku, z uwagi na istniejące powiązania, określenie stosunku wysokości korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia w stosunku do całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego.</p> <p>Dodawany art. 3h ust. 4 zapewni natychmiastową wykonalność decyzji w przedmiocie sankcji administracyjnych, w celu zapewnienia ochrony innych uczestników obrotu. Nałożenie takich sankcji poprzedza szczegółowe postępowanie w sprawie naruszeń. Odwołanie możliwe jest w zakresie sędowo-administracyjnym.</p> <p>Dodawany art. 3h ust. 5 ma umożliwić ustalenie przez uczestników obrotu, czy osoba (firma) oferująca zawarcie umowy nie została wpisana na prowadzoną przez KNF listę osób, wobec których zostały zastosowane</p>
---	---

	<p>których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią środki Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 2279 oraz z 2020 r. poz. 2320).”.</p>	<p>sankcje. Uczestnik obrotu będzie mógł zweryfikować, czy określona osoba (firma) nie łamie nałożonego zakazu. Imię i nazwisko osoby fizycznej nie będą podlegać ochronie na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.</p> <p>Dodawany art. 3h ust. 6 zapewni rozstrzygnięcie o naruszeniach administracyjnych oraz o publikowaniu danych osób wobec których przewidziano sankcje przez KNF jako organ kolegialny. Zapewni to wysoki poziom decyzyjny (bezpośrednia wypowiedź składu KNF) oraz gwarancję wydawania decyzji o sankcjach administracyjnych tylko w koniecznym zakresie.</p> <p>Dodawany art. 3h ust. 7 określa ramy czasowe publikacji na stronie KNF danych osoby, która dopuściła się naruszeń (5 lat).</p> <p>Zgodnie z dodawanym art. 3h ust. 8 decyzji o zastosowaniu środka nadzorczego może towarzyszyć decyzja w przedmiocie zobowiązania osoby doradzającej lub sprzedającej do bezpośredniego poinformowania inwestorów indywidualnych o rodzaju i wysokości nałożonego środka, organie właściwym do rozpatrzenia skargi lub prawie wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym. Bezpośrednie poinformowanie rozumiane jest jako interakcja między klientem a sprzedawcą w celu wykluczenia ryzyka, w którym przekazanie informacji o rodzaju i wysokości nałożonego środka zostałyby wykonane w sposób pośredni, czyli przez publikację informacji na stronie internetowej.</p> <p>Dodawany art. 3i jest konsekwencją zmiany brzmienia w art. 1 ust. 2 pkt 9 oraz wejścia w życie zmiany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (BMR) (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1, z późn. zm.)). Komisja Nadzoru Finansowego pełni już nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia BMR, a także posiada stosowne zasoby i doświadczenie, dlatego też wskazany jest jako instytucja właściwa do przeprowadzania tego typu oceny.</p> <p>Zmiana w art.19e ust. 1 wynika z konieczności określenia miejsca przeznaczenia wpływów z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez KNF zgodnie z dodawanym art. 3h ust. 2 pkt 2, podobnie jak inne tego typu kary nakładane przez KNF, także te zasilą Fundusz Edukacji Finansowej. Analogiczna zmiana została dokonana także w ustawie o Rzeczniku Finansowym – art. 43c ust. 1 pkt 1.</p>
<p>Art. 15. Ustawa z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym</p>		
<p>Art. 6 ust. 3-11</p>	<p>„3. W przypadku zabezpieczenia gwarancji, o których mowa w ust. 1, przelewem wierzytelności hipotecznych lub wierzytelności zabezpieczonych zastawami rejestrowymi, na Skarb Państwa przechodzą odpowiednio hipoteki lub zastawy rejestrowe z dniem udzielenia gwarancji. Przepisów art. 79 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204) i art. 17 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie</p>	<p>Dodanie art. 6 ust. 3–11 stanowi rozwiązanie odpowiadające art. 43a o Narodowym Banku Polskim w przypadku udzielenia przez Skarb Państwa Gwarancji dla tego kredytu. Celem tej regulacji jest zwiększenie zdolności banków komercyjnych do uzyskania wsparcia płynnościowego w sytuacji, w której jest to zasadne.</p>

	<p>rejestrów i rejestrze zastawów (Dz. U. z 2018 r. poz. 2017) nie stosuje się.</p> <p>4. Do chwili ujawnienia cesjonariusza w odpowiednim rejestrze przelew wierzytelności, o którym mowa w ust. 3, jest bezskuteczny w stosunku do dłużnika rzeczowego. W razie wygaśnięcia hipoteki albo zastawu rejestrowego przed ujawnieniem cesjonariusza w odpowiednim rejestrze, cedent jest obowiązany dokonać wszelkich czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej albo zastawu rejestrowego z rejestrów zastawów.</p> <p>5. Z chwilą zawiadomienia sądu, sądu polubownego lub organu prowadzącego postępowanie administracyjne, o przelewie wierzytelności na zabezpieczenie gwarancji, o których mowa w ust. 1, Skarb Państwa wstępuje z mocy prawa w miejsce instytucji finansowej, do postępowań cywilnych, administracyjnych, sądowno-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi, dotyczących przelanych wierzytelności, bez zezwolenia strony przeciwnej albo osoby trzeciej, która ma interes prawny.</p> <p>6. Przepis ust. 5 stosuje się do instytucji finansowej w zakresie wstąpienia w miejsce Skarbu Państwa do postępowań po spłacie należności z tytułu udzielenia gwarancji, o których mowa w ust. 1, na podstawie zaświadczenia wydanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p>7. Z chwilą zaspokojenia należności Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim – w przypadku braku zaspokojenia Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego zabezpieczającej ten kredyt – na Skarb Państwa z mocy prawa przechodzi nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie tego kredytu, a w przypadku, w którym zabezpieczenie to stanowią wierzytelności, na Skarb Państwa z mocy prawa przechodzą także wszelkie prawa związane z tymi wierzytelnościami.</p> <p>8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Skarb Państwa wstępuje z mocy prawa w miejsce Narodowego Banku Polskiego w stosunki prawne dotyczące przejętego zabezpieczenia. Przepisy ust. 3-5 stosuje się.</p> <p>9. Z chwilą zaspokojenia należności Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego – w razie braku zaspokojenia Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, zabezpieczonego tą gwarancją – na Narodowy Bank Polski z mocy prawa przechodzi nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie tej gwarancji, a w przypadku, w którym zabezpieczenie to stanowią wierzytelności, na Narodowy Bank Polski z mocy prawa przechodzą także wszelkie prawa związane z tymi wierzytelnościami.</p> <p>10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, Narodowy Bank Polski wstępuje z mocy prawa w miejsce Skarbu Państwa w stosunki prawne dotyczące przejętego zabezpieczenia. Przepisy art. 43a ust. 1-3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim stosuje się.</p> <p>11. W przypadku udzielenia gwarancji za instytucję finansową przepisy ust. 7-10 stosuje się odpowiednio.”</p>	
Art. 16 - Ustawa z dnia 12 lutego 2010 r. o rekaptalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej		
Art. 19a ust. 1-6	„1. W razie wystąpienia kryzysu systemowego, w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, po uzyskaniu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i	Nowe brzmienie art. 19a ust 1 zmienia podmiot uprawniony do zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej i nadaje te uprawnienie Zarządowi Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w przypadku

<p>Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego oraz zgody ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może zastosować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, jeżeli zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji nie byłoby wystarczające do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub 2) ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 2a ust. 2, otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub 3) ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej. <p>2. Zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej może nastąpić wyłącznie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) gdy wobec podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, wydano uprzednio decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, oraz 2) gdy w celu pokrycia strat lub podniesienia funduszy własnych tego podmiotu dokonano umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub umorzenia lub konwersji zobowiązań, w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, lub w inny sposób akcjonariusze oraz wierzyciele przekazali wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania tego podmiotu. <p>3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny występuje z wnioskiem o zgodę na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Kopię wniosku Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.</p> <p>4. Bankowy Fundusz Gwarancyjny w sprawie zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej wydaje decyzję. Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje kopię decyzji Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.</p> <p>5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do decyzji, o której mowa w ust. 4:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4, 5, art. 104-106 i art. 109 ust. 1-5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji; 2) stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), z wyjątkiem przepisów art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy. <p>6. W przypadku zastosowania instrumentów, o których mowa w art. 19b ust. 1 i art.</p>	<p>wystąpienia kryzysu systemowego. Zarząd Bankowego Funduszu Gwarancyjnego może wydać decyzję o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej jedynie po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, opinii Narodowego Banku Polskiego i Prezesa Komisji Nadzoru Finansowego.</p> <p>Zmianie brzmienie art. 19a ust 2 ujednolica brzmienie przepisu zgodnie z art. 37 ust.10 BRRD oraz stanowi rzeczywistą podstawę do zastosowania rządowych instrumentów stabilności finansowej.</p> <p>Zmiana w art. 19a ust. 3 ma na celu podkreślenie i unormowanie w procesie zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji udziału ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, który – z uwagi na swoją pozycję w strukturze administracji państwowej – powinien decydować o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Przepis ten nakłada również obowiązek przekazania kopii tego wniosku do Prezesa Rady Ministrów oraz ministra właściwego do spraw aktywów państwowych. Powodem jest fakt, iż na kolejnych etapach, na podstawie przepisów szczególnych określających zasady zarządzania mieniem państwowym czy nadzoru nad państwowymi osobami prawnymi, udział ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, czy Prezesa Rady Ministrów będzie niezbędny w procesie zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Możliwie najwcześniejsze zaangażowanie Prezesa Rady Ministrów i ministra właściwego do spraw aktywów państwowych zwiększy również szybkość i ekonomikę całego procesu, a tym samym szansę jego powodzenia. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 1302 z późn. zm.) minister właściwy do spraw aktywów państwowych wykonuje prawa z akcji należących do Skarbu Państwa, łącznie z wynikającymi z nich prawami osobistymi albo indywidualnymi, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.</p> <p>W art. 19a dodaje się ust. 4 precyzujący sposób podejmowania przez Zarząd Bankowego Funduszu Gwarancyjnego decyzji o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Decyzja będzie podejmowana po wyrażeniu zgody na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.</p> <p>Zmiany w art. 19a ust. 5 mają na celu zapewnienie proceduralnych ram prawnych oraz zasad dotyczących stosowanej procedury administracyjnej w zakresie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej</p> <p>Zmiany w art. 19a ust. 6 mają na celu wyłączenie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.</p>
--	---

	19c ust. 1, przepisów art. 9, art. 22–22d, art. 25 i art. 138 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe nie stosuje się.”;	
Art. 19a ust. 8-10	<p>„8. W przypadku zastosowania instrumentu, o którym mowa w art. 19c ust. 1, do podmiotu przejmującego prawa udziałowe nie stosuje się przepisów art. 17 oraz art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym.</p> <p>9. Na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej wydaje opinię prawną w przedmiocie wskazanego w tym wniosku, istotnego zagadnienia prawnego związanego z zastosowaniem rządowego instrumentu stabilizacji finansowej. Wydanie opinii prawnej albo odmowa jej wydania następuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, chyba że w uzgodnieniu z Prezesem Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej ustalono inny termin, nie krótszy niż 4 dni robocze od dnia doręczenia wniosku.</p> <p>10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych wydaje zgodę albo odmawia wydania zgody po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 3, oraz opinii, o której mowa w ust. 9, o ile wystąpił o jej wydanie .”;</p>	<p>W dodawanym art. 19a ust. 8 rozwiązany jest problem relacji przepisów określających zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej do przepisów o zasadach zarządzania mieniem państwowym. Regulacja ma zapewnić ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, czy Prezesowi Rady Ministrów większą skuteczność i swobodę działania, a przede wszystkim zagwarantować szybkość podejmowanych działań, która decyduje o powodzeniu całego procesu. W szczególności art. 17 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym przewiduje wyrażanie zgody przez walne zgromadzenie na rozporządzenie, zbywanie i nabywanie określonych kategorii aktywów trwałych przez spółkę oraz wprowadzanie stosownych postanowień do statutów lub umów spółek. Termin potrzebny na zebranie się walnego zgromadzenia może być nieakceptowalny z punktu widzenia dynamiki i powodzenia całego procesu.</p> <p>W zakresie instrumentu publicznego wsparcia kapitałowego minister właściwy do spraw aktywów państwowych będzie działał bezpośrednio zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy o zasadach zarządzania mieniem, tj. będzie wykonywał prawa z akcji należących do Skarbu Państwa, łącznie z wynikającymi z nich prawami osobistymi albo indywidualnymi.</p> <p>Wyłączenie art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym stanowi rozdział dotyczący nadzoru nad czynnościami prawnymi państwowych osób prawnych, co w przypadku zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej jest bezprzedmiotowe i mogłoby powodować dodatkowe wydłużenia procesu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.</p> <p>W dodawanym w art. 19a ust. 9 wskazuje się na możliwość uzyskania opinii Prokuraturii Generalnej RP przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych przed wydaniem zgody, o której mowa w art. 19a ust.10 na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Zasięgnięcie opinii będzie miało na celu ochronę istotnych praw i interesów Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiot opinii dotyczyć będzie zagadnień prawnych, w szczególności zobowiązań i praw wynikających z regulacji dotyczących przeprowadzenia oceny lub oszacowania, przesłanek prawnych zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, trybu opiniodawczego oraz zgodnego z prawem uzyskania w tym zakresie opinii, potencjalnych ryzyk prawnych, które mogą się ujawnić na etapie konkretnego stanu faktycznego, zobowiązań i praw wynikających z przejęcia podmiotu, który uprzednio został poddany przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Dodawany art. 19a ust. 10 odnosi się do wydania zgody albo odmowy wydania zgody przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych na zastosowanie rządowych instrumentów stabilności finansowej po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust 3 albo opinii, o której mowa w ust. 9 o ile opinia ta była wymagana.</p>
Art. 19b ust. 1	„1. Zastosowanie publicznego wsparcia kapitałowego polega na objęciu lub nabyciu instrumentów w kapitale podstawowym Tier I lub instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I, lub instrumentów w kapitale Tier II.”;	W zmienianym art. 19b ust. 1 wprowadza się korektę legislacyjną związaną z brakiem możliwości udzieleniu gwarancji zwiększenia funduszy własnych dla podmiotu znajdującego się na skraju upadłości.

Art. 19b ust. 3a i 3b	<p>„3a. Bankowy Fundusz Gwarancyjny podejmuje uchwałę o emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1, po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 19a ust. 4, zgodnie z art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3b. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych, po otrzymaniu decyzji, o której mowa w art. 19a ust. 4 i uchwały Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o której mowa w ust 3a, składa niezwłocznie, w imieniu Skarbu Państwa, oświadczenie woli o objęciu lub nabyciu instrumentów, o których mowa w ust. 1.”;</p>	<p>Zmieniany art. 19b ust. 3 to korekta oczywistego błędu i modyfikuje dotychczasowe brzmienie przepisu, zmieniając instrument „tymczasowej własności publicznej” na instrument „publicznego wsparcia kapitałowego”.</p> <p>Dodane przepisy art. 19b ust. 3a i 3b mają na celu doprecyzowanie przebiegu – etapów działań związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.</p> <p>Po wydaniu decyzji o zastosowaniu wnioskowanego instrumentu Bankowy Fundusz Gwarancyjny dokona emisji instrumentów, o których mowa w ustawie o rekapitalizacji, a minister właściwy do spraw aktywów państwowych złoży niezwłocznie oświadczenie woli o ich nabyciu lub objęciu.</p>
Art. 19b ust. 4 i 5	<p>„4. Organ sprawujący nadzór właścicielski nad podmiotem obejmującym lub nabywającym instrumenty, o których mowa w ust. 1, po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1, zbywa te instrumenty, gdy tylko pozwalają na to warunki rynkowe i finansowe. Zbycie może nastąpić wyłącznie na rzecz podmiotów innych niż wskazane w art. 19c ust. 1.</p> <p>„5. Organ sprawujący nadzór właścicielski nad podmiotem obejmującym lub nabywającym instrumenty, o których mowa w ust. 1, przed zbyciem, o którym mowa w ust. 4, zasięga opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”;</p>	<p>Zgodnie ze zmienianym art. 19b ust. 4 i 5 organ sprawujący nadzór nad podmiotem obejmującym lub nabywającym instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub instrumenty dodatkowe w kapitale Tier I, lub instrumenty w kapitale Tier II , zbywa te instrumenty po ustaniu kryzysu systemowego, po zasięgnięciu opinii instytucji wchodzących w skład Komitetu Stabilności Finansowej.</p>
Art. 19c ust. 2 pkt 6	<p>„6) wywiera decydujący wpływ na działalność spółki (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej).”;</p>	<p>Zmieniany art. 19c ust 2 ma na celu rozszerzenie katalogu podmiotów, wobec których możliwe będzie zastosowanie instrumentu tymczasowej własności publicznej polegające na przeniesieniu całości praw udziałowych podmiotu przejmowanego, o którym mowa w art. 2a ust. 2 (przeniesienie praw udziałowych).</p>
Art. 19d ust. 1, 1a-1d, 2.	<p>„1. Przeniesienia praw udziałowych dokonuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny w drodze decyzji. Przeniesienie praw udziałowych następuje z chwilą doręczenia decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnemu podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2. Decyzja określa podmiot lub podmioty przejmujące prawa udziałowe, prawa udziałowe podlegające przeniesieniu oraz sposób wykonywania praw z przenoszonych praw udziałowych.”,</p> <p>„1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Bankowy Fundusz Gwarancyjny może również dokonać podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2. W decyzji Bankowy Fundusz Gwarancyjny określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sumę, o jaką kapitał zakładowy ma być podwyższony; 2) liczbę, serię, numery oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów lub akcji lub też wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących; 3) czy akcje nowej emisji są imienne czy na okaziciela; 4) podmiot lub podmioty, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym; 5) termin na opłacenie akcji lub udziałów, o których mowa w pkt 4, nie dłuższy niż 3 dni robocze od dnia doręczenia decyzji; 6) że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru; 	<p>Zmieniany art. 19d ust. 1 przewiduje, że decyzja o przeniesieniu praw udziałowych może także określać sposób wykonywania z nich praw związanych z przenoszonymi prawami korporacyjnymi.</p> <p>Art. 19d ust. 1a wprowadza możliwość podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu przejmowanego w decyzji, o której mowa w ust. 1. Jeżeli takie podwyższenie kapitału zakładowego miałyby miejsce w decyzji, o której mowa w ust.1, to wówczas ust. 1a określa co powinna zawierać taka decyzja. Z uwagi na brzmienie przepisu pkt. 5 wkłady na akcje mogą być pokrywane wyłącznie wkładami pieniężnymi.</p> <p>Art. 19d ust. 1b nadaje decyzji, o której mowa w ust. 1 uprawnienia, które zastępują określone w kodeksie spółek handlowych oraz prawie bankowym prerogatywy do zmian w statucie lub umowie spółki, czynności związane z podwyższeniem kapitału zakładowego, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>Art. 19d ust. 1c nakłada na Bankowy Fundusz Gwarancyjny niezwłoczne ujawnienie w Krajowym Rejestrze Sądowym podwyższenia kapitału zakładowego oraz określa jakie dokumenty przekazuje do sądu rejestrowego.</p> <p>Art., 19d ust. 1d Wprowadza uprawnienie dokumentom wymienionym w ust. 1c do stanowienia podstawy do wpisu podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego.</p>

	<p>7) cenę emisyjną nowych akcji albo udziałów; 8) datę, od której nowe akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie.</p> <p>1b. Decyzja Bankowego Funduszu Gwarancyjnego zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z podwyższeniem kapitału zakładowego, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji oraz zmianą statutu lub umowy spółki.</p> <p>1c. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym podwyższenia kapitału zakładowego spółki, po opłaceniu w całości akcji albo udziałów, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis z decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, art. 104 i 105 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, spis nabywców udziałów lub akcji z uwidocznieniem liczby udziałów lub akcji przypadających na każdego z nich oraz oświadczenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, że wkłady na udziały lub akcje zostały wniesione. Przepisy art. 291 i art. 479 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio.</p> <p>1d. Dokumenty wymienione w ust. 1c stanowią podstawę wpisu podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2.”</p> <p>2. Z dniem doręczenia podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2, decyzji, o której mowa w ust. 1, zostaje zakończona przymusowa restrukturyzacja..”.</p>	<p>Zmieniany art. 19d ust 2 ma na celu wskazanie momentu zakończenia przymusowej restrukturyzacji</p>
<p>Art. 19d ust. 4</p>	<p>„4. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe oraz przekazuje się Zarządowi Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych albo podmiotowi prowadzącemu rejestr akcjonariuszy dla podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej. Kopię tej decyzji przekazuje się Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesowi Narodowego Banku Polskiego.”.</p>	<p>Art. 19d ust.4 rozszerza ilość podmiotów, do których przekazywana jest decyzja dotycząca przeniesienia praw udziałowych z art. 19d ust. 1.</p>
<p>Art. 19d ust. 6 i 7</p>	<p>„6. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:</p> <p>1) stosuje się odpowiednio art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4, 5, art. 104-106 i art. 109 ust. 1-5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–art. 38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–art. 96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–art. 140 tej ustawy.</p> <p>7. Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę kondycję finansową podmiotu przejmującego prawa udziałowe, może udzielić zezwolenia temu podmiotowi na</p>	<p>Dodawany art. 19d ust. 6 nadaje kompetencje decyzji, o której mowa w ust. 1, do przeniesienia praw udziałowych bez zgody właścicieli, dłużników ani wierzycieli podmiotu przejmującego prawa udziałowe. Zastosowanie tego typu uprawnień do decyzji, o której mowa w ust. 1 podkreśla charakter wydanej decyzji.</p> <p>Art. 19d ust. 7 wprowadza w zakresie nieuregulowanym do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1 stosowanie przepisów z ustawy o BFG art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4, 5, art. 104-106, art. 109 ust. 1-5 tej ustawy oraz poszerzony katalog wyłączeń kodeksu postępowania administracyjnego, który jest analogiczny z wyłączeniami zaproponowanymi w art. 19a us.5 oraz przymusowej restrukturyzacji</p>

	czasowe niespełnianie wymogu, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”;	
Art. 19f ust.5, 6c, 8	<p>„5. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych akcji na rachunku wartościowych podmiotu przejmującego prawa udziałowe w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust. 8.”,</p> <p>„6c. Przeniesienie praw udziałowych, o których mowa w ust. 6a, następuje przez dokonanie wpisu do rejestru akcjonariuszy danych podmiotu przejmującego jako akcjonariusza podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust. 8.”,</p> <p>„8. Do ustalenia ceny za przeniesienie praw udziałowych stosuje się oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, dokonane na zlecenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. W przypadku zaistnienia istotnej zmiany sytuacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny zleca podmiotowi przygotowującemu oszacowanie dokonanie jego aktualizacji w części niezbędnej do zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.”;</p>	<p>Art. 19f ust 5 wprowadza przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych akcji na rachunku wartościowych podmiotu przejmującego prawa udziałowe w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust. 8.</p> <p>Zmiana w art. 19f ust.6c jest wynikiem wprowadzania tego przepisu z dniem 1 marca 2021 r. i konieczności jego uspoźnienia z wprowadzanymi zmianami.</p> <p>Zmieniany art. 19f ust 8 wprowadza regulację umożliwiającą ustalenie ceny za przeniesienie praw udziałowych w oparciu o oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji dokonane na zlecenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. W przypadku zaistnienia istotnej zmiany sytuacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny zleca podmiotowi przygotowującemu oszacowanie dokonanie jego aktualizacji w części niezbędnej do zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.</p>
Art. 19 g ust. 2 i 3	<p>w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Zbycie praw udziałowych nakazuje podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe organ sprawujący nadzór właścicielski nad tym podmiotem, w drodze decyzji.”;</p> <p>„3. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, organ sprawujący nadzór właścicielski zasięga opinii Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”;</p>	<p>W art. 19g dodawany ust. 2 i 3 stanowi, że zbycie praw udziałowych nakazuje podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe organ sprawujący nadzór właścicielski nad tym podmiotem, w drodze decyzji, jednak przed wydaniem decyzji organ sprawujący nadzór właścicielski zasięga opinii Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Zebranie opinii ma na celu ustalenie optymalnego terminu dla wszystkich uczestników procesu zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej</p>
Art. 19h	<p>„Art. 19h. 1. Informacje związane z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej nie wcześniej niż po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1.</p> <p>2. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i ministra właściwego do spraw instytucji finansowych udostępnia decyzję, o której mowa w art. 19a ust. 4, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o ile jej udostępnienie nie doprowadzi do negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub ograniczenia albo uniemożliwienia skutecznego zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Decyzję udostępnia się nie wcześniej niż po ustaniu okoliczności, o której mowa w art. 19a ust. 1.</p> <p>3. Informacje uzyskane lub wytworzone w związku z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, których nieuprawnione udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes Skarbu Państwa stanowią tajemnicę zawodową.</p>	<p>Dodawany art. 19h ma na celu zapewnienie zachowania poufności procesu stosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej co jest jedną z gwarancji jego skuteczności. Z tego względu uzyskiwanie informacji o procesie zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej będzie możliwe dopiero po jego zakończeniu</p>

Art. 19i	<p>Art. 19i. 1. Podmiot przejmujący może utworzyć fundusz w celu przejęcia i finansowania działalności podmiotu przejmowanego. Fundusz ulega rozwiązaniu po zbyciu praw udziałowych podmiotu przejmowanego i pokryciu jego zobowiązań.</p> <p>2. W przypadku utworzenia funduszu wyodrębnia się plan finansowy funduszu w planie finansowym podmiotu przejmującego.</p> <p>3. Księgi rachunkowe podmiotu przejmowanego są prowadzone odrębnie.</p> <p>4. W celu doprecyzowania sposobu przejęcia i finansowania podmiotu przejmowanego, zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 19d ust. 1, podmiot przejmujący może zawrzeć umowę w tym zakresie z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym.</p> <p>5. Brak umowy, o której mowa w ust. 4, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1.</p> <p>6. Podmiot przejmujący nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania podmiotu przejmowanego oraz za działania podjęte w ramach zastosowania instrumentu tymczasowej własności publicznej, o którym mowa w art. 19c ust. 1.”;</p>	Dodawany art. 19i określa sposób finansowania i prowadzenia ksiąg rachunkowych w podmiocie przejętym.
Art. 21 ust. 2a, 4	<p>„2a. W przypadku zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej w postaci tymczasowej własności publicznej, środki określone w ust. 1 i 2, stanowią dochód lub przychód podmiotów, o których mowa w art. 19c ust. 1, w części odpowiadającej partycypacji tych podmiotów w finansowaniu przejęcia.”;</p> <p>„4. W przypadku wystąpienia kryzysu systemowego rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Rada Ministrów wydaje bez zasięgnięcia opinii komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu.”.</p>	<p>Dodawany w art. 21 ust. 2a wprowadza możliwy podział środków finansowych uzyskanych z realizacji praw z akcji instytucji lub praw udziałowych oraz ze sprzedaży, umorzenia lub wykupu akcji instytucji lub praw udziałowych podmiotów objętych rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej</p> <p>W dodawanym art. 21 ust. 4 wprowadza się przepis, zgodnie z którym Rada Ministrów w przypadku wystąpienia kryzysu systemowego wydaje rozporządzenie w sprawie przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa bez zasięgnięcia opinii komisji sejmowej w celu realizacji zadań wynikających z przepisów ustawy</p>
Art. 17 – Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych		
Art. 34c	<p>„Art. 34c. 1. W przypadku powzięcia informacji, że użytkownik niebędący konsumentem w zakresie prowadzonej działalności dopuszcza się naruszenia przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009, KNF może:</p> <p>1) wezwać tego użytkownika do usunięcia naruszeń i przedstawienia informacji o sposobie usunięcia tych naruszeń w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania albo</p> <p>2) powiadomić o naruszeniach właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego użytkownika – w przypadku użytkowników stale zamieszkujących lub mających siedzibę na terytorium innego niż RP państwa członkowskiego.</p> <p>2. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, KNF poucza użytkownika o wskazanych w ust. 2 możliwych skutkach nieusunięcia naruszeń lub braku odpowiedzi na wezwanie.</p> <p>3. W przypadku nieusunięcia naruszeń, o których mowa w ust. 1 przez użytkownika, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub w przypadku braku odpowiedzi na wezwanie KNF, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na tego użytkownika karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>4. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3, KNF uwzględnia</p>	<p>W dniu 14 maja 2020 r. Komisja Europejska, na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej: „TFUE”), wystosowała wobec Polski uzasadnioną opinię w związku z nieprawidłowym stosowaniem przez Polskę przepisów rozporządzenia (UE) nr 260/2012 ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie SEPA”).</p> <p>W związku z deklaracją Rządu Rzeczypospolitej Polskiej dotyczącą spełnienia oczekiwań Komisji Europejskiej w zakresie przedsięwzięcia środków wymaganych do zastosowania się do uzasadnionej opinii, konieczne jest wprowadzenie zmiany regulacyjnej, nadającej Komisji Nadzoru Finansowego kompetencje do wezwania użytkownika dopuszczającego się naruszenia przepisów rozporządzenia SEPA do usunięcia tych naruszeń i przedstawienia KNF informacji o sposobie ich usunięcia w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania KNF. W przypadku użytkowników stale zamieszkujących lub mających siedzibę na terytorium innego niż RP państwa członkowskiego KNF może powiadomić o naruszeniach właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego</p>

	rodzaj i wagę naruszenia, rozmiar prowadzonej działalności oraz sytuację finansową użytkownika, który dopuścił się naruszenia.”.	użytkownika. W przypadku braku odpowiedzi użytkownika na wezwanie KNF dotyczące usunięcia przedmiotowych naruszeń lub ich nieusunięcia KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na tego użytkownika karę pieniężną do wysokości 100 000 zł biorąc pod uwagę rodzaj i wagę naruszenia, rozmiar prowadzonej działalności oraz sytuację finansową użytkownika, który dopuścił się naruszenia.
Art. 20 – Ustawa z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej		
Art. 18 ust. 1 i 2	<p>Art. 18 ust. 1 zdanie pierwsze: „Podmioty reprezentujące Skarb Państwa są obowiązane uzyskać opinię prawną Prokuraturii Generalnej o projektach umów, uгод oraz jednostronnych czynności prawnych dokonywanych przez Skarb Państwa, jeżeli wartość przedmiotu czynności prawnej przekracza kwotę 50 000 000 zł.,</p> <p>Art.18 ust. 2. zdanie pierwsze: Podmioty reprezentujące Skarb Państwa są obowiązane uzyskać opinię prawną Prokuraturii Generalnej w przedmiocie wzoru umowy, istotnych postanowień umowy, ogólnych warunków umowy lub projektu umowy udzielanych na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych, jeżeli wartość przedmiotu zamówienia przekracza kwotę 50 000 000 zł.</p>	<p>Dodawany art. 18 ust. 1 ma na celu obniżenie progu wartości przedmiotu czynności prawnej, która powoduje obowiązek uzyskania opinii Prokuraturii Generalnej o projekcie umowy, ugody lub jednostronnej czynności prawnej zawieranej lub dokonywanej przez Skarb Państwa celem zwiększenia zaangażowania Prokuraturii w doradztwo dla podmiotów zastępowanych.</p> <p>Dodawany art. 18 ust. 2 powoduje obniżenie progu wartości przedmiotu zamówienia, która powoduje obowiązek uzyskania opinii Prokuraturii Generalnej o projekcie wzoru umowy, istotnych postanowień umowy, ogólnych warunków umowy lub projektu umowy udzielanych na podstawie ustawy – Prawo zamówień publicznych do kwoty 50 000 000 zł.</p>
Art. 19 ust. 1a	1a. Osoba zastępowana może zlecić Prokuraturii Generalnej wydanie opinii prawnej niezależnie od tego, czy wyraziła zgodę, o której mowa w art. 12 ust. 5 pkt 2.	<p>Dodawany w art. 19 ust. 1a zwiększa elastyczność w zakresie świadczenia przez Prokuratorie Generalną doradztwa prawnego na rzecz osób zastępowanych i usuwa ona wątpliwości co do tego, że osoba zastępowana, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 lub 3, może zlecić Prokuraturii Generalnej opinię prawną na podstawie art. 19 ust. 1, bez wyrażania zgody o charakterze generalnym (art. 12 ust. 5 pkt 2), tj. także wówczas, gdy nie uiszcza na rzecz Prokuraturii Generalnej rocznej opłaty abonamentowej. W takim przypadku osoba ta będzie ponosiła tylko opłatę jednorazową za sporządzenie opinii. Pozwoli to Prokuraturii Generalnej sporządzać na zlecenie osób prawnych z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych opinii ad hoc, co w przypadku tych podmiotów – będących osobami prawnymi prawa prywatnego (przedsiębiorcami) może być z różnych przyczyn rozwiązaniem bardziej uzasadnionym niż wyrażanie zgody generalnej.</p>
Art. 30a	Art. 30a. Organ administracji rządowej, państwowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej lub podmiot reprezentujący Skarb Państwa niezwłocznie zawiadamia Prokuratorie Generalną o wszczęciu postępowania przed sądem administracyjnym, w którym jest stroną albo uczestnikiem na prawach strony, jeżeli w tym postępowaniu może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej.	<p>W dodawanym art. 30a następuje wprowadzenie obowiązku informowania Prokuraturii Generalnej przez organy, jednostki i podmioty o wszczęciu postępowania przed sądem administracyjnym, w którym są one stroną albo uczestnikiem na prawach strony, jeżeli w tym postępowaniu może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej, a także możliwości zawiadomienia Prokuraturii Generalnej o takiej sprawie sądowno-administracyjnej z inicjatywy sądu, przed którym toczy się postępowanie.</p>
Art. 40 ust. 2a	„2a. Prezes Prokuraturii Generalnej, po zawiadomieniu Prezesa Rady Ministrów, może powoływać rady i zespoły, w sprawach należących do zakresu działania Prokuraturii Generalnej. Prezes Prokuraturii Generalnej informuje niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów o zakończeniu działalności powołanych rad i zespołów.”;	
Art. 133 ust. 1	Art. 133 ust. 1:	Zmiana art. 133 ust. 1 pkt 6-10 oraz dodanie pkt 11-14 ma na celu

pkt 5-10	<p>a) pkt 6–10 otrzymują brzmienie: „6)2022 r. – 56 493 193 zł; 7)2023 r. – 56 493 193 zł; 8)2024 r. – 56 493 193 zł; 9)2025 r. – 56 493 193 zł; 10)2026 r. – 56 493 193 zł; b)dodaje się pkt 11–14 w brzmieniu: 11)2027 r. – 56 493 193 zł; 12)2028 r. – 56 493 193 zł; 13)2029 r. – 56 493 193 zł; 14)2030 r. – 56 493 193 zł.”</p>	<p>zwiększenie środków finansowych, jakimi rocznie dysponuje Prokuratoria Generalna. Pełna realizacja dodatkowe zastępstwa w ramach środków, którymi obecnie dysponuje Prokuratoria Generalna, nie byłaby możliwa, mimo założonej w strategii Prokuratury Generalnej optymalizacji zakresu zaangażowania w najprostsze (powtarzalne) spory sądowe</p>
Art. 21– Ustawa z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych		
Art. 11 ust. 5 pkt 10	<p>„10)związanych z procesem wypłat środków gwarantowanych, o których mowa w art. 2 pkt 65 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680 i ...), w szczególności usług świadczonych przez podmiot, z którym zostanie zawarta umowa o dokonanie wypłat środków gwarantowanych”;</p>	<p>Dodawany w art. 11 ust. 5 pkt 10 dotyczy niektórych aspektów związanych z działalnością Bankowego Funduszu Gwarancyjnego i jest przepisem wynikającym z przepisów dyrektywy DGS i jej zapisów o konieczności zapewnienia zaufania deponentów i terminowości wypłaty należnych im świadczeń oraz wysokiej efektywności czasowej procesu przymusowej restrukturyzacji jako czynnika determinującego skuteczność tego procesu. Zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy DGS wypłata depozytów powinna rozpocząć się w terminie siedmiu dni roboczych, co w przypadku konieczności stosowania PZP poniżej progów unijnych byłoby niemożliwe.</p>
Art. 11 ust. 5 pkt 11	<p>„11) związanych z przymusową restrukturyzacją albo umorzeniem lub konwersją instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 101 ust. 7 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, których przedmiotem jest: a) przeprowadzenie oszacowania, b) świadczenie usług doradztwa, w tym doradztwa strategicznego, ekonomiczno-finansowego, podatkowego, prawnego i informatycznego, c) powierzenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywania pośrednictwa w zakresie czynności wymienionych w art. 5 i art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 431, 680 i ...) w imieniu i na rzecz banku w restrukturyzacji, oraz czynności związanych z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną w restrukturyzacji, w tym z prowadzoną przez nią działalnością maklerską”;</p>	<p>Wprowadzane ograniczenie stosowania PZP nawiązuje do art. 3 ust. 8 dyrektywy BRR, który mówi o tym, iż państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić m.in. by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji „były w stanie wykonywać przysługujące im uprawnienia z zachowaniem szybkości i elastyczności niezbędnych do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.</p>
Art. 11 ust. 5 pkt 12	<p>„12) udzielanych przez instytucję pomostową, o której mowa w art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, lub podmiot zarządzający aktywami, o którym mowa w art. 2 pkt 46 tej ustawy”;</p>	<p>Art. 11 ust. 5 pkt.12 ma na celu umożliwienie realizacji przymusowej restrukturyzacji oraz wykonywanie zadań przez instytucję pomostową, o której mowa w ustawie o BFG oraz dyrektywie BRR.</p>
Art. 11 ust. 5 pkt 13	<p>„13) związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz. ...) w szczególności zamówień, których przedmiotem jest: a)dokonanie oszacowania, określonego w art. 19f ust. 8 tej ustawy, b)świadczenie usług doradztwa, w tym doradztwa strategicznego, ekonomiczno-finansowego, podatkowego, prawnego i informatycznego na rzecz ministra właściwego do spraw instytucji finansowych,</p>	<p>Przepis ten jest wprowadzony jako przepis wynikający z art. 56 ust. 2 BRR: „Aby ustanowić Rządowe Instrumenty Stabilizacji Finansowej, państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe ministerstwa lub rządy dysponowały odpowiednimi uprawnieniami w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” i ma na celu umożliwienie zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.</p>

	c)powierzenie podmiotowi trzeciemu zarządzania prawami, o których mowa w art. 19b ust. 1 pkt 1”;	
Art. 11 ust. 5 pkt 14	<p>„14)na usługi Banku Gospodarstwa Krajowego, w zakresie zlecenia przez:</p> <p>a)ministra właściwego do spraw finansów publicznych spraw i czynności związanych z udzieleniem wsparcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436 oraz z 2021 r. poz. ...), lub udzieleniem gwarancji spłaty kredytu refinansowego, o której mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy, w tym związanych z zabezpieczeniem lub obsługą udzielonego wsparcia lub gwarancji,</p> <p>b)Narodowy Bank Polski spraw i czynności związanych z udzieleniem kredytów, o których mowa w art. 42 i 43 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027 oraz z 2021 r. poz. ...), w tym związanych z zabezpieczeniem lub obsługą tych kredytów.”</p>	Przepis ten ma na celu usprawnienie procesu udzielenie wsparcia instytucjom finansowym co z kolei może zapobiec negatywnemu scenariuszowi dążącemu do uruchomienia wobec podmiotu procesu przymusowej restrukturyzacji lub zastosowania Rządowych Instrumentów Stabilizacji Finansowej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW, FUNDUSZY I POLITYKI
REGIONALNEJ¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu i trybu przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu przed podmioty informacji dotyczących minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz terminów przekazywania przez kasy tych informacji

Na podstawie art. 99a ust. 10 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680 i) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, zwanemu dalej „Funduszem”, przez podmioty informacji, o których mowa w art. 99a ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zwanej dalej „ustawą”, oraz terminy przekazywania Funduszowi przez kasy informacji, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) kanale teletransmisji – rozumie się przez to system teleinformatyczny zapewniający połączenie za pośrednictwem sieci Internet w celu przesyłania danych między nadawcą a odbiorcą;
- 2) podmiotach - rozumie się przez to podmiot krajowy oraz podmioty o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b-d ustawy, dla których Fundusz określił minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, z wyjątkiem podmiotów, dla których plan przymusowej restrukturyzacji zakłada przeprowadzenie postępowania upadłościowego.

¹⁾ Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1719).

§ 3. 1. Zrzeszone banki spółdzielcze przekazują informacje do Funduszu za pośrednictwem właściwych banków zrzeszających.

2. Niezrzeszony bank spółdzielczy może przekazywać Funduszowi informacje za pośrednictwem banku zrzeszającego pod warunkiem przedstawienia Funduszowi umowy lub innego dokumentu, z którego wynika zobowiązanie banku zrzeszającego do przekazywania tych informacji, wraz z pisemnym oświadczeniem banku zrzeszającego określającym dzień, od którego taki tryb przekazywania informacji będzie stosowany.

3. Bank zrzeszający przekazujący do Funduszu informacje w imieniu niezrzeszonego banku spółdzielczego niezwłocznie zawiadamia Fundusz o każdym przypadku wygaśnięcia jego zobowiązania do wykonywania tych czynności.

§ 4. Kasy przekazują informacje do Funduszu w następujących terminach

§ 5. W przypadku aktualizacji lub korekty informacji, informacje w wersji zaktualizowanej lub skorygowanej według stanu na koniec okresu, którego dotyczy aktualizacja lub korekta, należy przekazać niezwłocznie Funduszowi, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia dokonania aktualizacji lub korekty.

§ 6. 1. Fundusz udostępnia kanał teletransmisji w celu umożliwienia przekazywania Funduszowi informacji, w formie dokumentu elektronicznego w formacie XML. Szczegółowe informacje dotyczące ich przekazywania, w tym sposób nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji, Fundusz udostępnia w wersji elektronicznej na swojej stronie internetowej.

2. W przypadku awarii kanału teletransmisji, informacje mogą być przekazywane na informatycznym nośniku danych jednokrotnego zapisu.

§ 7. 1. Informacje są przechowywane w systemie informatycznym Funduszu.

2. Administratorem informacji jest Fundusz.

3. Fundusz niezwłocznie zapewnia Komisji Nadzoru Finansowego dostęp do informacji za pomocą dedykowanego kanału teletransmisji.

§ 8. 1. Podmioty przekazujące do Funduszu informacje kanałem teletransmisji wyznaczają osobę lub osoby upoważnione do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji osobom bezpośrednio odpowiedzialnym za przekazywanie informacji Funduszowi przez złożenie, w formie pisemnej, zgłoszenia, z wyjątkiem sytuacji, gdy zostały one wyznaczone na podstawie odrębnych przepisów.

2. Zmiana osób upoważnionych do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji lub aktualizacja ich danych wskazanych w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, wymaga złożenia nowego zgłoszenia.

3. Wzór zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 9. Sposób ustalania identyfikatorów wyróżniających podmioty, wymogi techniczne dla plików XML oraz uwarunkowania organizacyjno-techniczne przy przesyłaniu informacji określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 czerwca 2021 r.

**MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY
I POLITYKI REGIONALNEJ**

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR

.....
identyfikator wyróżniający podmiot przekazujący informację
Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

.....
nazwa podmiotu przekazującego informację
Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

Zgłoszenie dotyczące osoby upoważnionej do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji osobom bezpośrednio odpowiedzialnym za przekazywanie informacji Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu*

1. Cel zgłoszenia**

- Nadanie dostępu osobie upoważnionej
 Odebranie dostępu osobie upoważnionej
 Aktualizacja danych osoby upoważnionej

2. Osoba upoważniona przez podmiot przekazujący informację Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji osobom bezpośrednio odpowiedzialnym za przekazywanie informacji

Imię	
Nazwisko	
Stanowisko	
Służbowy adres poczty elektronicznej	
Numer telefonu służbowego	

.....
Miejscowość, data

.....
Pieczęcie i podpisy osób upoważnionych do reprezentowania podmiotu przekazującego informację Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

Załączone dokumenty potwierdzające uprawnienie do reprezentowania podmiotu przekazującego informację Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu***

- 1)
2)

* W przypadku potrzeby nadania dostępu dla więcej niż jednej osoby należy wypełnić kolejne zgłoszenie.

**Należy wstawić znak X w odpowiednie pole.

*** W przypadku jednoczesnego wysyłania kilku zgłoszeń wystarczające jest załączenie jednego kompletu dokumentów potwierdzających uprawnienie do reprezentowania podmiotu przekazującego informacje.

Sposób ustalania identyfikatorów wyróżniających podmioty, wymogi techniczne dla plików XML oraz uwarunkowania organizacyjno-techniczne przy przesyłaniu informacji Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

Identyfikatory

1. Identyfikatory wyróżniające banki oznaczają:
 - a) dla banków spółdzielczych – czterocyfrowy numer banku nadany bankowi spółdzielczemu przez Narodowy Bank Polski,
 - b) dla banków niebędących bankami spółdzielczymi – trzycyfrowy numer banku nadany bankowi przez Narodowy Bank Polski.
2. Identyfikatory wyróżniające kasy i Kasę Krajową oznaczają numer nadany przez Komisję Nadzoru Finansowego.
3. Identyfikatory wyróżniające firmy inwestycyjne oznaczają numer w Krajowym Rejestrze Sądowym.
4. Identyfikatory wyróżniające podmioty inne niż banki, kasy, Kasa Krajowa i firmy inwestycyjne oznaczają numer w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Wymogi techniczne dla plików XML

1. Pliki są zgodne z plikami wzorcowymi (schematy XSD) udostępnionymi albo wskazanymi przez Fundusz na stronie internetowej Funduszu (www.bfg.pl).
2. Pliki są tworzone w stronie kodowej UTF-8 bez BOM.
3. Pliki są zbudowane w taki sposób, że poszczególne elementy składające się na plik XML znajdują się w kolejnych liniach i są oddzielone znakiem końca linii.
Pliki są sporządzone zgodnie z instrukcją udostępnioną na stronie internetowej Funduszu (www.bfg.pl).

Uwarunkowania organizacyjno-techniczne przy przesyłaniu informacji Funduszowi

1. Podpisanie pliku kwalifikowanym podpisem elektronicznym (w przypadku informacji, dla których jest wymagany podpis elektroniczny i nie dopuszczono innego rodzaju podpisu) przez osoby upoważnione do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych podmiotu przesyłającego informacje.
2. Pobranie certyfikatu Funduszu ze strony internetowej Funduszu (www.bfg.pl).
3. Szyfrowanie pliku kluczem publicznym Funduszu.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842, z późn. zm.), dalej: „ustawa”, nakłada na organ przymusowej restrukturyzacji, czyli Bankowy Fundusz Gwarancyjny, (dalej: „BFG”), obowiązek określenia dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji, minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL), zapewniającego zakres umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych oraz zobowiązań niezbędny do pokrycia strat i odbudowy funduszy własnych podmiotu tj. co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia CRR¹⁾.

Jednocześnie, obowiązek spełnienia wymogu MREL, zgodnie z zaimplementowanymi do prawa polskiego przepisami dyrektywy BRR²⁾, dotyczy podmiotu krajowego oraz podmiotów o których mowa w art. 64 pkt 2 pkt b) - d) ustawy, jeżeli są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego, (dalej „KNF”), tj.:

- finansowej spółki holdingowej, holdingu mieszanego, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego;
- dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, dominującej finansowej spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego i unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej;
- instytucji finansowej, jeżeli jest podmiotem zależnym wyżej wymienionych.

Przepis art. 99a ustawy ma na celu zapewnienie przekazywania do BFG przez podmioty podlegające wymogowi MREL, wobec których plan przymusowej restrukturyzacji nie zakłada przeprowadzenia postępowania upadłościowego, informacji do oceny spełnienia wymogów w zakresie MREL. Ustęp 1 i kolejne powołanego przepisu regulujące zakres i terminy przekazywania informacji, stanowią implementację art. 45i ust. 1-4, *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (BRRD2)*.

Art. 45i ust. 5 i 6 ww. dyrektywy nakłada na Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (European Banking Authority, EBA) obowiązek opracowania projektów wykonawczych standardów technicznych (implementing technical standards, ITS) w celu określenia jednolitych wzorów sprawozdań, instrukcji i metod dotyczących stosowania tych wzorów, częstotliwości i terminów składania sprawozdań, definicji i rozwiązań informatycznych, które mają być

¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012.

²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012.

stosowane na potrzeby sprawozdawczości nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 2 tego artykułu. Z uwagi na to, iż EBA nie ma uprawnień do wydawania aktów prawnych wiążących kraje członkowskie UE projekty standardów technicznych przygotowane i zatwierdzone przez EBA, są przekazywane do akceptacji Komisji Europejskiej, która wydaje je w formie rozporządzeń wykonawczych.

Projektowane krajowe rozporządzenie nie ma charakteru *stricte* implementacyjnego, natomiast służy doprecyzowaniu technicznych i organizacyjnych aspektów krajowej procedury przekazywania informacji do BFG. Zakres i częstotliwość przekazywania informacji będzie natomiast wynikać wprost z rozporządzenia wykonawczego Komisji³⁾ wprowadzającego wykonawcze standardy techniczne wydane na podstawie art. 45i ust. 5 i 6 BRRD2, które będzie miało bezpośrednie zastosowanie w stosunku do objętych nim podmiotów. W przypadku spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych sposób i tryb przekazywania informacji oraz terminy ich przekazywania będą wynikać bezpośrednio z projektowanego rozporządzenia, mając na uwadze iż rozporządzenie wykonawcze Komisji nie będzie miało bezpośredniego zastosowania do kas.

Delegacja do wydania rozporządzenia zawarta w art. 99a ust. 10 ustawy, umożliwi ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych określenie w drodze rozporządzenia, po konsultacji z organem przymusowej restrukturyzacji (BFG) i organem nadzoru (KNF), sposobu i trybu przekazywania informacji, o których mowa w art. 99a ust. 1 ustawy przez podmioty oraz terminów przekazywania przez kasy informacji. Zgodnie z treścią delegacji, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając przedmiotowe rozporządzenie będzie miał na względzie zachowanie jednolitości przekazywanych informacji, uwzględniając formę prawną podmiotu oraz jego udział w systemie ochrony instytucjonalnej.

Rozporządzenie przewiduje umożliwienie podmiotom przekazywania informacji wyłącznie do jednej instytucji tj. BFG, przy zapewnieniu dostępu do tych informacji przez KNF, celem zminimalizowania nadmiarowych obowiązków informacyjnych nakładanych na podmioty, co jest zgodne z motywem 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji.

Zakres przedmiotowy rozporządzenia tj. sposób i tryb przekazywania do organu przymusowej restrukturyzacji informacji związanych z wymogiem MREL, określonych szczegółowo w art. 99a ust. 1 ustawy, został wskazany w przepisie § 1 rozporządzenia.

Przepis § 2 rozporządzenia stanowi słownik pojęć używanych na gruncie rozporządzenia, które nie zostały zdefiniowane i użyte w ustawie, w której znajduje się przepis upoważniający do wydania przedmiotowego rozporządzenia. W pozostałym zakresie definicje z ustawy pozostają aktualne.

Przepis § 3 dotyczy określenia reżimu przekazywania informacji przez banki spółdzielcze. Zastosowano rozwiązanie tożsame z wprowadzonym w § 6 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 maja 2017 r. w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. 2017r. poz. 1080). We wskazanym rozporządzeniu, zrzeszone banki spółdzielcze przekazują informacje do BFG za pośrednictwem właściwych banków zrzeszających. Jest to praktyka typowa dla sektora banków spółdzielczych, która

³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji Europejskiej nie zostało jeszcze opublikowane.

zwiększa jakość przekazywanych informacji, ale także ogranicza obciążenia sprawozdawcze, co jest szczególnie istotne w przypadku mniejszych podmiotów.

Przepis § 4 określa, w przypadku spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, terminy przekazywania informacji, mając na uwadze, iż rozporządzenie wykonawcze Komisji nie będzie miało bezpośredniego zastosowania do tych podmiotów.

Przepis § 5 stanowi, że w przypadku konieczności aktualizacji lub korekty informacji dotyczących MREL, zaktualizowane lub skorygowane informacje należy przekazać nie później niż w terminie 7 dni roboczych według stanu na koniec okresu, którego dotyczy aktualizacja lub korekta.

Przepis § 6 reguluje organizacyjno-techniczne zasady przekazywania do BFG informacji, co będzie następować w formie dokumentu elektronicznego w formacie XML. Podobnie jak w przypadku innych rozporządzeń regulujących przekazywanie informacji do BFG, szczegółowe zasady dotyczące ich przekazywania, w tym sposób nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji, BFG udostępnia w wersji elektronicznej na swojej stronie internetowej. W przypadku awarii kanału teletransmisji informacje będą mogły zostać przekazane także drogą tradycyjną tj. na informatycznym nośniku danych jednokrotnego zapisu.

Przepis § 7 ust. 1 i 2 precyzuje zasady przechowywania przekazywanych do BFG informacji wskazując, że są one przechowywane w systemie informatycznym, którego administratorem jest BFG. Ustanowienie BFG – instytucji zaufania publicznego, jako administratora danych, zapewnia ich bezpieczeństwo. W ust. 3 przepisu przewidziano rozwiązanie zapewniające dostęp KNF do informacji przekazywanych przez podmioty.

Przepis § 8 określa sposób wyznaczania osób upoważnionych do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji osobom bezpośrednio odpowiedzialnym za przekazywanie informacji wymienionych w art. 99a ust. 1 ustawy. Wyznaczanie osób bezpośrednio odpowiedzialnych za przekazywanie tych informacji będzie następować przez złożenie w formie pisemnej zgłoszenia do BFG. Jednocześnie zgłoszenie nie będzie wymagane w sytuacji, gdy osoby odpowiedzialne zostały już wyznaczone na podstawie odrębnych przepisów. Wzór zgłoszenia określa załącznik nr 1 do rozporządzenia i jest on identyczny dla wszystkich rozporządzeń regulujących przekazywanie informacji do BFG.

Przepis § 9 wskazuje, że sposób ustalania identyfikatorów wyróżniających podmioty, wymogi techniczne dla plików XML oraz uwarunkowania organizacyjno-techniczne przy przesyłaniu informacji określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

Zgodnie z przepisem § 10 rozporządzenie wejdzie w życie 28 czerwca 2021 r. Z uwagi na zakres regulacji zasadne jest odstępianie od wynikającej z postanowień *uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205)* zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej. Realizacja obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu jest bezpośrednio związana z terminami wynikającymi z rozporządzenia wykonawczego Komisji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W ocenie projektodawcy projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie sposobu i trybu przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu przez podmioty informacji dotyczących minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz terminów przekazywania przez kasy tych informacji Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Patkowski – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dariusz Maj, Naczelnik w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego tel. (22) 694 48 13, e-mail: dariusz.maj@mf.gov.pl	Data sporządzenia 15.03.2021 r. Źródło Art. 99a ust. 10 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych: ...
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 99a ust. 10 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji („ustawa o BFG”) upoważnienia, zgodnie z którym minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu i Komisji Nadzoru Finansowego:

- 1) sposób i tryb przekazywania Funduszowi przez podmioty informacji, o których mowa w ust. 1;
- 2) terminy przekazywania Funduszowi przez kasy informacji, o których mowa w ust. 1

- mając na celu zapewnienie jednolitości przekazywanych informacji, uwzględniając formę prawną podmiotu oraz jego udział w systemie ochrony instytucjonalnej. Rozporządzenie przewiduje umożliwienie podmiotom przekazywania informacji wyłącznie do jednej instytucji tj. BFG, przy zapewnieniu dostępu do sprawozdań dla KNF, celem zminimalizowania nadmiarowych obowiązków informacyjnych nakładanych na podmioty.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W dniu 2021 r. opublikowane zostało rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/... z dnia 2021 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w zakresie sprawozdawczości nadzorczej i podawania do wiadomości publicznej minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Regulacja ma charakter wiążący i jest bezpośrednio stosowana we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Rozporządzenie wykonawcze KE w motywie 6 stanowi o dążeniu do ograniczenia pokrywających się i nadmiarowo obciążających podmioty obowiązków sprawozdawczych.

Projektowane krajowe rozporządzenie nie ma charakteru *stricte* implementacyjnego, natomiast służy doprecyzowaniu technicznych i organizacyjnych aspektów krajowej procedury przekazywania informacji do BFG, jak również uregulowaniu dostępu do informacji przez KNF w związku z wynikającym z przepisów ustawy o BFG i ww. rozporządzenia wykonawczego KE obowiązkiem przekazywania informacji przez podmioty, dla których BFG określił minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (tzw. MREL).

Zakres danych i terminy przekazywania informacji zostały określone w art. 99a ust. 1 i następnich ustawy o BFG, implementujących art. 45i ust. 1-4, *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE*. Art. 45i ust. 5 i 6 dyrektywy nakłada na Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (European Banking Authority, EBA) obowiązek opracowania projektów wykonawczych standardów technicznych (implementing technical standards, ITS) w celu określenia jednolitych wzorów sprawozdań, instrukcji i metod dotyczących stosowania tych wzorów, częstotliwości i terminów składania sprawozdań, definicji i rozwiązań informatycznych, które mają być stosowane na potrzeby sprawozdawczości nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 2 tego artykułu. Z uwagi na to, iż EBA nie ma uprawnień do wydawania aktów prawnych wiążących kraje członkowskie UE projekty standardów technicznych przygotowane i zatwierdzone przez EBA, są przekazywane do akceptacji Komisji Europejskiej, która wydaje je w formie rozporządzeń wykonawczych.

W przypadku spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych sposób i tryb przekazywania informacji oraz terminy ich przekazywania będą wynikać bezpośrednio z projektowanego rozporządzenia, mając na uwadze iż rozporządzenie wykonawcze Komisji nie będzie miało bezpośredniego zastosowania do kas.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy – regulacja wynika z prawa polskiego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt¹⁾

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Bankowy Fundusz Gwarancyjny	1	Nie dotyczy.	Przygotowanie organizacyjne i techniczne do otrzymywania informacji od podmiotów oraz udostępniania ich do KNF.
Komisja Nadzoru Finansowego	1	Nie dotyczy.	Przygotowanie organizacyjne i techniczne do otrzymywania informacji od podmiotów za pośrednictwem BFG.
Banki komercyjne	30	KNF	Przygotowanie organizacyjne i techniczne do przekazywania informacji do BFG zgodnie z przepisami rozporządzenia.
Banki spółdzielcze	530	KNF	Przygotowanie organizacyjne i techniczne do przekazywania informacji do BFG zgodnie z przepisami rozporządzenia.
Domy maklerskie	20	KNF	Przygotowanie organizacyjne i techniczne do przekazywania informacji do BFG zgodnie z przepisami rozporządzenia.
Kasa Krajowa	1	KNF	Przygotowanie organizacyjne i techniczne do przekazywania informacji do BFG zgodnie z przepisami rozporządzenia.
Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	24	KNF	Przygotowanie organizacyjne i techniczne do przekazywania informacji do BFG zgodnie z przepisami rozporządzenia.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania do: Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Spółdzielczego Systemu Ochrony SGB, Systemu Ochrony Zrzeszenia BPS, Kasy Krajowej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												

¹⁾ Wymogiem sprawozdawczym, o którym mowa w rozporządzeniu będą objęte tylko podmioty, dla których plan przymusowej restrukturyzacji przewiduje przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji. W związku z tym, że liczba ta może zmieniać się z każdym cyklem planowania, nie można jednoznacznie sprecyzować liczby podmiotów objętych wymogiem.

pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na dochody i wydatki sektora finansów publicznych i jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
<input type="checkbox"/> nie dotyczy												

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	<input type="checkbox"/> tak <input checked="" type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy	
<input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input checked="" type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	<input checked="" type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy	
<p>Komentarz:</p> <p>Obciążenia związane z dodatkowymi obowiązkami sprawozdawczymi wynikają z bezpośrednio obowiązujących lub wdrożonych do prawodawstwa krajowego przepisów unijnych i związanej z tym konieczności przekazywania przez podmioty objęte zakresem projektu rozporządzenia informacji do BFG.</p>		
<p>9. Wpływ na rynek pracy</p>		
Projekt rozporządzenia nie wpływa na rynek pracy.		
<p>10. Wpływ na pozostałe obszary</p>		
<input type="checkbox"/> środowisko naturalne <input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> demografia <input type="checkbox"/> mienie państwowe	<input type="checkbox"/> informatyzacja <input type="checkbox"/> zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu na pozostałe obszary.	
<p>11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego</p>		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem jego wejścia w życie.		
<p>12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?</p>		
Ze względu na zakres regulacji nie jest przewidziana ewaluacja projektu.		
<p>13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)</p>		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW, FUNDUSZY I POLITYKI
REGIONALNEJ¹⁾

z dnia

w sprawie przekazywania w formie zobowiązań do zapłaty składek wnoszonych do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego przez banki, oddziały banków zagranicznych, firmy inwestycyjne, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową

Na podstawie art. 304 ust. 11 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) dodatkowe warunki, jakie powinny spełniać umowy, o których mowa w art. 304 ust. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) minimalny poziom stosunku wartości aktywów, o których mowa w art. 304 ust. 2 ustawy, do wielkości zobowiązań do zapłaty;
- 3) limity określające udział poszczególnych aktywów w łącznej kwocie środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty;
- 4) szczegółowy zakres i tryb przekazywania informacji, o których mowa w art. 304 ust. 6 ustawy;
- 5) szczegółowy sposób wyceny aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty przyjętych zgodnie z art. 304 ust. 3 lub 10a ustawy.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Funduszu – rozumie się przez to Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 2) funduszu gwarancyjnym – rozumie się przez to fundusz gwarancyjny banków albo fundusz gwarancyjny kas;

¹⁾ Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1719).

- 3) funduszu przymusowej restrukturyzacji – rozumie się przez to fundusz przymusowej restrukturyzacji banków albo fundusz przymusowej restrukturyzacji kas;
- 4) kanale teletransmisji – rozumie się przez to system teleinformatyczny zapewniający połączenie za pośrednictwem sieci Internet dla przesyłania danych między nadawcą a odbiorcą;
- 5) kursie fixingowowym – rozumie się przez to kurs ustalany dla skarbowych papierów wartościowych zgodnie z obowiązującym regulaminem fixingu na rynku, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1;
- 6) podmiocie – rozumie się przez to bank, kasę, firmę inwestycyjną lub oddział banku zagranicznego;
- 7) podmiocie deponującym – rozumie się przez to bank, bank zrzeszający, Kasę Krajową, firmę inwestycyjną lub oddział banku zagranicznego, deponujące aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty na rachunkach, o których mowa w art. 304 ust. 2 pkt 2 ustawy;
- 8) prawach majątkowych stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty – rozumie się przez to prawa majątkowe, o których mowa w art. 304 ust. 2 pkt 1 ustawy, przechowywane na wyodrębnionych rachunkach papierów wartościowych, o których mowa w art. 304 ust. 2 pkt 2 ustawy; w przypadku banków spółdzielczych – członków zrzeszeń przez prawa majątkowe stanowiące pokrycie zobowiązań do zapłaty rozumie się także środki pieniężne przechowywane na wyodrębnionych rachunkach we właściwym banku zrzeszającym, a w przypadku kas – środki pieniężne przechowywane na wyodrębnionych rachunkach w Kasie Krajowej;
- 9) umowie – rozumie się przez to umowę zawartą pomiędzy podmiotem deponującym a Narodowym Bankiem Polskim, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A. lub spółką, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;

§ 3. 1. Umowa:

- 1) zapewnia prowadzenie rachunków papierów wartościowych, o których mowa w art. 304 ust. 2 pkt 2 ustawy, odrębnie dla papierów wartościowych stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny oraz na fundusz przymusowej restrukturyzacji;

- 2) określa zasady deponowania i blokowania aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty, w tym związane z trybem zwiększania lub zmniejszania ilości aktywów;
- 3) określa tryb odnawiania aktywów w przypadku ich wykupu.

2. W przypadku banków zrzeszających oraz Kasy Krajowej lokujących środki pieniężne odpowiednio w imieniu banków spółdzielczych – członków zrzeszeń lub kas, umowa przewiduje prowadzenie rachunków papierów wartościowych dla poszczególnych banków zrzeszających lub dla Kasy Krajowej w odniesieniu do:

- 1) papierów wartościowych stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny;
- 2) papierów wartościowych stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty na fundusz przymusowej restrukturyzacji.

§ 4. 1. Wartość praw majątkowych stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty dla celów ustalenia minimalnego poziomu stosunku wartości aktywów, o których mowa w art. 304 ust. 2 ustawy, do wielkości zobowiązań do zapłaty określa się w przypadku:

- 1) skarbowych papierów wartościowych – według wartości ustalonej na podstawie ostatniego kursu fixingowego z danego dnia z elektronicznego rynku skarbowych papierów wartościowych organizowanego przez ministra właściwego do spraw budżetu, przy czym wartość tę ustala się bez uwzględnienia odsetek należnych. Wartość skarbowych papierów wartościowych niekwotowanych na elektronicznym rynku skarbowych papierów wartościowych określa się według wartości nominalnej;
- 2) bonów pieniężnych oraz obligacji emitowanych przez Narodowy Bank Polski – według wartości nominalnej;
- 3) środków pieniężnych banków spółdzielczych – członków zrzeszeń, przechowywanych na wyodrębnionych rachunkach we właściwym banku zrzeszającym – według wartości nominalnej powiększonej o odsetki;
- 4) środków pieniężnych kas przechowywanych na wyodrębnionych rachunkach w Kasie Krajowej – według wartości nominalnej powiększonej o odsetki.

2. Podmioty zapewniają utrzymanie stosunku wartości praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty do kwoty zobowiązań do zapłaty na poziomie nie niższym niż 110%.

3. Wskaźnik, o którym mowa w ust. 2, jest monitorowany codziennie przez podmioty deponujące, odrębnie dla papierów stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny oraz na fundusz przymusowej restrukturyzacji. W przypadku banków

spółdzielczych – członków zrzeszeń i kas wskaźnik ten monitorują odpowiednio banki zrzeszające oraz Kasa Krajowa odrębnie dla papierów stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny oraz na fundusz przymusowej restrukturyzacji.

4. Udział skarbowych papierów wartościowych niekwotowanych na elektronicznym rynku skarbowych papierów wartościowych organizowanym przez ministra właściwego do spraw budżetu nie może przekroczyć 30% łącznej kwoty zobowiązań do zapłaty.

5. Za skarbowe papiery wartościowe niekwotowane na elektronicznym rynku skarbowych papierów wartościowych organizowanym przez ministra właściwego do spraw budżetu uważa się obligacje, dla których nie było kwotowań przez okres dłuższy niż 30 dni.

6. Udział skarbowych papierów wartościowych, kwotowanych na elektronicznym rynku skarbowych papierów wartościowych organizowanym przez ministra właściwego do spraw budżetu, może stanowić 100% łącznej kwoty zobowiązań do zapłaty.

7. Udział papierów wartościowych emitowanych przez Narodowy Bank Polski może stanowić 100% łącznej kwoty zobowiązań do zapłaty.

§ 5. W przypadku przejęcia zablokowanych aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty, o którym mowa w art. 304 ust. 3 lub ust. 10a ustawy, Fundusz dokonuje wyceny przyjętych papierów wartościowych zgodnie z § 4 na dzień ich przejęcia, powiększając ją o naliczone na ten dzień odsetki, a pomniejszając o 10% sumy tych wartości.

§ 6. 1. Podmioty, z wyłączeniem banków spółdzielczych – członków zrzeszeń i kas, informują Fundusz o wysokości zobowiązań do zapłaty, przez złożenie informacji. W imieniu banków spółdzielczych – członków zrzeszeń oraz kas informacje te są przekazywane odpowiednio przez banki zrzeszające i Kasę Krajową.

2. Wzór informacji od banków, oddziałów banków zagranicznych i firm inwestycyjnych stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Wzór informacji od banków zrzeszających i Kasy Krajowej stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Informacje, o których mowa w § 6, podmioty deponujące przekazują Funduszowi w terminie do 3. dnia roboczego każdego miesiąca według stanu na ostatni dzień roboczy poprzedniego miesiąca.

2. W przypadku, gdy stosunek zabezpieczeń zobowiązań do zapłaty do kwoty zobowiązań do zapłaty spadnie poniżej poziomu wskazanego w § 4 ust. 2 podmioty deponujące

zobowiązane są do przekazania informacji, o których mowa w § 6, w następnym dniu roboczym.

§ 8. Fundusz udostępnia podmiotom deponującym kanał teletransmisji w celu umożliwienia przekazywania do Funduszu informacji w formie dokumentu elektronicznego.

§ 9. Podmioty deponujące przekazują do Funduszu elektroniczne kopie umów, sporządzone z oryginałów w postaci papierowej zawierających podpisy osób uprawnionych do reprezentowania banku, oddziału banku zagranicznego, banku zrzeszającego, Kasy Krajowej lub firmy inwestycyjnej.

§ 10. Informacje, o których mowa w § 6, są przekazywane do Funduszu w formie dokumentu elektronicznego w formacie XML.

§ 11. 1. Informacje, o których mowa w § 6, i kopie umów, o których mowa w § 9, są przekazywane do Funduszu kanałem teletransmisji. Szczegółowe informacje dotyczące ich przekazywania, w tym sposób nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji, Fundusz udostępnia w wersji elektronicznej na swojej stronie internetowej.

2. W przypadku awarii kanału teletransmisji informacje, o których mowa w § 6, i kopie umów, o których mowa w § 9, mogą być przekazywane na informatycznym nośniku danych jednokrotnego zapisu.

§ 12. 1. Bank, oddział banku zagranicznego, kasa, Kasa Krajowa oraz firma inwestycyjna przekazujące do Funduszu informacje kanałem teletransmisji, wyznaczają osoby upoważnione do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji osobom bezpośrednio odpowiedzialnym za przekazywanie informacji do Funduszu przez złożenie, w postaci papierowej, zgłoszenia, którego wzór określa załącznik nr 3 do rozporządzenia, chyba że osoby te zostały wyznaczone na podstawie odrębnych przepisów.

2. Zmiana osób upoważnionych do nadawania uprawnień użytkowników kanału teletransmisji lub aktualizacja ich danych wskazanych w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, wymaga złożenia nowego zgłoszenia.

§ 13. Sposób ustalania identyfikatorów wyróżniających banki, oddziały banków zagranicznych, kasy, Kasę Krajową i firmy inwestycyjne wymaganych do stosowania przy przesyłaniu informacji, wymogi techniczne dla plików XML oraz uwarunkowania organizacyjno-techniczne przy przesyłaniu informacji określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 14. 1. Banki spółdzielcze – członkowie zrzeszeń przekazują informacje o zamiarze wniesienia części składki w postaci zobowiązań do zapłaty oraz jej wysokości do właściwych banków zrzeszających w formie i w trybie uzgodnionym z tymi bankami.

2. Kasy przekazują informacje o zamiarze wniesienia części składki w postaci zobowiązań do zapłaty oraz jej wysokości do Kasy Krajowej w formie i w trybie z nią uzgodnionym.

§ 15. 1. Bank zrzeszający może przekazywać do Funduszu informacje, o których mowa w § 5, także w imieniu niezrzeszonego banku spółdzielczego, w przypadku gdy:

- 1) bank zrzeszający zobowiązał się wobec niezrzeszonego banku spółdzielczego do wykonywania obowiązków sprawozdawczych wobec Funduszu w imieniu tego banku,
- 2) niezrzeszony bank spółdzielczy zapewni bankowi zrzeszającemu dostęp do informacji, o których mowa w § 6

– pod warunkiem przedstawienia Funduszowi umowy lub innego dokumentu zawierającego zobowiązanie, o którym mowa w pkt 1, wraz z oświadczeniem banku zrzeszającego określającym dzień, od którego bank ten będzie przekazywał te informacje Funduszowi.

2. Do sporządzania i przekazywania przez bank zrzeszający informacji dotyczących niezrzeszonego banku spółdzielczego przepisy § 6 ust. 3 oraz § 14 ust. 1 stosują się odpowiednio.

3. Bank zrzeszający przekazujący w imieniu niezrzeszonego banku spółdzielczego informacje określone w § 6 niezwłocznie zawiadamia Fundusz o każdym przypadku wygaśnięcia zobowiązania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.²⁾

MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 8 marca 2017 r. w sprawie przekazywania w formie zobowiązań do zapłaty składek wnoszonych do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego przez banki, oddziały banków zagranicznych, firmy inwestycyjne, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową (Dz. U. poz. 514), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 39 ustawy z dnia ... 2021 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Załącznik nr 1

WZÓR

.....
identyfikator wyróżniający bank / oddział
banku zagranicznego / firmę inwestycyjną*

.....
nazwa banku / oddziału banku zagranicznego /
firmy inwestycyjnej*

Informacja o wysokości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny / fundusz przymusowej restrukturyzacji* według stanu na r.

Kwota składki	Wartość składki wnoszonej w formie zobowiązania do zapłaty (dane w złotych)	Wartość aktywów, w które ulokowano środki odpowiadające zobowiązaniom do zapłaty (dane w złotych)	Struktura aktywów wskazanych w kolumnie 3											UWAGI	
			skarbowe papiery wartościowe						papiery wartościowe emitowane przez NBP						
			Obligacje			Bony			Obligacje			Bony			
			ISIN ⁶⁾	liczba sztuk	wartość jedno- stkowa	ISIN	liczba sztuk	wartość jedno- stkowa	ISIN	liczba sztuk	wartość jedno- stkowa	rodzaj	liczba sztuk		wartość jedno- stkowa
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

data.....

sporządził

e-mail służbowy.....

⁶⁾ ISIN - International Securities Identification Number, kod identyfikujący papier wartościowy zgodnie ze standardem ISO 6166, nadawany przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.

tel. służbowy.....

*niepotrzebne skreślić

WZÓR

.....
 identyfikator wyróżniający bank zrzeszający /
 Kasę Krajową*

.....
 nazwa banku zrzeszającego / Kasa Krajowa*

Informacja o wysokości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny / fundusz przymusowej restrukturyzacji* według stanu na r.

Lp.	Identyfikator banku spółdzielczego – członka zrzeszenia / niezrzeszonego banku spółdzielczego / kasy *	Nazwa banku spółdzielczego – członka zrzeszenia / niezrzeszonego banku spółdzielczego / kasy *	Wartość składki wnoszonej w formie zobowiązania do zapłaty (dane w złotych)	Wartość aktywów, w które ulokowano środki odpowiadające zobowiązaniom do zapłaty (dane w złotych)	Struktura aktywów stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty											Uwagi	
					skarbowe papiery wartościowe						papiery wartościowe emitowane przez NBP						
					Obligacje			Bony			Obligacje			Bony			
					ISIN ⁷⁾	liczba sztuk	wartość jedno-stkowa	ISIN	liczba sztuk	wartość jedno-stkowa	ISIN	liczba sztuk	wartość jedno-stkowa	rodzaj	liczba sztuk		wartość jedno-stkowa
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

data

sporządził

e-mail służbowy.....

tel. służbowy.....

*niepotrzebne skreślić

⁷⁾ ISIN - International Securities Identification Number, kod identyfikujący papier wartościowy zgodnie ze standardem ISO 6166, nadawany przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.

.....
identyfikator wyróżniający podmiot przekazujący informację
Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

.....
nazwa podmiotu przekazującego informację Bankowemu
Funduszowi Gwarancyjnemu

Zgłoszenie dotyczące osoby upoważnionej do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji osobom bezpośrednio odpowiedzialnym za przekazywanie informacji Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu*

1. Cel zgłoszenia**

<input type="checkbox"/>	Nadanie dostępu osobie upoważnionej
<input type="checkbox"/>	Odebranie dostępu osobie upoważnionej
<input type="checkbox"/>	Aktualizacja danych osoby upoważnionej

2. Osoba upoważniona przez podmiot przekazujący informację Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji osobom bezpośrednio odpowiedzialnym za przekazywanie informacji

Imię	
Nazwisko	

Stanowisko	
Służbowy adres poczty elektronicznej	
Numer telefonu służbowego	

.....

Miejscowość, data

.....

Pieczenie i podpisy osób upoważnionych do reprezentowania podmiotu przekazującego informację Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

Załączone dokumenty potwierdzające uprawnienie do reprezentowania podmiotu przekazującego informację Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu***

- 1)
- 2)

* W przypadku potrzeby nadania dostępu dla więcej niż jednej osoby należy wypełnić kolejne zgłoszenie.

**Należy wstawić znak X w odpowiednie pole.

*** W przypadku jednoczesnego wysyłania kilku zgłoszeń wystarczające jest załączenie jednego kompletu dokumentów potwierdzających uprawnienie do reprezentowania podmiotu przekazującego informację.

Załącznik nr 4

Sposób ustalania identyfikatorów wyróżniających banki, oddziały banków zagranicznych, kasy, Kasę Krajową i firmy inwestycyjne, wymogi techniczne dla plików XML oraz uwarunkowania organizacyjno-techniczne przy przesyłaniu informacji Funduszowi

Identyfikatory

1. Identyfikatory wyróżniające banki oznaczają:
 - a) dla banków spółdzielczych – czterocyfrowy numer nadany bankowi przez Narodowy Bank Polski,
 - b) dla banków niebędących bankami spółdzielczymi – trzycyfrowy numer nadany bankowi przez Narodowy Bank Polski.
2. Identyfikatory wyróżniające oddziały banków zagranicznych oznaczają trzycyfrowy numer nadany bankowi przez Narodowy Bank Polski.
3. Identyfikatory wyróżniające kasy oraz identyfikator wyróżniający Kasę Krajową oznaczają numer nadany przez Komisję Nadzoru Finansowego.
4. Identyfikatory wyróżniające firmy inwestycyjne oznaczają numer Krajowego Rejestru Sądowego.

Wymogi techniczne dla plików XML

1. Pliki są zgodne z plikiem wzorcowym (schematem XSD) udostępnionym na stronie internetowej Funduszu (www.bfg.pl).
2. Pliki tworzone są w stronie kodowej UTF-8.

Uwarunkowania organizacyjno-techniczne przy przesyłaniu informacji do Funduszu

1. Podpisanie pliku kwalifikowanym podpisem elektronicznym (w przypadku informacji, dla których jest wymagany podpis elektroniczny) przez osoby upoważnione do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych podmiotu przesyłającego informacje.
2. Pobranie certyfikatu Funduszu ze strony internetowej Funduszu (www.bfg.pl).
3. Szyfrowanie pliku kluczem publicznym Funduszu.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej zamieszczonej w art. 304 ust. 11 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680 i ...), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z art. 303 ust. 1 ustawy, Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, ustalając wysokość obowiązkowych składek, może określić, w jakim zakresie podmioty zobowiązane do ich wniesienia mogą wносить składki w formie zobowiązań do zapłaty. W takim przypadku podmioty te są obowiązane wyodrębnić środki w wysokości nie mniejszej niż ich zobowiązania do zapłaty i lokować te środki w instrumenty o wysokiej płynności w sposób bezpieczny, aby mogły przekazać środki do wysokości równowartości ich zobowiązań do zapłaty na pierwsze wezwanie Funduszu (art. 304 ust. 1 ustawy). W myśl delegacji ustawowej, minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi w drodze rozporządzenia:

- 1) dodatkowe warunki, jakie powinny spełniać umowy pomiędzy podmiotami wnoszącymi składki w formie zobowiązań do zapłaty a Narodowym Bankiem Polskim, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A. lub spółką, której KDPW przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – zawierające postanowienia o objęciu nieodwołalną blokadą na rzecz Funduszu aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązania do zapłaty oraz środków z tytułu ich wykupu do czasu nabycia kolejnych aktywów;
- 2) minimalny poziom stosunku wartości aktywów, w które ulokowano środki stanowiące pokrycie zobowiązania do zapłaty – do wielkości tych zobowiązań;
- 3) limity określające udział poszczególnych aktywów w łącznej kwocie środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty;
- 4) szczegółowy zakres i tryb przekazywania Funduszowi informacji o ww. środkach i aktywach przez podmioty krajowe i oddziały banków zagranicznych;
- 5) sposób wyceny aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty przejętych zgodnie z art. 304 ust. 3 lub ust. 10a ustawy.

Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone *rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 8 marca 2017 r. w sprawie przekazywania w formie zobowiązań do zapłaty składek wnoszonych do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego przez banki, oddziały banków zagranicznych, firmy inwestycyjne, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową* (Dz. U. poz. 514), które utraci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wydawanego w związku z rozszerzeniem w ustawie o pkt 5 upoważnienia określonego w art. 304 ust. 11 ustawy.

Przepis § 1 rozporządzenia określa jego zakres przedmiotowy. Przepis § 2 rozporządzenia zawiera definicje stosowanych pojęć.

Przepis § 3 rozporządzenia określa dodatkowe warunki, jakie powinny spełniać umowy o prowadzenie rachunków papierów wartościowych, o których mowa w art. 304 ust. 2 pkt 2 ustawy. Proponuje się, w celach porządkowych, prowadzenie odrębnych rachunków dla papierów wartościowych stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny oraz na fundusz przymusowej restrukturyzacji.

Przepis § 4 rozporządzenia określa wartość praw majątkowych stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty, dla celów ustalenia minimalnego poziomu stosunku wartości aktywów do wielkości zobowiązań do zapłaty. Poziom ten powinien wynosić nie mniej niż 110% (§ 4 ust. 2), co zapewnia odpowiedni bufor na utratę wartości w przypadku konieczności szybkiej sprzedaży papierów wartościowych, o których mowa w art. 304 ust. 2 pkt 1 ustawy i uwzględnia płynność aktywów, w które mogą być inwestowane środki, zwłaszcza papierów niekwotowanych, których możliwość deponowania do wysokości 30% łącznej kwoty zobowiązań do zapłaty (§ 4 ust. 4) wiąże się z dużym poziomem ryzyka płynności (brak możliwości sprzedaży bez znaczącego wpływu na cenę). Z uwagi na fakt, że Fundusz nie może – w każdej sytuacji – skutecznie przejąć należnych odsetek od papierów wartościowych stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty, wartość przejętych skarbowych papierów wartościowych, bonów pieniężnych lub obligacji emitowanych przez Narodowy Bank Polski ustala się bez uwzględnienia odsetek należnych (np. w przypadku gdy przejęcie obligacji nastąpi po dniu ustalenia praw do świadczeń z tytułu obligacji a przed dniem płatności kuponu, to spełnienie świadczenia z tytułu wypłaty odsetek nastąpi na rachunek deponenta – zgodnie ze stanem posiadania obligacji określonym w dniu ustalenia praw).

Ponieważ wprowadzenie poziomu minimalnego bez odpowiedniego monitoringu jest nieskuteczne i sprzeczne z celem takiego wymogu, proponuje się, by wskaźnik ten był monitorowany przez podmioty, które lokują środki pieniężne w papiery wartościowe, w trybie dziennym, odrębnie dla papierów stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny oraz na fundusz przymusowej restrukturyzacji. Powyższy wymóg wynika z art. 304 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym podmioty wnoszące składki w formie zobowiązań do zapłaty są obowiązane wyodrębnić środki w wysokości nie mniejszej niż ich zobowiązania do zapłaty i lokować te środki w instrumenty o wysokiej płynności w sposób bezpieczny, aby mogły przekazać środki do wysokości ich zobowiązań do zapłaty na pierwsze wezwanie Funduszu. Ponadto zgodnie z art. 303 ust. 1 ustawy Rada Funduszu, ustalając wysokość obowiązkowych składek, może określić, w jakim zakresie podmioty zobowiązane do ich wniesienia mogą wносить składki w formie zobowiązań do zapłaty. Zatem, wnoszenie składek w formie zobowiązań do zapłaty nie jest obowiązkiem, a prawem podmiotu. Skorzystanie z przysługującego prawa, wiąże się natomiast z wypełnieniem obowiązku określonego w art. 304 ust. 1 ustawy. Konieczność uregulowanie omawianego obowiązku wynika także z wytycznych zawartych w art. 304 ust. 11 ustawy, zgodnie z którymi minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając przedmiotowe rozporządzenie, powinien wziąć pod uwagę:

- a) zapewnienie Funduszowi możliwości sprawowania kontroli wypełnienia przez podmioty obowiązków w zakresie zobowiązań do zapłaty i uzyskania przez Fundusz wpłat środków z tytułu zobowiązań do zapłaty,
- b) wytyczne Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie zobowiązań do zapłaty na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE wskazujące, że *„w każdym przypadku systemy gwarancji depozytów lub wyznaczone organy nie są ograniczone w nakładaniu na instytucje członkowskie dodatkowych wymogów w zakresie sprawozdawczości i powiadamiania”* (część 7 - Redukcja wartości, pkt 29), a także
- c) ryzyko związane utratą wartości przejmowanych aktywów.

W związku z powyższym przyjęto (w § 7) miesięczną procedurę przekazywania informacji przez podmioty odnośnie do struktury aktywów stanowiących pokrycie zobowiązań od zapłaty.

Udział obligacji niekwotowanych na elektronicznym rynku skarbowych papierów wartościowych nie może przekroczyć 30% (§ 4 ust. 4). Wprowadzone ograniczenie ma na celu zabezpieczenie niezbędnej płynności aktywów stanowiących pokrycie zobowiązań do zapłaty. Pozostałe aktywa są płynne, stąd ich udział może wynosić 100% łącznej kwoty środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty (§ 4 ust. 6 i 7).

Dodatkowo przepis § 5 precyzuje zasady ustalania wartości przejętych skarbowych papierów wartościowych, bonów pieniężnych lub obligacji emitowanych przez Narodowy Bank Polski. Pomniejszenie wartości ww. aktywów stanowiących zabezpieczenie o 10% ich wartości wynika z uwzględnienia ryzyka utraty wartości przejętych papierów wartościowych i jest spójne z treścią § 4 ust. 2, który stanowi, że *„Podmioty zapewniają utrzymanie stosunku wartości praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty do kwoty zobowiązań do zapłaty na poziomie nie niższym niż 110%”*.

Przepis § 6 rozporządzenia reguluje kwestię informowania Funduszu o strukturze aktywów, jakie zostaną wniesione w formie zobowiązań do zapłaty. Proponuje się, by podmioty, których dotyczy ten obowiązek, informowały Fundusz o strukturze aktywów, jakie zostaną wniesione w formie zobowiązań do zapłaty, przez złożenie informacji, których wzory określono w załącznikach do rozporządzenia.

W przepisie § 7 rozporządzenia proponuje się, jak już wskazano w odniesieniu do § 4, aby informacje sporządzane według wzorów określonych w załącznikach podmioty deponujące składki w formie zobowiązań do zapłaty przekazywały Funduszowi w terminie do trzeciego dnia roboczego każdego miesiąca według stanu na ostatni dzień roboczy poprzedniego miesiąca. Przy czym, w przypadku gdy poziom zabezpieczeń zobowiązań do zapłaty do kwoty zobowiązań do zapłaty spadnie poniżej poziomu wskazanego w § 4 ust. 2, podmioty zobowiązane są do przekazania informacji określonych w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia w następnym dniu roboczym.

Przepis § 8 stanowi, iż Fundusz udostępnia kanał teletransmisji w celu umożliwienia przekazywania do Funduszu, informacji wymaganych ustawą, w formie zapisu

elektronicznego. Ocenia się, iż taki sposób przekazywania tych informacji usprawni ich pozyskiwanie przez Fundusz.

Zgodnie z przepisem § 9, umowy, o których mowa w § 3, są przekazywane do Funduszu także w postaci skanu dokumentu. Jest to rozwinięcie regulacji art. 304 ust. 3 zdanie trzecie ustawy w zakresie kopii tych dokumentów. Przekazanie skanu umowy w formie elektronicznej nie powinno wymagać od podmiotów zbyt dużych nakładów, gdyż umowy te będą podpisywane jednorazowo.

Przepis § 10 w celach porządkowych ustala format zapisu elektronicznego informacji sporządzonych według wzorów określonych w załącznikach do rozporządzenia.

W zakresie przesyłania do Funduszu informacji, o których mowa w § 6, i skanów umów, o których mowa w § 9, przepis § 11 reguluje kwestię ich teletransmisji w celu sprawnego przekazywania tych informacji. Zaproponowana regulacja stanowi dla podmiotów ułatwienie procesu organizacji przekazywania informacji do Funduszu i nie nakłada dodatkowych obowiązków na podmioty. Ponadto zapewnia większą elastyczność w przypadku ewentualnych zmian technicznych w tym zakresie, związanych np. z przebudową strony internetowej Funduszu i zmianą załadek, w których są publikowane informacje.

W przepisie § 12 ustalono, iż podmiot przekazujący do Funduszu informacje kanałem teletransmisji wyznacza osoby upoważnione do nadawania uprawnień użytkowników tego kanału przez złożenie, w postaci pisemnej, zgłoszenia, którego wzór określa załącznik nr 3 do rozporządzenia. Regulacja ta wynika z koncepcji wyznaczenia przez podmioty przekazujące informacje do Funduszu tego samego administratora, względnie administratorów, na potrzeby wszystkich aktów wykonawczych do ustawy w tym zakresie, tj. wydanych na podstawie art. 87, art. 88, art. 304, art. 330 ust. 6 oraz art. 330 ust. 7 ustawy. W celu uproszczenia i zminimalizowania obowiązków podmiotów przekazujących informacje do Funduszu przekaz elektroniczny danych, który uregulowano w ww. aktach wykonawczych, będzie obsługiwany przez ten sam kanał teletransmisji. Podmiot przekazujący informacje wyznacza więc administratora na podstawie jednego (pierwszego, które wejdzie w życie) z ww. rozporządzeń i wówczas dla pozostałych rozporządzeń już go nie wyznacza.

Przepis § 13 odsyła do załącznikiem nr 4 do rozporządzenia, w którym określono sposób ustalania identyfikatorów, jakie mają stosować podmioty przekazujące informacje do Funduszu, oraz uwarunkowania organizacyjno-techniczne wymagane przy przesyłaniu tych informacji.

W odniesieniu do kas oraz zrzeszonych banków spółdzielczych, w § 14 ustalono, że podmioty te przekazują informacje o zamiarze wniesienia części składki w postaci zobowiązań do zapłaty oraz jej wysokości do Kasy Krajowej i, odpowiednio, właściwych banków zrzeszających, w formacie i w trybie uzgodnionym z tymi instytucjami.

Celem zachowania elastyczności, w przepisie § 15 umożliwiono, pod określonymi warunkami, przekazywanie do Funduszu ww. informacji przez bank zrzeszający także w imieniu niezrzeszonego banku spółdzielczego.

Ocenia się, iż przepisy § 14 i 15 określając tryb przekazywania informacji, zapewnią właściwy ich obieg z uwzględnieniem reguł rządzących funkcjonowaniem systemu spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, jak i zrzeszeń banków spółdzielczych. Postanowienia te wynikają z art. 304 ust. 7 ustawy, zgodnie z którym, banki zrzeszające i Kasa Krajowa przekazują Funduszowi informacje o środkach i aktywach stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty. Do wykonania tego obowiązku niezbędne jest posiadanie informacji przekazanych odpowiednio przez banki spółdzielcze-członków zrzeszeń oraz kasy do właściwych banków zrzeszających albo Kasy Krajowej.

Przepis § 16 wskazuje termin wejścia w życie rozporządzenia. W związku z tymczasowym utrzymaniem w mocy dotychczasowego rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 8 marca 2017 r., które jednak nie reguluje kwestii wynikającej z rozszerzenia delegacji ustawowej, wskazane jest, by projektowane rozporządzenie weszło w życie jak najszybciej, w związku z czym przyjęto, że wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Stosownie do art. 4 *ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych.

Zgodnie z art. 5 *ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* oraz § 52 *uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W ocenie projektodawcy projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie przekazywania w formie zobowiązań do zapłaty składek wnoszonych do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego przez banki, oddziały banków zagranicznych, firmy inwestycyjne, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Patkowski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dariusz Maj, Naczelnik w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego tel. (22) 694 48 13, e-mail: dariusz.maj@mf.gov.pl	Data sporządzenia 15.03.2021 r. Źródło ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz 2021 r., poz 680 i . . .) Nr w Wykazie prac legislacyjnych: ...
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z art. 303 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (dalej „ustawa”), Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, ustalając wysokość obowiązkowych składek, może określić, w jakim zakresie podmioty zobowiązane do ich wniesienia mogą wносить składki w formie zobowiązań do zapłaty. W takim przypadku podmioty te są obowiązane wyodrębnić środki w wysokości nie mniejszej niż ich zobowiązania do zapłaty i lokować te środki w instrumenty o wysokiej płynności w sposób bezpieczny, aby mogły przekazać środki do wysokości równowartości ich zobowiązań do zapłaty na pierwsze wezwanie Funduszu (art. 304 ust. 1).

Projektowane rozporządzenie reguluje kwestie:

- 1) umów pomiędzy podmiotami wnoszącymi składki w formie zobowiązań do zapłaty a Narodowym Bankiem Polskim lub Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych SA, zawierających postanowienia m.in. o objęciu nieodwołalną blokadą na rzecz Funduszu aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązania do zapłaty;
- 2) minimalnego poziomu stosunku wartości aktywów, w które ulokowano środki stanowiące pokrycie zobowiązania do zapłaty – do wielkości tychże zobowiązań;
- 3) limitów określających udział poszczególnych aktywów w łącznej kwocie środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty;
- 4) szczegółowego zakresu i trybu przekazywania Funduszowi informacji o ww. środkach i aktywach przez podmioty krajowe i oddziały banków zagranicznych.
- 5) szczegółowego sposobu wyceny aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty przejętych przez Fundusz zgodnie z art. 304 ust. 3 lub 10a ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie uzupełni regulację ustawową o niezbędne przepisy mające na celu zapewnienie ochrony w ww. zakresie składek na fundusz gwarancyjny oraz fundusz przymusowej restrukturyzacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie przyjęły analogiczne przepisy regulujące omawiany problem.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Bankowy Fundusz Gwarancyjny	1	Nie dotyczy.	Konieczność dostosowania się do obowiązków wynikających z przedmiotowego rozporządzenia
Banki komercyjne	30	KNF	
Banki spółdzielcze	530	KNF	
Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	24	KNF	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania do: Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Spółdzielczego System Ochrony SGB, Systemu Ochrony Zrzeszenia BPS, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
budżet państwa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
JST	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
pozostałe jednostki (oddzielnie)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Wydatki ogółem	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
budżet państwa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
JST	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
pozostałe jednostki (oddzielnie)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Saldo ogółem	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
budżet państwa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
JST	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
pozostałe jednostki (oddzielnie)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na dochody i wydatki sektora finansów publicznych i jednostek samorządu terytorialnego.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	x	x	x	x	x	x	x
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	x	x	x	x	x	x	x
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	x	x	x	x	x	x	x

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Dodatkowe informacje,
w tym wskazanie
źródeł danych i
przyjętych do obliczeń
założeń

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie
wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli
zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich
elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie wpływa na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Brak wpływu na pozostałe obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem jego wejścia w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na zakres regulacji nie jest przewidziana ewaluacja projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.



Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. DPUE.920.88.2020.SŻ(26)

dot.: RM-0610-39-21 z 12.04.2021 r.

**Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pan Tadeusz Kościński

Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej